

خواهني ئيمتياز: دهزگای ئایدیا   لیتپرسراوی دهزگا: ئه نوهر حسین

سه رپه رشتیاریانی پرؤژه ی چاپکردنی کتیب

د. لوقمان ره ئوف   ئه رسه لان حه سه ن

باوان عومه ر   بابان ئه نوهر

ئومید به زیندویی بهیله ره وه

تهنیا ژنیك:

ژیانی ۹۰۰۰۰ کهسی گۆری

حهوا عهبدی - سارا جهی رۆبینز

وه رگپیرانی

یاسین محهمه د علی - هیمن تاهیر

2016

خاوەن ئیمتياز: دهزگای ئایدیا
لیپرسراوی دهزگا: ئەنوەر حسین

له بڵاوكراوه كانی دهزگای ئایدیا
زنچیره (127)

ناوی کتێب: ئومێد به زیندویی بهیله‌ره‌وه
بابهت: بیره‌وه‌ری
نوسه‌ر: حه‌وا عه‌بدی - سارا جه‌ی رۆبینز
وه‌رگێرێن: یاسین محه‌مه‌د عه‌لی - هیمن تاهیر
تایپ و هه‌له‌چنی: که‌یوان عومه‌ر - نیاز که‌مال
به‌رگ: ئومێد محه‌مه‌د
چاپخانه: حه‌مدی
سالی چاپ: 2016
چاپ: یه‌که‌م
تیراژ: 500 دانه
نرخ: 4000 دینار
له‌بڵاوكراوه‌كانی: دهزگای ئایدیا بۆ فکرو لیکۆلینه‌وه
سه‌نته‌ری نیشتمانی بۆ لیکۆلینه‌وه‌ی جێنده‌ر

www-ideafoundation-co
info@ideafoundation-co
idea@ideafoundation-co
www.facebook-com/dezgai-idea

له‌به‌رئێوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتێبخانه گشتیه‌کان
ژماره‌ی سپاردن (1444) ی سالی 2016 ی پێدراوه

**ئومىد
بە زىندويى بەھىلەرەو**

**تەنيا ژنيك:
ژيانى ۹۰۰۰۰ كەسى گۆرى**

**هوا عەبدى - سارا جەى رۇبينز
وەرگىرانى
ياسىن محەمەد عەلى - ھىمەن تاهىر**

2016

پيشكاه به نهجهه عهدهن محمههه

ناوہرۆك

- پیشہ کی 15
- 1 نامۆیهك له نیشتیماهه كه مدا 25
- 2 زپږ به ئاگر زاخاوكراوه 41
- 3 بهرگرتن له خوینبه ربوون 49
- 4 به ههشت له جیهاندا 59
- 5 هاوړی و دوژمن 67
- 6 له چاوه پروانی ژياندا، له چاوه پروانی مردندا 79
- 7 پرکردنه وهی كه لیئی نیو دلم 89
- 8 له دهستدانی رابردو و داهاتوم 103
- 9 بنیاتنانی نۆرینگه كه م 117
- 10 گه رانه وهی خوشكه كانم 131
- 11 پێویستی دایکی داهێنانه 143
- 12 دارمان 153
- 13 بۆچی ده تهوێت ئه م كاره ئه نجامدهیت؟ 167
- 14 مه ترسی له ناوه وه 181
- 15 ئه مپرو ئیمه دلخۆشین 195
- 16 نه شته رگه ریی ئومید ده گپێته وه 209
- 17 پیرایکی هه له 227
- 18 چواره مین ده فر 243
- 19 بریکاری وه زیری کار و وه رزش 259
- 20 ده توانین بیرمانبیتته وه 271

281	..... 21 ئەحمەد
289	..... 22 پزىشكىڭ وابەستە بە مرۇقايەتى
303	..... 23 دەريايەك لە پىتويستى
315	..... 24 نەوۋەبەكى نوۋى
329	..... 25 ھېرشەكە
347	..... 26 ژنانى سالى
361	..... 27 لىخۇشبوون
379	..... -فەرھەنگۆكى زاراۋە سۆمالييەكان
380	..... -خانەوادەى ھەوا ەبەدى
382	..... -پەراۋىزەكان

پيشه کی وه رگير

ئەم کتیبە دەربارەى ژيانى كەسپكە، كە تالاوەكانى ژيان، ئەويان شيرينتر كردوو، ئەك هەر ئەمە، تاريكپهكانى ژيانيش ئەويان رووناكتر كردوو تەو، هەروەها نەهامەتپهكان ئەويان گەشپينتر كردوو، ئەو هەردەم بە دەم ئومپندەو دەژى، حەوا عەبدى!

خاتمىك هەر لە مندالپهوه هيوابهك لەنيو ناخيدا خوڤى مەلاسدابوو، ئەو دەمەى داىكى پيپدەلپت: ((كچم كاتپك ويستت بريار بدەيت، بە ئارامپهوه دانپشه و گوڤى لە دەنگى نيو ناخت بگره، تا ئەو دەنگەت دپتە بەرگوڤى، تەنيا ئەو كاتە دەتوانيت چارهسەرىك بو كپشهكانت بدۆزپتەوه. ئەوئيش دواتر ئەو رپنپامپه دەگرپتە گوڤى و هەر بە راستپش لە دەرهوهى شەرو چەك و توندوتپژى رپگهپهكى جپاوازتر دەدۆزپتەوه. بەمەش لای خوڤهوه چەترى ئاشتى و ئارامى هەلدەدات و ئەوانەى دپنە ساپهپهوه دەحەسپنەوه. كەمپهكەى ئەو دەپپتە كەشتپهكەى نوح و ئەوهى بپهوپت لە توفانى توندوتپژى و جەنگدا نغرو نەپپت، رووى تپدەكات.

لەنيو كۆمەلگەى سۆماليڤدا، خەلكى لەو باوهرەدابوون، كور پاشاپه بەرامبەرە دوو كچ، هەر كات كورپان ببواپه، ئاهەنگپان بو سازدەكرد، كەچى دواترپش كورپهكان دەبوونە چەكدارو هوكارى نانهوى پشپوى لەولاتدا، حەواش بووه داىكى خەمخورى هەمووان و لەبەرگى مرپهپكى نوپدا، ئاشتى و ئارامى بو هپنان.

ئەو لە دوانزە سالىدا وەك هەر كپژپكى بەدبەختى دپكەى ئەو ولاتە، بەهوڤى دابونەرىتى باووه دەدرپت بە شوو. هەرچەندە رازپش ناپپت و بە داىكى دەلپت: نامەوپت شووبكەم، چونكە من هپشتا دوانزە سالانم و «دەمەوپت بخوئپم، دەمەوپت بچمە قوتابخانە، دەمەوپت لەگەل تۆ مپنمەوه». بەلام كاتپكپش هاوسەرگپرى دەكات، هەستدەكات بو ناو قەفەز دەچپت، دواترپش كە بە جپابونەوه كۆتاپى دپت، هەستدەكات سەرلەنوڤى ئازادى بو گەراوئەتەوه.

ئىدى لەوہ بەدوا دەستدە كاتەوہ بە ژيانى ئاسايى خۇبى و شوينكەوتنى خەونەكانى. پاش مردنى داكىشى، ئەو پرسیار لەمیشكیدا گەلألە دەبیت، دەیەوئیت بزائیت چى داىكى لەناو بردووہ و دەبیت ھۆكارى نەخوشىبەكان چى بن؟ ھەر ئەمەش دەيگەيەنئیتە ئەوہى، داوا لەمامۆستاكەى بكات، تا توپكارى لەسەر لاشەى مروّف بكات و دواجار بئیتە يەكئىك لەديارتىرین پزىشكەكانى ولات.

ھەرچەندە مندالانى سۇمال فېرى ئەوہ كراون، كە نااسودەيى بەشئىكە لەژيان، شتئىكە دەبئت قبولى بكەن و پرسیارى لەبارەوہ نەكەن، جگە لەمەش بۆيان نىبە پرسیار لەبارەى ھىچ شتئىكەوہ بكەن، بەلكو دەبئت تەنيا گوپرايەلا بن. كەچى دەبنين چۆن پەرورەدى جوانى كچئىك لەلايەن باوكىبەوہ، وا دەكات بئیتە خزمەتكارى خەلك و ناوچەيەكى پىر لە ئاشتى و دادپەرورەى بخولقئىت.

ئەوہى تئىبنيدە كرئت، كۆمەلگەى سۇمالى لە رابردوودا گەلئىكى ئاشئىخواز بوون و بە ئاشتى و تەبايى پئىكەوہ ژيان، بەلام لەگەل ھاتنەپئىشى سەردەمى نوئىدا، وردە وردە بىرى دەمارگرژى و خىلايەتى بەرەو ھەلئىرو لئىكترانايان دەبات و ھەر جارەو خىلئىك دەسەلات دەگرئتەدەست، ھەر خىلەو دەست بەسەر ناوچەيەكدا دەگرئت، ئىدى لەوہ بە دوا، جەنگ دەبئتە تاكە شوناسى ئەوان.

ئاي ئەو كاتەى ئالاي ئىتاليا دادەگىرئت و ئالاي سۇمال بەرزدە كرئتەوہ، ئەوان چەند خۆشحال دەبن بەوہى كە ئىدى خۇيان حوكمى خۇيان دەكەن، بەلام ئەفسوس كە دواتر چۆن پەشيمانەبنەوہ. بەدەستەپئىنانى سەربەخۇبى وادەكات ئەوان لەخۆشبيدا پەرن، كەچى وا ئئستا سەربەخۇبش ھەر مەرگان بۆ دەھئىت. واى لەو خەيالپلاويەى كاتئىك باوكى پئىدەلئت، حەوا ئىدى دەتوانين بە نازادى بە شارەكانى ولاتدا گوزەر بكەين، ھەركوئيمان بوئت بۆى دەچين!

بەئى كەرەستەكانى مۆدئرنە، وادەكات ئەم كۆمەلگە تەقلىدبىانە بە لارپىدا پىرۆن، نەك پئىشكەون. بە داخەوہ بۆ ئەو جوگرافىيانەى ھەمىشە رابردو

تياپاندا جوانترة، ھەمىشە لە ئىستادا خوازيارىن رابردومان بگەرپتەو، ئەگەر رابردومان ھىندە جوانىش نەبوو، لانىكەم ھىندە ئىستا دېوھەزە نەبوو. لە سۆمۇلدا مردن ھەمىشە بەشېكە لە حكايتەكانى ژيان، جا ئەگەر بەھۆى نەخۆشى، ياخود توندوتىژى، يان مندالبوونەو، بېت، جياوازيەكى نىيە. لەوئى كاتىك كەسېك بە سەختى برىندار دەبېت، سىل لەو دەكاتەو پەنا بباتە بەر نەخۆشخانە، لە ترسى ئەو نەبادا ھۆزەكەى تر بىيىن و بىكوژن. ئەو چ مەملەكەتتەكە خودايە، ژنىك مندالەكەى خۆى دەكوژت، يان راستر جگەرى خۆى دەكوژت، تەنيا لەبەرئەو خۆى لە ھۆزىكە و مېردەكەى لە ھۆزىكى دېكەپە. ئەوان پىيانوايە مندال نايىت لە ھۆزىكى ھەل بەخەنەو، ھەر ھۆزىكىش پىياويە ھۆزەكەى دېكە پىسەو نايىت خويى پىروژى تىكەلەو خويى ئەوان بېت. بىيىن دەمارگرژى و تابەفەگەرى، چۆن ولات دەكاتە قەرەبروت و ھەموو بەھا جوان و شىرىنەكان، دەكاتە سوماكى شەرە بى ماناكانى خۆى.

سەرکردەى ھۆزەكانىش، چەند قىن لەدل بوون بەرامبەر بە يەكتى، كەچى ئامانجىكى ھاوبەشيان ھەبوو، كاتىك قسە دەھاتە سەر سودوھەرگرتن لەو خېروپىرەى رېكخراو فرىاگوزارىيە ئىونەتەوھەيەكان، كە دەيانارد بۆ خەلكى رەشپرووتى ئەو ولاتە.

لەوئى جەنگ وادەكات، مردن ئەوھندە زۆربىت، لەتواناى خەلكىدا نەمىنېت مردووەكان بنىژن، بەشيوانىك رېكخراو و كۆمپانىاكان ئەو ئەركە بگرنە ئەستۆ. خودايە مەروڧ چەندە سەيرە ھەمان ئەو پارانەى كە بۆ زىندوھىشتنەوھى مردووەكان پىويستى، ئەمرو بۆ ناشتنى تەرمى ئەوان بەفېرۆ دەدرېت.

لەو كاتەى گرژى ئىوان ھۆزەكان، توندوتىژى و كودەتا دەبىتە شوناسى ولات، ھەوا دەستدەداتە كۆكردنەوھى پارەكانى، بە مەبەستى بنىاتنانى ولات و دروستكردنى نەخۆشخانە، بەلام جياوازي ئىوان ھەولەكانى ئەم و توندوتىژى و كارە تىكەدەرەكانى ئەوانى دېكە ئەوھە، كە كارەكانى ئەم قەدەغەن، بۆيە لەوئىناوھەدا رووبەروى تەنگوچەلەمەيەكى زۆردەبىتەو.

لەم كىتەبەدا بۆمانرووندەبىتەو، چۆن سىاسەتتىكى چەوت ئەو ولاتە

دەشيۆيىنىت، چۆن ھاوپرىكىنى ئەمىرۆ دەبنە دوژمنى سبەي؟ چۆن مافەكانى گەل دەخرىنە ژىرپىن و پاراستنى مولك و ماله تايەتايەكانى جەنايى سەرۆكىش، لەسەروى بەرژەوئەندىيە نىشتىمانييەكانەو دادەنرپت.

سەرەراي ئەوئە دەسەلات ھەموو بەھايەكى لە مرۆف داماليو، كەچى ھەر دەبوو گۆرانى بۆ حكومەتيك بلىن، كە خەلكەكەي خۆي دەكوشت. لەپرسەي ئازىزەكانياندا گۆرانى بچپن و ئاھەنگ بگپن، نەبادا بىنە جىي گومانى دەسەلاتداران.

ئەوئەي ھەوا دەھىلپتەوئەو بەردەوامى بە كارەكانى دەدات، بىلايەنيەتى لەئيو مملانييەي ھۆزەكاندا. ئەم خانمە ئەزمونەكانى ژيان فيرى ئەوئەيان كەردوو، چۆن بەرەنگارى بارە ناھەموارەكان بىتتەو.

ھەوا عەبدى ژنيك ياخي، بەلام دەزانپت بۆ؟ چۆن؟ ژنيك ھەموو ئەو تەنگوچەلەمەو نەھامەتيانەي ژنان و مرۆف كۆمەلگەي سۆمالي دەبينپت، لەو نەريتە ناشىريانەي لەوى باون، تا ئەو برسپتى و قاتوقرپيەي سەرپاي كۆمەلگەي داگرتوو.

ھەوا ھەوليداوە تپروانييەي ھەلەي خەلكى لەبارەي ئاين، خورئاوا، ژنان، دابونەريتي باو، دەسەلات...ھتد راستبكاتەو بۆئەوئەش رووبەروى گەلنيك ئاستەنگ بۆتەو، تەنانەت بۆ خەباتكردن لەپيناو مافەكانى ژنان، وەك خۆي دەلپت: ((دەبوو زياتر لەدژى بۆچوونەكانى ژنان كار بكەم، وەك لەوئەي لەپيناوياندا بچەنگيم)).

ئەو ژنيكە دەبىتە پزىشك، پاريزەر، جوتيار، دايك، وەبەرھنەرەو سەرمايەدار، تەنانەت جيگري وەزيريش، بەلام ھەموو ئەمانە دەخاتە خزمەتى دەورووبەرەكەيەو، بەبى رەچاوكردنى جياوازي رەگەزو ھۆزو ئاين. ئەو كەسپكى دووربىنە، لەبرى ئەوئە پارەكانى بخاتە بانكەو، دەيانخاتە بواری كپىنى زەوى و زارو كردنى بە كىلگەو شوپنى لەوئەراندنى ئازەل، دواجاريش دروستكردنى نەخۆشخانە بۆ خزمەتكردنى خەلك. لە زەويى و خانويەكى بچوكەو دەستپىدەكاتو، تا دەگاتە دروستكردنى كامپيك، ياخود ناوچەيەكى تايبەت بە خۆي، كە ناوى ليدەنرپت ناوچەي ھەوا عەبدى.

ھەوا شۆرشە لەجوگرافيايەكدا، كە مرۆفەكانى تەنھا كوشتن و برين دەزانن،

ئەوانەشى دەمىننە، دەستەۋەستان چاۋەپروانن مردن بېتتە مېۋانېان و رزگارېان بىكات لەو كۆلمەرگىيەى ناۋېان ناۋە ژيان. ھەندىك لەۋان ھەندىكجار دەمارگرژى خىلايەتى و رقى ژيان ۋاى لىكردوون، يارمەتى ئەۋانى دىكە رەتېكەنە و لەچاۋەپروانى ئەۋەدابن، مەرگ پىست و گۆشتيان بىكروژىت و دۋاجارىش رۆحيان لىبىسېنتەۋە.

لە 27/شوبات/2012 ھەۋا عەبدى پالىورا بۆ خەلاتى نۆبىل لەبۋارى ئاشتىدا، ئەۋەش پاش رۆژىك ھات لەپەلاماردانى لەلايەن بزوتنەۋەى گەنجانەۋە، كە تىايدا ناچارىانكرد كەمپەكەى دابخات، بەۋەش ھەزاران ژن و منداللا پىدەرەتان دەبوون، ھەرۋەھا چەكدارەكان ئەۋ مالىە كاتىيانەشيان تىكدا، كە پەناھەندەكان تىايدا دەھەۋانەۋە، دەستىشانگرت بەسەر كەمپەكەدا. لە راستىدا ئەۋ شايستەى ئەۋ خەلاتەيە، بەلام پىدەچىت تا ئىستا ئەۋ چانسەى بۆ ھەلنەكەوتىت، ھەرچەندە ئەۋ ھەمىشە لەژيانىدا لەخەبات و تىكۆشاندا بوۋە، رەنگە ھەرگىز خەلات و دەستخۆشيش لەھەگبەيدا نەبوۋىت.

لە ئىستادا كۆمەلگەى سۆمالى، زۆر پىۋىستى بە كەسكى ۋەك ھەۋا عەبدىيە، تا بىكاتە سەرۆك و بېتتە فرىادەرسى ئەۋ بارە ناھەموارەى تىبىكەۋتوۋە. دلىنام ئەگەر ئەۋ پىۋودانگە نەرىتى و ئىنى و كۆمەلايەتىيانەى لەۋ كۆمەلگەيەدا بۆ رەگەزى مېنە ھەيە لىبىگەرپىت و بۋار بىرەخسىت تا بېتتە سەرۆك، ئەۋ كات كۆمەلگەى سۆمالى، دەبىتتە كۆمەلگەيەكى داپەرۋەرۋە سەقامگىرو دىموكراتى. ئەم كىتتە ھەرچەندە رووداۋىكى راستەقىنەمان بۆ دەگىرپىتەۋە، بەلام بە وردى تىشك دەخاتەسەر دابونەرىت، ئابن، ئەفسانە و سىياسەت لەكۆمەلگەى سۆمالىدا، زۆر بە جوانى وىناى توندوتىژى، جەنگ و برسپىتى دەكات، كە رەنگە ھەر لەپرستى ھەندىك لە رۆماننوسە مەزنەكانى دونىادا بىت، كە لە خەيالىدانى خۆياندا رووداۋى لەۋچەشنەمان بۆ دابتاشن و بەۋجۋرە ۋاقىيەى كۆمەلايەتىمان بۆ وىتابكەن.

ياسىن محەمەد

لەجىاتى سەنتەرى نىشتىمانى بۆ لىكۆلىنەۋەى جىندەر

2014/8/18

پيشه‌کى:

ئەو بېست و دوو سالى بوو، گوللەيەك لە مېشك و دانەيەكېش لەدلى دابوو. ئەو رۆژەم لەياد نىيە، كە هېنايان بۆ نەخۆشخانە كەمان، تەنانت لەيادم نىيە كە ئاخۆ رۆژ بوو، يان شەو هېندە دەزانم كاتىكى رۆشن و سېخان بە تەم و غوبارى جەنگى ناخۆ بوو، كە لەودەمەدا ولاتى خاپور كەردبوو. لە سالى 1995 لە سۆمال كورانى هەرزەكار لەهەموو مېلشيا چۆراوچۆرەكانەو ئەو چەكانەيان رادەووەشاند، كە لەحكومەتى پيشووەو بە تالان دەستيان كەوتبوو، ياخود مەگەر هەر خوا بزائيت لەكوپو چنگيان كەوتبوو. ئەم ژەش يەك كە بوو لەو سەدان قوربانىيانەى جەنگ لەئىو نەخۆشەكانەدا، كە لەو ساتە زۆر دژوارەدا چاوەروانى من بوون، بەلام چىرۆكى ئەو لەوانى دىكە جياوازتر بوو. ئەو ژنىكى گەنج و بەهېزى سۆمالي بوو. منيش نەخۆشخانەكەم دروستكرد بوو بۆ چارەسەر كەردنى مندا لكەى ئەو، نەك بۆئەوى پەنجە گەورە و پەنجەى ناوهراستم بە ناوچاوانى رابىنم، تا چاوە ژين لىپراوەكانى دابخەم. پيش ئەوئەى داوا لەستافەكەم بكەم، تا بەدواى دەوەنىكدا بكەپين بۆ خېزانەكەى، هەلۆستەيەكم كرد و بۆ ساتىك لەگەلېدا وەستام. كاتىك ئاوپمدايەو وەك پزىشكىك نا، بەلكو وەك دايكىك دەگرىام. لەخۆم پرسى دەبىت هەستى دايكى ئەم كچە، ئەم شەو چۆن بىت، ئەگەر بزائيت كچەكەى مردوو؟

لەساتەكانى پەر لەئاژاوەشدا تەنانت لەشوينە زۆر دوورەكانىشەو، هەوالى خراپ بە خىراپى بۆلادەبوو. ژنىك كە هەندىك زانىارى لاپوو لەناو دەوئەكەو هات، پىكەو چووین بۆ ئەو ژوورەى، لاشە مردوو كەى لى بوو. ژنەكە پىيوتم «ئەو ژنەى كە ئەم مندا لكەى كوشتوو، دايكى خۆيەتى، بەلى دايكى خۆى كوشتوو يەتى!»

بە تەواوئەتى گرژ بووم، لەبەرئەوئەى پيشتر هەرگىز شتى لەو بابەتەم بەرگووى نەكەوتبوو! لەخۆم پرسى «چۆن دەبىت و ابىت».

ژنەكە بۆى روونكردمەو «باوكى كچەكە لەخىلپكە و دايكىشى لەخىلپكى ترە» بەدەم سەر راوەشانندەو، تەماشاش روخسارى ئارامگرتووى ژنە لاو

مردووو که ی ده کرد. ئەو هیشتا زۆر جوان بوو، وا دیاربوو نەزانیت کۆن لەناوی بردووو. منیش هەر نەمەدەزانی، تا ئەوێ ژنە که بەردەوام بوو لەسەر قسەکانی «کاتیک کچه کهو دایکی دەچن بۆ لای خانەوادە ی دایکی، خانەوادە که ی پێدەلین: ئەم کچه لە خێلێکی هەلە که وتۆتەو، ئیمە نامانەو ویت» ژنە که بە چاویکی غەمگینەو تەماشای منی کرد. «پێدەلین دەبیت کچه که ی بکوژیت، تا بتوانیت بێتەو بۆ مال».

ئەمڕۆ هیچ رینگە یە ک نیسە تا بەهۆیەو بەزانین، ئاخۆ ئەم چیرۆکە ترسناکە راستە یان نا، تەنانەت ناوی ئەو ژنە گەنجەش نازانم. که سوکاری لەو ناوچە یەو هەاتن، تاوێ کو لاشە که ی ببه نەو بۆ دەو نە که، بۆئەوێ لە نزیک ماله که ی خۆی بینژن، منیش گەرامەو بۆ نۆرینگە (عیادە) کم، ژمارە یە کی زۆر لە خێزانە کان لە چاوەروانی مندا ریزیان بەستبوو، بە جۆرێک تا درەختە کانێ دیوی دەرەو رۆشتبوو، بەلام ئەو شەو، تەنانەت تا ئەمڕۆش، پرسیارێک دایگرتوو، که هەموو شایەتێکی جەنگ دەبیت پرسیت: لە ساتەو ختێکی وا تاریکدا، ئەگەر شتی لەو بابەتە رووبدەن، چۆن دەتوانین مینینەو؟

کاتیک زۆرینە ی خەلکی گوییستی وشە ی سۆمال دەبن، ئەوان میژووی نوێی پراژیدیای ئیمە یان بیردیتەو، ئەو دابەشبوونە قولە ی لە ئیوان خەلکیدا هە یە، وشکە سالی و برستی، دەریای پراش و چەتە، تەنانەت وەسفی جوگرافیای سەرزەمینە که مان بە هۆرنی (قۆچ) ی ئەفەریقیا، که ئوقیانوسی هندی و کەنداوی عەدەن کەرتدە کات، لیوان لیوێ لە زیادەرەوی، بەلام هەمیشەش بەوجۆرە نیسە.

لە ئابی 1983 کاتیک من دەستمدایە ئەم نەخۆشخانە یە، که لە نۆرینگە یە کی یە ک ژووری پیکهاتبوو، 21 کیلۆمە تر لە مەقادیشو پایتەختەو دوو بوو، بارودۆخ ئارام بوو. من وە ک یە کم پزیشکی سۆمالی تایبەت بە ژنان، لەناوچە که دا ناسرابووم، هەربۆیە ئەو کاتە ی جەنگی ناوچۆ حەوت سال دواتر هەلگیرسا، نەخۆشە کانم، خانەوادە که م و دراوسێکانم، قوربانی و زرگاربوووان بە لیشاو ئەو رینگە سەرەکییە یان تەنی، که دەچوو بەرەو مەقادیشو و ریک بەلای نۆرینگە که مدا گوزەری دە کرد. دەمردنە ژوورەو و هەرچیم هەبوایە

پېمدهدان، له ئاوى خواردنهوه، شويى حهوانهوهو به شيك له بهروبومى كېلگه كم. خه لكى سؤمال بهوه ناسراون، كه نهرىتى ميوانداريان هه به: كاتيك گه شتياريك ديت بو لات، ده بيت باشتين شتهى بدهيتى كه هه ته، نه گهر گه دهى پر بكهيت و وشه شيرىنى پى بلييت، خودا ليت ده بوريت.

نهمه ش نهو چيروكهيه، چون پاش زياتر له بيست سال، نهو خه لكه بوونه خانهوادهى من، كوخه كانيان گه ليك دريژ ده بووهوه، ليشاويك له باقه حه سيري بادراو و چنراو، به رهى تنك و په رهى پلاستىكى شه كاوه، نهو هوش گونده كهى حهوا عه بدى بوو. نه مړو نهو نورينگه يهى له تاقه ژوريك پي كه اتبوو، بوته نه خو شخانه يه كى 400 قه ره وپله يى، نهو چند خيزانه كه مهى، كه پيداويستيه كانيانى پرده كرده وه، هه نو كه بوونه ته هه زاران كه س، كه له زه وييه كانى دهوروبه رى نهو نه خو شخانه يه دا ده زين. له خوار نهو خانوانه وه، گونديكى به رسيبه ر هه يه، كه 10560 كه س ده گريته خو، هه نديكيان به هوى جهنگى هوزه كانه وه، يا خود به هوى بومباران كرده وه تياچوون، هه نديكى تريش به هوى نه خو شى، يا خود برسيتيه وه. ئيمه ش پي كه وه له ته نيا شو نپيكا داماناشتن، هه رگيز ويتهى نه وه مان نه ده كرد، كه جهنگه كه تا نه وه نده به رده وام ده بيت، به جوريك نهو كه سانهى پيوستيان به ئيمه ده بيت، له سه روو 90000 كه سه وه ده بيت، هه روه ها نه وهى نوپش به هوى كه مى زه ويوزاره وه، ناچارده بن كوخه كانيان له سه ر نهو گوږه به كومه لانه بكه ن، كه ئيمه عه ياميكه بويان ره شپوش بووين.

ئيمه قه رزاربارى نه وه پىن، كه ده بيت نه وه بير نهو مردووانه و نهو كه سانه ش بيئينه وه كه له گه ليان ده زين، تا بزنان كه له پورى ئيمه كه له پوريكى توندوتيزو تيكشكينه ر نييه. چند سه ده يه كه له مه و به ر له سؤمال، خه لكى ئيمه له شوينى بچوك و له شاره كانى قه راغ ده ريا ده زين، به دريژايى ئوقيانوسى قه شهنگى هندى، وه ك ملوانكهى زيږين راده كشان.

هه نديك جار وه رزه بارانه كان كورتيوون و هه نديك جاريش دريژبوون، به هوى نهو دره خته دريژانه وه نهو ههوا پاك و ناسكه وه، شيوه يه پرده كوله يه كى بو خه لكه كه سازدا بوو، ته نانه ت له وه رزه وشكه كانى وه ك كانونى يه كه كم،

شوبات و ئازارېش، به هۆي كه ناري ده رياكه وه لقه مردووه كان ژيانتيكي نوښان به بهردا ده هات، كاتيگ ټه و لقانه ده چه مانه وه به سهر چوارچيوي ټه و زنجه دروستكراوانه ي، هيچيان له وانه ي ټه مړو نه ده چوون و ولاتي منيان لي پرپووه. خيزانه كان له وټي ده مانه وه، تا باران هه ليده كرد، ئيدي ده گه پرانه وه مال، تا بو وهرزي چاندين خوځيان ناماده بكن، خوله كه به وشيويه به رده وام دووباره ده بووه وه. له كاتيگدا رهوشى كه شوه هوا ده گورا، به رده وام ئاوازي وهرزه كان ربه رى ژيانى ئيمه يان ده كرد، تا نهرينه سو مائيه كان ټه نجامبده يان و هه نديكيان جوان و هه نديكي ديكه يان روختنه ربوون.

هاوشيوه زورينه ي خه لكى سو مال، مالى دايكيشم خيزانتيكي جوتيار بوون. ټه وان ئاژه ليان په روه رده ده كرد، له پيناو شيرو گوشته كه ي، له ماوه ي وهرزي بارانيدشدا، گه مه شامى و هه رزنيان ده چاندين. له وهرزي هاوينيدشدا خوځيان و ئاژه له كانيان به دواي ئاودا ده گه پران، كه لوپه ل، قاپوقچاغ و راخه ره كانيان، له وشته ره كانيان بارده كرد و به دواي شوځيگدا ده گه پران، تا ئاژه له كانيانى تيدا بله وپرين.

ده كريت دژواري سو مال به وه روونبكرتته وه، كه له هه موو ساته كانى ململا تيدا، هه ر وه كه له هه موو وهرزه وشكه كاندا، هه مان تاس و هه مان بوو: هه ر كه ده روازه يه كه ده كريتته وه، هه موو ئاژه له كان پيكه وه ده چنه ناو ټه و پارچه زه مينه پر له گزوگيايه وه، هه ر يه كه هه ولده دات ټه وى ديكه وه ده رنيت. شوانه كه ش به دواياندا ده پروات. ټه و شوانه ي زور به هيژ بووايه، به وى ديكه ي دهوت «ټه مه گزوگياي منه، پرؤ ناوچه يه كى ديكه بو خوت بدوزه ره وه». ټه گه ر كه سه دپراوه كه ش ره تيبكردايه ته وه كه پروات، ده بوو له گه ل براوه كه دا بكه وټه جه نكه وه. هه مان شتيش راسته، ټه گه ر گروپيگ له خه لكى له نزيك يه كتر بژيانايه، به و كه سه تينوانه يان دهوت، كه به دواي ئاودا ده گه پران «تو ناييت له م ئاوه بخويتته وه». پاش چه ندين سائينگ كاتيگ باران ده بارى، برسى و تينوو پاراو ده بوون، به لم خه لكه تينو كه ټه وه يان هه ر له بير نه ده چووه و ململا تيكان وه كه خوځيان ده مانه وه.

كاتيك به جيهاندا گهرام بو كوكردنه وهى يارمه تى بو بئده رته تانه كانى ولاته كه م، خه لكى لبيان ده پرسيم: «چون ده كریت و ابیت؟» نه وان ده يانپرسى نه وه چون ريتيدده چیت، له تيو جه رگه ي نه وهى كه ناوده بریت به شكستخواروترين ده ولت، ده كریت هيشتا په ناگه يه كه هه بیت، ده كریت كومه لگه يه كه هه بیت، ژيان تيايدا گونجاوبیت، نه ویش له گوندیکدا كه به ناوى ژنيكه وه ناونرايیت؟

منیش پيمده وتن: له تيو گونده كه ي حه وا عه بديدا، ئيمه به يه كچاو سه يرى هه موو قوربانينيانى ملاملا تيكان ده كه ين، گرنگ نييه نه وان سه ر به چ به ره يه كن. من هم وانه يه له باوكمه وه فئربووم، كه به به راورد له گه ل جيهانينسيه كى فراوانترى هه بووه، باوكى ياخود نه وه وانه ي كه پيشتر هاتبوون، له به رته وهى ترازيدا خستبوونيه سه ر ريه كى جياوازتر. باوكم كه له دوانزه ساليده هه تيو كه وت بوو، بو ماوه ي ده روژ له گونده بچوكه كه ي خويانه وه به ره وه مه قادي شو كه وتبووه رى، له وى ژنيكى ناسيوو كه سه ر به جفاتيكى راوكردنى ماسى بوون و خومان پييانده ليين جاجى. ژنه كه هه ر وه ك كورى خوى باوه شى بوگرته وه، خواردن، جلوه رگى پيدا، ته نانه ت له به نده رى سه ره كى ناوچه كه شدا كارى بو داينكرده.

باوكم له سه رده مى داغيركاربيدا كه وتبووه ته مه نه وه، به لام نه وه سه رده مه بو نه وه سه رده ميكي پر له ناشتى بوو، له گه ل نه وه دوخه نارامه شدا كارى ده كرد، كه له سه رتاسه رى جيهانه وه روويان له وى ده كرد. ناشنايه تى له گه ل به ريتانى و ئيتاليه كان هه بوو، كه پيشتر باوانى نه وانه چه ندين به شى جياوازى سو مائيان داغيركردبوو، هه ر وه ك چون له گه ل هندى و نه وانه ي به زمانى كه ناره كانيش قسه يانده كرد، كه له كه ناره كانى نه وه شوپانه وه كوچيان كردبوو، ئيستاپينده وترت كينيا، بووه هاوړى. نه وه كه شتیه وان و پياوه بازركانانه، زمانى خويانيان فئرى هم كردبوو، هاوشان له گه ل ميژووى ولاته كه نيشياند، هه ر نه وه وانانه شى ده گواسته وه بو ماله وه، بو كچه كانى. باوكم پيوتم «ده توانيت له رپى كارى قورسه وه ژيانى خوت بگوريت، ده توانيت هه ست به گرنكى خوت بكه يت، نه گه ر له تواناى نه وه كه سانه تيبگه يت، كه يارمه تى به كترى ده دن» .

تا ئېستاش ھەر گويم لەدەنگىتى، وپنەى ئەو سەردەمەى خۆم لەبەرچاوه،
 كه لەتەمەنى سەنە سالاندابووم و لە سالى 1960 ھەمان ئەو سالى
 وڵاتەكەمان سەربەخۆيى لە حوكمى بەريتانياو ئىتالياو بەدەستھيتا. لەودەمدا
 ئيمەى سۆمالي واماڤدەزانی كه داھاتووومان زۆر گەشاوھە. كاتيك لەنيوھشەوى
 1/تەموزدا، ئالای ئىتاليا داگىرا، من و باوكم لەنزىكى ئوتيل شايبلى بووين.
 كاتيك ئەستېرەى سې پىنج لای ئالای كوومارى سۆمال بەرزكرايەو، گورانيە
 نىشتىمانىيەكاغان بە دەنگىكى بەرز لیدەدران. من ھەميشە يەكئىكئانم زۆر بە
 روونى لە يادە: تانا سېب تان سار، بە مانای ئالای ئىتاليەكە داگرن و ئالای سۆمال
 ھەلبكەن.

لەو رۆژانەى سەرەتای سەربەخۆيدا، پىيانوتىن بەھۆى خۆشى
 لەپادەبەدەرەو ھەندىك كەس گيانىان لەدەستداو. منيش بپروام بەوھەرد،
 بەو پىپەى باوكم دەبىنى لەسەر شەقامەكان ھاوړىكانى لەئامىز دەگرت، كاتيك
 دەيزانى بە درىزايى ئەو شەپەر، ئەوان ھىشتا لەژياندا ماون. باوكم پىپوتىن «ئيمە
 ژيانىكى دزوارمان ھەبوو، بەلام وائەمرۆ ئازادىن» چاوھەكانى دەدرەوشانەو،
 كاتيك ئەو شەو بە قاچىكى رەقھەلاتووھە بە ژوورەكەدا پياسەمان دەگرد.
 «ئىستا دەتوانىن بە ناو جەرگەى پايتەختدا ھاوچۆ بگەين، كە پىشتەر ئەمان
 دەتوانى. دەتوانىن پۆ ھەر شوپىنىك یمانەو پىت بچىن».

لەسەرەتادا خەلكى سۆمال لەدەرەو ھەلى نوپيان بىنيەو، ھەم لەو
 وڵاتانەو كە داگريان كوردبووين، ھەميش لەھاوړى نوپى و جىگەى متمانەو،
 ھەرەھا زياتر زياتریش لە دراوسىكاغانەو. زۆر ھەولماندا تا دەگەيشتە
 لوئەكى بوارەكاغان، لەرپى پەرورەدو كووشى زۆرەو خەوتمان بە گورپى
 وڵاتەكەمانەو دەبىنى.

ئەو كات نە توندوتىژى و نە دابەشبوونى خىلەكى، بەشىك نەبوون
 لەكەلەپورى ئيمە. خىلەكان لە سۆمال لەنەرىتى ئەبترسىنيو (abtirsiinyo)
 سەرچاويان گرتبوو، كە ئيمە بە باوانى خۆمان ھەژمارمان دەگردن، بە
 گەرانەو بۆ سەدان نەوھى پىشتەر. لەسەردەمانى پىشووترەو، مشتومپرى نپوان
 دوو خانەوادە، ياخود دوو ھۆز بە شىوھى ئاشتىيانە دامركابوھو، ھەر ھۆزىك
 پياوئىكى دانای بە وشترەو ناردبوو، تا ماوھەكى زۆريان بپربوو، چەندىن

روژو تەنانەت چەندین ھەفتە، تا لەژێر درەختێکی مەزندا وتوێژ لەسەر ئەو مەسەلەییە بکەن. لەنێوان ھەرکام لەو کەسە دنیادیدانەیی کە ھەک ناوێژیان دانیشتبووون و گوێیان لەھەردووو حالەتە کە گرتبوو، دەیانوت «بەلێ، بەلێ، بەلێ» دنیادیدەکان شۆڤەیان بۆ حالەتە کە دەکرد، وتوێژیان دەکرد، تا رێککەوتن لەسەر سزادانیکی گونجاو، کە تیایدا ھۆزە تاوانبارە کە، ھەندیک و شتر و مانگا دەداتە ھۆزە کە تری. پاش ئەو ھەمی ئەم بارە رەووییە، ناوێژیانەکان روویان بە لایە کدا وەر دەچەرخاندو دەیانوت «بیست کچ بێن». لایەنە کە تری بیست کورپیان دەھێنا، ئینجا ھەک بەشیک لە پڕۆسەیی ئاشتەوایی گەنجەکانی ئەو دوو ھۆزە ھاوسەرگیرییان دەکرد. تیکە لاوبوونی ھۆزەکان لەرپیی ھاوسەرگیرییە، دەبوو ھۆی دروستبوونی ئەو خێزانانە کە لە داھاتودا رۆکینەیان لە ریشەو دەردەھێنا، ئیستائیدی ئەو دوو ھۆزە بە خوێن پیکەو دەبەستراوە، چیدی شەریان لەدژی یەکتە نەدەکرد.

روژانی پێشووترمان ھەک نەتەو ھەک گەلیک پڕشنگدار بوو، بەلام بەپیی تێپەرپوونی کات، گەندەلی ھاتە کایەو. ھەموو یاسا و فەرمانیکمان لەسەرە تاکانی سالانی 1990 لەو کاتەدا کە حکومەت روخا، لەدەستدا، ئینجا کە خەلکی سوّمال روویان کردە ھۆزەکانیان تا بیانپارێزن، بە گومانەو تەماشای ھۆزەکانی دیکەیان دەکرد، تەنانەت خراپتر لەو ھەش ھەک ئەو و ابوو، دەمارەکانیان بەر لە ھاتی خوێنی لایە کە دیکە بگریت. تەنیا رینگە بوئەو ھە کارە کەم مینیتەو ئەو بوو، کە بە بیلایەنی مینمەو، دڵ و روخی خۆم بەخشم ھەموو قوربانیانی جەنگ لە ھەموو ھۆزە جیا جیاکان، ھەربۆیە ھەندیکجار پیمو ابوو، دەبیت ژانیشم بەخشم لەماو ھە قاتوقری و توند و تیزیدا، لەو دەمانە کە بۆمب لە ئاسمانی شین و درەوشاوی سوّمالەو دەکەوتە خوار.

باوکم چیدەئیت ئەگەر ئەو کچە جوانە بێنیت کە لە لایەن دایکیەو ھە کوژراو، تەنیا لەبەرئەو ھە باوکی لە ھۆزیک دیکە یە؟ ئەگەر ئەو بتوانیت دەیان ھەزار لەو کەسانە بێنیت، کە لەسەر زوی خێزانە کەمان دەژین، کە بۆ ماو ھە زیاتر لە بیست سالە، ئیمە کراوینەتە قەلغانی نیوان پیکدادانی جەنگاوەران، یاخود بووینەتە قوربانی ئەو سەربازانە، تەنیا بە دواي تالانی و کوشتنەو ھە؟

دەبىت باوكم چى بلىت دەر بارەى گروپى ياخيويى حزبولئىسلام، كە لە ئايارى 2010 ھەتتە بەردەم دەرگاگەم و كەسانىكى نزيك لەوانىشەوھە مالى و نەخۆشخانە كەمیان داگیر كرد، ھاوشیوھى ئەو شوپانەى دیکە، كە سۆماليیە كان بە شوپىكى ئارامیان دادەنا. ئەو كوپە گەنجانەش ھەر رۆلەى خۆمانن، ھەمووان لەو نەوانە پىكھاتوون، كە دوور لە فەرمان و ياسا پەرورەدە بوون. ئەوان گریدراوى دیدىكى بنەرەتخوازنەو سەرپىیانەى ئىسلام بوون، كە دەسەلاتیان پىدەدات، ئەو كاتەى كە ھەول دەن كۆمەلگاگەمان تىكەشكىنن، ھەمان كاتیشدا لەپەنجوورى ئەو دان، ئاینە كەشمان تىكەشكىنن، ھەنوگە ئىمە بارمەتى دەستى ئەو بیروباوەرە ناشایستانەى ئەوانن، بەھوى كە ئافرەتان تەنیا كالاىەكن، دەبىت بۆ مەبەستەكانى خۆیان بەكاریانئینن.

یەكێك لەو كوپە گەنجانەى كە لەو كاتە سامناكانەى سالى 2010 سەردانى كردم، پىئوتم «تۆ پىرىت و ئىمەش لەتۆ بەھىزترین، دەبىت دەسەلاتى نەخۆشخانەكەو رىكخستنى كەمپەكەت، بەدەیتە دەست ئىمە». منیش پىموت «شتى وا مەھالە، ئەمە مولكى خۆمە. من لێرە دكتورم و زانیاریەكانى ئێرە لای منن. بەپى چ پىودانگىكى ياسایى، من دەبىت ئەم نەخۆشخانەى بەدەمە دەست ئىوھە؟»

كەسىكى دیکەیان ھەلدا بە «تۆ ژنىت، مافى ئەوھت نىبە شان بەدەیتە بەر ھىچ بەرپىسارىتى و دەسەلاتىك».

ئەھوى یەكەمیان تىھەلچووھە «ئىمە لێرە دەتپارىژین».

منیش پىموت «ئەھە ئىشى تۆ نىبە» ھەرچەندە بەسالچووھەكى نىو كەمپەكە ئەھوى بىرھىنامەھە، كە ئەو پىاوانە دەتوانن تەقەم لى بكن، بەلام من ھەر رەتەكردەھە پىللىئىنن. منیش بەو بەسالچووھەم وت «كەواتە با تەقەم لىبەكن. خۆ لانىكەم من بە شكۆھە دەمرم».

من گەرانەھوى ئەو رۆژەى خۆم بۆ نەخۆشخانەكە بۆ لای شەست نەخۆش، كە لەدەرەھوى نۆرپىنگەكە چاوپروانى من بوون، زۆر بە باشى لەیادە، سەربارى ئەھوى بە سەدانى دیکەش چووبوونە ژوورەھە. دەمزانی ئەو داگیركەرەنە بەو چەك و باكراوندە ئابنىیەى ھەیانبوو، تەنیا زمانى بوون و دەستبەسەرداگرتن

دهزانن، به لّام به هۆی توپه ييمه وه من ههر پيداگريم ده كرد. ئيسلامه كه ي من وه كه سېكي به پريزي نيو كومه لگه، ته ماشاي ئافره تي ده كرد، كه سېك كه هاوشاني پياوه، ههر بۆيه من نا ئوميديم نيشاننه ددها.

خوازيارم لهو شوينه دا كه چيروكه كه م كوتايي ديت، به هيزي بيروبو چوونم هيئنده بيت، تا ميشكي نهو گه نجه كلشينكو ف به ده ستانه بگوپريت، كه بو رقو كوشتن پيگه به نراون، به لّام نه زانين دوژمني مروفايه تيبه، هاوشيوه ي نهو شه رانگيزانه يه، كه كچيكي جواني نيو نه خو شخانه كه م ده كوژن، گه ره كيشيانه هه ره شه له ژيامان بكهن، وهك نه وه ي زياتر له بيبست سا له ده بينريت.

كاتيك له بري مليونان ژني سو مالى ده دويم، كه هيچ نوزه يه كيان نيبه، به هه مان شيوه به شدارم له خه باتيان، له م جيهانه ئالوزه دا. هاوشيوه ي نهو ژناهي ده ورووبه رم، منيش په ژاره يه كي بيته ندازم هه ستپيده كرد، چونه نه گه ر دا يكيك، خوشكيك، يان منداليكي خو ت له ده ستبه ديت. به لئ نه وه راسته، چه كداره كان ده توانن ته قه م ليكهن، به لّام ده زانم نه گه ر به هۆي نهو شتانه وه مرم، كه باوه رم پيانه، به لاي منه وه گرفتيك نيبه. مردن وهك ده زانين كوتايي چيروكه كه نيبه، به لكو به رده وامي ده دات به خسته نپرووي زورينه ي نهو سه مه ره له راده به ده رانه.

له سو مالد ا مردن به شيكه له ژيان، جا نه گه ر له پري توندوتيزي، نه خو شي، يا خود له پري مندالبوونه وه بيت. نهو مه ترسيه ده زانين كه رووبه رومان ده بيتته وه، ههر بۆيه ئيمه ي ژنان، پلان بو ئاينده مان داده نيين. له هه ندېك رووه وه له وانه يه له سو نكه ي حه قيقه تي مردنه وه كاربكه ين، ده زانين كه وهك هه ركام له ئاژه له كاني ديكه له سه ر نه م زه وي خوايه دا تيمه ش هه رده بيت مرين، به لّام تاراده يه كه نه وه ي ئيمه له دواي خو مان جيده هيئين، به رده وام ده بيت.

ههر بۆيه ده بيت من به شتيك ده ستپيكه م، كه ده مه ئلئته وه، تا قه وه لامي پرسيا ري مانه وه مان، به دهم ئوميد ه وه. ئوميد نهو شته يه كه ده مينئته وه، كاتيك چاوه پرواني ئاشتي ده بين، ته نانه ت نهو كاته ي خو يمان لئده چورپيت و له برسان ده مرين. به هه مان شيوه ئوميد نه زموني ئيمه يه، كه هه ربه وه هۆيه وه يه، نهو خه لكه ي له م سه ر زه مينه ي ئيمه دا ده ژين، هه مان نهو نويزو

ئارامگىرىيانه دەكەن، كە بۆماۋەي چەندىن نەۋەيە پەپرەۋىياندەكەين. دەبىت ھەر لەئىستائو لەپىناۋى ئومىد دا بۇين، لەودەمەۋە كە ئىمە نوپۇ دەكەين، ئەۋ زەھرى كۆمەلگەمانى تەنيو، دەبىت لاپرېت، بۆتەۋەي ياسا ھەموو مروڤقەكان پىارېزېت، نەك تەنيا چەكدارەكان.

ھاۋشېۋەي نەۋەكانى پېشوو، رېبەرانى كەمپەكەم بە پىاو و ژنەۋە، پىكەۋە ھاتنە لاي سېبەرى درەختەكان، رېك ۋەك ئەۋەي ئەۋان لەسەردەمانى زوودا ئەنجامىنداۋە. لەنزىك نەخۇشخانەكەم، دارستانىكى درەختى مانگو ھەبوو، كە من بە «كامپ دەيىد» خۇم ناوم دەبرد. ئەۋەش پاشەكشەيەكى خۇمان بوو، ۋەك ئەۋ پاشەكشەيە نەبوو، كە سەرۋكى ئەمەرىكا بە ھەمان شت ناۋى دەبرد، لەۋ جېگەدا ئىمە گىتوگۇمان لەبارەي ئە بارودۇخەۋە دەگرد، كە رووبەروۋى كەمپەكە دەبوۋەۋە، يانىش لەسەر ئەۋ رووداۋانەي لەنپویدا دەگوزەرا دەكەۋتېنە مشتومرەۋە. ھەندىك جار لە كۇتايى ئەۋ روژە دژۋارەدا، گروپىك خەلكى دەربەدەر لېرە كۆدەبوۋنەۋە، تا لەسەر فەرشەكان پالېكەون، ئەۋەش بە مەبەستى چا خواردنەۋە، گۇرانى وتن، ياخود گوپگرتن لەئاۋازى خشەي گەلاكان.

ئەۋ دارانە كە من بۇخۇم چاندبوۋمن، شايبەتھالى ۋەشكەسالى ۋ قاتوقېرى، نەخۇشى ۋ بۇردومانى خەستوخۇلا بوون، ۋائەمپۇ ئەۋان راۋەستان، چونكە رەگە ئەستورەكانيان بە ھەموو ئاراستەيەكدا پەرشوبلاۋ بوونەتەۋە، گەيشتونەتە ئاۋ و بە جۇرېك لەجۆرەكان ئاراميان گرتوۋە. لەقەكانىشيان بە ھەمان رېگە درېژ بوونەتەۋە، كاتېك چىرۇك دەگېرېنەۋە، ۋەك ئەۋەي ئىستا من بۇ ئېۋەي دەگېرېمەۋە، لە تېشىكى خۇرى دەمەۋنىۋەپوان دەمانپارېزېت. دەزانين ئەۋە تەنيا كارى ئومىدە، كاتېك بەشدارى سەرگوزەشتەي جېهان دەبين، بانگھېشتى متمانە دەكەين، تا مەنپارېزېت.

بەشى يەكەم
نامۆيەك لە نىشتيمانەكەمدا

كارى من له مهقاديشو له سالى 1971 ده ستپيكرد، له نيشتيماى سهره كى و له زىدى خومدا. من ته مهنم بيست و چوار سال بوو، تازه له قوتابخانه ي پزىشكى له ئوكراين گه رابوومه وه، كه به زه ماله ي يه كىتى سوقيهت له وى ده مخويند. كاتيك پروانامه ي دبلوم خسته به رده ستى وه زيرى ته ندروستى سومال، ههر زوو له نه خوشخانه ي ديگفهرى نه وروپى شوينيكم به ده ستهينا. له و ده مه دا سومال ته نيا شه ست و پينچ دكتوريكى هه بوو، نه خوشخانه شه ش سه د قهره ويلاه يه كه ي ديگفير، ته نيا به سى و پينچ دكتوره وه به رپوه ده برا، سيانزه يان سومالى بوون و ته نيا يه ك دانه ش له وان ژن بوو. زورينه ي هاوپركانم پياوانى ئىتالى بوون، له به رته وه ي كه تازه سه ربه خوييمان به ده ستهينا بوو، تازه له ژير سايه ي داگيركارى پيشوودا سه رمانده رده هينا.

له يه كه م روژى ده سته كاربوومدا، به رگى نويم پوشي، كه برىتى بوو له پانتولى سپى و بلوزى شين، كه له گه ل چا كه ته سپيه كه مه دا ده گونجا، راسته وخو چووم بو ئوفيسى به رپوه به رى پزىشكى ديگفير، به رير (مه مه د عه لى نور). يه كه م پزىشكى مندالان بوو له سومال و له ئىتاليا خويندبووى، به لام چوار بو پينچ سال به ر له من گه رابوومه وه. هه رچه نده ريزم هه يه بو نه وه وه لى نه، به هينانى باشترين سيسته مى چاوديرى ته ندروستى بو نه و ناوچه يه، به لام كاتيك دانيشتين تا گفتوگو له باره ي رولى منه وه بكه ين له نه خوشخانه كه، ده سته جى بيكدا هه لپژاين.

وتى «ده بيت به خولىكى مندالان ده ستپيكه يت».

ميش پيموت «من به شى نه شته رگه ريم ده وىت، بو ماوه ي دوو سال خوم بينوه، بو خوشم پيشتر دكتور بووم». له و سانه وه كه يه كه مجار به شداربووم له كاروباره كانى خومدا، كاتيك له ئوديسه خويندكارى پزىشكى بووم، خه ونم به وه وه ده بينى، بيمه پزىشكى نوژدار. زورجار بيم له و نارامگرى به ورده ده كرده وه، كه له يه كيك له ماموستاكانى خومدا ده مينييه وه، كاتيك خويندكارى قوناغى شه شم بووم، له نه شته رگه رى به كدا يارمه تى نه وم دا، تا چاره سه رى گيرانى ريخوله ي ژنيك بكه ين. من به ترسه وه له گه ل يه كيك له هاوپوله كانم

وهستابووم، شمه که کانی مامۆستا که مم هه لگرتبوو، ته ماشای ئه و برینه م ده کرد، که له ژێر روناییه کی زۆر گه شدا، به ده زوو به کی تابهت دهیدوریه وه. له هه موو ئه و جولانه ی که ده متوانی پێشبینیان بکه م، لانیکه م دووانیان سه رسامیان کردم. دواتر بریارمدا له پێناو پاراستنی ژیا نی له مجۆره، خیرایی و متمانه به خۆبوون گرنگترین ئه و شتانه ن، که هه موو که س ده توانیت بیانکات. به محمه د عه لی نورم وت، که من ئاره زوی نه شته رگه ربی درێژخایه ن و ئالۆز ده که م، ده خوازم راوێژ به نه خۆشه که بکه م، نیشانه کان ده ستیشان بکه ی ن و رێگه چاره دیاری بکه ی ن، بتوانم متمانه ی ئه و به ده ستبێنم. پیموت «مندا لآن ناتوانن له گه لت قسه بکه ن، ناتوانن وه لآمی ئه وه بده نه وه له کو بیاندا هه ست به ئازار ده که ن، ته نیا ده گرین».

ئه ویش وتی «ده بیّت تۆ له گه ل دایکیان قسه بکه ی ت».

پیموت: زۆر جار دایک بۆخۆی کێشه که یه. زۆریان نازانن که ی نیشانه ی نه خۆشیه که له مندا له که یاندا سه ریه له داوه، یاخود نازانن چ جو ره خۆراکیکیان پێداوه، که واته له حاله تی له و جو ره دا زه حمه ته بزانی ت مندا له که ژه هراوی بووه، یاخود به هۆی شتی دیکه وه زیانی به رکه وتوووه. وتیشم «باشتره له گه ل ئه وکه سانه دا کاربکه م، که ده توانن پرسیا ریان لئ بکه م و منیش وه لآم ده ستبکه ویت».

ئه ویش به ئارامیه که وه وتی «به درێژایی ماوه ی کارکردنت، چه ندین مندا ل ده بینیت له دژوارترین باری نه خۆشیدا، ئه وه ش مه به سه که یه»
 وتم «چه ندین دکتۆری دیکه هه ن، ده یانه ویت ببه نه پزیشکی مندا لآن، ده زانم بۆ خۆشت هه ر پزیشکی مندا لآنیت، به لآم هیژی منی نیه».

محمه د عه لی نور پیاویکی به خشنده بوو، به لآم له هه مانکاتیشدا زۆر توند بوو. وتی «پرۆتۆکۆل هه ر پرۆتۆکۆله، وه ک پزیشکیش تۆ هه ر ده بیّت په پره و ی بکه ی ت» ده ستی له سه ر میزه که داناو ته ماشایه کی کردم. «له م ولاته دا هه موو پزیشکیک ده بیّت بزانی ت چۆن چاره سه ری مندا لا ده کات، ئه گه ر نه ته ویت واییت، ده توانیت برۆیت و به جیهی هلیت». وه ستاو به شیوه یه کی ئارام زۆری

ليكردم، تا شوپنى كەوم بەرەو خوارەوہى ھۆلەكە بۆ نيو قاوشى مندالان. كاتيك منى بە ھاوہلە نوپپەكان ناساند، تەنيا بېرم لەوہ دەكردەوہ، چۆن بۆى بسەلمينم، كە نوژداريكي بەھرەمەندم. دەمەوئيوارە ئامينە؛ خوشكە بچوكەكەم بىنى لاي دەروازى ديگفەيردا. كاتيك پېكەوہ روشتين بەرەو سەنتەرى شاروچكەكە، ھەستم بە تىنى گەرمى خۆرەكە كرد لەسەر پيستم، وەرسبوونەكەم رەويپەوہ. ھەناسەيەكەم بە قولاي و بەويپەرى ئاسودەيپەوہ ھەلكيشا، قولەكانم راوہشانو بە قولپەوہ ھەناسەم داپەوہ.

ئامينە كە بىنى دەھەوئيمەوہ پېكەنى، پيوتەم «ئابايو» زاراوہيەكى سۆمالى بەكارھينا بۆ دەربېرىنى گوزارشتى خۆشەويستى بۆ خوشكەكەي. «تا ھەنوگەش ھەر چاوپەرىي ژيانت دەستپيكتا».

منيش وتم «راست دەكەيت» بەو بېرۆكە نوپپە پېكەنيم، كە لەتەمەنى بېست و چوار سالىدا سەرلەنوئي لەدايك بېمەوہ، ھەر لەراستيشدا وابوو. پاش ھەوت سالى رەبەق لە يەكيتى سۆفبەت، بە شپوہيەك لەساتە پرنشنگدارەكانى خۆيدا گەرابوومەوہ بۆ نىشتيمان، كە كاتزمير پېنج بوو بە كاتى مەقاديشو، ئەوہش باشترين ساتەكانى رۆژ بوو، لەو دەمانەدا خۆر نزمتر بوو، نەسىمىكى سوپر لە ئوقانوسى ھىندىپەوہ ھەلپدەكرد و بەھۆپەوہ لەسەر پيستم ھەستت بە ساردىيەك دەكرد.

ئەو پاشنيوہرۆپە من و ئامينە بۆ خواردەنەوہى كاپوچينە، چەند ھاوپرپپەكمان لەشوپنيك بىنى، كە پياندەوت نازيوناك كافي كە لەرۆژانى پېنج شەمە و ھەينيدا، واتە لەو رۆژانەي كە پشوو بوون، خەلكيكي زۆر رووى تپدەكرد. زۆرچار دەچووین بۆ ئەوئي، ئەگەر بەھاتايە و رىستورانتە ئېتاليەكە پېرووايە لەخەلكى، دەمانتوانى بچين بۆ ئوتتېلى ساقۇنيا، كە لەسەر شپوازى خۆرئاوايى بوو، رىستەوانتېكيش لەجەرگەي شارەكەدا بوو لەنزيك كەنارى دەريا، كە تايبەت بوو بە ئايس كرېم. كاتيك ئەو ئيوارەيە گەراينەوہ مالا، ھەندپك كوپروكال لەسەر شەقامەكە ريبانليگرتين، بە نازوعيشوہ و لاقرتپوہ ھاتنەپيش «ئاي ھەوا دەتەوئيت سوار بېت؟ من سەرت دەخەم» ھەك ئەو خۆرەي لەنيو

روومدا بوو، وهك ئەو مۆزە سۆمالييه شيرينانهو وهك ئەو هيتوشوو تربيانهى
هعاميك بوو بىرمده كردن، چيژم لهو ئاگاداركردنهوانه وهردهگرت. ليژه ههموو
كەسم وهك خوشكو براى خۆم سەير كردوو.

لهو رۆژانهدا ههموو ئەوانهى لهتەمەنى ئيمەدا بوون، هەستيان به ئازادى و
گەشيني ده كرد، پەرۆشى ئەوه بوون، بىنه به شىك له ولاتيك، كه هاوشيوه
خۆمان به خيڤايى گەشەى ده كردو به هيز ده بوو. هەر سى خوشكه بچوكه كه
هيتا له قوتابخانه بوون، لهو دەمەدا پەرورده له ههموو ئاسته كاندا به خورايى
بوو، محەمد زياد به پى سەرۆك قوتابخانه يه كى پزىشكى، قوتابخانه يه كى
ياسايى و چەندين كۆليجى ديكه ي له مه قاديويو و دوروبه رى دامه زران،
هەر بۆيه خويىندكار له به شه كانى ديكه ي ولاتهوه ده هاتن بۆ خويىندن، له جياتى
ئەوهى بچنه دەروره، وهك ئەوهى من ئەنجامداوه. هەنوکه له تەمەنى نۆزده
سالىدا، ئامينه سكى پر بوو: خيزانه كه مان به پەرۆشهوه چاوه روانى نه وه يه كى
نوئى بوو. ئامينه دوو ژوروى له ئاپارتمانىكى ئەو ناوچه يه بۆ ده سته بهر كردم، كه
پيائنده وت هۆدان، له نزيك نه خوشخانه كه وه كۆشكه ي كه خويى و شه ريفى
هاوسه رى پيكه وه له گەل خوشكه كانى ديكه مان ئاشا و خەديجه تاييدا ده ژيان.
هيتاش ههروهك سهرده مى مندالى زۆرينه ي شه وانمان پيكه وه به سه ر
ده برد. ئەو سهرده مانه مان به جيھيشتبوو، كه پيكه وه له هەمان قاپدا برنجمان
ده خواردو ههموو پيكه وه دنوستين، دايكيشمان جهسته ي گه رموگورى به ره و
ئيمه دريژ ده كردو كاتيكيش به ره و لاي يه كترى ده جولايى بيدهنگى ده كردين،
به لام هەندىك له شته كان نه گۆرا بوون، ئامينه و ئاشا هيتاش هه روا به ئاسانى
خه ويان ليده كه وت، له كاتيكدان من به بيداريه وه راكشام، به دريژايى ئەو
شه وه بىرم له داهاتووم ده كردوه. بۆ ئارامكردنه وهى خۆم هه ولمده دا ئەوه
بىريبنمه وه، كه داىكم جار پيكيان كاتيكي به ره و كه نارى ده ريا ده رۆشتين، پيىوتم
«كاتيك ويستت بريار بده يت، به ئاراميه وه دانپشه گوئى له دهنگى نيو ناخ
بگره و تا ئەو دننگه ت ديته به رگوئى، ته نيا ئەو كاته ده توانيت چاره يه ك
بۆ كيشه كانت بدۆزيته وه». ته نيا له رپى ئارامى، دانانى پلان و نويز كردنه وه
ده متوانى بنوم.

لهو ناوچه‌یه‌دا که پئیده‌وترا لافوؤلا، تئیدا ریگه لمینه‌کان ده‌گه‌یشتن به‌و سه‌رزه‌مینه قاوه‌یه‌ی روبرای شابیلی، داپیرم دایکمی پیگه‌یاند بوو. ئەوانیش هه‌ردووکیان پیکه‌وه منیان گه‌وره کرد. لافوؤلی سۆمالیک بوو بۆ «شوتنی تئیسکه‌کان» ئەویش به‌هۆی قوربانی ئەو جه‌نگانه‌ی، که خه‌لکه‌کاهمان له‌جه‌نگی دژی ئیتالیه‌ داگیرکه‌ره‌کان به‌خشیان، که سه‌ده‌یه‌که له‌وه‌به‌ر هاتبوون. ته‌نانه‌ت له‌سیه‌کانیشدا، ئەوده‌مه‌ی دایکم هه‌شتا لاوبوو، داگیرکه‌ره ئیتالیه‌کان، که ناوچه‌که‌یان داگیرکردبوو، کریکاره سۆمالیه‌کانیان له‌ناوچه‌یه‌کی نزیک روبراره‌که کردبووه کۆیله. ئەوانه‌ی که پشتیان به‌هۆی برینه‌وه‌ی داره‌کان و کێلانی کێلگه‌کانه‌وه نه‌شکابوو، که‌وتنه‌ به‌ر شالۆی مه‌لاریای کوشنده.

دایکم ناوی داهابۆ بوو، واتا «زێرین»، واتای کانزایه‌کی زۆر به‌قیمه‌تی ده‌گه‌یاند. ئەو تاقانه‌ بوو، له‌به‌رئه‌وه‌ی داپیره‌شم بێوه‌ژن بوو، دایکم بۆ ئەو هه‌موو شت بوو. له‌سۆمال هه‌یج جۆره‌ دلتیاییه‌که نه‌بوو، مندال وه‌به‌ره‌یتانی خیزان و سودی خانه‌نشینیش بوو بۆ ئەوان. کاتیک دایکم لاو بوو، داپیره‌م گوئیستی ئەوه‌بوو ئامۆزایه‌کی خۆی، که بازرگانیکێ ناوخۆیی بوو، ده‌یه‌وئیت بیبات تا له‌هه‌لکه‌ندنی کێلگه‌ ئیتالیه‌کاندا یارمه‌تیبدا، هه‌ر بۆیه‌ دایکمی بردو هه‌ر به‌و شه‌وه‌ له‌کوخه‌که هه‌نایه‌ده‌ره‌وه. ئەوان به‌مانگه‌شه‌و ریگه‌که‌ی خۆیانیان دۆزیبووه‌وه، به‌ئێتو ته‌مه‌که‌دا رۆشتبوون، به‌دریژایی پێچاوپێچی روبراره‌که، به‌دریژایی 100 کیلومه‌تر رۆشتبوون، که له‌ویدا گه‌یشتبوونه گوندیک له‌نزیک شاری که‌ناری میترکا.

له‌ویدا ئەوان مانه‌وه و دوو وه‌رزی باراناوی و ماوه‌یه‌کی پر له‌وشکی و دژواریان له‌و ئێوانه‌دا برده‌سه‌ر، له‌پێناو مانه‌وه‌دا، دایکم باوه‌شیک داری سوتاندنی کۆکرده‌وه‌و بردییه‌ بازارێ تا بيفرۆشیت، بۆئه‌وه‌ی له‌ماوه‌ی هه‌رکام له‌گه‌شته‌کانیدا پاره‌ی ورده‌ به‌ده‌سته‌بێنیت، تابتواتیت توره‌که‌یه‌که تۆوی کونجی (sesame) هه‌رپه‌راو له‌گه‌ل پاکه‌تیکێ بچوک له‌شه‌کر بباته‌وه بۆ ماله‌وه، که خواردنی دایکم و داپیرمی دابین ده‌کرد، تا ئەوه‌ی جاریکێ دیکه‌ داری دیکه‌یان کۆده‌کرده‌وه. کاتیک دووه‌مین وه‌رزی وشکی ده‌هات، ئەوان هه‌ندیک

لەشمەكەكانیان دەپپچایەووە دەچوون بۆ مەقادیشو بۆ دەستكرن بە ژيانىكى نووى لەناوچەى عەبدولعەزیز. باوكم لەوى دەژیا لەنیۆ كۆمەلە ماسیگرێكد، كە بە جاجى ناودەبران. ئەو پیاویكى بالابەرز، بەخسندەو قسەلەرۆو بوو، ملیكى باریك و زەردەخەنەیهكى قەشەنگى هەبوو. هەرۆك ئەوێ لای خۆمان باوە، یەكەم ناوی ئەو ئیستا بۆتە دووهمین ناوی من.

جاجى خەلكانىكى بەهەلمەت، بەرێز بوون و لەبنەچەو لەچەندین هۆزى جیاجیاو هاتبوون، هەندىكان لە هاوى، هۆزەكەى باوكم، هەندىك لە دیر هۆزەكەى دایكم، لەچەندین هۆزى دىكەشەو هاتبوون. دەنگۆى ئەو هەبوو، چوار هۆزى سەرەكى لە سۆمالم هەن، دوانیان ئەوانە بوون كە من ناویانم هێنان، لەگەڵ هۆزى دارودو ئىزاك، بەلام ئىتالىیهكان ئەم گروپە ماسیگرەیان رسواكرد، لەبەرتەوێ ئەوان پىشەى ئاسنگەرى، پىلاو دوورى و رستوچىنىیان هێنا، پىنانابوو ئەوچۆرە پىشەیهى چینه نزمەكانە. جارێكى پىنانوتم داگیركەرەكان بانگى سەرۆك هۆزەكانیان كردوو و پىنانوتمون: «خەلكى ئیو بەلاترین كەسى ئەم كۆمەلگەیهن. ئىمە یارمەتیتان دەدەین، بەو مەرجهى دەبیت ئیو شەش دووربكەونەو لەو چوار گروپە، كە نزمترین كەسانن». بەهۆى ژيان لەنیۆ ئەو كەسانەدا، كە مامەلەیهكى خراپیان هەبوو لەگەڵ دروینە، فرۆشتن و خواردنى میوهى دەریا، باوكم لەسودى ژيانى سادەوساكارو زیانەكانى دابەشبوونى كۆمەلگە تىگەشت.

دایك و بابم هاوسەرگیریهكى پر لەخۆشەویستیان هەبوو. تا ئەو رادهیهى تەنانەت باوكم گۆرانى بۆ دایكم دەوت و هۆنراوى گۆرانیهكانیش خۆى دەینوسى، بە وینەى ئەو شپۆه رۆمانسىيانەى لەناوچەكەماندا هەبوو، لەسەردەمانى ئىمەدا "sidi dayax iyo daruur u ekeey/ dahabooy ma" (ئای تۆ چەند شیرینی بە وینەى مانگ و هەرۆكان/ ئای دابابۆ ئایا دەبیت دەستت بگرم/ پىكەو پىاسە بكەین؟) من بە تەمەنترین مندالى ئەوان بووم، لەسالى 1947 لەدايكبووم و لەخانویهكى دوو ژوریدا گەرۆه بووم، پەرژىنىك و دەرگاىك لەجیهانى دەرۆهوى دەپاراستین. من هەموو

بەيانىيەك بەدەم تىشكىكى سىپى پرشنگدارو ھەوايەكى خوڭواويەو ھەبەرم دەبوو، لەپاشنيوھروانىشدا دراوسىكاھان دەھاتن تا لەدەورى ئاگرەكە دانىشن، چايان دەخواردەو، تا ئەو دەمەى خوڭئاوا دەبوو.

ھەر كاتىك دايكم سكى پربووايە، ھەموو كەس خوازياربوون كورى ببوايە. لە سۆمال ژنان بە لەدايكبوونى كورپك، ئاھىكى خۆش بە بەرياندا دىت. كور پاشايە و بەرامبەر دوو كچە، ئەو سەرمايەى خىزانەكە زياددەكات و تاقە دەسلەت لای ئەو بۆ پاراستن، ياخود روخاندن. كاتىك تەمەنم پىنج سالان بوو، بەھۆى خوشكەكەمەو نائومىد بووم، ئەو كچەى كە ناومان نا نامىنە. دەزانىت ھەندىكجار مندالەكان شتىك دەلین و خوداش قبولى دەكات. ئامىنەى من بە بەھىزى و تەندروستىيەو ھاتە دىئاو. من ھەر لەسەرەتاو ئەوم خوشويست. لەو سەردەمانەدا لەدەورو بەرماندا ئا و نەبوو لەبەرى بروت، بەھۆى بىرەكەمانەو كەمۆلەكەمان پردەكرد، ھەموو ئوقيانوسى ھندىش بۆ تىمە بووبوو گەرماو و جلشۆرمان. لەگەل دايكماندا دەرۆشتىن بۆ خوار ئەو گەرەكەى، دەكەوتە پشت خانووەكەمانەو، لەگەل گزنگى بەياندا، دەگەرەين بەدواى پاشماوئى ئازەلاو پەلەوھەرەكاندا، تا دەگەشتىنە كەنار دەريا. لەگەشتەكەماندا دايكم گۆرانى دەوت، يان چىرۆكى لەبارەى ئوقيانوسەكەو دەگىرپاىو. منىش زۆر راشكاوانە پرسىارم لەبارەى رابردوو، ياخود خىزانەكەمانەو لىدەكرد، ئەويش بە ھەمان ئەو راشكاويەو ھەلامىدەدامەو. كاتىك پىئەكاھان كەوتە سەر ھەمان ئاواز پىيوتم «نامەوئە لەوبارەيەو قسەبەكەم». كاتىكىش فشارم بۆ دەھىنا، تەنيا ھىندەى دەوت، كە ھەموو ژنىك دەبىت نەپنى خوئى ھەبىت و لای خوئى بيانپاريزىت.

داپىرم كە پىتمدەوت ئەيىۆ، رىك پاش ھاوسەرگىرى دايك و باوكم، مەقادىشۆى بەجىھىشت و گەرايەو بۆ لای مانگا و بزەكانى لەناوچەى گوندنىشىنى لاقۆول. كاتىك گەرە بووم، خىزانەكەم كاتىكى زياتريان لەگەل ئەيىۆدا بەسەر دەبرد، لەناوچەيەكدا بوو كە شىرو گوشتى تازەى ھەبوو، ھاوشان لەگەل ئاووھەواى سازگار، تىمەش بە ئازادى و بە پى پەتى لەئىو

گژوگیاکاندا دەسورابنەوہ. ئەییبۆ فیری ئەوہی کردم، لەکاتژمیر چواری سەرلەبەیانى نانى بەیانى بخۆم، بەرلەوہى سەرما پروات و زەوى جیببلیت و دوو کاتژمیریک بەر لەهەلاتنى خۆر. دەنکە شقارتەبەکم نا بەو تەختەدارانەى کە ناموزاکەم پاشنیوہرۆی روژی پێشتر هینابوونى. کاتیک ئاگرە کە کرایەوہ، منیش جامیک ئاوم خستە سەر دارە کە تا بکوئیت، ئینجا شەکرەم تیدە کرد، کە پیکھینەرێکی زۆر سەرەکی بوو، لەگەڵ تیکەلەبەک لە چا، مێخەک، دارچین، هیل و نەعنا. لەدەفرێکی دیکەدا ئاردی هەرزن، ئاو و زەیتەم تیکەلەو دەکرد و دەبووہ هاراوہبەکی ورد، لە مەنجەلێکی تەختدا لیمدەنا، تا دەبووہ کینکیکی پان، کە پێدەوتریت ئینجیرا، بۆئەوہی لەگەڵ چاکە پێشکەش بکریت.

ئەیبۆ بوخۆی فەبلەسوفیک بوو، ئەو بەبانانەى کە لەگەڵی دادەنیشتم و پیکەوہ ئینجیرامان دەخوارد، یارمەتیدەدام تا لەشویازی ریکخستنى شتەکان تیبگەم. ئەیبۆ دەبیوت نەفرەت خراپترین ئەگەرێکە، ئەو دەردە تا پەنجا نەوہ لەکۆلی مروف نابیتەوہ، هەرەوک ئاگر تیکشکینەرە. ئەوہ وینەبە کە مندالیکیش دەتوانیت تیبگات: پاش دامرکاندەوہى ئاگر، دەپوئیتە ئەو شوئانەى، کە دارودرەخت و زەنجی لیبوو، کەچی بەئەستەم دەتوانیت بېجگە لەسوماکینک شتیکی دیکە بەدیبکەیت. پاش ئاگرە کە تەنیا دەتوانم ئیسکی ئازەلان و مۆلگەى بچوکی چلوچییو سوتا بەدیبکەم، ئەوہش بەلگەبە لەسەر ئەوہى، جیہان ناتوانیت بەردەوامى بە ژیان بدات، لەگەڵ هەلایسانى نەفرەتدا.

ئەیبۆ وتی بەرەکەت ئەو هەورە باراناویبە، کە بەسەر ئاسمانى گوندیکی وشکدا گوزەر دەکات، پاش وەرژیک لەخوریکی دژوار. هەر لەگەڵ یەکەمین داگردنیدا زەوى بەناگادیتەوہ، خاک تاریک دەبیت و بە درێژایی قەراغی رینگەکان، چەکەرەى بچوک بچوک سەردەردین. هەر لەویوہ سەوزایی هەموولایەک دادەپوشیت، لەگەڵ سەردەرھینانى گژوگیاشدا گەنەشامى و کونجى سەردەردین، هەتا دەگات بە دار لیمو و مانگو، کە درەختەکانیان گۆلی کردوہ. لەویوہ ژیان بەردەوام دەبیت، هەر بە تەنیا شتە باشەکان دینەکایەوہ.

من له ئەيىۆم پرسی دەبارەى راستىيەكانى دىكەى ژيان، وامزانى له ئەوين تىگەشتوم، بەلام هاوسەرگيرىي ئالۆزه. تەنيا ئەوه دەزانم كاتىك دايكم زۆر گەنج بووه، ئەو كاتەى تەمەنى چواردە سالان بووه، شوى به پياويكى جياواز كرد، كه يەكەمىن ئامۆزاي خۆى بوو. هەندىك ئىواره ئەيىۆ بۆ بىدەنگى دايكم دەدوا. ئەو وتى بەلئىنى هينانى دايكىمى دابوو، لەبەرئەوهى بۆچوونى كۆمەلگە وابوو، ئەو ژنەى هاوسەرگيرىي رەتدەكاتەوه، هەر وهك گۆرپك وايه. پياوان كه فەرمانەكان دادەريژن، دەتوانن تا چوار ژن و زياتريش بىنن، مادام دەتوانن دەستەبەرى ژيانى ئەوان و منداڵەكانيشيان بكەن. ئەيىۆ وتى هەر لەدەسپىكى ميژوومانەوه، ژنان هەميشە گوپرايەل بوون، بى ئەوهى هيج پرسيارپك بكەن.

كەس نەيدەتوانى ئەوه بۆ من روونبكاتەوه، چۆن دايكم توانى بەسەر ئەو ترسو ئازارەيدا سەربكەويت، هەر لەيەكەم هاوسەرگيرىيەوه. ميژدەكەى ليىداوه، يەككە له ددانەكانى شكاندبوو، ئەو زۆر گەنج بووه كاتىك يەكەم كچى بووه به ناوى فادوما عەلى، ئينجا ئەو منداڵەى جيھپشتوو و گەراوہتەوه بۆلاى ئەيىۆ، بۆ ئەو جيپەى كە پيىوابوو تيايدا پاريزراوه. هەرچەندە ئەو پياوہى دايكىمى هيناوہ، دواجار رازيبوو دەستبەردارى بيىت و لىي جيابيىتەوه، ئەوش شتىك بوو لەو سەردەمەدا لاي پياوانى سۆمالي زۆر دەگمەن بوو، سوريش بوو لەسەر ئەوهى، كە دەبيىت فاديمە عەلى هەردەبيىت لاي خانەوادەكەى خۆى بهپلئيتەوه لەناوچە گوندنشىنەكەيان. دواجار ئەيىۆ دايكى پياوہكەى رازيكرد كە دەكرىت ئەوان پيىكەوه منداڵەكە بەخپوبكەن، هەربۆيە كاتىك گەورە بووم، بە فاديمە عەليم دەوت، خوشكە ئەبايۆ، هەر وهك چۆن ئامينەش بەو شپۆهەى منى بانگ دەكرد.

بۆچى فادومە عەلى لەگەل ئيمە نەژيا؟ ئەيىۆ وتى «ئەگەر دايكت پيىوتيت پرسيار مەكە كەواتە پرسيار مەكە». منداالى سۆمالي مافى ئەوهى نيبە پرسيار لەدايك و باوكى بكات، تەنيا دەبيىت گوپرايەليان بيىت. ئەيىۆ وتى «ئەگەر چاودپرى دايك و باوكت بكەيت ئەوه جيھانت بە دەستھيناوہ».

ھەرۋەھا ئەو فېرى ئەو ھەرۋە، كە ئاۋسودھىي بەشېكە لەژيان، شتېكە دەبېت قېۋلى بېكەين و پىرسارى لەبارەو ھەكەين. ئەو ھەنەھەكى ھەتباھەو «كاتىك دايكت مندالابو، ھەرگىز نەگىراو». كاتىك گەورە بووم بۇم ھەركەت، كە يادەو ھەرەبىيە كان دەكرېت كورت بن، بەتايبەت يادەورەيى ساتە دژوارەكان. پېۋىستى نوۋى و دوژمنى نوۋى سەريانھەلدا، كە پېۋىستى بەو ھەو، ھەموو ژېرى و سەرنجى خۇمانى بۇ بەھىنە كار.

پىزىشكەكانى نەخۇشخانەى دېگىفېر، دەبوو ھەموو بەيانىائىك لەكاتزىمېر ھەوت ئامادەى كۆبوونەو ھەى پىزىشكەكان بن، بەرلەو ھەى گىتوگۇ لەبارەى رووداو ھەى شەو پىشترەو ھەى بېكەين، دەستمان ھەى بە گۇرانى چىرېن لەبارەى سۇشپالىزىمى زانستىيەو، ئاماژمان بەو ھەى كىر، كە ئەو رېگەبە سەرفرازى و بەرەو پىشچوومان بۇ بەدېدېنېت، ھەمووان بە گەنج و ژنو پىرەو، ئامادەين پىشتىوانى ئەو ھەى بېكەين، كە سەرۆك سىاد بەرى باوكى گەلى سۇمالە. تەنبا پاش گۇرانىيەكە، ئەو پىزىشكەى لەكاردابوو دەىتوانى پىمانبىلېت شەو پىشتر چى روویداو ھەى پېۋىستە چىش بىكرېت سەبارەت بە ئەزمنى زىاتر، بەشەكانى قەسەرى و نەشتەرگەرىيەكانى دېكە.

ئەگەر ھەركام لەئىمە لەكاتزىمېر ھەوت نەھاتبايە، ياخود ئەگەر نەبىۋىستايە گۇرانى بىلېت، ئەوا ناۋى لەخوارەو لەيەكېك لەئەندامەكانى كۆمىسۇمۇلا تۆماردەكرا؛ ئەو رېكخراۋە گەنجانەى، كە دواتر ھەى فەرمانگەبەكى لىھات. نوپنەرەكانى ئەو رېكخراۋە لەو كەسەيان دەپرسى «بۇچى؟ ئەرى تۇ ولاتى خۇتت خۇشناۋىت؟ سۇشپالىزىمى زانستىت خۇشناۋىت؟ چىتدەوئىت لەبىرى ئەو؟» دەنگۇ ئەو ھەمان بىستبوو، ئەگەر ھاتوو كەسېك زىاد لەدووجار لەبەردەمى كۆمىتەكەدا ئەو ھەى پىتورا، ئەوا خۇبى و خىزانى بە ناھەز دادەنرېن، دەستگىردەكېرېن، دەخېنە زىندان و شتى خراپترېش. من لەو فشارە نېگەران بووم، كە ھەردەبېت شتى باش لەبارەى ھەكومەتەو ھەوتېت، من ھەى ئەو ھەى دىبارىكرابوو گۇرانىيەكەم وت ، بەلام نەدەچووم بۇ ھېچ كۆبوونەو ھەبەك، ياخود لەھېچ بابەتېكى سىياسىدا، بە ھېچ جۇرېك بەشدارىم نەدەكرد.

په یوندى ولاته كه مان به سۆسياليزمى زانستيه وه، به ره وه پيشچوونى به خووه
يىنى، هاوشان له گه ل بوونى په يوه ندى دۆستانه له گه ل په كيتى سؤقيه ت، جوړه
په يوه ندى به كى وه ها كه هه ردوو ولات له ماوهى سالانى رابردودا په ريان
پيدابوو. كاتيك سؤمال له سالى 1960 سه ربه خوځي به ده سته پنا، به رده و امبووين
له په يوه ندى به كامان له گه ل ئيتاليا، له كاتيكدا وه به ره ئيتانمان له چه ندين ناوچه
ديكه شه وه ده كرد. ويلا به ته په كگرتوووه كان به هؤى ئه و لافاوه مه زاناهى كه له و
سالانه دا خانو و كيلگه كانيان ويران ده كردين چه ندين كوومه كى مروى بو ناردين
, ولاتانى عه ربهى وهك ميسر، سورياو عيراقيش يارمه تى به ره وه پيشچوونيان
داين. په كيتى سؤقيه ت و چينيش له گه ل به ره وه پيشچوونى كات، پتر ده هاتنه
پيش، سؤقيه تيه كان راهيتانيان به سه ر بازه كامان ده كرد، زهوى كشتوكاليان
بو دابنده كردين، پالپشتى كو مپانايى ئاسنيان ده كرد، يارميتيانده داين
له ده سته به ركردنى شيرو گوشتيشدا.

هه ره وه ها په كيتى سؤقيه ت له پرووى په روه رده شه وه ده سته گيروى ده كردين.
له سالى 1963 كاتيك من خوځندكارى قوناغى ناوه ندى بووم، هاوړپيه كم
زانيارى له باره ي قوتابخانه يه كى كه لتورى روسى ئازاده وه پيدام، كه له چوار
قوناغ پينكه تابوو. ئه و هاوړپيه م وتى «ئه وان ده رفه تى خوځينديان له به رده م
خوځندكارانى سؤمال كردو ته وه». چه ند روژ دواتر من له وى ناوم تومار كردو
كه و تمه هه ولدان بو فېربوونى ئه لفوبى روسى.

من هه مپشه خوځندكارى كى به هه لپه بووم، هه ر له سه ره تاييه وه ئه و كاته ي
زوړنك له هاوړپوله كانم به و ريگه ته پوتوزاوييه دا ده گه رانه وه بو مال، من هه ر
له سه ر كورسيه كه م ده مامه وه، پاشان هه لده ستام و ئه و نه خشه يه ي به روو كارى
پوله كه وه بوو ته واويم ددها به دهم پيوه وه سه راپاي جيهانم تيدا ده دوزيه وه.
درى ترين روبارى ئه فه ريقا نيل و له ئه مه ريكاش روبارى ميسيسيپم بيردېته وه.
من له باره ي ميژووى سه ربه خوځي ولاتانى ئه فه ريقا و گرژيه كانى ئيتاليا وه
شاره زاييم هه بوو. له يه ك سالدا سى ئاستم پرى، گه شتمه وه به و گروهى، كه

ھاوتەمەنى خۆم بوون، ھەرچەندە من دواتریش دەستم بە خویندن کرد. کاتیک لەقوناغی ناوەندیدا کێبەرکێمان دەکرد لەسەر ئەو، کێ لەمێژوو، بایۆلوجیا یاخود بابەتەکانی دیکە زیاتر دەزانیت، ھەمیشە من دەمبەردەو.

ھەرچەندە حکومەتەکەمان لەماوەی جەنگی سارددا بێلایەنی ھەلبژارد، ئێمە وەک گەنجان راستەوخۆ لەسەر جادەو لەنیو قوتابخانەکان شایەتی دێتیی مەملەتیی خۆرھەلات و خۆرئاوا بووین. زۆرینە مامۆستا ئیتالییەکانمان دادووبەدایان بوو لەدەست ھەژموونی یەکییتی سۆقیەت. لەبیرمە یەکیک لەوان لەقوتابخانە پێیوتین «روخساری رووسەکان، ئەریستۆکراتییانە نییە». ھێشتاش ئەو بۆ ئێمە شتێکی سادە بوو، ئەگەر کردەوکان دەنگیان بەرزتر بێت لەوشەکان، ئەوا لەو دەمدا سۆقیەتیەکان کەسانی کردەیی بوون. ئێمە بە مامۆستا رووسەکەى خۆمان دەوت مایسترو، وەک چۆن بە مامۆستاکانی دیکەمان دەوت، بەلام ئەو زۆر جیاوازتر مامەلەى لەگەڵ دەکردین، تارا دەیهکی زۆر بە یەکسانی سەپریدەکردین.

لەو رۆژانەدا خێزانەکەم ھەولێ زۆریان دەدا، تا ئامانجەکانم بپننەدی، منیش خاوەن دلبیکی کراوە و فراوان بووم، وا چاوەپروانم دەکرد کە ھەموو کەس بپهویت یارمەتیم بدات. شەویکیان پاش نانخواردنی ئیوارە، کاتیک گویم لەدەنگی ئەو رادیوی دەگرت، کە لەمالی دراوسێکەمانەو دەھات، بپارمدا نامەیکە بۆ مامۆستا رووسەکەم بنوسم. من بە ناوی خۆی دیمیتری ستیپانچیکۆف دەستم پیکردو داوام لیکرد، تا کاریکم بۆ بدۆزیتەو بەئەو یارمەتی خێزانەکەم بەدم، یاخود ھەلیکی خویندەم بۆ بەرخسینیت، تا بەردەوامی بەدم بە خویندەنەکەم.

لەو دەمدا لە سۆمال خویندنی بالابوونی نەبوو، ھەر بۆیە دەزمانی رەخساندنی ھەلی خویندن، پێویستی بە گەشتی دووردرێژە بۆ ئیتالیا، یاخود یەکییتی سۆقیەت. ئەو دەشم دەزانێ کە لەو دەمدا کۆمەلگەى سۆمالی تەنیا باوەرێ بە تێرینە ھەبوو. کچان ھەلی خویندنیان بۆ نەدەرەخسا، زۆرینەى خێزانەکانیش نەیان دەویست کچەکانیان بچنە دەرەو، چونکە پێیانابوو ئەوان لەوئ توشی فەساد دەبن، بەلام دیمیتری ستیپانچیکۆف کەیسەکەمى

بەرەوپېشېردو خستىيە بەردەم ليژنەى ژنانى سۆڧىەت لە مۆسكۆ، راسپاردەو پىروانامەكانى خۆمى پېبوو، ھەموو پېداوېستىيەكانىش واژۆى خۆمى لەسەر بوو. واژۆم كرد، پىرواشم نەكرد رىتېتېچىت، بەلام لەماوەى كەمتر لەدوو مانگ پېپىراگەباندم، كە لەپىرۆگرامى راھىنانى پزىشكى لەيەكىتى سۆڧىەت قبولكراوم، سالىك كۆرسى راھىنانەو شەش سالىشى كۆلجى پزىشكىيە.

ھەر كە ھاندانى باوكم پىگەشت، تا بەدوايدا پىرۆم، ھەوالەكە دەستبەجى بلاو بوو ھە. مامۆستاكەم كە خانمىكى بەتەمەنى ئىتالى بوو، داواى لىكردم، تا پاش وانەى ئەناتۆمى (تويكارى) بىنمە ھە. پىيوتم «ھەوا يەكىتى سۆڧىەت تىكندەشكىنېت، ئەگەر بەردەوام بىت لەسەر توژىنەو لەسەر زمانى ئىتالى، لىرە دەتوانىت بىتە سكرتېرە لەبالۆيزخانەى ئىتالىا».

منىش پىموت «من پلانم ئەو ھەيە بىمە دكتۆر».

ئەويش وتى «ئىمە پىمانوايە تۆ دەبىتە سكرتېرەيەكى زۆر باش».

پىموت «سكرتېرەو پزىشكى دوو شتى تەواو لەيەكجيان».

كاتىك باوكم تكتى فرۆكەكەى لەنوسىنگەى پۆستەخانەى مقادىشو بۆ ھىنامە ھە، من و خوشكەكەم تەماشامان دەكردو گرتمان بە دەستمانە ھە. من ھەڧدە سالان بووم، بەو تەنيا پارچە كاغەزە، دەبوو بچمە شوئىنكى تەواو جياواز.

پاشان لە 24 ئابى 1964 ھەموو ئەوانەى دەمناسىن ھاتنە فرۆكەخانە، تا ھىواى گەشتىكى پىر كامەرانىم بۆ بخوازن: لە مەقادىشو بەرەو ھەدەن، لە ھەدەنەو بەرەو قاھىرە، لە قاھىرەشەو بەرەو مۆسكۆ. ھاوپۆلانى زانكۆكەم لە گانا، تەنزانى، ئەسىووياو چەندىن ولاتى دىكەو ھەتەو ھاتبوون، خەلكى سۆڧىەت تەنيا يەك كۆمەلەيان دەناسى، پىستىيان قاوھىيى بىت، ھەر بۆيە كاتىك بەسەر شەقامەكاندا بەلای ئەواندا گوزەرمان دەكرد لىيان دەپرسىن «ئىو ھەكۆيو ھاتوون؟ لە كوباو ھاتوون؟»

ئىمەش بە پىكەنېنەو دەمانوت «نەخېر ئىمە لە ئەفەرىقياو ھاتووين».

ئىمە نوپنەرايەتى زۆرىنەى ئەو سى و سى دەولەتەنەى ئەفەرىقيامان دەكرد، كە لەسالانى 1960 ھەكاندا سەر بەخۆيان ھەرگرتبوو. لەدانىشتە كاماندا زۆرىك

لەمامۆستاكانمان رېزيان لەو جياوازيانە دەگرت، كە لەكەلتورماندا ھەبوو، داوايان لێدەکردین كە گوزارشت لەبیروراکانی خۆمان بكەین، مامۆستایەکیان پێتوتین «تاكیە رقتان لێمان نەبێت، ئەو شتە باشانە وەرگرن، كە تێو لە ژيانی تێمەدا دەبینن، بۆئەوێ بتوانن ولاتەكەتان بە ھێز بكەن. شتە خراپەكانیش واز لێبێن».

لە مۆسكۆو ھەموو بۆ كیفی پایتەختی ئۆكراین، بۆئەوێ كۆرسی ئامادەسازی بۆ خوێندنی چەند سالە لە روسیا بخوینم، كە تیايدا بابەتەكانی ھەك ئەناتۆمی، كیمیا، بایۆلۆجیامان دووبارە بە زمانی روسی دەخویندەو. لەگەڵ ئەو ھەشدا من نەمدەویست ئامادەئەو وانا بەم، كە دەربارە یبیاوھەری و سۆسیالیزمی زانستی بوون، بەو پێیە ھەندێك پەپرەوی نیشتمانی روچوو بوو نێو ماسولكەو خوینمەو. لەكاتژمێر پینجی ھەموو بەیانیک، كاتیک كەسێك بە دەنگی بەرز دەسپێکی پەراوھەكانی رادەگەیان، دوو ھاوھەلە ئۆكرانیكەم ھەر نالەنالیان بوو، بەتانیەكانیان دەدایەو بەسەر سەریاندا. من قاچم لەسەر زەویبەكە داناو بە ئاویکی سارد شلپەبەكەم بە دەم وچاومدا دا، شوین ئەو دەنگە كەوتم، كە بانگی دەكردم، «پەنجەرەكە بكەرەو، لەو ھەوا ساردە ھەناسەبەكی قولاً ھەلمژە. ئیستا لەو جێگەو ھەر، یەك، دوو، سێ، چوار». من ھەرگیز ئەو جۆلە سەربازیبە لەیادناكەم: بڕۆ بۆ پێشەو، بگەرپێرەو بۆ دواو، بەملاولادا ئاوپر بەرەو، بچۆ سەر ئەژنۆ، پاشان بگەرپێرەو بۆ سەرەتا. تەنانتە ئەمرو من بەو رینگاھەدا دەپروم، كاتیک دەمەوێت ھەست بە ھێزو گرنگی بكەم.

ھەندێك لەخویندكارە سۆمالییەكانی ھاوڕێم، خزانە نێو كایەسی سیاسیەو، وتاریان دەدا، دەیانوت «برایان و خوشكانم، تێمە ئەمرو لێرەین، لە یەكیتی سۆقیەت دەخوینن. سەبە دەبینە رێبەری كیشوهرێك». ھیشتاش ئەو ھەم لەیادە، كە ھەر لەسەرھاتو مامۆستا بە تێمە و ت: ئەو ھەم وستم و ھەم گرت و پاشماوھەكی بەجێدەھێلم، بێگومان دەمەوێت ولاتەكەمان بە باشی بنیات بنین، جا ئەگەر لەرپێ دیموكراسیەو بێت، یان سۆسیالیزم، ئەو ھەم دەمەوێت لەگەڵ خۆم بیبەمەو لەیەكیتی سۆقیەت، رەوشتی كارکردن و ریزگرتنی زانستە.

بهشی دووهم
زیر به ٹاگر زاخاوکراوه

له کۆتایی یه کهم مانگم، له بهشی پزیشکی مندالانی دیگفیر، بیرم له وه کردهوه، که کیشهم له گه‌ل مندال نییه. ئهوان زۆر ساویلکه‌ن، ئه‌گه‌ر گالته‌یان بۆ بکه‌یت، بیانجولینیت و تاقیانکه‌یته‌وه، ئه‌وا پێده‌که‌ن، ئه‌گه‌ریش نازاریان بده‌یت ئه‌وا ده‌گرین. له‌گه‌ل باوانه‌کانی‌اندا به‌و جۆره‌ نییه، زۆریان گرنگی پێده‌ده‌ن و وشیارن، ته‌نانه‌ت ئه‌و کاته‌ی بارودۆخ گه‌لیک دژواریشه. کیشهی من له‌م کۆمه‌لگه‌یه‌دا، له‌گه‌ل که‌سانی خاوه‌ن تاییه‌مه‌ندی بوو، ئه‌وانه‌ی که‌ باشتین ده‌رفه‌تی چاره‌سه‌ری پزیشکیان هه‌بوو، به‌لام پێنه‌ده‌چوو هه‌یچ گرنگیه‌کی ئه‌وتۆ بده‌ن به‌ کۆرو که‌چه‌کانیان. هه‌لوێستی کۆمه‌لگه‌ هه‌موو چه‌ند سا‌ل جارێک گۆرانکاری به‌سه‌رده‌هات، منیش نزیکه‌ی هه‌شت سا‌لیک ده‌بوو، دوور که‌وتبوومه‌وه. کاتی‌ک من رۆشم زۆرینه‌ی سۆماییه‌کان له‌ناوچه‌ گۆندنشینه‌کاندا بوون، ئه‌و کاته‌ی که‌ برێکی که‌م مه‌رو مانگاو پارچه‌یه‌کی بچوک زه‌ویمان هه‌بوو، پێویستمان به‌ هه‌یچی دیکه‌ نه‌بوو ژیانیکمان بۆ خۆمان ده‌گه‌زهراند. ئیستا که‌ زۆرینه‌ی خه‌لکی چوو‌بوونه‌ ناوچه‌ شارنشینه‌کانه‌وه، پێده‌چوو هه‌مووان عه‌ودالی‌ پاره‌و ده‌سه‌لات بین.

رۆژێک کاتی‌ک ده‌سورامه‌وه، به‌لای پاسه‌وانیکدا گه‌زهرمکرد که‌ له‌ده‌ره‌وه‌ی ژووری تاقیکردنه‌وه‌کان راوه‌ستا بوو. دواتر خۆم کرد به‌ ژووردا، مندالیکی دوو سا‌لانه‌م بینی ده‌له‌رزی، توشی تا بووبوو، پله‌ی گه‌رمیه‌که‌ی گه‌یشته‌بووه‌ نزیکه‌ی 41 پله. ترسم له‌وه‌ بوو، که‌ توشی هه‌وکردنی په‌رده‌کانی می‌شک (meningitis) بوویت، یاخود هه‌ر نه‌خۆشییه‌کی دیکه‌ که‌ هه‌مان لیکه‌وته‌ی وێرانکه‌ری هه‌ییت.

بۆم ده‌رکه‌وت پاسه‌وانی ئاسایشه‌که‌ بۆ پاراستنی دایکی منداله‌که‌ بوو، که‌ ژنی وه‌زیرێکی سۆمāl بوو. ئافره‌تێکی تا بلیی که‌شخه‌و پرمه‌سه‌ره‌ف بوو، ماکیاجی‌کی گرانبه‌هاشی کردبوو. ده‌بی‌ت ئه‌و ئافره‌ته‌ هه‌ینده‌ کاتی هه‌ییت، تا به‌رگی له‌و جۆره‌ بپۆشی‌ت، خۆی وا سه‌رنجراکیش بکات، له‌کاتی‌کدا منداله‌که‌ی له‌و لایه‌وه‌ گیرۆده‌یه؟ ئایا ئه‌و له‌به‌رخاتری مێرده‌که‌ی ئه‌وجۆره‌ به‌رگه‌ ده‌پۆشی‌ت، ئه‌وه‌ی که‌ ئه‌و لێی تۆقیبوو، په‌یوه‌ندی به‌ هاوڕێکانیه‌وه‌ هه‌بوو

لەدەرەو، یاخود رەنگە پەیوەندی بە ژنیکی دیکەو هەبیت؟ دەزانم منداڵ
بێ چاودێری باوان، لەبۆشاییەکی تەواودا دەژین. «تۆ ئارایشتی خۆت دەکەیت،
لەکاتی کێدا منداڵە کەت لەو بارودۆخەدا یە؟» ناتوانم یارمەتیت بەدم، قیژاندم
بەسەریدا «تۆ دایکێک نیت هەست بە بەرپرسیاریتی بکەیت».

ئەویش قیژانندییەو بەسەرما «ها، چی؟ وتت چی؟» چاوپۆی
کاردانەو هەیکە لەوجۆرە ی نەدەکرد، کە لە دکتۆریکەو هەبیت.

دوو بارە دەستماندا یەو لەشە گەرمەکە ی منداڵەکەو، تۆرە ی ئەوکی گرتم،
بەشپۆیەکی ئەو نەندە قوڵا کە ئەستەمە بتوانم روونی بکەمەو. ئەو منداڵە چی
لێدەردەچیت ئەگەر لەدایکێکی وا کە مەترخەمەو هەبیتە دنیاو؟ لەمێزەکەو
هەنگاویکم بۆ دواو ناو لێم پرسی «تۆ ناتەوویت ئەو شتەت پێت؟ ئەم
منداڵە زۆر نەخۆشە، بۆچی چارەسەری منداڵە کەت بکەم، ئەگەر تۆ بۆخۆت
هێچ گەرمیەکی پێنەدەیت؟».

لەکاتی کێدا منداڵە کە نوزە نوزی بوو، کەچی ئەو قیژانندییەو بەسەرما
«تۆ نابیت بەمجۆرە قسەم لەگەڵ بکەیت». پاسەوانە تاییەتە کەم بینی هاتە
ژوورەو و بە تەنیشتیەو رۆشتم، لەپارەو کەدا بەلای بەرستاریکی منداڵاندا
رەتبووم، کە برۆکانی لێهەلبریبوو. لەکاتی کێدا دەگەر پامەو بۆ ژووری پشوووان
بۆ ئەو شۆپەنی کە چایەکم بۆ خۆم تێکرد بوو، بەو خاڵەم وت «پێویستمان
بە پزیشکیکی دیکە یە بۆ ئەو منداڵە ی لەوێیە». محەمەد نور عەلی چەند
خولەکی کێک دواتر لای دەرگا کە بەدیارکەوت. پێیوتم «دەبیت تۆ چارەسەری
ئەم منداڵە بکەیت». لەتەماشا کردنی رووخسارییەو ئەو دەرەدەکەوت، کە
رەنگە بیستبیتی ئەم پزیشکە نوێیە هەول دەدات دایکی نەخۆشە کە بکاتە
دەرەو.

منیش وتم «با کەسیکی دیکە ئەو بکات، ئەو ژنە هەستی بەرپرسیاریتی
نێیە».

ئەویش وتی «تۆ هێچ لەبارە ی ئەم ژنەو نازانیت. کاری تۆ تەنیا ئەو یە
ئەو نەخۆشە چارەسەر بکەیت، کە لەبەردەمتان». کاتی کێ بەردەوام بووم

لهگفتوگوگۆکردن، ئه‌ویش كورسییه‌كه‌ی راکئشاو رووبه‌پرووی من له‌سه‌ری دانیشتم. پیتوتم «سكالاکانتم پیتلی».

منیش وتم «ته‌نیا له‌به‌رنه‌وه‌ی ئه‌و ژنی كه‌سیکی به‌رپرسه، ئیتر ئەمه‌ مانای ئه‌وه نییه كه ئه‌و ده‌توانیت هه‌رچی بیه‌ویت بیکات. ده‌مه‌ویت وانیه‌کی فیریکه‌م».

محهمه‌د عه‌لی نوریش وتی «کاتیک چاکه‌تیک سیی له‌به‌ر ده‌که‌یت، خه‌لکی ریزت لیده‌گرن، ئه‌وان وا ده‌زانن كه‌ تۆ له‌چینه‌ بالاکانیت. ئه‌وان له‌پێ تۆوه‌ به‌دوای چاره‌سه‌ردا ده‌گه‌رپن، كه‌ گرنگترین شته‌ كه‌ مرۆف به‌دوایدا ویله‌».

ئه‌و ده‌یوت من مافی ئه‌وه‌م نییه، كه‌ بپرسم ئاخۆ ده‌بیت ئه‌وه‌ راست بێت چاره‌سه‌ری مندالیک بخره‌ سه‌رو چاره‌سه‌ری هه‌زارانی دیکه‌وه‌.

هه‌رچه‌نده‌ من هه‌ر مكوپ بووم، به‌لام دواچار ئه‌و قایلی كردم تا بگه‌رپمه‌وه‌و چاره‌سه‌ری منداله‌كه‌ بکه‌م. پیتوتم «گرنگی پیتده، بۆته‌وه‌ی سه‌رله‌نووی دایکه‌كه‌ متمانه‌ت پیتکاته‌وه‌، به‌لام بزانه‌ چی پیتده‌ئیت: په‌په‌وه‌یکی دروست له‌گه‌ل نه‌خۆش، به‌قده‌ ئه‌و ده‌رمانه‌ گرنگه‌ كه‌ به‌کاریده‌هیت».

کاتیک گه‌رامه‌وه‌ بۆ ژووره‌که‌، ئه‌وه‌په‌ری هه‌ولی خۆمدا، بۆته‌وه‌ی به‌ جوړیک منداله‌که‌ چاره‌سه‌ر بکه‌م، وه‌ك ئه‌وه‌ی كه‌ مندالی خۆم بێت و دایکیشی ته‌نیا كه‌سیکی نامۆ بێت. پێ له‌وه‌ده‌نیم كه‌ ئه‌مجۆره‌ مامه‌له‌کردنه‌ زۆر زه‌حمه‌ت بوو، به‌وه‌ی رای خۆم وه‌لا بنیم و ته‌نیا گوێ له‌ویسته‌ جه‌سته‌یه‌یه‌کان بگرم. دواچار منداله‌که‌ ته‌ندروستی باش بوو، به‌لام پیموایه‌ من ئه‌و كه‌سه‌م كه‌ ده‌بوو به‌و ئه‌زمونه‌ خۆم بگۆرم. ئیدی هه‌ر له‌وساته‌وه‌ من زیاتر گرنگیم به‌ نه‌خۆشه‌کان ده‌دا، وه‌ك له‌وه‌ی گرنگی بده‌م به‌ بارودرخ.

له‌قوتابخانه‌ی پزیشکی، سه‌رکه‌وتن و شکستمان به‌ ته‌واوه‌تی له‌تۆ ده‌ستی خۆماندا بوو، بۆ نمونه‌ ئه‌گه‌ر نه‌رۆشتمایه‌ بۆ وانه‌که‌، ناچار بووم دووباره‌ی بکه‌مه‌وه‌. ئه‌گه‌ر ژووره‌که‌م پاک نه‌کردایه‌ته‌وه‌، ناچار بووم هه‌مان ئه‌و پێوه‌ره‌ به‌کاربینم، كه‌ توانستی زمان و میژووی به‌رزده‌کردمه‌وه‌. هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی كه‌ ئیمه‌ی خۆیندکار ده‌مانکرد، یاخود ده‌مانوت پێوانه‌ ده‌کرا: نمره‌ 5 نایاب بوو، 4

باشه، 3 پەسەند. پېئاندەوتىن نمرە 3 مانای ئەو ھەيە كە تۆ ناتەوئیت بخوئیت، دەبیت بگەرئیتەو ھە بۆ ئەو ولاتەى لئوھى ھاتووت.

رۆژئىكیان لەوانەى پزىشكى ناوكى، پرسىارىكم لئىكراو منىش وەلامەكەبىم نەزانى. كاتىك بەو پەرى شپرزەبىيەو ھە بەردەمى ھەموو پۆلە كاغدا راو ھەستا بووم، ماموستا پىترۆف پىتوتن «ھەوا دەبىنن، كە لە بەردەمتان راو ھەستاو ھە؟ حكومەتەكەى ئەوى ناردوو ھە بۆ خوئىدن. ئى ھەوا ئەگەر نەتدەوئىست بخوئیت بۆ ھاتىت بۆ ئىرە؟»

ئەو دوا نىو ھەو ھە پامەو ھە ما لۆ تىر گرىام، بىرم لەو ھەموو رىگەبىيە دەكردەو ھە، كە برىبووم بۆ ئەو ھەى بچمە قوتابخانەى پزىشكى، ھەرو ھەا ئەو ھەموو قوربانىبىيەى دابووم بەھۆى جىھىشتنى خىزانەكەمەو ھە. ئەو شەو ھە وشە رەقەكانى پىترۆف لەنىو گوئىدا دەزرنكاگى ھەو، ئىدى ھەر خەوم لئى نەكەوت، بەسەر كىتەبەكەدا چەمامەو ھەو بە ھەمان ئەو وانەبەدا چوومەو ھە.

«ئەگەر ناتەوئیت بخوئیت بۆ ھاتى بۆ ئىرە؟» چراكە شانى گەرم كردم، ھەتا ئەو ھەى كىتەبەكەشى گەرم داھىنا، كاتىك كاتزىمىرەكە چو ھە سەر سى و ئىنجا چوار «بگەر پىرەو ھە! نە حكومەتەكەت بخەلەتئىنەو نە ئىمەش».

چاوەكانم تا ساتىك دانەخران، تا ئەو دەمەى جومبازى دەستپىكرد. لەگەر انەو ھەمدا بۆ پۆلەكە، چاكەتەكەم لەدۆلابەكە دەرھىنا، دوگمەكانىم داخست و رىك چووم بەرەو پاسەكە. پىرەئىكى قەلەوى روس بەلامدا رەتبوو بانگىكردم «بەستە بەستە، بۆ وا دەكەيت؟»

پەنجەى خستە سەر سنگم، بىنىم كە بلوزەكە بە باشى دانەخرابوو، بەشى سەرەو ھەى بلوزە خورىبەكە لای راستەو ھە شەكايەو ھە، لەكاتىكدا لای دەستە چەپەو ھە لەخوارەو ھە داكەوتبوو.

پىرەئەكە لئى پرسىم «ئەرى تۆ داىكت نىبە؟»
منىش پىموت «داىكم مردوو ھە».

ئەوئىش وتى «ئای خوابە، بۆ زىە مۆى. داواى لئىبوردن دەكەم لەكوئو ھەتوئیت؟»

منیش وتم «له سۆمآلهوه»

له كاتيكدا په لپه پروژيم پيکه وتبوو، پيره ژنه که پيوتم «قوپچه کانت دابخه و ریکوپره وان برؤ، نهک تا بهم جوره نا». دواچار پاش مملانييه ک، دهسته کانم درهينا، له کاتيكدا ئه و لايه کی چاکه ته که ی گرتبووم بو خوی قوپچه کانی بو داخستم، پاشان رۆشتم به ره و وانه که م، ئه مجاره يان پيتروؤف له وه لامدانه وه که م رازی بوو.

هر وهک پيتروؤف و ئه و پيره ژنه، خه لکی ئوکراينيش هه ستیان به وه ده کرد، له ناسوده یی ئيمه بهر پرسيارن، ده يانويست ئه وه بينن، که به ریکوپره وانی ده روئينو به باشی هه لسوکه وت ده که ين. به هوئی ئه وه ی ئه وان هه ر دوو جه ننگه جيهانيه که يان بينيوو، له ژيانی خو ياندا له گه ل چه ندين کيشه رو به روو بوون، هه ر بۆيه ترسيان له وه نه بوو، گه ر پرسياری توند له خو ئند کار پکی بيگانه ی سيسه له و لای وهک من بکه ن. هه نديکجار وشه کانيان هه ر وهک تيتلا و ابوو تتيان ده سره واندين، زور توندو نازار به خش بوو، به لام ده يانويست له مه به ستي ئيمه تبيگه ن، بوچی هه زده که ين سه ردانی ولاته که يان بکه ين. له سه ره تادا من رقم له پيتروؤف بوو، به لام ئيستا کاتيک ئاور بو دواوه ده ده مه وه، هه سته ده که م چه ندم خو شده ويئت.

هه نديک له هاوه له کانم له نه خو شخانه ئه و فه لسه فه توند و راستگو يانه يان پي هه زم نه ده کرا، که من له گه ل خو مدا له يه کيتي سؤقيه ت هينا بوومه وه. ئه وان ده يانوت «حه وا زور گه رموگوره». گرنگ نه بوو به لامه وه که ئاخو خو شه ويستم، من ته نيا نامانجيکم له بهر چاو بووه. روژيکيان مندالتيکی زور به دخوراکیان هينا بو ژوروی ئيميرجنسی، به هوئی سکچوونه وه توشی وشکبوونه وه يه کی ته واو بوو بوو. هه رچه نده ئه و منداله هه ژده مانگ بوو، به لام به راده يه ک توشی به دخوراکی هاتبوو، که له وه ده چوو مندالتر بيت. ئه و نيمچه بيهوش بوو، چاوه کانی کرابوونه وه و به ته واوه تی وشک هه لاتبوون. چووم به ره و ميژی پشکين، به لام به هوئی ئه و په رستاره ی چاو ديři منداله که ی ده کرد ريم ليگيرا. په رستاره که وتی «دوتوريسا، ئه م منداله ده مریت».

«دهبیت بۆ منی به جیئیلیت، برۆ به لای که یسیکی دیکه وه».

بۆ یه که مجار له ماوهی کارکردندا به ته نیا خۆم بریارم له سه ره ئه وه دا
مېنمه وه. به نه رمونیانییه وه ده ستم به کارکردن کرد، مندا له که م له نامیز گرت،
به لام به به راورد به وه لاشه خنجیلانه یه به هیز دهرده که وت. پشکنیم بۆ
ده سته بچوکه کانی کرد، تا شوینیک بدۆزمه وه به HIV بیکوتم، به لام هینده
توشی وشکبونه وه هاتبوو ئه سته م بوو بیدۆزمه وه. مندا له که م ئارام کرده وه و
قلیشیکی بچوکه م له سه ره پستی دروستکرد، ده مارنکی بچوکه م بینیه وه، قلیشیکی
دیکه م تیکرد، ئینجا بۆریه کی پلاستیکی بچکۆله م خسته ئیو ده ماره که یه وه.
له ده وره به ره وه چه ند درزیکم تیکردبوو، هه ندیک پلاستیکم به ده وری قۆلیدا
دانابوو، بۆئه وه ی بیپاریزم. هه ستم به وه کرد په رستاره که وه دوو پزیشکه که ی
دیکه چاویان تیبریووم، دایک و باوکی مندا له که ش به ترسه وه سه یریان ده کرد،
کاتیک ده رمانی وشکبونه وه چوو ئیو ده ماره کانییه وه.

کاتمژمیک دواتر، چاوی مندا له که ته رای ی تیکه وت، زیاتر جموجولی
تیکه وت، گریاو که وته په لهاویشتن، له کاتیکدا دایکی توند گرتی. دایکشی
هه ره ده گریا، کاتیکش دواتر گه رامه وه تا پشکنینان بۆ بکه م، دایکه که به هۆی
رزگارکردنی مندا له که یه وه زۆر سوپاسی کردم.

رووسه کان ده لێن زێر به هۆی ئاگره وه رازینراوه ته وه. به تیپه رپوونی
کات، زۆر هۆگری مندا لا بووم. دایک و باوکیک ده بینیت چه ند غه مبارن، کاتی
مندا له که یان نه خۆشه. ئه گه ر بتوانیت یارمه تی ئه و مندا له بده ی، ده کریت
هه ست به و خۆشییه ی دایک و باوکه که بکه ی که دیته ئیوته وه.

به شی سییه م
به رگرتن له خوینبه ربوون

پاش خولپىكى سى مانگى لەبواری مندالاندا، دكتور محەمەد عەلى نور خستىمىيە خولپىكەووە لەبواری پزىشكى ژنان و مندالبوون. لەوئى ئەووم بۆ روونبوووەو كە من دەبىت زياتر جەنگ لەدژى بۆچوونەكانى ژنان بكەم، وەك لەوہى لەپىناوایندا بچەنگىم. پاش ھەموو ئەوانە زۆرىنەى ژنان يەكەمىن ھەناسەكانى خۇيانيان لەئىو دەستەكانى داىكىاندا ھەلكيشاوە، ھەرەھا ھەر كات بۆيان ھەلكەوتبىت كاریان كروو، بە شەویش بە خۇيان و مەرۇمالاتەووە گەرەونەتەووە و كۆرپەشيان لەئىو باوھشدا بوو. ئەو ژنانە زۆر چاوەروانىان دەكرد بەرلەوہى يىن بۆ لامان، ھەندىكىان بەھوئى كاری دژوارەووە لە سەردەمەى كە ئەوانى تىدا بوون. ھەر پىشتەر دەمردن زۆریان بە كەرەوەرەبانە دەگويزرانەووە. كورپىكى گەنج ئەو كاتەى پشكنىم بۆ خوشكەكەى دەكرد وتى «ئازارەكە دوو روژ لەمەووبەر دەستىپىكرد، بەلام نە رىگاوە نە نامرازی گواستەنەومان لەبەردەست نەبوو».

زۆرىنەى خەلكى سۆمال زياتر لەپزىشكو نەخۆشخانە باوهریان بە چارەسازى تەقلیدى ھەيە، زۆریان ھەر سورن لەسەر مندالبوون بەشپوہى سروشتى، دژى ھەموو چارەسەرپىكى پزىشكىن. دەمانوىست بەو ژنانە بلىين «ناتوانىن شاىتەى بىنىنى مەرگى خۆتان و مندالەكانتان بىن. دەبىت بچن بۆ بەشى قەيسەرى، ياخود تىرە بەجىبھىلن». زۆریان پىيان باش بوو، برۆنە مالمەووە قورئانى پىرۆز بخویننەووە، ھىچ بژاردەبەكى دىكەمان نەبوو، جگە لەوہى ھىوای بەختەوهرىيان بۆ بخوازىن و پىيانبلىين تىمە نزاتان بۆ دەكەين. يەكىك لەپەندەكافمان دەبىژىت: چاوەروانى ژيان بە ھەمان شپوہ مانای چاوەروانى مردنىش دىت.

لەيەكەم روژى كاركردنم لەقاوشى مندالبوون، لەگەل مامانىك كارم دەكرد، كە پلانى ئەوہى ھەبوو بىت بە پزىشك. مامانەكە مندالەكەى دەردەھىنا، منىش لەو كاتەدا بۆ ساتىك رووم وەردەچەرخاندو گويم لەقېژەبەكى بەرز دەبوو، وەك ئەوہى بۆرىيەكە تەقىبىت. ئەویش قىژاندى «دكتور حەوا، دكتور حەوا! سەيرى تىرە بكە». كاتىك رووم وەرگىرايەووە بىنىم داىكە لاوہكە ھەر وەك بەلوعە خوئى لى دەچۆرپت، خوئىكى سوری گەش.

هەندىك خوين بەربوون لەماوەى مندالبوون و لەپاش مندالبوون شتىكى ئاسايە. ئەگەر ئەو كيشەيه لەشوينىكى دوور لەخوينبەرى مندالان روودات، خوينەكە كۆنترۆل دەكرىت، جەستەكە وئلاش تور دەداتە دەرەووە بە گورجى رووداوەكە چارەسەر دەكات. كاتىك ئەم لىشاوہ خوينەم بىنى، ترسام لەوہى دپرانىك لەخوينبەرى مندالان خويدا ھەبىت، كە ماناى خوينبەربوونىكى گەرەو مەترسىدار لەسەر ژيانى ئەو كەسە دەگەيەنيت، بەلام دەرەفەتى ئەوہم نەبوو بۆئەوہى بزائەم ئەو درانە لەكويدا رويداوہ، دەبوو دەمودەست ھەموو شت بكەم.

بانگى پزىشكىكى دىكەم كرد و داوام لە مامانەكەش كرد دەرزى لەنەخۆشەكە بدات. ھىشتاش دەترسام لەوہى ئەگەر بۆ ماوہى چەند خولەكىك ھەروا خوينى لەبەر پروات، ئەوا دەمرىت. لەگەل ژنەكە كەوتمە قسەو بە ئارامىيەكەوہ پىموت دەبىت دەست بەمە ناو زىتەوہ، بۆئەوہى بەر لەخوينەكە بگرم. دەستىكەم بردە ناوہ و ئەو دىكەشم لەبەشى سەرەوہى سكى راگرت، بۆئەوہى بە شپۆبەكى مىكانىكى ھەولبەدەم بەرى لىبگرم. بۆ ماوہى چەند خولەكىك لەوئى وەستام، دلنپام كردەوہ لەوہى كە باش دەبىت، بە ھەموو توانايەوہ فشارم لىدەكرد بۆ ناوہوہ. دواچار مەترسىيەكە رەوييەوہ. پاش چەند خولەكىك، ئەو كاتەى ژنەكەو كۆرپەلە كچەكەيىم بە ئاسودەيىيەوہ بىنى، پىموت «بەخت ھەبوو»

ولامىدامەوہ «دەزانم» سەرنجىكى خوارەوہى داو بۆ كچەكەى رووانى، بى ناگا لەوہى چەند لە مردن نزيك بوو بووہوہ.

ئەو مامانە ھەر زوو كارەكەى بەجىھىشت، دەستبەردارى ئەو خەونەى بوو، كە بىتتە پزىشك، بىنىنى خوين و ھەستەردن بە ترس زۆر دژوار بوو بەلەياوہ، بەلام من زياتر وزەم بە بەردا ھات. لەكاتىكدا دەمزانى دەرمان دژ بە نەخۆشى و مردنە، بەلام ئەو روژانە ئەوہيان فيركردم، كە ناكريت ھەميشە چاوہروانى چارەسەرى كىمياوى، ياخود زانستى بيت. ھەندىكجار رىگەى دىكە ھەن بۆئەوہى رى لەخوينبەربوون بگيرىت، بۆئەوہى لاشە ئارام بىتتەوہ و تا

داهمركيتتهوه: بههئزيبو قورسى دهستت، رهنكه ههنديكجار يارمهتى جهستت بدات، بهتايبهتى لهو كاتانهى كه كه رهستهى كيمياويى كه مه.

ههنديكجار دهрман جهنگي كه له دژى ههنديك پزيشكى ديكه، به لام له بهرتهوهى من زور به نه زمون بووم، نه مده توانى وتويز له گه ل سه رپه رشتياره كه م بكه م. شه ويكيان داوام ليكرا تا بچمه هوبهى مندالبوون، بوتهوهى پشكين بو ژنى پياويكى ده سه لاتدارى سومالى بكه م، كه هاورپيه كى نزيكى يه كيك له پزيشكه بالاكاني نه خووشخانه كه بوو. لهو كاتهى نهو پزيشكه سه رقالى كاركردى خوئى بوو، ليم پرسى «كيشه كهى چيه؟»

وه لاميدامه وه «خويئيكى زورى ليده روات، به لام هيچ برينيك له سه ر جهستهى نييه» به ره وه لاي گيراوه كه چه ميه وه و رژاندى به سه ر قولى ژنه كه دا «هه ولده ده م ربي لتيگرم».

پشكينم بو ژنه كه كرد «ده كرپت من بيينم؟» به پزيشكو په رستارو مامانه كانم وت «من شوئنى برراويه كه ده بينم، په تم بو ئاماده بكن» تهماشاي سه رپه رشتيار و مي ردى ژنه كه م ده كرد «ده توانم به رده وام بم؟»

دوو پياوه كه سه برى يه كتران ده كرد، كاتيك چونه ناو هولكه وه تا وتويز بكن، هه ولما تا ژنه كه دلنيا بكه مه وه، به نه رميه وه قسه م بو ده كرد. ده خوله ك دواتر به ياوه رى په رستاريك كه چه ندين چاره سه رى جياوازى له ته ك خوئى هينابوو گه رانه وه. سه رپه رشتيار سوپاسى نهو ده رفته تى كردم و پيوتم «له سه ر نهو پلانهى قسه مان له باره يه وه كر دووه به رده وام ده بين». كاتيك زانيم ده يانه وپت بروم، ويستم وتويزي ك بكه م. هه ناسه يه كى قولم هه لكيشا تا شتيك بليم، به لام وه ستام. له برى نهو له سه ر روتى خوم به رده وام بووم به ره و قاوشى نه شته رگه ريبى و مندالان، له وه ده ترسام كه نه توانم نه وهى باشه بيكه م.

له كاتزمير چوارو نيوى نهو به يانويه، له باشترين نه خووشخانه و به بوونى چه ندين كه سى پسپورو ليها توو ژنه كه كوچى دوايى كرد. نهو په رستاره ي كه چاره سه ره كه ي به رپوه ده برد، هه واله كه ي پيگه ياندم، پيشى وتم كه من له ديار يكردى حال ته كه راست بووم. نهو پيوا بوو كه من ئيدى نه وه نده غه م بار نابم.

کاتیڭ خۆرهلەت چوومه دەرەهەى دەرەوازە سەرەکیە کەى نەخۆشخانە کە، دەرەنگى کەسەىم گۆى لیبوو دەرەگرا. ئەوەش کچى ژنە کە بوو، دەرەووبەرى چوارەدە سالان بوو، کە پەشتەر لەژوورى چاوەروانییە کە بىنەم. وام مەزەندە دەکرد کە چووبەتەو مالى بە هەموو ئەندامانى دیکەى خەزانە کەى راگەیاندا بێت، کە دایکى کۆچى دواى کردوو. زۆرم لەخۆم کرد تا بچم بۆلای و دلنەواى بەکەم، لەکاتیکدا هەچ وشەگە لیکم نەدەبىنەو کە بۆ ئەو مەبەستە یارمەتیدەر بێت. ئەگەر ئەو ژيانەمان بپارێزایە، خەزانە کەمان دەرەپاراست. بەردەوام بووم لەرۆشتن بەرەو مالىو، لەدەرگا کەو چوومه ژوورو هەر بە جەلە کائەو خزامە نىو جىگە کەم.

دایکەم بە حەوتەمىن مندالى سکى پر بوو، ئەو کاتەى من تەمەنم یانزە سالان بوو. ئەو کاتە ئەو هەشتا هەر فادیمە عەلى، ئىنجا من، پاشان کورپک بە ناوى محەمەد، کە هەر زوو مردبوو، دواتر وەك دەرەزان ئامینەى خوشکەم دیت، دواى ئەویش ئاشاوخەدیجە، کە لەو کاتەدا تەمەنیان تەنیا دوو سالان بوو. هەرەو کە دەبىن خەزانى سۆمالى زۆرجار بەو شپۆهە گەرەن، لەکاتیکدا هەندیک لەمنداڵەکانیان نامیننەو.

ئەمجارى حەوتەمە کە سکى دایکەم بەرز بوو، هەستى بە ژان و لاوازى دەکرد. وای دەرەزانى خواردنى تازەو کەش و هەواى تازە، یارمەتى رەوشى ئەو دەدات، باوکەم ئوتۆمبیلکى نارد تا دایکەم و خوشکە کەم من ببات بۆ مالى ئەبىبوو لەناوچەى گوندەشىنى لافۆل. لەوێش زرخوشکە کەم فادیمە عەلى وىستى سەرقالم بکات بە دۆشىنى شىرى بزنەو، بەلام من رەمەکردەو لایەنى دایکەم بەر بەدم. لەوانەى هە فادیمە عەلى بتوانییت لەو ژوورەدا بنویت، کە دایکەم تیايدا ئازار دەچێژیت، بەلام من و دایکەم زۆر هاویرى بووین، هەموو شتیکمان لەگەڵ یەك باسەکرد. تەنانهت تا دەرەنگایى شەو پیکەو قسەمان دەکرد، لەکاتیکدا من هەر دەمامەو، دەستم بەو شوپنەى سکىهەو دەرگرت، کە تیايدا هەستى بە ئازار دەکرد.

چەندىن شەو بەو شىۋە پىكەوۋە دانىشتىن، گريانم دەھات، كە دەمبىنى سەرى بەملاولادا دەسوراند و ھەر دەپوت ئاى ئاى ئاى. لە پاشنىۋە پرواندا ھەولماندەدا بېھىتتەنە ژىر درەختە كانەو، رۆژىكىشىيان لە دەور و روبەرى كاتژمىر دووى پاشنىۋە پۇ لە ھۆش خۇى چوو. ئامىنە رايكرد تا ئا و بىتت و بىكات بە سەروچاويدا، بەلام ھەر كە ئەو رۆيشت، خوئىكى زورمان بىنى كە لە ژىرەو بە رۆبەكەى دايكماندا بلبوووۋە. ئەيىو ھەوليدا دوورمان بخاتەو، بەلام بىنيمان مندالىكى زور بچوكى مردو لە نىو لەپى ھەردوو دەستيدا بوون كە بەقەد تەنيا دەستىكى دەبو.

ئەو ھەش برام بوو، تەنيا بو چەند مانگىك لە نىو مندالدانى دايكمدامايەو. دەپىرم منى نارد تا كفىكى سىي يان كارفاتىك بدۆزمەو، بوئەو ھى بىكەينە بەرى و بە نەرىتى ئىسلامى بە خاكى بسپىرىن، پاشان لە شوئىكىدا گۆرىكم ھەلكەند، بوئەو ھى بتوانىن ئەم لاشە بچوكەى تىادا ھەشار بدەين.

پاش بە خاكسپاردنەكەش ئازارى دايكم ھەر بەردەوام بوو، تا كۆتايى ئەو رۆژە ھەموان لە ژورەو مەينەو، فرمىسكىمان دەرىشت، لە كاتىكدا ئەو دەگرىاو دەيلاواندەو. لە سەر فەرمانى ئەيىو من و ئامىنە بەرگە خوئىناويىبە كامئان بردە دەرو، تا بيان سىرىن، ھەلمانىخت و گەراينەو. ئەو شەو ھە من لە تەنىشت خوشكەكەم لە سەر زەويىبەكە راكشابووم، بەو ئومىدەى گۆيم لە ھەناسەى رىكويىكى خەو كانبان بىت، نزاى ئەو ھەم دەكرد كە دايكم لەو شەو ھەدا نەمرىت. رۆژى دواتر كۆمەلىك لە ئامۇزا گەنج و بەھىزەكانم ھاتن بو شوئىبەكەمان، دەستە بەرەيەكيان پىيوو كە لە دارى گەورە دروستكرا بوو. ئەوان دايكميان ھەلگرت و من و ئەيىووش بە درىژايى رىگە پىسەكان رۆشتىن، تا گەشتىنە رىگەى سەرەكى. لەوئى باوكم بە ئوتومبىلىكەو چاۋەپروانى ئىمەى دەكرد، تا بمانبات بو گەورەترىن نەخۇشخانەى مەقادىشۇ، بە ناوى مارتىنى. خوشكە بچوكە كانىشم لەگەل فادومە ەلى لە دافۆلا مانەو.

لەرگەمدا بەرەو نەخۇشخانەى مارتىنى گريانم، ئەو ھەم بىرەكەوتەو كە يەككە لە درواسىكامئان لە مەقادىشۇ لەوئى كۆچى دوايىكرد، لە كاتىكدا خىزانەكەيان لە مەلەو ھە نوستبوون. پاش ئەو ھى دايكم لە نەخۇشخانەى چلو

پېنج قەرەوئېلى يى دانرا، باوكم پېيوتم «حهوا دەبېت متمانهت بهو پزېشكانه بېت، ئەوان بۇ يارمەتيدانى خەلك راھېزانون».

منېش دەستبەجى بەرھەلستى فەرمانەكانى ئەوانم كردو له گەل داىكم خزامە نېو جېگەكەوه. بەلېنمېيدا «دەبېت له گەلت مېنمەوه» بۇ ماوهى سى مانگېش ئەو مايهووه و منېش ھەر له گەلى بووم. ھەموو بەيانىيەك له كاتزىمېر ھەوت، ھەندېك چام بۇ دەھىنا بەر له وەى بچم بۇ قوتابخانە، لەبارەى رەوشى داىكمەوه، زانىارىم بە ھاورىكانم دەدا و وانەكانى ئەو رۆژم له دەستبەجىت. لەدەوروبەرى كاتزىمېر چوارى ئىوارە، پاش تەواوبوونى قوتابخانە دەگەرمامەوه، ھىندەى مەتوانايە دەمامەوه، لەبەرئەوہى ئەو ھەزى لەفېلم بوو، ئەو خەرچىيە كەمەى كە ھەمبوو دەمھېشتەوه تا گوڤارى پېيكرېم، وئەى جوانى ژنانى ئىتالى و فەرەنسى لەژېر سەرىنەكەيدا بوو، ئەو خەونى بە ژيانىكى دلپىتى دوورەوه دەبىنى.

ھەندېكجار پزېشكە ئىتالىيەكان ھەولياندەدا ئەوہم بۇ روونبەكەنەوه، كە دەبېت ئەوان دەرزى لەداىكم بەدن، ياخود خوئنى لېدەربھېنن، ئەگەرنا ئەوان ھېچ نرخیكم بۇ دانائىنو تا ئەوہى رەنگە داواشم لېبەن بپروم لەباشترىن كاتەكانى رۆژدا. منېش سۆزى دوو پەرستارى سۆمالم بەدەستھېنا، كە چاويان چووہ سەر ئەو لەشە رىوہ لەيەم، كە لەژېر بەتانبىيەكەى داىكمدا شارابووہوه، لەكاتىكدا ئەوان ھەر بەردەوامبوون لەسەر كارەكانيان. بۆم دەركەوت ئەو ژنانە ھەموو شتىكيان دەزانى، چۆن خوئن دەگرن و دەرمان بەكاردەھىنن، گوئى لەترپەى دلأ دەگرن، ياخود دەست لەسكەوه دەدەن، تا بزائن كېشەكەى داىكم لەكوئىدايە. ھەرچەندە ھېچ ئازارشكىننىك لەو كاتەدا يارمەتیدەر نىيە، لەوہ دەچوو ئەوان خوئشحال بن كاتىك شتىكيان پىدەوتىن، بۆئەوہى دلنەواييمان بكەن.

كاتىك ستافى نەخۆشخانەكە ھەموو ئىوارانىك دەوروبەرى كاتزىمېر نۆ منيان دەكردە دەرەوه، پەرداخە چاكەم ھەلدەگرت و بە شەقامە خامۆشەكاندا بەرەو مالم مەم دەنا، لەمىشكى خوئما ھەر دەگەرپام بۇ دەرفەتتىكى بچوك، كە يارمەتیدەرم بېت. نەمتوانى پەى بە ھېچ بەم.

کاتیک دایکم ئومیدی چاکبونهوهی نه‌ما، پزیشکه‌که ده‌ستبه‌رداری بوو. پییوتین «بیه‌نه‌وه بۆ ماله‌وه، هه‌ندیک قورئانی به‌سه‌ردا بخوین، خواردنی زۆری بده‌ن. هه‌ر که کیشی زیاد بوو، ده‌توانن بیهیننه‌وه تیره، تیمه‌ش هه‌ولده‌ده‌ین دووباره بیخه‌ینه‌وه ژیر چاره‌سه‌ر».

دراوسۆ و خزمان له‌هه‌موو لایه‌که‌وه هاتن بۆ مالم، خواردنیان هیناو هه‌موو تیکچرژابوون، به‌ درییایی ماوه قورئانیان ده‌خوینده‌وه، له‌حه‌وشه‌که‌ماندا بوون به‌ چه‌ند گروپی بچوک بچوکه‌وه، هه‌ندیک بۆ نوێژو هه‌ندیکیش بۆ قسه‌کردن. من به‌ بئ‌ خوشکه‌که‌م ته‌نیا بووم، ناچارم کربوو له‌سه‌ر یه‌که له‌سه‌ر یه‌که قۆرییه‌ چا لیبینیت و به‌رده‌وام گوئی له‌هه‌له‌ی خیزانه‌که‌ بگریت.

هه‌رچه‌نده‌ من به‌رده‌وام نزام ده‌کرد، به‌رده‌وام داوای وه‌لامیکم له‌خودا ده‌کرد، به‌لام خودا گوئی لی نه‌بوو. ئه‌ییۆش به‌ هه‌مانشیوه‌ نزای ده‌کردو ده‌گریا «خودایه‌ ئه‌م کیژه‌مان بۆ به‌یله‌ره‌وه، ده‌مه‌ویت ته‌و من بنیژیت».

هه‌فته‌یه‌که‌ پاش ئه‌وه‌ی گه‌راینه‌وه، به‌یانیه‌کی دره‌نگ خزامه‌ نیو جینگه‌که‌یی و ده‌ستم له‌به‌شیکێ سکییه‌وه‌دا، بۆم دره‌که‌وت ته‌و لاواز بووه، ته‌و شوینم گرت که‌ ته‌و تیایدا هه‌ستی به‌ ئازار ده‌کرد، پیموت «ئای دایه‌» بۆم دره‌که‌وت که‌ ته‌و په‌ری هه‌ولێ منیش، هه‌چ شتیکێ جیاواز ناهینیتته‌ دی. «له‌وه‌ ده‌ترسم که‌ ئیتر شه‌ویکی تر له‌گه‌ل تۆ نه‌نوم».

ئامۆزاکانم له‌ده‌وروبه‌ری کاتژمێر یانزه‌ی ته‌و رۆژه‌ هاتن بۆئه‌وه‌ی قورئان بخوین، دایکم به‌ لاوازییه‌که‌وه‌ وتی «نامه‌ویت له‌م ژووره‌دا به‌رم، ده‌مه‌ویت بچمه‌ ده‌ره‌وه».

مامیکیشم وتی «داها‌بۆ، تۆ ده‌بیت له‌م شوینه‌ مینیتته‌وه». به‌وپییه‌ی منیش مندال بووم نه‌متوانی هه‌چ بلێم.

«تکایه‌ به‌ن بۆ ده‌ره‌وه‌ بۆ چه‌وشه‌، له‌و شوینه‌ی خه‌لکی لێداده‌نیش».

هه‌ر بۆیه‌ کۆمه‌لێک له‌ ئامۆزاکان، له‌وانه‌ی گه‌نج و به‌هیز بوون، جوړه‌ جینگه‌یه‌کیان ئاماده‌ کرد، دایکمیان تیخست و له‌ده‌رگا‌که‌وه‌ بردیانه‌ ده‌ره‌وه‌.

دایکم هه‌ر که‌ یه‌که‌مجار چووه‌ ده‌ره‌وه‌ پرسى «ئه‌مپۆ حه‌وا له‌کۆییه‌؟» من له‌ته‌نیشتی بووم، به‌لام نه‌متوانی وه‌لامی بده‌مه‌وه، بلێم من لێره‌م دایه‌.

دەستمکرد بە گریان، بەلام دەنگم دەرنەدەهات. ئەو تەماشای لایەکی دەکرد،
منیش بە دەوری جیگە کهیدا سوپامهوه، بۆئەوهی بکهومه نیتوان ئەو دیوارهی که
ئەو تەماشای دەکردو، بەلام دەستبەجی چاوهکانی داخست، بئ ئەوهی دەمی
بکاتهوه دوایین هەناسە خۆی دا.

کاتیگ کەسێگ دەمریگ، چەند ئایەتیک لەقورئانی پیروز دەخوینریت،
بە بۆچوونی ئەو کەسانە ئەو خویندنه یارمەتی کەسی کۆچکردوو دەدات. بە
گریانیکی گەورە دەنگم بۆهاتەوه: وایا! ئەو مامەشم که قورئانی
دەخویند، بە توندی دەستی بە دەموچاومەوه گرت. تیشکیکی گەشاوم بینی و
ئیدی نەما. لەکاتیگدا ئەییۆ بە دەنگیکی بەرز دەگریا، مامم بە منی وت
«مەگری». هیشتا هەر دەنگی لە گویمدا دەزرنگیتهوه.

هەرچەندە تەلهفومان نەبوو، بەلام هەوالی مەرگی دایکم، زۆر خیرایی
بلاوبوووه بەهۆی ژمارەیهک لەهاورپی ئازیزەکانییهوه. شەش کەس لاشە
دایکیمان هەلگرت هەر که چووین بەرەو گۆرستانەکه، تەنیا کاتژمیریک لە
مەقادیشووهوه دوور بوو، لەرینگەدا بەلای پیرەژنیکدا رەتبووین که لەتەمەنی
ئەییۆدا بوو، لەرینگەکهدا ئیمە ی راگرت. پیوتین «ئەری ئەوه کینی هەلتان
گرتووه؟»

ئامۆزاکەم وەلامیدایهوه «داهابۆ»

«ئێوه داهابۆ بۆ گۆرستان دەبەن و سالاھۆش⁽¹⁾ خەریکی ژبانی خۆی بیت؟»
هەر بە بیستنی ناوی خۆی، ئەییۆ بۆ یەکهەمجار دەنگی لێ بەرزبووهوه.
پیوت «خوا بۆ خۆی بریار دەدات کێ دەبیت یەکهەمجار بهریت، کیش
دەبیت دواتر بهریت».

من تا ماوهیهک دواي ئەو رووداوهش نەگەپامهوه بۆ قوتابخانە، بەلام ئەو
کاتەشی گەپامهوه زۆر زوو چووم، هەندیک پارەم لەگەڵ خۆم هەلگرتبوو بۆ نانی
بەیانوی چاوهروانی دەرگا که بووم تا بکریتهوه. ئەو دەمە مامۆستا که گەنج و
چالاک بوو، بەرلهوهی برۆم دەستمان کردبوو بە خویندنی وانە یابۆلۆجی. هەر
که دوا جار ئەو دەرگا که کردەوه پیوت «دەمهویت توژیئەنەوه لەسەر لاشە
مروۆف بکهەم، دەمهویت بزائم چی دایکمی لەناوبرد».

به‌شی چوارهم
به‌هشت له‌جی‌ه‌اندا

دەيەيەك دواتر، لە ئاپارتمانە بچوکه كەى خۆم لە ھۆدان، بەرەو ڤيلايەكى گەورە لەھەمان ناوچە رۆيشتەم، بۆئەوھى بتوانين ھەموو پيئەكەوھە بين. بەيانىيەكيان كاتىك گۆڤارى كۆزمۆپۆليتانم دەخويندەوھو شەربەتى پرتەقالم دەخواردوھو، ئامىنە ھات بۆ ژوورى دانىشتن. تەواو خۆى شوۆردبوو، پيستی دەدرەوشايەوھو قژە تەرەكەى كەردبووھە پرچ. لەكاتىكدا پشووھەكەمان پەلەپەلى تىكەوت، بەھۆى ئەوھى، دەبوو ئامىنە بەين بۆ قاوشى منداڵبوون لە ديگڤير، بە ئارامىەكەوھە پيوتەم «ئىستا ھەست بە ئازار دەكەم».

كارامەترين مامان پيشوازيان ليكردين، بەلام ھيشتاش كە بە ھۆلەكەدا ھەنگاوم دەنا، بىرم لە ھەموو پيشھاتتېكى نەخواززاو دەكردەوھە، بەھۆى ئەو ئازارانەى كە بە چاوى خۆم بينيومن. بە پشتيوانى خودا، منداڵەكە لەكاتژمير چوار لەدايكبوو، كورچىكى بەھيز بوو ناويان نا كاهييە. گەراينەوھە بۆ مالم تا چل رۆژيش دواتر پەپرەوى نەريتى ئومولمانكرد، كە نەريتتېكە ريك پاش ھاتنەدنياى منداڵا سازدەدرېت. لەوئى لەژوورە جوانەكانى ڤيلاكەدا، كە بەدرېژايى رۆژ پرپوو لەروناكى، خواردنى تەندروستمان دەدايە ئامىنە، وەك جۆرە شوۆربايەك كە لەسەرى بزى دروستدەكرا، بەرگى نويمان پيداو خەنەمان ھينا بۆ دەست و قاچەكانى.

پاشنيوھەرۆيەك ريك پاش ئەوھى من لەنەخۆشخانە سەرقالى كارى خۆم بووم، ژنيكى كرېكار لەناوچەيەكى گوندنشينەوھە ھيترا، توشى ئەوھە بووبوو كە ئيمە پييدەلېن داخزانى منداڵدان: دەستېكى منداڵەكە لەپيشدا ھاتبوو لەبرى سەرى. ھەستم بە ترس كرد، كاتىك پشكنينم بۆ كرد، لەبەرئەوھى دەستى كەوتبووھە ناو لمەوھو ھەموو چيگەكانيشى زۆر پيس بوون. كاتىك دەستم بەر دەستىكەوت، ھەستم بەوھە كرد كە منداڵەكە زيندووھە، ئەويش دەستى گرمەوھە. چى بكمە؟ خيژانى ژنەكە لەدوورى 200 كيلۆمەترەوھە بە ئوتۆمبيلېكى كرپوھە ھاتبوون لەجيگەيەكەوھە كە نە تەلەفون و نە ھيچ ئامرازيكى پەيوھەنديكردنى تيدا نەبوو. بۆئەوھى ھەولبەدەم ھەرچۆن بووھە دەستەكە بگيرمەوھە بۆ تيو منداڵدان، بۆئەوھى منداڵەكە بەشيۆيەكى باش بيتتە دنياوھە، دەبوو خوينتەكە ژەھراوېى بيت، ئەوھەش شتېكى كوشندە بوو. بۆ زياتر لەسى

خولەك بە بېدەنگى دانىشىم، ھەۋلەمدا بە وريايىيەۋە دەستەكە پاڭزۇ بىكەمەۋە، پاشان دەستەكەم گەراندەۋە بۇ نىۋو جۇگەى مندالبوون، بۇئەۋەى بتوانىن بە رېگەى نەشتەرگەرى قەيسەرىى مندالەكە بېئىنە دىئاۋە. سەرکەۋتوو بووين: مندالەكە بە شىۋەبەكى تەندروسى ھاتە دىئاۋە، بېرىرى ئەنتى بايۇتىكم بۇ دا، بۇئەۋەى دايكەكەش چاڭ بىكەتەۋە.

ئەۋ شەۋە چىرۆكەكەم بۇ خوشكەكانم باسكرد، ھەموان سەرمان رادەۋەشاندى، سەرسامبووين بەۋەى كە روويدا بوو. ئەۋ رۇژانە ئاھەنگ لەھەموو لايەكەۋە گەمارۆى دابووين، پاش ھاتنە دىئاي كاهىيە، ئامادەكارىمان دەكرد بۇ ئاھەنگ گېرانى خۇم. ئەۋ ئىۋاران پاش خواردنى ناننى ئىۋارە، گىفتوگۇمان لەسەر پلانەكاهان كرد، بەرگى سېى خۇرئاۋايى و لەچكى ۋەك ئەۋەى ئامىنە لەسەرى دەكرد ھەلمانىژارد، ھەمان ھۇلمان بەكرى گرت و كىكىكى گەرەشمان ئامادە كرد.

دەمزانى ئەۋە كاتىكى شىاۋە بۇ من، بە ھاوسەرى دۋارۆژم عەدەن محەمەد شاد دەبم، كە لە يەككىتى سۇقىيەت دەخوئىت، منىش بەۋپەرى خۇشحالىيەۋە پېئىنيزاى ھاوسەرگىرىيەكەى قوبۇدەكەم. لەكاتىكدا زۆرىك لەھاوسەرگىرىيەكان رېكدەخران، مەقادىشۇ بوو بوۋە شارىكى ھاۋچەرخ، ھەرۋەك ئامىنەى خوشكم كە پىشتەر بە خواستى خۇى ھاوسەرگىرىى كرىبوو، منىش بە خواستى خۇم بوو. لە دۋايىن رۇژى شۋباتى 1973 ئەۋ دەمەى كاتى پەيماننامەى ھاوسەرگىرىى ھاتەپىش، ھەستامە سەرپىن، تا رەزامەندى خۇم نىشانبەدەم، ئەۋ فرمىسكانەى كە ئەۋ دەمە دەمپشتن، فرمىسكى خۇشى بوون.

لەمانگى نىساندا ھاوسەرگىرىيمان ئەنجامدا، لەماۋەى ۋەرزىكى زۇر وشك و گەرما، لەھۇلىكدا كە سىخناخ بوو لەخەلك و 120 كەسى لەخۇگرتبوو، خواردن بۇ ھەموويان بە خۇشى ئىمەۋە ھاتبوون. ئامىنە ئەۋ رۇژە زۇر دلخۇش بوو، بە ھەلەداۋان رايكرد تا بزائىت بەپىي پىۋىست مەرۋ بزمان سەربرپوۋە، تا خۇراكى ھەمووان سازىكات، لەكاتىكدا خەدىجەى لاۋ ئىشى ھەر كوژاندنەۋەى تۆمارەكان بوو يەك لەدۋاى يەك، كە ئاھەنگى تانگۇ، رۆك و رۆل بوون، بەتايىبەتىش «ھىيى ھىيى شەپك».

پاش ئاھەنگەكە يەككىك لەھاورپۆ كچەكانى زانكۆم لەگەل مېردەكەى، ئېمەيان برد بەرەو لافۆلا بۆ رېستۇرانتىكى كراو، كە پېدەوترا بارى ئىسماعىل و پياوئىكى سۆمالى خاوەنى بوو، بۆماوەى چەندىن سأل لە ئەمەرىكا ژىابوو. لەباخچەكەدا لەژېر درەختەكاندا، مېزىكى قەشەنگى بۆ داناین. پۆلۆ ئەل دىافۆلۆ، ھەندىك پەتاتەى سورەوكراو و شەمپانىاو بېرەى بۆ ھەموان ھېنا، ھەرچەندە من و ھاورپۆ كچەكەشم بەو ھەنگەران بووین. كاتىك ژەمەكە تەواو بوو، خاوەنى چىتخانىكە ھات تا دابنىشیت و خولكمان بكات. ھاورپۆ كچەكەم پېیوت «ئەم شەو ئاھەنگى ئەوانە، ھەندىك ئامۆزگاربان بكە».

پياوھەكەش بە بزەيەكەو تەماشای عەدەنى كردو پېیوت «ھەولبەدە ئەو ھى دەيەو ھیت پېیدە، ئەو ھى لى دوور بخەرەو ھەكە نایەو ھیت».

ھاورپۆ مېردەكەشم پرسى «ئەى بۆ ھەوا؟»

«ئامۆزگارى من ئەو ھى كە ئەو ھى پياوھەكەى دەيەو ھیت پېیدات و ئەو ھى ناپەو ھیت لى دووربخاتەو»، بەمانای وشە ئېمە پېكەن، ئىدى ھەر لەو كاتەو ھەكە بە ئۆتۆمبېل گەراپنەو، نىگەرانى رووداو ھەكە كۆتايان ھات. دواتر ھەستم بە لىدانىك كرد لەئەژنۆم. ھاورپۆكەم قىژاندى «ئەم شەو ھەنگەنگى تۆيە، رابە!» بەلام من ئەو ھەندە بە ژيانە نوپىەكەم خۆشال بووم، لەجىگەكەمدا ھېندە ئاسودە بووم، بە جورېك چاوم بۆ ھەلنەدەبرا.

تا ئەو ھى دوچار عەدەنم بىنى، تىگەشم باوكم مەبەستى چى بوو، كاتىك باسى ئەو ھىندارى داىكىم دەكرد. پاش ئەو ھى داىكم مرد ئەو ھى رەتكردەو ھەكە ژنى تر بھېنیت، ھەرچەندە من و خوشكەكانىشم زۆرمان داوالىكرد ژن بېنیت. پېماندەوت «تكايە براپەكمان بۆ پەيدا بكە». پەرۆشى ئەو بووین، كە پياوئىكى دىكە لەخىزانەكەماندا ھەبیت يارمەتیمان بدات و پشتىوانیمان لى بكات. باوكم وتبووى «من لەژيانى خۆمدا ئەسپى گەلىك جوانم ھەبوو، ھەرگىز كەرم قبول نەبوو».

چوار سالا بەر لە من، عەدەنىش خويندكارىكى سۆمالى ھەكە من بوو. ئەو ھىش لە ئۆدىسەى ئۆكراین لە نىك قوتابخانە پزىشكىيەكەى من ئەندازىارى دەخویند، لەتەنىشت ئەكادىمىيە سەربازى. روژىكیان ئەو و دووان

له‌هاورپیکانی هاتن بۆ سەردانی ئاسلی ئامۆزام، که له‌ژووورپیکی به‌شی ناوخبۆی به‌رامبه‌ر به‌ من ده‌ژیا. منیش له‌گه‌ڵ ئەو ده‌مخویند، له‌گه‌ڵ ئەوه‌ی ئەوان ته‌نیا بۆ نیو کاتژمێرێک له‌وئ مانه‌وه، به‌لام بانگه‌یشتیان کردین بۆ ئاهه‌نگی دوو خویندکاری سۆمالی هاورپیمان، منیش نه‌مه‌توانی چاو له‌سه‌ر عه‌ده‌ن هه‌لپرم. ئەو له‌وانی دیکه له‌سه‌رخۆتر بوو، چاوێکی میه‌ره‌بان و روخسارێکی کراوه‌ی هه‌بوو. کورپکی قۆزو بالابه‌رز بوو، به‌پێچه‌وانه‌ی زۆر له‌و کوره‌ سۆماليانه‌ی که من له‌زانکۆ بینی بووم، که‌سیکی شه‌رم‌نۆک و به‌رپۆز بوو: نه‌یده‌ویست به‌ چاوچنۆکییه‌وه ده‌ستم راوه‌شیتیت و قسه‌م له‌گه‌ڵ بکات. ئەو هه‌یچ پرسیارپیکی ئەوتۆی له‌ من یان له‌ ئاسلی نه‌کرد، جگه‌ له‌وه‌ی وتی: «چۆن».

کاتیکی ئەوان روشتن، له‌باره‌ی ئەوه‌وه پرسیارم له‌ ئاسلی کرد.

ئاسلیش وتی «ئای، ئەوه‌یان؟ ئەو ته‌نیا داده‌نیشیت بۆ ئەوه‌ی هه‌یچ بکات، پیموایه‌ روژێک دیت لیتی په‌شیمان ده‌بیت»، به‌لام زۆرێک له‌هاورپێ کچه‌کانم سه‌راسامی بووبوون، هه‌ربۆیه‌ پیموایه‌بوو ئاسلی به‌پێچه‌وانه‌وه قسه‌ بکات، چونکه عه‌ده‌ن له‌مێرده‌که‌ی خۆی قۆزتر و هه‌م‌تر بوو.

سێ روژ دوا ئاهه‌نگی دوو خویندکاره‌که‌ی هاورپیمان، چووم بۆ لای عه‌ده‌ن و هاورپیکانی، بۆ ئەوه‌ی هه‌یچ بێر له‌هاورپیکانی بکه‌مه‌وه. هه‌ر وا به‌ سانایی که‌وتینه‌ قسه‌، ئەو ده‌رباره‌ی خه‌زانه‌که‌ی قسه‌ی کرد، که له‌باکوری وڵات بوون. پێش ئەوه‌ی ئەو بێته‌ دنیاه‌و دایک و باوکی له‌به‌کترجیابوو بوونه‌وه، هه‌روه‌ک من کاتیکیش ئەو مندالا بووه‌ دایکی کۆچی دواپی کردووه. منیش ده‌رباره‌ی خه‌زانه‌که‌م و خواستی گه‌رانه‌وه بۆ سۆمāl قسه‌م بۆکرد. ئەویش پێیوتم که ئەوه‌ خواستی ئەویشه‌.

تا ئەوکاته‌ خوشه‌ویستی ته‌نیا له‌سۆنگه‌ی په‌یوه‌ندییه‌کانی دایک و باوک و چیرۆکه‌کانی نێو ژووهره‌که‌م له‌گه‌ڵ لێنا ده‌بینییه‌وه، که کچه‌یکی جوانی ئۆکرانی بوو هه‌موو روژێک کاتژمێرێکی له‌به‌رده‌م ئاوینه‌که‌ به‌سه‌ر ده‌برد، له‌بری ئەوه‌ی وه‌رزش بکات. به‌هه‌مانشپۆه وام دانا‌بوو هه‌مان شپۆازی ئاسلیم هه‌بیت، که ژنیکی قسه‌له‌روو بوو، هه‌رچه‌نده‌ ئەو وه‌ک ژنیکی مێرددار ئازادی له‌منیش زیاتر بوو. کاتیکی ئەو سه‌باره‌ت به‌وه‌ی که ده‌بیت بپاریژیم گالته‌ی پێده‌کردم،

منیش جاريككيان ليم پرسی «دهكریت من وهك تۆ بم، به ئاشكراو له شوینه گشتیه كاندا مېرده كهت ماچ ده كهیت؟ دهكریت منیش برۆم به رهو لای ئه و كورانو پینابلیتم ئه ویندارتان بووم، ههر وهك ئه وهی ئیوه ئه ویندارم بوون؟» ئه ویش پرسی «دهبیّت تۆ ههر له م ژوورهدا مینیتیه وه، بیربكه یته وه و توژیینه وه بكه یته؟ تۆ ته نیا كاتی خۆت به فېرۆ ده دهیت».

منیش وتم «من بهر پرسیاریتیم هه یه».

ئه ویش وتی «خۆ من ژنم و دایكیشم، به لام دلېشم هه رچی بخوازیّت ده كهیم. به وشیه یه كاتیک پیر ده بم په شیمان نامه وه».

پنكه وه له گه لّ عه ده ن گه شتینه ئه وهی كاتیک خۆشه وستی دوولایه نه بیّت، ده بیته پارچه به هه شتیک له سه ر زه وی. هه رچه نده ئیمه له شوینه گشتیه كاندا پارێزگار بووین، به لام هه میشه شه ممانو یه كشه مان پنكه وه بووین، بۆ ههر شوین بچووینایه هه میشه پنكه وه قسه مان ده كرد. كاتیک له رستورانته كانی ئۆدیسسه یه كتریمان ناسی، یاخود له گه لّ كۆمه لّك له هاوڕێیان پنكه وه ده چووین بۆ سینهماكان، ئیدی ههر له وێوه له مه قادیشوۆ دواړۆژی خۆم له گه لّ ئه و ده هینایه پێشچا. هه رچه نده له ترسی ئه وهی نه بادا یه كینمان توشی ئازار ببین هه یچیشم نه دركاند.

پاشنیوه رۆیه کیان له كاتی گه رانه وه مان له بینینی فیلمك، له باخچه ی گشتی راوه ستاین، بۆ ئه وهی پنكه وه قسه بكه ین. ئه و ده ستی گرتم و پینوتم «نامه ویت وه رستبكه م، ده مه ویت شوم پینكه یته».

من به بیستی ئه و وشانه زۆر شادمان بووم، به لام زانیم كه ده بیّت راستگۆبم له گه لّی، ئه گه ر په یوه ندییه كه مان به رده وام بیّت. له و رۆژگاره دا خوازیبئی و هاوسه رگیری له هه مانشته وه نزیك بوون، مه به ست ئه وه بوو كه تاچه ژووریک هه بیّت و پنكه وه تیایدا بژین. ده مزانی عه ده نم خۆشده ویت، به لام من بپاریه كه م درژكرده وه، ده بم به پزیشك به رله وهی بیه ژن. پینموت «نامه ویت برّوا به هه یچ پیاویك بكه م، تا ئه وهی خاوه نی برّوانامه و پاره ی خۆم نه بم».

عەدەنیش ئەوەی دەزانی، ھەر وەك چۆن زۆر شتى دىكەشى لەبارەى منەو دەزانی، دەشیزانى ئەو موجه كەمەى باوكم ھىندە نىيە تا يارمەتى خىزانەكەى تىمەشى پىدات، ھەر وەھا ئەوەى كە من لەو پارە سى رۆبلىيەى رۆژانە تەرخانكراوہ بۆم دەبوو بړىك پارە بنىرمەوہ بۆ مالەوہ.

ئەويش پىتۆتم «زۆر باشە، كەواتە من چاوەرپىت دەكەم». بەھەمانشيوہ پىكەوہ بەردەوام بووين، زياتر گەشەمان دەكردو بەھىزدەبووين، تا ئەو خويندنى تەواو كرد. لەنانخواردنى ئىتوارەدا، شەويك پىش ئەوەى ئەو بگەرپىتەوہ، بړىك پارەم پىدا، كە من كۆم كړدبووہوہ داوام لىكرد تا بىگەرپىتتەوہ بۆ ئامبەنە. لەدەرەوہى ژوورەكەم بەدەم رشتنى فرمىسكەوہ مالئاوايىمان لەيەكترى كرد، بەلام كاتىك من لەناو جىگەكەم دانىشتم، ھەستمكرد كە پىويستە سەرلەنوئى ئەو بىنمەوہ، ھەربۆيە گولىكى گەورەم لە دوكانىك كړى و چووم بە ئومىدى ئەوەى لەفرۆكەخانە بىينمەوہ.

سەرسام بوو كاتىك منى لەفرۆكەخانە بىنى، ھەر كە گولەكەم دايبە دەستى پىموت «خۆشمدەوييت». نەمدەتوانى ھىچ پىاويكى دىكە بىينم، ئەگەر ھەزارانى دىكەش لەبەردەمم بوونايە. زانيم نزيكىن و لەھەمان شوينىن، پىويستم بەوہوو بزانم ئەو ھەستانە دەمىننەوہ، كاتىك لىكدوردەكەونەوہ. بەپى قورئانى پىرۆز پىاو بۆى ھەبوو چوار ژنى ھەبىت، بەلام بۆ من ئەوہ جىاواز بوو. كاتىك خەلكى پىياندەوتم عەدەن مافى ئەوەى ھەيە چوار بەھىت، ھەمىشە بەوجۆرە وەلاممدەدانەوہ، كە ئەو مافى ئەوەى ھەيە تەنيا من بەھىت، تەنيا من و ھىچ ژنىكى دىكە نا.

ئەو شەوہ پىموت «نابىت ھىچ كەسىكى دىكەت لەدەلدا بىت، ئەگەرنا من دەستبەردارى خۆشەويستى تۆ دەبم».

ئەويش وتى «ھەتا تۆ لەژياندا بىت، من ناچمە لاى ھىچ ژنىكى دىكە». ھەر ئەو شەوہ گەرامەوہ بۆ بەشە ناوخۆييەكەم، بە باوہرپىكى تەواو بەوہى، ھەرچەندە دووربىيەكى زۆر لەنچاغاندا ھەيە، بەلام ئەو قەسەى خۆى دەباتە سەر.

بہشی پینجہم
ہاورپ و دوژمن

که یه که مجار هاوسه رگیریمان کرد، عه دهن وه که ئه فسه ره له هیژی ده ریایی سوّمال کاریده کرد، له ناوچه یه کدا بئ به رامبه ره شوئینیکی نیشته جیبووئمان پیدرابوو که پییده و ترا سیڤکۆندۆ لیدۆ، له که که ناری ده ریاهه نزیك بوو. قیلاکه مان کۆن بوو، له لایهن ئه ندا زیاره ئیتالییه کان و به جوړه ها به رد دروست کرابوو، له گه ل بوونی ئاگردانی خه لوزو دوکه لکیش. به هوئی پیگه ی عه دهنه وه له و کاته دا ئاسوده ییه کی بیوئنه مان هه بوو، له وان هه شوونی ته له فون و دوو ته والیت له ژوو ره وه. ئه وئی شوئینیکی زۆر سه رنجراکیش بوو، له بری ژاوه ژاوی هاتوچۆ، گوئمان بو دهنگی شه پۆله کانی ده ریاهه لده خست. له بهرته وه ی خیزانی ئامینه و شه ریف فراوان بوونی به خووه بینیبوو، ئاشاو خه دیجه هاتن بۆلای ئیمه، تا له گه ل ئیمه بژین، باشتین قوتابخانه ی نیشتیمانی له مه قادیشو بوو، هه ره بۆیه براو خوشکی عه دهنیش له باکوره وه هاتن. چیشتلیننه ریکمان به کری گرت، تا ژه مه کامان بو ئاماده بکات، هه موویامان دابه شکرد به سه ر دوو ژووردا، یه ک بو کچان و ئه وی تریش بو کوران. ده مزانی خیزانه که ی عه دهن ئه و شیوازیان به دلا نه بوو، که کورانیش هاوشانی کچان کاری ماله وه بکه ن، به لام ئه وه بریاری من بوو. ئیمه له یه کیتی سوڤیه ته وه هاتبووین، که له وئی هه موو که س یه کسان بوون.

زۆرجار من و عه دهن له دوا ی ئه وان ی دیکه له سه ره ئه رکی خو مان شتمان ده خوارد، ئینجا ده رپۆشیتین به ره و که نار بو سه رگه رم بوون به تایبه تمه ندیه کانی خو مانه وه. کاتیک دانیشیتین، سه رنجی تریفه ی مانگمان ده دا، که له ناو شه پۆلی که فزیویندا ده له رییه وه و ئه و بینا سپیانه ی روناک ده کرده وه، که به درێژایی که ناره که درێژبوو بوونه وه، ده رباره ی خیزانه که مان که وتینه گفتوگۆ؛ ئاشا له زانکۆ بایولوژی ده خوئینیت و خه دیجه ش وا ئیدی ده بیته هه رزه کاریکی که لله ره ق به تایبه تمه ندیه کی یاخیووانه وه. ئیمه ریمان له جله کورته کانی و چوونی بو یانه کانی شه وان هه گرت، کاتیکیش دمانویست به ری لئ بگرین،

هیچ سودیکی نه بوو. جاریکیان نارامم له بهر هه لگیرو ده رگام له سهر داخست، ره تمکرده وه که وه لأمییده مه وه، ته نانهت تا ئه و کاته شی که به توندی ده یکیشا به ده رگه که داو ده گریا.

زۆره ی ئیواره کان له باره ی سیاسه تی ناوخۆ له نه خووشخانه که قسه م بو عه ده ن ده کرد. شه ویکیان به پیکه نینه وه وتم «پزیشکه کان وه که له شیر وان، کاتیگ یه کیکی دیکه له خو یان ده بینن، توشی به خیلی ده بن». ئه گهر پزیشکه بالاکان په سندنه نه کهن، ئه گهر به وشپوه یه نه بیت که ئه وان ده یانه ویت، ئه وه نه که هیت که ئه وان ده یلین، ده تئیرن بو شویتیکی دووره ده ست له نیو دیتهاته کان که هیچی لینییه جگه له مقه ستیک و ره چه ته یه ک. له کاتیگدا من هیشتا له رووی ته کنیکیه وه نیشته جینییه بووم، که چی وایان لیکردم، له پینا و مانه وه م له مه قادیشو بجه نگم، له گه ل ئه و شاره زایی و ئه و میوانه جیهانیانه ش که هه مبوون. ده مزانی ئه گهر بنیتریم بو ناوچه گوندنشینه کان، ئه و هیچ نه شته رگه ربیه کی ئالوزم پیناکریت، ده گه رپیمه وه بی ئه وه ی هیچ فیر بووم.

هه روه ها سیاسه تی نیشتیمانیسمان تاوتوئیده کرد، ره خنه و گرنگیدانه کامان له گه ل پیکدادانی شه پۆله کان ئاویتته ده بوون. ده شمانزانی به خراپ قسه کردن له باره ی حکومه ته وه، سه رکه شیه که زیندان، یاخود سزای دیکه ی له دوا به. هه ندیک له هاوه له کامان ربه رانی پارته سیاسییه کان بوون، به وریاییه وه چاودیزی ئه وه یان ده کرد، ستافه که چۆن قسه ده کهن و چۆن کار ده کهن. هه ندیکجار زه حمه ته له گه ل ئه و بیروکانه هه لبه که هیت، که که سانیگ به دواته وهن، چاودیریت ده کهن، چی ده که هیت و له گه ل کن قسه ده که هیت.

چه ند مانگیگ پیتش ئه وه ی زه ماوه ند بکه ین، روژیکیان من سه رقانی کارکردن بووم، ئوتومبیلینیکی بالوئیزخانه ی ئه مهریکا له ژنیکی سو مالی ریوه له ی دابوو. هیئایان بو لای ئیمه، له و کاته شدا من له ژووری ئیمیرجنسی بووم، کاتیگ بینیم برینه کانی ئه وه نده قورس نه بوون، چاره سه رم کردن. دواتر له ماوه ی

پشوو دانه كه مدا پياوېكى بالابه زرى كه شخه، كه له ناوه پراسته كانى ته مه نيدا بوو، قژيكي قاوه يى هه بوو به ره ولام هات. لىي پرسيم «نه خوشه كه چونه؟»
ئو كه سيكي ئه مه ريكي بوو، من ته واو تر سام زانيم ئو له باره ي پيره ژنه كه وه
پرسيا ده كات.

منيش وتم «زور باشه» سه رسام بووم له وه ي ئاخو ئه م پياوه كى يىت و
چون زانويه تى من چاره سه رى ئو ژنه م كردووه. هه ستىكى بيزا رك ره به له
ته وقى سه رمه وه تا وه كو نو كى پىمى گرتوه.

له و كاته دا و له دواى ده وام من ناوى خو م له كو رسى ئينگليزى له سه نته رى
زمانى ئينگليزى جون ئيف كه نه دى له مه قادي شو تو مار كردبوو. وه كه هه ميشه
ئو شه وش چووم بو كو رسه كه، به لام كاتيك پاش ته واو بوونى كو رسه كه
كومه ليكمان هاتينه ده ره وه، بينيمان سوپايه كى گه ره ي چه كدار گه مارو يان
دابووين. له پشتيشيانه وه ريزيك ئوتومبىلى پولىس هه بوون، فيكه يان ليده داو
ده يان فيزان دو شه وقى لا يته كانيان تيده گرتين. كاتيك ئيمه چاوه رپى هه وا ل
بووين، من له ميشكى خو م دا به روودا وه كانى ئو روژده دا چوومه وه، هه ستم
به وه كرد كه شتيك روويدا وه په يوه ندى هه يه به و ژنه ي كه بووه به ژير
ئوتومبىلى ئه مه ريكيه كه نه وه و پوليسه كانيش بو من هاتوون.

يه كيك له هاوړيكانم پرسى «حه وا ئو خانوه ده بينيت؟» هه رگيز تيبينيم
نه كردبوو، به لام خانويه كى نو ي بوو، زور جوان، نه ومى يه كه م له سه ر پايه
كرا بوو، دوو نه ومى ديكه شى له سه ر بوو. ده رگا كه ي به رامبه رى شكي نرابوو. ئو
خامه وتى «ئو خانوه خاونه كه ي سالاد جابيري ه».

كاتيك راستيه كه م بو روون بووه وه، هه ستم به ئاسوده يى كرد، پاشان
ترس دا يگرتم. كاتيك له سالى 1969 محمه د سياد به رى ده سه لاتى سو مالى
گرته ده ست، ئه فسه رى بالاي سه ربازى سالاد جابيري كيديه، سه رو كى
ئوپراسيو نه كانى كوده تا كه بوو. من و عه ده نيش ريك له و كاته دا يه كتر ييمان

بىنى، لە يەككىتى سۆڧىيەتەو بە رېگەى رادىئو بىستمان، كە سەرۆك عەبدى رەشىد عەلى شىرمارك لەلايەن يەككىك لەپاسەوانە تايبەتتەيەكانىيەو تىرۆر كراو، ھەرۇھە سوپا كۆتەرۆلى پەرلەمان و ھەموو ناوچەكانىشى كىرەو.

لەو سالانى كە سىياد بەرى خۆى وەك سەرۆكى ئىمە ناساند، دەسەلاتىكى دىزىو لەنىو رىيەرانى شۆرش سەرىيەلدا. ئىستا لەسالى 1972 فەرمانى كوشتنى سەپاند بەسەر سالاد جابىرى و دووان لەرپىيەرانى دىكە بە پاساوى پلانگىپران بۆ لەكارخستنى رژىمەكە. كاتى ئەو ھات: رادىئو بانگەوازى بلاءو كىرەو، بۆئەو ھەموو خەلك لەكاتزىمىر ھەشت لەمالەكانىيان بىنەدەرەو، بۆئەو شايەتى بىنىنى لەسىدارەدانەكە بن. ئەو ھەى كە سەرنجى منى راكىشا، مامەلە خراپەكە نەبوو، بەلكو ئەو ھەبوو كە سەربازە حكومىيەكان ھەلىانكو تابوو سەر مالى ھاورپىكانى پىشوو تىشى.

خەلكىكى زۆر ئامادەى سزادانەكە بوون، لەگەل ئەو ھەشدا من و عەدەن رەتمان كىرەو. ئەو بەيانىيە پاش كۆبوونەو ھەى پزىشكان، من لەپەنجەرەكەو تەماشاي بارانەكەم دەكرد. لەبىرى مندا وەك ئەو ھەى و ابوو ئاسمان بگرى بۆ ئەو پىپاوانەى كە كەسانى چالاك و خويىندەوار بوون. ھەرچەندە بۆ ماو ھەى كىش من وام چاوپەرى دەكرد، كە پىپاو بەھىزەكانى ھۆزەكان ھەستىو تۆلەى خۆيان بكەنەو، بەلام كەس ھەلنەستا، تەنانت كەس دەنگىشى لىو ھەت.

ھەر پاش ئەو لاپەرەيەك بە دەرگاي قوتابخانەى چۆن ئىف كەنەدەيەو ھەلئاسرا، ئەو ھەى خستبوو ھەى، كە قوتابخانە لەسەر فەرمانى حكومەتى سۆمالى بۆ ماو ھەىك دادەخرىت. ئەو ھەى بپىارىك بوو، كە لەودەمەدا لەسەرتاسەرى ولاتدا دەنگدانەو ھەى ھەبوو، ئەو كاتەش ھاورولتايان داوايان لىكرابوو، زمانى سۆمالى بۆ نوسىن بەكارىنن، كە تازە چەسىپىترا بوو. پىشتر بۆ ماو ھەى چەندىن سەدە زمانى دايكىمان بەكار دەھىنا، ھىشتاش لەمالەو ھەر بەو زمانە قسەمان دەكرد، بەلام لەبوارى نوسىندا لەقوتابخانەو بوارە بازىرگانىيەكاندا، زمانى ئىتالى،

يان ئىنگلىزىمان بەكار دەھىئا. ئىدى دەبوو خويندەوارانى ۆلات برونە ناوچە گوندىشىنەكانەو، تا خەلكانى ئەوئى فېربكەن بە زمانى سۆمالى بنوسن و بخويندەو. يەككە لەھاورئى پزىشكەكانمان لە دىگفېر بوو مامۆستای زمان، ئېمەش لەنەخۆشخانە دەستمانکرد بە بەكارھېئانى ئەو زمانە، لەسەرەتادا ئەو گۆرانكارىيە قورس بوو، بەوپىيەى زمانى سۆمالىش لەبواری كردهيدا ئەلفويبى لاتىنى بەكار دەھىئا، تارادەبەك نوسېنەكە گرتىكى ئەوتۆى نەبوو.

سالانئىك دواتر، ھەندىك كەس گەيشتنە ئەوھى كە سىاد بەرى سودى لەپروگرامى زمان وەرگرتووہ بۆ سەپاندنى ھەندىك لەكەسە نەخويندەوارەكانى ھۆزەكەى بۆ بەرپوہبردنى حكومەت. ئەوھش راستىيەكى نكولى لىنەكراو بوو، كە لەو سالانەدا زۆرىك لەئەندامانى ھۆزەكەى سەرۆك ھاتبوونە ئىو كايەى دەسەلآتوہ، تەنانت ھەندىكىان بئ ئەوھى كەمترىن ئاستى خويندەوارىشيان ھەبىت. بەردەوام چىرۆكى ئەو كەسانەم دەبىستەوہ، كە بەھۆى ئەنجامدانى چالاكى گومانلىكراوانەوہ زىندانى كرابوون، ھەندىك لەوان ئەشكەنجە درابوون، يان تەنانت كۆزرابوون. ئەستەم بوو دەستوہردان نەكرىت، بە كەسك لەوانە نەوترايىت كە من دەياناسم «راست ناكەيت، بۆ وادەكەيت؟»

بە دەورى خانوى سۆمالىدا ئەو جۆرە پەرزىنە ھەيە، كە ئىمە پىدەلېين دوگال (dugaal) مالىكەمان لەھەواو ئاژەلى دىندە دەپارزىت. من ھەمىشە دەلېم ئەگەر دايك و باوكت ھەبىت، دەبىتە دوگالىك بۆت، بەلام لەسالى 1969 لە ئۆدېسە، ھەر تەنيا چەند مانگىكى كەم پاش ئەوھى ئىمە وەك خويندكارانى سۆمالى گوئىيىستى ھەوالى لەكارخستنى حكومەتەكەمان بووين، ئاسلى نامەيەكى ھىنايە ژورەكەمەوہو ئەو پەناگەيەشم نەما.

ئاسلى وتى «بزانە چىم پىئە؟» نامەيەكى دەرھىئاو دەستىكرد بە گالتە پىكردنم. ئىمەى خويندكار لەو سەردەمەدا ئەوہندە بە سادەيى دەژايان بەجۆرىك پۆستەنامە يەككە بوو لەشمەكە گرانبەھاكان لامان. ھەر كەسك

ئەو پۆستەيەي ھەلگرتايەتەو، لەگەل ھەر وەرگرتنیکدا ئەو گەمانەي لەگەل کۆمەلەکە دەکرد: وای لەو خاھە دەکرد، پېشبینی ئەو بەکات کێ نامەکەي ناردوو، پاشان دەیخستە ژێر پینان، تا سەمای لەسەر بەکن و گۆرانى بەدەمەو بەلین، تا ئەوێ نامەکەي دەدا بە دەست. ئەویش وتی «ھەستە! گەر دەتەوێت لەو نامە بەتیبگەیت، دەبێت ھەستیت!» نزیکەي دوو مانگ تیبەری بوو بەسەر ئەوکاتەي کە بۆدوچار زانیاریم لەبارەي خێزانەکەمەو پېگەپشت، ھەموو روژنیکیش لەبارەي تەندروستی باوکمەو نیکەران بووم. کاتیک کە سالتیک بەر لەو بۆ ئاھەنگی ھاوسەرگیری ئامینەو شەریف گەرمامەو بۆ مەقادیشو، من تا ئەو رادەيە ئەوئەندە لەخویندەنەکەم چوو بوومە پېش کە نیشانەکانی نەخۆشی سیل دیاریبکەم، سیل نەخۆشییەکی زۆر باو و مەترسیدار بوو لەناوچەکەماندا. قیزاندم «تات ھەيە!» لاواز و رەنگی زەرد بوو بوو، ھەولیشیدەدا کۆکەکەي بشارپتەو.

ئەویش بەلاقرتیو پېیوتم «دۆتۆریسا ھەوا⁽²⁾ ھاتویتەو مأل و ھەر وا زوو نیشانەي نەخۆشی دیاریدەکەیت؟»

بردمان بۆ نەخۆشخایەک کە تابیەتەندبوو بە نەخۆشی سیل. پشکنینەکە بە بەلاش بوو، ھەرچەندە دەرمانی چارەسەرکردنیان نەبوو. بۆ دەرمانەکان 300 دۆلارم خەرجکرد، کە من لە پارەي تەرخانکراوی خۆم و ھەندیک لە ووردە ئیشانەي کە لەوہزى ھاوین دەمکردن، کۆم کردبوو ھەو. ئیتمە لەبارەي ئەو ھەو ھیچمان نەوت، ئەگەر ئەو دەرمانانە تەواوبن دەبێت چی بکەین.

ناسنامەي خویندکاری خۆم برد بۆ نەخۆشخانەي مەقادیشو، داوام لەپزیشکەکان کرد بە ھەر جوړیک دەتوانن یارمەتیم بدەن. لیم پرسین «تکایە دەتوانن یارمەتیم بدەن باوکم بەن بۆ نەخۆشخانەي سیل لە یەکیتی سۆفیەت؟» ئەوانیش بە منیان راگەیان بەرپمەو بۆ قوتابخانەکەم و داوای یارمەتییان لیبکەم.

نامه که له ئامینهوه بوو، داوام له ئاسلی کرد بیخوینتتهوه.

ئاسلیش دهستی کرد به خویندنهوهی «خوشکه که م...» ئینجا وهستا، منیش ههستامه سه‌رپن و رووم تیکرد، ئه‌ویش به‌رده‌وام بوو «هیچ وه‌لامیکم له‌تۆوه پینه‌گه‌شت پاش ئه‌وه‌ی باوکمان کۆچی دوا‌ییکرد».

هه‌رکه به‌رده‌وام نامه‌که‌ی ده‌خویندنه‌وه، هه‌واله‌که سه‌راپای جه‌سته‌می داگرت. ته‌نیا شتیک که تیکه‌یشتم ئه‌وه‌بوو، که ئامینه‌نامه‌ی دیکه‌یشتی ناردبوو، به‌لام هیچ کامیان به‌ده‌ست من نه‌گه‌یشتبوون. به‌تانیه‌که‌م له‌ژیر ئاسلیدا راکیشاو دامه‌وه به‌سه‌ر سکمد، به‌و جو‌ره‌ مامه‌وه ده‌مقیژاندو ده‌گریام تا ئه‌وه‌ی چاوم چووه‌ خه‌و. هه‌رچه‌نده‌ تا ماوه‌به‌ک ئه‌و هه‌ر ویستی دلنه‌وا‌ییم بکات، به‌لام من نه‌هه‌ستم به‌ده‌ستی ده‌کرد، که له‌سه‌ر شانم دایابوو نه‌هه‌ستم به‌ده‌نگی ده‌کرد، که به‌گویمدا ده‌یچرپاند. من باوکم له‌ده‌ستدا ئیستا خوشکه‌کانم به‌ته‌نیان.

کاتی که له‌فرۆکه‌خانه‌ باوه‌شم پیداکرد گریام، روومه‌تم نا به‌سنگیه‌وه «باوکه‌ گیان چاوه‌رپم بکه، چاوه‌رپم بکه! دیمه‌وه بو لات».

روژی دواتر له‌نیو ئه‌و هه‌موو چاردا‌نه‌ به‌رزه‌دا خه‌وم لیکه‌وتبوو، ته‌نانه‌ت ناگام له‌ته‌قه‌ی ده‌رگا‌که‌شم نه‌بوو. ئیوا‌ره‌ی دواتر که ئاسلی بردمی بو نانخورانی ئیوا‌ره‌ پیموت «پیان بلن من نه‌خۆشم. به‌هیچ که‌س مه‌لن چی روویداوه».

له‌وانه‌یه‌ من له‌خه‌وه‌که‌م رابم و باوکم نه‌مردییت.

کاتی که هه‌والی کۆسته‌که‌م بلا‌وبوووه، هاو‌رپکانم به‌دزیه‌وه له‌ژیر ده‌رگا‌که‌مدا تیبینیان ده‌نوسی، که هاو‌رپکانم رووزه‌ردی ئه‌و برینپچه‌ بوون، که له‌پشت نامه‌که‌ی ئامینه‌وه بووه. کاتی که دوا‌جار توانیم هه‌ستمه‌سه‌ر پین و نامه‌که‌ی ئامینه‌م فرپیداو گه‌رامه‌وه بو ناو جن، ماندوو بووم به‌ده‌ست کارکردنه‌وه. سالیک به‌رله‌وه باوکم نامه‌یه‌کی سوپاسگوزای بو نوسیبووم، بو ئه‌و

کاتژمیرە ی که له قوتابخانەوه بۆم ناردبوو «دۆریسا هەوا ئیمە له چاوه‌پروانی تۆداین»، بەلام من نەمتوانی له کاتی خۆیدا بگمە لای.

خواستی من بۆ بەرەو پێشبردنی خێزانەکه‌م، تەنیا ئەوکاتە چوو هەر، که من گەر پامه‌وه بۆ مه‌قادیشو، ئەو کاتە ی که بینیم شیوازی سیاسەتی ولاتەکه‌ چ کارێگه‌رییه‌کی هه‌یه له‌سه‌ر هاوولاتیان، منیش نائومێد بووم له‌وه‌ی چی بکه‌م. چەند مانگیکی که‌م، پاش ئەوه‌ی قوتابخانە‌ی جۆن ئیف که‌نەدی له‌سالی 1972 داخرا، برپارمدا ناوی خۆم له‌قوتابخانە‌ی یاسایی تۆمار بکه‌م، بۆ هه‌نگاو هه‌لگرتن به‌ دوا‌ی شه‌ریفی مێردی ئامینه‌، که‌ چەند سالێک به‌رله‌وه‌ ده‌ستپێکێرد بوو. کاتیک ناوم تۆمارکرد، ئەوه‌م که‌وته‌وه‌ بێر که‌ شه‌ریف پیتۆتم کاتیک که‌ گەر پامه‌وه‌ بۆ مه‌قادیشو پاش مه‌رگی باوکم، پرسیا‌ری عه‌ده‌نیشم لیکێرد. ئەویش وتی «زۆر باشه‌، بەلام گەر ده‌ته‌وێت شووی پێ بکه‌یت، ده‌بیت هاوسه‌رگه‌یری بکه‌ن و له‌ده‌ره‌وه‌ بژین. شته‌کان له‌ سو‌م‌ال گۆرانیان به‌سه‌ردا هاتوه‌». عه‌ده‌ن حوکمی سه‌ربازی پێخۆش نییه‌، پێباشه‌ نازاد بیت، پێباشه‌ تۆ هه‌رچی ده‌خوازیت بیلێیت. «خوێندنه‌که‌ت ته‌واو بکه‌و هه‌ر له‌ده‌ره‌وه‌ بۆ کار بگه‌رێ، ئەگه‌ریش توانیت یارمه‌تیمان بۆ ره‌وانه‌ بکه‌».

پیتۆتم که‌ من ولاتەکه‌م و خوشکه‌کانم خۆشده‌وین، ده‌توانم ده‌سه‌لاتدارانی به‌کیتی سو‌قیه‌ت رازی بکه‌م، کاتیک زانکۆت ته‌واوکرد بگه‌رێته‌وه‌. وتم «ده‌زانم ژیان له‌ده‌ره‌وه‌ چۆنه‌، بەلام ژیا‌نی من لێره‌به‌».

کاتیک ترسی خۆم نیشاندا ده‌رباره‌ی گۆرانکارییه‌کانی زه‌مەن، شه‌ریفیش نیگه‌رانی پێشتری هه‌بوو. پیتۆتم «پیتۆتیت ئەوه‌ رووده‌دات، هه‌ر بۆیه‌ ئیستا ناتوانیت هه‌یج بکه‌یت».

پاشنیوه‌ پروان ده‌چوو مه‌وه‌ وانه‌ کا‌مه‌وه‌، هه‌ر بۆیه‌ زۆر روژ ده‌متوانی پاش کارکردن بگه‌رێمه‌وه‌ بۆ قوتابخانه‌، له‌ده‌وره‌وه‌ری کاتژمێر 1:30 - 2 پاشنیوه‌ روژ له‌نه‌خۆشخانه‌وه‌ ده‌گه‌ر پامه‌وه‌ بۆ مالا، ئینجا له‌ 3:30 - 7 ده‌چوو مه‌وه‌ بۆ

خویندن. به هه موو جوړه کانی یاسا ئاشنا ده بووین، یاسای نیوده ولته تی، یاسای گشتی، یاسای تایهت، یاسای کارگیړی و یاسا ئیسلامیه کان، یاخود شه ریعت. هه رچه نده من هه ندیک رووی شه ریعت به رز دهرخینم، ئه و مهرجانه ی په یوه ستن به بواری بازرگانییه وه له ئیسلامدا، هاوتای ئه وه یه له یاسا مؤدیرنه کانداهن، به لام هه میسه له گه ل مامؤستا که مدا له سره مافه کانی ژنان له مشتومردا بووین.

به پیی شه ریعت خیزانی زاوا پیس هاوسه رگیړی پاره ده داته مالی بوک، له بهرته وه ی ئه و به مجوره پشکی خو ی وهرده گریت، ده سه لاتی ئه وه ی نییه موماره سه ی هه مان ئه و مافانه بکات، که میرده که ی هه یه تی، هه ربو یه ئه گه ر تۆ ژنیک بیت و بکوژریت، بکوژه که ت تهنیا په نجا حوشر ده داته خانه واده که ت، به پیچه وانه وه له به رامبه ر کوشتنی پیاو یکدا ده بیت سه د حوشر بدریت. مامؤستا که م هه ولیدا ئه م ده نگه له پؤلدا بو پیشه وه ببات، به لام ئه زمونی شه خسی خؤم پیچه وانه ی ئه وه ی پیوتم.

ئو ئازارم له یاده که له روخساری باوکمدا بوو له سالی 1962 کاتیک گه رامه وه بو مه قادیشو، دوا ی ئه وه ی ماوه یه ک بوو دوور بووم، زانیم ئه ییو به نه خو شیه کی کتوپر کوچی دوا یی کردوه. باوکم وتی «مامه کانت نه هاتن بو پرسه که ی، روژیک دواتر هاتن و هه موو گاو بزنه کانیان بردن».

له و کاته دا من ته واو گرژ بووم به له ده ستدانی ئه و داپیره ئازیزه م، تینه گه یستم گرنگی ئه و قسانه ی باوکم چی بوو، دواتر هیواش هیواش قو لی له سنگیه وه پیچا، هه ولیدا به ساناییه وه ئه وه روونبکاته وه که مامؤستا که م پیوتبووین. له مردنیدا خزمه نزیکه کانی ئه ییو با هه رچه ند دووریش بووین، ده سه لاتی ئه وه یان هه بوو زیاتر له ئیمه بهن، که کچه زای ئه و بووین. دایکم ئه و وه سیه ته ی به رز نه کرده وه، تا به رگری له و ئاژه لانه بکات، که ئه و و باوکم

کریبوویان، تا له کیلنگه که ی ئه ییۆدا به خیوی بکه ن. وتی «هه موو مانگا کان میراتی دایکمه، ئه ویش هیچی نییه، جگه له منداله کانم».

هه ربۆیه کاتیک باو کم گۆره که ی ئه ییۆی هه لده که ند، برازاکانی خه ریکی فرۆشتنی ئاژه له کانی بوون. هه ربه و شیوه یه ئاسایشی که می خیزانه که م و ئومیدی پاراستنی نه ما. له شوپنه که یدا ته نیا بزنیکی بچوک هه بوو که پوشوپه لاشی ده خوارد له گه ل خوشکه بچوکه که م فادومه عه لی، که باو کم مکور بوو له سه ر ئه وه ی ده بیته مینیتته وه.

من له و کاته دا له باو کمم پرسی «بۆ شتیک ناکه یت؟» ئه ویش هه روا به ساناییه که وه وتی، که ناتوانیته بگه ریته وه بۆ ئه و شتانه ی که فرۆشراون.

ئیدی له سه ر ئه وه گه فتوگۆم کرد «مامۆستا چۆن ده بیته من نیوه بم؟ په نجا؟ بۆچی؟ بۆچی نایته منیش سه د بم؟»

**بهشی شهشهم
له چاوه‌پروانی ژياندا، له چاوه‌پروانی مردندا**

له مايسى 1975 كچه كه م ديكو له داىكبوو، كوږپه يه كى نارام ههروهك ئىستا كه نارامه، چاوه كانىشى ههروهك چاوه كانى عهده ن بوون. چه ندين سال بوو خه ونم نه وه بوو سكوپر بيم، كاتيكش دواچار گرته ناميز، له وه تيگه يشتم داىكبوون ماناى چى ده گه يه نيت. عهده ن باوكيكي لوتبه رز بوو، هه نديكجار پاشنيوه پروان هه موو پيكه وه ده پويشتين بو بازار، ژنان ته ماشاى ديكويان ده كردو ته ماشاى عهده نيان ده كرد، به عهده نيان دهوت «ناكرت بپرسيت كه ئاخو نه وه كچى توپه يان نا».

له وه سه رده مه دا حكومه ت چوار مانگى وهك مؤله تي داىكايه تي ده دايه نه و ژنانه ي كاربان ده كرد، دوو مانگ پيش له داىكبوونى مندا له كه و دوو مانگيش دواى له داىكبوونى مندا له كه. نه وه ش نمونه يه ك بوو له و شپوازه ي كه حكومه ت يارمه تيده داين، هه رچه نده به شيوه ي ديكه ته نكي پته له ده چنين. سياد به رى پالېشتكارىكى سه رسه ختى مافه كانى ژنان بوو، له ژير سايه ي فه رمانه وايى نه ودا، ژنانى سو مال بوونه ماموستا و فه سه رى پوليس و ته نانه ت كرېكاريش كانزاو به رديان هه لده گرت، كاربانده كرد بو نه وه ي به خپرايى شاره كه مان به ره وپيش به ن. نه و ساله ي ديكو له داىكبوو به شيكمان له ياساى خيزانى سالى 1975 بينى، كه له پرووى مولكداريه وه يه كسانى ده دايه ژنان، نه وه ش چه سپنرا كه هيچ پياويك ناتوانيت له ژنه كه ي جيا بيته وه بى ره زامه ندى ژنه كه ي. نه وه ش جوړه ئيله اميك بوو: ماوه ي چه ندين سال بوو ژنان ههروهك ماده مامه له يان له گه ل ده كرا، پياو ده يتوانى فرې بداته نه وديوو ده رگا. ئىستا ئيدى ژنان ده يان توانى نه و شپوازه مامه له يه بگه يه ننه سه تته رى شاروچكه كه و كو ميته يه ك پيكد هه يتر بوو داكو كيكردن له حاله ته كه ي.

ههروه ها حكومه ته كه مان يارمه تي بنه رته تي داين كرد بو نه و وشكه ساليه ي، كه سالا ئيك بوو له سو مال و نه سيوپياى دراوسينه وه سه ري هه لدا بوو، برسيتيه كى زورى ليكه وتبو وه وه، له پيناو پاراستنى هه زاران كه س له برسيتى، حكومه ت ده ستيرگرتوو به سه ر ناوچه گوندين شينه كانى نزيك رووباره كانى شايلو جوبا، چه ندين ناوه ندى په نابه رو كينلگه ي ههروه زيان تيدا دامه زراند بوو. زياتر

لهسه ده هزار كهس سهرله نوئی نيشته جَن کرانه وه، كه له ناوچه دواكه وتوو ه كانی باكورو رۆژه لاتى ولاته وه گوازانه وه بۆ باشور، كه تيبدا خوارديان پيدهدراو كشتوكاليان ده كردو راوه ماسيان ده كرد.

سهربارى ئه و سهر كه وتنه ش، شۆره تى نئوده وه له تيشمان هه لكشا، ئه و ده مه ی هه ماهه نگیمان له گه ل يه كيتى سوڤيه ت گوڤانى به سهر دا هات. له سالى 1974 پاش ئه وه ی شوڤش له ئه سيوپيا هه لگيرسا، يه كيتى سوڤيه ت ده ستىكرد به پشتيوانى كردن له سهرۆكه نوڤيه كه: مينگيستو هه يل مه ريه م. بۆ ماوه يه كى زۆربوو كه په يوه نديمان هه بوو له گه ل ئه سيوپيا له كاتيكدا ناوچه رۆژه لاتيه كه يان ئوگادين، به شيك بوو له سوّمال. پاش ئه وه ی سوڤيه تيه كان سياد به رپيان تۆمه تباركرد به پشتيوانى كردنى بزوتنه وه ئازادىخوازه كانى نيو ئوگادين له سالى 1977 ئيدى كه وتينه جه نگه وه.

كاتيك گوڤيستى جه نگ بووم گريام، ده مزانى ئه و پياوانه ی له لايه نى به رامبه رن برامانن، ئه و هاوړپيانه مان بوون كه له زانكو پيكه وه بووين. سهره تا له وه ترسام كه عه ده ن بېرېت بۆ به ره كانى جه نگ، به لام رڤگه ی درا تا له نپو مه قادي شوڤا بۆ كوّمپانياه كى گواستنه وه ی حكومى كاربكات. هه موو شه واڤتېك ده گه راي نه وه تا گوڤى له هه والى راديو بگريين، كه چۆن سهربازه سوّماليه كان به تانك و توپى روسى پرچه كراون، به ره و پايته ختى ئه سيوپيا ئه ديس ئه بابا ده رۆن.

له وده مه دا ديكوڤى من مندالتيكى خنجيله بوو، منيش دووباره سكم پرېبوو و ترسيشم هه بوو له پاشه رۆژمان. ئيمه له جه نگدا بووين له گه ل ولايتك كه سوپاكه مانى دروستكردبوو، وا ئيستا ئه وان له هه موو لابه كى جيهانه وه چه كدارده هينن، هه ر له كوباوه بۆ به مه ن، بۆ پشتيوانى كردنى رژيمى ئه سيوپيا. كاتيك بارودۆخى جه نگ له كوڤتايى ئه و ساله دا خراپتر بوو، سياد به رى دوايين ناگادارى بلاوكرده وه بۆ ئه و سوڤيه تيه انه ی، كه له سوّمال ده ژيان: «له ماوه ی بيست و چوار كاتژميردا ولات به جيپه لئن». ئاى له ديگفتر چه ند گريان كاتيك قسه مان له گه ل ئه و هاوه له سوڤيه تيه انه مان ده كرد، كه بۆماوه ی چه ندين سال

بوو شانبه شانی ئیمه کاریانده کرد. هه رچه ند هه ولمانده دا ئه وپه ری په ژاره ی خو مانیان بو ده ربیرین، به لام هیچ سو دی نه بوو. سیاسه ت یاری مه رگه، پاش حه فده سال با شترین هاو پرکا مان بوونه خرابترین دو ژمن.

یه کتیک له و هاو پۆلانه مان که نێردرا بو جهنگ، پیاویک بوو به ناوی یوسف، که نیرابوو بو سو فیه ت بو خویندنی لوجیک و فه لسه فه، له پیتناو ئه وهی خزمه تی رژیمه که ی سیاد به ری بکات. یوسف داوای لیکرابوو تا بچینه به ره ی پێشه وهی جهنگه که وه، له ئه سیویا، ئه وه جهنگه ی که ئیمه ناوی ده به یین به جهنگی ئوگادین، به لام شه ویکیان ئه وه له شوینه که ی ها تبوو ده ره وه، که ره نگه بو سه رئاو چوو ییت، ته فه ی لیکرا. دواتر یه کتیک له پیاوه سو مانییه کان وتی «وامان زانیوو ئه وه دو ژمنه». هه رچه نده ئه وان ئه و یان به رو داوێک ناو برد، به لام ئیمه گوما مان هه یه. هه می شه به شیک هه ن له کو مه لگه که رقیان له پیاوی به هیزو به ره مه منده، ئه وانه ی که ده سه لاتیان نییه حه سو دی ده به ن، هه موو هه وی لکده دن بو تیکشکاندنی ئه وه که سه.

ئیمه هه می شه یوسفمان وه که سیکی سه رکه وتوو ناسیوه. له بیرمه روژیکیان ها ته نیو هو به پزیشکیه که ی به شه ناو خو ییه که م، کاتیک بینی خو م نه گو ریوه لپی پر سیم «حه وا ئه وه چی ده که ی ت؟»

منیش نیگه ران بووم له وهی که ئه م کوره گه نجه به ره له ستیم ده کات، له کاتیکدا من خویندکاریکی پزیشکیم، پیموت «نانی به یانی له ناو جیدا ده خو م، ده مه ویت ئه مرۆ به وه ئیمه وه».

ئه ویش وتی «ئه وه بو ژروا زیه ته، ده بی ت هه ستیت و خو ت بگو ریت و کاره کانی خو ت جینه جی بکه ی ت». کاتیک ده رگا که ی داخسته وه پیکه نیم، به لام وای لیکردم هه ستم و ده ست بکه مه وه به کارکردن. ئه وه یوسف بوو، ئه وه ئه م و لاته ی خو ش ده ویست، گه را به دوای شتیکدا تا ئه نجامی دات، هه ره وه ها هانی که سانی دیکه شی ده دا، که خه لکی ده توانن هه رشتیک بکه ن که له می شکیاندا به.

له سالى 1978 كاتيك سوپاى ئەسيوپيا بە پاپىشتى يەكىتى سۆڧىەت راپەرىپىنكىيان لە دژى چەكدارە سۆمالييه كان هەلگىرساند، مامۆستكان توانيان قوتاييه كانيان بەزىنو سۆمالييش جەنگەكەى دۆراند. هەزران كەس مردن، ئەو پياوانەشى كە گەرانهوە لەرووى سۆزدارى، ياخود جەستەييهوە تىكشكابوون. هەندىك لەئەندامەكانى رژیمةكە وەك باند مامەلەيان دەکرد، دەسەلاتى خۆيانيان بەكاردەهیتنا بۆ دزىکردن لە خەلكە گوندنشینە هەژارەكان، ياخود ھۆزەكەى خۆيانيان بەسەر ئەوانەى بىدەسەلات بوون زالدهكرد. جاروبار گوئیىستى ئەو دەبووین، كە خزمەكانى سیاد بەرى دئلييان پىداوە بەوہى، كە پاراستنى مولك و مالە تاييپەتيەكانى ئەو، لەسەرووى بەرژەوہندییە نىشتىمانیەكانەوہ دەبیت.

دەزانین كە ھەر لە دىرژەمانەوہ كۆمەلگەى سۆمالي رىژىكى زۆرى داناوہ بۆ ئەو كەسەى، كە ئىوانگىرى جەنگى ئىوان دوو گروپ دەكات. ھەتا سەرۆك زياتر پىشتى ھۆزەكەى خۆى بگرتايە، زياتر لەئىو لايەنگرانیدا دەسەلات و سومعەى لەكەدار دەبوو. ئەمەش نىشانەى سەرەتای كىشەكان بوو، ھەرەك ئەو پياوہى دەئىررپت بۆ جەنگ، كەچى تەنبا بەرق و نىگەرانییەوہ دىتەوہ. لەو كاتەوہى كە ئەوان ئەو رقیان وەك چەكىك بەكارهیتنا، ھەموو ئەو شتانەيان تىكشكاند، كە سەردەمانىك بوو جەنگيان بۆ پاراستنى دەکرد.

تىگەيشتنىكى باو ھەبوو سەبارەت بەوہى پزىشكەكان ناىبىت چارەسەرى ئەندامانى خىزانەكەى خۆيان بكەن، بەلام ئەو كاتەى ئامینە لەو سالىدا نەخۆش كەوت، پاش ئەوہى سىيەم مندالى بوو، ھەموو ئەو ياسايانەم لەبىر كرد، كە فېركرابووم. بۆ ماوہى چەندىن رۆژ ھەستى بە ئازار دەكرد لە لای راستىيەوہ و تا دەھات خراپترو خراپترىش دەبوو. ھەرکە رەنگى زەرد ھەلگەرا، ترسى ئەوہمان لىنیشت، توشى ھەلوسانى جگەر بووئىت.

«دەبىت گرنگىت پىدەم» ئامینە بەدەم نالە نالەوہ ئاماژەى بۆ سكە ھەلوساوەكەى من دەكرد، لەوكاتەدا كە عەدەن ئەوى دەبرد بۆ نەخۆشخانە. منىش دەبوو لەماوہى چەند ھەفتەيەكى كەمدا مندالم بىبىت.

منیش وتم «تۆ ته نیا پشوو بده، کاتی ئه وه دیت، که تۆش یارمه تی من بدهیت». پاشان ئه وه کاته ی ئه وه نوست به راره وه که دا رویشتم، به دوا ی پزشکیکی هه ناویدا گه رام، دزمانی هه رکاتیک که سیک توشی هه لاوسانی جگه ر بییت، ده رفه تی مانه وه ی که مه. نیشانه کان دیاریکران، تا حه وت روژ دواتریش هه ر ده توت له سه ر ئاگرم، تا ده هات جیهانه که م بچوکترو بچوکتر ده بووه. ئه ومان برد بو نه خو شخانه یه کی جیاواز، به ناوی مه دینه تا له گه ل یه کیک له پسپوړانی جگه ر راوژ بکه یین، به لام به رده وام ئازاری هه بوو و هه ر خوار دتیک بو مان ده هینا ره تیده کرده وه.

له ولاته گه شه کردوه کاندا پزیشکان ریگه ی جیاوازیان هه یه بو چاره سه رکردنی نه خو شیهی کانی جگه ر، نه وان هه ندیکجار جگه ری نو ی له جیگه ی ده چینن. له ده می ئیستاماندا به وجوره نییه. دلَم ته قی کاتیک خوشکه که مم ده بینی به ده م ئازاراه ده تلایه وه، له ماوه ی ئه وه حه وت روژه تاریکه شدا ئه وه کونه تا ده هات گه وره ترو گه وره تر ده بوو. وه ک دکتوړیک ده زمانی ره وش ی ئه وه تابیت خراپتر ده بییت، به لام کاتیک ئه وه شه وه له گه ل منداله کانی دانیشتم راستیهی که م لا نه درکاندن.

کاتیک زه ردی سپینه ی چاوی خوشکه که می داپوشی، داوام له هاوه لانم کرد، تا له کاره که مدا یارمه تیم بدهن. شه و روژ له گه لی ده مامه وه تا ئه وه ی ئیدی هوشی لای خو ی نه ما، داوا ی رای زیاترو پسپوړی زیاترم ده کرد. له گه لیان راوه ستابووم، له کاتیکدا ئه وان سه ریان بو یه ک ده له قاند، رووخساریان پر بوو له نیگه رانی. له کاتیکدا ئیمه هه موو ده ورمان دابوو، زور ده سته وه ستان بووین. شه ریف ته واو خه فه تبار بوو به به له ده ستدانی ژنه که ی. عه ده ن ده بوو بچوایه ته سه ر کار، به لام من بو چه ند روژیک له جیدا مامه وه پشتم به یاریده ده ریک ده به ست، تا یارمه تی منداله کان بدات. هیچ کام له ئیمه وشه راسته کانیا ن نه دوژییه وه، سه باره ت به وه بیده نگییه ی ته وقی خیزانه که مانی دابوو. له شه ودا به بی دارییه وه راده کشامو به خو مم ده وت: «چاره نوسی تۆ چییه؟ به دانه یه کی دیکه، سی مندالت پیگه یاند، ئیستا به هو ی خوشکه که ته وه ده بیست سیانی دیکه به ختو بکه ییت، دوو کورو کچیک».

من ھەر دڭنھوايى ئامىنەم دەکرد، كە شىرىنترىن و ئارامترىن كەس بوو لەنئىوماندا. ئەو تەنیا كەس بوو كە بەپراستى لەمن تىدەگەيشت، تەنیا مەنیش بووم كە لەو باوھەرادا بووم، كە ئىمە پىكەوھ دەتوانىن خىزانەكامان رابگرىن. ئاشاوخەدىجە ھەررەك شەرىف بەشۆوازى خۆيان ھەوالەكەيان ھەروا بە ئاسانى ھەرگرت، بۆ راولۆكردن نەدەھاتن بۆ لام، ھەربۆيە كە مانگەكانى سەرھەتا تىپەرى، من تەنیا لەگەل منداڵەكانم بووم، لە ژوورى دانىشتن و چەند جىگەيەكى بچوكى دىكە ماينەوھ.

ھەولمدا تا ئەوھ بىرخۆم بىنمەوھ، كە ئەيىو لەو رۆژە سامناكانەى سەرھەتاي پاش مردنى داىكم پىيوتم «ھەرچەند تۆ نىگەرانىش بىت، ژيان ھەر بەردەوامە، دەبىت چاودىرى من، خۆت، باوك و خوشكەكانىشت بكەيت».

من ئەوكاتە تەنیا تەمەنم سىانزە سالان بوو، نەمدەتوانى دڭنھوايى ئەيىو بكەم كاتىك دەگرىا. ئەو پەرى ھەولى خۆم دا تا بە دەسكەوان گەمەشامى بكوتم، مەشكە بژەنم تا دەبىتە كەرە. خۆم كىلگەكەم كىلابوو، تۆوى گەمەشامى، فاسۆلباو كالەكىشم چاند بوو. كاتىك ھىشتا ھەر لە لافۆل بووين لەكاتزمىر چوار ھەلدەستاين، كاتىك گەراينەوھ بۆ مەقادىشۆ كاتزمىر سى ھەلدەستاين. ئەوھش تەنیا رىگەبوو، كە من دەمتوانى بخوئىم بەرلەوھى نانى بەيانى ئامادە بكەم، باوكم بەخەبەر بىنمەوھ و دواتر خۆراك بەدەم بە خوشكەكانم و بىانشۆم. ھەولمدا ھەموو شتىك بكەم، بەلام دواچار نەمتوانى بىانپارىزم.

من لە ژوورى نوستنەكەدا بووم چەند ھەفتەيەك دواى ئەوھى ئامىنە كۆچى دوايىكرد، گويم لە دەنگى زنجىرەيەك تەقینەوھ بوو. سەرھەتا شپرزە بووم، بەلام كاتىك بەردەوام گويم گرت، ئىنجا تىگەيشتم: ئەوھ ھەر تەقە بوو، بەلام دەنگى بەرزتر بوو، تەقینەوھى بۆمبى ھاوھن بوو، رەنگە ئەوھ پىشتەر لەرادىو گويم لى بووبىت. بە ترسەوھ ئۆقرەم گرتبوو. چۆن ئەمە بۆ منداڵە بچكۆلەكانت رووندەكەيتەوھ؟ پىكەوھ لە جىگەيەكدا دانىشتبووين، گۆرانىمان دەچرى. من دەستم پىكردو دوو منداڵە گەورەكەى ئامىنەش بۆيان دەسەندمەوھ.

ده‌کرا ته‌قینه‌وه‌کان بِن و زه‌فه‌رمان پِنِنن، به‌لام په‌ژاره‌م هِننده قولبوو، هه‌ستم به هېچ ترسېک نه‌ده‌کرد. کاتېک بۆ دوايېن جار شاره‌که ئارام بوو، ته‌ماشامکرد تا بزائم ده‌رگاکه داخراوه ئیدی له‌گه‌ل هه‌موو منداله‌کان پیکه‌وه چووېن بۆ نووستن. کاتېک هه‌ستاین، زانېم که به‌کېک له‌گروپه‌کانی دژه حکومت په‌لاماری خانویه‌کی سیاد به‌ریان داوه، به‌لام ئه‌وه کوده‌تایه‌کی باش رېکخراوه نه‌بوو. ته‌قه له‌لایه‌ن چه‌کدارانی حکومت‌ه‌وه ده‌ستپیکرده‌وه، دواتر دوانزه پیاو گېران و سزای مه‌رگیان به‌سه‌ردا درا.

چه‌ند روژ دواتر کچېکی ترم بوو، ناوم نا ئامینه، بۆئه‌وه‌ی به‌دریژایی روژه‌کانی ژانم ئه‌وم له‌بیر مېنیت. کاتېک ته‌نیا حه‌وت روژی ته‌مه‌ن بوو، پیموت «تۆ ئه‌وه که‌لینه‌ی ئیو دلم ده‌گریت، هه‌ر وه‌ک چۆن ئامینه چاودێری ده‌کردم، تۆش چاودێریم ده‌که‌یت».

نه‌ریتی کۆن دبیژیت ئه‌گه‌ر ژنیک مردو خوشکیکی شونه‌کردووی هه‌بوو، ئه‌وه خوشکه‌ی ده‌دریت به‌مېردی ژنه‌مردووه‌که. ره‌تمکرده‌وه گوئی بگرم، کاتېک خه‌لکی له‌باره‌ی خیزانه‌که‌مانه‌وه ده‌دوان، بېریان بۆلای خوشکه‌ بچووکه‌کانم ئاشاو خه‌دیجه ده‌چوو. زانیم شه‌ریف په‌ژاره‌ دایگرتووه‌ عه‌شقیکی راسته‌قینه‌ی بۆ ئامینه هه‌بوو. گومانی تیدانه‌بوو خیزانه‌که‌مان به‌بئ ئامینه په‌رته‌وازه ده‌بوو. شه‌ویکیان ئاشا زۆر دره‌نگ هات، له‌کاتیکدا من له‌ده‌ره‌وه نوستبووم، له‌شوئېکدا که‌ فینکتر بوو له‌ژوووه‌وه. پېش ئه‌وه‌ی بچېته ژوووه‌که‌ی وتی «من له‌لافۆلا بووم، ده‌بوو هه‌ندیک لاپه‌ره به‌م بۆ زانکۆکه‌ی». چه‌ند روژیک دواتر ئه‌وه خیزانه‌ی که‌ ده‌مناسین هاتن تا پۆزش بېننه‌وه. وتیان «داوای لیبوردن ده‌که‌ین که‌ شته‌کان به‌پیی دابونه‌ریتی سۆمالي به‌رپۆه نه‌چوون». ئاشا گومانی له‌وه هه‌بوو، که‌ ئیمه‌ ناچاری بکه‌ین تا شوو به‌ شه‌ریف بکات، له‌بری ئه‌وه شووی به‌یه‌کینکی دیکه‌ کرد.

زۆری پینه‌چوو ئاموزایه‌کی شه‌ریف هات بۆ لام و وتی «ده‌مانه‌ویت خه‌دیجه‌مان بده‌ن».

منیش پیموت «خه‌دیجه‌ ته‌نیا هه‌فده‌ ساله‌». ئیمه‌ که‌میک قسه‌مانکردو دواتر هیوای کامه‌رانی بۆ خواستم و رویشت.

ئەو شەوہ و روژى دواترىش خەدىجەم نەبىنى. كاتىك پاشىنوہ پوژى دواتر لەبازار گەپاموہ، كەسك لەخزمەكانم ھاتبووہ لای دەرگاگەمان. وتى «تۆ رەتتكردوہ، بەلام شەرىف بردىيەوہ».

پرسىم «مەبەستت چىيە؟»

«ئەو ژنى ھىناو ئىستا پىكەوہن». شەرىف لەخەفەت دووركەوتبووہ و دوور لەمالەكەى خۆى شوقەيەكى دىكەى گرتبوو. ئەو پاشىنوہ پوژى ئەو خەدىجەى ھىنابوو بى ئەوہى ئىمە ئامادەبىن و پىروژبايى لىبەكەين.

ئاشا روژىشتبوو، ھەوالەكەم بە عەدەن گەياندبوو، بەلام بەو مندالانەم نەوت كە بۆ ماوہى چەند ھەفتەيەك لەگەل ئىمە مابوونەوہ و بەبى باوكىيان. ھەولماندا ھەر بەردەوام بىن تا ئەو كاتەى ئىوارەيەكىيان شەرىف گەپايەوہ مالا تا مندالەكانى بائەوہ.

ھاوارمكرد «بۆچى؟ ئەوان لىرە زۆر دلخۆشن. چۆن دەتوانىت بەختىيان بكەيت؟»

ئەويش بە توندىيەوہ پىيوتم «ئەوانە مندالى خۆمن، ئەوہى مەوئ بۆيان دەكەم».

بەرھەلستى من ھەرچى بىت، زانىم كە ئىدى ئەوہ بۆتە راستى». چوومە ئىو جى، بە مندالەكانى ئامىنەم وت «باوكتان ھاتووہ، ئەوانىش چوون بۆ لای و باوھىيان پىداكرد «ئىوہ ھەرچىتان پىويست بىت بۆتان دەكات» ھەولمدا تىيان بگەيەنم، كەچى ئەوان سەرسام بوون كە گوئيان لىم بوو.

چەند مانگىك دواتر، شەرىف دووبارە گەپايەوہ، بەلام ئەمجارە لەگەل خەدىجەدا. ھەدووکیان سەلاميان لىكردم، بەلام دواتر خەدىجە بىدەنگ بوو. شەرىف وتى «ببۆرە خوشكى ئەوہى بوو، دەمانەوئ ئىستا لىمان ببورىت».

بە بىستنى ئەم داوايە، بەو شىوہ راشكاو و بىشەرمانەيە، توشى شوك بووم، كاتىكىش ئەوانم پىكەوہ بىنى ھەموو ئەو پەژارەيە كە ھەمبوو گۆرا بۆ تۆرەبووتىكى گەرم پىموت «دووركەوہوہ، نامەوئت رووخسارت بىنم».

به شی حه وتهم
پرکردنه وهی که لیئی نیو دلم

كاتيڭ گەرامەو ە بۆ كار كەردن پاش لەداي كېوونى ئامىنە، ھەستام بە گواستەو ەي رازە كەم لەو ەزارەتى تەندروستىيەو ە بۆ و ەزارەتى خويىندى بىلا كە لەوئى من وەك يارىدە دەرى پروفېسور لەبەشى پزىشكى مندالبوون و ژنان كارم دە كەرد. من تەواو و ەرس بوو بووم لەو سىياسەتە ناو خويىيە و ەزارەتى تەندروستى، دە مويست گورانكارى ب كەم و دەرفە تىكەم دەست ب كەوئت بۆ وانەوتنەو ە. ئىستا لە ھەفتە بە كدا چەند بە يانىيەك دوو كاتزمېرو چل و پىنج خولەك وانەم دەوتنەو ە، لە كاتىكدا پاشنيو ەروانىش كاروبارى نەخوشخانەم رابى دە كەرد، ھەمىشە كاريگەرى خويىندكارانى قوناعى چوارەم و پىنجەم لەسەر بوو ە.

حەزم دە كەرد ئەزمونىڭ بەو خويىندكارانە بدەم، لەبەرئەو ەي لەئەزمونى خويىندى خۆمەو ە بۆم روونبوو ەو ە، كە ھەزاران كىتېب ناگەنە بار تەقاي چەند كاتزمېرىك سەرنجدان. من وەك مامۇستايەكى وشك ناسرابووم. بە ھوئى رەنگدان ەو ەي مامۇستاكاني ئوكراينەو ە، بە خويىندكارەكاني خۆم و ت «ئەگەر ئەم بابەتە نەزائىت، غەرت بۆ دانانېم، نامەوئت فىل لەخەلكى ب كەم پىيانبلىم تۆ پزىشكىت، لە كاتىكدا تۆش ھىچ نەزائىت». ھەرچەندە ئەوان لىم دە ترسان، بەلام پىمابوو رىزىشم دە گرن. خۆشحال بووم بەو ەي بە نىو ھۆلەكاني نەخوشخانەدا لەگەل ئەو خويىندكارە لاو و بەپەرۆشانە دەپرۆشتم، سەردەمى لاوئى خۆم بىردەھاتەو ە.

سالى دواتر بۆ دواجار پروانامەي ياساييم وەرگرت، بەلام ھىشتاش رۆژەكانم پرېوون لەسەرقالى. ھەندىك شەو ەدەن دەچوو ەدەر لەگەل ھاوپىكاني، چاي دەخواردەو ەو ە قاتى دەجوو، كە جوړە ورياكەرەو ەبەكى شەعبىيە لەگەلى دەو ەنى ناوچەكەو ە دروستدە كرىت، ئىدى ھەتا ئىوارەيەكى دەرنگ ھەر باسى سىياسەت و بازرگانيان دە كەرد. بىن ئەو ەي قسەيەك لەگەل خوشكەكانم ب كەم، لە مېزى نانخواردنى دەم بە يانىيەو ە دەپرۆشتم بۆ نەخوشخانەو لەوئىشەو ە بۆ پۆلى وانەوتنەو ە، ئىنجا بۆ سەر مېزى نانخواردنى ئىوارە، ياخود ئەگەرىش دوابكەو ەتمايە راستەو ەخۆ دەچوو ە ناو جى، باو ەشم پىدادە كەردن و سلوم

لیده کردن. هه ندی کجار له وێ دەنوستم تا دەم به یانی، تا ئەو کاتهی دووباره ده چوومه وه سه ر کار.

بوومه هاوړی له گه ل پزیشکینکی زیره ک و باوه پینکراودا به ناوی فایدۆ که له مه قادیشو کاریده کرد، به لام له کیلگه یه کی گه وره ده ژیا له لافۆل له نزیك ئەو شوینه ی که منی تیدا گه وره بووم. هه ندی کجار له ژووری پشوودان گفتوگومان له باره ی جوانی ئەو ناوچه یه وه ده کرد، که داری گه وره وه وایه کی پاک و سازگاری هه بوو. فایدۆ پینوتم که ئەوه له چی ده چیت، وه ک ئەوه وایه پزیشکیش بیت و جوتیاریش بیت. هه موو به یانییه ک زوو له خه وه هه لده ستا بوئه وه ی دنیاییت له وه ی خه رمانه که ئاودراوه و کریکاره کانیشی ئه رکی خوینیان جیه جیکردوووه. ئەو له کاتژمیر هه وت له نه خو شخانه ده بوو بو ئاماده بوون له کو بوونه وه ی دەم به یانیاندا، به لام له بری ئەوه ی بگه ریته وه ماله وه و نانی نیوه رۆ بخوات و پشوو بدات، جلی کارکردنی ده کرده به رو ده گه رایه وه بو کیلگه که.

له رپی چیرۆکه کانی فایدۆ وه هه ولما ئەوه بینمه وه یاد، که ژیان له ناوچه گوند نشینه کاندا وه ک چی وابوو کاتیک من مندال بووم. ئیمه ته ندروستیه کی باشترمان هه بوو وه ک له مندالانی شار، له به رنه وه ی ئیمه به خو راکی پاکترو ته ندروستتر به خپو ده کراین. ئەو خیزانانه ی له وێ بوون زیاتر یه کگرتوو بوون؛ دایک و باوک و منداله کان له ده ورو به ری کاتژمیر شه ش ئاژه له کانیان ده هینایه وه، کاتیکیش دایکه که به ئاگر خواردنی ئاماده ده کرد، خیزانه که پیکه وه داده نیشن، هه ریه ک گفتوگۆی له باره ی ئەو شته وه ده کرد، که ئەو رۆژه بینویه تی. من داهاتویه کی نویم بو خیزانه که مان بینیه وه له نیو کیلگه که ماندا له و شوینه ی، که کچه کانم ده توانی مندالی تیدا به سه ر به ن، وه ک چوون من و خوشکه کانم مندالیمان تیدا به سه ر برد، به رله وه ی شته کان گوړانیان به سه ردا بیت.

له رۆژی دواتردا گه رامه وه بو لافۆلا بو سه ردانی زړ خوشکه که م فادومه عه لی. کاتیک شو فیه که به خیرایی به ئافگویی رووددا ده رویشت، چاوه کانم داخست و هه ستم به هه وایه کی گه رم ده کرد دهیدا له روخسارم، دوایین جارم بیره که وته وه که من و خوشکه کانم مالی ئەییۆمان به جیه هشت که ماوه یه کی

زۆر بووبووه مالى ئېمەش. لەو كاتەوھى كە داىكم و داىپىرمان لەدەستدا بوو، مانگا و بزەكاغان لەدەستچوو بوو، تەنیا دەمانتوانى ئەوھەندە بېنەنەوھە كە دەتوانىن ھەللىگرىن. كتلىبەكەى ئەيىۆم برد لەھەگبەكەى پشتمدا دامنا، بېكەوھە رۆيشتىن بەرەو مەقادىشۆ. تەنیا جارېك ئاورمدايەوھە كاتېك گەيشتىنە لوئەكى گردېكى مەزن، ھەستەمكرد كە ھەرگىز ناگەپرېنەوھە.

ئېستا پانزە سالا تېپەپرېوھە لەو تاقە بزەنەوھە كە باوكم پاراستبووى، فادومە على چەندىنى دىكەى بەخېو كرد، لەنىو زەويىبەكى بچوكى خىزانەكەماندا. لەو رۆژانەدا ئەو بە تەنیا دەژيا، كچەكەشى رۆيشتىو لای مېردەكەى پېشتىرى داىكى دەژيا، سوپاسگوزارى ھاوړپېتەتېبەكەم بوو. بەدرېژايى رېگاكەن ئەو رېبەرايەتى كردم، بۆ بىنىنى ئەو دەوھن و كېلگە بەرىنەنەى كە سەردەماتېك جېنگەى يارىكردنى ئېمە بوو، دەمەونپوھەپرۆ لەبارەى ئەوھەوھە چۆن دوايى ژيان گۆرانى بەسەردا ھاتووھە، لەو كاتەوھە كە ئېمە مندالا بووين. پېموت: رېگاكە كورت بۆتەوھە، ئەو كاتەم بېر دەھانەوھە كە بە كاروانى حوشترو گوئدرېژى بە شەمەك باركراوھە دوو كاتژمېر رېگەمان دەپرى. ئېستا خەلكى ئوتۆمبىلى بارەلگرىان ھەيە، پەرۆشى ئەوھە بوون بەخېرايى دراوسېكان بگەپرېنەوھە بۆ شاھەكە.

كاتېك خۆراكمان تەواو كرد، قومېكم لەچاكەم داو بە خوشكەكەم و ت كە من دەمەوېت بگەپرېمەوھە. پېموت «ئېستا مەقادىشۆ زۆر جىاوازە، پېشتىر زۆر وەپس بووم».

ئەويش وتى «خۆشخالم كە خاوەنى تۆم، بەلام كارى تۆ لەنىو شاھەكەيە». بېرم لە فايدۆ كردهوھە پېموت «رېگەكە جوانە بە ئوتۆمبىل تەنیا پانزە خولەكېكە. پېم باشە بە ئوتۆمبىل بېرۆم وەك لەوھى مندالەكانم لەژوورپېكى تارىكى بچكۆلەدا جې بگەمەوھە». كچەكان خزمەكاغان دەناسن، ھەندېكيان ھېشتا لەنىو دارستانەكاندا دەژىن دوور لەرېگا سەرەكېبەكان. ئەوان لەكەشېكى سازگادا گەورەبوون، كە پېرېوھە لەگۆشت و شىرى تازە، كاتېك گەورە بوون چوون بۆ مەقادىشۆ بۆ قوتابخانە، ياخود لەوانەيە رۆژېك بېت وەك داىكيان كار بگەن.

منیش خەوتیڭم ھەبوو بە پېچەوانەى زۆرىنەى سۆماليەکانى ئەو سەردەمەوہ. زۆرىنەى ئەو زەويانەى دەورووبەرمان چال بووبوون، بەھۆى ئەوہى خەلگ پۆل پۆل دەچوون بۆ مەقادیشو بۆ گەران بە دواى کارو دەستەبەرکردنى ژيانىكى شارستانىيانە. ئەو مولکانەى لە مەقادیشو و دەورووبەرىدا بوون خواستى زۆريان لەسەربوو، بەتايبەتى ئەوانەى نزيك كەنارى دەريا بوون. ئەوہش لەپارچەبەك زەوى بچوك پيڭھاتبوو، كە من چەند سالىك لەمەوبەر كړيپووم، بەرلەوہى دىكو بىتە دنياوہ. يەكيك لەخزمەكانى باوكم لەوئى دەژيا لەو كاتەى لەسەرەتاي سالانى 1970 حكومەتى سۆمال 2000 مەتر چوارگۆشە زەوىوزارى كړيپوو لەنزيك بالۆيزخانەى ئەمەريكا لە مەقادیشو. ھەرچەندە حكومەت داواى خستبووہ بەردەمى، تا سەد مەترى پى بفرۆشيت، بەلام ئەو پارەى ئەوتۆى نەبوو تا بىكرپت. پيپوتم «خوشكى، دەتوانيت ئەم زەوييە بكرپت». برام بۆ بانكو دى ناپولى تا قەرزىكى بچوك بكەم، زەوييەكەم بە 425 دۆلار كړى، باقى پارەكەم بە كارھيتنا بۆ بەرفراوانكردنى تاشە بەردەمەكانى دەورى مولكەكە.

من و عەدەن دەستمانكرد بە ھەلگرتن و كړينى زېر. لەو كاتەدا گەيشتینە ئەو باوہرەى كە زەويوزار باشترين سەرچاوہى وەبەرھيتانە. ھەر پاش لەدايگبوونى ئامينە، پياويك ھات بۆ لامان تا ئەو سەد مەترەى لای دەرياكەمان لى بكرپت. لى پرسیم «بايى چەندە؟»

منیش پيپموت «چوار سەدو پەنجا ھەزار شيلينگى سۆمالى» كە دەورووبەرى 75000 دۆلارى ئەمەريكى بوو، ئەويش دەستبەجى رازى بوو.

كاتىك لەگەل فادومە عەلى دانىشتم ئەو چيرۆكەم بۆ گيپرايەوہ، داواملىكرد تا بە دراوسىكانى بليت بە نيازى كړينى زەويم لە لافۆل، لەبەرئەوہى زۆر كەس ناوچەكيان بە جيھيشتبوو چوو بوون بەرەو شار، نرخەكان زۆر بوون زياتر لە 200 دۆلار بوون بۆ يەك ھيكتار، ياخود بۆ نزيكەى دوو ئەيكەرە نيو⁽³⁾.

منیش بە عەدەنم وت «ئيمە لەھەموو شتيك باشتريمان ھەيە»، بەلام ئەو ئاگای لەپلانەكەى من نەبوو. بەلای ئەوہوہ ژيان لەناوچە گوندنشىنەكاندا

ته نیا مانای ئەوەی نەبوو دوورکەتەوهی نیوان مالاو شوینی کار بێت، بەلکو دوورکەوتەوهش بوو لەهاورپیکانی.

کەسێک بەوی وتبوو «ئەو ژنە شیت بوو! بۆچی پارەکە ی ناخاتە بانکەوه؟» رۆژیکیان کاتیک چومە ئێو نەخۆشخانە، یەکیک لەناموزاکانی دایکمم بینی، کە ئەو هەوالە ی بیستبوو. بە لاقرتیوه پێیوتم «ئەرئ تۆ، بانکەت رەتی کردوویتەتەوه؟ بۆ ئەم زەوییه چۆلەوانییانە دەکپیت کە دوورن لەشار؟» پیموت «من حەزم لەو زەوییانەیه». شتەکە بەلای منەوه هەر بەو شیوهیه سادە بوو.

عەدەن کتوپر بیرۆکەکە ی قبولکرد، پێکەوه دەستمان بەو خەونە کرد. لەشەودا هەلەدەستاین، گفتوگۆمان لەسەر ئەو ئاژەلانی دەکرد، کە بەخپۆمان دەکردن، هەرەها گفتوگۆشمان دەکرد لە بارە ی ئەو دارانەوه، کە چاندبوومان کە هەر یەک لە پاپایا، مانگۆ، داری لیمۆ و دارمیو بوون. رۆژیکیان گەرامەوه بۆ لاقول تا لەگەڵ یەکیک لەو سێ برابە کۆبیمەوه، کە زەویان لەزیک ناوچه ی خیزانەکەمان هەبوو، کینکی کشمیشدار، قاوه ی سەوز کە بە زەیت لیترابوو پێشکەشمکردن، لەکاتیکدا ئیمە قسەمان لەبارە ی خیزانەکەمان و قازانجەکانم دەکرد لەزەوییهکەدا. بەویپێه ی باوکمیان دەناسی، زۆر میهرەبان بوون، خواردنەکەمیان قبولکرد، پێشنیازەکەمیشیان بۆکپینی زەویوزارەکە هەر قبولکرد: سەرەتا هیکتاریک، دواتر دووان، ئینجا شەش.

لەو سەرەمانەدا لە سۆمال هیزی کار زۆر هەرزان بوو، بەلام کەرەستە ی بیناسازی زۆر گران بوون، لەبەرئەوه ی ئەنجومەنی خۆجیبی شارەکە ئەوجۆرە سەپاند بوو کە دەبیت ئەو زەویانە ی بنیاندەنرێن، دوو مانگ بەسەر فرۆشتنیاندا تێپەری بێت، هەربۆیه منیش بەردم کپی و کەلەکەم کردن، کۆنکریت و شیشی ئاسنیشم کپی. یەکیک لەهاوولەکانی عەدەن ئەندازیارپکی سۆمالی بوو، کە لە ئەمەریکا خویندبووی، رازیبوو بەوه ی یارمەتیمانبات، پە ی بە گرنگی پلانەکەمان بردبوو، سەرەتا دەبیت خانویهکی نوێ بۆ فادومە عەلی هەبیت، نزیکیبیت لەرێگە ی سەرەکیهوه، بۆئەوه ی بتواتیت چەند دوکانیکی

تیادا دروستبکات و دەستمایه‌یه‌کی تیا به‌ده‌ستبئیت. له نزیك ماله نوئیه‌که‌ی کولانه‌یه‌کی بچوک هه‌بیت بۆ جوچکه‌کانی که دوو سه‌د دانه‌به‌کمان بۆ هینابوو له‌کیلگه‌یه‌کی په‌له‌وه‌ره‌وه، له‌گه‌ڵ مانگایه‌کی سپی که روژانه 4 لیتر شیر ی پێده‌داین.

له‌سالی 1981 خیزانه‌که‌مان ریکه‌وت و ده‌ستمانکرد به‌ دروستکردنی بئنا: دوو ئاپارتمان هه‌ر به‌که‌یان دوو ژووری نوستن، دوو ته‌والیټ، ئاشپه‌زخانه‌یه‌ک و دالانئیکی بچوک که خه‌لکی ده‌کرا تیایدا دابنیشن دروستکرد. کاتیک به‌دواداچوو‌مان بۆ به‌ره‌و‌پیشچوونی پڕۆسه‌که‌ ده‌کرد، له‌پڕ روژیکیان سه‌روکی شاره‌وانی ئه‌فگۆیی هات بۆ لام.

پێیوتم «نا‌توانیت له‌وئ بئنا دروست بکه‌یت».

به‌لگه‌نامه‌کانم خسته‌ پێشچاوی، پرسیم «بۆچی؟ ئه‌وه‌ تا لێره‌دا ده‌لیت داوام لێ‌کراوه‌ ئه‌و کاره‌ بکه‌م».

ئه‌ویش وتی «ده‌بیت کرێی زیاتر بده‌یت، پێویسته‌ مۆله‌تی بیناسازی وه‌رگریت».

منیش وتم «بێستومه‌ چه‌ندین باند هه‌ن له‌ناوچه‌که‌دا، به‌لام پیموانه‌بوو که ئه‌وانه‌ له‌نوسینگه‌ی سه‌روکی شاره‌وانیه‌وه‌ هاتن!»

پیاوه‌که‌ بئ هیچ سه‌رئیشه‌یه‌ک رویشت، به‌لام کاتیک من به‌ به‌رائه‌ته‌وه‌ مامه‌له‌م کرد، بۆم ده‌رکه‌وت گه‌نده‌لی هه‌موو لایه‌کی ئه‌و حکومه‌ته‌ی ته‌نیوه‌. خیزانه‌که‌مان زۆر گرنگیان ده‌دا به‌ چه‌کدازه‌کانی سیاد به‌ری، کلاوسوره‌کان، که ده‌ستیاندا‌بووه‌ به‌ ئامانجگرتنی که‌سانیک له‌باکور، له‌تیویشیاندا بئه‌ماله‌که‌ی عه‌ده‌ن، که هۆزی ئیشاق بوون، به‌ پاساوی ئه‌وه‌ی ئه‌وان هه‌ولێ له‌کارخستنی ده‌سه‌لات ده‌ده‌ن. بپارمدا که به‌هێواشی ده‌ست بکه‌ین به‌ کارکردن، ته‌نیا به‌ شه‌وا‌ئیش کار بکه‌ین ئه‌و کاته‌ی که‌س دیار نییه‌. پاسه‌وانیکم گرت بۆئه‌وه‌ی، چاودێری پڕۆژه‌که‌مان بکات و چاوییشی له‌ماله‌که‌ی فادومه‌ه‌لی بیت، به‌ به‌لێنده‌ره‌که‌م وت، که نه‌ۆمه‌ کۆنکرێتییه‌ کا‌مان ده‌بیت چاوه‌ری بین، تا ئه‌و کاته‌ی پڕۆسه‌که‌ پێویستی به‌ که‌سی زیاترو که‌ره‌سته‌ی زیاتر بیت.

وهزى كورتى بارانبارىن هات، ئىوارە يەكى پىنج شەمە، ئەو دەمەى مانگ پرو سىپى ۋەك گلۆپپىكى گەورە دەينواند، لەگەل مندالەكاندا پىكەو ھە چووين بۆ لافۆل تا لەسەر ئەو زەويىيە پىسەى خانووە نوپىيەكەمان بنوين. كاهىيە كورە گەورەكەى ئامىنەى خوشكىشمان لەگەل بوو، لىمان پارايەو ھە تا بەپىللىن لەئوتۆمبىلەكەى عەدەندا بنووت، كە لەنزيك ئەو شوپنە راگىرابوو، سى كرپكار لای كولانەى مريشكەكانى فادومە عەلى گەردبووبوونەو. عەدەن ھىواى شەويكى خۆشى بۆ خواست، ئىنجا خۆى رۆيشت بۆ پىياسە و چىژوەرگرتن لەو تەمە ساردەى ئەو ناوچەيە، منيش خەو دەيىردمەو لەسەر كۆمەلىك لەو بەتانييەنى ناوھە لەتەنىشت ئامىنەو دىكۆدا بووم.

ھەستەمكرد دەستىك شانى گرتم و راجەلەكىم. كاتىك ھەستامە سەر پى، عەدەن چووە دواوھە لایتەكەى كوزاندەوھە، چرپاندى بە گوپمدا «ئوتۆمبىلى سەربازىم بىنى، تۆ دەلىت دەبىت لىرە بژىن؟ ھەر يەكەم رۆژ فرىمان دەدەنە زىندانەوھە». بۆ چەند خولەكىك دانىشتىن، ھەناسەپرەكىمان پىكەوتبوو، ھەر بىرمان لای خوشكەزاكەم لەئوتۆمبىلەكەدا. عەدەن وتى «تۆ ئىمەت خستە باروڧخىكى خراپەوھە، ئەمرۆ ھەرچى رووبدات تۆ لىي بەرپرسىارىت، تۆ ئىمەت ھىنا بۆ ئىرە».

بىرارىدا كە بچىتە دەرەوھەو كاهىيە بىننەتەوھە، منيش ھەر گوڧ لەمست بوومو نزام دەكرد. پاش چەند خولەكىك منيش چومە دەرەوھە. پىرسىارم لە عەدەن كىرد «چى روويداوھە؟» ئەو لای ئوتۆمبىلەكە بە تەنيا ۋەستابوو، كاهىيەش نوستبوو، ھەرۋەك ئەوھى ھىچ رووينەدا بىت. ھىچ كرپكارو پاسەوانىكى لىنەبوو، ئەويش دەستەكانى ھىنابووە دەرەوھە.

فادومە عەلى بەدەم ھەلگرتنى مندالە خەوتووەكانەوھە لەنىو شوپنەكەيدا، وتى «گوپم لەھىچ نەبووھە». كاتزىمىر سى دەمەوبەيانى بوو، منو عەدەن رۆيشتىن بۆ ناوھراستى ئەفگۆيى تا ئەو ھەوالە بە پۆلىس بگەيەنن. پۆلىسەكە پىرسى «تۆ لەناوچەى حەوا عەبدىت؟ ئىمە ھەندىك كەسى ياخىمان لەوڧ بىنى».

عەدەن پرسى «مەبەستت چىيە؟»

ئەويش وتى «ياسايبى نىيە ئەو مولكە بىكرىت بە بىنا». ئەوان كرىكارەكانيان گرتبوو، خىستبووياننە نىو زىندان. كاتىك منو عەدەن دواچار تىوانىمان پىياوھەكانمان بىنېن، زانىمان كە دىوانزە چەكدار بە زۆر خىستبووياننە تە نىو ئۆتۆمبىلەھە، تىمەش پۆزىشمان بۆ ھىنانەھە. ئاسودش بووين بەھەي كە ئەوان سەلامەتن، ئىمە پارەي كەفالىتەي ئەوانمان نەدابوو. ئەو تىكتىكانەي پۇلىس تىكتىكى مافىئاسا بوون، منو عەدەنىش ئەھەمان روونكردەھە، كە ئىمە مىليان بۆ نادەينو داواي بەخىنىش ناكەين. لەبرى ئەھە ئىمە لەشۆپنەكەي خۆمان لە لافۆل دەمىننەھە، تا ماھەي ھەوت رۆژ، ژەمى بەيانى، نىوھەرۆ و ئىوارە بۆ پىياوھەكان دەھىنن. پاش ھەفتەيەك ھاورپىكەم منى بىردە لاي سەرۆكى شارەوانى ئەفگۆيى.

بە سەرۆكى شارەوانىم وت «ئەگەر شىكت دەوتت، من نامادەم». ئەويش وتى ھەموو ئەھەي ئەوان دەيانەوتت كرىي مۆلەتەي بىناكەيە. بۆ ماھەيەك پىكەھە وتوئىمان كىرد، تا ھەستىمكىر لىم تىگەشىتوھە. دواچار پارەي ئازادكردى پىياوھەكانم دا، زانىم كە ئىدى خىزانەكەمان سەلامەتە. دواچار تىوانىمان بناغەي خانوھەكە تى بىكەين، لەپۆژەكانى سەرەتاي سالى 1983 خىزانەكەمان چوونە ناوچە گوندىشىنەكەھە، تا ئىنانىكى نوئ دەستپى بىكەين.

يەكەمىن نىشتەجىبووي نىو كىلگەكەمان دە مانگاو پىنج سەد مرىشك بوون، كە لە كىلگەيەكى پەلەھەرى گەورە دامانابوون، ھاشىوھەي ئەھەي بۆ فادومە عەلىمان دروستكرىبوو. لەو كاتەدا باوكى عەدەن لە مەقادىشۆ شوئىنكى ھەبوو پىدەوترا ئوتىل سەرار، شىرى لەكىلگەكەي ئىمە دەكرى، ھەندىكجار 60 لىترى دەبىرد، ھەرھەھە ھاورپىكەي دىكەمان كە لەبالوئىزخانەي ئەھەرىكا كارىدەكرد، ھەموو ھەفتەيەك دوو سەد ھىلكەي دەكرى دەبىردەھە. چەند پىياوئىكمان بەكرىگرت، تا كارمان بۆ بىكەن، ھەرھەك ئەو ئىيانەي فادۆ دەئىيان، من بە پاسو عەدەنىش بە ئۆتۆمبىلى كۆمپانىا ھاتوچۆمان دەكرد، لەدەوروپەرى 2ى ئىوارە دەگەراينەھە تا پاشماھەي رۆژەكەمان لە شوئىنەكەي خۆمان بەسەر بەين.

جوتیاری لههه موو جیهاندا هەر وهك یهك وایه، بهرهمی کورتمه وداو بهرهمی دوورمه و دات دهادت، هەر ههنگاوێك كه بهرهمی پیش دهینیت متمانهی زیارت پیده دات تا شتگه لی نوێ تاقیکه یته وه. ئاژه له کان پیگه یشتن، گرنگی خۆمان چرکده وه له سه ر ئه و دانه و ئیلانه ی كه له باره یانه وه دواین. یه کیک له دراوسێکامان کینگه ی به راوی باشی دروست کردبوو، منیش روژیکیان بو خوانی نیوه رو بانگه یشتم کرد، تا پرساری ئه وه ی لیکه م، چون مانگا کانم له وه رزی وشکه سالیدا بله وه رینم. پرسیم: «شوینیک شک ده به ییت له وێ ئاویان بده م؟»

ئه ویش وه لامیدامه وه «به لئ شک ده به م». ئه و زه ویه ی ئه و ده یزانی مۆلکی مامه کانی بوو. پیوتم كه هه ولده دات فشار بو مامی به یینیت و پیی بلیت گوايه یه کیک له خانه واده که ی عه دن سه ر به هۆزی سیاد به رییه، كه له وه مانه دا پارهی که ی زۆری هه بوو.

به ر له کۆبوونه وه که مان به سه ر فه رشه رازاوه کاماندا که وتم له ژیر داره کاندای ده فریکی گه وره ئاوم هینا تا پیاوه که خویی پی بشوات به رله وه ی دانیشین و بکه وینه قسه کردن. کاتیک ئه و دوا جار به یاوه رری دراوسێکه م هات، بینیم که پیره مێردیکه. کاتیک دانیشت بو نانخواردن، پرسی «کچه که م ناوت چییه؟»

منیش وتم «ناوم هه وا عه بدی دیلاوییه».

گۆچانه که ی هه لگرت و کیشای به دراوسێکه مدا ئه ویش هه له بزییه وه «عه بدی دیلاوی باوکه ت؟ ئه ی که واته بو ده لییت سه ر به هۆزی سیاد به ریم؟» به دهم بزه وه ده مچاوه چرچولۆچه که ی کرایه وه، «من عه بدی دیلاوی ده ناسم، کاتی خۆی یارمه تیداوم. ئه و برام بوو، ده ی با پیکبین».

پیکه وه چووین بو شوینه که ی که له نزیك کینگه ی باپیره گه وره م بوو، هه موو کونوقوژبنیکی نیشاندام، ریکه لمینه کان و ئه و دره ختانه ی که ئیمه به گارس ناومان ده برد و لقوپی پی په رشوبلاو بوووه وه. له ژیر دره خته کاندای وه ستا، پیوتم «باپیره ت کوریکه ی هه بوو له ژنه که ی تری، کاتیک گه نج بوو هه رلیره پیکه وه دانیشتبووین». دواتر له نزیك کینگه ی گه نه شامی، به سه ر گۆچانه که یدا

چەمايەو ھەندە چەمايەو، كە وامدەزانی كەوتوو. پیتۆم «كاتیک مندال بووم، بەدوای ئەو بەلندە دەكەوتم كە تۆو سەوزەكانیان دەخوارد».

یادەوهریبهكەیم دەهاتە بەرچاو، هەمان یادەوهری منیش بوو. ئایندهی خۆشم لەبەرچاو بوو، پیموت «من سكم پرە، ئەو ش نھیتیەك بوو كە من و عەدن هیشتاش لای هیچ كام لە ھاوڕێكامان نەمان دركاندبوو. «گەر خودا مەیلی لیبیت، مندالەكانی من و نەوەكانی تۆش لەژێر ئەو درەختانەدا دادەنیشن».

پیرەمێردەكە وتی «لەئیستاو تۆو كچەكەم نونە ئەحمەد وەك یەك وان لام». پەنجا هیکتارمان لیکری، دەستبەجی دەستمانکرد بە پاگردنەوێ دەوونەكە. بەوپییهی شوپنەكە تەنیا کیلۆمەترێك لەپرووبارەكەو دەوور بوو، مێردی ھاوڕێكەم كە وەزیری ناوخوای سۆمال بوو یارمەتی داین لەئاوهدان كردنەوهدا. پلانمان داناوو بوئەوێ گەمەشامی، كونجی، فاسولیا، سپیناخ پروینین، پیکەو لەگەڵ عەدن داری چەندین میوێ جووراوچۆرمان روواند، چوار سەد داری مانگۆ، هەزار دار میو، لەتەنیشتییشان هەندیک داری میو و درەختی پاپایا.

ئیمە زیاتر دلماندايە كیلگەكە وەك لەگفتوگۆكردن لەسەر بەروپیشبردنی رەوشی نەخۆشەكان لەنەخۆشخانە. هەندیک لەو ژنانە كە لەناوچە گوندنشینەكان دەژیان، دەهاتن تا لەمالەوە مبین وەك لەوێ بچن بۆ مەقادیشو. ئەوان لەبارە مەوێ زانیاریان دەدا بە خوشك، كچو ھاوڕێكانیان، هەر بۆیە من خستەیهكەم بۆ بینینی نەخۆش لەپاشنیوهرۆی روژی هەینی دانا، لەو كاتەدا كە من لەگەڵ مندالەكامدا لەمالەوە بووم. لەكاتێكدا لەسەر یەكێك لەقەرەوێلەكان پشكنیم بۆ نەخۆشێك دەكرد، ژنەكانی دیکە لەهۆلەكەدا دادەنیشن تا سەرەیان دیت. ئەگەرچی كەرستەیهكی ئەوتۆشم نەبوو، بەلام بە هەر شیوێهێك پیم بکرایە یارمەتیمەدان. هەندیک بەیانی تەنیا رێگە یارمەتی ئەو بوو كە عەدن لاندكروژەرەكە ی بات بۆ مەقادیشو، ژنان لەگەڵ خۆی هەلبگریت و مندالانیش بخاتەدواو.

ژنه كان ده‌باره‌ی هاوړی و دراوسپكانيان قسه‌يان بۆ ده‌كردم، ئه‌وانه كه‌سايك بوون كه‌ه‌رگيز پزيشكيان نه‌بينيوو، ه‌ر بۆيه مينش سه‌ردانی گونده‌كانيانم ده‌كرد، تا بيان بينم. ئه‌و كات ديكۆ هه‌شت و ئامينه‌ سئ سالان بوون، ده‌هاتن له‌گه‌لم. كاتيك زياتر سكم پر بوو، ئه‌وان به‌وپه‌ري شانازيه‌وه شه‌مكيان له‌گه‌ل خويان ده‌هيتنا، به‌دهم رپوه گورانيانم ده‌وت. هه‌رچه‌نده هه‌نديك مندالا كاتيك كه‌ چاكه‌ته سپيه‌كه‌ميان ده‌بينى هه‌لده‌هاتن، هه‌ولمانده‌دا به‌ جوانيه‌وه قسه‌يان بۆ بكه‌ين و دلنيان بكه‌ينه‌وه.

هه‌نديكجار له‌سه‌ر پيشنيازی ريشسپيانی گوند، ده‌چووينه‌ مالى يه‌كيك له‌خيزانه‌كانه‌وه. به‌هيتاشى خوم ده‌كرد به‌ كوختكى بچكوله‌داو ده‌موت «چونن؟ باشن؟» خوم ده‌ناساندو روونم ده‌كرده‌وه، كه‌ چون ئاگام له‌ويه كه‌ كيشه‌يه‌ك هه‌يه‌و كه‌سيك پيتوتوم. «منداله‌كه‌م پيشانده‌ن تكايه، ده‌مه‌ويت ببينم». هه‌ولمده‌دا پشكنينى بۆ بكه‌م، گوئ له‌ سى و دلى بگرم ته‌ماشاي رووخسارى بكه‌م، كه‌ ئاخو كه‌مخوين نييه. ئه‌گه‌ر ژنيكيش سكى پر بووايه، ياخود ئه‌گه‌ر مندالى بووبووايه پشكنينم بۆ ده‌كرد، ئه‌گه‌ر يش منداليك مه‌لارياي بووايه، ده‌مكوتا، يان هه‌نديك هه‌پم پيده‌دا. نزاى ئه‌وه‌مان ده‌كرد كه‌ جاريكى ديكه‌ چووينه‌وه ئه‌و گونده، هه‌مان ئه‌و كوره‌ خوئ بيت به‌ره‌وپيريمان، كه‌لپكجاري هه‌ر به‌و جوړه‌ بوو.

كاتيك سه‌ردانى ئه‌و ناوچه‌ گوندشينا نه‌م كرد، ته‌نيا هه‌ر پزيشك نه‌بووم، پاريزه‌ریش بووم، هه‌ولمده‌دا ژنان به‌وه رازى بكه‌م متمانم پيبكه‌ن كه‌ به‌ جوړيك ده‌توانم يارمه‌تيان بده‌م خيزانه‌كه‌يان نه‌توانن به‌وجوړه يارمه‌تيانده‌ن. ئه‌سته‌م بوو توږه‌ نه‌بيت له‌و ژنانه‌ى، كه‌ به‌ره‌له‌ستيان ده‌كردم، له‌به‌رئه‌وه‌ى هيج روښنبريه‌كيان نه‌بوو. ده‌موت «من دايكم، من موسلمانم» بوم روونده‌كردنه‌وه كه‌ زانست و ته‌ندروستيش خه‌لاتيكي خودايين هه‌ر وه‌ك ئه‌و زيره‌كيبه‌ زگماكيبه‌ى پيماندراره.

پاشنيه‌روپه‌كه‌ سيات به‌رى بانگه‌يشتى هه‌موو پزيشكه‌كاني كرد بۆ كوڤونه‌وه. پاش ئه‌وه‌ى به‌ ريز چووينه‌ ئيو هوئيكي گه‌وره‌وه، يه‌كيك له‌پزيشكه

بالاكان ھەستايە سەر پىن تا لەسەر مەسەلەى پيادەكردنى تايەت قسە بكات، كە لەو كاتەدا مەسەلەيەك بوو لەدژى ياسا بوو. دەستىكرد بە قسەكردن «جەنابى سەرۆك مۆجەيەكى كەم وەرەدەگرين، بەلام ھەندىك لەنەخۆشەكامان چاك دەبنەووە پارەو دياريمان بۆ دىنن. ئەگەر قەرەبوو رەتبەكەينەووە ژيامان ناروات». چەند مانگ دواتر سياد بەيانىكى بلاكردەووە كە تيايدا رىگەى دابوو بە پزىشك لەنيو سيستمى حكوميدا كار بكات بۆ دانانى عيادەى تايەتى.

روژىك پاش ئەو، دواى ئەوھى بۆ ماوھى چەندىن پاشنيوھرۆ لەتەنيا دىيەكدا دەماينەووە، كچەكانم بردەووە بۆ مالمەو، بۆئەوھى نانى نيوھرۆ بخۆن. خۆشم لەدەرەووە مامەووە بۆئەوھى لەكەشكى ھىمندا بىربكەمەو. ئەو روژە كچىكى بچوكم بينى كە لەو دەچوو لەدوا مانگى سىكپريەكەيدا بىت، ئەگەر لەشەودا مندالى بىت و ھەر ئالۆزىيەك رووبدات، ناتوايت ئەو يارمەتییە وەربرىت، كە پىويستى پىيەتى. تەماشاي كۆمەلىك لەدرەختەكانم دەكرد، تەواو نىگەرانى ئەو كچە بووم. پىويستە لەنەخۆشخانە مندالى بىت لای پزىشكىك كە شارەزا بىت لەو مەترسىيەى رووبەروى بۆتەو. دەبىت پروت؟ ئەو روژە چەندىن ژنى دىكەم بينى كە پىويستيان بە نەخۆشخانە نەبوو، بەلام ھەك ھەر ژنىكى دىكە بەپىي توانا يارمەتيدەدران و ئامۆژگارى دەكران. دەخوام بە ھەر رىگەيەك بوووە ژنان بين بۆ لام.

چى دەبىت ئەگەر بە ئاشكرا لەنزيك مالمەكەم ژوورىك بكەم بە نۆرپىنگە؟ ھەندىك لەژنانى سىكپر لە گوندەكانەووە دەتوانن چەندىن كىلۆمەتر بېرن و بين بۆ شوپنەكەمان ئەگەر لەنيوھى شەويشدا بىت. لەپشتەو زەلى ئەستور قوتبوو بوونەو، توانيمان رارەويكى بچوكى لى دروستبەكەين، كە نەخۆشەكان بتوانن لەوى دابنیشن و چاوهرى بكەن. نەمدەتوانى پارىزگاربيان لى بكەم، بەلام خۆ دەمتوانى شتىكيان بۆ بكەم.

به‌شی هه‌شته‌م
له ده‌ستدانی رابردو و داهاتووم

كاتيك ھيشتا له قوتابخانەى پزىشكى بووم، جارتيكيان باوكم بۆى گيڤامەو، چۆن لاي ھاوپړكانى خوۍ ھەلكيشاوه، پيوتم «ئەوان كاتيک كورتيكيان دەبوو ئاھەنگيان بۆ دەگيڤا، منيش پيوتن: كاتيک ھەوا لەدايكبوو كەس ئاھەنگى نەگيڤا، بەلام ئيستا تەماشاي بكەن: كورەكانى ئيوە چۆن و كچەكەى منيش چۆنە؟» ھەرچەندە باوكم ھيندە نەژيا تا من بە دكتورى ببينيت، بەلام دەيزانى كە ھەر سەرکەوتن بەدەستدەھيتم. ئەو دەيوت «وا ئيستا تۆ بەھيترى لەكورەكانى ئەوان».

كاتيك مردنى دايكم بېردەكەويتهو زۆر ئازارم دەدات، دايكو باوكم پيشبيني ژيانتيكى تەواو جياوازيان بۆ دەكردم. دايكم پاشنيوهرۆبەكى سالى 1959 بە ھەمان ئەو شيوہ نەرمونيانەى خوۍ پيوتم «پياويك ھاتووہ بۆ داوات» تەنانەت دەنگيشى ئەوكاتەى كە منى بە ميوانە غەربەكان ناساند، ئەوہى پيشاندەدا كە لەدەرەوہ لەسەر راخەرەكان راکشاوم.

پيوت «ئەوہم ناويت»، تەنيا دوانزە سالان بووم. «دەمەويت بخويتم، دەمەويت بچمە قوتابخانەى ناوہندى، دەمەويت لەگەل تۆ بمينمەوہ».

سەرى لەسەر بالفەكە ھەلنەبرى، كاتيک قسەى لەبارەى پياوہكەوہ بۆ كردم، پيوتم «دەتدەين بە كورتيكى باش، ھەر كە بينيم يەكسەر بە دلما چووہ». باوكى ئەو و باوكى من پيشتر يەكتريان ناسيبوو، ئەوان لەھەمان ناوچەى سۆمالوہ ھاتبوون، كە دووربوو لە مەقاديشو. بەلاى منوہ ئەوہ بە جورتيك بوو كە ئيمە لەشوينتيك دەژياين كە خوڤرى لئھەلدەھات و ئەو پياوہش لەشوينتيك دەژيا، كە خوڤرى لئ ئاوا دەبوو. دايكم پيوتم «ئەم بەيانيبە خيزانەكەى ھاتوون تا قسە لەگەل من و باوكت بكەن. ئيمەش رەزامەنديمان نيشانداوہ».

منيش قيژاندم «نامەويت بەجيتبھيتم»

دایکم پیوتوم «ده بیټ شوو بکهیت، ټهو کات ټه گهر من مردم به دلټیکی سافه وه ده مرم».

چه ند ههفته یه کی کهم پاش به خاکسپاردنی دایکم، زانیم که خیزانی پیاوه که نامادهن بۆ ټاههنگ گپران. ټه وه خرابتر بوو وه که له وهی پرؤم بۆ نیو گوړ. ده مزانی باوکم ههست به نیگه رانی ده کات، کاتیک فرمیسه که کانی من ده بیټ، به لآم به وپییه ی ټهو پیویستی به ره زامه ندی من نه بوو، داوای ره زامه ندی منی نه کرد.

ټاموژاکانی دایکم ده یانویست ټاههنگه که له مه قادیشو بکریټ. منیش وتم «نا نا نا، با دایکم نه مابیت، خو دایپریم ماوه ټاههنگه که ده بیټ له لافؤل بیت».

ټه بییوش بانگه پشستی هه موو که سانی هاوته مهنی خو ی کرد به ژن و پیاوه وه وه ټه وانیش به چه ندین حوشر، مانگاو بزنه وه هاتن بۆ لای بۆ ټاههنگه که.

کاتیک (گه نینو) که به رگیکی سو مالی یه کشانه یه تیوه پیچانم، دهستم به گریان کرد، هه رچه نده رهنه گه که شی ټهو رهنه گه بوو که خو م به لاهه وه په سه ند بوو، سو ریکی گه شاهه بوو. هه ندیک له پیاوه به ته مه نه کان ده یانوت «ټای ټه وه بۆ دایکی ده گری» به لآم هاوړیکانم راستیبه که یان ده زانی.

باوکیشم به هه مانش ټوه گریاو باوه شی پیدا کردم. ههستم به نیگه رانی ټهو ده کرد. پیوتوم «دایکت ده یویست به مجوره بیټ»، هه ر بویه هپچ ده رفه تیکی دیکه ی له به رده م نه بوو.

له وه سه رده مانه دا نه ریټیکی باو بوو لای گه نجان که ده بوو یاوه ری بوکی بکه ن بۆ مالی زاوا، هه ر بویه له ده ورو به ری یانزه ی شه وه هاوړیکانم له به رده م مالی ټه بییو کو بونه وه بو ټه وه ی مبه ن بۆ مه قادیشو. تا ماوه ی کاتر میړیک رویشتن ټه وان هه ر گورانیان ده وت، ده مزانی ټهو وشانه مه به ست لیټی دلدانه وه ی منه. به ده م گورانییه وه ده یانوت «دوور که ونه وه له وه پیاوه، تو ژور جوانی ټه ی شازنی کو مه لگه، ده بیټ شوو بکهیت به وه پیاوه؟ نا نا».

من ٺو ڪات منڊاڻيڪ بووم، نهمدهزانی چاوه پوانيه ڪانی بوك له شهوی هاسه رگيريه کهيدا ده بيت چي بيت، به لام کاتيڪ هاور پيڪانم به دم گورانيه وه وتيان «له بازار چاوه پوانت ده بين» ئیدی ترسه کم رهويه وه. ته نانهت کهوتيشمه پيکه نين، کاتيڪ ده ستیان به که مرمه وه گرت و پيکه وه روشتين. پاش که ميڪ ٺو رهو خساره ٺازيزانهی له ده ورم بوون، خه م ترسيان لي توراندم. کاتيڪ کهيشته مائي پياوه که، يه کيک له خزمانی ٺه پييو چه مایه وه وه رهوه کو منڊال هه ليگرتم و خستميه سه رسانی خوی. به و شيويه چهومه نيو هه وه که، له هه ر کام له راست و چه ميه وه که سيڪ هه بوو. چاوه کانم داخست، ته نيا گويم له ده نگیڪ بوو، کاتيڪ چاوه کانم کرده وه له ژور پيڪدا بووم، پر بوو له که سانی نامو، که هه موو ده وری جيخه ويکیان دابوو که زور رازيزا بووه وه، پرته قال و چروي سور به سه ره کانيه وه بوو. له سه ره وييه چيمه نتوکه ٺه وه سه سهره ميني، که ٺه پييو ده ستي به چيني کرد، ٺه و روژهی که له گهل دايکم باسی هاسه رگيري مان ده کرد. به پيی ٺه و نه ريته ی باو بوو، ژتيک هه ليگرتم و تي «داينا گرمه وه هه تا په رهم نه دريتي».

دايڪ و باوکی پياوه که له ژوره که دا بوون، پاره که يان داو ژنه که ش منی داگرته خواره وه بو ناو جيگه که، پييه په تيه کانم بو يه که مجار به ر گوله کان که وتن. ته واو رو چهومه نيو جيگه که. له هه موو لايه که وه ده فري گه وری پر شير، شه کرو رونی سي سه می دانرابوو. هه مووان ده ستمان به خوار دنه وهی کوپی پر له شیری تازهی حوشتر کرد، به لام کاتيڪ دايه نه ده ست من، تا خواردمه وه زور گريام.

هاور پيڪانم ده وری جيگه که يان دا، به سوکی هه مان گورانيان ده وته وه، «له بازار چاوه پوانت ده بين، ليره مه مينه وه له گهل ٺه م پياوه»، به لام هه ر زو ٺه وان روشتن و ته نيا خيزانی مي رده که م مایه وه.

ئەوان چايان بۇ ھىنامو ئاويان بۇ گەرم كردم. ژىتىك وتى «ئىستا ئىمە ھەموومان يەك خىزانىن، ھىچ شىتىك نىيە كە بۇى بگرىت، ئارام بگرە ھەموو شىتىك وەكو خۇى دەروات».

دەستم بە دەموچاومەو ھەرتو قىژاندىم «بەلام من ئەو كەسانەم خۇش دەوئىن، لەگەل ئەواندا گەورە بووم. ئىوھە ناناىم»، بەلام بەربەرەكانىكردن لەگەل ئەوان زۆر ئەستەم بوو. ژىتىكى دىكە لەژوورەكەدا كە ھىچى لەجىابوونەو ھەدەزانى، سەرپۆشكى تازەى جوانى پىدام، دواتر تا ھەلىگرم لاي خۇم پىرۆزبابى لىن كردم. ھىشتاش ھەر دانىشتبووم لەبەرئەوھى پەتىك بەتوندى بەدەورى قزمەو بەسترا بوو. ژنەكە وتى «ئىمە ئەمەت پىدەدەين، بۇئەوھى ھەرگىز نەكەوئە خوار».

پىاوھەكە بۇ خۇى ھاتە ژوورەوھە. لەسەر جىگەكە دانىشتو دەستى گەرم پىيوتەم «مەگرى»

نەمتوانى گوپراپەلى بىم. تەنانەت پاش ھەموو ئەو رووداوانەى كە لەماوھى تەمەمدا بە سەرم ھاتووه، ئەو ھەوت رۆژەى دواتر دادەنىم بە خراپترىن ساتەكانى ژيانى خۇم.

مىردى يەكەم ناوى محەمەد حىسەن بوو. ئەو وەك ئەفسەر لەپۆلىسى سەربازى سۇمال كارىدەكرد، ئەو ھىندە جگەرەكەش بوو، تەنانەت كاتىك پىدەكەنى دەتتوانى ددانەكانى بىنىت كە بەھوى توتنەوھە سور ھەلگەراون. ھەولدا بىتتەلام تا يارمەتىم بدات، بەلام من دەترسامو موچرەكەم پىدا دەھات، ھەركاتىك لىم نىزىكەبووھە. ئەوھەندە ئەوئىندارى نەبوو، نانم بۇ ئامادە دەكرد، مالم پاكەدەوھەو جلم دەشۆرد، ئەو سەرپۆشە جوانەى كە پىم درابوو، زىاتر ھەستم دەكرد، كە لەچارشپوى پرسەگىران دەچىت، كە پىياندەوت ئەساي (asaay).

تەنیا چەند ھەفتەيەكى كەم پاش ئاھەنگەكە، كارى محەمەد حسين گوازرايەو ھە بۆ كىسمايۆ، شارېك بوو 500 كىلۆمەتر لە مەقاديشو ھە دوور بوو، دوورتر بووم لە خىزانەكەم بە بەراورد بە ھەر كاتىكى دىكە. نەمويست پرۆم، شەويكىش پيش ئەو ھى پرۆين، لەگەل ھاوپرېيەكدا مامەو ھە. ئەو رازى بوو لەگەل م بىت، بۆئەو ھى من تەنیا نەبم، بۆ بەيانىيەكەيشى من و ئەو پىكەو ھە چووین بۆ لای ئوتۆمبىلېكى سەربازى گەورە، كە چاوپروانى ئىمەى دەكرد، لەشونىكدا پىكەو ھە دانىشتىن و دەستى يەكترمان گرت.

محەمەد حسين بە بينىنى ئىمە لەوئى سەرسام بوو. لەھاوپرېكەمى پرسى «تۆ كىيەت و بۆ كوئى ئەپرۆيت؟»

كاتىك ھەولمدا من بۆى روونبەكەمەو ھە، جگەرەى ھىنايە خوارەو ھە، بە ھاوپرېكەمى وت «تۆ مندالىكى دەبەنگىت، بۆ پىتوايە دەتوانىت لەگەل من و ژنەكەمدا بىيىت؟» ھەر كە ئوتۆمبىلەكە كەوتە جولە، بينىم ئەو خامەى ھاوپرېم بەھەلەداوان رايكردەو ھە بۆ مالەو ھە.

لە كىسمايۆ، لەخانويەكى سەربازىدا دەژياین، ھەر خىزانىك يەك ھۆدەى گەرەى كراو ھى ھەبوو، بەسەر ئاشپەزخانەو شوئىنى نوستندا دابەشكرايوو، پىادەپرېيەك لەئىوان ژوورە نوستنەكاندا ھەبوو، بە جورېك دراوسېكان دەيانىنى لەژوورەو ھە چى دەگوزەرېت. ھەولمدا لەگەل ژنەكانى دىكە بەكەومە قسەكردن، بەلام ئەوان بەتەمەنتر بوون وەك لەمن. من لەخۆمەو ھە چووم بۆ شارۆچكەكە، سەردانى ھەندىك لەو دوكانانەم كرد كە بەلامەو ھە پەسەند بوون بۆ كرىنى ھەندىك رۆن و شەكر.

ھەندىك پاشىنوهرۆ لەسەر زەويەكە رادەكشام، ھەستمدەكرد توشى نەخۆشىيەكى ترسناك بووبم. خۆرى پرشنگدارو ھەوای خويدار كە من لە مەقاديشو ئارەزوم لىي ھەبوو، لەپر لىي وەرس بووم، دەستەكانى محەمەد حسين بە جەستەمەو ھە ئەوانەى بە نامۆيى ھىشتەو ھە لام. تەنانەت بۆنى

چېشتلینانیش وای لیده کردم برشیمه وه. کاتیک ئەو نیررا بۆ باکور، بۆ راییکردنی ئەرکیک له سنوره کانی کینیا، من به ته نیا مامه وه، تا ماوهی ده رۆژ، ئەوه نده نه خوش بووم، نه متوانی بچمه بازار بۆ کرینی پیداو یستیه کانی ژبانی رۆژانه م. گویم له دهنگی هه ندیک ژن بوو، ته ماشایان ده کرد «ئای ده بینن چۆن له ویدا راکشاهه؟ ئەو بۆ خوۆ مندالیکه، که چی مندالیکه دیکه شی له سکدایه». کاتیک محهمه د حسین گه رایه وه، بیینی که من چهند نه خوشم. پیموت ده مه ویت برۆم تا باوکم و ئەییۆ بینم. سه ره تا هه ولیدا ره تیکاته وه، گوايه هاو پریکانی ده ترسن منداله که م له بار بچیت، به لام پاش هه ندیک مشتومر بلیتی پاسه که ی بۆ بریم. به خوشیه کی زۆره وه پیم خسته ناو پاسه که وه، هیوا خواز بووم که دهردی دووریه که م بره ویتته وه، به و ئومیده ی که ئیدی نه گه ریمه وه.

له به یانییه کی زوودا گه یستمه مه قادیشو، راسته وراست چووم بۆ دوکانه خنجیلانه که ی باوکم له بازار. هه رکه بینم، به لیشاو فرمیسکم داباراند، که وتم به سه ره ده سته کانیدا. کاتیک هه نگاوی گپرایه وه تا ته ماشام بکات، پییوتم «ئارام بیه ره وه، رۆله که م، خوشحالم به وه ی سکت پره، ئیتر کچه زایه کیشم ده بیت». تا کۆتابی ماوه ی سکپرییه که م له گه ل خیزانه که م مامه وه. باوکم بردمی بۆ لای پزیشک و دواتریش بۆ لافۆل، له ویش له سه ره حه سیره کۆنه که ی ئەییۆ ده حه سامه وه وه له و که شه پاکه دا، هه ناسه یه کی خوشم هه لده کیشا. ده موچاوی شوۆردم ئاوی سارد، مۆزو پاپایای بۆ هینام.

ئهو شه وه سه رئاوم ته قی، ئامینه ش رایکرد بۆ لای باوکم. پیکه وه چاوه روانی ئوتۆمبیلمان کرد، تا مانات بۆ نه خوشخانه ی مارتینی. هاوارم کرد تا باوکم نه مات بۆ ئەو نه خوشخانه یه کی دایکمی تیدا مرد، به لام باوکم هه ر سور بوو له سه ره ئەوه. له ژووری چاوه روانیدا، کاتیک چاوه روانی ئەوه بووین مامانیک بیت و قسه ی له گه ل بکه یین، باوکم شانی گرتم و پییوتم ئارام بگرم. منیش هه ولی خۆمدا، هه رچه نده هه ستم به ئازار ده کرد، ئەوه پری ئازار!

به يانی هات، ئیدی دواچار مامانیک هات بو لام و پشکینینی بو کردم. قیزاندی «ئهم ناوچه یه ته و او داخراوه، چییان به سه ره یئاویت؟»

تینه گه ییشتم مه بهستی چیه. ده مزانی که پیشترا داخرا بووم، ئه وهش یاده وریه کی زور تالا بوو، ئه و کاته ی ته نیا هه وت سالان بووم، که من باسم نه کردبوو. ههر ئه وهش بوو هوکاری ئه وه ی که ژنیک له گه لم مایه وه له یه که مه شه وی هاوسه گیریه که مدا تا روژی دواتریش، تا چاودیریم بکات و دلنیام بکاته وه وه که ئه وه ی دایکم کردی، که هه موو ژنیک به هه مان حاله تدا ده گوزه ریت. من تینه ده گه ییشتم له مانای برین و دوورینه وه پیکه وه، نه مه ده زانی مندال بوون چونه. دواتر تیکه ییشتم له زاراوه ی برینی ئه ندامی مینیه، ئه و مامانه توریه روونکردنه وه یه کی ساده ی پیدام. ئه و وتی «ئه گهر منداله که بیت، ناتوانم هیچت بو بکه م». به میزه که وه توندی کردم ده ستیکرد به برین.

ئای چه ند به نازار بوو! کاتیک توشی نازار ده بیت، ئاسایه هه لبه زیته وه، کاتیکیش من که وتمه جولّه، ئه و ماسولکه وه هه ندیک شوینی دیکه ی ده گرتم، به لام هیشتا تا ماوه ی چه ند کاتر مپریکیش منداله که ههر نه هات، تا گه یشته پاشنیوه رو. کاتیک دواچار کچه کورپه له که مم بینی، نه ده گریاو نه جولّه ی لیوه ده هات. مامانه که کاتیک کیشای به پشتیدا پییوتم «ئه و زیندووه، کیشیه که نییه».

باوکم ته ماشای منداله که ی کرد، ئینجا سه یریکی منیشی کردو وتی «ئای پیموایه هه مان کیشیان هه یه». باوکم ناوی منداله که ی نا فادومه، هاوشیوه ی ناوی کچه گه وریه خیزانه که، زر خوشکه که م فادومه عه لی. کاتیک بارمان سوک بوو، بو ماوه ی چل روژ له مالی باوانی محمه د حسین ماینه وه، به لام ئه وان نه ریتی سو مالی ئومولیان په یره وه نه کرد. ئه وان ته نیا خواردنیکه که میان پیده دام. منیش شیرم ده دا به فادومه، به لام ئه وه ندش شیریم نه بوو تا تیری بکه م. من ههر مملانیتم کرد، کاتیک باوکم هات و بینی هینده لاواز بووم، بردمییه وه بو مالی خو، تا به باشی چاودیریم بکات.

فادومه وه كو مندالتيك نه يتواني سهري بجوليتيت، كاتيكيش هه نديك
 ئاوسانم له ده وري پيشه سهري بيني، ئه وه م پيشاني باوكم دا. به ياني دواتر من و
 ئامينه پيكه وه چووين بو عياده يه كي ده ره وه، ريزيكي دريژ نه خوښ وه ستا
 بوون، تا پاشنيوه رۆ كاتيك بو دوا جار گويم له ناوي فادومه محهمد حسين بوو.
 پزيشكيكي ئيتالي له وه ده چوو چل سالن بيت، هات تا قسم له گه ل
 بكات. پرسى « ئه و كه وتوه؟ » سهري فادومه ي خسته ناو دهسته كانيه وه و
 له نزيكه وه ته ماشاي كرد.

پيموت « نه خير »

ئه وه هه نديك پرسى كرد: ته مه نم چه نده؟ ماوه ي چه نده له كار دام؟ كاتيك
 وه لاممدايه وه، ئه ويش وتى پيموايه ده كريت شتيك له ماوه ي مندالبوونه كه دا
 روويدا بيت. پيوتم « تۆ زۆر منداليت، له وانه يه له ماوه ي له دا يكبوونه كه دا
 ميشكى شله قا بيت ». ئه و ره چه ته يه كي بو نوسين بو هه نديك ده رمان، به لام
 كيشه كه هه ر به رده وام بوو. ئه ومان برده وه بو لاي پزيشك، به لام نه يتواني
 هيچ بكات.

قورئانى پيرۆز ده فهرمويت ميڤد له سه ريه تى چاوديري ژنو منداله كانى
 بكات، خوراكيان پييدات و بهرگيان بو داينبكات، به لام محهمد حسين
 له هه موو ئه و مه ينه تيانه ي مندا هيچ گرنگيه كي پينه دام. ئه و ته نيا يه كجار
 كچه كه ي بيني، ئه و كاته ي خوڤى و هه نديك له خزمان هاتن بو ژوورى ميوان
 له مالى باوكم. هيچى نه وت، ته نيا پينچ بو ده خوله ك ته ماشايه كي منداله كه ي
 كرد ئه و كاته ي من شيرم پيده دا.

گورانيم بو كچه كه م ده وت، بوئه وه ي محهمد حسين گوڤى لبيت:
 « باوكت به دانتيكى سوره وه هاتووه و خوڤيشى ناويت، هه ر له به ره ئه وه ي تۆ
 كچيت. نازانيت كه ئه و به هوڤى تۆوه غه مباره. هه ر له به ره ئه وه ي كچيت هيچ
 ره زامه نديه كي نيه ». »

یه کینک له خزمه کانی گوئی هه لڅستبوو، قیزاندی به سه رمدا «نازانیت ئه وه
میرده که ته؟ چۆن به و شیوه یه قسه ی پیده لیت؟»

دوو مانگ پاش له دایکبوونی فادومه، شوینی کاره که ی محمه د عه لی
گوازرایه وه بۆ شاری به له دوین، نزیك له ناوچه شاخاویه کانی ئه سیویا. باوکم و
ئه ییۆ مکور بوون له سه ر ئه وه ی، که من ده بیت له وه ی له گه لی ژیان بیه مه
سه ر. ئیمه ش ته نیا ماوه یه کی که م بوو له وه ی بووین، کاتیک پاشنوه رۆیه ک
له بازار هاته وه بۆ مالا، بینیم ئه وه له ژووری دانیشتنه، هیشتا ش به رگی ره سمی
له به ره. هه ستایه سه رپن و وتی «هاتووم تا پیت بلیم به داخه وه داپیرت کۆچی
دوایی کردووه». ده ستی گرتم، بلیتی پاسی بۆ کر ی بووم، بۆ گه شتیکی پر
ته موغو بار بۆ گه رانه وه بۆ مه قادیشۆ به بی ئه و.

له پرێگه دا من و فادومه نه خو ش که وتین، ده سما لیکم به ست به سه رمه وه،
سه رو رووخسارم پیچا، ئه و به گه رمیه وه به سه ر سنگمه وه را کشابوو، له کاتیکدا
من هه لده له رزیم. کاتیک ریگه که دوایی هات، پاشما وه ی ریگه که م به پین بری،
به سه ر گزوگیای دریزو په رژینه چۆله کاندا گوزهر م کرد، هه تا گه یشتمه لای
ئه شا له وه دووره وه. بانگم کرد، خیرا تر ده هات گه یشتمه لای یه کتر، یه کتریمان
له ئامیز گرت و گریاین. دواتر کۆر په که م جیه پشست تا له باوه شی ئامینه دا بنویت،
چومه ئه و شوینه ی که به ردیکی بچوک کرابوه نیشانه ی گۆره که ی ئه ییۆ.

من له وه وه ستام، سه ره تا بن هیچ جو له یه ک، دواتر سه رو قۆلم له قاند توند
بامدان. هه ستم کرد چاوم ئازاری توش بووه، فرمیسکی گه رم به رووخسارمدا
ده هاته خوار. داها ته وه و ده ست و ئه ژنوکانم خستنه سه ر زه وییه که، پاشان لای
خۆمه وه را کشام روومه تم نا به و له ی ئه ییۆی له ژیردا نوستبوو.

کاتیک گه رامه وه هیشتا فادومه هه ر نوستبوو، بۆ رۆژی دواتر هه مووان
له خه و رابووین، تاکه ی بۆ گه رایه وه، هه ناسه ی که م بوو بووه وه. ده ستم هیئا
به پشتیدا و شیرم پیدا، به لام ئه و وه ری نه گرت. داوام له ئامینه کرد تا به

ئامۇزاکەمان بلیت، شتیکی خراب روویداوه. کاتیک ئەو هات پرسیارم لیکرد
«دەکریت پەیوهندی بە باوکمەوه بکهین؟ کچهکەم نەخۆشەو پێویستمان بە
پزیشکە».

ئەویش بەتوندییەکەوه پێتین «ئەم مندالە خەریکە ھەریت، لەبەرئەوه
دەبیت ئیوه ئارام بگرن». ئیمە بروامان بەو نەکرد، بەلام کورپکی بچوکی
دراوسیی خۆمانمان نارد تا بە باوکم بلیت، لەو کاتەشدا ھەر چاوهروان بووین و
نزامان دەکرد.

مەرگ بو ھەراکام لەئیمە پلانی جیاوازی ھەیه. کاتیک دایکم مرد، وا
ھەستدەکرد مردن سالانیکى زۆرى پێویستە، رۆحى ئەوئەندە بەرھەلستی
کرد، ھەتا ئەوکاتەى جەستەى بێھیزتر و بێھیزتر دەبوو، بەلام بو گەنج و پیر،
بو ئەییو و فادومەى من، خواوئەند بیروکەى جیاوازی ھەیه. ئامۇزاکەم راستى
فەرموو، ئەو لەماوەى چەند کاتژمیریکى کەمدا بەجیھێشتین، ھەرچەندە
من ھەر دانیشتبوو و ئەویشم لەئامیزگرتبوو، تا ئەو کاتەى باوکم هات،
لەدەورو بەرى کاتژمیر سبى ئەو پاشنیوەرۆیەدا. رووخسارە خنجیلەکەى نوساند
بەخۆیەوه، بینیم فرمیسک لەچاوهکانى دەھاتە خوار. لەو کاتەشدا ئامۇزایەکم
پیشتر گۆرپکی بچوکی لەزیک گۆرى ئەییو ھەلکەندبوو، ھەر بۆیە ئیمەش
تەرەمکەمان ھینا، شۆردمان و کفن (کارفان karfan) یکى بچوو کمان تیوہ ئالاند،
پاشانیس ھەندیک ئایەتى قورئانى پیرۆزمان بەسەردا خویند.

کاتیک دایکم کوچی دوايیکرد، شوناسى خۆم و نکرده، ھەنوگەش بەبى
ئەییو و فادومە، رابردوو ئایندەم لەدەستچوو. تا سى رۆژ پشوووم لەبەر
ھەلگیرابوو، نەمدەتوانى بخۆم و بخەوم. کاتیک باوکم ئامادە کارى کرد بۆئەوهى
برۆین، پیموت من و خوشکەکەم لەگەلى دین.

ئەویش وتی «نا ئیوه دەبیت بچنەوه لای میردەکانتان».

هەرچەندە نەمتوانی بىڭگويى باوكىشم بكم، بەلام پىموت «ناتوانم بەتەنيا پشوو بدم، دەزانم تۆ چەند نازار دەچىزىت». لەگەرپانەوھى پاسەكەدا بۆ بەلەدووين، كاتىك بىرم لەخوشكەكانم دەكردهو، ھەولمدا تا گوئى بۆ نامۆزگارپىھىكى داىكم ھەلخەم، دەنگى ئەوانى دىكە كپ بكم و گوئى لەدەنگى نىو ناخم بگرم، بۆئەوھى بگمە چارەسەركردنى كىشەكەم. كاتىك گەيشتم بە محەمەد عەلىم راگەياند «ناتوانم خوشكەكانم بەجىھىپلەم، ئەگەر تۆ خوشكەكانى منت بەلاوھ گرنگ نىيە، ئەوا منىش تۆم بەلاوھ گرنگ نىيە».

محەمەد حسينىش وتى «تۆ ھەر شياوى خۆمىت ھەوا، خۆشم دەوئىت. من بەرھەلستى ئەوھ ناكەم خوشكەكانت بەخىو بكم، بەلام باوكم بەوھ رازى نابىت».

منىش وتم «داوام لىكردىت يارمەتىم بەدەيت، تۆش رازى نەبوويت، كەواتە دەبىت كۆتايى پىبھىنين، تۆ ھەر ئەفسەرىكى پولىسىت و موچەپەھىكى كەمت ھەيە. دەبىت كچىك بدۆزىتەوھ كە وەك من كىشەھى گەورەھى نەبىت».

پەيوھەندىيەكەمان لەوھ زياتر بەردەوام نەبوو، ئىستا ئىدى دەبوو بگەرپمەوھ مالمەوھ.

ئەوئىش وتى «تۆ بەدەست كۆستىكى قورسەوھ دەنالپىت» بەلام ئەو رىگەيدام بگەرپمەوھ بۆ مەقادىشۆ بۆ قوتابخانە، بۆ ئەو مالمەھى باوكم خوشكەكامى تىدا بوون.

منىش گەرپامەوھ. لەو كاتانەشدا، شەو و روژ رادىوئى سۆمالم ھەر قسەھى لەبارەھى ئازادىيەوھ دەكرد. لە 26/ھوزەيرانى/1960 ھەرپىمى باكورى سۆمالم سەربەخۆپى خۆھى لە بەرىتانىا وەرگرت، كەمتر لەھەفتەيەك دواتر بەشە ئىتالىيەكەشى بەھەمانشپوھ ئازادى بەدەستھىنا. دراوسپىھەكمان پەيامپىكى دا بە خىزانەكەمان، كە محەمەد عەلى بانگراوھ بۆ مەقادىشۆ، بۆئەوھى بىست روژ ئىشك بگرت، بەلام من ھىچ گرنگىيەكم بەوھ نەدا.

رۆژيكيان پاشنيوه پۆ بوو، له قوتابخانه هاڤهوه بو مالهوه سهرم سورما كاتيک بينيم محمههه حسين عهلى له مالهوه يهوه له گه ل باوكمدا چا ده خواتهوه، وهك ههر دراوسييه كي ديكه. كاتيک ئهوه بيني ههستم به هيچ نه كرد. كاتيکيش ئهوه مني بيني ههستايه سهرپن، هيواي له شساغي بو باوكم خواست و مالتاوايي ليکرد.

باوكم شاني بو پيشهوه چه ماندهوه و پيوتم «محمههه پيوتم نامه وئيه ئه زيه تي حهوا بدهم، ئهوه وتي هاني ئهوه به لگه نامه كانه، لي جياده مهوه».

ئهوه ي پيشاني مندا: هيچ پاشه كشه يهك له ئارادا نه بوو. دهستم كرد به گريان، رهنكه له بهر نهوه بووييت، كه من هيشتا ههر منداليك بووم، يا خود رهنكه به هوئي ئهوهوه بووييت، كه ئه ينيو بهوه قاييل نه بوو. باوكم پيوتم نيگه ران مه به كچه كه م» ههستم ده كرد دهستي به سهر سهرمدا ده هينا، «من لاي خو مهوه پيروزباييت ليده كه م، دايكت و دايريشت به هه مانشيوه. هه موو ئهوه شتانه ي كه ده ته وئيه ده ياندوزيته وه». هه رچه نده ئهوه شهوه من به ميشكيكي سروهسته يه كي شه كه ته وه نوستم، كاتيک له خه وه هه ستام، سهر له نوئي ئازاد بوومه وه.

بەشى نۆ
بنياتنانى نۆرپىنگەكەم

بۆ ماوەی سەكەس مانگ ئەوەندە لەتوانامدا بوايە، زۆرینەى موچەكەمم دەخستە لاوە بۆ كۆپىنى كەرەستەكان، بە زۆرىش چىمەنتو و شىشى ئاسن، وەك ئەوەشى لەگەڵ ھاوړى ئەندازيارەكەمان قسەم لەسەر كړدبوو، دەبوو نۆرىنگەيەك كە تواناى لەخۆگرتنى بىست و سى قەرەوئىلەى هەبوو. ستافىكى بچكۆلەشم كۆكردەو. يەكئىك لەخزمەكانم مامانىكى بۆ هينام، كە هيشتاش كارم لەگەڵ دەكات، لە نەخۆشخانەى ژنان و مندالانى بەنادىرەشەو كە لەلايەن حكومەتى چىنەو لەسالى 1977 دروستكرايوو، دوو پەرستارو پاككەرەو هەيەكى زۆر باشيشم بەكړى گرت. دەمزانى پاككەرەو كە ئەركىكى زۆر گرنگى لەئەستۆ بوو، لەژوروى مندالوون خويىنىكى زۆرى لى بوو، خويىنە رزائەكانىش دەبوو پاككړيىنەو.

لەهەمانكاتدا من و عەدەن كۆلگەيەكيشمان دروستكرد. پىكەو هە چووين بۆ بانكىكى پيشكەوتوو دەستكەوتەكانى خۆمانمان لەگەڵ خۆمان برد بۆئەو هە زەمانەتى قەرەزەكە بكەين، دواترىش عەدەن چوو بۆ بەشى كشتوكال، بە تراكتۆرىكەو هەگرايەو. ئەو كارىكى دژواربوو، بەلام دەستكەوتمان هەبوو: خەرمانەكە گەشەى كرد، هەموو بەيانىيەكيش ئامۆزاکەم لەگەڵ سەرھەلدانى خۆردا، بارىكى دەنا لە لۆريەك و دەيبرد بەرەو بازارى سەرەكى مەقاديشو بە ناوى بەكارا. بە پارە و گوشت و شەكر و چاوە دەگەرايەو، پاشانىش لەگەڵ ئىمە نانى بەيانى دەخوارد، ئىنجا دىكۆشى دەبرد بۆ قوتابخانە.

لەمانگى پىنجدا، كورپىكم بوو ناوماننا ئەحمەد، كورپىگەيەكى بەهيز دياربوو، مليكى دىرژى هەبوو هەر وەكو مىلى باوكم. فادومە عەلى چاودىرئى منى دەكرد، هەر وەكو كچە بچكۆلەكانم، تا سەرلەنوئى وزەم بەبەردا هاتەو بۆ پىاسەكردن لەنتو دانەوئىلەكاندا. سالى دواتر لە 15/ئابى/1983 دەرگاى نۆرىنگەكەمان كردهو.

لەسەرەتادا ژمارەيەكى كەم نەخۆش رووى تىدەكردىن، هەندىكجار پىنج تا دە نەخۆشئىك دەهاتن، بەلام لەبەرئەو هەي ئىمە دەكەوتىنە سەر رىگەى سەرەكى و بوپىيەى هەوالەكەش بەخىرايى تەشەنەى كرد، كاتئىك لەكارى خۆم

له مهقاديشو گه رامه وه، بينيم ژنان به ريز وه ستاون و له چاوه پروانی مندان. زورښه نه خو شه کانم که بئ هيچ گريوگولنيک منداليان ده بوو، ته نيا شه ويک له گه لمان ده مانه وه. له به رامه بريشدا نه وان 35 سه نتيان ده دا، نه وه ش بريکي که م بوو، تا نه و کاته شتي له و بابه ته نه بوو، بو که ساتيکيش مه به ستيان بوو شتيکي نه وتو نه بوو، کاتيک چاره سه ري ژنه بازرگانيک يان ژني وه زيړه کاني حکومه ته که ي سياد به پريم ده کرد، پاره ي زورتريشيان ده دا. نه گهر بمرانيايه که سيک چاره سه ر ناکريت پاره م ليوه رنه ده گرت.

نه گهر پيتوايه نه م شته به خشنديه، ده بيت نه وه بزانيت، کاتيک خه لکي سو مال شتيکيان بويت پيداگري له سه ر ده که ن. ته نانه ت نه گهر بچيته ده ريشه وه جيتناهي لڼ، به دواتدا دڼ، پيتده لڼ «دوعاي خي رت بو ده که ين، ده خوازين له به لا به دووربيت، تکايه چاره سه ريکي که چه که مان بکه». منيش به رگه ي نه وه ناگرم که سيک بينم نازار ده چي ژيت، ده بوو هه ر شتيکيان بو بکه م. نه گهر که سيک له روه وشيکي دژورادا بوويت و پيوستي به وه بوويت بنپري ت بو نه خو شخانه به ک، ده منارد بولاي کومه لنيک پزيشکي چيني، که له به نادير بوو بونه ناشنام، که پيکه اتبوون له پسپوراني OB/GYN، پزيشکي گشتي، پزيشکي هه ناوي و پزيشکي مندالان، نه و کاتانه ي نه وان له کاردا نه بوون، به نه وتومي ل ده هاتن بو کيلگه که م بو بردنه وه ي سه وزه و ميوه ي تازه. پاشنيوه روپه يک له وان ه وتنه وه گه رامه وه، بينيم ژنيک له شويني چاوه پرواني

له سه ر قه نه فه يه ک دانيشتوه، پيموت «چوني، نه خو شيت؟»

نه ويش وتي «نه خير، ناموزاکه م هي ناومي بو تيره. پيوستم به ئيشيکه». نه و ژنه ناوي فادومه دوالي بوو، ته نيا شاره زاييه کيش که هه يبوو نه وه بوو که خوليکي فرياکواري سه ره تايي خاچي سورو مانگي سوري بينبوو. پيموت له کاتزمير چوار سه ربداته وه، هه ر که چاوم خشانده وه به زوريک له که يسه کاندان بو م روون بووه وه، ده بيت چون پيشوازي له نه خو ش بکري ت، ته واليتيان نيشان بدرت و ناويان تومار بکري ت. نه و هه ر زوو ده ستیکرد به کارکردن، ئيدي له و کاته وه فادومه دوالي بووه ده سه ته راستي من.

لهو كاتهوهى كه نۆرپىنگه كه دوو مانگىك بوو كرابووهوه، رۆژانه پىشوازيمان له دوو سهد نه خوۆشپىك ده كرد، رىزى ئه و ژنانه شى كه له چاوه پروانى دايك و باوك يان منداله كانياندا بوون، به درىژايى ئه و راره وه درىژ بوو بووه وه، كه دروستمان كردبوون. بۆئوهى له ده و روبه رى كاتزمىر 10 شه و لىبىنه وه، هه و لمده دا هه ر ده خوله ك جارىك سه ر له هه ر كام له نه خوۆشه كان بده م، ئه وه ش هه ر ته نيا به شى ئه وهى ده كرد پىيانبلىم باشن، ياخود ده ستنىشانى حالته كانيان بكه م، ياخود ئه گه ر پىويست بىت هه ندىك ده رمانيان پىبده م، يان چاره سه رى پىويستيان بۆ كه م. به تىپه ر بوونى كات بۆم روونبووه وه كه نه خوۆشى ناوچه گوندىشینه كان، كه متر زانياريان هه يه له باره ي تهنروستى و پاكوخاوينىه وه، به به راورد له گه ل ئه و نه خوۆشانه ي له نه خوۆشخانه كه مدا بوون، ئه وان هه مان جوړ به رگرىان نه بوو له به رامبه ر جوړىكى ديارىكراو له ئه نتيبايوۆتىك، يان هه ر ده رمايتىكى ديارىكراودا. ئه وه ش ئه وه ده گه يه نىت كه ئه وان زۆر به يجار خىترار ده گه رپىنه وه بۆ لايه نى تهنروستى.

سه ربارى كاركردى سهر به خو و زياتر بوونى متمانم به نۆرپىنگه كه، به لام هيشتاش پىويستم به رازىبوونى زياتر هه بوو بۆ ئه نجامدانى هه ر نه شته رگه رىبه ك له مه قادىشو، ته نانه ت له بارودوخه زۆر كتوپره كانىشدا. له وپش ملمانىي ده سه لات هه ر به رده وام بوو، خه لكىش خه باتيان ده كرد له پىناو شكۆمهنديدا، ئه وان زانست و مه عرفه يان وهك چه كىك به كارده هينا. پزىشكىكى به ناوبانگم بىردىته وه، كه په رۆشى بلاوكرده وهى توژىنه وه يه كى نوئى بوو، كه ئه و تاقيكرده وهى له سه ر ژمه ده رمان و كوئانى ناپىويست ده كرد وهك به شپىك له كارى ئه زمونى خۆى. هه ندپك له مامانه كان له گه ل من ده ستيانكرد به قسه، نىگه ران بوو ين له وهى روویده دا كاتىك ئه و نه خوۆشانه به جىيان ده هيشتىن، ته نانه ت ئه گه ر دايكه كه ش باش بووايه ئه و كاته ي له نه خوۆشخانه بوو، نه تده زانى چى به سه ر كوۆرپه كه دىت.

كاتىك ئه زمونى ناوچه گوندىشینه كانم گه شه ي كرد، گىپانه وهى نه خوۆشه كانم بۆ لاي پزىشكانى دىكه، پتر دژوارى به خوۆه بىنى، ئىدى خه ونم

به ژووری نهشتهرگه ریبی خۆمهوه دهبینی. به شی نهشتهرگه ریبی به واقعی بووه نهخۆشخانهیهک، ههچهنده سیاد به پری ته نیا ریگه ی به ئیمه دا بوو بۆ کردنه ووه به پۆیه بردنی نۆپینگه ی بچوک. له گه ل ئه وه شدا ماده ی زیاترو زیاترم کۆده کردوه، قسه م بۆ ئه ندا زیاره که ده کرد، ده رباره ی بیروکه کم و شتی دیکه ش. عه دن ده یوت «حه وا که ی وازده هینیی؟ ده ته ویت هه ر لیروهه بۆ مه قادیشو بکه یت به بینا؟»

ئامینه هیشتاش هه ر مندالیک بوو، به لام دیکۆ ده یتوانی تیمبگات و یارمه تیم بدات. ئه و ده یوت «دایه هه رده بیت دروستی بکه یت»

هه ر له و رۆژانه دا من په یوه ندیم کرد به هالاوی سکرتری شه خسی سیاد به پریه وه، که پشتگیری پلانه که می ده کرد بۆ به رفراوان کردنی نۆپینگه که. رۆژنیکیان پیاویک هات بۆ دیگفایه ر له کاتیکدا من سه رقالی ئه رکی خۆم بووم له گه ل خویندکاره کانم.

پیاوه که وتی «ئه مشه و له کاتژمیر 11 له گه ل سه رۆک کۆبوونه وه ت هه یه».

منیش به سه رسوپمانه وه پرسیم «هه ر ئه مشه و!»

«برۆ بۆ باره گای ده ولت له وی سکرتریه که ی ده بینیت».

سه رسام نه بووم به وه ی سیاد به پری به و درهنگانه داوای من ده کات له ئۆفیسه که ی خۆی. ئه و له 11 هه تا 4 شه و پيشوازی له میوانه کان ده کرد. ئه و پاشنیوه پۆیه ش گه رامه وه بۆ ماله وه، کاوباری نۆپینگه کم به جیگه یاند، جلوبه رگم گوپی، ئه گه رچی جلوبه رگم به وشپوه ره سمیه ش نه بوو، به لام جوهره ریژیکی پیوه دیار بوو. ئۆتۆمیله که هاته شوینه که وه به خیرایی رویشته به ره و ئه فگویی روود، منیش له به رخۆمه وه هه ر ده موت تۆ بلیی سه رۆک داخوازیه که م ره ت بکاته وه.

کاتی که هالاوی منی لای ده روازه که وه بین، باوه شی پیداکردم، به نیو هه وشه که دا بردمی که به گلۆپی ره نگاوپه نگی جوان روناک کرابووه وه، که

بەدرېزايى رېگى ئوتۆمبىل ۋە ھەتا دەگەشتە لاي تەلارەكەش، ھەر بەرە جۆرە روناك كرابوۋە. سى پاسەۋانىك لەدەرەۋە ۋە ستابون، بە دەۋرى ئەۋانىشەۋە چەندىن كەسى دىكە دانىشتبون، ھەندىكىان بە بەرگى رەسمى ۋە ھەندىكىش بە بەرگى ئاسايەۋە، بە شىۋەى گروپى بچوك يېكەۋە قسەيان بۆ يەكتى دەكردو چاۋ قاۋەيان دەخواردەۋە. ھەر كە چوۋىنە قاۋەخانەكە بەلای سەرۆك خۆيدا رەتبوۋىن، يارى تۆپى سەرمېزى دەكرد لەشۋىنىكى كراۋەدا. ئەو زۆر بەكەيف دياربوو، ھەستى بە گەنجىتى دەكرد، لەۋە نەدەچوۋە بتوانىن بەردەۋام بېن. بەنىۋە روناكىيەكى لىلدا بە رارەۋەكەدا چوۋىنە نىۋە ئۆفيسەكە، لەسەر كورسىيەكى سادە دانىشتىن. ھالۋى بوتلىك فانتاى پرتەقالى بۆ ناردم تا لەماۋەى چاۋەروانىيەكەم دا نۆشى بكەم.

لەۋى بۆ ماۋەى زياتر لەچل ۋە پىنج خولەك دانىشتىم، لەۋ كاتەدا سىاد بەرى لەگەل يەكىك لەژنەكانىدا بوو. دواچار ھالۋى ھات ۋە وتى «ۋەرە لەگەلم»

يەكەمىن شت كە من سەرنجمدا رووخسارى سەرۆك بوو، ھەر بە پىستىدا دەمزانى كە ئەۋ خۇش دەژى، چاۋەكانى بەگوروتىن بوون، بە بەرگىكى خاكى كالەۋە بەزى بۆ دەكردم. من وتم «گەرەم جەنابى سەرۆك، سىياس بۆ پىشۋازى كىردنەكەت، بۆئەۋەى كە رىتدا چاۋم پىتبكەۋىت». بەرەۋە رووم ھات تا دابنىشىت، منىش بە ھەمانشىۋە، پانتۆلەكەم رىككردەۋەۋە قاچم خستە سەر قاچ. «ناوم دكتۇر ھەۋا بەدى دىبلاۋىيە، لەنىۋان مەقادىشۋ ۋە ئەفگۆيىدا دەژىم لەناۋچەيەكى گوندىشىندا. لەۋ ناۋچانە چەندىن كەس ھەن، كە بەدەم ئازارەۋە دەنالىنن، ئەۋان ھىچ جۆرە ھۆكارىكى گواستىنەۋە شك نابەن تا بىن بۆ نەخۇشخانەكامان لە مەقادىشۋ».

ئەۋىش وتى «دەتەۋىت نەخۇشخانە دروستبەكەيت».

منىش وتم «بەلى».

پرسى «ئەى دەزانىت دروستكردنى نەخۇشخانە كارىكى چەند دژۋارە؟»

چەندىن گريوگۆلى ريز كرد لەدروستکردنى بىنايەكدا، پيوستى هيشتنەوهى ستانداردى بالاي خاويى و شوينكەوتنى پرۆتۆكۆلە نىشتىمانىيەكان. وتى «ئەمە كارىكى ھەر وا ئاسان نىيە».

وتم «گەرۆم جەنابى سەرۆك من دەمەوېت ئەو نەخۆشخانەيە دروستىكەم، ژنان زۆر بە دەست ئازارەو دەنالىن».

قسەكەى پيپرېم تا ھەلويستى خوويم لەبارەى مافەكانى ژنانەو پيپلېت، بە وتەى ئەو ژنان بپرېھى پىشتى كۆمەلگەى سۆماليين. كاتىك كۆتايى بە قسەكانى ھيئا، دەستبەردارم بوو. وتى «رەنگە بگەرپيئەو ھەگەل ھەزىرى تەندروستى كۆبيئەو»، لەبەرئەوھى من چاوپرېي ئەو ۋەلامەم نەدەكرد، بە سانايەو ھەسواسم كرد بۆ ئەودەرفەتەى پيئىدام و ئىدى رۆيشتم. لە ئوتۆمبىلەكەدا ھەولمدا بىر لەو لايەنە باشانە بگەمەو ھەگەل بۆ ۋالاتەكەمانى فەراھەمھيئاو، تەنانەت ئەگەر ئەو ھەستەش ھەيپت كە ھەموو سۆمالييەكان رقبان لەو، بەلام ھيشتاش زۆر شت ھەن كە من لەگەل ئەودا لەبارەيانەو كۆكين لەسەرى. جارى دواتر ھالاي ھات بۆ لام، زەرفىكى پەمەيى لەئوفىسى جەنابى سەرۆكەو پيپو، كە نامەيەكى لەخۆگرتبوو، تايادا ھانى منى دابوو بۆئەوھى قاوشىكى نەشتەرگەريى و نەخۆشخانەيەكى بىست قەرەوئەلەيى دروستىكەم، ناويشى بنيم نەخۆشخانەى ھەوا ھەبىدى. ريكخراويكى ئتودەولەتى بە ناوى كلىساي خزمەتگوزارىي جىھانى، كۆمپانيايەكى ئەمەريكى نارد، بۆئەوھى ھەلسەنگاندن بۆ پرۆژەكە بگەن. ئەوان كۆنكرىتى باشان بۆ دابىنكردين بۆ دروستکردنى سەققىكى باش و پايەى بەھيژ، ئيمەش پاشماوھ كامنان ھەلدەگرت بۆ بىنايەكى دىكە لەداھاتودا. لەكاتىكدا ھەدەن كە رەستەى كىلگەى زۆرتى كۆدەكردەو، لەوانەش ئاميرىكى ئەلماناي رۆژھەلات كە ئاميرىكى ھەلدانى ئاوبوو، كە پيداويستى مالا، كىلگەو نۆرپىنگەكەمانى دەستەبەر دەكرد.

ئيمە ھەر خەرىكى بىناتنان بووين، تەنيا ئەو كاتانە دەوەستايين، كە پارە نەبوايە يان لەپۆژانى ھەيئىدا، ئەو كاتەى كە پشوو بوو، كەس كارى نەدەكرد، پاشان پىكابەكەمان دەبردو دەچووينە قەراغى كىلگەكە كە لەويدا ھەواكە زۆر بەھيژ بوو. نيوەرۆخوائىكەمان كرد پىكھاتبوو لەگۆشتى وشت، پاستا (ھەويىرى

مه‌عكه‌رونى و سپاگىتى، خواردينكى ئىتالييه)، برنج، شه‌كر، ئاماده‌مان كردن و چووينه ژىر ئه‌و دره‌ختانه‌وه، ستافه‌كه‌شمان بانگه‌شت كرد. ئامينه‌ه‌زى ده‌كرد سه‌يرى مؤزه‌ كاله‌كان بكات كه به‌ داره‌كانه‌وه سه‌وزو جوان بوون.

سالائىك دواتر ئه‌حمه‌دى كورم پىئوتم كه ئه‌و رۆژانه وه‌ك خۆشترين رۆژه‌كانى ژيانى دىته‌وه بىر. ياده‌وه‌رييه‌كان شىئوئراون، ناتوانم بگه‌رېمه‌وه بو رابردوو، بو رۆژىكى سالى 1986 كاتىك من چوومه ده‌ره‌وه بو دالانه‌كه‌و له‌دووره‌وه ده‌ريايه‌كى سه‌وزم چاوپىكه‌وت. هه‌نديكجار ده‌پرسم، ده‌بىت هه‌ستم چۆن بىت، كاتىك من بتوانم داهاتووى خۆم بىئمه‌ پىشچاوى خۆم، به‌لام ئه‌وه‌ش وه‌ك ئه‌و بىرۆكه‌يه مه‌حاله، كه من ئىستا بجمه‌وه هه‌مان ئه‌و دالانه‌و وىنه‌كه‌ى مندالى، دىكۆش به‌ ترسه‌وه به‌ئىو كىلگه‌كه‌دا رابكات به‌دواى عه‌ده‌ندا.

له‌ رۆتېنه‌ى خۆم ده‌ربازم بوو: زوو برۆ بو مه‌قاديشو، بگه‌رېره‌وه بو پشوو‌دان و بچۆره‌وه بو نوپىنگه‌كه‌و بگه‌رېره‌وه بو نوستن. مندا‌لكامان به‌هيزو ته‌ندروست بوون، خۆراكى تازه‌يان ده‌خواردو به‌ناو ده‌وه‌نه‌كه‌دا رايانده‌كرد. ئامۆزايه‌ك ته‌له‌فزيۆنىكى پاناسۆنىكى بو هىئايين، كه فىديو كاسىتىشى له‌گه‌ل بوو. پرۆگرامه‌كانى ته‌له‌فزيۆنه‌كه‌ كه له‌ كوئته‌وه ده‌هات له 6 بو 10 ئىواره بوو له‌پۆژانى هه‌فته‌دا، له‌پاشنيوه‌روانى پىنج شه‌مه‌شدا عه‌ده‌ن مندا‌لكانى ده‌برد بو بىنىنى فىديو. هه‌موو سى هه‌فته‌يه‌ك فىلمىكى بۆليود، فىلمىكى خۆرئاوايى و فىلمىكى هونهره‌ مادىيه‌كانيان ده‌هئايه‌وه، ئه‌وه‌ش له‌و جۆره‌ فىلمانه‌ بوون، كه عه‌ده‌ن ده‌يزانى مه‌ترسى گرته‌ى سىكىسى تىدا نيه‌. له‌كاتىكدا ته‌له‌فزيۆن له‌ماوه‌ى رۆژدا رىپىدراو نه‌بوو، دىكۆ ده‌يزانى چۆن موه‌ليده‌كه‌ ئاماده‌ ده‌كات، هه‌ر بۆيه‌ ئه‌وان ده‌ياتتوانى شتى زياتر بىنين به‌رله‌وه‌ى من و عه‌ده‌ن بگه‌رېنيه‌وه ماله‌وه. دوا‌جار ئىمه‌ تىگه‌يشتىن، ئىدى عه‌ده‌ن يه‌كىك له‌كىبلاه‌كانى پىكه‌وه به‌ستنه‌وه‌ى هىئا، بۆئه‌وه‌ى رۆژانه كارى پىبكات.

من و عه‌ده‌ن كاتىكى ئه‌وتۆمان نه‌بوو تا پىكه‌وه دابنىشىن، ورده‌ورده‌ ناره‌زايى ده‌كه‌وته نىواغانه‌وه. شىوازى ژيانى سۆمالييه‌كان وه‌ك ده‌زانن

بەوجۇرىيە كە دەبىت پىياو كارىبكات و فەرمان دەرېكات، ئىش مندالا پەرورەدە بىكات و ملەكە چى بىئىت. لەو كاتەو كە من ئەو زەوېيەم كرىبو، بىنام لەسەر دروستكردبو، ھەندىك لەبىرى خانەوادە كامانم جىبە جى كرىبو، تەنەت ئەگەر عەدەنىش رەتىكىدىتەو. فشارى بارودۇخى سىياسى و زىادبوونى گرىژى لەئىو ئۇفيسەكە عەدەندا خزمەتى مەسەلەكە نەدەكرد. ئا، بىرمە ھەندىك رۆژ ئەبىئو ھىواى ژىانىكى كامەرانى بۇ دەخواستم، ئەو ھىچى دەربارەى خۇشەكەنى ژىانى ھاوسەرگىرىيەو نەدەوت.

نارازىيە كامان بوونە ئەرگومىنت، نىش پىداگرىم دەكرد لەسەر ئەو، كە دەبىت بە دەنگىكى نىم بدوئىن ھەتا مندالەكان ئاگايان لىمانە. ھەندىكجىر لەو كاتەدا من پاش بەجىھىنانى ئەركى خۇم دەگەرەمەو بۇ مالىو، ئەوئىش پىشتر لەدەرەو بوو لە مەقادىشۇ سەرقالى بازىرگەنى بوو، ياخود دەچوو دەرەو بۇ كىلگەكە بۇ كاركردن لەگەل كرىكارەكان، بۇئەوئى دلىش بىت لەوئى سىستەمى ئاودانەكە لەماوئى شەودا كىلگەكە ناخاتە بەر لىشاو. من لەو دەمانەدا بىرم لەو ئامۇژگارىيە دەكردەو، كە ئامىنەى ئامۇزام پىدەدام، ھەفتەيەك بەرلەوئى من و عەدەن ھاوسەرگىرىيە بكەين. ئامىنەوتى «دەزانىت ئەبايۇ شتىك ھەيە، كە من لەبارەى ئەوئىنەوئى فىرى بووم، پاش ھاوسەرگىرىيە پانزە لەسەدى خۇشەوئىستى كۇتايى دىت».

شەوئىك كاتىك من و عەدەن تەماشى ھەوالى كاتزمىر دەمان دەكرد، ھاوپىيەكى خۇمانم بىنى، مىردى يەككى بوو لەكچەكانى سىاد بەرى. ئەو لەنىك ھارجىسىا بوو، گەرەترىن شارى باكور، كە بىكەيەك بوو بۇ بزوتتەوئى نىشتمانى سۇمالى كە گروپىكى ئۇپۇزىسىون بوون لەلايەن ئەندامانى خىلى ئىساكەو دەمەزرابوو. كاتىك كامىرا كەوتە سەر ئەو ھاوپىيە لەتەنىشت لەشەيەكى كوژراو بوو، دواى ئەوئى دانپىنانى لىوەرگىرا بوو سوتىترابوو. ئەوئى بوو مایەى گرىبوونى ئىمە ھاوپىكەمان رىك چاوى بىرە كامىراكە، چاوى بىرە ئىو چاوى ئىمە، بە دەستى چەپىشى ئاماژەى بۇ تەرمەكە دەكردو دەپوت «ھەر كەسئىك پىچەوانەى شۇرشى پىرۇز بىت، ئاواى لىدەكەين».

لەبەرئەوهی عەدەنیش لەهۆزی ئیساك بوو، ئیمە لەچارەنوسی دەترساین، هەموو ئەوهی دەمانتوانی بیکەین ئەوهبوو، کە بەشییوێکی راست بەردەوام بین لەسەر ژیان. بەلای عەدەنەوه ئەمەش مانای ئەوه بوو، کە هیچ نەئیت کاتیک ئەو هاوئەکانی دەبینی پارەو ئوتۆمیئیلی حکومەتیان دەدزی. ئیمە پرسەیه کمان گێرا لە پایتەختەکە ی خۆمان، مەبەستم زەوی بەرفراوان و کێلگەو نۆرینگە کەمان بوو، بەلام هێشتا دەبوو بیکەنین و گۆرانی بۆ حکومەتیک بلیین کە خەلکەکە ی خۆمانی دەکوشت.

لەئایاری 1986 زیاد بەری بە خەستی بریندار بوو لەرووداویکی ئوتۆمیئیلدا، بۆ مەبەستی چارەسەری پزیشکی نیرا بۆ سعودیە. لەکاتیکدا زۆریک لەخەلکی خوازباری ئەوهبوون، رێبەریکی نوێ دەرکەوئیت، وه ئەوهی چۆن لەپۆژانی سەرەتادا بەو جۆرە بوو. ئەو تەندروستی بۆ گەراپەوه، بێ رکابەر لە کانونی یەکەمی ئەو سالەدا چوووه ئیو خولیکی هەلبژاردن. میردی یەکیک لەنەخۆشەکانم بە حەسەرەتیکەوه وتی «حەوت سالی دواتر چی دەگوزەریت؟» لەو رۆژانەدا سەرۆکی بەشی دەرمانی سۆمāl پیاویکی زۆر ژیر بوو، کە یارمەتی پڕکردنەوهی ئەو کەلینە ی دابوو کە لەتیوان پزیشکی مۆدێرن و تەقلیدیدا هەبوو. لەژێر سایە ی رێبەرایەتی ئەودا توێژەران سۆمāl سەردانی ناوچە گوندنشینەکانیان دەکرد بۆ کۆکردنەوهی نمونە (سامپل)، بەو ئومێدە ی بەدواداچوون بکەن بۆ ئەوشیۆه چارەسەرەنە ی، کە لەئێو گەلاو گولاو رەگەکاندا هەبوون. بە داخەوه ئیمە کەرەستە ی شیاوی تاقیگەمان نەبوو، تا بەدواداچوون بکەین بۆ زۆریک لەو ئەزمونانە، هەربۆیە مادەکان نیران بۆ ئیتالیا. من بە ریکوئییکی سەردانی ئۆفیسەکە ی ئوم دەکرد، بە ئومێدی ئەوهی لەدوایین دەرەنجامەکانی ئەو توێژینەوانە هەوالیکم دەست بکەوئیت.

کاتیک من لەپۆژانی پشودا دەچومە ناوچە گوندنشینەکان، لەگەڵ چارەسازانی تەقلیدی دەکەوتمە گەفتوگۆ، هەندیک لەوانە پیاوماقوولی گوندەکەیان بوون، زۆرینەیان لەپەنجا سالیدا بوون. لەکاتیکدا ئەوان سەرسام بوون بەوهی کە پزیشکیکی پەرورەدە ی سۆقیەت دەپهوئیت لەوانەوه فێر ببیت، ئەوان

له به سه رهاته كانياندا به خشنده بوون، كاره كه يان بو من روونكرده وه. يه كه م چاره سهر كه من بينيم بو پياويك كرا، كه دو مه ليكي زور گه وره ي له قاچيدا هه بوو پريوو له كيم، نه وه ش نه و شته يه كه ئيمه له نه خوشخانه كاني خو ماندا كوني ده كه ين و ئاوه كه ي دهردينين. چاره سازه كه كو مه ليك گه لاي هينا و بلاويكرده وه به سهر قاچيدا. من به گومان بووم، به لام پاش چند كاتزميريكي كه م برينه كه كرايه وه و له شويني خو يه وه ئاوه كه ي له بهر رو يي. منيش به بي نه وه ي بروا به وه بكه م، كه بينيم گه لاكم خسته نيو كتبي به كه مه وه، پرسيارگه لي زورم هه بوون، كاتي ك نه و تيكه له يه كه له حهوت رووه كي جورا و جو ري پيشاندام، دووانيان له دهر ياو، پينجيان له ده وه نه وه، به وه ناسرابوون، كه چاره سهر ي په تاي سهره كي ده كه ن.

له و كاته وه ههر كاتي ك نه خوشي ك به ده ست كي شه ي دژواره وه بنا لينت، شه وان ئيشكي به دياره وه ده گرم و سهرنج له سهر حال ته كه ي ده نوسم. پاشان له پرؤژاني هه نيدا نه و كاتانه ي ده چووم بو وتويز كردن له گه ل نه و چاره سازانه دا، راي نه وانم له و باره يه وه وهرده گرت.

ژتيكي لاو له ده وه نه كه وه هات بو لام بو نورينگه كه، هه ستي به ژانتيكي زور ده كرد. هه رچه نده من هيچ ژيده ريكم لا نه بوو بو پشكيني شان كاني، به لام له نيشانه كانه وه پيشيني نه وه م كرد، كه نه مه شير به نجه ي مل بيت. بو م روونكرده وه كه نه وه چيه و نه و ده بيت چي بكات، به لام نه و نه يده ويست بچيت بو نه خوشخانه، چونكه خيرانه كه ي ده ترسان، ههر بو يه من چوومه سهر بو چوونه كه ي نه و و هه ستام به پياده كردني ئاموزگاري چاره سازاني ته قلدي تي كه له يه كه له رووه كم تي كه لاو كردو هه ويره كه م خسته سهر شوينه توش بووه كه، ورده ورده وه هه فته دواي هه فته به رده وام بووم له سهر نه م كاره. له ماوه ي چند هه فته ي دواتردا ناوچه توشبووه كه دامركايه وه، هه تا نه وه ي ته نيا به شي سهره وه ي مايه وه.

من به ئاشكرا له سهر نه خوشه كانم نادويم، به لام له هه مان كاتيشدا

به نهینیش کار ناکهم، که خوبه کی ترسناکه بو هەر پزیشکینک. روژیکیان کاتیک له نۆرینگه که چومه دهره وه، تا ههوايه کی پاک ههلمژم، پیاویک لیم نزیکبووه وه، پیتوتم «دکتۆر ههوا دهمهویت شتیکت پیلیم».

له بهرئه وهی ئه و به دریزایی ئه و روژه له ویدا بوو، من وام ده زانی ئه و چاوه رپی ژنیکه له ژووره وه. منیش داوام لیکرد، تا بکه ویته شویم به ره و پشته وهی نۆرینگه که به ره و لای ده وه نه که برۆین. پیتوتم «چاودیریت له سه ره، پۆلیس ده زانیت ئه م چاره سه ره ته قلیدییه به کارده هیئت». ئه و زۆر راستگو دیار بوو، له نیتوان قسه کانیدا لیه کانی ده کرۆشت. «رهوشی تۆ له مه ترسیدایه».

دلنیا نه بووم له وهی چی به پیاوه که بلیم، پیموت من له کاره که مده هه موو ریکاره حکومییه کانم گرتۆته بهر، پاشان پیموت «سوپاس بو تۆ» ئیدی ئه ویش رویشت.

به یانی دواتر پیتش ده سپیکی وانه که م له زانکو، له بهرده م ئۆفیس سهرۆکی به شی ده مانسازای راوه ستام ده رگا که م له دواي خومه وه داخست و ده ستمکرد به گاله گال: «من ئه و دره ختانه به و شیوه یه به کارده هیتم که ئیه پیتان باشه، که چی وا که سیک هاتووه و ده لیت له مه ترسیدام، ئه مه یانی چی؟»

ئه و پزیشکه ده مانسازه ش هه ر له یه کیتی سوڤیه ت خویندبووی، له وه تیده گه یشت چیده لیم، به لام ئه و هیشتاش هه ر سوژی بو کاره که ی خوئی هه بوو. پیتوتم «بهرده وامبه له سه ر کاره که ت، با من تاوانباربکه ن، ده زانم چۆن به رگریده که م». پیمابوو راستبکات. ئه و دۆزینه وه و توینزه وانه متمانه یان به من به خشی. ده ستمکرد به کردنه وهی به لگه بو کاره که م، خه ونم به وه وه ده بینی، چاره سه ری نه خووشی شیرپه نجه بدۆزمه وه له و دره ختانه وه.

چه ند مانگیک دواتر من سه قالی کارکردنی خۆم بووم له نه خووشخانه ی به نادیر، پشکنیم بو ژنیک کرد، که زیادبوونیک ترسناکه له ناوچه ی هه وزیدا روویدا بوو. کاتیک پشکنینه که گه رایه وه بینیمان شیرپه نجه له ئاستی

دووهه مديايه. ئاي چهند نيگه ران بووم، كه ئه وه هه والهم بلاوكرده وه. چهند ههفته يه كي كه م، جار يكي تر دواتر ئه وه هاته وه بو نوري نكه كه م، به ئوم يدي پيداني هيوايه ك. پيموت «چاره سه ريكي باشمان هه يه بو ت». ئه وه ژنه بو ماوه ي سى مانگ له گه لمان مايه وه، منيش هه موو روژي ك گيراو هه يه كم له سه ر شوي نه توشبو وه كه داده نا. له سه ر مو له تي خو ي، له گه ل به ره وي پيش چووني ره وشى ئه ودا وينه م ده گرت، ئيدي هيو اش هيو اش زياد بوونه كه ده ستي به پوكانه وه كرد.

هاورپيه كي عه دن بانگه يشتي خيزانه كه ماني كرد، بو ئه وه ي له ژر سايه ي ئه ستي ره كاندا نزيك ته نه ئاسمانييه مه زنه كان دابنيش ين، كه له ناوچه كه دا گه ليك دلپرين بوو. له وكاته دا فادومه دوالي ئه زمونيكي باشي په يدا كردبوو، بو ئه وه ي له ئاماده نه بووني مندا چاو ديري نوري نكه كه بكات و له هه ر كتوپر يه كيشدا په يوه ندى بكات به هاوه ليكه وه له مه قادي شو. بو ماوه ي سى روژ خيزانه كه مان سه رقالي گه مه و پي كه نين بووين. ئامينه چي ژي له وه ده بيني له سه ر ئاگريكي كراوه چيش ت لييني ت، له كاتي كدا دي كو له وه وه رس بوو كه گه و ره ترينه، كاره نار ه حه ته كاني درابوو به سه ردا. منيش به نه رميه كه وه پيموت «لي تتي ده گه م، به لام ئه مه كاري تو يه».

هه ركه شه مه گه پامه وه ده سته جى چووم بو نوري نكه كه بو ئه وه ي پشكنين بو نه خو شه كان بكه م، به لام ئه وه ژنه ي چاره سه رم بو كردبوو رو يشت بوو. فادومه دوالي وتي «ئاگام لي ي نه بو وه رو يشتو وه». بو ارماندا وه به نه خو شه كان له ده ره وه و ناوه وه پشكنين بكه ن، ئاساييه شتيك رووبدات بن ئه وه ي تييني بكات.

وتم «ئه وه چاره سه ره كه ي ته واو نه كردبوو».

نه مازاني ئه وه ژنه چي به سه ر هات، به لام ئه وه روژه هه موو به كار هينانيكي پزيشكي ته قليدم راگرت. سو ده كاني شايسته ي ئه وه هه موو مه ترسييه نه بوو، كه بو سه ر خو م نه خو شه كانم هه يبوو.

به‌شی ده‌یهم
گه‌رانه‌وه‌ی خوشکه‌کانم

پاشنیه پۆیه کاتیک نۆرینگه کسومات بو، لای به له کۆنه که وه دانیشتبوو، له دووره وه دوو ژنی په چه دارم به دیکرد، که به ره و لای من دهاتن. کۆمه لیک مندالیان به دواى خوځان خستبو، قه تاره یان به ستبوو سى سى و له ریزی دوايشه وه دووان. من وام دانابوو که ئه وان بو وه گرترنی یارمه تی پزیشکی هاتن، هه ستامه سه رپى و گه رامه وه سه ر کاره که م. هه ر که نزیکبوونه وه هه ستمکرد که ئه وه ئاشاو خه دیجه ن. له پشتیان وه منداله کانپان رایانده کردو، منداله کانى ئامینه ی خوشکیشم به هه مانشیوه، هه مووان رایانده کرد تا باوه شیگ به دایه هه وادا بکه ن، که ده میگ بوو نه یان بینیبوو.

ئاشا هه لیدایه «چۆنى!»

عه ده ن گوئیستی ژاوه ژاوه که بوو هاته ده ری، دیکۆ و ئامینه ش که ئه حمه دی له کۆله پشته که ی نابوو به هه مانشیوه هاتنه ده ر. خوشکه کانم له مه قادیشووه هاتبوون، له ویستگه ی پاسه کانى ئه فگۆییه وه، که په نجا مه تریگ دوور بوو به پى هاتبوون. ئاشا به عه ده نى وت «تکایه برا! هیه چمان نییه بیخۆین شوینیک نییه بۆ برۆین». کاتیک ده ستمانکرد به وتویژ بۆمان روون بووه وه، که چی روویداوه، ئاشا ته لاق درابوو، خه دیجه ش ته نیا که وتبوو. چه ند مانگیگ به رله وه شه ریف رویشتبوو بۆ چه ج بۆ مه که له گه ل شیخیکى نازیز. هه رچه ند هه ر له وى مابوون، به لام کریان نه دابوو.

بۆ چه ندىن نه وه بوو که سانیک هه بوون له ئیوماندا، که بۆچوونیان وابوو شیخ ده سه لاتیکی نااسایى هه یه، ده توانیت له پرووی پارو ته ندروستیه وه یارمه تیتبدات و هه رکاتیش مردیت بتنیریت بۆ به هه شت. ئه وه نده ی منیش بزنام شه ریف سه رده ماتیکى زۆربوو، شوین خانه واده یه کی شیخی له و چه شنه که وتبوو. له ماوه ی سالدا چه ند جاریک خوځی و کۆمه لیک له هاوه لانی ده چوونه ناوچه یه کی گوندنشینى، ئیدی له وى چه زره تی شیخ ده ستیده کرد به کۆرگپران، جا به بۆنه ی یادى له دایکبوونى پیغه مبه ر موحه مه ده وه بووايه، یان هه ر

شیخیکى به ناوبانگى دیکه وه. خیزانه کان له چه ندین شوینی دووره وه ده هاتن له گه ل خویشیان و شتر، قاز، مانگا و برنج، شه کر، روڠ و پاره، یا خود زېریان ده هیئا تا بیده نه جه نابى شیخ وه ک ریگه یه ک بو نزیکبوونه وه له خودا.

شهریف سالانیک بهرله ئیستا پیوتم: «حهوا، ده بیئت باوه پرت بهم شیخه هه بیئت. دعای خیرت بو ده کات و نویش هه موو خواسته کانت له م جیهانه دینیته دی».

من پرسیم «چون؟». بو من دژوار بوو باوه پ به وه بکه م، که ئەم پیاوه خواوه ندیکى گچکه یه هه ر وه ک ئەوه ی کاتیک خویندکار بووین باوه پمان به وه بوو، که قه ره جه کان پیانده وتین گوايه خویندنه وه ی له پی ده ست گری به ختمان بو ده کاته وه، به لام شهریف باوه پری به وه هه بوو، ته نانه ت عه ده نیش که ئەوده م له گه ل من بوو له یه کیتی سوڤیه ت پیده چوو باوه پری به هه مانشت هه بیئت.

مندا له کان به دواى دیکو و ئامینه دا رایانکرده ژووره وه، تا سه پری ته له فزیوڠ بکه ن، منیش بو چه ند خوله کیک به ئارامى مامه وه، گویم بو قسه کانی عه ده ن و خه دیجه هه لڅست، پاشان هاوارم له یه کیک له و لاوانه کرد، که کاریان له گه ل ده کردین، داوام لیکرد تا بانگى ئەو خانمه بکات، که کارى چیشتلینان و پاککردنه وه ی بو ده کردین. به لاهه که م وت: «ئه مانه ده سته خوشکى من، نهۆمیکیان بو پاککه ره وه». ئیدی چوم به ره و چیشته خانه که تا به و خانمه بلیم، که له وى کارى ده کرد ده به شى دیکه بو خواردنه که مان زیاد بکه ن؛ هه شت مندا لو دووانى گه وره.

گه پامه وه لای ئاشاو خه دیجه ئاماژه م به بینایه کی دیکه کرد، پیموتن «شيو ئاماده ده که ین و راخه ریشتان بو دینین تا له سه رى بنون، بو به یانى قسه ده که ین».

ئەو شەھەر كە عەدەن نوست من ھەر بە بیداری مامەو، دەمپرسی ئاخۆ ئەوان بزانی چەندە ئەزىھەتى منیان داو. ئەوان بە وچۆرە بانگیانە کردم؛ رالی گیلین «داوای لیبوردن دە کەم». منیش دەستبەرداری بە شیکى زۆرى ژيانى خۆم بووم لە پیناوە ئەواندا، پیدایستییەکانى ئەوانم خستبوو ھەر و خواستەکانى خۆمەو. پاش ئەوھى دایکم کۆچى دوايیکرد، ئیدی دەستمکرد بە کىبەرکى لەگەڵ دراوسۆ و ھاوھەلەکانى دایکەمدا، کە کچەکانیان لەتەمەنى ئیمەوماناندا بوون. کچەکانى ئەوان ھەرچیان بکردایە خوشکەکانى منیش دەبوو لەھەمان ئاستدا بن، بەلام بە پەرەردە و رەفتارىكى جوانەو. سەرکەوتوو بووم لەيارمەتیدانى ئامینەى خوشکم. کەچى پاش ئەوھى ئامینەى نازدارمان لەدەستچوو، ئاشا و خەدیجە جىيانھىشتم، لەکاتیکدا ھىشتا سەرىنە کەم بە فرمىسكى چاوەکانم تەپربوو.

ھەر وەك زۆرىك لە ژنانى دیکە، خوشکەکانى منیش باوھەريان وابوو مێردەکانیان لەسەر و ھەموو شتیکەوھە. چەندىن ژنم بىنبوھ ھەلەى لەو جۆرەيان کردوو، دەستبەردارى دايك و باوك و برايان بوون، لەکۆتايیدا ئیدی دەرفەتیکيان نەماو بۆ گەرانەو. کاتىك خوشکەکانم بىنى بى پارە گەرانەو سەر دلى من، پەژارە دايگرتم بۆ دايکم، باوکم و ئامینە، کە ئیدی لەوى نەمابوو تا چارەبە کەم بۆ بدۆزیتەو. بەشیک لەناخى من لەو باوھەردابوو کە خوشکەکانم ناکریت ھەرگىز بگۆرین. بەشەكەى دیکەم بىرى لەزارۆکانیان دەکردو، ھەشت دەنگ کە خزابوونە نىو ژوورى دانىشتنە کەمان، ئامۆزاگەلىك کە مندالەکانم بە ئەستەم دەياناسين. پىموايوو رەنگە ئەوان بىنە کەسانىكى باش. ئیدی وا بەرەبەريان بوو، منیش ھەستام و دەستمکرد بە خۆسازدان بۆ روژىكى نوئى، پریارى خۆم دابوو. ئەو ھىزەم دۆزىبووھە تا لەپىیەوھە ئەو مندالانەش وەك ئەوانەى خۆم پىنگەيەنم. ھەموو شتیکمان ھەبوو تا بەوانى بەخشىن،

كىلگە يەكى رېكويىتىك بە چەندىن مانگاۋ مريشكەۋە، ناۋچە يەكى بەرفراۋان، كە
بتوانن تىيادا گەمە بىكەن، ھەرۋەھا خىزائىتىك كە دواچار پىكەۋە بوۋىن.
ھاتنە ناۋەۋەي كەسانىكى پىگە يىشتوۋ كە پىياناۋبوۋ دەتوانن ۋەك سەركارىك
كاربىكەن، شتىكى ھەرۋا ئاسان نەبوۋ بۇ كىلگە كەۋ ستافى نەخوشخانىكە، ياخود
بۇ مندالە كانىشم. مالا كەمان قەرەبالغىر و ئالۆزىر بىۋو. رۇژىكىان دىكۆ ھاتەلام
لەكاتىكىدا لە نۇرپىنگە كە بووم. «دايە نامەۋىت ئەۋ كرىكارانە بە جىمانبھىلن».

پرسىم «بۇچى چى روۋىداۋە؟»

دىكۆ ۋتى: داۋام لىكىرد تا بزائىت كىنە ھىندە بە شپرزىيەۋە چاۋە پروانى
منە، تا ئەۋەي خۆم دواچار ھاتمە دەرەۋە و بىنىم گروپىك لەستافە كەم لەۋى
ۋەستابوۋن، تورەبوۋن و نەفرەتپان دەباراند.

يەكىك لە پىاۋەكان ۋتى «ئەۋ خامە ۋتى ئەمە شوپىنى خوشكە كەمانە،
كەۋاتە مولكى خۇمانە. دەشلىت ئەۋ شىۋازى مامەلە يەمان بەدل نىيە، بۇيە
دەبىت برۆن».

ئاشا نەيزانىبوۋ ئەگەر گروپىك بەرپۆە بەبەت، ئەۋا دەبىت رىنمايى
دەربەكەيت و سزا ديارى بىكەيت بۇ ھەموۋ لايەك ۋەكىك.

شەۋپىكىان كاتىك يەكىك لە كورە خزمەكانى عەدەن، لەنىۋ كامپى مندالە كاندا
گۆبەندىكى نابوۋەۋە، يەكىك لەمندالە زۆر بچوۋكەكان لەشەرەكەۋە گلابوۋ،
دەستىكىردبوۋ بە گريان. ئاشا لەژوۋرەكەي ھاتبوۋە دەرۋ بە دەنگىكى تورەۋە
بە دىكۆۋى ۋت «تۆ لەم مندالە بچوۋكەت داۋە؟»

دىكۆش پىيدەلىت «نەخىر دايە ئاشا» بەلام ئاشا ھەر برۋاى نەكىردبوۋ. شەر
كەۋتە نىۋان ئاشاۋ دىكۆۋە، ھەتا ئەۋەي خۆم چووم و كەۋمە نىۋانەۋە.

پىموت «دەبەنگ!» بۇ يەكەمجار لەۋ ھەموۋ ماۋە دوۋرودرپۆەدا، دەنگم
بەسەر خوشكەكەمدا بەرزكردەۋە. كورگەلەكەش بەرەۋ دەۋەنەكە ھەلاتن. لەۋ
كاتەي كە ھىشتا ھەر شانى كورەكەم گرتبوۋ، بە ئاشام ۋت «خۆت زۆر لى زل

بوو. له گه ل کچه که مدا گو به ند ده نیتته وه، له کاتیکدا من ده تپاریم؟ جاریکی دیکه شتی له و جوړه نه که یت.»

خه دیجه پیوستی به هه ندیک چاره سهری پزیشکی بوو، ههر بویه پاره ماندا به تا پروات بو سعودیه و له وی له ته که به کی که له ئاموزاکانم مینیتته وه، که له شاری ریاز ده ژیا. خه دیجه هه زی ده کرد له وی سهرله نوی به شهریف ئاشنا بیتته وه. ئاشاش بریاریدا که ئه ویش ده یه ویت به هه مانشیوه پروات بو سعودیه، روژیکیان هات بولام و داوای 60000 شیلینگی سؤمالی کرد، بوئوه وی ئه ویش ئه و شهره فهی پیپریت، تا یوه ری هه زره تی شیخ بکات.

سیاسه تمه دار، پزیشک و بازرگانیش هه موو باوه پریان به ده سه لاتی ئه و جوړه پیاوانه بوو: ئای هه زره تی شیخ وا ده فه رمویت و وا ده فه رمویت! پیوسته پرۆین، پاره بده ین!

منیش وتم «ئاشا ئه و خه لکه دروت له گه ل ده کهن، ئه وان فیل له خه لک ده کهن خودا سزایان ده دات.»

ئه ویش به وه تاوانباری کردم که من بیباوه یم، پیوتوم «تو ئیدی بوویت به روس، ناتوانیت په ی به وه به یت، ئه وانه چ ده سه لاتیکیان هه به.»
به چنگی پاره وه هاته مه و بولای پیوتوم «ها بگره. ئه وکاته ی ده سه لاته که ت به ده سه ته ینا، ده توانیت دابه شیکه یت و به شی منیشی لیبدیت.» رویش، به لام ههر زوو گه رایه وه ترسا بوو له وه ی پیاوانی سعودیه ده ستیان بو بردبوو، داوای په یوه ندیان لیکر دبوو. پیوتوم «ئه زانیت بو زور که سه به ده ول مه ندی له سعودیه ده گه رینه وه؟ ئه وانه کاری له شفرۆشی ده کهن، منیش نه مویت ئه وه بکه م.»

منداله کان هه موو له گه ل من مانه وه، خواردنیان باش بوو پیکیشه وه بوو بووونه هاوړی، به دریزایی دوانیوه رو له و دهره وه ههر راکه پراکه یمان⁽⁴⁾ بوو له گه ل په کتر. ئه وان روژیک هاتنه نیو ژوره که مه وه و پیانوتوم ده یانه ویت بینه

پزىشك، دىكۆ بە پزىشكى ژنان، سوادۆ كچە گەورەى ئامىنەى خوشكىشىم بە پزىشكى مىندالان و كۆرە گچكەكەيشى بە پزىشكى نەشتەركار.
بە ئامىنەى كچى خۆيشم وت «ئەى تۆ دەخوازى لەكام رشتەى پزىشكى بخوئىت؟»

ئەوئش وتى «هەرچى خۆم حەز بكمەم».

لە نزيك نۆپىنگەكە باخچەيەكى نوئم دروستكرد، رووئەكان زوو سەرياندرهئينا، كتومت وەك كارەكانى خۆم، كە لەتەنيا ژوورپكەوو بە بىست و سى تەختەو⁽⁵⁾ بوو بە بىنايەك كە شەست و دوو تەختى لەخۆگرتبوو لەگەل ئەوئى تىوانستى ئەنجامدانى نەشتەرگەرىشى هەبوو. بە هاوكارى كەنيسەى خزمەتكوزارى جىهانى تىوانيمان نھۆمى دووم لەسەرەوئى نۆپىنگەكە دروستبەكىن، ئەو رەفە ئاسىنەيشى كە دروستمان كرتبوو، كرت بە رەفەيەكى كۆنكرىتى. هەنوكة بەو ژوورە نوئىيەى نەشتەرگەرىشەو، تىواناى ئەوئمان هەبوو لاي خۆمانە نەشتەرگەرىشى قەيسەرىي ئەنجام بەدين. ئىستا دەمتوانى چەندىن كچ و ژن لەمىندلېوونى نااسايى بپارىزم، هئىشتاش لەگەل ئەو تەحەدايە دەرگىرېووم، كە بۆچى دەبئت نەشتەرگەرىشى بپويست بئت.

دايكى ژئىك وتى «سكى بەو جۆرە هەلېدېت دئىيايت لەژاندا دەمئىت؟»
مئىش بە پئىداگرىيەو وەلاممدايەو «بەلئى، مەزنترىن شت كە ئىمەى پزىشك نىشانىدەدەين، گرنگىدانە بە هەلگرتتى چەقو و هەلېدېنى كەسك».

لەو دەمەدا لەتەك دوو پزىشكى شارەزا كارمەدەكرد. نەشتەرگەرىشەكەمان بە هەلېژاردنى خۆمان بوو، لەبەرئەوئى پزىشكى بېھۆشكارىش لەستافەكەماندا نەبوو، زۆرجار دەبوو چاوپروان بىن تا يەكئىك بگاتە جئى، هەر بۆيە تا ئەو كاتەش نەماندەتوانى نەشتەرگەرىشەكە ئەنجامبەدين. بئىگومان دەرئەتى ئەوئى هەبوو كاتئىك دەمويست بۆ خۆم دەستوئردان بكمە، بەلام هەر وەك ئەوئى لەنەخۆشخانەى مەقادىشۆ هەبوو، ياسايەكمان هەبوو كە هئىچ پزىشكىك نابئت

به تهنيا نهشتهرگهري بکات. سوپاسگوزارم چونکه له ماوهی ټه و سالانهدا چه ندينجار روويدهدا که بيهوش ده بووم، يا خود به شيويه کی چاوه پرواننه کراو نهشتهرگهري به جيبيلم، به لام هرگيز له ماوهی چل سالی پزيشکيمدا، هيچ نه خوشتيکم له سر تهختهی نهشتهرگهري له ده ستنه داوه.

هو به يه کی نوئی تايهت به نهشتهرگهريمان هه بوو، که له دهره وهی مه قادي شو بيونه بوو، به لای منه وه نشينگه يه کی نارام بوو دور له سياسهت و چاودريکردن که زورجار و ايان ده کرد سلا بکه مه وه. له و ده مانهدا نه مه ده توانی پيشيني ټه وه بکه م، که ټه و هو به يه له ماوهی بيست و پنج سالدا چند گرنگی به خو وه ده بينيت، له کاتيکدا نه خوشخانه کانی ولت له لايه ن خاوه ن زه وی و پياوانی چه کداره وه ده ستیان به سردها ده گيريت، پاشان هه نديک له پزيشکه بالاکان، که له ديگفیهر به ره له ستیان ده کردم، باياندا يه وه بو لام و هانن بو شوينه که ی من. ده يانوت «حه وا شوينيکمان ده ویت تا نهشتهرگهري تيا ټه نجامده ين، شوينيک تا پيشوازی نه خوشی تيدا بکه ين».

منيش ده موت «باشه، به خيره اتن».

له ماوهی چند هه فته ی يه که مدا ټه وانی دی هو به ی نهشتهرگهري به که يان به کارده هينانين، گوبيستی هه له ی زور تراجیدی ده بووم، هه ر له سره تا وه نه خوشنيک له سر تهختهی نهشتهرگهري مردو ټينجا بو به دووان. دوا جار پيموتن رايگرن «ټه مه نه خوشخانه ی منه، توشی ټيکشکان ده بينه وه ټه گه ر خه لکی گوبيستی ټه مه بن و بکه ونه قسه وباس له سره ی، ټه و کات ده لاین بردمان بو نه خوشخانه ی حه وا عه بدی و له وی مرد».

گه لی سو مال ده لاین: ژيان وه ک روژيک وايه له ده مه وه يانبيه کی زوودا، سيهریکی تاريک ده بينيت له لايه کی دره خته که وه، به لام له پاشنيوه روپه کی دره نگدا ره وشه که ده گورپت: سيهره که ده چپته لايه که ی ديکه. ټه مرو ټو

دەسەلاتت ھەيە، بەلام رەنگە سبەي بېھېز بېت. بەرپرسيارىتى تۆ لەو ھەدا خۆي دەبىنئىتەو ھە ھەولبەدەيت لەگەل ھەموو كەسدا كارى باش ئەنجامبەدەيت. لەو رۆژانەدا لەرېگەي ئۆفيسى گەياندى مەقادىشۆ-و ھەيوەندى تەلەفۆنئىمان بۆ ولاتانى جىھان دەكرد. پاشنىوەرۆيەكيان نامەيەكم لەھاورپېھەكى شەرىفەو ھە بۆ ھات، ھەر بۆيە چووم بۆ شوئىنك تا ھەيوەندى پېو ھەكم لە سعودىيە. كاتىك چاوەروان بووم ترسى ئەو ھەم لىنئىشتبوو كە شتىك بەسەر خەدىجە ھاتبېت. بۆ ماو ھە چەندىن ھەفتە بوو ئەو بۆ شەرىف دەگەر، بەو ئومىدەي، بەلكو خاوبە ھەزەرەتى شىخ بەكەوتتە ئىوانيانەو ھە و ئاشتىان بەكاتەو ھە. پاش چەند ھەولپك ھەيوەندىيەكە جىبەجى بوو. پارسارم لە ھاورپكەي شەرىف كرد «چۆن؟ دەنگوباستان چىيە؟»

ئەويش وتى «شەرىفمان بە مردووبى دۆزىيەو ھە لە ژورەكەي خۆي لە ئوتتەلەكە، لە رىاز».

بە ئارامىيەكەو ھەناسەيەكم ھەلكىشا لەوكاتەي كە ئەو باسى ئەو رووداوەي كرد. شەرىف بە ياوەرى شىخ لە ھەج گەرابووەو، بەلام كاتىك ھەولئاندابوو بچنە نىو رىازەو، چەكدارەكان رىگەيان نەدابوو شىخ بچىتە ناو ھە. نازانم بۆچى؟ رەنگە ئەو كىشەيەكيان ھەبووبىت، ياخود وىستبىتى لەشونئىكى ھەلەو ھەبچىتە ناو ھە. بە رەچاوكردنى پىرۆزى ھەزەرەتى شىخ، شەرىف كەوتە مشتومر لەگەل سەربازەكانو لەيەكەيكىانى دا. ئەوانىش ھەلگەرەنەو ھە لىي تىريان كوتا.

خۆشتان دەزانن سەرباز لەرووي توندوتىزىيەو ھە باش مەشقىان پىدەكەرت، ئەوان دەزانن چۆن لەكەسك دەدەن، بۆئەو ھە ئازارە جەستەيەكانى ھىدى ھىدى پەرەبەسەتتەو تىكشكانتىكى بەردەوامى لىكەوتتەو ھە. شەرىف لەشەرەكە بوو ھە گەرايەو بۆ ئوتتەلەكەي، بەلام ھاوەلەكانى بۆ ماو ھە چەندىن رۆژ گويىستى ھەوالى ئەو نەبوون. تا دواجار ستافى ئوتتەلەكە پەيوەندىيان

به پۆلیسهوه کرد ، ئەوانیش دەرگە ی ژوورەکیان شکاند، بینیان شەریف لەناو جینگەکی راکشاهو لووت و دەم و گوپی پڕبوون لەخوین.

ئامۆزاکەم پەییوەندی تەلهفۆنی کردبوو بە خەدیجەو، ئەویش توشی شۆک بوو. پێیوتم «دەچم بۆ ئەوێ تا بزائم ناخۆ ئەو راستە». دواتر لە ریاژەو پەییوەندی پێوەکردم، دەسەڵاتداران لەوێ لاشە ی شەریفیان خستبوو بەفرگەرەو. ئەو مکوڕ بوو لەسەر ئەو، کە هەر دەبیت مێردەکی ببینیت، ئەگەرچی بەرپرسیانی نەخۆشخانەکەش لەسەرەتادا ئەوێان رەتدەکردەو، دواجار رازیبوون کە ئەو بچیتە نێو مردوو خانەکەو. کاتێک لاشەکیان دەرھینا، ئەو رایکرد. بەگریانەو پێیوتم «نەمتوانی سەیری رووخساری بکەم، تەنیا قژیم بینی».

خەدیجە خەونی ئەو بوو ئەوان لە سعودیە سەرلەنوێ بەیەکتەر ئاشنا بنەو. بەدەم گریانەو پێیوتم «کە لە سۆمال بووم شەریف بەجیھێشتتم، کە هاتیشم بۆ سعودیە لێرە بەیەکجاری بەجیھێشتتم». کاربەدەستانی ئەوێ ھۆکاری مردنەکیان بە نەخۆشی دلا دیاریکردبوو، ھەرلەوێ لە ریاژ بەخاکیان سپارد. ھەولمدا دلنەوایی بکەم، ھەرچەندە نیشم دەزانی چ وشەیکە کاری تێدەکات. پێموت «ئەو بپاری پەرودگارە، ئیمە هیچمان پیناکریت. تۆ ئیدی باشو بەھیزیت، دەبیت بگەریتەو بۆ لای مندالەکان».

کاتێک کەسیکی سۆمالی دەمریت، خانەوادەکی ھەندیک ناژەل سەردەبرن بۆ ئەو میوانانە ی دین. بەو پێیە ی خەدیجە ھێشتا ھەر لە سعودیە بوو، گایەکی گەورەم لەنێو ئەو چل سەر رەشە و لاخەدا گرت، بۆئەو ی بیدەم بە دایکی شەریف. بە «کاهییە ی کورە گەورە ی، کە کچی ئامینە ی ئازیزم بوو، وت «کاهییە لەدوای پیکابەکەو دانیشە لەپشتی شۆفێرەکەو، ئەمە لەگەڵ خۆت بیە بۆ دایە گەورە».

كاهييه لهو ده مانه دا گه نجىكى قوزى تىكسپراو بوو. له كاتىكدا ئەو هه ولى
ئەوھى دەدا بە ئارامى مېنىتتەوھ، بەلام دەتوانم بلىم دەگريا. پىموابوو ئەو زور
پىويستى بە باوكى بىت، هه ربويە له ئاميزم گرت. دايكى مردبوو، خەديجەى
زردايكىشى هيشتا هەر له سعوديه بوو. دەمانتوانى چى بكەين بو پاراستنى
ئەم لاوه؟

كاتىك گەشتينەجى، ئەو بە نەنكى وت « ئەيىو؛ ئەمە ولاخى خۆمە،
دەمەوېت يارمەتيت بەم تا پىكەوھ باوكم بنىزين. ئەمەش ئەو شتە بچوكەيه،
كە من دەتوانم ئەنجاميىدەم». ئاژەلەكەيان سەرپرېو و نەنەش سلاوى بو
كوره كەى نارد، پىكىشەوھ كاهييه و ئاشاو من گەراينەوھ بو كىلگەكە.

به‌شی یانزه
پیویستی، دایکی داهینانه

له سالى 1988 هه‌زه حكومييه كان فرۆكه‌يان نارده سهر باكورى سوّمال، بو په‌لاماردانى گروهى ياخييانى بزوتنه‌وى نيشتمانى سوّمالى، ده‌ورووبه‌رى شارى هارگيسييان بۆمباران كرد، نزىكه‌ى 5000 كه‌س بوونه قوربانى. هه‌وش بو خۆى قه‌سابخانه‌يه‌ك بوو. گرژى و تيرۆر به هه‌موو لايه‌كى وڵاتدا بلاووبوه له و كاته‌ى سه‌ربازانى حكومه‌ت ئەندامانى هه‌زه‌كه‌ى عه‌ده‌نيان گلپر كرده‌وه، كه هه‌وزى ئيزاك بوو، به ئەفسه‌ر و ماموستاو پاريزه‌ره‌وه، لئيان ده‌دان و ده‌يانكوشتن. هه‌وزىكى دىكه له باشور، هه‌وزى هاوييه بوو، گروهىكى به‌رهه‌لستكاريان بۆخويان دروستكردبوو به ناوى كوڠه‌رى يه‌كگرتووى سوّمال، هه‌وانيش هه‌ربوونه جينيشانه‌ى⁽⁶⁾ حكومه‌ت. پياوايتىكى زۆر كه‌وتنه ژپر گومانه‌وه، بوونه جينيشانه‌ى پولييسى سه‌ربازى كه چاودىرى وتويزه‌كانى خه‌لكيان ده‌كرد، زۆرجارىش له‌شه‌واندا هه‌ليانده‌كوتايه سهر مالن، هه‌ركه‌س له‌ژووره‌وه بوايه ده‌يانكوشتن. سه‌رده‌ماتىك كۆمه‌لىك كه‌سايه‌تى به‌ناوبانگى سوّمال داوايه‌كيان واژۆكرد، كه تيايدا داواى ئەنجامدانى هه‌لبژاردن و پاراستنى مافه‌كانى مرۆفان ده‌كرد. به‌لاى سياد به‌رپيه‌وه په‌يامه‌كه ئەهه‌نده روون نه‌بوو، كه بليت: كۆمه‌لگه‌ تۆى ناويت. كه‌چى ئەو كه‌سانه هه‌ر هه‌ره‌شه‌ى مه‌رگيان لپكرا.

هه‌ندىك له‌گرژيه‌كان بوونه هۆى پيكدادانى نيو شه‌قامه‌كانى شار، له‌كاتىكدا سه‌ربازه‌كانى حكومه‌ت، پياوگه‌لى مپومۆن بوون، له‌ده‌روازه‌كانى مه‌قاديشووه‌وه وه‌ستاوبون كه پييده‌وترا بازگه، به تفه‌نگىكى رووسيه‌وه هه‌ر كه‌س بيوستايه له‌وتوه ره‌تبيت لپرسينه‌وه‌يان له‌ته‌ك ده‌كرد. ئەوان ده‌يانپرسى «سه‌ر به‌چ هه‌وزىكى؟» خو ئەگه‌ر بيانزانبايه ئەو كه‌سه هه‌له‌ وه‌لامده‌داته‌وه، ياخود ته‌نانه‌ت له‌تۆنى ده‌نگيدا هه‌له‌يه‌ك به‌ديبكرايه، ده‌ياندايه به‌ر ده‌ستپيژ. هه‌ندىك هه‌ر ده‌موده‌ست ده‌مردن و هه‌ندىكى دى بريندار ده‌بوون و له‌تريان ده‌دا، به‌ملاولاى ئەفگويى رۆود دا ده‌كه‌وتن و هه‌ر گويقولاغى يارمه‌تبه‌كه بوون.

ئەوان دەیانوت پېویستی، دایکی داھیتانە. ئیمە لەولاتی سۆڤیەت پزیشکی فریاکەوتتمان خویند بوو، لە جەنگاوەرانی جەنگی جیھانی یەکەم و دووھەمەو فیر ببووین، ئەوان پێیان دەوتین چی دەبیت کاتیک گوللە یەك بچیتە ناو سکی کەسیکەو، ھەر وھا چۆن ئەو برینانە چارەسەر بکەین بۆئەوھی دووربیت لەخوینبەریوونی ناوھکی. یەکیتی سۆڤیەت ئەودەم لەباریکی ئارام دابوو، ھەر بۆیە کەیسیکی ئەوتۆمان لا نەبوو، تا چارەسەری بۆ بکەین. ئیستا ئیدی دەبوو ئەو بکەین، کە دەتوانین بیکەین و بەوھی کە ھەمانە، ھەر وھا دەبوو بە نھینیش کاربکەین، ئەگەر سەربازانی حکومەت بیانینایە، کە قوربانییەکانیان لەلایەن ئیمەو تیار دەکرین، دەیانتوانی بۆمباران، یان لانیکەم گوللەبارانی نەخۆشخانە بکەن. کاتیک کەسانی نەخۆش دەھاتنە لامان، زۆرجار دەستبەجی خزمەتگوزاری سەرەتاییم بۆدەکردن پاشان دەمناردن، بۆ ناو دەوھنەکە بۆ چارەسەر.

رۆژیکیان پێشوازیمان لە کورپیکی گەنج کرد، کە لەیەکیک لەو بازگانەو ھەرقە لەئیکراوو. کاتیک چە کدارەکان تەفەنگیان لێراکیشابوو ئەو رایکرد بوو، ھەر چۆن بوو لەپشتەو فیشەکیکیان پێو نابوو، گوللەکە بەناو ریحۆلەکانیدا رەتیبوو، ناچاری کردبوو کە لەسەر دەست و ئەژنۆکانی ریبکات. بەوجۆرھی کە ھەناوی ھاتبوو دەروھە لەلای ئەفگۆیی رۆدا، ئیدی دەستی لێبەردابوو. نازانین ئاخۆ چەندی پێچوو بوو بۆئەوھی 24 کیلۆمەتر بېریت، بەلام دەمانزانی کە ئەو ناوبەناو لەترسی سەربازەکان ناچار بوو خۆی لەناو دەوھنەکان بشاریتتەو، ھەندیکجاریش بپھۆش بوو و لەسەر مەکە کەوتوو.

چۆن ئەو کورە دەویست بژی! بە نەرمییەکەو دەگریا داوا یارمەتی لەئیمە کرد. ھەندیک دەرمانی دژە ئازارو دژە گریبونم پێدا، ئەوھندھی لەتواناشمدا ھەبوو برینەکەیییم بۆ پاککردو، بەلام گوللەکە زۆر خراپ کاری خۆی کردبوو. لەو دەمھی کە من لەگەلی دانیشتم و پرسیارم لیکرد تا بزنام

چى روويداوه، براو ھاوھلەكانى وئىنەيەكى ئەويان ھەلگرتبوو، بەگوندىكەدا دەگەرپان بەدوايدا. پىكەوھ ھەستايىن لەوكاتەدا ئەو قىژاندى. كەسىك پىيوت «مەقىژئىنە ئەگەر مردىت ئاسايى دەمرىت، گرنگ نىيە بمرىت».

بۆ ساتىك چوومە دەروە نىگەرەن بووم لەوھى چىم پىندەكرا. بانكى خويىن نەبوو، كەسىش لەسەر كار نەبوو، ھىچ ئامرازىكى بەنجىردنىشم لەلا نەبوو، رەنگە كۆرەكە بەو شوكەوھ بمرىت. پىكەوھ دانىشتن لەگەل ئەو ھەتتا ئەوھى گريانەكەى رەويىوھو ھەناسەيشى دامركايەوھ. كە كاتى خۆى ھات، وئىنەكەيمان برد بە ئومىدى ئەوھى خىزانەكەى بدۆزىنەوھو ھەوالەكەيان پىندەين، پاشان كارفائىكىمان كىردەبەرو ھەر لەناوچەكەى خۆمان 300 مەترىك دوور لەنەخۇشخانەكە ناشتمان. ئەوھەكەمىن قوربانى ئىمە بوو.

كاتىك دواچار ھاورى غەمناكەكانى گەيشتنە ناوچەكەى ئىمە، دىكۆ چاى بۆ ھىنانو وئىنەى كۆرەكەى پىشاندان. ئەوانىش كە وئىنەكەيان بىنى دەستيانكىرد بە گريان، ئىمەش ئەواھمان برده سەر گۆرە بچوكەكەى. ھەر كەمىك دواى ئەوھ، گەنجىكى تىرمان لەو تەنىشتە ناشت، كە برىندار بووبوو، داىكى بە شانى خۆى ھىنابووى بۆ لای ئىمە.

نەخۇشەكانم چىدى نەدەھاتن بۆ لام، لەمالا دەمانەوھ بەو ئومىدەى بتوانن خويان بپارىژىن لەبۆردومانى چروپىرى شەقامەكانى مەقادىشو، يانىش توندوتىژىيە چاوەرپواننەكراوھكانى نىو دەوھنەكان. درەنگانى شەويك، سەربازە حكومىيەكان دايان بەسەر مالىكىدا لەدورى 3 كىلومەتر لەناوچەكەى ئىمەوھ. بەيانى دواتر لەدەورووبەرى كاتژمىر 8 ھەشت خىزانەكە ھاتن بۆ لام، ژنىكى گەنجيان سواری عارەبانەيەك كىردبوو، بە كەرىك راياندىكىشا. كاتىك لەدەرەوھ بىنىمن، ژنە لاوھەكە ھاوارىكىرد «دايە ھەوا يارمەتىمبەدە». ئەومان برده ژوورەوھ، منىش بەھىواشى بەتانىيەكەم لى دوورخستەوھ كە بەسەرىدا درا بوو.

له بهرئەوهی پزیشکەکانی دیکەش له کاردا بوون، بانگمکردن تا برینه که بینن. گوللەیهک بەر سکی که وتبوو ئیسقانی هەوزی بریبوو، نیووی میزەلدانی تیا بردبوو، که میک لەریخوڵەکانیشی هەر وه کو چرۆ لە برینه که وه هاتبوونه دەر وه. یه کیک لە پزیشکەکان دەستبەجی رایکرد، دانەیه کی دیکەیان روویکردە من و وتی «هوا دەبیت بینیرین بۆ مه قادیشوۆ، ریگه کهش پرە له بازگه». بۆ ماوێه که وتینه مشومر، بەلام ئەو راستی دەکرد، گەرما وه تا له گەڵ خێزانە کهیان قسە بکه م.

خوشکی ژنه که پیتۆتم که چی روویدا بوو. یه کیک له سه ربازه به دره وشته کان هەر که چوو بووه ژوو ره وه پیتۆتوو «راکش». ئەویش رەتی کردبووه وه، چوون زانیبووی که دەستدریژی دەکاتە سەری، ملی هەلدا بوو بەسەر دەموچاویدا. ئەویش فیشەکی بە سکیه وه نابوو، ئینجا چوو بووه دەر وه، گەر ابو وه بۆ نێو دەر وه نه که. خێزانە که به درێژی شەو هەر له چاوهروانییدا بوون، نزیان دەکرد، هه ولێانده دا بۆ خویان خوینبه ربوونه که ی رابگرن. کاتیک زانیان که ئیدی سه لامه تن، هاتن بۆ لای من.

منیش ره وشه که م بۆ روونکردنه وه، دایک و باوکیشی که له گەڵ خوشکەکانی و برا که یدا گوئیانده گرت، که وتنه سه ر زه وی و پاران وه، تا من یارمه تیانبدەم. دواجار بریاریندا تا بگه رینه وه بۆ ماله وه. چوانم ده ئیشا کاتیک پیموتن داوای لیبوردن تا لێ ده که م.

مردن په رداختیک شه ره به ته که ده بیت هه موو که سیک له م جیهانه دا بینۆشیت. ده زانم هه ندیکجار باشتین شت، که تۆ هیوای بۆ ده خوازیت مەریت بۆ ئەوهی له که سیک بپارێتته وه، بۆ ئەوهی پینیلێت «نا تکایه وا مه که، هەرچیت بویت من ئاماده م. ئەو ژنه لاوه قبوڵی ئەوهی نه بوو بییت به قوربانی ئەو سه ربازانە، به شکۆه سه رینایه وه.

خەلكى لەتوندوتىژى ھەلدەھاتن و دەھاتن بۆ لاي ئىمە، شوپىنكى دىكە نەبوو تا بۆى پرۆن، شوپىنكى نەبوو تا بۆى بگەرپىنەو، ھەر بۆى ھەموو قاوشەكانى نەخۆشخانەمان چۆلكرد تا زۆرتىن كەس بگىرپتەخۆ. كاتىك پىبوو، كافىريا بچوكەكەو ژوورەكانى تىشمان چۆلكرد، تا ئىدى شوپىنكى نەمايەو، خىزانەكان لەژىر دارەكاندا دەنوستن. ئەوانە خىزانى ھەروا ھەژار نەبوون، ھەندىكىان بەرگى گرانبەھايان پۆشپوو، خۆراك و پارەيشان لەگەل خۆيان ھىتابوو. تەنيا ئاسايشان نەبوو، لەبەرئەوھى ئەسپوپا، ئۆگەندا، جىپوتى و ھەندىك لەولاتانى ئەوروپا سنورەكانيان والاكردبوو بە رووى پەناھەندەكانى سۆمالد، زۆرپك لەخەلكى تەنيا بۆ چەند ھەفتەيەك لەگەل ئىمە مانەو. ئەوانەى كە پارەو ھۆكارەكانى گواستنەويان بۆ فەراھەمنەبوو، لەتەك ئىمە مانەو.

ئەو ھەسەردەمىكى گژو دژوار بوو. گلۆپى رارەو ھەمان ھەمىشە داگىرسابوو، بەردەوام گويمان لەواتە واتى ئەم و ئەو بوو، ھەر نزامان دەكرد خودايە راست نەبىت. شەويكىان حكومت چلو و سى پياوى ئىزاكى كۆكردبوو، چالپىكى گەورەى لەنزىك دەريا بۆ ھەلكەندبوون، ھەموويانى تىدا ناشتوو. تەقەيان لەھەندىكىان كىردبوو، پىش ئەوھى بياننيزن، بەلام زۆربەيان ھەر بە زىندووپى لەگۆزىرابوون. يەكئىك لەپياوھەكان نەخنكا بوو، لەناو خۆلەكەدا چنگەكەرىكى كىردبوو تا بىتتە دەرەو، ھاتبوو بەرەو لاي ئىمە، ئىتر بەوجۆرە بوو، كە ئىمە زانىمان چى روويداوه.

رۆژىكىان پاش كاركردن گەرامەوھە مالا، ئۆتۆمبىللىكى نامۆم بىنى، كە لەدەرەوھە لەئىو ھەندىك لەنەخۆشەكامدا راگىرابوو، پىمابوو كە ئەو ھى كەسوكارى ئەوان بىت، چووومە ژوورەوھە تا چاوم بە عەدەن بكەوئىت و نانى نيوەرۆ بخۆين. كاتىك لەخواردنەكە بووينەو، خۆم كۆكردەوھە تا بگەرپىمەوھە بۆ نۆرپنگەكە، گوپىستى لىدانپىكى توندى دەرگاگە بووين. گويمان لەدەنگىك

بوو، هاواری ده کرد «بیکه نه وه» عه ده ن له کورسییه که هاته خواری چوو به ره و پستی ئاپارتمانه که.

منیش ده رگا که م کرده وه، «عه ده ن موحه مه د؟» سه ربازیکی حکومتی که دووانی وه دوای خۆی دابوو، پالیکی پیوه نام، کیشای به کورسییه به تاله که ی عه ده ندا. وتی «وه ره ده ره وه، سویچی ئۆتۆمبیله که ت بینه. تۆ له گه ل ئیمه دیت». ته ماشای ده روزه که م کرد دیکۆو ئامینه و ئه حمه دی بچکۆله م بینی به چاویکی حه په ساوه وه ته ماشایانده کرد، نه یانده توانی په ی به وه به ن، که باوکیان کراوته ئامانج به هۆی هۆزه که یه وه. ئه وه یه که مین جار بوو که تفه نگ بینه نۆی مالی ئیمه وه، هه رکه چاوم په رپیه سه ر کلاشینکۆفه که (AK-47) عه ده ن به هه ناسه برکیوه له ژووری نوستنه که ی هاته ده ره وه.

دیکۆ رایکرد تا ده رمانی ته نگه نه فه سییه که ی بینیت، ئامینه ش قاپچی عه ده نی گرت «بابه!» یه کیک له سه ربازه کان به توندی له لایه که وه پیایدا کیشا، ئیدی ئه و که وت به لادا، ده ستیکرد به گریان، ئینجا دیکۆ چوو ه پشت ئه حمه ده وه، له و کاته ی سه ربازه کان پالیان به عه ده نه وه ناو له ده رگا که وه کردیانه ئه ودیو. یه کیک له سه ربازه کان ئاماژه ی بۆ ئۆتۆمبیله که مان کردو وتی «لپخۆره، پیکه وه ده رۆین».

ئیمه بیده سه لات بووین، که ئه وان به جیانه یشتین، عه ده ن ئۆتۆمبیله که ی خسته گه ر. ئه وان به خپراییی که وتنه رۆی به ره و مه قادیشوۆ. ئیمه ش چووین به ره و نۆرینگه که بۆ گه ران به دوای بریک یارمه تیدا.

به وپیه ی ئیواری پینج شه مه بوو، که سانیکی که م له کاردا بوون، نه مزانی چۆن که سانیک بدۆزمه وه تا یارمه تیمانبدن. یه ک له نه خۆشه کانم داوایکرد تا به ئۆتۆمبیله که ی خۆی شوین عه ده ن بکه وین، پینش ئه وه شی بکه وینه رۆی، چوو مه ژووری نوستنه که وه، جانتایه کی پر له پاره مه ینا که پاره ی نه خۆشه کانی تیدا بوو. ترسی ئه وه م هه بوو ئه و سه ربازه گه نده لانه بگه رپنه وه بۆ ماله که م بۆ گه ران

به‌دوای پاره و شمه‌کی به‌ه‌اداردا. هیچ بژارده‌یه‌کی دیم نه‌بوو، جگه له‌وه‌ی مندال‌ه‌کان به‌جی‌هیلّم له‌گه‌ل که‌سانیکی کاملدا. له‌ئۆفیس‌ی پۆسته وه‌ستاین، داوای هاو‌رپیه‌کم کرد که ئه‌ندامی هۆزه‌که‌ی سیاد به‌پ‌ری بوو.

ئه‌ویش رازیوو تا له‌بنکه‌ی پۆلیس بمانینیت، ئیمه‌ش پیکه‌وه بو ده‌سه‌لاتداران که‌وتینه قسه. پيش ئه‌وه‌ی ئه‌وان به‌جی‌هیلّم، تا به‌شی‌وه‌یه‌کی تاییه‌ت بکه‌ونه گه‌توگۆ، داوای یارمه‌تیم له‌وان کرد. پیموتن «تکایه‌مێرده‌که‌م لێره به‌نده، هیچ کاریکی هه‌له‌شی نه‌کردوو». له‌ژووری پیشوازیدا دانیشترین، له‌به‌رخۆمه‌وه ده‌موت، ئاخۆ ئه‌وان ئه‌ویان ده‌ستگیر کردوو، ده‌یکوژن یان به‌ری ده‌دن، دوا‌جار کاتژمێر 8:00 عه‌ده‌ن به‌ پێ له‌ده‌رگای پێشه‌وه هاته‌ده‌ر، وا ده‌رده‌که‌وت توشی شوک بوویت، به‌لام ئازار نه‌درابوو.

جانتا که‌مان دا به‌ هاو‌رپیکه‌مان تا لای خۆی بیپارێژیت، گه‌رامه‌وه ماله‌وه بینیم مندال‌ه‌کان له‌ژووری میوان ده‌گرین. مه‌حال بوو تیبگه‌م له‌وه‌ی چی روویدا بوو، با به‌ته‌نیا روونیکه‌مه‌وه. پیموتن «ئۆتۆمبیل‌ه‌که‌ رویشته، به‌لام ئیمه‌ ئۆتۆمبیل‌ه‌که‌مان ناویت، ئیمه‌ ده‌مانه‌ویت باوکتان و ئیمه‌ش پارێزراو بین، ئیستاش ئه‌و سه‌لامه‌ته».

ئامینه قیزاندی «ئۆتۆمبیل‌ه‌که‌مان ناویت!» ئه‌و هیشته‌ش لای چه‌پی ده‌س‌ری، که سه‌راپای ژیا‌نی لیتیکدا بوو.

ئه‌و ده‌مه‌ی مندال‌ه‌کان نوستن، به‌دریژایی ئه‌و شه‌وه من و عه‌ده‌ن بیدار بووین، نیگه‌رانی ئه‌وه بووین، که پیاوه‌کان بگه‌رپینه‌وه لاهان. له‌به‌یانیدا عه‌ده‌ن بو گه‌ران به‌دوای ئۆتۆمبیل‌ه‌که‌یدا چوو بو لای هاوه‌له‌کانی، ده‌شزانم که بو ئه‌و مه‌به‌سته‌ش چوو بوو، که بزانیته‌ ئه‌و پیاوانه بو و په‌زیانکرد بوو، دره‌نگاتیکی ئه‌و شه‌وه پینوتم «ئایا ئه‌وان هیچ به‌لگه‌یه‌کی کۆنکریتیان هه‌یه، سه‌باره‌ت به‌وه‌ی تاوانتیکم ئه‌نجام دا‌بیت؟»

ئىدى جاريكى دى وەرز نەكراین، پاش ئەو بەشپۆیهك ژيامان گۆرا:
 عدەن چىدى نەگەرايهوۋە بۆ كار، كە ئەمەش بۆ مندالەكان ئەوۋى دەگەياندا،
 كاتىكى زياتر لەتەك بايان لە كىلگەكە بەنەسەر. دىكۆ كە زۆر نىكتىبوو
 لە عدەنەو، بەتايىت شاگەشكە بوو. ھەندىكجار جياوازی ئاشكرا نەبوو
 لەنپوان ئاشتى و جەنگدا. دىكۆ، ئامىنە، ئەحمەدو ئاموزاكانيان ھىشتا ھەر
 دەيانخویند و يارىباندەكرد و بەنپۆ دەوئەكەدا بە دواى يەكتىدا راياندەكردو
 بازنەى گەورەيان بە گۆچان دەكىشا لەنپۆ مەكەدا. ئىمە لەو دەمانەدا ھىشتا
 ھەر گاگەلىكمان ھەبوو، ئەوھش ماناى ئەوھبوو، كە كاتەكانى ناخواردمان
 پەر ژاۋەژاۋ و قەرەبالغ بوو ئەوكاتەى مندالان دا دەنىشتن، ھەر پىنج لەوان
 لە دەورى دەفرىك خردەبوونەو، گۆشتى كولاويان دەخواردو گۆشتاۋەكەيان
 ھەلدەلوشى، پىدەكەنين و دەستەكانيان دەكىشا بەيەكتىدا، كە دەستيان
 بەيەكەو دەنوسا. لەمالەكەى تەنىشت؛ لەنەخۆشخانەكە، دووگىانەكان و
 دايكانى نوئى بىريان نەدەكردەو لەجياكارى ھۆزايەتى و توندوتىژى، تەنيا
 بىريان لەئازارو ژانى مندالبوون دەكردەو ھاوشان لەگەل ئاسودەيى و دلخۆشى
 ساتى دايكايەتى.

**به‌شی دوانزه‌هه‌م
دارمان**

له 26 كانونى دووهمى 1991 كۆنگرهى يەككەرتووى سۆمال دەستى بەسەر باره گاي دەولەتدا گرت، سياد بەرى و پياوھە كانىيان بە ئوتۆمبىل راپېچى سەر شەقامەكان كەرد. بەگومانەوھە گويمان بۆ رادىو ھەلەدەخست، گوپىستى ئەوھە بووين، كە سەربازەكانى دەولەت داويانە بەسەر بانكى نىشتىمانىدا، ئەو پاسەوانانەيشيان كوشتووه كە ويستوويانە بەريانىپيگرن و نەھيلن بچنە ژوورەوھە، ئەوھى لەناو قاسەكاندا بووھە بردوويانەو خستوويانەتە ناو ئەو بارھەلگراڤەوھە، كە لە دەرەوھە رايانگرتووه. دەبىت سياد بەرى بكوژرېت؟ ئەى دەبىت كى بچىتە شوپنەكەى؟ بەدەم دانىشتنەوھە دەستمانكرد بە قسەكردن، ئامۇزاكەمان بە ئۆتۆمبىل ئامىنەو ئەھمەدى برد بۆ قوتابخانەكەيان لە ئەفگويى، كە تەننەت دوورترىش بوو لە شوپنى شەپەكە، ئەوان تەمەنيان تەنيا 10 بۆ 8 سالا بوو سەبارەت بەوھى چى روودەدات. ھەركەس رايەكى ھەبوو، بەلام من لەبەر خاترى مندالەكان بە ئارامىيەوھە قسەم ەكرد.

دېكۆى شانزە سالانىش، كە بۆ ماوھى چەند ھەفتەيەك بوو مژۆلى سەعكردن بوو، بۆئەوھى خۆى بۆ تاقىكردنەوھى كۆتايى ئامادە بكات لەو رۆژەدا، ھەلەدايە «خۆ منىش ھەر قوتابخانەم ھەيە».

منىش پېموت «ئەمرۆ لە مەقادىشۆ شەپە».

«زۆر ھەولمدا تا پېنمەوھە، ھەر دەبىت برۆم».

ھەرچەندە بەرىشم پېگرت، ئەو ھىچ حسابىكى بۆ نەكردم لەدەرگاكەوھە چووھە ئەو ديو، وەكو من جېرېن و وەكو باوكىشى كەللەپەق. منىش بۆ ساتىك گەرامەوھە بۆ نەخۆشخانەكە، بەلام ھەر ماوھەيەكى كەم پاش ئەوھى ئەو رۆيشت، رادىكۆكە ھەوالى ئەوھىدا كە دەوروبەرى فيلا سۆماليا بە خەستى بۆردومان كراوھە، ئەو شوپنەش نىكى قوتابخانەكەى دېكۆ بوو. دەستمكرد بە گريان «خودايە يارمەتيدە!» دووان لەئامۇزاكانم پىكابەكەيان بردو چوون بە شوپنىدا تا بیدۆزنەوھە. ھەر رېك پاش ئەوھى ئەوان رۆيشتن، نەخۆشكە ھاتە

لام تا پېمبلیت «سیاد به پری هه موو سه رازه کانی کۆکردۆته وه هه موو چه کی دهوله تیشی پیداون، تا له دژی هۆزه کانی هه وایی و ئیساک به کاریابنن».

منیش وتم «ئای خودایه، ئه گهر ئه وه هۆزانه بکه ونه جه ننگه وه سه راپای سوّمال خاپور ده بیّت».

هه رچه نده شه قامه کان پرپوون له ئاژاوه و کراوش بوون، ئامۆزاکانم چوو بوون به ره و شوینی وه ستانی پاسه که ی دیکۆ، بینبوویان دیکۆ راوه ستاوه و شله ژاوه چاوه پرتی پاس بووه و هه ر نه هاتوه. له گه رانه وه شیاندا به ره و ماله وه به لای هه ندیک له هاوپۆله کانی دیکۆدا ره تبوو بوون، ئۆتۆمبیله که یان ناسیوووه و رویشتبوون به ره و پرووی. هه تا بتوانیت هه لیگرتبوون، هه مووشیانی هینایه وه بۆ شوینه که ی خوّمان.

ئاپۆرایه که له ژیر دره خته کاندای کۆبوونه وه، یاریده ده رکانیشمان خوانی نیوه رپۆیان هینایه ده ره وه، تا هه ولبده ین ره وشه که شوّفه بکه ین. پینشیازم بۆ ئه وه که سانه کرد، که ده ورپان دابووین «با پرۆین بۆ لای سیاد به پری»

یه کیک هه لیدایه «نا حه و تازه دره نکه، پینشتریش هه ولماندا ئه وه ره تیکرده وه. ئه گهر که سیک له ئیمه پروات بۆلای تا گه فتوگۆی له گه ل بکات، ده سته به جی ئیمه ش ده کوژیت».

ئه فگۆیی روود پر بوو بوو له ئۆتۆمبیل، خه لکیش شاره که یان به جیده هیشت ئامینه و ئه حمه دیش بۆ چه ندین کاتژمیر له چاوه روانی ئه وه دا بوون له قوتابخانه وه به رپینه وه بۆ مالا. دوا جار ئه وانیش هاتنه وه، له سه ر به ره که چوارمه شقی لپی دانیشتن له ته ک هه ندیک له هاوه له کانیان، گوئیان له قسه ی گه وره کان ده گرت و پرسپاری زۆریشیان کرد.

منیش که ومه لیکدانه وه «زۆر هه ن باوه رپان به حکومه ت نییه و کیشه ی بۆ دروستده که ن، هه ر بۆیه ش شه ر دروستده بیّت».

ئه حمه د پرسى «ئهی به یانی ده چین بۆ قوتابخانه؟»

وتم «نه خيتر»

«تۆ بلىيى ھەفتەى ئايندە قوتابخانە ھەيىت؟»

يېموت «ئىنشائەلا». چۆن دەكراتىمە يېشىنى داھاتوو بىكەين؟ عەدەن چووبوۋە سەر سەربانەكە ھاۋارى كىرد لەپياۋەكانى سىياد بەرى لەۋانەى كە بەرپىسى حكومى بوون، خىزمى بوون و ئەندامى ھۆزەكەشى بوون «ۋەرنە دەر!» لەۋكاتەدا ئۆتۆمبىل و بارھەلگىرىكى زۆر قەتارەيان بەستىبو، لەخۆرئاۋاۋە ھاتبوون و بە ئەفگۆيىدا گوزەريان دەكرىدو دەرۆيشتن بەرەو نەپىرۆبى پاپتەختى كىنيا. عەدەن دەستى راۋەشان، كاتتىك بارھەلگىرەكان كە پىرپوون لەپارەى دەۋلەت بەلايدا گوزەرى كىرد. ئەو ھەر دەپقىژاند «ۋەرنە دەر! ۋەرنە دەر!»

لەكاتىمىر دوۋى پاشىنوپرۆ ئەو كاتەى كۆمەلنىك لەئىمە چوۋىنە لاي عەدەن بۆ سەر سەربانەكە، دىمەئىكى دىكەمان بىنى. پاسگەلنىكى زۆر كە پىرپوون لەۋ ھۆزانەى كە لە مېژبوو لە لايەن رىژىمەكەى سىياد بەرپەۋە پەنجەى تۆمەتيان بۆ رادەكىشرا، بە ئاراستەى بەرامبەردا بەرەو مەقادىشۆ دەرۆيشتن. كورگەلنىك لەجامەكەۋە ھاتبوونە دەر، بە خۇشخالىيەۋە پىكەۋە گەلای سەۋزى ئالاي سۆماليان رادەۋەشان. ھاۋارىيان دەكرىد «بگەپىنەۋە!» مندالەكانى ئىمەش سلاۋيان بۆ دەستاندەنەۋە. «بگەپىنەۋە بۆ مەقادىشۆ! بگەپىنەۋە بۆ مەقادىشۆ!»

مىنىش تەماشايەكى عەدەنم كىردو وتم «خودا گەۋرەيە لەۋانەيە ئاشتى بەرقەرار بوپت».

لەۋكاتەى كە ئىمە لە چاۋەپروانى ئاشتىدا بوۋىن، لەۋكاتەى كە ئىمە قوربانىمان بۆدەدا، رۆژ لە دواى رۆژ دەنگى بۆردومان ھەر بەردەوام بوو، ھاۋشان لەگەل زىمە زىمى ئامپىرە جەنگىيەكان. كاتتىك خەلكى بەلېشاۋ لەپىگەكەۋە دەھاتنەخوارەۋە، بە ئاراستەى دوور لەشارەكە دەرۆيشتن، ھەندىكىيان لەۋ ناۋچەيەى ئىمە دەۋەستان و داۋاي ئاۋ، ياخود چارەسەريان دەكرىد. زۆرىشيان لە ھۆزى دارۆد بوون كە ھۆزەكەى سىياد بەرى بوو، لەباشورەۋە

ھاتبونھ لای ئیمھو بەرھو شارھکانی مېرکا، براڤا، کيسمايۆ و ھەر ناوچەيەکی دیکە دەپۆيشتن. ئیمھش ئەو بەرھوبوومەي ھەمانبوو لەگەنمەشامی، سۆرگوم⁽⁷⁾ و ھەرز ن پیمانەدان تا لیبینن بۆخۆيان. ھەندیکيشيان بەشپۆھەکی کاتی لەو قامیشەي لەناوچەکەدا ھەبوو، خانوچکەيان دروستدەکرد، ھەر بەو شپۆھەيە باوک و باپيريان خانوويان دروستکردووھ. لەناوھراستی 1991 ھەشت سەد خېزانیک لەتەک ئیمھ دەژيان، پتر بوون لە 4000 کەس.

ئەو چيرۆکانەي ئەوان ھینايانە ناومانەوھ، مندالھکانی توشی شوک کردبوو، وینای ئەو ھاوھانە دەھاتە پېش چاويان، کە سەقفي ئاسنينا دەبېرېو لەخواروھ خېزانە نوستووھکانی دەکوشت. روژيکيان لەو کاتەي کە من نيگەرانى ئەو کريکارە بووم کە ئیمھ نارەبوومان بۆ شار تا ھەندیک پېداويستيمان بۆ بېننئەوھ، دیکۆ وتی «ئیدی ھەرگيز جاريکی دی نارۆمەوھ بۆ مەقاديشۆ، تۆ ھەرگيز نابیت جاريکی دی پړۆيت».

توندوتیژیە کە لەوھرزیکي وشک و دوورودرېژدا دەستپيکرد، ھەربۆيە مەقاديشۆ ھېچ دەرامەتیکي تیدا نەما، خەلکەکی ھەلدەھاتن. کاتیک ژنيک نەخۆش دەکەوت، نەک ھەر تەنيا خۆي و کۆرپەکەي دەھاتنە لامان، بەلکۆ ھەموو خانەوادەکەشيان لەگەل خۆيان دەھپنا بە پيرو ئاموزاکانيشانەوھ. دەمانزانی کە ژمارەي ئەو کەسانەي کە بەو توندوتیژیە بېھەزيانەيە بريندار دەبوون، ھەر لە بەرزبوونەوھدا بوو، سروشتی بوو کە ئەو کيشانەي دەکرا چارەسەريان بۆ بدۆزينەوھ ھەر دەبوو چارەسەربکړين، لەغونەي پيدانی شوينیک بە کەسنيک تا تايادا مېننئەوھو ھەستکردن بەلانيکەمی سەلامەتی.

ھەموو بەيانیەک لەکاتژمير سۆ دیکۆم لەتو جیگەکەيەوھ رادەوھشان، ھەويش دەچووھ لای ئاموزاکانی تا چاپاتی (chapati) یەک دروستبکەن کە جوړیک بوو لەنان بۆ ھەموو ئەو خېزانانەي کە لەوئ نەداربوون. ئەوان ئیدی پسپۆري ئامادەکردنی خواردن بوون! ئامینەو ئەحمەد تەماشايان دەکرد کاتیک

ئەو مندالانەي گەورەتر بوون لەوان خەلوزيان ئامادە دەکردو سەبەتەکانيان دادەنا: يەك، دوو، سێ. ئینجا دەیانبردنە دەرەو: يەك، دوو، سێ. ئیدی هەر دووبارەو دووبارەيان دەکردەو، تا کاتژمێر حەوتی سەرلەبەيانی، ئەو دەمەي من دەهاتم و نانی بەیانیم بۆ دەهێنان.

لەهەر کەسێکیانم دەپرسی «خێزانەکەتان چەند کەسە؟» کەسێک پێیدەوتم، یاخود هەندیکجار هەولیدەدا فێلم لێبکات. دایکی يەك دوانێکیان دەبوت «شەش کەسین» هەندیکجار ئەگەر ئێمە رەتەمانکردایەتەو، دەکەوتنە بۆلەبۆل، ئیدی چاویان تێکدەنا و بە ئەموستیان دەکەوتنە هەلگۆفینی چاوەکانیان.

نرخێ خواردەمەنی زۆر بەرز بوو، بەلەخانەکانی ئێو بازار خالی بووبوون، ئەو خەلکەي هێشتاش لەچاوەروانییدا بوون، یاخود لەئێو شارەکەدا گیریان خواردبوو، تەواو بێ ئومێد بووبوون. ئەو دەمەي برسی دەبیت، هیچ شتێک نییە تا لەدەستیدەیت: ئەو دایکانەي کە بەخاوی بە ئەفگۆیی روودا دەرۆیشتن، دەستی مندالەکانیان لێ بەردەداو غافلگیر دەبوون، بێ ئەو ي گۆیدەنە ئەو مەترسییەي هاتوچۆ کە لەرێدایە. ئەم رێگەيە هەموو خێزانەکانی گیرۆدە کردبوو، دەبوون بەژێر ئەوئۆتۆمبیلانەي کە بەشێوەيەکی نەفامانە دەئاژوویان لەلایەن خەلکانێکی ئێو ئەو دارستانانەو کە دزیبوویان، بەلام ئەوان هەر بەردەوام دەبوون، يەکنێک لەدایکەکان پێیوتم «باشترە بەدەم رێوە مەرین، وەك لەو ي برسیی تێکمان بشکینیت».

ستافی کێلگەکەمان سورگومەکەیان لەچەند گونییەيەکی 50 کیلوگرامییدا هەلگرت، بۆئەوێ کە خەلکێکی برسی زۆر روژانە خۆراکیان پێیدرێت، هەموو روژێک دەوربەری بیست گونییەيەکمان دەهێنا، هەرەوها هەولیشمان دەدا تا زۆر بە وریاییەو گۆشتەکەشمان دابەش بکەین، تا ئەو ي شتەکان هیور دەبنەو. سەرەتا خۆراکمان دەدا بە مندالەکان و دواتریش بەو بەسالچووانەي کە لاواز بووبوون. دووجار ئێسکەکەمان دەکولاند، هەندیکجار سێجاریش،

به لّام له گه لّ ئه وه شدا گه نجينه كه مان زۆر زووتر ته واو بوو، وهك له وهى پيشبينيمان ده كرد.

به يانينيه كيان له ماوهى دابهشكردنى خوراكدا، ديكوو منداله كانى ديكهه به جيهيشت، راسته وراست چووم تا دهم كه نارى زه وييه كه م دوور له شه پره هاتوهاوار. له دووره وه ناوړيكه دايه وه، تا بزانه م چيم كردوه. زۆرم له خوم كرد تا ببينم: نه خو شخانه كه م به ديواره په مهييه كانيه وه، نه و كافتر يا خنجيلانه يه يه كه به قاميش دروستكرا بوو. بوچى خواوهند نه وه و له مهندييه ي پيداوم له ناوچه يه كدا، كه هيج شت كه ناتوانيت گه شه بكات؟ پالمدا به دره ختيكه وه، هه ستمكرد تو يكله كه ي چه قيهه نيو چا كه ته سپيه كه موه، هه تا سه ر بربره ي پشتم، تا ئه وهى هاوارم لى بهرز بووه وه.

كاتيك ته منم هه شه سال بوو، زورچار وا راهاتبووم هه موو به يانى و پاشنيوه رپويه كه چوار كيلومه تريك دوور ده كه و تمه وه به ره و رووبار، بو كوردرنه وهى ئاو له نيو قتويه كدا، ئينجا ده مبه ست به پشمه وه. هه رچه نده كچانى گونده كه زورچار به گروه دروشتن، به لّام من حه زم ده كرد به ته نيا سه فهر بكه م، بوئه وهى بتوانم به دريژايى ريگه كه بكه ومه نيو خه يالى خو شه وه. هه لگوزينى ئاو له رووباره كه وه پنده چوو ئه وه نده ئاسان نه بيت، كه وه رزى وشكه سالى هات، ته نيا ريگه بوئه وهى پيداويستى خو ت له ئاو چنگ بكه وي ت، ئه وه بوو چالى بو هه ل بكه نيت، تا نه ژنو ت نو قم بيت له گلداو بنه وه ت به رز بكه يته وه، نينو كى په نجه كانيشت پر بن له م. نه و كات ئاوى سه رزه وي كو ده بيته وه تا دهم قتووه كه، تو ش ده بيت قتووه كه راوه شينيت، بوئه وهى قور و پيسيه كه بچيته خواره وه، ئيدى به بريك ئاوى پيوسته وه ده گه راينيه وه بو مال هوه، بوئه وهى بتوانيت قورى چا لينانه كه وه ده فرى چيشتلينانه كه ي لى پر بكه يت.

له يادمه به په نجه كانم پالم به رپړه وي رووباره كه وه دنا، ته پللكه يه كي
 بچكوله ي لميني تهرم له به رده مي خوم دروستكرد، گويم له دهنكي گري
 پياونيكش بوو له سهر و خومه وه. «هسته رابه!» نه متواني بيينم، هه ريويه
 سه رها وام هه ستركد كه سينك له مه ترسيديا بيت. دووباره دهنگه كه هاته وه
 به ره وروم «رابه رابه!» تا ده هات نزيكتر نزيكتر ده بووه وه، منيش هه ستامه
 سه رپي و ته ماشاي ته ملاولاي خومم كرد، كه سم به دي نه كرد. كاتيكم زاني
 دوو دهستي زبري نامو كه وتنه سهرم، هه ره كه گونيه يه كه گه غه شامي، لاشه
 بچوكه كه ي هه لدامه كه نار ه وه.

له به رته وه ي چاوم په رپيووه سهر پياوه كه كه ته ويش به دواي مندا هاتبووه
 كه نار ه وه، گويبستي لرفه لرفي شه پوله كان بووم، پيش ته وه ي ته وه ش بينم
 ديواريك له ناي كه فچر ته و تپه له لمينه ي لوش د هدا، كه من گليرم كرديووه وه.
 هه ناسه گه رمه كان ي ته و پياوه كه وته سهر رووخسارم و پيوتم «له ودا بوو
 هريت! چي ده كه يت ليره؟ مالت له كوويه؟» ته و تي گوايه له به رزاييه كان ي
 ته سيوپياوه شه پولتيكي باران به رپيوه يه.

سهرم دانه واند ته ماشاي شه پوله كان ي رووباره كه م كرد، چه ندين لقي
 گه ورم تيا به ديده كرد، هه نديك له وانه له من دريژتربوون، وه كو چليك قوتي
 د هدام، ده ستمكرد به گريان و وتم «لافوول».

پياوه كه و تي «ته وه بوخوي په رجويه كه كه من هيترام بولاي تو». هه شتا
 هه ره هه ناسه بركيي بوو، به هو ي ته وه هه و له ي كه مني خسته كه نار ه كه. هه رچه ند
 ته و زور عه بوس ديار بوو، به لام به زه يي هاته وه به مندا، يارمه تيدام تا له بيريك
 كه مو له كه م پر بكم له ناي كه تا ته و كات نه مده زاني. پاشان رويشت و به لامدا
 ره تبوو، گه رايه وه نيو ده وه نه كه. هه ره كه دوا جار گه رامه وه مالا ته ييو پيوتم
 «سوپاس بو خوداي گه وره! ته و پياوه ژياني رزگار كر دوويت».

ھېشتا لەنيۆ پەردەى گويمداو لەروومەتەكامدا ھەر ھەستم بە مەترسى دەکرد، كاتىك ئەيىۆ دەدا. ئىدى دواى ئەو رووداوە ھەموو كاتىك رىگەى گەرانەو ھەم لەرووبارەكەو ديارىدەکرد، بەردىكى تىژم بۆ ترس دەنا بە دلەو. چاوەكانم بە گومانىكى نويۆ بەسەر ملەكەدا دەھىناو دەبرد، تەنانەت بەلندەكانىشم بە ھەرەشە دەبينىو. تا چەند مانگىك كە دەمويست بەگەپمەو مالمەو، ئاوەكەم لەسەر قاچى ئەيىۆ دادەنا، لای قتووەكەو دادەنىشتمو دەگريام.

ئەيىۆ دەيوت « ناكريّت كارى ژنانە، كەسى دىكە ئەنجاميدات ». ئەو دەيوت يەكەمىن تالى ژيانم چەشتوو، ھەناسەيەكى حەكىمانە بوو، بەلام ئەو كاتەى لەسالى 1991 لىشاويك لەخەلك روويان تىكردىن، لەو ديمەندەدا ھىچ فريادەسيك بەدينەدەكرا.

من وام ھەستەدەكرد كە ئيمە بەختەوەر بين، بەس نەبوو ئەوئەندە پارەمان ھەبوو كە بدزريّت. كەچى ئەو كەسانەى كە پارەيان لەبانك داناو ئىستا وا ھىچيان بۆ نەماوئەتەو، ھەموو پارەكانى ئيمەش دراوون بە شەمەك بۆ نەخوشخانەكە، يان كىلگەكە. ھىشتاش ھەر ھەندىك زىرم مابوو، ھەندىكى دايكەم بەرلەو ھى مەريّت پييدام، ھەندىكىشى ئەو كاتەى مندالەكانم گچكە بوون كەريوومن. 150 گرامدا بە ئامۆزايەكەم، تا بيبات بۆ مەقاديشو بيفروشيّت. ئەويش بوخچەيەك پارەى ھىنايەو كە بە تويزالىكى پلاستىكى پىچرابوو، لەگەل ھەندىك مۆز مانگو كە لەبازارى باكاراوە ھىنابوونى. ئەو پارەيەمان دا بە سۆرگوم كە ھەوللىكى بىچاماندا تا دۆزيمانەو لەنيۆ ئەو بارزەرە چۆلانەدا، چل روژىكى دىكە بەردەوامى دەدا بە ژيانى ئيمە.

كاتىك بەرەو كەمبەوئەو چوو، ناچاربووين كەمپەكە بكەين بە دوو گروپەو. بەيانىيەك ئيمە شاپاتيمان دەدا بە گروپى A بۆ ھەر كەسيك دانەيەك، بەيانى دواتر گروپى B پشكى خويانىان وەردەگرت. بۆ ماو ھى سى

مانگ ئەو بەشتىن شت بو، كە دەمانتوانى بىكەين بۆ رېگىرىكىردن لەبرىستى، لەو دەمانەى كە خىزانەكان هېشتا ھەر دەھاتن، ھەندىكجار دەو ھەندىكجار بىست و ھەندىكجاریش لەرۆژدا ژمارەى كەسەكان دەگەيشتە شەست كەس. زۆرىنەشيان لەھۆزى دارۆد بوون لەخزمانى سىاد بەپى، لەپەرچەكردارى ئەو توندوتىژىيانە ھەلاتبوون، كە لەلایەن ھۆزەكانى دىكەو ھە بىكەتە سەريان لەوانەش ھاويە، كە لەلایەن رۆژمەو ھە تاوانبار كرابوون و ئىستاش لەدەرفەتتە دەگەران بۆ تۆلەكردنەو.

بەويپىھى چىتر لەبار نەبوو تا بەرەو مەقادیشو برۆيت، كە لە بارودۆخىكى ۋەھادا لەوانەبوو ئۆتۆمبىلەكەت دەست بەسەردا بگرن، يان لەوانەبوو كەسەك تەقەت لى بكات، ھەر بۆيە منىش پاسىكم گرت تا برۆم بۆ ئۆفیسى يونسىف، تا داواى يارمەتى بكەم. ئەو نوپنەرەى من بىنيم، نامەيەكى نوسى ھەر رىك پاش ئەو بەرھەلگەرە سىپىكەيان بەدىاركەوت، كە چەندىن گونىيەى پر لەبەرھەمى خۆراكى تىدابوو. لەوكاتەى لەسۆرگوم بوو بووينەو، دەستماندا بوو دابەشكردنى پشكى دانەوئە (cereal). ھەموو مندائىك دەھات و لەتەك خۆى دەفرە خپەكەى دەھىنا تا بەشى خۆى ۋەربگرىت و بىيات، ئەو دەمەى خىزانەكان دەيانىنى ئىمە دەتوانىن چىان بۆ دەستەبەر بكەين، سلاويان بۆ دەناردىن. ئەوان دەيانتوانى ھەر كىلۆيەك لە ھەرىسە (porridge) بكەن بە چەندىن بەشەو، ئىنجا ئاويان تىدەكرد، بۆئەوھى بىيت بە دووئەوئەندە كاتتەك دەيخۆن.

لەكاتتەدا ھەرىسەكە، برنج، فاسۆلياو رۆن گەدەيانى پردەكرد، ئەوانەى كە بۆ چەندىن ھەفتە بوو برسى بوون، نەدەكرا پارىزگاربان لى بگرىت. لەكاتتەدا كەسە زۆر نەخۆشەكان ھەولياندەدا شت بخۆن، بەدەست بىھىزىبى و سىكچوونى خوينايويەو دەياننالاند، ئىمەش ھىچ چارەسەرىكى وشكبوونەوھەمان لا نەبوو، تا بىاندەينى و رەوشى تەندروستيان بەرەو باشى بچىت. لەترۆپىكى قەيرانەكەدا،

رۆژانه 50 كەسىگەمان لە دەست دەچوو. بە پێچەوانەى كارەساتە سروشتییەكان، كە هیچ ئاگادار كەردنەوهەیه كەمان پێنادات، كاتێك كە قاتوقپى دیت، بەخشە دیتە نىو كۆمەلگەوه، بەهەمان ئەو شیوازهى كە تاكێك لە برسا دەمریت: لە لەشەوه دەستپێدەكات و پاشان دەپروات بەرەو مێشك، پاشان ئەو دەمەى كە پێست دەچیتە سەر ئېسك و ماسولكە لاوازهكان دادەكەون، لاشە دەكەوتتە دژا بە تىكردنى خۆى، ئىدى هەموو شتەكان بەرەو كۆتايى دەپۆن.

پىوست بوو هێندەى لەتواناماندا بووايه، بەخىرايى لاشەكە بنێژين. رېكخراوێكى عەرەبى كۆمەكى بەخشييه كەيسەكانى كارفان بۆ ناشتنى مردووەكان. لەزىك ئەو شوپنەى كە ئيمە سەرەتا چەند نەخۆشكى كەممان تىدا ناشت، كرىكارانى كىلگەكەو هەندىك لەگەنجانى دىكە لەو پىاوانەى كە لەكەمپەكەدا بوون و بەهێز مابوونەوه، دەستياندايه هەلكەندنى گۆپى گەورە گەورە. هیچ پارەيه كەمان نەبوو تا بياندهينى، بەلكو پشكىكى زىادەمان هەبو لەهەريسە دەماندانى، بۆئەوهى گروتىنيان تىبىت و بەردەوام بن.

لەو كاتەى جيهان گۆيقولاغى كارەساتى سۆمال بوون، زۆرىك لەرېكخراوه فرىاگوزارىيه نىونەتەوههيهيهكان، لەرېگەى كەشتيههوه خۆراك، كەرەستەى پزىشكى و بەرگى پلاستىكيان دەنارد بۆ پەناگەكان. لەلايهن بەرپرسە سەربازيههكانەوه دەستيان بەسەردا دەگىرا لەفرۆكەخانە، رېگەو كەنارى دەرياکان، ئەو خواردنەى برىاربوو بەپىترىتە ناوهوه، دەستى بەسەردا دەگىراو لەبازاردا بە نرخیكى گران دەيانفرۆشت، پارەكەشيان بەكاردەهینا بۆ كرىنى چەك و قات⁽⁸⁾. ئيمەومانانىش لەناوچە دوورەدەستەكاندا، هەر لەچاوهروانىيدا بووين، دەستمان رادەوهشاندو سەرمان رادەوهشاندو پۆزشان بۆ خەلك دەهتينايهوه، لەوهى هېچمان نىيه بيههخشين.

تراكتۆره كاتمان دەنارد بۆ تانكيهكى ئاو لەو ناوچەيه، هەر جارېكيش هەژدە بەرميل ئاوى دەهتينا، تا دابەشيبكات. منداڵەكان لەو سەرەرپيه سەكۆيه كيان

دروستده كړد، هر شتيك هه بووايه له گه ل خويان ده يانېرېد، له و شتانه ي كه
ئيمه ده ماندا به كه ساني بيده رة تان، شير بووايه، يان ئا و يان هه نديك جاريش
يه كيك له شاپاتييه كاني خويان.

پاشنيوه رويه كيان پياويك به رپوه بوو به ره و لاي ئيمه له رپگه كه دا كه و تپوو،
ئامينه و هه نديك له منداله كان هه ولياندا بوو تا يارمه تپيدن، هه نديك شير يان
له ماله وه دهره پنا و ويستيان بوي بيهن، به لام كه گه رانه وه پياوه كه ده ميك بوو
مردبوو.

له كاتيكدا ئامينه دابوويه گريان پيموت «پيويسته هه ستيت و يامه تي
كه سيكي ديكه بده يت، كه پيويستي به يارمه تي تويه». هر نه متواني كه ميك
دلنه وايي بده مه وه، هر چه ندم كرد نه متواني بوي روونبكه مه وه. په نام برده بهر
قورئاني پيروز، كه پيمانده لپت نه گهر هه زار بيت خودا به وه تاقيتده كانه وه، تا
چه ند خوراگريت، گهر ده وله مه نديش بيت، خودا به وه تاقيتده كانه وه تا چه ند
به خشنده يت. له كاتيكدا نه مانده تواني بيينه په ناگه بو منداله كاغان و له هه مو
شت بيان پاريزين، به لام من مكور بووم له سهر ئه وه ي كه له گورپه لكه نه كان
دوور بكه ونه وه به تاييه تي ئه و كاتانه ي كه سه رقالي نانخواردن، يان كار كردن
بوون، له بهر ئه وه ي منداله كان به په روش بوون، بوئه وه ي يارمه تپانبدن، يان
لانيكه م بيانينن، دپكوو ئامينه ده بوو ئه حمده دووربخه نه وه له و گورستانه
به رفراوانه.

جهنگ هر به رده وام بوو، له تشريني دووه مي 1991 جهنگي ناوخو
له نيوان شوپنكه و تواني ئه و دوو سهر كرده ي گروه چكداره كاندا روويدا،
كه مه قادي شوپان داگير كردبوو، هه ردووكيان له خپله كاني هاوييه بوون،
هوزي هابر گيدير به رپه رايه تي موحه مه د فهرح عايديد، هوزي ئه بگا لا
به رپه رايه تي عه لي مه هدي موحه مه د. مه قادي شو بوو به دوو به شه وه، به
هيئيكي سهوز جياكرا بووه و باكور و باشور. هه مو كه س چه كي پيوو هه رچي

بيوستايه ديكرد. خه لکه ترساوه که له ته قينه وه هه لدهاتن، به ئاپورای
 گه وره له دهروازه کانی شاره که وه دههاتنه ده، تا ئه وهی ئیتر که س نه مایه وه
 پروات. تا ماوه یه که نوکته یه که له ناوخه لکدا بابوو ده و ترا ته نیا سه گو پشيله
 له مه قادی شو ماون، خوړاک ته نیا به شی ئه و که سه نه خوینده وارانیه ده کرد، که
 ولاتیان به ریوه ده برد، هاوشان له گه ل ئه وانیه که نه خویشی عه قلیان هه بوو،
 که مه ره خه س کرابوون، به هوی ئه وهی نه خویشخانه کانیا داخرا بوو. سه رمان
 راده وه شان دو به ده نگیکی بیکووتا ده مانوت «ئیتستا ئه وان به رپرسیارن».
 له گه ل ئه وهی سه رکرده کانی هابر گیدرو ئه بگال قین له دل بوون به رامبه ر
 به یه کتری که چی ئامانچیکه هاوبه شیان هه بوو کاتیک قسه دههاته سه ر
 سودوه رگرتن له خپروویتری ریکخواوه فریاگوزاریه یتونه ته وه ییه کان. سالاتیک
 دواتر یه کیک له پاسه وانانی ئاسایش ئه وهی بو روونکرده وه به هوی وه رگرتنی
 به رتیل له شیوهی پاره و قات (هوشبه ر) ئه و هپراوه ته نیو ریزه کانیا نه وه بو
 دا کوکیکردن له به نده ری مه قایشوو. ئه و ده یوت «ئهرکی ئیمه ئه وه بوو، هه ر
 که شتییه که کومه کی هاورده کرد بیت، بیده یه به ر ده سترپژ». که شتییه کان و
 خوارنده کانی نیویان ده گه رپترانه وه بو ناوچه یه کی سه لامه ت، له کاتیکدا سه دان
 هه زار که سی ئیمه له برسا ده مردن. ئه و سه رکرده سه ربازیانه به رپرس و
 تاوانبارن.

بەشى سىانزەھەم
بۆچى دەتەوئەت ئەو كارە ئەنجامبەدەيت؟

قسەى نىۆ بەسالچووانى گوند بووبووه مهسهلهى كلاسنيكۆف AK47 و تېكنيكال (technicals) كه برىتېيون له بارهه لگري گه وره و چه كوچۆلى گه وره يان هه لگرتبوو. ئەوه بووه زمانتيكى نوۆ له سۆمال. هيشتاش خويناوتيرين ئامپرى جهنگ له و سهرده مه دا ئۆتۆمبيله كان بوون، به تايه ي كون كونه وه شه قامه كانى مه قادي شوودا فرته يان ده كرد، يان به سه ر سكه ي شه مه نه فاره كاندا خرپه خريان بوو. يه كيگ له و ئۆتۆمبيلانه كچيكي لوى داروودى كردبوو به ژېره وه، ئيسكه كانى قاجيان هاريبوو، له به رته وه ي سه ر به هۆزه كه ي سياد به پرى بوو، ترسى ئەوه ي لىنىشتبوو چه كدارانى هۆزى هاوييه بيكوژن، ئەو به ههنگه شه له به دريژايى ريگه كه رۆشتبوو، بۆ ماوه ي چه ندين ههفته خوڤى له نىۆ ده وه نيكي نزيك ناچه كه ي ئيمه شاردبووه وه، له و ماوه يه دا هه ر گپاي خواردبوو، ته واو له رولاواز بووبوو، توشى هيسترىاش هاتبوو. كه سيگ روودا وه كه ي گه يانده ئيمه، خوڤه خشانى نه خوڤه خانه كه ش هه وليانده دا ئەو كچه رازى بكه ن، تا چاره سه ر وه ر بگريت. دوا جار هينايان، شونىتكمان پيداو بۆ نازاره كانيشى ده رماهان پيدا. نه متوانى به لىنى ئەوه بده م ئيسكه كانى بۆ چاك بكه مه وه، به شيوه يه كه تيكه لاوى يه كترى بووبوون كه خوار بووبووه وه، به لام پيموت كه هه ولده ده م.

نوڤنه رانى كۆمىته ي خاچى سوري نىوده وله تى (ICRC) كه هه ر له ده سپيكي مملاتيگه وه، كه وتبوونه هه ولى به هاناوه چوون، له دوا دوايه كانى 1991 له كه مپه كه ي خوڤدا سه ردانيان ده كردم. سه رسامى كاره كانيان بووم، كۆششيان ده كرد له پيناو گه ياندى خواردن و پيداويستى پزىشكى به ئيمه، له كاتيكدا چه كداران تۆپهاوڤژى گه وره يان ده نارده ده ريانكان، به و هۆيه شه وه هه نديك كه شتيان نوقمى ئاو كردو پاشه كشه شيان به زۆرىكي ديكه ش كرد. له كه مپه كه ماندا ريگخراوى خاچى سور هه شتاو هه شت ئاشپه زخانه ي سۆمالي دروستكرد، ئەوان له ههفته يه كدا چه نديجاريگ به ئۆتۆمبيل ده هاتنه لاي من، له كاتى سه ردانيكردنى كامپى په نا هه نده كانى ديكه له ناچه كه دا. ئەوانيش هه ر وه كو ئيمه سه ريان قال بوو، منيش هه ميشه ده رفه تيكم له گه ل تيمه كه ي ئەوان

دەدۆزبىيە، كە پياۋيىكى سۆماليشىيان لەتەكدا بوو بەناۋى حوسىن سالا، كە
ھاوشانى پياۋيىكى بەلجىكى بالابەرز كارى دەكرد بە ناۋى ويم فان بۆخىلەير.
بە دوورودرېژى دەكەوتىنە گفتوگۆ دەربارەى بارودوۆخى جىهان،
سەفەرکردن و فەلسەفە، لەو كاتەى كارەكانى خۆمانم پىشانى ئەوان دەدا لەگەل
ئەو كەسانەى كە ئىمە يارمەتيمانداون. روژيكيان حوسىن سالا پرسيارىكى
ليكردم، كە وەلامەكەى زۆر زەحمەت بوو «بۆ وادەكەيت كەسانى لەمجۆرە
لەشۈينەكەتدا كۆبىنەو؟»

بۆئەوئەى بۆيان روونبەكەمەو پىشانى كەوتم بۆ نىو نەخۆشخانەكە.
لەكاتىكدا خەلكانى برسى ھەر لەزىادبووندا بوون، ژمارەى برىندارەكانىش ھەر
ھەلدەكشا، ئىدى دەرفەتتىكىمان بۆنەمابوو، جگە لەوئەى نەخۆشەكان لە
راپەوكاندا لەسەر حەسىرى ھەرزان و بەتانى بخەوئىنن. بەلای ئەو مندالانەدا
رەتبووین كە دەياننالاند، خەمخۆرپىكيان مېشى سەر دەموچاۋى دەردەكردن،
گەبىشتىنە ئەو ژوورەى كە كچە قاچ شكاوئەكەى لىبوو. ويم گرژ بوو كە بىنى،
چۆن دەكرېت قاچىكى لەو جۆرە چارەسەربىكرېت، گېر بوو، ئىسقانەكەى بە
شۈبھەكى ناسروشتى ھاتۆتە دەروە، بە پىست شارابووئەو. ئەو پياوئە دايە
پرمەى گريان، كە بىنى ژيانى كېژىك دارووخاۋە بەھۆى توندوتىژىيى و ترسەو،
دەموچاۋە بەخىشندەو گەورەكەى كرده من، لاپەرەيەكى دەرهئىناۋى داۋاى
كۆمەكى بەپەلەى كرد لە برنج، روون و فاسۇليا. كاتىك كە روئىشت لەئامىزى
گرتم، پىئوتم دايە ھەوا، بەلئىنى ئەوئەى پىدام كە سەرم لىبداتەو.

ويم خاۋەنى قسەى خۆى بوو. لەھەفتەكانى دواتردا كۆمىتەى خاچى
سور كۆمەكى بەردەوامى ھەفتانەى پىدەداين، كە پىكھاتبوو لەپەنجا فەردە
گەمەشامى، بىست كارتوون روون، بىست گونىيە فاسۇليا، ھەروەھا دەستيانكرد
بە پىدانى خزمەتگوزارى تەندروستىش. زۆرجار ئەو و حوسىن دەھاتن،
بۆئەوئەى بە دەستى خۆيان شەمەكەكان بەخىشەو، بە ھاوكارى ژنىك كە
پىدەوترا داھابۆ، كە سەرۆكى ھەموو سەنتەرەكانى خۇراكىپىدان بوو لە
ناۋچەكەدا. لەكاتىكدا ئەوان زۆر ماندوو دەبوون، ھەندىكجىار بۆ ھەوانەو
دەھاتن و سەردانىان دەكرد. ويم بەتايبەتى ھەزى دەكرد خىزان و مندالەكان

بېنىت لەنيو خانەى بېياوكاندا، ئەو زۆر جار دادەنىشت تا گفتوۆ لەگەل ئەواندا بىكات. ئەو ھەرگىز خۆى زل پىشان نەدەدا، لەبەردەمى مىنداىكى زۆر زۆر بچكۆلەدا دەچەمىيەو، لەو دەمانەدا ئەو دەبوو يەكىك لەوان.

نوېنەرەكەى خاچى سور ناوبەناو پېدەوتىن كە ئەوان شوئەكەى ئىمەيان زۆر بەدلدا چوو، چونكە شوئىكى ئارامە. لەكاتىكدا ھەندىكجار زەحمەت بوو بۆ من، كە لەو ئازاۋە زۆرەو بىنوارمە ئەوئەى ئەوان دەبىين، دلخۆشبووم بەوئەى كە ئەوان لەگەل ئىمە دەيانتوانى بەسەنەو. كاتىك ئەوان ھاتن، پىشوازىم لىكردن بۆ ھۆلى كۆبوونەوئەى نەخۆشخانەكە، ھەولماندا باشتىن ئەو شتانەى كە ھەمانبوو بۆيان بىين: ماسى تازەى دەريا، قاو و چا، پاش دروئەكردنىش كالەكى قاشكراو، شەربەتى لىمۆ شىرىنى. وىم لەو كاتەى بە كەنارى دەريادا دەروئىشت بۆمىكى گەورەى دۆزىيەو، ھىئەى بۆ ھۆلى كۆبوونەوئەى، بۆئەوئەى پاشىوئەى وەك تەپلەكى بەكارىيىت لەو دەمانەى كە ئىمە ھەموو ھارپىيان لەبارەى خىزانەكان، ولانەكەمان و سىياسەتى ناوچەكە دەدوواين. دەبىت دانبەوئەى بىين كە زۆر لەبارەى سىياسەتەو دەدواين، بەلام ئەستەمىش بوو خۆمانى لى بەدوربىگرىن. ھەر كاتىك خاچى سوور بە ناوچەكەى ئىمەدا گوزەريان دەكرد، ئاسايشىكى توند پارىزگارى لىدەكردن، وىمىش نىگەران بوو لەوئەى كە شەوان رووئەدا.

پىئوتم «ئەگەر خەلكى ھاتن تا ئەم خواردانە بەتالان بىن، خۆت بىاندەرى ئىمە ھىنى زىاترتان دەدەينى». لەو كاتەدا ئىمە لەكەمپەكە دوو پاسەوانى زۆر باشمان ھەبوو، كە لەگەل پاسەوانى نىو نۆرىنگەكە ھارىكارىان دەكردو لەدابەشكردنى ئاوىشدا بەشدارىيان دەكرد. ھەندىكجارىش ئەوان ھەولياندەدا دانوستان بىكەن لەگەل بەرپىسانى سەربازى ناوچەكە، بەلام وىم ھەزى بەوئەى نەبوو گوئىستى ئەوئەى. وتى «ئەگەر ئەوان وىستىان خواردەكە تالان بىكەن لەگەلپان مەجەنگە، تەنانەت ئەگەر بىرئەكەش بىزن، دەبىتە بازار لىدى نىخى دىتە خوارەو».

رۆزىكىان ئەو كاتەى جەنگىكى سامناك مەقادىشۆى داگرتىو، گروپىك لەستافى خاچى سور ھاتن بۆلامان. منىش بە سەر راوئەشاندەو بە وىم وت

«زیاتر له دوو سهد كهس ئەمپۆ هاتوون بۆلام، زۆریشیان بریندار بوون». لهوه زیاتر شتێك نهبوو لهسەر رهوشه كه بیلیم كه بهردهوام روژانه خراپترو خراپتر دهبوو. نه نیا وهلام كه ویم دهیدایهوه ئەوه بوو، كه ئەو زیاتر ده دات، دوو سهد فهرده برنجو سهد ده به روژ. باش ئەو روژهم دیتهوه یاد روژی دوو شه مه بوو. پاشنیوه ری ئەو چوارشه مهیه، پاش ئەوهی له کاره کم بوومهوه، پاسیکم به رهو مه قادیشو گرت بوگواستنه وهی هه ندیک له پیداو یستیه کان بو که مه که. به و پاسه که وتمه پری، کاتیک رویشتم به رهو بازار، دوو ئەمبولانسم به دیکرد به لوره لور و گلۆپه کانیانه وه ده رویشتم به رهو نه خوشخانهی مه دینه. هیهچی ترم له سهر ئەوه به بیرنایهت. له بازاره که سلوم له فرۆشیاریک کرد، که که ساتیکی له نێو که مه که ماندا ده ناسی. هاواری لیکردم «ئوو، هیهچت له باره ی هاواری که ته وه بیستوه؟»

«کام هاواری؟»

پیاوه که له هاوسیکه یه وه ژه ند «هیی ئەوانه که سانی سه ره به خاچی سورن، ئەو که سه کێ بوو؟»

پیاوه که ی تریش وتی «کابرایه کی به لجیکی بوو». ویم! ئەو پاشنیوه پریوه ته واو نیگه ران بووم، له و کاته ی به بازاره که دا گوزه رم کرد، که ره سه ته ی پزیشکی و ئەو پیداو یستیانه م کرین، که ده متوانی به ریگه ی پاسدا به رله خوژنا و ابوون بیانه مه وه. له پاسه که دا له نێوان ژنانیکی په ککه وته دانیشتم، له گه ل کورپیکی که نچ که له نێو جیگه که یدا ماخولانی تیکه وتبوو، بیرم له ویم ده کرده وه، بیری ئەو که چه م نه ما که قاچی شکا بوو چاوه کانی پرله فرمیسک بوون. جه ننگ خه لکی له سه راپای جیهانه وه په لکیش کردبوو بو یارمه تیدانی ئیمه، که چی ئیمه توانای ئەوه شمان نه بوو، له و توندوتیژیانه بیانپاریژین.

له و کاته ی من گه رامه وه مال، کاتی هه واله کانی رادیو بوو، پیش نویژی شیوان، منداله کان و هه ندیک له ستافه که ش هاتبوون تا گوپی لیبگرن. ئەو به یانییه ویم له نه خوشخانه ی مارتینی کاری کردبوو، که گه وره ترین عه مباری خاچی سوری لیبوو. پیاویک به ده مانچه یه که وه هاتبووه نێو ئەمباره که وه میلی له ویم هینابوو وه. که سیکی به ته مه نی سۆمالی چووبوو به رده می به و

ئومىدەى خۆى بىكاته قەلغان بۆى، بەلام ھەر زوو خۆى كوژرا. ھەمان ئەو گوللەيەشى بەرى كەوتىبوو، كەوتىبوو سەر جەستەى وىم بە خەستى برىندارى كىردىبوو.

ئەو شەو ھەر نەخەوتىن، كارتى گەورە گەورەمان دروستكىرد: وازمەھىتە. بىگەپئو. مەقادىشۇ بۆت دەگرى. ھەموو كەس نزاى خىپرت بۆدەكات. رۇژى دواتر بە پاسىك گەرامەو ھو پۆستكار تەكانم لەگەل خۆم برد. رىك چووم بۆ نەخۇشخانەى مەدینە، لەكاتىكدا من تەنیا ھەر يەك پزىشك مەناسى كە لەبەشى نەشتەرگەرىى كاریدەكىرد. دواى ئەو ھى چوومە ژوورەو، پرسىم «چى روویداو؟ وىم لەكوئىيە؟»

ئەویش ئاماژەى بۆ پىشتەو كىرد بۆ ئەو ژوورەى كە پىاوپك لەژىر پارچەيەكى سىپى راکشابوو، بە غەمبارىيەكەو ەوتى «ئای» بە تەواوتى ھەموو لەشى پىچىراپوو «دەبىنىت؟ ئەو وىمە. براكەى ھاتوو تا بىباتەو، دەبىباتەو بۆ بەلجىكا». ھەناسەكاغم ەك خۆى راگرت، وىستم بجمە لای تا بزىنم ئاخۆ ئەو ھۆشى لای خۆيەتى يان نا، بەلام من نەموىست ەرسى بكم. ھاوئەكەم ەوتى لەتەنىشتەمانەو لەشەى مردووى ئەو پىاوپە كە ژىانى خۆى كىردە قوربانى بۆئەو ەى وىم سەلامەت بىت.

لەو كاتەى كە وىم بە ئاسمانى ئىتالىادا دەگەراپەو بەرەو مائەو، گىانى سپارد. ئەو دەمەى گوئىستى ھەوالەكە بووین دەستمانكىرد بە گىان، دەمانزانى ئەم پىاوپە بەخىشندەبە كە لەچەند رووئەكەو ەارمەتى سۆمالى داو، ھەر لەلایەن ئەوانەو كوژراو، كە ئەو ھەولى پاراستنى دەدان. دواتر نەماندەزانى چۆن پرسەى ئەو تەراژىدىيەى مردنى وىم و كەسانى ەك ئەو بىگىرىن، ئەو ەى دەمانزانى ئەو بوو، كە ئەمە گورزىكى گورچىكپە لەمتەمانەى كۆمەلگەى ئىو دەولەتى و ئاماژەيەكى ترسناكە بۆ ئەو بىانانەى كە ەك ھاوپرئىەك دىن بۆ سۆمال. خەلكى چۆن بىانەوئىت ەارمەتى ئىمە بدەن لە كاتىكدا كە ئىمە باشتىن كەسىك بكوژىن، كە جوامىرى خۆى سەلماندوو، ھەرەھا لەبارىكدا بىن كە خەلكى خۆشمان بكوژىن؟

ئەو كاتەى حوسىن سەلاد گەرايەوۈ بۇ كەمپە كە پىموت «لەبەر ئىمە دەستەردار مەبە».

ئەوئش وەلامىدامەو «ئەمە كارى ئىمەيە».

چەند مانگىك دواتر دايك و بابى وىم ھاتن بۇ سۇمال، تا ئەو كارە بىنن كە كورە كەيان ئەنجامىدابوو بۇ ئىمە. حوسىن سەلاد ئەوانى ھىنپايە لاي ئىمە، ھەرۈەك ئەوۈى ئەورۈپپە كان لەكاتى كۆستكەوتندا دەيكەن، ئەوانىش بەرگى سىيان پۇشپوو. شەربەتى پرتەقالمان پىدانو لەژىر درەختە كاندا پىكەوۈ لىي دانىشتىن، عەدەنىش ھەستايە سەر پى تا وتارىك بدات. وتى «وېم يەكىك بوو لەپياوۈە كانى ئىمە، ئەو بەشېك بوو لەجەستەمان، ئەوۈى رووېدا ھەموۈانى نىگەران كرد». ئەواغان برد بۇ ژوورى دانىشتن، كە زۇرچار لەوئ دادەنىشتىن، ئەو بۇمبە گەورەيەم دايە دەست دايكى، كە ئەو ەك تەپلەك بەكارىدەھىتا. پىكىشەوۈ سەرىكماندا لەمندالە پىنازە كان كە لەگەل ھەندىك لەخۇبەخشە كانماندا كارىان بۇ دروستكردنى دروشمىك دەكرد، كە ئاماژەى بۇ ئەوۈ دەكرد: وىم ژيانى خۇى بەخشى لەپىناۈى ئاسودەيى ئىمەدا. ھەر كە دايكى ئەوۈى بىنى ئاورپىدايەوۈ و چاۈى بۇ مېردەكەى گىپراۈ بانگى كرد «وەرە بۇ ئېرە بىننە ئەو مندالانە چىيان نوسىوۈ!»

بەرلەوۈى بەجىمانبىلېت يەكترىمان گرتەئامىز، پىيوتم «وېم ھەمىشە پىدەوتم ئەو پەيوەندىيەكى زۇر باشى ھەپە لەگەل دكتور ھەوا عەبدى، تۇ بەلاى ئەوۈە شوئىكى ئارام بوويت». سالانىك دواتر ئەو كاتەى پارەيەكى زياترمان بەدەستەپىنا، بەشېكى چاۈدېرىمان لەنەخۇشخانەكە كرددەو بە ناۈى: سكوئى چاۈدېرى وىم فان بۇخىلەير. ھەتا ئەمروش ھەر ماوۈ.

بەلاى ئىمەوۈە رۇژە كان ساناتر بوون، بەو پىيەى ئومىدمان ھەبوو: كارە كانمان رادەپەراند، خشتەى نەشتەرگەرىيى و كۆبوونەوۈە كانمان دادەنا، ھەرۈەھا پىدانى خۇراك و سەردانى نوئنەرانى رىكخراۈە ئىۈدەولەتتەيەكانىش. لەشەوانى خامۇش دەترساين، پاش ئەوۈى كرىكارانى فرىاگوزارى و بە دىگار دەكان دەگەرانەوۈ بۇ شوئەكانى خۇيان لە مەقادىشۇ، پىاوان و لاوانى چەكدارىش ھەر بە وئەنى مېرولە ئەفەگۆيى رۇودا سەرەو خوارىان بوو. لەبازگە كاندا قەتارەيان بەستبوو،

به نيو دوهونه كاندا بلاوده بوونه وه بو په لاماردانی ټو خيزانانې بڼ پشټوپنا بوون. ده سندرېزيان ده كرده سهر ئافره تان و ئاژه له كانيان ده به سته وه و له گه ل خوځيان ده يانېرډن.

گروپيک له چه كدارانی هاوييه نزيك له ناوچه كه ي ټيمه ده ټيان، هه روه ك منداله كان هه نديك له لاوه كانيش سهر دانی كي لگه كه مانيان ده كړد، عه ده نيش له سهر تراكتوره كه ي خوځمان، چه ند سوړيكي پيډه دان. شه ويكيان ههر وه كو تارمايي هاتبوون و ههر پانزه ولاغه كه يان دابووه بهر، له وه ده مانده تهنيا ئاژه له كان له ناو كي لگه كه دا مابوونه وه. عه دن چه ندين په يوه ندي ته له فوني له نيو هوزه كه يدا كړد تا ټه وه ي تواني دوازه يان بگيرپيڼته وه، بهر له وه ي بگه نه بازاري باكاره بو فرؤشتن، به كورپه كانی وتبوو «ټه مانه هيني منن» بوټه وه ي ته ريقيان بكا ته وه. هه رچه نده دوو مانگي دي كه ي خاياند تا سي مانگا كه ي دي كه مان دوزييه وه، دواچار ټه وانيشمان گه رانده وه. هه نديك له كوره هه رزه كاره كان شه وان لاي ته ويله كه وه ده نوستن له بهر باري ټه مني.

ټيمه زور لاواز بووين؛ گونديكي وا كه پر بوو له كه مايه تي ټومه تباركراو و ټنيس، هه ميشه له دلپراوكيي ټه وه بووين ئاخو كه سانی ناوچه كانی ده ور بهر هيرشمان بكه نه سهر. ته نيا پاريزه ريشمان ټه وه دوو كوره پاسه وان وه كوټمه له لاويكي خوځمان بوون كه له نيوان هه شت، ده، دوازه سالان بوون، هه نديكيان له بالكوټنه كه وه ته ماشا يانده كړد. هه رچه نده ټه وان چه كيشيان پيڼه بوو، به دريژايي شه وه ده مانه وه و سهر يان ده كړد به يه كدا. ټه وان يه كه م كه س بوون كه گوپيستي ده نگی ټه و گولانه بوون كه له دوور ده هاتن، يا خود ده نگی ټه و ټوټوميلانه ي به ره و ناوچه كه فه تاره يان ده به ست، ماتوړو روناكويه كانيان ده كوژانده وه بوټه وه ي نه دوزرينه وه، كه سانتيكيش ده هات بو لاي ټيمه بو مه به ستي گه ران به دواي خواردن، پاره يان په ليكيش كړدنې مندالاندا.

هه موو روژيک گوپيستي فراندني مندالا ده بووين. هه رچي له توانا ماندا بوو كرده مان بو پاراستني ديكو ي حه فده سالان و ټامينه ي سيژده سالان، له گه ل هه موو هاوړيكيان تريان. هه تا پيڼج مانگيش به رده وام هه موو شه وانتيك هه ر له نه خو شخانه ده نوستم، ميوانه كانيشمان كيژه كانيان ده هينايه لاي ټيمه، تا

بتوانن له وديوو قوفله كليدراوه كاندا بخهون. هه نديك شهو كيژه كان نه وهنده زوربوون ژماره يان ده گه بيسته په نجا له ژورويكي ديكه ي نه خوځوخانه كه شان له شاني يه كتری ده نوسن، په نجا ي ديكه ش ترنجا بوونه شوينه كه ي ئيمه. له ماوه ي رهمه زانيشدا، پيكه وه سوكه ژهميكيان ده خوارد پاش تاريك داهاتن و ئينجا ده خزانه وه نيو به تانييه كانيان، له وكاته ي ده يانويست بنوون، ده كه وتنه چپه چپو باسي نه مونه و. زور مه ترسي دار بوو بو ئه وان، كه بچنه ده روه بو ته واليت، ديكوڅ شه ونده ترسابوو هه ر به پيلاوه كانيه وه ده نوست، بوئه وه ي له كاتي پيويستيدا بتوانيت گورج رابكات.

شه ويكيان نه وكاته ي خو ي له به تانييه كانيه وه پيچابوو، پيموت «هيچ شتيكي خراپمان به سهر نايه ت». گه رچي شه وه قسه يه كي بينه ماش بوو، كه چي هه نديكجار خه وي ليده خست.

ثامينه هه ر نه ده خه وت. كاتي ك له كورسيه كه ي ده روه داده نيشتم، تا هه وايه كي پاك هه لمزم، له پاش دره نگانتيكي شه و له كار كردن له نه خوځوخانه كه، سيئره به چكولانه كه ي شه نوم له دووره وه به ديده كرد. شه وكاته ي به ره و رووم هات پيموت «بگه رپره وه، منيش وا ديمه وه».

دره نگان ي شه ويك پياويكم چاره سه رده كرد، كه سه ربه هوژيك بوو پييده و ترا كالگه يلا، كه له ده فوره كه ماندا به تاييه تي په نجه ي تومه تيان له سه ر بوو. خواردن و جيگه م بو داين كردو ده مه و به يانيش به رله وه ي روژ بيته وه ريگه م بو خوځو ش كرد تا بروت. پيموت «به ريگه سه ره كيه كه دا مه رو به م ريگه يه دا برو به نيو ده وه نه كه دا، ناگات له خو ت بيت».

له كاژمير يانزه ي شه و روژه سي و پينچ لاه، كه چه كي قورسيشان پييوو، له به رده م نه خوځوخانه كه دا وه ستان، زانياريان پيدرابوو له باره ي پياوه كه ي هوژي كه لگه يله وه. هه ولياندا بوو بينه ژوره وه، به لام يه كيك له په رستاره كانم به ره له ستي كرد بوون، مكو ربوو له سه ر شه وه ي كه له ناوچه كه ي ئيمه دا تفه نگ ريپينه دراوه. گويم له ژاوه ژاو بوو، له ژووري تاقه گه هاتمه درو شه وانم له ده روه وه به ديكرد. پيموتن «كه س لي ره نييه، شه مه نه خوځوخانه يه. ته نيا دوو ژني لييه منداليان ده بيت».

هەولدان بۆ گفتوگۆکردن لەگەڵ كەسێكى برسى قاتخۆرو چەكى كالاشنكۆفى هەلگرتبیت شتىكى مه حال بوو. شائىكى هەلته كاندو پىتوتم «درو دەكەيت، ژوور به ژوور دەگەرپىن تا بزاین راست دەكەيت».

منیش وتم «پىشتەر هەندىك لەوكەسانەتان كوشتوو و ئەوەشى ماونەو و رویشتى، لىره نىن. لەگەڵ من نامىننەو».

ئەویش تەفەنگەكەى لەشانى راوەشاندو وتى «لاچۆ با برۆينه ژوورەو».

يەكێك لەمامانەكان كە لە نەخۆشخانەكە دەهاتەدەرەو، بىنى چى روويداو تىتەفاند بۆ ژوورەو.

ئەگەر رىگەبدەين ئەو پياوانە بچنە نىو نەخۆشخانەكەو دەستدرىژى دەكەنە سەر كىژەكاغان. تەماشای چاوە سوره دىندانەكانى ئەو كورەم كرد، بىزاربووم لەوہى گفتوگۆى لەگەڵ بكەم بەو شىوہى لەگەڵ مندالێكى خۆم دەمكرد. «دەبىنيت ئەو كەسانەى لىرەن ميانى خۆمن؟» وەستام و هەناسەيەكم هەلكىشا. «من چارەسەر بۆ كەسانى ئىوہ دەكەم. چۆن دىت بۆ لام و پىتوایە من دوژمنەكەت دەپارىزم؟ ئەى ئىمە پىكەوہ ناژين؟ ئەى هەر هەمان گەل نىن؟»

نزىكتر بووہو و نەراندى «لىگەرپى بچمە ژوورەو».

منیش وتم «تەنیا رىگە كە دەتوانيت لىوہى بچىتە ژوورەو ئەوہى، كە سەرەتا من بكوژيت».

يەكێك لەپياوہكانى دى هەلدايە «ئەو راست دەكات». چەكەكەى خستە بەردەمم وەك ئاماژەيەك بۆئەوہى پۆزش دىنيتەوہ. پىتوتم «داواى لىبوردين دەكەم». كورەكە پاشەكشەى كرد، بەلام بە هەمان چاووتىرپىن سەيرى دەكردم. دەستم بەرزكردەوہ و پىموتن «ئىوہ هەلەن، نازانم چۆن ئەم چەكە بەكارىنم، ها بىبەنەوہ، بەلام جارێكى دىكە نەگەرپنەوہ بۆ ئەم ناوچەيە».

هەندىكجار ئەوكاتەى ئەو سەردەمەم بىردىتەوہ، يادى ئەو گفتوگۆيە دەكەمەوہ، كە من لەگەڵ روژنامەوانىك ئەنجامدا، هەمان ئەو پرسىارەى لىكردم كە حوسپىن سەلاد لىبى پرسىبووم «بۆ ئەتەو پىت ئەو كارە ئەنجامدەيت؟»

گەرەكم بوو روونىبىكەمەوۈ كەچى رۇژنامەوانە كە بۇچوونى خۆيى ھەبوو. ئەو خاغمە وتى «پىمماوئە تۆ كەمىك تىكچووى». ھەستەم بەو ھە كەرد كە گفتوگۇ كەردن راستەوخۇ لەگەل ئەو گەنجانەدا ماناى ئەو ھەيە، كە من داواى ئەو ھەيان لىدە كەم كە بىكوژن، بەلام ئەگەر ئەو كەسە ھەژارەى كە من دەمپاراست لەبەردەمىدا بىكوژرەت لەپىناوى ھىچدا، بەھىچ شىوئەك نەمدەتوانى بژىم.

پەيامىكىمان پىگەھىشت كە رىكخراوئىك بە ناوى كەنيسەى بەھاناو ھاتنى سوئدى، كۆمەكىكى گەرەى كۆكردۆتەو ھە بۇ كەمپەكەمان: كە برىتى بوو لە 100 تەن، كە پانزە بارھەلگىرى پىركردبوو. ئەو ھەى چاوەرئى بوو، ھەردەى گەرەى گەرە لەزەرىاكانەو ھە بىت بۇلامان. رۇژىكىان پىاوئىك كە لەرووى ئاسايشەو ھە يارمەتیدەدام، ھات تا گفتوگۇ لەسەر پرسە كە بىكەن. پىئوتەم «دەبىت پەيمانى گواستەنەو چاك بىكەن». منىش وتەم «بەدەست من نىيە، ئەگەر كەسانىك ھەبەن كۆمەك بىكەن، ئەو ئەركى ئەوانە، ئەگەرەش جەنابتان دەخوازن بازىرگانى بىكەن، پىوونو پىسار لەوانە بىكەن».

بەلام ئەو نەوئىبىست پىسار بىكات. پىئوتەم «ئەگەر ھەر ئىستا بەلئىننامەمان پىئەدەت، ھەموو ئەم بىرنجە بەتالان دەبەن. ھەرگىز ناگاتە ئەو ناوچەيەى تۆى لىت».

منىش پىئوتەم «بىرسى يان نا پەيوەندى بە خۆتەو ھەيە». ھەرچەندە من بەو چۆرە مامەلەم دەكرد، وەك ئەو ھەى كە ھىچ گىرنگىيەك بە ھەرەشەكانى نادەم، بەلام نىگەرانى ئەو ھەش بووم، كە ئىمە دەبىنە قوربانى توندوتىزىيەك، كە بەرى لەزۆرئىك لەپىكخراو ھەرىاگوزارىيەكان گرتوۈ. بە تۆتتا كرۇلا سىپىيەكەى خۇمان چووين بۇ بەندەرەكە شۆفئىرئىك دوو پاسەوان پاو ھەرى منيان دەكرد، رۆشىتىن بە مەبەستى چاودىرىكردنى گەھىشتى خۇراكەكان و دلىباوون لەو ھەى كە بە باشى خراو ھە ناو بارھەلگەرەكانەو. بى ئەو ھەى كەس لىمان بىرسىتەو ھە شارەكەدا رۆشىتىن، ھەرچەندە سەرەتا گوئىستى ھەندىك تەقە بوو، لەو كاتەى كە لەدەرەو ھە بەندەرەكەو دەپروئىشتىن بەرەو گەنجىنەكە. ھىشتاش ھەموو شتىك بە نەرمونىانى بەرپو ھە چو، شوئىن ئەو كاروانانە دەكەوتىن، كە لەشار دەردەچوونو بە ئەفگۆبى رۇودا گوزەرىان دەكرد.

بەدرېژايى رېگەكە 100 مەترىك لەبەردەم ئىمە، تۆپەلە تىشكىكى گەرە بەدىاردەكەوت، زەويىيەكە بە تەقىنەۋە دەھەژا. شۆفىرەكەمان بۆ پىشۋ دوا ئاراستەى گۆرى، ھەۋلىدا تا بچىتە تەنىشت ئەو بارھەلگىرەى كە لەبەردەمماندا بو، تا بزانتى چى روويداۋە. بۆ دوو كىلوۋمەترىك ھەر بەردەوام بووين لەسەر رۆيشتن، ھەتا ئەۋەى كەسىك تۆپىكى تەقاند ۋەك ئاماژەبەك بۆئەۋەى بگەرىننەۋە، قافلەكە ھەموو ۋەستا. شۆفىرەكەمان بە تورەيىيەۋە پىي نا بە گازدا بەلاى بارھەلگىرەكاندا رەتبوو بۆئەۋەى ھانباتەۋە بۆ كەمپەكە، تا پارېژارو بىن، بەلام كاتىك رەتبوو بىن بەلاى پىشەۋەى ھىلەكەدا، ئۆتۆمبىلىكى تەكىكىال (ئۆتۆمبىلى گەۋرەى شەركردنە)م بىنى لەرېگاكەدا ۋەستابوو لەلاى بارھەلگىرەكەكە پىاۋانى چەكدار دەۋريان گرتبوو. كاتىك دىتيان ۋا ئىمە بەرەرو روۋيان دەرۋىن، روۋى تەفەنگەكانيان لە ئىمە كرد.

«راكەن راکەن» لەناۋەپراستەۋە چەمامەۋە بەرەرو كورسىيەكەى دواۋە، دلم كوتەكوتى بو. ھەر ۋەك ئەۋەى لەفىلمەكاندا بىنيومە ئۆتۆمبىلىك شوپىمان كەوتبوو، ھەرچەندە چاۋىشمم داخستبوو.

پاسەۋانەكە ھاۋارى كرد «دەتۋانن تەقىيان لىكەين».

ھەر كە گويم لىبوو تە تە تە تە، قىژاندم «نا»

چوۋىنە ناو ئۇفىسى خۇجىي كەنىسەى بەھاناۋەھاتنى سویدیيەۋە، تەكىكىلىش ھەر بەردەوام بوو لەسەر رۆشتن. دواچار سەلامەت بوۋىن. يەكىك لە كارمەندەكان كە ھات بۆ لای ئۆتۆمبىلەكە تا سلاۋمان لى بكات، پرسى «ببورن چى روويداۋە؟ بىستمان مەقادىشۆ لەژىر بۆردوماندايە».

تەلەۋىتىكم بۆھات لەكوخەكانى⁽⁹⁾ ئەۋ كەسانەۋە، لەپىاۋە ئاسايشەكەۋە بوو كە ھەرپەشەى تالانكردىنى شمەكەكانى لىكردم. پرسى «چۇنىت؟ خۇ سەلامەتت؟»

مىنىش بە گومانىكەۋە وتم «بەلى» تۆ بلىتى ئەۋ بەرپرس بوۋىت لەۋ پەلامارە؟ ئەگەر ۋايە بۆ خۇى ۋا دەردەخست كە گرنگى بەۋە دەدات من باش بىم؟ كاتىك دواچار گەراپنەۋە بۆ كەمپەكە بەلاى يەكىك لەۋ بارھەلگىرەكاندا رەتبوو بىن كە لەلايەكى رېگەكەدا كەوتبوو. كاتىك تەماشامان كرد خواردنەكەى

ناوی نه مابوو، ترسی نه و ه مان لښیشت که بارهه لگره کانی دیکه ش هه مان چاره نویسان هه بیټ. کاتیک گه یشتینه چی سیانزه بارهه لگرمان ژمارد، نه و کاتشی له دهره وه راوه ستابووین، قسه مان ده کرد، پیاوه ئاسایشه که هات بو لامان. دووباره پرسى «چونیت؟» نه مجاریان خوّم لی گیل کرد.

به و پییه ی له ناو ده وه نه کاند ا گه و ره بیوم، ده مزانی که ئازه لی درنده راده کات و ده جه نگیت بی نه وه ی گرنگی به وه چه کانی بدات، یا خود ترسی نه وه ی هه بیټ ئازه له کانی دیکه بیانخوات. جه نگیش به هه مان شیوه بیرکردنه وه ی خه لکی گوړیوو، راپیچی ده کردن بو نه و خوړاکه ی که هی خه لکانی نه دار بوو. من بیرکردنه وه کانی خوّم نه گوړیوو، هه ر بویه پیشینی نه وه م نه ده کرد نه و خه لکانه ی که ده مناسن و یارمه تیمداون، هه روه ها شابه شانی من کاریان کردوه، جورته تی نه وه بکه ن دزیم لیکه ن. هه ندیکجار هه له بووم، لوچیکی شه ر زلیوو به سه ر شته کاند ا.

حه فتا ته ن خوړاک مابوو وه: گه و ره ترین کوّمه ک بوو که ئیمه وه رمانگرتیټ. نه وه ی ده هیئا قوریانی به ژیانم بده م؟ نه ی چی ده رباره ی ژیانى منداله کانم که له تیو که سانی کدا ده ژیان، له پیئاو نه و شتانه ده جه نگان؟ چی ده بیټ نه گه ر بفریژین؟ خو پاره ی نه وه م نه بوو تا ئازادیان بسینمه وه، ته نیا پارچه زه ویه کم هه بوو که دابه شم کردبوو به سه ر که سانی نه داردا.

روژی دواتر من و عه دهن ده ستمان کرد به دابه شکردنی ته نه که روّنه کان بو دوو به ش، که هه ر نیوه یه ک هینده ی مه نجه لیکى چیشتلینان بوو، ده خرایه سه ر ناگر. هه ر روژه و 20 فهده ی په نجا کیلویى برنجمان لیده نا، هه ربویه کوّمه که که گه و ره ترین برپوو، ته نیا به شی حه فتا روژی کرد. دوو مانگ و ده روژ.

به‌شی چوارده
مه‌ترسی له‌ناوه‌وه

شهوځيکيان ټو دهمه‌ی که له‌ئهرکه‌ک‌ی ځوم بوومه‌وه له‌نه‌ځوشخانه‌که،
عه‌ده‌نیش له‌گه‌ل‌ هاوه‌له‌کانیدا له‌ دهره‌وه بوو، ټهمه‌د گویی له‌کومه‌ټیک
ټوټمبیل بوو ده‌هاتنه‌ ناو که‌مه‌که‌وه. رایکرد بو لای دیکو به‌ناگای هیناوه،
وتی «ټه‌وان لیره‌ن چی بکه‌ین؟»

ټه‌وان پیکه‌وه به‌پیی په‌تی هاتن بولام. یه‌که‌مجار گویم له‌ده‌نگه
ناسکه‌ک‌ی ټهمه‌د بوو. پیوتم «ټه‌وان لیره‌ن، ټه‌وه‌تان لیره‌ن» دیکو که
له‌پشت ټهمه‌ده‌وه وه‌ستابوو ده‌سته‌کانی خستبوه‌وه سهر شانه‌کانی، سهری
راوه‌شاند. وتی «به‌نیازین رابکه‌ین».

منیش به‌توندیه‌که‌وه پیموت «که‌س نابیت پروات، ده‌بیت له‌ته‌ک من
مینه‌وه‌وه چاوه‌رپی بن».

پالی به‌براکه‌یه‌وه نا بو ټو دیو دهرگاکه بو نيو تاریکایه‌که‌وه وتی «من
براکه‌م ده‌بهم». ټاورمدايه‌وه بو نه‌ځوشه‌ک‌ی به‌رامبه‌ر، که به‌ټارامیه‌وه
ده‌ه‌سایه‌وه. ټه‌گه‌ر ټهمه‌د راستیش بکات پیمايه‌وه ههر نه‌توانم به‌دوایاندا
پروم. ده‌وو متمانه‌ به‌وه بکه‌م، که دیکو ریگه‌ی ده‌وه‌نه‌ک‌ی ده‌زانی. کاتیک
چوموه‌ نه‌ومی سهره‌وه، تا سهریک له‌کیژه‌کانی دیکه‌ بده‌م، نزی ټه‌وم ده‌کرد،
که ټهمه‌د ټو ژاوه‌ژاوه‌ بینته‌ پیش چاو.

گویم له‌وه‌بوو که دهرگه‌ی خواره‌وه کرایه‌وه‌وه به‌توندی داخرايه‌وه،
ههر له‌په‌نجه‌ره‌که‌وه توانیم ټو پیاوانه‌ بینم که روه‌ستابون له‌دهره‌وه‌ی
ټوټمبیله‌کانیان و هیشتا ههر له‌روشتن به‌رده‌وام بوون، تهنه‌گه‌کانیان خستبوه‌وه
سهرپی، پاشان گوپیستی هاواربووم له‌نیو نه‌ځوشخانه‌که‌وه که ده‌نگی یه‌کیک
بوو له‌په‌رسته‌ره‌کان، داوای یارمه‌تی ده‌کرد. ټالم کاته‌دا ټامینه‌ پیلاره‌کانی
کرده‌پیی، به‌هه‌مانشپوه ټاموزاکانیشی. منیش پیموتن «ټپوه لیره‌ مینه‌وه، به‌لام
ههرکه‌ گوپتان له‌ده‌نگی ته‌قه‌ بوو، دایه‌ ټاشا به‌ن‌و بچنه‌ نیو ده‌وه‌نه‌که‌وه».

به‌قادرمه‌که‌دا هاتمه‌خواره‌وه به‌ره‌وه پیداوپستی نه‌ځوشه‌کان چووم
له‌نورینگه‌که‌، کاتیکش چوموه‌ ناوه‌وه پیاویکم بینی به‌دزییه‌وه چاودیری

دە کرد، لانیکەم گویم لە دووانی تریش بوو، که لەو پەرستارەیان دەدا که هاواری دە کردو دە گریا لە نیو هۆبە ی تاقیگە دا. بە لوشکە لوشکە و دە یوت «لیم مە دەن براکانم! من خوشکی ئیووم سەر بە هەمان هۆزیشم». پەرستاریکی دیکە پێیوتم که ئەو لە وکاتە ی بە لای هۆبە ی نە شتەرگە رییدا رە تبوو، بە پاکە تیک دەرزێبەو، دە ستگیریان کردوو.

منیش رامکرد بەرەو راپەرەو که. «نازاری کچە که م مە دەن! من دکتۆر حەوام بلین چیتان دە ویت؟»

یە کێک لە پیاووە کان لیم هاتە پێش، چە که کە ی لە شاندا بوو. «تۆ دکتۆر حەوا نیت، ژنیکی قە لەو ی بە سالچوو خاوەنی ئەم شوینە یه».

منیش وتم «ئەو وە منم» تە ماشام دە کردو لەو کاتە شدا ئەو دە سکی تە فەنگە کە ی گرت و قۆناغە کە ی هینا بەرەو رووم و بە توندی پیایدا کیشام. یە که م لیدان هە ستم پێنە کرد، بە لأم لە دوو مەدا نازارە کە ی چە ند هیندە بوو.

تۆ هە ندیک فاکاش (fakash) ت هە یه، وشە یه کی ناشیاوی بە کارهینا که بەرامبەر بە هۆزی دوژمن بە کاردی. «ئەم دەرگایه بکە نەو» دە سکی دەرگا شوشە که م بادا که بۆ ئەو ژووری دە ست شتنە دە پۆشیت، که پزیشکە کان بەر لە نە شتەرگە ری دە ستیان تیدا دە شۆرد. کلۆم درابوو، منیش کلیم پێنە بوو. لە ترسان هە ولمدا شووشە که بە دە ستی خۆم بشکینم. پیاووە که ری لێگرتم، پێیوتم «تۆ ئەزیه تی خۆت دە دەیت».

لەو ساتە دا دەنگی تە فە لە دە رەو وە وای لە پیاووە کان کرد تا رابکە نە دە رەو وە لە دە رگە کانهو، تا بزانی هاووە له کانیا ن چیان بە سەر هاتوو. ئەو پەرستارە ی که تیریا ن لیدابوو، هاواری کرد «دایه حەوا، گەرە کیانە تۆ بکوژن، دە بی ت رابکە ی ن!» یە کێک لە نە خۆشە کان بە سگە خشە لە بە رمیلێک هاتە دە رەو وە که لەو کاتە ی پیاووە کان هاتبووون خۆی تیدا شارد بوو وە. ئەو خاوە ش بە سەر راو هان دانه وە هاواری کرد ئەوان لێیان پرسیم پێیان بلیم پارەو خۆراکت لە کوێ شاردۆتە وە. منیش پیموتن من تە نیا هەر نە خۆشیکم و بە س».

وامان دانابوو ئەوان بگەرپنەهەو ەمانکوژن، بەلام بەرلەهەوی ئیمە ھەلبێین دەبوو نەخۆشخانەکە بگەرپم بۆ دلنیابوون لەهەوی کە کەس لەو دەورووبەرە نییە، بە ژوورەکاندا رۆیشتم، ھەولمەدا لەو شوینانە نەوہستم، کە ئەوان دەرگاکانیان شکاندبوو. ھاوارم کرد، بەلام کەس خۆی نەشاردبوو، تەنیا دوو نەخۆش نەبیت، کە سەر بە ھۆزی ھاوییە بوون، ھەرۆک پیاو پێیان باش بوو لەسەر تەختی نەخۆشخانەکە میننەو.

دەورووبەری نیوہشەو رۆیشتین، ئەو شەو مانگەشەو دیار نەبوو، ئەوہندە تاریک بوو نەماندەزانی لە کوپین، تەنیا ھیندەمان دەزانی کە لەژێر سایەى خشپەى گەلای درەختەکانداين. ئەو کاتەى ئیمە بە بیدەنگییەو بە سنگەخشە دەرویشتین بەرەو دەوہنەکە، دەنگى تەقە دەبیسترا، دەمپرسی تۆبلی گروپیکى تر لەپیاوان ھاتبە ناوچەکە، بۆ پەلاماردانى ئەو پیاوانەى کە پەلامارى ئیمەیان داوو. دواجار دانیشتن سەرم سربوو ئەوہندە نوژم کرد تا خودا مندالەکانم پياریزیت. دواجار تەقە وەستا، ئیمەش دەمانتوانى گوپقولاغى ئەو ئۆتۆمبیلانە بین کە دەکەوتنە رى. پاش کەمیک لەلایەکمەوہ ھەستم بە ئازاریک کرد، بەلام ھەرچۆن بوو ھەستامە سەر پى، لەو کاتەى دەستمانکرد بە رۆیشتن دەستی پەرستارەکەم گرت.

بە ناوی خۆیانەوہ بانگى یەک بە یەکی مندالەکانم کرد «دیکۆ، ئامینە، ئەحمەد، سوئادۆ، داھابۆ، عەبدى و کەرىم» بەلام کەس دەنگى نەبوو. سەرلەنووی خپراترو بە دەنگیکى بەرزتر بانگمکردن، لەکاتیکدا ترسم لەسەلامەتى ئەوان زالبوو بەسەر ئاشکرابوونى خۆمدا. ئایا دەکریت کە ھەندیک لەو پیاوانە لەکاتى شەرە تەقەکەدا بۆ بردنى مندالە ھاتبن؟ بۆ چەند کاتر مێرێک چاوہ پروان بووین، بە دەست ئەم رینگەیەوہ ماندوو بووین. پاشان ئاسمان درەوشایەوہ منیش گوپییستى دەنگیکى بچوک بووم.

دیکۆ بوو «ھىی ئەوان رۆیشتن؟»

منیش وتم «هوویۆ هوویۆ»⁽¹⁰⁾ ده وه ره دهره وه» زاراوه کی سوّمایم به کارهینا که گوزارشت بوو له خو شه ویستی که زۆرجار به کارمانده هینا. «سه لامه تین هوویۆ»⁽¹¹⁾. قیزاندن ئه ستم بوو گهرچی ئازار لایه کیشمی داگرتبوو، به لام ههر نه شم ده توانی بیده نگ بم، کاتیک گویم له دهنگی منداله کان بوو یه که یه که یانم ده بینی. یه کیک له کوره کان نه وه ی روونکرده وه که نه وان له وه دهرسن، که من به بارمه بگیریم، له پیکه ی نه وه ی ده مانچه بخه نه سه سه ری من و نه وان بانگبکرین، به لام هه موو نه وان له یادکران، نه وان سه ریان گیزی ده خواردو له تریان ده دا، ته نگه نه فه سه بوویون، ته نانه ت پیکه نینشیان ده هات، زۆر به قولی پیده که نین.

ئامینه پرساری کرد «ده توانین برۆینه وه ماله وه؟» به لام ده شترسم که پیاوه کان هیشا ههر له ناوچه که بن. منیش وتم «نه خپر بو وچانیک چاوه رتی ده که یین»، هه ربۆیه له وپسیه دا دانیشتن، منداله زۆر بچوکه کان له ناو باوه شمدا راکشان، به سه رهاتی خو یانیان ده گتراه وه:

نه وان له ده وه نه که چاوه رتی بوون، ده له رزین و ئۆقره یان له به رخۆ بریوو، چرپه چرییان بوو له سه ره نه وه ی ده بیت چی رووبدات. یه که مجار کچیک ویستی ته والیته که به کاربه پینیت، کاتژمیری دواتر هه موو ته ریق ده بوونه وه، له کاتیکدا میزه لدانیان هه لده رزی. دوا جار نه وان بریاراندا که ده سته جی برۆن، له ژیر ده وه نی کورتدا ده چه مانه وه، به لام دهنگی ته په ی پی له سه ره وه یه که به رزبوو، کوره کان ده هاته ده ره وه و داوایان له وان ده کرد بوه ستن. ئیمه هه موو پیکه نین، کاتیکش نه وان دووباره چیرۆکه که یان گتراه وه، سه ره له نوئی ده که وتینه وه پیکه نین، پاشان بو ساتیک هه ستم به ئارامی کردو هه ندیکیانیش خه ویان ده هات. دیکۆ به نه رمیه که وه پییوتم نه وه که وتۆته گریان نه ده وه مه ی گوئیستی ته قینه وه کان بووه، دلنیا بووه له وه ی من مردووم. منیش وتم «من لیره م هوویۆ».

كاتيڭ خۆر ئەوئەندە بەرز بووئەو پېكەوئە ھەستايئە سەپىن، ھەرچەئەندە جەستەم ئەوئەندە رەق بووبوو، كە بەئەستەم دەمتوانى بپروم. جەكەئەندە داكەئەندە تا بېئەم ئەم لايەم چۆن شېن بوئەوئە بەھۆي پيامائېئەكەوئە. شوپئەكەم پېشانى ئەھمەد دا. «كۆرم دەبېئى ئەوان دوپئى چۆن لېئانداوم؟»

دەستېكرد بە گريان، سەرزەئەشتى كۆرم بەھۆي ئەو قسانەي كۆرم. مېئەش توشى شوڭ بووم. ھەولئى زۆرئەمدا كە مەئەلئەكان قابىل بېكەم، كە مەن نازانم ئەوان چىيائەندەوئەت، ئەوئەش بوئەوئە بوو كە لەمەترسى دوورپانبەخەمەوئە. بوئە سائېك دئەئەوایى ئەھمەد كۆرم، پاشان وام لېكرد تا پېئەكەئەت بەھۆي ئەوئە رېگايەكەي توندم پېشاندا كە دەروئەشم پېئەدا. پاش چەئەئەن ھەولئە ھەستەمەئەكرد باشترېن. كاتېك گەيئەئەئە شوپئەكەي خۆمان، چەئەند گۆئەرئەوئە و عارەبانەيەكەمان بېئى لە دەروئە لەبەردەم دەرگاكەدا؛ خېزانئەك لەدراوسېئەكان گۆيئەئەئە تەقە بوون وازانېئەو كە ئېئەي ئېئە روئەئەئەوئە، بە شتەكانى ئېئەدا گەپابوون. تەئەئەئە ھەئەئەك بە ئاپارئەئەئەكەشدا خەريكى ھەلزان بوون بەو ئومېئەئەي سەريانەكە بىزەن. ھەركە ئېئەئەئە بېئى دەستەجېئە كەوتەئە قسە، يەكېك لەپېئەوئەكان وتى «چۆن؟ سەلامەت؟»

مېئەش وتەم «بەئەئە سەلامەئەئەئە». رووخسارى شارئەبۆوئە، لەگەئەل باقى خېزانەكەيدا تېئەئەقاندە روئەئەئە. چووم بوئە ئاؤ زوورەكان و لەسەرەتاوئە بۆلئە مەئەلئەكان، ئەو شتە بەھادارانەم ھەلگرت كە دەمبېئەئەئە، ھېئەئەئە لەتوانامدا بوئەئە لەشوئەئە شپاؤو خۆئەئەئە رېكەم دەخستەئە، لەئەئە روئەئە و لەسەر مېئەئەكان، ياخوئە لەئەو گېرفانى چاكەئە سېئەئە چلكنەكەمەدا. لەجېئەكەمەدا بېئەئە كە بەرگە پېئەئەئەكەم كراوئەئەوئە. دەستەم كوتە ھەئەئە لەسەر زوئەئەئەكە دوو پېئەئە دەستلېئەئەدراوم بېئى لە يەكېئەئەئەئە 500000 شېلېئەئەئە سۆمائەئە تېئەئە، كە مەن چەئەئە مانگېك پېئەئە ئېئەئەئە ئاخنى بوو. لە پەلەپەلېئەئە بېريان چووبوو سەريى خوارەوئەي جېئەكە بېكەن.

داوام له چيشنلیننه ره که کرد چایه کمان بو لیبیت، هه رکه ئه وه له ده ره وه ناگره که ی داگیرساند ده ست و رووخسارم شووشت. گه رانه وه بو باله کونه که، به لام پیش ئه وه ی دابنیشم چاکه بخومه وه، ئه و پیاوانه م بینى که په لاماریان داین، له به رده ممدا وه ستا بوون، به جلی جوړاو جوړه وه. یه کیک له وانه که رابردوویه کی دووری ریگه ی به ره وه ده وه نه که ی بیر خستمه وه، وتی «له رادپووه گویمان لپی بووه که دوینن شه و شتیک لیره رویداوه». منیش قومم له چاکه دا بئ ئه وه ی خو لکیان بکه م که ئه وه ش زور له پره وشتی منه وه دوربوو، گویم ده گرت له کاتیکدا ئه وان درویان ده کردو داوایان ده کرد تا مپاریزن. به لای ئه وانه من ئه و پزیشکه نه بووم، که شیاوی پاراستن بیت، به لکو ژبیکى خواپیداوی گه مژه که ئه وان ده توانن بیخه له تینن و تالانی بکه ن. پیم نه وتن که من ده زانم ئه وان که سانى نامویان بانگ کردووه، تا یارمه تیان بدن نه خوشخانه که تیکبشکینن و هه لکوتنه سه ر په رستاره کانم. له بری ئه وه له نیو ئه و روزه رونا که دا چاودیریم ده کرد، له کاتیکدا ئه وان له روومدا درویان ده کرد.

پاش ئه وه ی ئه وان رویشتن داوای کوپوونه وه م کرد له گه ل ریشسپییانی ناوچه که، که پیش جهنگ پشتیوانی کاره که میان ده کرد و هه ولئ زوریشیانده دا که پشتیوانی له که سانى بیده ره تان بکه ن له وکاته ی پیویستییه کان زیادى ده کرد. پیموتن «من هاتووم بوئه وه ی یارمه تی ئیوه بده م، پشتیوانی له کاری ژنه کانتان بکه م، منداله کانتان چاره سه ر ده که م، خه لکه که ی ئیوه ش په لامارم ده ده ن؟ هه گه ر ئیوه ناتوانن بمانپاریزن، پیویسته ئه و کارانه رابگرم».

ئه وانیش دانبان به کیشه که دا نا، پانزه کوپى لویان کوکرده وه به ته مه نترینیان سى سالو مندالترینیان نوزده سالان بوو، که له ناوچه که ماندان ده ژیان تا وه ک پاسه وان ده سته کار بن. هه موویان چه کیان له ته ک خو یان هینا، که هه مان چه کیان پیوو، هه مان چه کی حکومه تیش بوو هه نوکه که وتبووه ده ستی گروه یاخیه جوړاو جوړه کانه وه. به وپییه ی ئه وان هیشتا هه رزه کار بوونو ریکنه خرابوون، نزیکه ی چوار له به ته مه نه کانبان مانه وه له ته ک ئیمه تا

رېنمايى پاسهوانه كان بكن و بهر بگرن له وهى قسه ي پروپوچ نيوانيان تېكېدات.
من به و برياره دلخوش بووم، نه گهرچى مكور بووم له سر ته نيا شتيك: پيموتن
«ريگه به چه ك نادم له نه خوشخانه كه».

كاتيك نه وان روشتن، بو ساتيك له ژير دره خته كاندا دانيشتم، له دوروه و
چاوديريم ده كرد، له كاتيكدا مندا له كان پيده كه نين و گه ميان ده كرد. سوپاسى
خوام كرد كه ههرچون بووه تيمه ي به سهلامه تى هيسته وه، هره وه ها بو
نيعمه تى عه قليش كه ترسى له لا ره واندينه وه نه ك پي كه نين. به لاي منه وه
باشترين به خششى خودا بيرهاتنه وه ي گهرمى نه و مندا له تهمه ن يازنه سالانه
بوون، كه دورى ميان دابوو، ده يانچرپاندا، لوتيان له يه ك ده خشاندا، يا خود
سهريان ده خسته لاي نه ژنوى پرئيش و نازارى منه وه. ههرته وه ش بوو هو كاري
نه وه ي كه من برستى نه وه م هه بيت سلوا له به يانيه ك بكه م كه ناديارتر بيت
له تاريخترينى شه وه كان.

له ناوه راستى 1992 زورينه ي خه لكى مهبه ستيان بوو سو مال به جيبيلن،
تيمه ش ته نيا نيوه ي نه و ژماره يه مان لابوو، كه له روژه ترسناكه كانى سه ره تادا
چاوديريمان ده كردن. هه نوكه 460 خيژامان لابوو، هه نديكيان دانيشتوو ي
ره سه نى ناوچه كه بوون، نه وانى ديكه تازه هاتبوون له بايدوا و بووره وه له باكور
و له مه قادي شو و ميړكاوه له باشور. له نيو نه وان ه شدا شيخ شريف هه بوو، كه
تازه له باشوره وه هاتبوون بو گه ران به دواى شوپي كيدا تيايدا نيسته جى بن. بى
ره چاوكردنى بارى خيژانه كه م، دوو ژورم پيدان له سه رووى نوپرينگه كه مانه وه.
نه ويش چيستلينه ره كه ي خو ي هينا و بريكي زور له موریده كانيشى بو لاي
خو ي كه مهنكيش كرد. سه رسام بووم به وه ي خه لكى وه ك خواوه نديكي گچكه
مامه له يان له گه ل شيخ ده كرد، جه نابيشى چون جو شى پيده دان. «نه گه ر
گوپرايه لم بن ده تانپاريژم» نه و نه مه ي به خه لكه كه ي ده وت و نه وانيش
باوه ريان پيده كرد.

عه ده نيش هه نديكجار ده چوه سه ر نه و باوه ريه ي كه نه م شينه خه نازيزه
ده وتايت بمانپاريژيت، يان تيكمانبشكينييت. هه نديكجاريش من نه وه م وه بير
ده هيناپه وه كه تيمه له شوپي كيدا يه كتريمان بينى، كه خه لكه كه ي ته نانه ت

باوەریان بە خۆداش نەبوو. پیموت «خەلکی لە یەکیتی سوڤیەت ئاسایی دەژین، لەبارودۆخیکێ زۆر باشدان»، بەلام من نەدەهاتمەووە لەگەڵ ئەو هاوێلانەی کە دەهاتنە لای و باسی ئەوەیان بۆدەکرد، کە ئەو چەند بەختەوهرە شێخیکێ وا گەورە گرتۆتەخۆ.

کاتیکی پر لەنازەووە بوو نەك هەر بۆ ئیتمە، بەلکو بۆ هەموو ناوچەکە، هەزاران کەس لەشوینی خۆیان دەرکراوون، یاخود وەك ئەوێ ریکخراوی خزمەتگوزاری ئیوودەولەتی پێیدەوتن (IDP (Internally Displaced People واتە خەلکانیکێ لەشوینی خۆ هەلکەنراو) کە بەدریزایی ئەفگویی رۆود لەو ناوچەیهیدا دەژیان. زۆرێک لەدراوسێ نوێیەکان هەموو بەیانییەك دەهاتن بۆ لامان؛ 280 خێزانیان لەبەریکەووە 300 تر لەبەرەکە ی دیکەووە، بۆئەوێ چنە ریزەووە لەگەڵ خەلکەکە ی دیکەدا، بەمەبەستی دابەشکردنی خۆراک. ریکخستنی ئاپۆراکە زۆر زەحمەتبوو، بەلام لەگەڵ پاسەوانەکانی دیکەدا ریکمانخستن، بەزۆری خەلکەکە ریزیان لەیەکتری دەگرت، بێگومان هیشتاش هەندێک کیشە هەر لەئارادا بوو؛ تینی خۆرەکە زۆر گەرم بوو، ئاو زۆر کەم بوو، خەلکەکە ئارامیان لەبەر هەلگیرا بوو، هەر دەیانویست خۆیان یەکەم بن و بەلکو شتیک وەرگیرن.

رقو گومانی خێلایەتی لەسەر لێوی زۆرێک لەخەلکی بوو و لەو ساتانەدا کە ئەوان واژۆی تۆماری کەمپەکیان دەکرد. کورێک بە دایکیکێ وت «ئەو هەر گرنگیدەت بە خەلکی داروود» ئەو قسانەش بوونە هۆی گومان و مشتومرو پاشانیش یەلاماردان. بۆ گۆرینی هەلوێستی خەلکی یاسایەکیان دانا، کە جیاوازی نەدەکرد لەنێوان هیچ کەسێکدا؛ لەناوچەکەماندا ئیتمە هەموو سۆماین. ئەگەر دەتەوێت بە هۆزەکەتەووە بناسریت، ناتوانیت لێرە مینیتەووە. یەکیک لەخێزانە سەر بەگۆبەنەکان سێجار ئاگادارکراپەووە، بەلام کاتیکی ئەوان هەر بەردەوام بوون لەسەر شەپکردن لەگەڵ دراوسێکانیاندا، پاسەوانەکان دایک و باوک و دوو مندالەکیان هێناو خۆیان و شمشەکیان بێرە دەرهوێ کەمپەکە.

ئەوان پۆزىشان ھىتايەھو و نارەزايان دەربىرى، بەلام من رەتمەردەھو گوئيان لىبگرم. پىموتن «ئەگەر رىگەبدەم بەردەوام بن لەسەر شەپرکردن، ئەوا ھەمووى دەستدەكات بە شەپرکردن». ئەوان چەندىنچار گەپانەھو و پارانەھو تا ئەوھى رىشسىيان رازىيوون گوئى لەھالەتەكەيان بگرن. پاش چەند وتوئىژىك پىريارباندا كە خىزانەكە دەتوانن بىننەھو ناو كەمپەكە، بەھو مەرجەھى داىك و باوكەكە پۆزىش بۆ مندالەكانى خۇيان بىننەھو، بۆ ئەھو خىزانەھى دراوسىشيان كە ئەوان دلىان رەنجاندبوو، دواجارىش بۆ رىشسىپىھەكان. خىزانەكە گەرانەھو دواى ئەوھى ئىدى كىشەيان نەما.

ئەھو كاتە گوماغانىكىمان لا دروستبوو كە رادىئومان ھەلكرد و بىستمان BBC تايەت بە سۆمال ھەوالىكى بىلاوكردەھو لەبارەھى ئاگرەبەست لەتوان ھۆزەكاندا لەئازارى 1992 ئەگەرچى بۆ ماوھەكى كەمىش بىت، رىكخراوھ فرىاگوزارىپھەكان، كە نەياندەتوانى پىداوىستىھەكان لە مەقادىشۆ دابگرن، دەگەپۆزانەھو بۆ مىركا، لەوئىش بارەكان دادەگىران و دواجارىش دەگەشىتنە دەست ئىمە، لەبەرئەھوھى ھەموو شتىك ھەر لەپاكەتتىكەھو بۆ فەردەھەكى پەنجا كىلوىى لەبرنج دەبوو توند ھەلبىگىرئىت، دوو ناوچەھى نوئمان كردهھو بۆ ھەمباركردن، بەكىكان بۆ خوراك و ئەوئىتريشيان لە ناوچەھەك بوو كە ناوچەھى پىشوازى كردن بوو لەپىداوىستى پزىشكى. سەرھەتا دىكۆ بەرپرسىار بوو لەبوارە پزىشكىھەكە، ھەرچەندە ئەوكاتە تەمەنى ھەفدە سالى بوو، بەلام ئىمە مەتئانەمان پى بوو كە بتوانئىت پىشوازى لەو بارھەلگىرانە بكات كە دىنە ناوھە، چاھ بە كۆمەكەكاندا بىخشىئىت، پىداوىستىھە شىاھەكان بىئىرئىت بۆلاى پەرسارو مامانەكان، كە پىوىستىان بەھو شتانە بوو. لە كاتىكدا ئەوگەنجىنەھە بووبوھ دەرمانخانەھەكى بچوك كە لەلايەن خەدىجەھو ھەدەنەھو بەرپۆدەھەبرا، نەخۆشەكان دەكرا بەھوى رەچەتەھى من، يان ھەركام لەپزىشكەكانى دىكەھو سەردانى بكەن.

عەدەن لەگەنجینە یەکی دیکەش کاریدەکرد، سەرپەرشتی لیژنە یەکی دەکرد، کە لەدوو خەزنە دارو دوانزە چیشتلینەر پیکهاتبوو، ھەموو رۆژیک دووجار تەنە کە روئی گەرەیان دەھیتا، بەیانیان زوو ھەرەھا بە شەو. چیشتلینەرەکان دەبوو ژمارە ی فەردە برنجە لێزاوھەکان تۆمار بکەن، ئەویش لەرپێگە ی ئەو ی کە فەردە بەتالەکانیان دەھینایەو بە عەدەن یان ھەرکام لە خەزنە دارەکانی دیکە. ھەندیک لەو کەسانە ی بە کریمان گرتبوون فیلان لێدەکردین، دەیانوت گوایە ئەوان چیشت لێدەنن، بەلام لەراستیدا برنجە کەیان دەبردەو بە خێزانەکانی خۆیان. کە ئەو ھەر رویدا کۆمە لێک کرێکاری دیکەمان دانا بۆ بەدواداچوونی ئەو حالەتە، ئەگەر دەربکەوتایە ئەو کەسە تاوا نبارە ئەو کەسیکی دیکە دەخرایە شوپنە کە ی.

ھەولمدا خەلک لەو دەلنیابکەمەو کە شتەکان بەرەو باشی دەپۆن، بەلام بە سەرنجدان لەرپرەدوو بۆم دەرکەوت کە من ماندو و بێئومیدم. لەکاتی دیاریکراو دەستام، تەنیا جیاوازی نیوان شەو و رۆژ ئەو ھەبوو بە رۆژدا کرێکارە فریاگوزارەکان و رۆژنامەنوسەکان بە لێشاو دەھاتنە ناوچە کە ی ئێمەو. لە کاتی کە دەمانی گرنگە قسەیان لەگەل بکەم تا جیھان دەلنی بێت لەو ی چی روویداو، ھەندیکجار قسە بەکی ئەوتۆم نەبوو. پۆزشم ھینایەو «دەبیت پشوو بەم، بەیانێ چەند نەشتەرگەرێیەکم ھە یە».

بەیانێیە ک شێخ ھات بۆلام لەوکاتە ی سەرقالی خواردنی ھەریسە بووم لەتێو ئەوانی دیکەدا. ئەویش وشە یە ک کە گوزارشت بوو لەخۆشەویستی بۆ پور بەکارم ھیناو پێتۆم «ئای ھەوا! دەزانیت ھەموو شتێکم بۆتۆ پێیە. کە دەمریت دەتوانم بەھەشت بۆ مسۆگەر بکەم. ئێستاش کە لە ژیاندا ی دەتوانم ھەر چیت بویت پێتی بەم».

منیش وتم «راست دەفەر مویت» پەنجەم گێرا بە بنی مەنجە لە کەداو پرسیم «کەواتە بلێ چیت دەوتیت؟»

ئەویش وتى «دەمەوېت نىوھى زەوى و زارەكەتم پېدەيت». ئەوھى بۇ روونكردمەوھە كە جەنابى بە سەدان كەسى ھەيەو لە چاوەروانى ئەودان، لەو كاتەشدا بېست و پېنج كەسەم لەو سەدان كەسە بىنى، كە لەو نزيكە وەستا بوون و تەماشايان دەكردو لەچاوەروانيدا بوون.

دەفرەكەم داگرت و يەكئەك لەياريدەدەرەكانم لىيوەرگرتەم تا بېداتە كەسېكى تر. منىش وتم «پشكى خۆت دەدەمى، بەلام ئەوكەسانەى كە لىرەن مېوانى منن، ھەرەك چۆن جەنابىستان مېوانى منن. ناتوانم زەويت پېدەم».

ئەویش ھېچى لەگەل نەوتم، بەلام موريدەكانى تەكايان لەمېردەكەم كرد: «عەدەن تۆ گەورەيت، خواش چىژى ئەم شىخەى پېبەخشىبوت. ئەگەر ئىوھ زەوييەكە داينبەكەن، ئىمەش كەرەستەى بۇ مالاكەى ھەزەرەتى شىخ بېناكە نامادە دەكەين». لەسەر بۇچوونەكەى من؛ ئەوان دەستيان كرد بە خەركردنەوھى كەرەستەكان بۇ مالاكەى شىخ، پياوئەك بەردى داين دەكرد، يەككىكى دى چىمەنتۆ و يەككىكى تىرش دار.

خەدىجە ھات بۇلام كاتئەك گۆبىستى ئەوھوو كە من چىم بە شىخ وت، ترسى ئەوھى لى نىشتبوو كە خواوئەند سزامان بەدات بەھۆى ئەو بەرھەلستىيەى مەنەو. بەدەم ھەنسكەوھە وتى «تەماشى ھەموو ئەوانە بەكە لىرەن، ھەر ھەموى، دەبېت بسوتتەت». يەكئەك لەخزمەكانى دىكەم كە لەگەل خەدىجە ھاتبوو، پېئوتەم تۆ تەنيا خۆت تىكەدەشكىنەت. منىش وتم «ئەوھ شىتتېيە، ھېچمان بەسەر نايەت».

چەند رۇژئەك دواتر چووم بۇ مەقادىشۆو، سەرنجى كۆمەلئەك بارھەلگرم دەدا، كە بە ئاراستەيەكى دىكە دەھاتن. كاتئەك ئاوپمدايەوھە ئەوانم بىنى دەچوون بەرەو ناوچەكەى من، داوام لەشۆفترەكەم كرد پېچبەكەتەوھە. ئىمە خىرامان كرددو بەلای ئەواندا رەتبووېن، منىش لەلای دەرگاگەوھە وەستام لەوكاتە ئۆتۆمبېلەكانى ئەوان وەستان. پاسەوانەكانىش ھاتن بۇ لام تا بىانبىنن، منىش پېئوتەن «بەو ئۆتۆمبېلانى بەلئەن با بوەستەن».

یەكەمین ئۆتۆمبېلیان بە پیاویك بوو كە بەردی لەگەل خۆی هینابوو. وتی «ئەو بەردانە هی حەزرەتی شیخن»، بەلام بەوپییهی زەوییه كە هی من بوو، دوایین قسە دەگەرایهوه بۆ من.

ئەو شەووە عەدەن بە تورەییەووە هات بۆلام. «حەوا دەتەوئیت شیخ تەفروتونامان بكات؟»

ئیسقانی قاچم دەئیشا، بە ئەستەمیش دەمتوانی چاوهكانم هەلبێنم. بە عەدەنم وت «پارەو خۆراكم پێداوه، ئەرئ ئەم پیاوه شكۆی پێداویت؟ باوكت لەو بەدەسەلاتتەر، باوكت دەتوانیت بەرەكەت، یان نەفرەتت بەسەردا بیاریئیت، ئەك ئەم پیاوه».

تینەگەیشتم بۆ عەدەن وای بەسەر هاتبوو، بۆچی ئەوئەندە دلسۆزانە كەمەنكیشی بووبوو، پاش ئەووی چەندین سالاً وەك من ژيانی بردبوو سەر. بە عەدەنم وت «ئەو خواوهندیكى بچوك نییه، ئەگەر خوا هەموو شتیك ببینیت، كەواتە هیچ ترسیكمان لەئازار نییه». ئەو شەووە عەدەن نەهاتە ناو جینگەكەمەو، پاش ئەوئەش جەنابی شیخ ژن و مندال و دەستوپپۆیهئەندەكانی برد بۆ ناوچەیهكى دیکە لە مەقادیشۆ. عەدەنیش زیاتر كاتەكانی خۆی لە مەقادیشۆ بەسەر دەبرد، وەك لەووی بچیت بۆ كەمپەكە، هەندیک شەویش لە مەقادیشۆ دەمایهوه. لەكاتیكدا منیش هەر وەك مندالەكان غەریبیم دەکرد، بەلام رەتمكردەووە لەسەر ئەو مەسەلەیه قسە لەگەل هیچ كەس بكەم. تەنیا روونكردنەووە ئەوئەبوو، كە دەمتوانی ئەو متمانەیه بەدەمە مندالەكانم: لە شەشی سەرلهئێواره لە مەقادیشۆ هاتوچۆ قەدەغەیه، بازرگانیهی كی گرنگ رئ لەباوكیان دەگرئیت، كە بە شەو بیتتەوه.

بەشى پانزە
ئەمرۆ ئىمە دلخۆشىن

له ده مېکدا خو مه حال بوو که هه موو ئه و کۆله کانه ی جیهانه که مانیان راگرتبوو تیکشکابوون. به ره له سستی ماندوو بوونم ده کرد، چام ده خوارده وه و گده دم وه ک مستیکی توره ی لیهاتبوو. لاشه م ئه وه نده قورس بوو، بیرم له له ده سچوونی کیش نه ده کرده وه، هه رچه نده فادومه دوالی و په رستاره کانی دیکه زۆرجار ده ستییان ده گرتم هه ستمه سه ری، هه ر سوریش بووم له سه ر ئه وه ی، که ئه وه نده برستم هه یه ئه رکه که ی خۆم به جییینم. پاشنیوه پۆیه کیان چووم بۆلای چیشتلینه ری، تا پشکیک له و مانگایه مان بۆ بخاته لاره، که سه رمان بریبوو بۆ ئه وه ی بیده مه نوینه ری سعودیه، که هاتبوو بۆ که مپه که، پاشان به دم له تر دانه وه گه رامه وه بۆ ژوره که م، تا بۆ ساتیک رابکشیم، نیگه رانی ئه وه بووم، که نه توانم په یوه ندیان پیوه بکه م بۆ کۆبوونه وه. می شکم به قاچه کانه ی ده وت بجول، منیش توانیم به ره و لایه کی جیگه که بیانجولینم، فادومه دوالیش له پشتمه وه بوو توانیم برۆم. چووم بۆ هۆلی کۆبوونه وه ی نه خو شخانه که، پی شوازیم له پیاوه کان کردو سوپاسم کردن بۆ هاتنیان.

سه رۆکی نوینه ره کان پرسى «ئۆی ره وشى پزیشکه که تان به مجوره یه؟ خو ئه و له برسپیه کان خراپتره!» منیش به دم ته ر یقبوونه وه وه سلاوم لی کردن و له سه ر کورسپیه که دانیشتم. پیکه وه ده رباره ی ره وشى ولاته که دواين، هه روه ها ده رباره ی ئه وه ی چۆن یارمه تی که سانی دیکه ژيانی هه زاران که سی پاراستوه. پیاوه که پاره ی به خشییه وه به سه ر هه ر کام له و چیشتلینه رانه ی که خزمه تگوزاریه کانیان پی شکه شده کرد، دواتریش که من گه رامه وه بۆ ناو جیگه که م، پاره ی دا بوو به ریشسپیه کان تا گوشت، شیرو که ره سته ی پزیشکی پی بکرن بۆ یارمه تیدانی ئیمه.

چه ند شه ویک دواتر عه دن گه راپه وه بۆ ژوره که مان، ده یویست پیکه وه قسه بکه یین. ئه و وتی «به نیازم برۆم بۆ سعودیه». پی موابوو سه ری لیداوه. ئه و هه مو که سه له ده ورماندا ده که وتن و له برساندا ده مردن. من بۆ خۆم روژیکی دیکه شم له ناو جیدا برده سه ر، پشتم به و پزیشکانه ی دیکه قایم بوو بۆ

چاره سهرکردنی حالته له ناکاوه کان. ئەوان هاتنه ناو ژورره که مه وه، بۆئەوهی له سهر به ره و پیشچوونی ره وشه که زانیارمبده نی. پیموت «عه دهن من ئیستا نه خوشم، ناکریت به جیمبهیلیت. ئەه کئی چاوی له مندالەکان بیت؟»
 ئەویش وه لامیدامه وه «جه نابی شیخ دەروات بو سعودیه، ده بیت چاودێری بکه م».

هه چه نده گرژبووم، به لام هه ستمکرد ئەوه نده به هیزنیم تا بکه ومه مشتومر له گه لی، یاخود هه ولبدەم رازی بکه م تا به یئیتته وه، پیموت «ئەه مندالەکان؟» منی به وشیه وه له ناو ئەه و جیگه یه دا به جیهیشت، له هه ر کاتیکی دیکه زیاتر هه ستم به لاوازی ده کرد. هه ستم به وه کرد که فشاری سه ر ئەه و ژور گه وره بوو، هه روه ها ئەه و ترسه قولەه ی که سالانیک به ر له ئیستا توشمان بوو، به هوئی فراندنی ئەه وه هیشتاش هه ر له نارادا بوو. ئەه و کاته ی که گوئیستی هه نگاوه کانی بووم، که به قادرمه که دا ده چوووه خواره وه بۆ ئەه و شوینه ی دیکۆ کاری تیداده کرد له عه مباره که دا، هه ستمه سه ری بۆ تا هه ولبدەم به ریلینگرم. ده بیت چی به دیکۆ بلت؟ ئەه و بۆ گه شته که ی پاره ی پیویسته، له وانیه یه بۆ ئەه و جانتایانه بکه رت، که له پشته وه ی عه مباره که شار دبوومانه وه. ته نیا کللیکیشی هه بوو لای دیکۆ بوو.

کاتیک به قادرمه که دا هاتمه خواره وه ئازاریک پشته وه ی داگرتم. کاتیک ئەوانم پیکه وه بینی، به دیکۆم وت «پاره که م بده ری»
 ئەویش به شله ژانیکه وه وتی «پیشتر دوو هه زار دۆلارم پیداهه». بۆ ساتیک هه ر سیکمان له ویدا وه ستاین، له کاتیکدا عه دهن هه چی نه ده وت. دوا جار گه رامه وه بۆ سه ره وه بۆ ناو جیگه که م. پیموا بیت عه دهن که مێک دواتر رویشتبوو.

دواتر بۆم ده رکه وت عه دهن چوووه بۆ فرۆکه خانه یه کی بچوک له وانلایین به یاهه ری یه کیک له خزمان و خوشکه زا گه وره که مان کاهیه، ئۆتۆمبیله که یان له لایه ن ئەه و پیاوانه وه ته قه ی لیکرا بوو، که گوئیان له شیوازی قسه کردنی عه دهن

بوو، به ههله ئهويان به يه كينك له هۆزى داروود دانا بوو. عه ده ن ده سته جى پيچى كرد بووه وه، هه موو ئه وانى له كه مپه كه دا بوون چوو بوون به ره و پيرى، كاتيك ئه وان په نجه ره شكاهه كه و گولله يان به ده رگا كه وه بينى، خه مى ئه وه يان بوو، كه كه سىك به ركه وت بىت. له كاتيكدا كاهيه سه لامه ت بوو، عه ده ن و خزمه كه ي تريشمان قاچيان بريندار بوو بوو، ده سته جى بران بۆ نه خو شخانه. هيچ ئيسىكيان نه شكاهه بوو. خزمه كه مان له نه خو شخانه ده ركرا، ته ختيكى ديكه هيترايه ئه و ژووره ي كه من تيايدا نوستبووم. بوماوه ي نۆ روژ عه ده ن له ناو جيگه يه كه دا بوو له ته نيشتى من، ئه و شتيكى ئه وتوى نه ده وت و منيش هه م زۆر نه خو شو هه ميش زۆر توره بووم، خو م وا پيشانده دا كه نوستووم. داوام لى نه كرد به برياره كه يدا بچيته وه، ئه و يش داوايه كى واى ئاراسته نه كردم.

چۆن ده كرىت پياوئىك خىزانه كه ي به مجۆره به جىبه ئىلت و له كاتيكى له م جۆره شدا؟ گويم له دىكو بوو ده گريا بوى «بابه مه رۆ!» ئامينه و ئه حمه ديش به هه مان شيوه، نه مزانى چۆن ئه و برياره ي بۆ ئه وان روونكرده وه.

له و كانه دا ئه و بو جارى دووه م بوو ده روشت، چيتر نه مده توانى خو راكىكى ئه وتۆ له نيو كه ده مدا هه لى بگرم. به رده وام هه ر ده رشامه وه، كاتيكيش ستافه كه م يان كرىكاره كانى فرىا كه وتن هاتن ده بوو له ژووره كه مدا همبين، هه ندىكجار له سه ر ئه و جيگه زياده يه داده نيشتن، كه ستافه كه هيئابووى بۆ عه ده ن. دوا جار قايل بووم به پشكنينىك له لايه ن يه كينك له هاورپى كو نه كانه وه، كه پزىشكىكى بو روئدى بوو، كه له ته ك خو مان كار يده كرد. كاتيك منى بينى سه رى راوه شاندى، به ئىتالييه كى خو ش كه له روژه كانى پيشووتردا له وكاته ي له دىبگفايه ر بووين قسه ي پنده كرد بانگيكردم «دۆتۆرا، دۆتۆرا» كاتيك ICRC نمونه كانى خوين، ميزو پيسايان نارد بۆ نايرۆبى بۆ پشكنين، منيش له ناو جيگه كه م دانيشتبووم بىرم له و كه سانه ده كرده وه، كه له و شوينه بوون و پيم پنده كه نين، بىريان له وه ده كرده وه كه به و پييه ي كه من جه نابى شىخم ده ركردوه، ئىدى هه رگيز چاك نا مه وه.

كاتىك ئەنجامەكە چەند ھەفتە يەك دواتر ھېزايەو، ھاورپكەم ھالەتەكەى دەستىشانىركىد، كە ژەھراوويونى زراو و كەمخوئىنيەكى زۇربوو. ئەو ھەندىك دەرمان و فېتامىنى نوسى لەگەل پارىزكردن تەنيا گۆشتى كولاو بخۆم و شتى برژاو نەخۆم. ئىستا كە تەماشاي رابردووم دەكەم، پىموايە كە نەخۆشپەكەم تەنيا پەپوھەندى بە كەمخۆراكيەوۋە نىيە، بەلكو ترسيكى ناؤمىدېشە. نىشتىمانەكەم، خىزانەكەم و ھەنوگە جەستەشم تىكشكاون، لەكاتىكدا لەو جىگەيە ماومەتەو كە لەنھۆمى دووھى نەخۆشخانەكەمدايە.

بەپويىيەى كە ژوورەكەمان دەكەوتە سەرووى دوو ھۆبەى مندالبونەو، زۇرجار لەرپى پەنجەرەيەكى كراوھە، گوئىستى ئەو دەبووم كە لەخوارەو چى روودەدات. شەويكىان لەتاقىگە لەھەمانكاتدا سى ژن لەگەل ئىمە بوون. دوو پەرستارەكە كە كارباندەكرد؛ يەكىكىان تەنيا بۆ راھىنانى كاركردن ھاتبوو، ئەوى دىكەشيان موژدەبەخشيكى ئەمەريكى بوو، پىكەوۋە لەژوورپىكدا بوون، لەكاتىكدا ژنى سىيەم ھاواری دەكرد «يارمەتيم بدەن وا دەمرم!»

تەنيا كەسېك لەوئى بوو دېكۆ بوو، كە خۆى كرد بە ژووردا. پىيوت «دەبىت چاۋەرۋان بكەيت، ئەوان وا دىن. من پزىشك نىم.»

ژنەكە ھەر دەيقىزاندا «گرنگ نىيە ئەگەرچى مندالپىكىش بىت، شتىك بكە». ھەربۆيە دېكۆ كە بۆ ماوھىەكى زۆر چاۋەرۋانى منى كردبوو، ئىدى ھەولېدابوو ھەرۋەكو من پشكىن بۆ ژنەكە بكات، شوئىنى مندالەكەى دۆزىيووھە. لەدەۋرۋوبەرى كاتژمىر 4 سەرلەئىۋار، ھاتە تەنىشتەوۋە پىيوت «دابە كارەكەم ئەنجامدا، ئەو ژنەى لەخوارەوۋە بە شپوھەكى ئاسايى مندالى بوو. مندالەكە ھىشتا زىندوۋە».

ئاخىمە ناو جىگەكەمەو. كچەكەم تەنيا سىانزە سالان بوو، ئەو كاتەى شاھتەى بىنىنى يەكەمىن نەشتەرگەرى بوو، لەھۆش خۆى چوو، كاتىك سكى ژنەكەم ھەلدېرى و ۋەرەمەكەم پىشاندا. بۆ سالانى دواتر كە ئەو كىتەكامى خوئندەو، پىيوت «با يارمەتيت بدەم» ئىستا ئىدى ئەو كىژىكى جىگەى متمانە

بوو، که رهسته پزیشکیه کانی که مپه که ی ریځده خست سهرباری چاره سهری نه خوښه کان. له کاتیکدا زه حمت بوو که وینای وه ستانی ئه و بکریټ له سهر هه ردوو پییه کانی، له کاتیکدا من نه مده توانی، ئه و کاری زوری ده کرد، ئای چه ندیش به خته وهر بوو.

مکور بووم له سهر ئه وهی، که ده بیټ مامانیکي شاره زا سهر پهرشتی ئه و بکات، به لام که مه سه له که دريژه ی کيشا خوښحال بووم به وهی، که ئه و له نه خوښخانه یه ک خزمهت ده کات. کاره که ی وایکرد پیری لای عده دن نه مینیت. زانیمان کاتیک ئه و و شیخ چاوه روانی گه شتیا ن ده کرد بو سعودیه، ئه وان له نه یروبی بوون. ئه وان له ناوچه ی ئیستلی ئاپارتمانیکان دوزیه وه، که ده ولمه نده سو ماییه کان ئه وان هی که له جه نگ هه لاتبون، ده ستیا نکر دبوو به بنیاتنای ئاپارتمان و بازاری پانوبه رین. دیکو له شه ودا ته له فونی بو هه موو ئه و ژمارانه کرد که لمان بوو، زور به یجار وه لام نه بوو، یان ژنیک وه لامیده دایه وه و ده یوت «عه دن لیره نییه».

ئه و به رده وام هه ر ته له فونی ده کردو هه میسه هه ر هه مان وه لامی گوئی لیده بوو: «له سهر خه ت نییه».

پیموت «پیوسته کو لبد هیټ نه گینا نیگه رانیټ لا دروستده بیټ».

ئه ویش پرسی «بو باوکم ره تده که یته وه؟ چی وایکرد که ئه و پروات؟»

منیش پیموت «تکایه دیکو خو ئه م ناوه ده بینیت؟ چه ندین مندالی لیه که باوکیان له ده ستداوه. که چی ئه وان هیشتاش هه ر به رده وامن له سهر ژیا ن و به دوا ی کاردا ده گه رپن، به خته وه ری ده دوزنه وه. تکایه باوکت له یاد بکه».

ئه و سهری راوه شانندو له ژورره که چوو ده ره وه «نا توانم له یادی بکه م».

خوا هه ر خو ی گه وره یه؛ ئه وه بوو ده رمان، فیتامین و خو راکه کان کاری خو یانیا ن کرد، منیش ته ندروستیم بو گه راپه وه، توانیم جاریکی دیکه به داخو ازیه کانی که مپه که وه نه خوښخانه که ناشنا بیمه وه. له و کاته ی که دیکو کاری ده کردو ئه حمه دیش له گه ل منداله کانی ئاموزای له نیو که مپه که گه مه یان

دەکرد، ئامىنە بووبوو بەردەستى من، بەدوامەوہ بوو لەو کاتانەى کە کارەکانم رادەپەراندو سەردانى نەخۆشەکانم دەکرد، ياخود لەو کاتانەى کە لەسەر مېزى بەتالى نۆزىنگە کە دادەنىشتم، سەبرى ئەو کەسانەم دەکرد، کە دەهاتنو دەپۆشستن. روژيکيان کاتيک پيشوازيماں کرد لە پياويک کە بەهوى رووداوى ئۆتۆمبيلەوہ بريندار بووبوو، ئەویش لەوى دانىشتبوو. سەرى خويى ليدەچۆراو چە کەشى بە دەستەوہ بوو. فادومە دوالى لای دەرگاگاوہ لەگەل پەستارايكى دیکە بينييان. بە ئاراميه کەوہ پيوت «تکايە ئەمە نەخۆشخانەيە چە کە کەت بەرە دەست برادەرە کەت، تا بيکاتە شانى».

پياوہ کە بە ئاشکرا دياربوو توشى شوک بوو، چە کە کەى هەلگرت و روويکردە ئەوان. پرسى «چارەسەرم دەکەن يان نا؟ من وا خەريکە لەخويى خۆمدا دەمرم».

ئامىنە تەماشايەكى فادومە دوالى کردو وتى «باشە باش چارەسەرت دەکەين». دوو پەستارە کە هەولياندا تا ئارام ببەنەوہ، بۆئەوہى پياوہ کە قایل بکەن تا دابنشييت و بتوانن برينە کەى ساريژ بکەن، بەلام پياوہ کە عەقلى لای خوى نەبوو. دەستیکرد بە تەقە لەناو نەخۆشخانە کەدا، سەقفە کەى پر کرد لەکون، بە ستاف و نەخۆش و کچە کە شمەوہ هەرەھەموويانى راونا. تەنيا يە ک ژن مايەوہ. هەرچەند دەشيتوانى پروات، بەلام ئەوەندە تۆقيبوو نەيدەتوانى بچوليتەوہ! لەنيو جيگە کەدا راکشا، دەستى بۆ خوارەوہ و سەرەوہ دەھينا وە ک ئەوہى لەشوييتيک رابکات. بەردەوام دەپوت «خودايە فريام بکەوہ، خودايە فريام بکەوہ».

لەو کاتەدا من ھاڤە دەرەوہ پياوہ کە هەر پيشتر روشتبوو، چووبووہ ناو دەوہ نە کە. هەموو گەراينەوہ بۆ ژوورە کە تا بينين ژنە کە هيشتا پە لەقازە تيەتى و ھاواردە کات. دوا جار يە کتيک لە پەستارە کاڤان لەروويدا وەستا و قيژاندى «ماريا، تۆ باشيت، هەموومان باشين. ئيتەر بيڊەنگ بە».

ئامىنە ئەۋەى ۋەك كۆمىدىتېرىن رۆژى نەخۇشخانىەكە دىتەۋە ياد، مىنىش دەزانم بۆچى وايە». ئەۋانەش ئەۋ جۆرە چىرۆكانە بوون، كە ئىمە لەتارىكتېرىن ساتەكاندا بۆ يەكتىرىمان دەگىرايەۋە تا يەكتىرى بېئىنە پىكەنن ئەۋانەش سەرگوزەشتەى ژيانى ئىمە بوون، بۆ ماۋەيەك دەكرىنە شىعىرى سۆمالى، ھەر ۋەكو فلوتىك گۆرانىئامىز بىت، گالتەۋگەپىشمان تارىك بىت. ئامىنە دەبوت ژياين تا رۆژىكى دىكە بىننن، كە ماریا بگرى و ماخۆلانى تىبىكەۋىت، راستى ئەۋە چەند شتىكى دەبەنگانە بوو.

مشتومىم لەگەل خوشكەكانم راگرت و ھەۋلما پەسەندى بكەم، كە تىپروانىنى من جىاۋزە لەۋەى ئەۋان. ئاشا نەخۇش كەوت، زۆر بېھىزىر لۋاۋىش بوو، ھەر بۆيە پارەم پىدا تا پروات بۆ نەپروۋى، تا لەۋى لەگەل ەدەن مېنىتەۋەۋە بەدۋاى چارەسەردا بگەپرىت. پىمۋابوو رەنگبىت دۋاجار شوپىنىك بۆ كاركردن بدۆزىتەۋە.

بۆ ساتىك ناۋچەكەمان خامۆش بوو. بە نەخۇشەكانم دەوت «دەبىنن؟ ئىمە ھىچ پەيوەندىيەكى خراپمان نىيە لەگەل ئەۋ كەسانەى كە دەجەنگن». عىدىد⁽¹²⁾ و پىاۋەكانى نىزىكەى دوو لەسەر سىى خاكى سۆمالى لەۋ دەمەدا كۆنترۆلكرد، لەۋانەش زۆرىنەى مەقادىشۆ و ناۋچەكەى ئىمەش، پاشان پروپاگەندەى ئەۋە بۆۋوۋەۋە، كە پىاۋەكانى سىاد بەرى لەبەرەى نىشىمانى سۆمالى، بنكەى خۆپانىان لە كىسمايىۆ بەجېھىشتوۋە، ھەۋلىاندۋە دووبارە پايتەخت بگرنەۋە. پاشنىۋەرۆيەكىان كەسىك پىپوتم كە ئىمە پەلامار دەدرىن. ئەۋ ئەمەى چۆن زانىبوو، نازانم. دەبوو راست بىت؟ ئەگەر راست بوو، دەبىت رووبكەينە كوئى؟

كەۋمە نزاكردن «خودايە، خوداى من، شوپىنىك نىيە بۆى بپروم» ھىچى ترم بە كەس نەوت، ئەگەرچى ھەموو دەرگاى نەخۇشخانىەكە داخست و پاسەۋانەكانم خستە حالەتى ئامادەباشىيەۋە.

دوروبه‌ری کاتژمیر هه‌شتی ئەو شه‌وه، جیئیک که پرپوو له‌پیاوی سه‌بازی له‌لایه‌که‌وه هاتن به‌ره‌و که‌مه‌که‌ی ئی‌مه، هه‌ندی‌ک ئۆتۆمبیلی دیکه‌ش بۆ کیه‌رکی له‌ ئاراسته‌که‌ی دیکه‌وه هاتن. یه‌کی‌ک له‌وانه زۆر خراپ خۆی کیشا به‌ جیبه‌که‌دا. له‌ناو نه‌خۆشخانه‌که‌وه گوپمان له‌ ژاوه‌ژاوی ترسناک بوو، پاشان گوپمان له‌ده‌نگی ئەو که‌سانه‌ بوو که له‌که‌مه‌که‌ ده‌ژیان: «تکایه‌ ده‌سته‌به‌ره‌که‌»⁽¹³⁾ بێن!» «ئەو که‌سانه‌ بیه‌ن که ناتوانن بجولین!»

ئەو پیاوه‌ی که له‌یه‌که‌م جییدا بوو له‌شوئنی ته‌قه‌کردنه‌که‌دا، دابوویان له‌گه‌ردنی. که‌سانیک له‌ناو ئۆتۆمبیله‌که‌ی دیکه‌شه‌وه به‌ هه‌مانشیوه‌ مردن، له‌به‌رته‌وه‌ی ته‌قه‌ پاش رووداوه‌که‌ ده‌ستیپێکرد و ژماره‌یه‌کی زۆر بریندار بوون. هێشتاش له‌وده‌مه‌دا پزشکی س‌رکه‌ر هه‌ر له‌گه‌ڵ ئی‌مه‌ بوو. به‌ بیرکردنه‌وه له‌وه‌موو ته‌قه‌لانی که ئەو که‌سانه‌، یاخود ئەو بریندارانه‌ پ‌یوستیان پ‌یپوو، ده‌ستمکرد به‌ فه‌رماندان. وتم «وا من ده‌رۆم بۆ نه‌شته‌رگه‌ری». که‌ره‌سته‌ی ئەوتۆمان نییه‌، به‌لام ئەوپه‌ری هه‌ولێ خۆمان ده‌ده‌ین. «هه‌موویان بێن بۆ لامان!» هه‌ر زوو هه‌موو قوربانیه‌کان به‌ زیندوو مردوووه‌ به‌ ده‌سته‌به‌ره هێتران، بۆته‌وه‌ی برینه‌کانیان خاوی‌ن بک‌رینه‌وه له‌زیک نۆرینه‌که‌. هه‌ندی‌ک له‌وه‌ نه‌خۆشانه‌ ده‌یانق‌ژاند، به‌لام هه‌ندی‌کی دیکه‌ ئارام بوون، ته‌نیا ته‌ماشایان ده‌کردم. هاوارم کرد «دیکۆ! ئەوه‌ی برینه‌که‌ی زۆر قوڵه‌ بۆمی به‌ینه‌، پاسه‌وانه‌کانیش بانگ بکه‌ تا ئەوانه‌م بۆ به‌ینن».

دیکۆ و ئامینه‌ ده‌یانزانی که له‌ماوه‌ی رووداوه‌که‌دا ئەوان ده‌بیت بگه‌رین بۆ ئەو که‌سانه‌ی، که زۆر نه‌خۆشن، یان بریندارن، ئەوانه‌ی که له‌خراپترین بارودۆخ‌دان، ئەوانه‌ی که پ‌یوستیان به‌ چاره‌سه‌ری ده‌سته‌بج‌ هه‌یه‌. دیکۆ چوو بۆ پاک‌کردنه‌وه، سه‌رسام بوو به‌ بینه‌ی ئەو هه‌موو برینداره‌؛ زۆرینه‌یان سه‌ریان زه‌بری به‌رکه‌وتبوو، گولله‌ هه‌موو شوپ‌یئیکی داب‌یژا بوون. پیاوی‌ک که قاچی بریندار بوو به‌ بیده‌نگیه‌وه که‌وته‌ جوڵه‌، هه‌ر که دیکۆ ل‌ی هاته‌پیش تا یارمه‌تی بدات، قاچی دیکۆی گرت نینه‌که‌ تیزو در‌یژه‌کانی چه‌قاند ه‌ پ‌ستی دیکۆ. خۆی هه‌له‌په‌سه‌راو هه‌ر به‌و شیوه‌یه‌ گیانی سه‌پارد.

نەگۆرا. پىموت «ئاشا دەبىت چاودىرى ئەم مىندالانە بىكەيت، مىنىش پىويستە لەماوۋى چوار رۇژدا بىگەپىمەوۋە بۇ كەمپەكە. ئەگەر شىتىكىم بەسەرھات، تىكايە لەگەلىان مېتەرەو، دىنبايە لەوۋى كە پەرورەدەيەكى باشيان دەكەيت». لەگەل خۇمدا لەناو جىلەكامدا بېرىكى كەم زېرىم ھىتابوو كە بەلايەكى خۇمەوۋە توندىم كىردبوو، لەگەل گورزەيەك دۆلارى ئەمەرىكى كە بەلاكەى ترەوۋە توندىم كىردبوو. «جلو كىتېيان بۇ بىكرە تا بتوانن بخوئىن».

ئەويش وتى «باشە». لەگەل ئاشادا ھەمىشە ھەر «باشە» ھەبوو، ھىچى تر. ھەستەم بە نىجىگىرى دەكرد، پىشتەر بەجىھىشتىبووم، ھەزم بەو شىۋازە نەبوو، كە ئەو مامەلەي پىدەكرد، لەگەل مىندالەكانم لەكەمپەكە، بەلام ئەو خوشكىم بوو. كەسى دىكەم نەبوو.

چەند ترسام لەو ساتەى كە مىن دەبوو بلىم مائاوا بە مىندالەكانم. چەندە نىگەران بووم: دىكىۆ زۆر داماو بوو، ئەو دەنگى بەرز نەدەكردەو. ئامىنە ھەموو شىتىك تىگەيشتە، بەلام ئەو ەسابى گەرم بوو، ئەھمەدىش ھىشتا ھەر نۆ سال تەمەنى بوو. دەستەكانم ئالاندى جەستە سىسەلە دوانزە سالانەكەى ئامىنەوۋە پىموت «ئامىنە تۆ كچمىت، تۆش ھەر ناۋى خوشكە ئازىزەكەمت ھەلگىرتوۋە. تىكايە ئاگات لەخۆت و خوشك و براكەت بىت». كاتىك رۆيشتەم گىريا ھەرۋەك سەردەمى مىندالى.

كاتىك وئىنەى لەبىسامردنى مىندالە سۆماليەكان دواچار بىلابوۋەو لەلايەن تۆرەكانى ھەوالى نىودەۋلەتتەيەو لەسالى 1992 جىھان لەو راستىيە بە ئاگات و كە سەدان ھەزار سۆمالى گىيان دەدەن. لە كاتىكدا كەشتىگەلى بارھەلگىرى فرىاگوزارى ناۋچەيەكىان دۆزىيەو، كەچى ھىشتاش نەمانتوانى ھىچ ھەژمار بىكەين كە دەگەيشتە دەستمان. مىن لەگەل رىشسپىيانى نىو كەمپەكە شىۋە رۆتىنىكى نۆيم دەستدايە، ھاوشىۋەى ئەو كۆبوونەوانەى بەيانيان كە مىن لەسەرى راھاتبووم، ۋەك ئەندامىكى ستافى نەخۇشخانەكە: ھەر بەيانيەك مىن رىشسپىيەكان رەۋشى كەمپەكەمان لەشەۋى پىشووئردا دەخستە بەر

باسو گفوتگو، بۆمان دەرده كهوت كۆن نه خوۆشه، كۆن برسسيه، پينكيشه وه پريارماندهدا له سهر باشتري رينگه بۆ چاره سهر كردي ئه وه گيرمه و كيشانه. ئه مه هستي فه رماندانه ده ستگيرؤي ده كردم، له گه ل ئه وه ي برينداره كان به ليشاو روويانده كرده راره وي نه خوۆشخانه كه، پاككه ره وه كانيشمان هه ولئ ئه وه ياندهدا كه ئه و لمو خوئينه پاك بكه نه وه، كه ده كه وتنه سهر زه وييه كه. ئيدي سيسته ميكمان هه بوو: خه لكي ده چوونه لاي پاسه وانه كان، ده چوونه لاي ريشسييه كان، ده هاتنه لاي من.

له كاتي كار كردندا به رده وام هه ره هه ولمدهدا كه منداله كانم بينمه پيش چاو له نيو قوتابخانه دا. بينينه وه ي ژياني ئه وان له نايرؤي هاني ميندهدا كه هه ست به ئارامي بكه م، هه رچه نده زؤريش دوور بووين. له دووه مين سه ردامدا توانيم پانزه رؤژ بينمه وه، ئه وه ش ماوه يه كه بوو كه توانيم تيايدا منداله كان ببه م تا هه نديك له ديمه نه كانئ ئه و شاره گوره و ئالوواليه بينن، له وئينه ي باخچه ي ئازله آن و پاركي سه وزايي و رازاوه ي ئو حورو. ئه و ساته له گه ل ئه واندا له ژير داره كاندا ئيلهامه خشي رؤتينيكي نوئي ديكه بوو؛ من هه موو به شيك له پاشنيوه پرواني هه موو هه ينيه كم دوور له نه خوۆشخانه ده برده سهر، بؤئه وه ي بتوانم نامه بؤ منداله كانم بنوسم، هه روه ها بتوانم هه نديك له هاوه له كانم بينم بؤ خواردنه وه ي چاو شيريني له ژير دره خته گوره كانئ مانگوډا. ئه وه ش مي رگي من بوو؛ من ناوم ده برد به كامپ دي قده كه ي خو م، كه دواي پاشه كشه ي ئه مه ريكا، سه رؤكي روسيا بؤريس يه لسن له م ماوه يه دا له و شوينه سه رؤكي ئه مه ريكا جو رج بؤ شي بيني⁽¹⁴⁾.

له كاتي كدا خه لكي زياتر ده هاتنه كامپ دي قده كه ي ئيمه، پشتيواني زياترمان به ده سته هيناو نيگه رانييه كانئ مينش ده ره وايه وه. زؤرينه ي ئه و كريكاره فرياوگوزارانه ي كه من به خزمه تيان ده گه يشتم سو مائى بوون، هه رچه نده هه نديكيان له ئيرلندا، سويسرا، توركيا و چين و ولاتاني دي كه ي جيهانه وه هاتبوون. ئه وان خو به خشانه هاتبوون، مينش هه ولمدا ري گه يه كي

بچووك بدۆزمەو، تا خەلاتيان بکەم لەپرێگەى ميوەى تازە، يان بوتلى بچووك لەکۆکاکۆلا، ياخود فانتا، ياخود ئەوەى پاشنيوەروان لەژێر درەختەکاندا گرد دەبووینەو. دواجار من لەگەڵ ئەو کەسانەدا دەژيام کە پەريان بەو دەبرد چيمان پيويستە بوئەوەى مينيەو.

لەرۆژيکى خۆشى مانگى ئەيلولدا رۆژنامەنوسىک لە نەيرۆبيیەو هات بۆ لای من. سەرسام بوو بەوەى منى بينى دەحەوئیمەو پرسى «چۆنیت؟ ئەمرۆ رەوشەکە چۆن بوو؟»

کتیبيکەم بىرکەوتەو کە من لەوکاتەى کە لەیەکيتى سۆفیت دەژيام خویندبوومەو، ئەو هەش یاداشتەکانى کيژيکى تازەلاو بوو، کە لەگەمارۆى لينيگراد رزگارى بووبوو، تۆمارى ئەو خەمەى لای خۆى پاراستبوو، کە خيزانەکەى چەشتبووى؛ ئەو نوسیبووى؛ ئەمرۆ داىە مرد. ئەمرۆ بابە مرد.

تەماشای رۆژنامەنوسەکەم کرد بەو چاویلکە خۆريیەى لەچاوى بوو، هەرەها ئەو کراسەى ئۆکسفۆرد، کە چرچ بووبوو لەبەريدا شتيکى دیکەم، بىرەهاتەو، کە هەر ئەو کيژە لەیاداشتەکانیدا نوسیبووى «ئەمرۆ دلخۆشین، هیچ کەس نەمردوو» لەرۆژى دواتردا وتارەکەى ئەو لەرۆژنامەکاندا بوو سەردێر.

بەشى شانزە
نەشتە رگەرىي ئومىد دەگىرپتەو

لهو روژانه دا ریځای سهرفرازی من و منداله کانم رادیوی CB بوو، من له بازاری به کاره و نه وانیس له ئوفیسی ئیستلی، ههروهها نه و ریئمییه شیوانه ی ریځخراوه نیوده و له تییه کانی وهك ICRC و نه ته وه به کگرتووه کان که به شیوه یه کی به خشنده مینان گه رانده وه و گه شته که ی نه وانیس بو فرۆکه خانه ی جومو کینیا تا له نه یروبی که وته به لاش. من به رده وام هه ر دلم لایان بوو. هه تا په نابهری زیاتر روویان بگردایه ته ئیستلی، سه روکی کینیا دانیل ئه راپ موی ده ستیده دایه سه رکوتکاری، شه قامه کانی پر کرد له سه ربازی چه که ده ده ست. له رادیوه گویم له ئامینه بوو که شه ویکیان پولیس هه لیان کوتا وه ته سه ر شوینه که مان، منداله کانیان ترساند بوو، داویان کردبوو تا به لگه نامه کانیان بیینن.

چووم بو بالوێزخانه ی ئوگه ندا دوی ته وه له نایروبی بووم. ئوگه ندا په یوه ندییه کی باشی هه بوو له گه ل په ناهنده سو مالییه کاندا به به راورد له گه ل کینیا، سه رباری ته وه ش ژیرخاتیکی با شتریشی هه بوو، ته گه رچی هیشتا ش شه ری ناوخو هه ر به رده وام بوو. که سیک له فهرمانگه ی بالوێزخانه که پێش نیازی ته وه ی کرد، که منداله کان بنیرین بو پروگرامیک له زانکوی ماکیریری له که مپالای پایته ختی ئوگه ندا نه وانیس سیانزه فیزیان پیداین بو هه موو منداله کان و بو من و ئاشاش. له نه یروبییه وه بو که مپالا به پاس یانزه کاتۆمیر بوو، ئیمه ش هه موو پیکه وه روشتین. منداله کانم له قوتا بخانه ناووسکردو چه ند ماموستایه کیشم بو په یدا کردن، بو ته وه ی نه و که لینه پر بکاته وه که له کایه ی مه ریفی نه واندا هه بوو. وتوێژیکم له یاده که من له گه ل یه کیک له ماموستا کانی زانکوی ماکیریری نه نجامدا، که سه رسام بوو له وه ی پاش دوو بو سن سالا له جه نگی ناوخو ئیمه ی سو مالی هیشتا بو ری ناوخوردنه وه، وایه ری کاره باو هیلی ته له فونیشمان نییه. وتی: «گه له که ی ئیوه نیشتیمانپه روه ر نین، ئیمه بو ما وه ی بیست سالا جه نگاین به لام شته کان ههروهك خو یان مانه وه. نه ی ئیوه؟ ئیوه کاتیک به ری ئاوه کانتان والاده کن، یان هیچی تیا نییه، یان

جوڳه له يه کی تاریکی ژه هراوییه».

مشتومرم نه کرد له گه لى، پيشم نه نا له وهى تا چ راده يه ك ولا ته كه مان شكستيه يناوه، ته نيا چيژم له و ناسوده ييه ده بينى، كه ههستم پيډه كرد به پياسه كردنم له گه ل منداله كانم له و شوينه دا، كه خه لكه كه ي جوان و كه شخه بوون و له كافترياو چيشته خانه كاندا پيځه وه داده نيشتن. خودا حافيزيم كرد له منداله كان و دعوى خيړم بو كردن. چوممه وه سهر كاره كه م، نه خو شه كانم ده بينى و قسه م له گه ل ميوانه كان ده كرد، به لام كاتي ك مانگي ك تيپه رى بى هيچ قسه و باسيك، لاي خو مه وه نيگه ران بووم. پاريزه ره تايه تيه كه مان له رو شتندا بوو، منيش نه مده توانى گه شتى فړو كه به ره و كه مپالا ده سته به ر بكه م. زانباريم هه بوو سه باره ت به فړو كه يه كى نه ته وه يه كگرتو وه كان كه له مه قادي شو وه ده رو يشت به ره و نايرو بى، هه ربه وتويژي كى كه م جينگه يه كم به ده سته ينا له پړوژى دواتر دا. بليتى پاسم برى بو چوون و هاتنه وه له نايرو بيه وه بو كه مپالا به دريژايى شاروچكه ي بوسيا رو شتين كه كينيا و ټوگه نداى ده كرد به دوو كه رته وه.

له و كاته دا دواچار په رينه وه بو ټوگه ندا، منيش ماندوو بووم. شوى پيشتر نه نوستبووم، نه شته رگه ريه كم نه نجامدا كه ده مزانى ناكري ت چاوه رى بكه م تا ده گه رپمه وه. له ماوه ي يانزه كاتژمي ر به دريژايى رو شتمان به ريگه كه دا نه متوانى بنوم. ټو به رپرسه ي كه له سنوره كه دا پيمان گه شت پاسپورته سو مالى يه كه مى بينى داواى پاره ي كرد، بو ټه وه ي ريگه م بدات تا ره تبم، من ته نيا 200 ډولارى ټه مه ريكي يم له جله كاغدا هه لگرتبو و كه ټه وه ش بو كرپنى پيدا ويستى بوو بو منداله كان. به ته واوه تى ماندوو بووم و نيگه ران بووم ده ستمكرد به گريان ترسى ټه وه م لينيشت كه له سنوره كان ټه وه نده مان رابگرن، كه من نه توانم چيدى منداله كانم ببينم. پاش چه ند كاتژمي ريك له گه توكو بو به رپرسه كه به 100 ډولار رازى بوو، سه ره نجام گه شتمه كه مپالا له كاتژمي ر 11 پيشنيوه پړو. يه كه مجار ټه حمه دم بينى له ده ره وه له گه ل كچه بچو كه كه ي خه ديجه

گه‌مه‌ی ده‌کرد، ئه‌وان هاتن تا باوه‌شم پێدا بکه‌ن و هه‌ست به‌ ئاسوده‌یی بکه‌ن. ده‌ستم به‌ قژی کوره‌که‌مدا هێنا پرسیم «دایه‌ ئاشا له‌ کوێیه‌؟» ئه‌حمه‌د که‌ ئه‌وکات هێشتا منداڵکی یانزه‌ سالانه‌ بوو، به‌ ناو جانتا که‌مدا ده‌گه‌را بۆ شیرینی، چونکه‌ ده‌یزانی شیرینی تێدایه‌، وتی «دوو هه‌فته‌ ده‌بێت لێره‌ نییه‌، چوو به‌ نایرۆبی.»

پرسیم «کیت له‌ گه‌ له‌؟»

«ته‌نیا هه‌ر خۆمان لێره‌ین» کاتیک دواتر ئامینه‌و دیکۆ گه‌رانه‌وه‌ بۆ ماڵا، بۆم ده‌رکه‌وت ئاشا گه‌راوه‌ته‌وه‌ بۆ نایرۆبی. ئه‌و زۆر به‌ ئاسانی رۆشتبوو. به‌ منداڵه‌کانم وت «ده‌مه‌وێت سه‌رخه‌وێک بشکێنم، کاتیک خه‌به‌رم بووه‌وه‌ نانی ئێواره‌ ده‌خۆین و قسه‌ی زیاتر ده‌که‌ین.»

گه‌مارۆ درابووم، زۆرم له‌خۆم کرد تا دانبه‌خۆمدا بگرم. سه‌رله‌نوێ خوشکه‌که‌م هه‌روه‌کو مێرده‌که‌م ئه‌ویش شوین به‌ختی خۆی که‌وتبوو. ژیانی ئه‌و و منداڵه‌کانیم پاراستبوو، به‌لام ئه‌و نه‌یتوانی ئه‌وه‌ بۆ من بکات. توپه‌بووم ده‌مزانی که‌ ئه‌وه‌نده‌ نامێمه‌وه‌ له‌ که‌مپالا، ده‌شمزانی که‌ مه‌ترسی نیشتیماں رێگه‌ ده‌گریت له‌گێرانه‌وه‌ی منداڵه‌کانم. به‌یانی دواتر قسه‌مان کرد، وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌لێنم داوو، دواتر دیکۆم برد بۆ لقیکی بانکی ستاندارد چارته‌رد حساباتیکی بۆ کردینه‌وه‌. پیموت «هه‌ندیک له‌مولکه‌که‌کانم ده‌فرۆشم، پاره‌که‌ی لێره‌ داده‌تیم، گه‌ر پێویست بوو ده‌توانن به‌کاری بینن.» دیکۆش هه‌ر وه‌کو که‌سیکی کاملاً سه‌ری راوه‌شاندو به‌لگه‌نامه‌کانی لێوه‌رگرتم.

ئه‌و ئێواره‌یه‌ کاتیک منداڵه‌کان پشوویندا، چووم بۆ بینینی یه‌کێک له‌ چه‌ند پیاوه‌ که‌مه‌ی، که‌ من له‌ که‌مپالا ئاشنایان بووبووم، ئه‌وه‌ش پیاویکی ته‌مه‌ن ئێوانسالا بوو، که‌ ئوتیلیکی لیکردبووه‌وه‌. ئه‌و سه‌د دۆلاره‌ی مابوووه‌وه‌ دامه‌ده‌ستی و پیموت «تکایه‌، چاودێری منداڵه‌کانم بکه‌ هه‌ر شتیکی که‌ ده‌یخوازن پێنابده‌. له‌ماوه‌ی چه‌ند هه‌فته‌یه‌که‌دا ده‌گه‌ریمه‌وه‌.»

کاتیک له‌ که‌مپالا بووم یه‌که‌م کاروانی مارینزی ئه‌مه‌ریکی گه‌شته‌

مهقادي شوؤو، له گه ل خوينا ندا ستافي ته له فزيوون و چه ندين تن خوړاك و پارهيه كي ته و ننده زوريان هينا بوو، كه ئيمه نه مانديبوو. ته و روژه ي ته وان گه شتن 9/ كانوني يه كه مي/ 1992 بوو، ته ركه كه شيان بو راپه راندي هه لمه تيك بوو به ناوي نوپه راسيوني گيراندنه وه ي هيو، بو مه به ستي چه كداماليني سه ركرده چه كداره كان و ميلشيا كانيان، هه روه ها بو كردنه وه ي ريگه يه ك بو گه يشتنى ته و فرياگوزاريانه به ئيمه. بو يه كه مجار مارينزي ته مه ريكيم بيني كاتيگ له فرؤكه خانه ي وانلاويين نيستمه وه و ترسام.

يه كيك له و ژانه ي كه له گه شته ئاسمانيه كه م له گه لم بوو وتي «نا نا نا ته مه ريكه كان وا گه يشتن، سو مال گورا». توانيم گورانكاريه كه بينم له رووخساري خه لكيدا كه ته بله ق بوو بوون، به لام ئوميديشيان هه بوو. ئيمه بو چه ندين ساله چاوه رواني ناشتين.

له و كاته دا يه كيك له گه و ره ترين كامپه كان، به دريژايي ته فگويي روود ته وه ي ئيمه بوو، كه له لايه ن ICRC وه خزمه ت ده كرا. يه كيك له رييه راني وه فده كه ي ته مه ريكا جه نه رالا رو بريت بي جونسن بوو، هات بو شوينه كه م هه ر ده سته جي ش گروپيگ له سه ربازه كان كه وتنه شويني، كيو مالكي كه مپه كه يان كردين و ره زامه نديان نيشاندا تا له چه ندين رووه وه يارمه تيمانده ن. دانبه وه دا ده نيم كاتيگ سه ربازه ته مه ريكيه كان يه كه مجار هاتنه ناو كه مپه كه مه وه، هه روه ك ته و كاته ي له فرؤكه خانه بووم ده سله ميمه وه، ترسم له وه هه بوو كه بووني ته وان بيته هو ي ته وه ي توندوتيزي له گه ل خو يان به يين بو ناوچه كه مان. ته وان به راستي ناشتيان له گه ل خو يان هينا. قافله يه كي گه و ره له خوړاكيان هينا بو بايدوا، كه له و ي ريگخواوه كان ي فرياگوزاري زياتر له ئيمه خه لكيان به خاكسپارد بوو، به راده يه ك كه له روژيگدا س سده كه سيان ده ناشت.

هي زي ده رايواني هه ر پاش مارينزه كان هاتن بو ناوچه كه مان، ته سته م بوو شوينه واري زوريك له و رووخسارو ناو نيشانانه بپاري زي ن. ته وان ناشپه زخانه يه كي گه و ره ي ديكه يان دروست كرد، كه س زوپاي گه و ره ي تيدا بوو، كه ده مان تواني

سى مەنچەلا بىرىنچى لىيىنىن. لەنزىك ھۆبەي نەشتەرگەرى ھۆلىكى گەورەشيان دروستكرىبوو كە سى و پىنچ تەختى لەخۆگرتىبوو بۇ سەربازەكان و دواجارىش بۇ ھەموو نەخۆشەكان، ھەروەھا بېرىياندا كە ئەوان دەبىت قوتابخانەيەكى سەرەتايى دروست بىكەن. لەوكاتەي كە كارىياندە كىرد بۇ دروستكرىدى كۆنكى گەورە بۇ دامەزراوەكە، شىرىنيان ھەوا دەدا بۇ ئەو مىندالانەي كە دەھاتن و تەماشايان دەكرىن.

ھەموو ئەوئەي كە مىن دەمتوانى لەبەرامبەر كارەكەي ئەوان بىبەخشم ئەو بوو، كە ھەندىك مىواندۆستى بىنۆنم، ھەروەك ستافى رېكخراوئە ئىوئەولەتتەكانىش ئەوان واپان پىشانىدەدا كە زۆر بەو ھۆشخالىن چىزىيان لەمىوئە شىرىنەكانمان وەرەگرت و لەژىر درەختەكانماندا دەنوستن، ھەروەكو وىم. كاتىك ھەولمىدەدا زۆرتريان پىدەم، ئەوان سۆدەو ئا و شەمەكى دىكەيان بۇ دەھىتايان، لەئىوئەشياندا مىوئە ئەوتۆ ھەبوون، كە ئىمە نەمانبوو، ھەروەھا چكىت و كەرى بىستە كە ھەر كات مانتوانايە دەماندا بە مىندالەكانمان. پىروپاگەندەي ئەو ھەولابوئەو، كە جۆرچ بوش سەروكى ئەمەرىكا دىت بۇ سۆمال، ئەوئەش ھەوللىكى گەورە بوو، كە سەروكى ئەمەرىكا سەردانى ئەفەرىقىا بىكات، كە زۆر گىنگە بۇ كۆزى و لاتەكەمان. دەمانزى كە دوو سەركردە چەكدارەكەي ناوچەكە عىدىدو عەلى مەھدى دەيانوئىست چاويان بە بوش بىكوئەت، ھەربۆيە توشى شوك بووم، كاتىك جەنەرالا جۆنسن ھات بۇ لام و پىئوتم كە سەروك بەلاي كەمپەكەي مىندا رەتبوئە لە سى و يەكى كانونى يەكەم لەكاتزىمىر 2:10 خولەكى سەرلەئىوارە، نەمتوانى باوئەرىشى پىبىكەم. سەروكى وىلايەتە يەكگرتوئەكانى ئەمەرىكا لەناوچەكەي ئىمە؟ ئەوئەش كارىكى نەئىنى بوو، بە ئامادەسازىيەكى زۆر باشەوئە: كۆمەللىك بەرپىسى جىواواز دەھاتنە لام رۆزانە پىرسىارى ئەوئەيان دەكرى لەسەردانەكەيدا مىن سەروك بۇ كوئى بىمە.

مىنىش بەناو زەوئەوئەكەمدا رۆشتم بۇ دەروئەي ئاشپەزخانەكانى ICRC

که ههریه که یان ریگه ی ریځو پیکیان هه بوو که له پشته وه دريژ دهبوو وه. وتم «لیره، به دريژایي ئه و راره وهی که له نیوان ئه و ره شمالانه دایه، که ئیمه له دهره وهی نه خوښخانه که هه لمانداون، که تیاپاندا ئه وانه ی زور به دخوراکن له سره فهرشو و شتی دیکه له سره زوییه که راکشاون، پاشان «ههر لیره» وه له پشت نه خوښخانه که وه به ره و زنجه کان که زوریک دایک و مندالی تیدا دانیشتون، هه ندیکچار شه شو و هه وت و هه شت تیاپدا دانیشتون، بو خوښه دوورگرتن له گه رمای ئه و روژه.

کاتیځ ئیمه مه شقه کامان دووباره ده کرده وه، سه ربازه ئه مه ریکیه کان هه لسه نگانندان بو باری ئه منی ده کرد، لیژنه یه که له ریشسپیه کانئیمه ش نه خسه ریگه یان داده نا بو پيشوازیکردن له سه روک و یاره رانی. له وکاته دا وه که ئه وه وابوو خوښمان بو ئاهه نگیځ ناماده بکه یین، شمه که هه نره ییه کامان هینا وه نده ی له تواناماندا بوو ره شماله کامان ریځخسته وه. خوښحال بووم به وهی که ده مبینی هه مووان به باشی کارده کن، به لام حه زم ده کرد منداله کانم لیره بوونابه تا بیین چوځ که مپه که به ریځو پیکیه به ریو ده ده چیت، پره له خواردن و خه لکیش پیوستیان به یارمه تیه.

له کاتژمیتر یه کی 31/ کانونی یه که م سه دان سه ربازی ئه مه ریکی گه ماروی مولک و ماله که میاندا زیاتر بوون، له وهی له هه ر کاتیځی دیکه بینبوومانن. ریځ له کاتژمیتر 2:10 خوله که روناکیه کیان بلند کرده وه، هه لیکو پته ریځ له لای دهریا که وه هات. له و شوینه ته ختاییه دا نیشته وه که دیاریمان کردبوو، نزی که سه نایکی بئ شوین و حال. سه روک بووش هاته دهره وه به به رگی سه ربازییه وه، سه ره تا من نه مناسیه وه، پیمو ابوو که ئه و قاتی له به ردا بیت و بوینباخ به سته بیت. هه ره وه کو ئه فسه ره بالاکان ئامازه یان بو کرد، هاتبوو تا سلوم لی بکات. منیش سوپاسم کرد بو ته شریف هینانی به یه که وه به و راره وه دا روشتین که خوښ سازم کردبوو.

سه ره تای ئه و روژه ICRC گه شه شامی و فاسولیا یان دابه شکرد، له

ئاشپەزخانەكان چاومان بەو ستافەى خۆمان كەوت، كە خواردىيان بە خەلكى دەداو خواردىيان دابەشەدە كەرد، ھەندىك كەسش چاوپروانىيان دە كەرد. ھەرىكە قاپپىكىيان پى بوو، ھەندىكىشىيان دە فرىيان پىبوو، تا ئەو خۆراكە زیادە بە بىنەو بە منداڵەكانىيان. سەرۆك بووش راوہ ستا بۆئەوہى لەگەل ئەو كەسانەى رىزىيان بەستبوو، ھەندىك وپنە بگرت، لەگەلىيان پىكەنى، ھەولیدا تا وایان لى بكات نازارو برسپىتيان بىرباتەوہ. كاتىك سەرۆك خۆپىكرد بە رەشمالەكاندا بەرەوپىرى ھەندىك لەكەيسە زۆر توندەكانەوہ چوو، ئەو دايكانەى كە برسپىيان تىدامابوو ھەستانە سەرپىو وتيان «سلاوت لىپىت» ھەندىك لەوانە قاچيان بەھوى ئاوبەندەوہ⁽¹⁵⁾ Edema وەستابوو.

ئەویش ھەوالى پرسىن «چۆن؟ باشن؟» دەويست وایان لى بكات دلخۆش بن، سەرنجىيان رابكىشىت، قسەى بۆ ئەو پياوگەلە دە كەرد، كە رووخسارىيان ئەوہندە ئاوسا بوو، بىناىيان لىل بوو، تەنانەت تەوقەى لەگەل ھەندىكىشىيان كەرد.

من و رىشىسىپىەكان بپارماندابوو كە ئمايشىك بەكەن بۆ پىشاندانى دروستكردنى قوتابخانەىكى نوئى لەرپىگەى كۆكردنەوہى گروپىك لەمنداانى كەمپەكە بەوہى لای دامەزاروہكەوہ رابوہستن. كاتىك منو بۆش بەلای ئەو رپگەىدەدا گوزەرمان كەرد، منداڵەكان بەپپوہ راوہستابوونو بە ئىنگىلىزى وتيان «بەخىربىت جەنابى سەرۆك بەخىربىت» ھەندىك لەو گۆرانىيانەيان وت، كە ئىمە ئامادەمان كەردبوون: ئىمەى سۆمالى ھەرگىز جۆرچ بوش لەيادناكەن، بەخىربىت جەنابى سەرۆك بوش. ئەویش پىكەنىو ھەندىك لەوانى دىكەش كەوتتە چەپلەلدىن؛ دواتر چوو بۆ لای ھەندىك لەسەربازەكان تا قسەيان بۆ بكاتو پىرۆزباى سالى نوئىيان لى بكات.

كاتىك ھەوالى گەشتى سەرۆك بلبوووہوہ خەلكى لەشەقامەكانى مەقادىشۆ و ئەفگۆبى روود رىزىيان بەست، بۆئەوہى پىشوازى لى بەكەن. ئەو خەلكە داخوازى جۆراوجۆرىيان ھەبوو بەپىي ئەوہى كى ناوچەكەيانى

داگیرکردوو؛ لهه‌ندیك ناوچه خه‌لك وینه‌ی عیدی‌یان به ده‌ستیکیان به‌رزکردبووه و به ده‌سته‌که‌ی تریش وینه‌ی سه‌رۆك بوش، لهه‌ندیك ناوچه‌ی دیکه‌ش وینه‌ی عه‌لی مه‌هدی و سه‌رۆك بۆش، به‌لام سه‌رۆك بۆش راسته‌وخۆ گه‌رایه‌وه بۆناو هه‌لیکۆپته‌ره‌که‌یی و راسته‌و‌پ‌راست چوو به‌ره‌و بایداو، تا ئه‌وه‌که‌سانه‌ بینه‌یت که له‌وئ به‌ده‌م نازاره‌وه ده‌یاننالا‌ند، له‌کاتی‌که‌دا گ‌ردبوونه‌وه له‌سه‌ر شه‌قامه‌کان هه‌شتاش هه‌ر به‌رده‌وام بوو.

هه‌ندیك له‌وانه‌ی که له‌و ناوچه‌یه‌ی من بوون، که گه‌رانه‌وه بۆ مه‌قادیشو ده‌یانوت «ئهو زووتر هاتوو! سه‌ردانی ناوچه‌که‌ی حه‌وا عه‌بدی کردوو و رۆشیتوو به‌ره‌و باشور، تازه‌ دره‌نگه‌».

ئای! ده‌توانیت وینای ئه‌وه بکه‌یت، که سه‌رکرده‌ی گروه‌ی چه‌کداره‌کان و لایه‌نگه‌کانیان ئه‌وه‌یان پینخۆش نه‌بوو.

تیبینی ئه‌وه‌م کرد یه‌کین له‌و پیاوانه‌ی که ته‌وقه‌ی له‌گه‌ل سه‌رۆکی ویلایه‌ته‌یه‌که‌گرتوووه‌کان کرد به‌چه‌وه‌ وتی «گه‌وره‌ترین مه‌سیحی هاتۆته‌ لات؟»

منیش وتم «به‌لێ، مایه‌ی خۆش‌حالی‌مه‌، تۆ ئیدی ئه‌و خۆشیه‌ نایینت.»

له‌ 3/کانونی دووه‌می 1993 سه‌رکرتیری گشتی نه‌ته‌وه‌یه‌که‌گرتوووه‌کان؛ بوتروس بوتروس غالی سه‌ردانی که‌مه‌که‌ی کرد، وینه‌یه‌کی له‌ته‌ک من و باوکی عه‌ده‌ن گرت که ئه‌وه‌کاته له‌گه‌ل تیمه‌دا ده‌ژیا. کۆلن پاو‌ل سه‌رۆکی هه‌ینه‌ی ئه‌رکانی هاوبه‌شی⁽¹⁶⁾ سوپای ئه‌مه‌ریکا له‌و ساله‌دا سه‌ریکیدا، سلّوی له‌په‌یرانی کۆمه‌لگه‌ دینییه‌که‌مان کردو پێش ئه‌وه‌ی بگه‌رپه‌ته‌وه‌ بۆ ناو فرۆکه‌که‌ی سلّوی له‌ هه‌موو ریه‌ران کرد. له‌کاتی‌که‌دا زۆرینه‌ی خه‌لکی دلخۆش بوون به‌و گرنگیدانه‌، هه‌ندیکی دیکه‌ ترسی ئه‌وه‌یان هه‌بوو، له‌لایه‌ن ریه‌ری گروه‌ی چه‌کداره‌کانه‌وه تۆله‌یان لیبکریته‌وه. یه‌کین له‌و پیاوانه‌ی که له‌ مه‌قادیشووه‌ گه‌رایه‌وه‌ وتی «ئه‌وان ده‌لێن سه‌رۆك بۆش جانتایه‌کی پر له‌دۆلاری پێداویت، ده‌بیژن حه‌وا چیدی لاتوپاوت نییه‌ ئیستا و ئه‌مه‌ریکا پشتیوانی ئیده‌کات.»

چۆن بتوانم تیبانگه‌یه‌نم که ته‌نیا سه‌ردانێک هه‌موو شته‌کان ناگۆرپت؟

راستییه که ئەوێه نوێنەرەکان دین، دەتینن، راپۆرتیک دەنوسن و پاشان دواى ماوهیه که لهوانهیه هەندیک کۆمەک و هاریکاریت بۆ بنێرن، بى ئەوهی لهما تیبگەن زۆریک لهخەلکی لهپشتهوه قسهیان لهسەر دەکردم.

خەزوروم وتی «ئەو کهسانه‌ی که دژایه‌تیت ده‌که‌ن، له‌وانه‌یه‌ هه‌ستت بریندار بکه‌ن، به‌لام هه‌رگیز ناگه‌نه‌ ئاستی تو». پروام پینکرد. سالی نوێی 1993 به‌ نیه‌تپاکیه‌وه‌ هات، ئەگه‌ری هه‌موو شت له‌ئارادا بوو.

زێکه‌ی زۆرینه‌ی پاشه‌که‌وتی خێزانه‌که‌مانم سه‌رفکرد، بوئه‌وه‌ی به‌ رێگای ئاسمانی پرۆم به‌ره‌و که‌مپالاو له‌وێشه‌وه‌ یانزه‌ تکتی فرۆکه‌ بېرم بۆ گه‌راندنه‌وه‌ی منداله‌کان بۆ نایرۆبی. بازرگانێکی سۆمالی که‌ فرۆکه‌یه‌کی تایه‌تی هه‌بوو، پلانی ئەوه‌ی دانا تا له‌وئ مابنینه‌ت و هه‌موومان بگه‌رێننه‌وه‌ بۆ که‌مه‌که‌. له‌و کاته‌ی له‌فرۆکه‌خانه‌ چاوه‌پوانی ئەو بووین، له‌رێگه‌ی ته‌له‌فزیۆنه‌وه‌ بینیمان سه‌رۆک بیل کلینتۆن ده‌سه‌لاتی گرتده‌ست. منداله‌کان گه‌رانه‌وه‌ نیشتمانی‌ک که‌ پرپوو له‌ خۆراک و خه‌لکیش به‌ ئاشته‌وابی پیکه‌وه‌ ده‌ژیان. هه‌رچه‌نده‌ ئازار هه‌موو شوێنیکیشی ته‌نبوو، به‌لام بۆ منداله‌کان ئەوئ به‌هه‌شت بوو: گرنگ نیه‌ له‌هه‌رکوی بیت نیشتمانی خۆت باشتربه‌.

سه‌ربازه‌ ئەمه‌ریکیه‌کان هه‌موو به‌یانیه‌ک ده‌هاتن، به‌ پۆستالو جلی گه‌وره‌وه‌، به‌پیاوه‌ ده‌هاتن به‌ گروپی چوار که‌سی یان هه‌شت که‌سی یان ده‌ که‌سیه‌وه‌. هه‌موو ئاهه‌نگمان گێرا بۆ کردنه‌وه‌ی قوتابخانه‌یه‌ک، که‌ ئەوان بنیاتیان نابوو و بریتیبوو له‌ قوتابخانه‌یه‌کی چه‌وت پۆلی له‌گه‌ڵ هۆلیکی گه‌وره‌ که‌ منداله‌کان ده‌ياتوانی نانی نیوه‌رۆی تیدا بخۆن. دیکۆ له‌وئ ده‌ستیدا به‌ خۆبندنی ماماتی‌ک دوانیوه‌روانیشی به‌ قسه‌کردن و پیکه‌نین له‌گه‌ڵ سه‌ربازه‌کان به‌سه‌رده‌برد که‌ هه‌ندیکیان هاوته‌مه‌نی خۆی بوون.

له‌و کاته‌دا خه‌دیجه‌ گه‌رایه‌وه‌ لامان، هه‌والی ئەوه‌ی پیکه‌یاندین، که‌ شیخ و عه‌ده‌ن سه‌عودیه‌یان به‌جیه‌شتوووه‌ ئیستا له‌ جیبۆتی ده‌ژین که‌ پێش ئەوه‌ی له‌لایه‌ن فه‌ره‌نسیه‌کانه‌وه‌ داگیربکری‌ت به‌شیک بووه‌ له‌باکوری سۆمال. پیموت

که له باره ی ئه و مه سه له یه وه من هه ستیکى ئه وتۆم نییه، زۆریش سه قالد بووم به و که سانه ی که پیوستیان پیمبوو، ئه وانه شی که ده یانویست یارمه تیانده م. هه ولما بیر له و نه که مه وه: نه مده ویست قسه له باره ی که سیکه وه بکه م که له ساته زۆر دژواره کانی ژیا مندا به جیهیشتبووم.

له و ده مانه دا ئۆپه راسیۆنى نه ته وه یه کگرتوه کان له سۆمال (UNOSOM) گروپک له که سایه تییه دیاره کانی سۆمالی کۆکرده وه بۆ نووسینه وه ی ره شنوسیکی نوێ، به وپییه ی منیش پروانامه به کی یاسایم هه بوو ئه وان بانگه یشتی منیشیانکرد تا بیتمه ریزه وه. بۆ زیاتر له مانگیک پیکه وه داده نیشتین هه ر له کاتژمێر 8 به یانییه وه بۆ 2 پاشنیوه رۆ، هه ندیک پرگه مان له ده ستوری 1960ه وه هه ئینجا هه ندیکیش له پرگه باشه کانی ده ستوره که ی سیاد به ری، هه ندیک به ندی نویشمان بۆ زیاد کرد له سه ر بنه ما ی ئه وه ی له م ماوه تاریک و بۆ سه رو به ریه دا تییینیان کرد بوو. هه رکام له ئه ندامانی ئه م لیژنه یه ی نووسینه وه ی ده ستور نامه ی هه ره شه ئامیژی له لایه ن سه رکرده ی گروپه چه کداره کانه وه پیکه شه، هه م له عیدیده وه که به هیژترینیان بوو بۆ ئه وانی دیکه ش. لاپه ره یه که له هه و له که ی ئیمه دا هه لۆاسرا بوو له سه ری نوسرا بوو «گه ر جاریکى دیکه بینه وه ئیره ده کوژرین». له و کاته ی که پرسه مان بۆ یه کیک له چالاکوانه کان ده گپرا که ئاشنایه کی خۆمان بوو، خاوه نی گه نجینه یه کی شه کی کاره با یی بوو، له لایه ن پیاوه کانی عیدیده وه ته قه ی لیکرا و کوژرابوو، ئیمه هه ر سه رقالی کاروباری خۆمان بووین. ره شنوسی ده ستوره که مان راده ستکرد، سوپاس بۆ خوا که زۆرینه مان سه لامه ت بووین.

ده رفه تیکى دیکه مان نه بوو، جگه له وه ی که سه یری ئه و مه ترسییه ی رابردوو بکه ی نو تییه پین، ده مانزانی دۆزینه وه ی زه مینه ی هاو به ش له گه ل سه رکرده ی گروپه چه کداره کاندایه مه سه له ی ژیان و مه رگه. سه ربه زه ئه مه ریکیه کان ئه و ئه و به یوه ندییه ئالۆزانه وه که به ره به ستگه لیک ده بیینییه وه بۆ ئه رکه کانیا ن. به وپییه ی چه کداره کانیش کاریان بۆ ربه رانی گروپه چه کداره کان

دەکرد، ھەمان بېرکەردنەوھەیان ھەبوو بەرامبەر ئامادەگی ئەمەریکییەکان، ترسام لەوھەوێ کە ئێمە ھەرگیز ئاشتی نەبینین.

لەمانگی ئازار UNOSOM کۆنفرانسیسیکیان بۆ یارمەتیدانی مەرووبی رێکخست لە سۆمāl، منیش داوھت کرابووم بۆ ئامادەبوون بە نوینەرایەتی نەخۆشخانەکە، کرپی رێگەیان بۆ ئەدیس ئەبابا و ئەسیوپیا پێدام. گروپێکی گەورە لەرۆشنبیران، رێکخەرانێ کار، کارگێران و نوینەرانێ وڵاتانی کۆمەک بەخش، بۆئەوھەوێ گویی لەکەسانی وەک من بگرن، کە لەو زەمینەدا کاردەکەن. ھەستم بە نەگونجان و لاوازی دەکرد، کاتێک لەگەڵ نوینەریکی ژناتی سۆمāl چوومە ناو ئوتیلەکەوھە. کاتێک پێکەوھە دانیشتی و دەستمانکرد بە وتوێژ، نیکەران بووم لەوھەوێ کە گویم زۆر لەو کەسانە دەبیت، کە بەناوی سیاسەتەوھە دەجەنگن و دەپەرنەوھە سەر بەرگریکردن لەھۆزەکانیان.

لەیەکە دانیشتی ھەر کام لەئامادەبووان چوار خولەکی پێدراو بوو بۆ قسەکردن لەسەر مەسەلەئاشتی و ئاشتەوایی، بابەتی کۆبوونەوھەکەئێ دیکە لە ئەدیس ئەبابا سازدەکرا، کە نوینەرانێ پانزە تاپەفەئێ جیاوازی سۆمāl ئامادەئێ دەبوون. کاتێک سەرھەاتە سەر من سەرم راوھشان. رام گەیان «بەنیاز نیم بۆ چوار خولەک قسە بکەم، تەنیا بێدەنگ دەبم».

یەکیک لەو ژناتەئێ کە کۆنگرەکەئێ رێکدەخست وتی «تکایە کات بەدەن بەو خانمە، تا ئەوھەوێ دەیەوێت بێت».

مایکرۆفۆنەکەم گرت و تەماشای ئامادەبووانم کرد و وتم «ھیچ کام لەئێوھە باشتەر نییە لەوئێ دیکە. ئێوھە ھەموو دەستان ھەئێ لەخاپورکردنی سۆمālدا» ھەناسەئێکی قۆلم ھەلکێشا «سەرھەتائێوھە نوینەرانێ حکومەت، بارھەلگەرکانتان ھینا بۆ بانکی نیشتمانی و ھەموو پارەکەتان برد، ھەموو ئۆتۆمبیل و مەکینەو ھەر شتیکی باشتان بۆ خۆتان برد. من شاھتەئێ ئەوھەم، بۆ خۆم لەتەنیشت ئەو رێگەئێوھە دەژیم.

»پاش ئەوھەوێ رۆشتین، گروپێکی دیکە لەئێوھە ھاتن، ئێوھەش

دهستدریژیتان کرده سهر ئه وهه موو دایک و کچانه، ئه وه پاره که مه شی ئه وان له ژیر سهرینه کانیاندا شارد بوویانه وه بردتان و به وهش داهاتووی ئه وان تان دزی. ئه مه بوو ئه وه ریگه بهی که ئیوه به هویه وه پشتیوانی ولاتان کرد؛ شوینکه وتنی به کتری؟ ئیوه هه مووتان دزو چه تن، سو مالی راسته قینه نین».

باسی ئه وه مندالانه م کرد که دهیان لاندو ئه وه دایکانه ی که دههاتنو له په یجوری شتی کدا بوون، به لام من هیچم نه بوو تا بیانده می. وتم «ئه وه هه ژارانه ی که منیان بو ئیره هیناوه، چاوه روانی ئیوه، ئه وان ناشتیان ده وی. من ده گهریمه وه، کاتیک گه رامه وه چیان پیلیم؟ ئایا ئیوه بریار له سهر شتی ک ده دن تا سو مال بیتته شوینیکی با شتر؟»

له نیوان هوارچی کونه کانم له کییف و هاوه له کانم له مه قادی شو دانیشتی بووم. له وکاته ی ئه وان له ئامیزان گرم، ئه وه توره ییه ی گوری به و وتاره ده دا، هیش تاشا رووخسارمی گهرم داهینا بوو. هه موو شتی کم له یاده، نه متوانی له وی دابنیشم له تیو ئه وکه سانه ی که هه موو وایان نیشانده دا، کاری باش ئه نه جامده دن. دواتر ئه وه کاته ی که من راسته وخو له گه ل نوینه رانی هه ندیک ولاتانی کو مه کبه خش دووام، هه ستم به ئاسوده یی کرد به وه ی راستیه کانم وت. من ته نیا له خودا ده ترسم، نه ک ئه وه پیاوه گهنده لانه، هه رگیز پی یاندا هه لناده م و بیده نگیش نابم.

له چه ند روژی دواتر دا هه ندیک روژنامه نوس هاتنه لام، پرساریان لیکردم له باره ی ره وشی سو مال وه. پاشنیوه رو یه کیان له گه ل روژنامه وانیکی ته له فزیونی چاوپیکه وتمم سازدا له جیبوتی، هه ر ئه وه شه وه زهنگی ته له فونه که م له ژورره که مه وه لییدا. عه دن له ریگه ی ته له فزیونه وه گوپی له قسه کان بوو بوو، ته له فونی بو کردم تا پیمبلت که ئه وه و شیخ گه راونه ته وه بو مه قادی شو. پییوتم « که کونفرانسه که ته واو بوو له جیبوتی به کتری ده بینین، پیکشه وه ده گه ریینه وه».

له ماوه ی سالی کدا ئه وه یه که مینجا بوو که من گو بیستی دهنگی بم. به رامه بر به م پیاوه هه ستم به رق و خو شه ویستی ده کرد، ده مزانی منی

خۆشەندە دەۋىست، لە كاتتىكدا ئەو منى بەو نەخۆشسىيە ۋە بەجىھىشت. پىموت
«نا رىكورا ست دەپ رۆمە ۋە بۆ ماله ۋە».

كاتىك چەند جار ئېك لە ھەمان رېگە بدەيت، لەشت فېرى ئەۋە دەيىت
چۆن بەرگرى لەخۆى بكات. ئەو كاتەى لە پشودام ئەگەر بە قۆلدا بكتىشيت
ئەو لىدانە دەيىتەھۆى ئازار. بۆ جارى دواتر ماسولكە كانم تورت دەبنەۋە
ئامادە سازى ۋەردەگرن. پىموت «عەدەن دەتوانم چى بگەم؟ پىۋىستە برۆمە ۋە
كارەكەم ئەنجامبەدەم، تۆش ھەرچى دەخۋازى بىكە».

كۆمەكبەخشانىش لەكۆنفرانسەكەدا بەلىنى 130 ملىۋن دۆلارىان دا، بۆ
سەرلەنوئى ئاۋەدانكردنەۋە سۆمال، لەكۆنفرانسىكى دىكەدا، كە چەند رۆژ ئېك
دواتر سازكرا رىبەرانى جەنگ رىكەوتنىكىان واژوو كرد بۆ چەكداماللىن و دانانى
حكومەتتىكى ئىنتىقالى. بە ئومىدەۋە گەرامەۋە ماله ۋە بىرم لەۋە دەكردەۋە، كە
دوچار ئىمە دەتوانىن بەرەۋپىش برۆين. نەمانتوانى ئاشتى بدۆزىنەۋە لەنىو
سەركردەى گروپە چەكدارەكان كە ھەريەكەيان دەيوت «خۆم بەھىزم دەتوانم
ھەموشىتك بگەم» ھەموو كەس دەيەۋىت بىت بە سەرۆك، كە چى تەنيا يەك
كورسىش ھەيە. مەھالە ھەمووان لەسەر داينىشن.

چەند ھەفتەيەك دواتر لەكەمپەكە گەرامەۋە لەناۋ جىگەكەمدا ھەر
نزام دەكرد، كاتىك دىتم خەدىجە بە ھەلەداۋان راپدەكردو ئارەقى لىدەچۆرا.
پىموت كە بروات چاۋەرئى بكات تا من لىدەمەۋە، كاتىكىش دەرگام كرددەۋە ئەو
ھىشتا ھەرلەۋى بوو، ھەناسەبركىنى بوو. وتى «عەدەن ھات! عەدەن ھات!»

مىنىش ھاتمەخوارەۋە لەپىشەھەيوانەكە يەكترىمان بىنى. رووخسارى
نەگۆرابوو، بەلام قەلەۋ بووبوو، دەزانم لە سعودىە ئىش كەمە و خەلكى
بەدرىزايى رۆژ ھەر دادەنىشن، ھەر شەربەتى مىۋە دەخۆنەۋە. لەگەل خۇيدا
كۆمەلىك لاپەرەى ھىنابوو، ھەر كە رىكىخستەۋە ئەۋەى روونكردەۋە كە ئەو
لەگەل كۆمەلىك كەسى خۋايداداۋا چەند جار ئېك ھەۋلىداۋا پەيۋەندى بكات بە

كەمپەكەوۋە. ئەو وتى لەكۆبۇنەوۋەكانىدا ھىچى دەستگىر نەبوۋە، بەلام ھەر گەشېنىشە.

وھ ئەو رەقتارى نەدەكرد كە بۆ ماۋەبەكى زۆر دووركەوتېتتەوۋە، پۆزىشى بۆ بەجېھېشتنى من نەھىنايەوۋە.

مىش وتم «باشە عەدەن كىشە نىيە». باسى ئەوۋەمان نەكرد، كە چى لەئىوان ئىمەدا روویداوۋە، ئەوۋەم قىلگەرد لەبەرئەوۋە نەمدەوۋىست مندالەكانم گىرۇدەى خىزانىكى ناتەندروست بن. لەگەلى رووبەرونەبوۋمەوۋە و داواشم لىنەكرد پۆزىش بېنىتتەوۋە. دەزانن خەلكى سۆمال زۆر لوتبەرزىن.

ھەندىك لەكرىكارانى فرىاكەوتن ئەم لوتبەرزىيەيان بە چاۋانى خۆيان بىنيۋە، لەودەمانەى كە ھەولياندەدا لە ئۆتۆمبىلەكانيانەوۋە خۆراك فرېدەن بەرەو مندالە برسېيەكان، كە چى توشى شۆك دەبوون، كە دەيانىنى ئەو مندالە برسېيەن رەتپانندەكردەوۋە. ھەمانشت لەكەمپەكەماندا روویدا، ئەوكتاتەى نوئىنەرىكى بەنگلادىشى سەردانى كرد. كاتىك پرسیان چۆن ئەو كەسە نائۆمىدانە دەتوانن ئەو خۆراكانە لەسەر ئەو زەويىە بەجېھېلن، مىش ھەولمدا ئەوۋەى بۆ روونبەكەمەوۋە، كە ئىمە ھىشتا لەناخەوۋە بەھىزىن، ھەرچەندە لاشەو جلوبەرگەكانىشمان شتىكى دىكە بلین.

پىموت «دەزانىت ئەگەر وىستت شتىك بەدەيتە ئەو كەسانە، لە دەستى خۆت تەسلىمىان بكە».

دەمانوۋىست ھەستىكى توندى مرۆفانەمان بۆ دروستبېت، سوپاسگوزارى ئەوانە بوۋىن، كە كارەكانى ئىمەيان بەرزەنرخاند. لەمانگى نىسان ICRC لەسەر زەويوزارەكەى ئىمە ھەلكەندنى بىرىكى گرتە ئەستۆى خۆى لەلايەن پىاۋىكى ئەمەرىكىيەوۋە، كە لەگەل كرىكارىكى سۆمالى كارى دەكرد. ئەوان ئامىرىكى ھەلكەندنىان لای بازىرگانىكى سۆمالىيەوۋە ھىنا، لەماۋەى سى رۆژدا 220 مەترىان ھەلكەند بۆ بەدەستھېنانى بىرىكى زۆر لەئاۋى شىرىن كە دەچوۋە ناو 250 بەرمىل ئاۋەوۋە بۆ كەمپەكەوۋە 40 بەرمىلىش بۆ نەخۆشخانەكە. بۆرىيان راکىشا بەرەو كەمپەكە، بۆئەوۋەى خەلكىش بتوانن دەبەكانيان بۆى بھىنن،

ھەروەھا بۇرېشيان راکېشا بەرەو نەخۇشخانەكە، بۆئەوھى بەر لەنەشتەرگەرىيى
بتوانىن دەستەكامان بشۆين.

بەلام ۋەختىك رەوشى مرۆيى لەسالى -1993دا نەختىك باشتەر بوو، ئىمە
لەرۋويى سىياسىيەۋە چىتەر كزو لاواز نەبووين. ئەو ئاگرەستەي دەسلەتدارانى
جەنگ مۇريان كىرد بۇ ساتىكىش ئاشتى بەدۋاي خۇيدا نەھىئا، بۇيە كەلكيان
لەئاشتىپارېزى بىانى ۋەرگىرت بۇ بەدېھىئانى ئامانجەكانيان. عىدىد رقى
خۇي بەرامبەر دەستىۋەردانى ئەورۋپا لەرادىۋي مەقادىشۋوۋە راگەياند،
نەتەۋە يەكگرتۋەكانى بەۋە تۆمەتباركىد، كە ھاتۋە تا سۇمال داگىرىكات.
سەرەتاي مانگى ئايار گرۋپىك لەپياۋە مىلېشياكانى عىدىد، لەماۋەي پىشكىنى
گەنجىنەيەكى عىدىد-دا بۇسەيان بۇ دەستەيەكى نەتەۋە يەكگرتۋەكان نايەۋە،
24 كەسى پاكىستانىيان كۈشتۋ زۆرېكى تىرشىيان لى برىنداركىد. ھەۋالەكە
ۋەرزكەرۋ مایەي شەرمبوو. ئىمە لەئىۋو خۇماندا مقومقۇۋى ئەۋەمان بوو
داخۇ ئەمە چى لېسەۋز دەبىت. ئىۋارەيەكىان، ۋەختىك خەۋ لەچاۋم زىابوو،
دانېشتم تا نامەيەك بۇ دىپلۇماتىكى ئەمرىكى بنوسوم بەچەشنىك باروۋخى
خۇمانى بۇ روون بكەمەۋە. نوسىم، «تكا دەكەم مەنبورن، لىتان دەپارېمەۋە
بەدۋاي تۆلەسەندەۋەۋە نەبن. ئىمە چەرمەسەرەي خۇمان چەشتۋەۋە،
بىئەندازە مەرگمان دىتۋەۋە. تۆلە كارېكى باش نىيە.» نامەيەكى دىكەم نارد بۇ
نوسىنگەي «ئۆپەراسىۋنى نەتەۋە يەكگرتۋەكان لە سۇمال» United Nations
(Operation in Somalia (UNOSOM).

لەھالىكدا دېدۇنچىۋوم لەۋەي رادىۋكە ھەللكەم گۆي بۇ نوپىترىن ھەۋاللا
رادېرم، ئىمە پېۋستمان بەۋەبوو ئاگادارى داۋىين زانىيارەكان بىن. ئا بەمشىۋەيە
زانىمان كە نەتەۋە يەكگرتۋەكان جەنگى دەستىپىكردۋوۋە: بېرارىكى خىراي
داۋە بەۋەي «ھەموو رىۋشۋىنىكى پېۋىست بگرنەبەر» تا داۋىسى بەۋە
توندوتېژىيانە بېيىن كە دژى ستافى ئۆپەراسىۋنى نەتەۋە يەكگرتۋەكان لە
سۇمال ئەنجامدەدرىت، پاشان فەرمانىكىان بۇ دەستىگر كىردنى عىدىد دەركىردو

لافیتەى زۆريان لەبازارى بەکارە ھەلۆاسى و پيشنارى 25,000 دۆلارىيان بۆ ھەرکەسىک کرد زانىارىيان لەبارەيەوہ پييدات.

پاش نيوہرۆيەکیان ئەفسەررێکی ئەمەريکی، لەگەڵ گروپيێکی ھاوہەلى ھاتبوون تا من بىینن، پيوتەم «دکتۆر ھەوا، ئيمە ھاتويین تا ھاوکارى ئيوہ بکەين، کەچى ناتوانين لە بنکە سەربازيەکانى خۆمان پي بترازيین. باشە خەلکی ئيوہ بۆچى ئيمە تيرۆر دەکەن؟» ئەوانيش بەھەمانشيۆہ سۆراغى زانىارىيان لەبارەى عیدیەوہ دەکرد.

وتم «ئيوہ تەنھا شوین عیدی دەکەون، سۆماليیەکانيش خەلکی تاکلايەنيان ھەز لى نيیە. ئيمە پانزە فەرماندەى جەنگيمان ھەبە، گەر ئيوہ بچن و بلین (ئيمە ھەمووياغان دەوێت)، خەلکەکە بۆتان قۆلبەست دەکەن، بەلام ئەگەر ئيوہ چواردەيان لیبگەرین و تەنھا بە دواى يەکیکیاندا بگەرین، ئەوا خەلک لیتان ھەلدەستن و شەرتان بەرامبەر دەکەن.»

پاشان پرسى «دەى باشە، ئەى ئيمە پيويستە چى بکەين؟»
چاوم بپريوہوہ چابەکەى دەستم و پيموت «تکايە ھەموويان پیکەوہ بگرن.»

به شیء حه قده هم
برپاریکی هله

دېكۆ له كه مپه كه دا سه ركه وتوو بوو، له قوتابخانه وانى ده خویند و له نه خوشخانه ش كارى ياریده ده ر. هه رچه ند به م كارى گه لئك شت فېرېوو، به لأم ئەمه ئەوه نه بوو من بۆ كچه كه مم ویناده كرد. له گه ل هه ندېكەس له بارى زانكۆوه بۆ ئەم و كچه گه وره كهى ئامینهى خوشكم، سه یده كه هه مانشپوهى دېكۆ ته مهنى نزيكهى بيست سالا بوو، قسه و باسكرد. ده مزانى گران ده وه ستیت له سه ريان، بۆيه 500 گرامى ترم له و ئالتونه هینا كه له شوینىكى په نهانى ژووره كه مدا شار دبوومه وه، ئەو ژنهى بۆى فرۆشتم به 9,000 دۆلاره وه گه رايه وه لام و بروای پېهینام، كه ئەم بره به شى پېويسته و زیاترى ناویت، منیش هاتم بلیتى فرۆكەم بۆ دوو كچه كه وه خوشم به ره و نايروبی كړى، به وپه یه لپه وه ده ماتوانى ده روازه يه ك بۆ خویندن بدۆزینه وه. له كاتېكدا مناله كانى ديكه م جېهیشتبوو، كه و تمه زهنگ لیدان بۆ گشت ئەو ژمارانهى هاوړېكانم پېاندابووم تا هۆتیلیكى هه رزان له ئیستلیى بدۆزمه وه.

به وه دا كه خو م پارهى خویندتم نه دابوو، سه رم سوپما له گرانى كړی خویندن و ناردنى كچه كان. بیستبووم كه كړی خویندنى سالانه له زانكۆیه كى به ریتانى نزيكهى 38,000 دۆلاره، واته هاوشپوهى كړی خویندنه له چه ند زانكۆیه كى ئەمه ريكیدا، واته ئەو جیهى دېكۆ سه ره تا نیازى بوو بچیت و له وى بخوینیت. له زانكۆى سكو لى پزیشكى نايروبی، نرخى سالیك خویندن بۆ هه ر كچئك و به شوینى مانه وه شه وه (به شى ناخۆی) 11,000 دۆلار بوو، ته نانه ت ئەمه شیان بۆ تيمه ئەسته م ده كه وته وه تا ده ستمان پېیرابگات.

رېكخراوئىكى خیرخوازى رووسیم دۆزیه وه پېشنازى كورسى خویندنى ده كرد، دواچار رېگه كه م بینیه وه. خویندن و شوینى مانه وه له «یه كه م زانكۆى پزیشكى حكومى مۆسكۆ به ناوى سیچینۆف» تیچوونه كهى 6,000 دۆلارى ئەمريكى ده بوو بۆ سالیك، هه لبه ت بۆ خواردن و بژویش نیازیان به 2,400 دۆلارى تر ده بوو. له حالئكدا كه وتبوومه بیری په رتوكه روسیه كانى ناو كتیبخانه كه م و مامۆستا ره قو تونده كانم، فاكسیكم نارد بۆ رېكخراوه خیرخوازیه كه وه زانیارى پېويست و ته مهنى دوو كچه كه م، دېكۆ له گه ل سه یده،

تیدا یادداشت کرد، پاشان رومکردهوه بوچی دهخوازن لهوئی بوخوینن. کاتیک ئەم وهلامه مان پێگهشت که دوو کچه که قبولکراون، داوام لیکردن فیزایه که بو عهده نیش بنێرن، چوون ئەو دهیتوانی بهرلهوهی خویندن له مانگی ئەیلول دهستپن بکات ناویان تۆمار و جیگیر بکات.

ئەو مۆسکۆیهی سالی 1993 منالەکانم تییچوون تهواو جودابوو لهو شوینیهی من بینبووم. له دواي ههلهوه شانهوه یه کیتی سوڤیه تی جاران، قهیرانکی ئابوری قوولاو پشیوی کۆمه لایه تی له گه ل چه قه ستنیکی سیاسیدا رووی له ولات کردبوو و بالی به سهردا کیشابوو. برازا کهم فرمیسیکی ده رشت کاتیک وتی «هوا، تکات لێده کهم مندالەکانت مه تیره بو ئەو شوینه.»

په یوه ندیم له گه ل عه ده ندا له که مه که گرت. هه رچه ند ئەو قایل بوو که مه ترسیداره بو کچه کان بچنه ئەوئی، به لام هه ردوو بروامان وابوو که کاریکی دروسته. کچه کانم له گه ل نامۆزاکه م به جیهیشت و گه رامه وه که مه که بو کارو داوای پالپشتی دارایی له ئەندامانی خێزان و هاوپی، ته نانه ت هه ندیک له ئەندامانی ستافی خاچی سوری نیوده وه لته یشت. کاتیک هه موو شتی ک سازو جوړ بوو، بو خۆم خه م دایگرتم.

به و چه شنیهی داییره نامۆزگاری کردبووم، هه ولمه دا گوئی بو دهنگی ناخم بگرم، به لام دیم له بری ئەوهی ئاسوده یم بو بینێ تا درهنگانیکی شه وهه راو زه نا بیدارو بیخه وم ده که ن. له خۆم پرسى باشه من خه ریکی چیم، بوچی ئەو کچه نه بو جیه کی هیند دوورو سارد، پر له توندوتیژی ره وانه ده که م؟ ئەو رووسانهی من ناسیم نامۆزگارییان ده کردم وه ک منالی خویمان مامه له یان له گه ل کردم. توبلپیی کچه کانیشم هه مان ئەزمون چاوه رپیان بکات؟ ئاخۆ ئەوانیش وه ک من، به سه لامه تی و باش په روه رده کراوی و دوور له هه لدیرو چه وتی ده گه رینه وه؟

ئەم پرسیارانه ئەو کات بێ وه لام بوون، عه ده ن ده بوو کچه کان له گه ل خوئی ببات. خوئی سه رها له نایروبی گیرسابوه وه تا بیانینی ت، پاشان پیکه وه چوون بو قاهیره تا له ویه به فرۆکه بگوازنه وه بو مۆسکۆ، وانه هه مان ئەو ریگه یه ی ئیمه له سه سه کاندا پیددا ده رۆشتین. چووم بو فرۆکه خانه تا

مالتاوايى لىيىكەم. لەو كاتەى ئىمە چاۋەرۋانىمان دە كىرد، ئەو دوو ژنى ناسراۋى خۆى دىبو، ۋە ستابو قسەى لەگەل دە كىردن. من زۆر لەو ە سەرقاتر بووم بوەستم دەرگای وتووژىيان لەگەل بگەمەو، بۆيە پۆزشم بۆ ھىنانەو ە و چووم لەسەر كورسىيەكى چۆلا دانىشتم و چاوم لىكنا. پاش ئەو ەى مالتاوايشم لىكرد زۆر لەوئى مامەو ە وەستام، لە پەنجەرەكەو ە تەماشای ئەو پاسەم دە كىرد كە ئەو سوارىبوو تا بىگەيەنئىتە نىك فرۆكەكەى.

مانگى پاشتر ھەر خەم و پەژارە بەشم بوو. ھىچ رىگەيەكى پەيوەندى كىردەنمان لەبەردەستدا نەمابوو، ھەرچى رادىئوش بوو ئەو ھەوالە تۆقىنەرەى پەخشدە كىردەو ە كە سەرۆكى رووسىا، بۆرىس يەلتسن پەرلەمانى لەبەرەك ھەلۋەشاندىبوو ەو. جگە لە نزا و چاۋەرۋانى، چىمان لەدەست نەدەھات بىكەين؟ دواجار ەدەن لە ناپروويىيەو ە زەنگى بۆ لىدام، بەوپىيەى لەوئى نىشتىبوو ەو ە بەنيازبوو مەينئىتەو ە. وتى «كچەكان بىۋەين». پاشترىش كە يەكترمان بىنى وئىنەى كچەكانى لىدام. لە نوسىنگەى پۆستى مەقادىشۋو ە دەمتوانى تەلەفون بۆ كچەكان بگەم راستەوخۆ لەگەل دىكۆ قسە و باس و خواس ئەنجام بەدم.

كاتىك پىرسىارم لەمەر ئاسايشى قوتابخانەكەو ە لىكرد، ەدەن وتى لەوئى ھىچ پاسەوانىكى نەدىو، بەلام واديارە كە ئەمە گىفتىك نەيىت. لەشوفىرى تاكسىيەك پىرسىارى لەبارەى رەوشى سىاسىەو ە كىردبوو، ئەوئىش ۋەلامىدابوو ەو، «ئىمە ھىچ بايەخى پىنادەين. ئىمە بەشىك نىن لەحكومەت، تەنيا خەلكى ئاساين، ئەوان چ شەر بگەن و چ لە ئاشتىدا بن، بۆ ئىمە جىاوازييەكى نىيە».

ئەو مانگەى ئەلۋل خواردن و خۆراكمان رووى لەكزى كىرد، بۆ 3 تشرىنى يەكەم بە پاسىك رۆشتم تا كۆبونەو ەيەك لەگەل بىرۆى خاچى سورى ئىدو ەلئى ئەنجام بەدم. لەوئىستگەى ئاساىى خۆم، واتە لە نىك نەخوشخانەى بەنادىر دابەزىم، كاتىك لەوبەرى شەقامەكەو ە پىاويىكم بىنى بە كەوايەكى سىيەو ە، بەدەستى چەپى پارچەيەك گۆشتى مانگای رادەو ەشاندى بەئەندازەى قولى دەبوو. پۆلىك گەنجىش لە دەورىيەو ە بوون ھاوارىاندە كىردو

هه‌لده‌به‌زینه‌وه، هه‌رچی وشه‌یه‌کی پرمه‌ترسی ئه‌و ده‌یوت، ئه‌مان به‌شادییه‌وه دووپاتیانده‌کرده‌وه: «ئه‌وان دین بو ولاتی ئیمه‌ تا بیزارمان بکه‌ن؟ ئیمه‌ش گۆشته‌که‌یان ده‌خوین!» هاواریده‌کرد بو لای می‌ردمناله‌کان پارچه‌گۆشته‌که‌ی راده‌وه‌شاند. «وه‌ك ئه‌م كوته‌گۆشته! كتومت وه‌ك ئه‌م كوته‌گۆشته!»

من به‌بینینی دیمه‌نه‌که‌و بیستنی نه‌وای ده‌نگی و ئه‌و گوزاران به‌جۆریك سه‌رم سوپما، که‌ نه‌متوانی ببزوم. وه‌ستام، کاتیک مناله‌کان هاواریان به‌دوایدا ده‌کرده‌وه» هۆی، هۆی، هۆی، هۆی...» ئه‌ژنۆکانم ده‌له‌رزین، به‌ته‌مه‌ترین مناله‌کان وا هه‌ستده‌که‌م ده‌ سال نه‌ده‌بوو.

پیاوه‌که‌ هاواری ده‌کرد «برۆنه‌ ده‌ره‌وه!» مناله‌کانیش دووپاتیان ده‌کرده‌وه «برۆنه‌ ده‌ره‌وه! برۆنه‌ ده‌ره‌وه!»

پیاوه‌که‌ ده‌یوت «له‌ ولاتی ئیمه‌ برۆن! گه‌رنا وه‌ك ئه‌م پارچه‌گۆشته ده‌تانخوین! وه‌ك ئه‌م پارچه‌یه‌ ده‌تانخوین!»

کاتیک گه‌شتمه‌بیرۆی خاچی سوری نیوده‌وله‌تی، ده‌له‌رزیم، ئینجا وه‌ختیک گه‌توگۆی ئه‌وه‌مان بوو که‌ برنج و رۆن به‌ باره‌لگره‌کان رۆژی سی‌جار بگه‌نه جی، به‌پێوه‌ وه‌ستا‌بووم.

تکام لیکردن «به‌لکو نه‌ختیکیش زیادی بکه‌ن، خه‌لکی دیکه‌ به‌رده‌وام دین و ژماره‌یان تابی‌ت زیاد ده‌بی‌ت». وتیان «ئه‌وه‌په‌ری هه‌ولی خو‌مان ده‌ده‌ین».

چاوه‌پریمکرد تا به‌یه‌که‌م پاسی هاتوو بگه‌ریمه‌وه‌ ماله‌وه. کاتیک گه‌شتمه‌وه‌ له‌ نه‌خۆشخانه‌ رادیۆکه‌ هه‌لکرا‌بوو: که‌نالی بی بی سی له‌ به‌شی خزمه‌تگوزارییه‌کانی سو‌مال ناما‌ژی به‌وه‌کرد، که‌ دوو کۆپته‌ری ره‌شی ئه‌مه‌ریکی جۆری بلاک هاوک له‌نزیك بازاری به‌کاره‌ خراونه‌ته‌ خواره‌وه، پاشان به‌وه‌دا پاشنیوه‌رۆ بوو، واته‌ قه‌ره‌با‌لغترین کاتی رۆژ، سه‌دان پێده‌چپ‌ت هه‌زاران هاو‌لاتی سو‌مالی، خاوه‌نکار و خه‌لکی بی‌تاوان، ژن و منال بووبه‌ قوربانی. هه‌ندی ئه‌مه‌ریکیش بی‌شک کو‌ژرا‌بوون، وه‌لی که‌س نه‌یده‌زانی ژماره‌یان چه‌ند بوو.

ئەم پىشۋىيە لەئىمەو دەوربۇو، ئىمە ھەراوزەناو دەنگى فېشەك و تەقەمان نەدەبىست، بەلام ھەر ھەستمان بە بى پەنايى و خەمبارى دەکرد. بەھەرچاللا كەوقمە سەردانى نەخۆشەكان، وەلى نىكەى پاش بىست خولەك، فادومە دوالى و پەرستارىكى دىكەم بانگكردە ژورىكى چۆلى تاقىگەو. كۆنوسى ناوہكانم داىە دەست و چاويلكەكەم لەچاوم داگرت و وتم، «تكايە تەماشاي باقى نەخۆشەكان بكە». دوو دانە حەبى ھىوركردنەوہم لە دەرمانخانەكە دەرھىناو چووم بۆ ژوورەكەى خۆم و نوستم.

كاتىك بۆ سبەينى بەخەبەر ھاتم، داوامكرد نانى بەيانى لە كامپ دەيفد بخۆم، ئىنجا ھەندىك لەو كەسانە لە كەمپەكە دەژيان ھاتن بۆ ئەوى قسەوباس و گفتوگۆ بكەن. زۆرىنەيان شەوى رابردو نەنوستبوون، ھەر چاوەپروانى ھەوايىكيان لەخانەوادەكەيانەوہ كەردبوو. چاوى ماندوويان تەواو زەق بووبووہو كاتىك باسى پىكدادان و شەپەكەيان بۆم دەكردو دەيانوت گوايە ھەزار سۆمالى و لانىكەم پىنج سەربازى ئەمەرىكى كوتراون. كەسىك لە خزم و نىكەكانىيەو لەناو مەقادىشۆدا بىستبووى كە گروپىك دەستيان بەسەر تەرمى سەربازە ئەمەرىكىيەكاندا گرتبوو، بەشەقامەكاندا كىشيان كەردبوون. وتم «ئەوہ كارىكى نامرۇقائەيە»، كاتىكىش ئەم دەنگۆيە لەرپىگەى ھەوالەكانەوہ سەلماو پىشتراستكرايەوہ، رەتمكردەوہ تەماشاي وئەكان بكەم، چوون وەك پزىشكىك ئەوكاتىش وەك ئىستا سووربووم لەسەر ئەوہى لاشەى مرؤف لاي پزىشك پىرۆزە.

لەم كاتەدا، ئاپۆرەيەك لە دەورمان كۆبووبووہو. پياويك كە من دەمناسى بە پالەپەستۆرپىگەى كەردەوہو ھات لە نىكە منەوہ دانىشت. وتى «حەوا دەزانى من ئەم بەيانىيە، بەلام زووتر لە بازاری بەكارە بووم. كاتىك چوومە يەكىك لەدوكانەكان، ژتىكم دى لەگەل ھاوسەرو دوو كورەكەيدا لەوى دانىشتبوون. «لەسەر زەويەكەو لەپەناى ئەو شوئەوہ دايكەكە چاي سازدەكرد، دوو لاشەى مردوو كەوتبوون، وەلى كەس ئاورى لىنەدەدانەوہ. پياوان قاتيان دەجوو، كەسىش ھىچى بە من نەوت.

پرسیم، «ئەمان كىن؟»

دايەكە ۋە لەمى دامەۋە «ئەمانە دوۋان لە كۆرەكانى من، چوارم ھەبوو، بەلام ئىستا تەنھا دوۋان زىندوو ماون».

«واقم وپما»، كاپرا ئەمەى وت و ئىستىكى كرد، سەرى نەوى كردو ۋەك ئەۋەى گۆرانى بلى بەملاو ئەۋلادا بايدەدا. پاشان بەردەوام بوو، «ئاسايى قەسيان دەكرد، ۋەك ئەۋەى نەبايان دىيىت نە بۆران، نانپان دەخوار. ھىچ ھەستىكيان نەبوو. ماتى ۋە خەم سىماي نەگرتبوون و دايەكەش نەدەگريا». ۋەختىك سەرى ھەلپرى، بۆ ساتىك چاوم تىپرى، تەماشاي برۆى ھەلپراو، خەمى سەر روخسارى دەمى داچەقويوم كرد. لەكۆتاييدا پىمگوت، «دەزانى، دىنپايەكى زۆر ئالۆزە».

بۆ چەند مانگى داھاتوو، واتە تا سەرەتاي سالى 1994 سەربازە ئەمريكايەكان لەبنكەكانياندا مانەۋە، پياۋەكانى عىدىدش ھەۋلياندىدا بەشەو بە رۆژ ھېرش بكنە سەريان. رۆژپىكيان گروپىك ئە ئەمەريكيەكان گەرانەۋە بۆ شوپنەكەى ئىمە، ئامادەسازى ۋە خاۋىنكرىدەۋەى نەخۆشخانەكەيان لە ئەستۆ بوو، فلچەو گەسك و تەنەكەى خۇليان داين دەكرد. ئىمە چاۋەرىي بووين بارودۆخەكە ھېوربىتەۋە پاشان بگەپىنەۋە بۆ مەقادىشۆ ۋە لويۆە پىداۋىستىيەكان دەستخەين، بۆيە سوپاسى سەرىپەرەشتيارەكەيانم كرد، كاپرايەكى بەژن بەرزى قۆز و سەر روتاۋە بوو، تەمەنىشى نىكەى 35 سالىك دەبوو. وتى، «ھاتووم مائىئايتان لىيكەم».

ۋەتم «ئەفسوس كە دەتانبىنم دەپۆنەۋە، بەلام شادىشم كە لىرەدا گەشتەكەتان تەۋاۋكردوو. ئەگەر ئەشەيت ناونىشانى خۇتانم پىدەن، دەمەۋىت ديارىيەك بۆ خىزانەكەتان رەۋانە بكنەم».

ۋتى «تكايە كارى وامەكەن، پاشان گەرايەۋە سەر كارەكەى». ھەرچى ئەندامانى ترى تىمەكەشە بەگشتى بىدەنگ بوون، پىداۋىستىيەكانيان دادەگرت، يان ھىچپان نەدەۋت يانىش ۋەختى رۆشتن دەيانوت «مائىئاۋ».

رۆژى دواتر، بەپاسىك چووم بۆ نوسىنگەى پۆستەى مەقادىشۆ، بۆ ئەنجامدانى ئەۋ تەلەفۇنەى لەگەل كچەكەم دىكۆ خشتەم بۆ دانابوو. چوومە

قاتى سەرەۋەيى بىنا شەش نھۆمىيەكە، يەككىك بوو لەبەرترىن بىناكانى شار،
بەۋىيەيى ھېشتا زوو بوو بۆ كاتى پەيوەندىيەكە چومە لاي پەنجەرەيى
گەرەيى نھۆمەكان و تەماشايى زەرياكەم كرد.

لەئاسۇدا بېشومار كەشتى سەربازىم بىنى، كەنارەكەيان جېدەھېشت،
بەئاراستەيى باشور و بەرە و كىنيا دەجولان. چەندى توانىم لېمپروانىن،
تەماشامكردن تا يەك يەك ئاسۆيى بىنايان تېپەراندى. دواتر بەسەينەيى پرەۋە
لېۋارى پەنجەرەكەم جېھېشت و تېگەيشتەم سەربازە ئەمەريكاييەكە چى پېۋتم.
زانىم چىتر ناگەرېنەۋە.

ۋەستام و چاۋەرپىم كرد تا دەنگى دېكۆ بېيستم، كاتىك بېيستم ئىدى
ئۆقرەمگرد، تېگەشتەم كچەكەم گەلې دوورە لېرەۋە. ۋەختىك لەبارەيى سەردانى
گروپىك لەسەربازە ئەمەريكاييەكان، رۇشتى كەشتىيەكان و گواستەنەۋەيى پۆلىك
لەھاۋرىكاييەۋە قسەم بۆكرد، دەستىكرد بەگريان، يەككىك لەسەربازەكان بەر
لە رۇشتى دېكۆ بۆ مۆسكۆ دانى بە خۆشەۋىستى خۆيدا بۆ كچەم نابوو. دېكۆ
باۋەرپىكى زۆرى بە ئەمەريكاييەكان ھەبۋو، ۋەرگېراني بۆ دەكردن و ھاۋكات
لەگەلېدا فېرىش دەۋو. دەپوت ھاۋكارى ئەۋان ئەبېت ئېمە ناتوانىن زىندوو
بىنەينەۋە. «دایە تكات لېدەكەم يان برۆ بۆ نايروبي، يانىش ۋەرە بۆلای من بۆ
تېرە.»

ۋتم «ناتوانم ئەم خەلكە ۋېلىكەم، من نزادەكەم و لاي خوا دەپارېمەۋە،
بەنپارېزىت». گۆشەيەكەم داخستەۋە، بە قادرمەكاندا چومەۋە سەر تا تەماشايى
ئاسۆ بېكەم. لەۋى مامەۋە، مامەۋە تا ئەۋكاتەيى كەشتىيەكان لەبەر چاۋ ونبوون
و نەمدەتوانى بىنانىم.

پەندىكى سۆمالى ھەيە دەلېت: بېراريكى ھەلە لە ھەوت سالى ۋشكەسالى
خراپترە. لەپرو لەچاۋتروكاتىكدا، ھېچ ئىشېك لە مەقادىشۆ نەما، چ سەردانكەرىك
نەبوو لېمپرسىت ئەرى چىم پېۋىستە، كەسېك نەما ئەۋ كارە ھەلبەسەنگىنېت
كە من ئەنجامدەدا. ئەمەريكاييەكان نامەبەكى رېزېلنانيان پېدابووم، دانان
بوو بەۋەدا كە من بۆ ۋلاتەكەم ئەنجام دابوو، بەلام ئەۋانىش ئىدى ئارەزوۋى

ھاوکارىيان گەيشتبۈۋە كۆتايى خۆي، تەنەت رۆژنامەنوسانىش روويان ۋەرچەرخاندبوو، لەگەل كاروانى يارمەتيدەراندە چۈنە دەرهە لەولت و سەرى خۆيان ھەلگرت بەرەو رواندا، تا لەوئى رووماللى كۆمەلكوژى بگەن. ئەو خەلكەي لە سۆمال بەجىمانھيشتن تەنھا يەك شتيان دەزانى، ئەويش چۆنيەتى تىكدانى ولت بوو.

ھەندىك بەيانى، عىديد بەھاۋەلى دوو تا سى كەس لەئۆتۆبىلىكى تەكنىكال دادەبەزى؛ لەخالە سەرەكىيەكانى پشكىنى مىليشياكاندا دەۋەستاو دەستريژى گوللەي لە ھەموو ئەو خەلكە دەگرد كە لەوئى كۆبووونەۋە. خۆپيشاندانى دژە ئەمەرىكى و دژەخورتاۋايى دريژەيان ھەبوو، ئىنجا زۆرى خەلكى روويان لە من ۋەرگىراۋ بە دريژاي ئافگۆي رۆود تايەيان دەسوتاند، ھاۋاريان دەگرد، «ئىمە ئەمەرىكىيەكامان ناۋيت، ئىمە بۆشمان ناۋيت، ئىمە ھەوا عەبدىمان ناۋيت».

بەنئالەكانيان دەوت، «بىلئەنەۋە، ئەو رستەيە دوويات بگەنەۋە».

رۆژيكيان، لەكاتىكدا ژمايەكى كەم لەپاسەوانەكانم لە مەقادىشۋ بوون، پياۋەكانى عىديديان دىبوو تەقە لە ئۆتۆمبىلىك دەكەن كتومت ۋەك ئەۋەي من، ژتيكان لەناۋدا كوشتبوو. كاتىك لەكۆبوونەۋەكە گەرامەۋە، دىم خەلك دەگرىان، دەيانوت «ھەوا مرد، ھەوا مرد»، بەراگردن چووم بۆلای ئامىنەو كچەكانى تر تا پىيانبلىم ئەۋە تەنھا ھەلەيەكە و ھىچى تر، كەچى ئەوانىش شۆك گرتبوونى.

خودا گەۋرەيە. ئەو ئاژاۋەچىيانە ھەر تەشقەلەيان بەمن كرد، پياۋانى دەسەلاتدارى جەنگ ھەرگىز نەھاتونەتە كەمپەكەي من، ھەرگىز شتىكى خراپىشان پىنەوتوم. من بەردەوامبووم لەسەر كارگردن بە رىساكانى خۆم، لەگەل رىشسپىيەكان دادەنىشتم بارودۆخى كەمپەكەمان تاوتويىدەگرد و لەسەر بنەماي راۋىژ بپارىمان دەدا. ئاسايشى ئىمە برىتويو لەبەرگريگردن لەناۋچەكەو زەمىنەسازاندن بۆ ھەندىك مشتوم، بەپىچەۋانەۋە ئەشيا سەر بۆ ئەو پىكدادان و توندوتىژىيە بگىشى كە لەدەرەۋە دەقەوما.

ژیان له هه‌ندیک لایه‌نوهه گۆراو به‌ره‌و باشی رۆشت: جارێکی تر باران باری، ده‌ماتوانی زه‌وییه‌کان دابچینین و دانه‌ویڵه‌ برۆین. ده‌سته‌ی هه‌ماهه‌نگی ریک‌خراوی نه‌ته‌وه‌یه‌ کگرتوو‌ه‌کان بۆ هاریکاری سوّم‌ال پلانێکی کشتوکالی گه‌شه‌ پێدا، رینمایی هه‌رجوتیارێکی کرد به‌ داچاندنی گه‌مه‌شامی، فاسو‌لیا، کونجی له‌ کێلگه‌کاندا. ئاوی رووباره‌کان به‌رزبوونه‌وه‌ و نه‌مه‌ هاوکاری باشی هه‌موو ئیمه‌ی ده‌کرد. به‌تایبه‌تیش جوتیارانی زه‌وییه‌ نزمه‌کان. له‌ گه‌ڵ گه‌شهی دانه‌ویڵه‌دا، هیواو گه‌شینی ئیمه‌ش تا ده‌هات زیادی ده‌کرد.

کۆمپانیایه‌کی میوه‌ی ئیتالیا هاتنه‌ لای من و چه‌ند جوتیارێکی تری ناوچه‌که‌و پشنیاری وه‌به‌ره‌یتانیان لای ئیمه‌ کرد، به‌وه‌ی گوايه‌ پاره‌ی خه‌رجی ده‌ده‌ن، په‌ینی کیمیایی دابین ده‌که‌ن، ته‌نانه‌ت کرێ هه‌ندیک کرێکاریش ده‌ده‌ن، به‌کورتی ئیمه‌ ده‌توانین مۆز به‌ره‌م به‌یتین. وتیان، له‌به‌رامبه‌ردا ده‌بێت هه‌موو کارتۆنێکی چوارده‌ کیلویی به‌ سێ دۆلار بفروشین به‌ ئه‌وان. کۆمپانیایه‌کی ئه‌مه‌ریکیش هه‌رزوو پاش ئه‌وان په‌یدا‌بوون، چونکه‌ مۆز به‌ ریزه‌یه‌کی زۆر ده‌روان. تێگه‌شتین چ ده‌رفه‌تێکی گه‌وره‌ له‌ گۆرێیه‌.

له‌ کاتێکدا من له‌ خه‌می ئه‌وه‌دا بووم که‌ بری پاره‌ی زۆر له‌ هیچ کام له‌ کۆمپانیاکان وه‌رنه‌گرم، چه‌زم ده‌کرد زۆرتین که‌س بشیت به‌کرێ بگیردرین؛ به‌وه‌ ده‌ستمان پێکرد که‌ 200 بۆ 300 کارتۆمان به‌ره‌م ده‌هینا، هه‌ندی کات ته‌نانه‌ت ده‌گه‌شته‌ 500 کارتۆن له‌ مانگێکدا. به‌راورد به‌ کاری هاوسێکا‌مان شتیکی ئه‌وتۆ نه‌بوو، به‌وپێیه‌ی بۆ مانگێک به‌ره‌می 100,000 کارتۆن مۆزیان هه‌بوو. که‌شتیه‌کان مانگی دووجار ده‌هاتن، کێلگه‌کان ده‌بوژانه‌وه‌و گه‌شه‌یان ده‌کرد، پاشان ئه‌و داهاته‌ به‌شی ده‌کرد تا ئه‌و چه‌شانه‌ی دانه‌ویڵه‌ بچینین که‌ له‌ راستیدا بۆ خواردن پێویستمان بوون، وه‌ک گه‌مه‌شامی و فاسو‌لیا. پیاوه‌کانی عیدی له‌بارودۆخه‌که‌ تێگه‌شتن، هاتنه‌ پێشه‌وه‌و بۆ هه‌ر کارتۆنێک داوای سێ سه‌نتیان ده‌کرد؛ خه‌لکی بره‌ موچه‌یه‌کیان وه‌رده‌گرت؛ پاره‌یان هه‌بوو خواردن بکرن و ته‌نانه‌ت پاره‌ بۆ هه‌ندیک چاره‌سه‌ری پزیشکیش دابین بکه‌ن.

تۆزقائلىك له تامى ژيانتيكى خوش ديسانه وه هاته وه به بهر گوزهراماندا. بۇ ئەو كاتە، گروپه كەى عىديد جاريكى تر به دوو كۆمەل دابه شىبون. يەككە له بهرپرسه سهره كىبه كانى له گەل خيلىكى نه ياردا يە كىگرتوبو، بوو بوونه گروپىكى نوئو و به ده سەلات و داواى رېكەوتنامەيان دە كرد. هەرە شەيان له كۆمپانیاكانى ميوه كردبوو؛ گوايه ئە گەر كۆمپانیاكان پارەيان نه دەنى، شەرەكانيان ته قە له كەشتىبه كانيان دە كەن له به نده رەكان و دەيانگە رېننه وه دوا. جوتياره سۆمالييه كانيش به رده وام گە شەيان دە كرد، زياد دەبوون و زياد دەبون، ئەو نده دەبوون كە نزيكهى 200,000 كارتونيان پرده كرد، به لام تيمه هاوكات دەبوو چاوپىكمان له دانەوئله كە شەوه بيت، تا ئە گەر كەشتىبه كان نه هاتن ئەو يشمان له دەست نه چيئت.

گروپى جوتياره كانى تيمه نامەيان بۇ بهرپرسه كانى شەر نوسى. نامادە بووين پارەى زياتريان بدەينى، بويه وتمان پئويسته كەشتىبه كان بگەرپنه وه تا ئەو هى پيگە يشتوو بيفروشين. وتمان چاوه رپين ئەو مۆزەى به رهه مهاتوو بفروشين. ئەوانيش وتيان، «دەى كە واتە خوئا بيخون».

چ زيانتيك بوو. ئەو جوتيارانهى برىكى زۆرتريان به رهه م هينابوو، له هەمووان بيهيواتر بوون؛ زۆريك ته نانهت هيج مانايه كيان له وه شدا نه دە بينى كە گە شە شامى و فاسوليا، واتە خواردنى بنه رەتى به رهه مبهينن، كابرايه ك هەر له تاوان دە هرى بوو، پاشان مرد. پرؤگرامى خوراكى جيهانى نه ته وه يە كگرتوه كان جاريكى تر هاته وه ناو ره وشه كه و فەرده گە نم و دانەوئلهى له وپەرى جيهانه وه بيبه رامبه ر ده به خشى، گەرچى ئەم كۆمه كە خەلكى له وه قوتاركرد كە برسى و رهش و رووت بن، به لام له ولواه ئابورى ولآتى داغانكرد. هيج بازارپك بۇ به رو بوومى كە مى جوتياران نه مايه وه، خەلكى جاريكى تر هە ژار كە وتن، ئيدى خەلكى دە ستيان دايه ئە نجامدانى هەر كاريك بره پارەى كاشى تيدابووايه.

چيروكى چە ته گەرى و ته قە ليكردن و هەلكوتانه سەر پاس و رووتكر دنه وهى سەرجه مى سەرنشینه كانى تا ده هات زيادى دە كرد. خەلكى روژانه به گولەى وئيل دە كوژران، زۆرى گەشتياران هەرچى شكيان دە برد له ناو دە چوو. هەمان

چيروك روژ له دواى روژ دووباره دهبووه: كاتيك شوڤير ئوتومبيله كى راده گرت، ئم ناكه سبه چانه له سر لمكه خوآن ددا به زه ويداو هاواريان ده كرد، «هه چيتان پيه ليره داينين.» پاره، كاتزمير، گهوه رو بابته رازاندنه وه هه رچييان ده ست بكه وتايه ديانرد. خو ئه گهر شتيكيان بدوزيايه ته وه له ناو جلو بهرگه كانتدا، ده سته جى ديان كوشتى و هه رچى سه رتا داوايان كرده بوو ده برد.

ئم خانه واده سه رليشيو اوانه ده هاتنه لاي ئيمه، له نيواندا بيوه ژيتك هه بوو له و ريگه يه دا ميرده كى تياچو بوو. شش منالى هينا بوو تا چاوه دپرى بكرين، گه وهر ترينيان نزيكه كى سيانزه سالان بوو. به وده كه كه سى شك نه ده برد ناگاداريان بيت، زورجار كه خوئ ده چوو بو مه قادي شو تا نه ختيك گوشت يان هه نديك خوراكى ده سته كوت و تيريان بكات، هه موويانى پنيكه وه جنده هيشت. روژيك له سر رى گه رانه وه ي پاسه كه يان ته قه ي ليكرابوو، فيشه كيك له سر دل دابوو. يه كيك خوراكه كى دزيبوو، يه كيكى تريس لاشه ي مردوو هينا به وه بو من. برينه كانيمان پيچاو له ژورپيكا دامانا، به هيواي نه وه ي بهرله وه ي ناچار بين بينيژين ده ستمان به خوشك يان برايه كى رابگات. درهنگانى پاشنيوه روئو ئه و روژه، يه كيك له ياريدده رده كانم هاته ژوروى تا پيمبل كچيكى ته مهن سيانزه سال وا له دهره وه چاوه روانى من ده كات. چوومه دهره وه بيبنم، ده سته جى تيگه يشتم كه مندالى ئه و ژنه بيچاره يه يه. يه كيك له براكانى له باوش گرتبوو، دووانى تريس له ته نيشتيه وه وه ستابوون. وتى «ئيمه به شوين دايكماندا ده گه رين.» منيش وتم باسى دايكتم بو بكه، ژنيكى چونه، كاتيك باسيكرد، هيچ چاره يه كم نه ما جگه له وه ي راستى پيبلنم. پيموت، ئه گهر ده خوازيت ئه وا من دايكتم بو دينم بيبنه.

كاتيك كچه رووخسارى دايكى بينى، گه رايه وه دوا، ده ستى خسته سه ر گوپه كانى به چاوى نوقاوه وه قيزاندى. دوو خوشكه بچوكه كى هاتنه پيشه وه، لاشه ي دايكيان راده ته كاندو ده جولاند. له كاتيكدا من هه ول مده دا فرميسكه كانم بشارمه وه، يه كيك له كچه كان وتى، «دايكه برسيمانه. دايكه!» ئيمه نامان بو هيتان پييانده ين، به لام ره تيانكرده وه، مه گهر ده يانتوانى نانبخون؟

سۆملى دەردەدار بەردەوام خويىنى لىدەچۆپ، زۆرىشى لەپاي ئەو
برىنانەبوو كە خۆمان لە جەستەي بەكتردا دروستمان دەكردن، رۆژيكيان لەسەر
رېگامدا لە نەخۆشخانەوہ بۆ كىلگەكان بەلای وەزارەتى كشتوكالدا تىپەرىم،
ئەو بىنا جوانەم بىرکەوتەوہ، بىناي تاقىگەي ھونەرى وڵات كە تاقىكردنەوہي
بۆ جىنە گوستراوہكان دەكرد. كاتىك گەنج بووم، خەلكى لەسەرپاي جىپھانەوہ
دەھاتنە ئىرە، چاوپىكەوتنىان لەتەك پىسپۆرە سۆمالييەكان سازدەكرد تا تىيگەن
چۆن بەروبوومي گەمەشامى زياد بكەن، يان چۆن ميوەي نووى بەرھەمبەين
و موتوربە لەئىوان سەندى (grapefruit) و لىمۆ يان لەئىوان لىمۆ (lemon)
و لىمۆترشدا (lime) بكەن. عەدەن، لەسەرەتاي رۆژانى كىلان و جوتدا،
تراكتۆرەكەمانى دابوو بەكرى.

جەتەكان، لەمىژبوو دەرگا و پەنجەرەو بۆرىيەكانى وەزارەتى كشتوكالىان
دەرھىنابوو؛ چەند سالىك بوو مەيدانەكە چۆل بووبوو. سەرم سوپما كە بىنىم
ژنىكى بەھىزو خۆش قەدوبالاً وەستاوہ ئەوناوہ خاويندەكاتەوہو پەلاش و
دارەكانى دەبرىت دوو پياوى كەلەگەتەش خۆلاو خاشاكەكەي دەمالن. داوام
لە شۆفېركە كرد ئۆتۆمبىلەكە رابگرىت. لەيەكىك لەپياوہكانم پرسى»باشە ئەو
درەختانە بۆ دەبرنەوہ؟»

وتى «ئەم خامە فەرمانى پىكردووین، بۆ ئەوى دەبرىنەوہ.» لەكاتىكدا
بەرەو لاي ئۆتۆمبىلەكە دەرپۆشت، خامەكەم بانگكرد، «خوشكم ئەو دارانە بۆ
دەبرنەوہ، چەند سالى ويستووہ تا ھىند بەرزو رىك رووان، لەپاي چى؟»

وتى، «بەكارىاندېنم تا بۆ خۆم مالىكى لىدروست بكەم»

«مەگەر درەختى ئىوہن؟»

«درەختى ھەموومانن»

«بەلام بزائە كە ئەو دىمەنە جوانەي لىرەيە ھى تۆو ھى ئىمەشە، تىكايە

مەيانپرنەوہ، بزرى مەكەن.»

وتى، «من دەيانپرمەوہ، ئەگەر ئەمە قەلست دەكات، برۆ چىت پىخۆشە

پىكە.»

قسەکردن لەگەڵ ئاسن کوتان بوو، پێدەچوو خێلەكەى ئەو لەوہى من بەدەسەلاتر بن. لەحالیگدا نە یاسا نە ریسا بەرقەرار نەبوو، نەدەشیا بگيریت، دەى نەدەكرا لەكارەكەش رايگيریت. جارى دواتر كە گەرامەوہ، ھەرچى درەختى ئەو ناوہبوو تاقیان نەمابوون، سەرلەبەريان برباوونەوہو باركرابوون لەگاليسكەى ئەو پياوانەو بۆ مالى خانم دەگوازانەوہ.

ھەلسوكەوتى لەمجۆرە لەپاش ھەلھاتنى سياد بەرى دەستپيگىرد، واتە كاتىك خەلكى ھيئدە تورەبوون مێزو كورسى، يان تەواوى كەلوپەلى ناو بيناكانيان تىكدەشكاند. لە مېشكى بىرتەسكى ئەواندا يەك شت تۆلەكردنەوہ لە تەنھا كەسێك ھەبوو، كەچى مافى تەواوى خەلكى سۆمال، يان ئەوى دەشیت پاشتر سەرۆكىكى تر لەسەر ئەم كورسيە دابنیشیت، لەيادكردبوو. بەوييەى ھىچ خويندن و سەوادىك لە سۆمال بوونى نەبوو، تىكشكاندن بووبووہ تاكە فەلسەفەى وڵات. ئەگەر شتىك مۆلكى گشتى با خەلك دەيانوت ھى تيمەيە، واتە ھەموو كەسێك مافى تىكشكاندن ھەيە.

كاتىك منال بووم، فادومە عەلى و من جارێكيان لەسەر دواين كوليتر چەورە بوو بە مقومۆمان، ئەيىۆ فەرمانى پيگريدن، خواردنەكە لابەين و شوئى كەوين بۆ پاككردنەوہى دەوروبەرى مالهەمان. گوريسكى دايە دەستمان، بە فادومە عەلى وت «تۆ ئەم سەرەى بگرە»، بەمنيشى وت، «حەوا تۆش ئەم سەرەى بگرە. ئينجا رايگيشن! رايگيشن! ئەو گوريسە ھى ئيوەيە!»

لەحالیگدا پەريشان و سەرمان ليشيواو، بە دەستە بچوكەكامان توندو بە پيچەوانەوہ گوريسە لە شول پيچراوہكەمان رادەكيشا. تاويك فادومە كيشى دەكردو منيشى پيوە رادەپيچا، تاوى من كيشم دەكردو ئەويشم لەلكيش دەكرد. رامانكيشا و رامانكيشا، ھەردوو پيمانواو بوو كە من سودمەندبم.

ئەيىۆ ھاوارىكرد، «حەوا گوريسە كە بەردە!»
منيش بەرمدا، پەشوكابووم، فادومە عەلى رايكيشا و كەوت بە پشتدا، لەسايەى خواوہ پيدەكەنى، ئازارى پينەگەشت.

ئەيىيۇ وتى «ئەگەر ئىوھ دوو كەس شەر لەسەر شىتىك دەكەن، كە ھەردووكتان دەتانهوئىت، باشتە بەجىيىھىلن. شەرکردن بە ھەموو ھىزىكەوھ تەنھا ماناى ئەوھىيە كە رۆژىك دەدۆرئىت. ھەرگىز سەرنەكەوئىت. خوا گەورەھىيە ئەگەر تۆ شىتىك بخوازىت حەقەن ئەو ھەر دەتداتىت».

ئەمە رىگەى پەپرەوكرامى ناو خانەوادەكەمان بوو. ھىچ پاساوىك نەبوو بۆ ئەوھى «من راستەكەم، ھەق بە منە، دەبىت ئەوھ بەر من بەكوئىت.» ئەيىيۇ ئەمەى فىرى داىكم كرد، داىكم منو منىش وا دەكۆشم منالانى سەرشىتى ئەم جىھانە فىربكەم. كاتىك كەسىكم دەبىنى لە بازارى بەكارە كەلوپەلى دزراوى مالى خەلكى تر دەفرۆشئىت، دەمزانى چ ھەلەيەكم كرد كە منالەكانم ھىنايەوھ بۆ ولات.

دەستم گەياندە ھاوړىكافمان تا كۆمەكمان پىيەكەن، كلىساي ئارامى بەخشى سوئدى سەفەرىكىان بۆ داىنكردين بۆ نايروبو. شوقەيەكى ترمان لە ناوچەى ئىستىلىي دۆزىيەوھ، لەوئى و لە ژوورىكدا دوو قەرەوئىلەى سىقافمان ھەبوو، لەگەل دۆشەكىك بەسەر زەوييەكەوھ بۆ ئاشا. «پارامەوھ لىتى، خوشكم تكايە لىرە مېئەرەوھ».

ئىستا دەزانم چەندە نەفام بووم، بەلام چارەيەكم نەمايوو، لاوازى سروشتى خۆمم ھەبوو: ئىستاشى لەسەر بىت وەختىك كەسىك دەلئىت باشە، من متمانەى پىندەكەم. بروام وابوو خىزانەكەم پىكەوھ دەبن، پىكەوھ دەخوئىن، لە شوئىنىكى پارىزراو دەمىئەنەوھ، لە كاتىكدا ژيانى خۆم لە سۆمال لە ژىر ھەرەشەو مەترسىدا بوو.

تەنھا پىنچ رۆژ مامەوھ، دەمزانى ئىستا لەبەردەم كەمپەكە خەلك قەتارەيان بەستووه، چاوەرئىن تا پىمبلىن «خواردنم دەوئى، پارەم پىويستە، نىازم بە كار ھەيە، جلوبەرگم پىويستە»، «كەسىك مردووه كفىمان بەدرئى».

رەنگبوو باشتە بىت لە نايروبو لەتەنىشت خىزانەكەم مېئەن نەوھك ژيانى خۆم بخەمە مەترسىيەوھ و بە برە پارەيەكى كەمەوھ بۆ ژيان و بژئوى جىيانبھىلم. ئىستا كە بىرى لئىدەكەمەوھ، ھەندى كات پەشمانم لەم كارەم. گەرامەوھ، چوون دەمزانى كاتىك ھاوكرارى كەسىك دەكەم، ھەستدەكەم خوشبەختم. بەلام ئەى ژيانى منالەكان يان ژيانى خۆم چى؟

تیمه هر هه‌وایێکمان له‌سه‌ر بارودۆخی سیاسی له‌باشترین حاله‌تدا به‌گومانه‌وه، له‌خراپترین حاله‌تدا به‌دردۆنگی و توره‌یه‌وه وه‌رده‌گرت. عیدید له‌ ئابی ساڵی 1996 کوژرا، به‌لام کوره‌که‌ی ده‌سه‌لاتی گرت‌ده‌سه‌ت و سه‌رزهمینه‌که‌مان له‌ژێر جله‌وگیری خێله‌که‌یاندا مایه‌وه. له‌کاتی‌کدا خه‌لکی به‌توره‌یی و که‌فوکۆله‌وه ده‌هاتنه‌ لای من، داوام لێده‌کردن هه‌لوێستیکی بیلایه‌نیان هه‌بێت: له‌هه‌موو شتی‌ک گزنگتر ئه‌وه‌بوو، که له‌ناو چوارچۆیه‌ی شوێنه‌که‌ی ئیمه‌دا که‌س دزی نه‌ده‌کرد، شه‌ری نه‌ده‌کرد، نه‌ده‌کوژرا. ئه‌م هه‌لوێسته‌ تا ئه‌و ئه‌ندازه‌یه‌ راستبوو که من چاره‌سه‌ری ژن و کچی کاربه‌ده‌ستانی شه‌ریشم ده‌کرد. خه‌لکیکی زۆر به‌م هۆیه‌وه منیان ده‌ناسییه‌وه و له‌پای ئه‌م کاره‌مان لێمان ده‌گه‌ران.

ناوبه‌ناو ره‌وشی سیاسی و ئابوری باشت‌ر ده‌بوو، ئیدی هه‌ندێ ژن ده‌یان‌توانی له‌پای راویژکاری و بینینی من پاره‌ بده‌ن. ئه‌م پاره‌یه‌ باشبوو هه‌ندیک پێداویستی نه‌خۆشخانه‌ی دا‌بین ده‌کرد، به‌شی ئه‌وه‌شی ده‌کرد مووچه‌یه‌کی که‌م بۆ ستافی دلسۆزو خۆته‌رخان‌کردو بپینه‌وه، به‌و پێیه‌ی ئه‌وان کاریان ده‌کرد تا باژۆی خۆیان دا‌بین بکه‌ن و کرێی خۆبێندن په‌یدا بکه‌ن، تا پرۆسه‌ی منال‌بوون به‌شیوه‌ی دروست سه‌ره‌رشته‌ی بکه‌ن، فێربوون ده‌رزنی لێدان ئه‌نجامبده‌ن و بتوانن خۆین له‌نه‌خۆش وه‌ربگرن. هه‌روه‌ها پاره‌مان به‌کارده‌هێنا بۆ کرینی ده‌رمان بۆ نه‌خۆشخانه‌که‌ و که‌لک لێوه‌رگرتنی له‌ ده‌رمانخانه‌ بچوکه‌که‌ماندا؛ عه‌ده‌ن به‌وه‌دا که‌ گه‌رابوووه‌ بۆ که‌مه‌که‌، چاودێری ئه‌و پرۆسه‌یه‌ی ده‌کرد. له‌سایه‌ی ئه‌وه‌وه‌ منیش ده‌متوانی گه‌شتی نایروبی له‌ماوه‌ی ساڵدا دوو مانگی ئه‌نجام بده‌م، به‌نیازی چاودێری مناله‌کانم.

کاتی‌ک هێنلی ته‌له‌فۆن له‌ناوچه‌که‌دا دامه‌زرێتراو هێنلیکیان به‌تیمه‌ به‌خشی، ئه‌وه‌ش له‌خێزانه‌که‌ی ئیمه‌دا ده‌روازه‌ی به‌سه‌ر دنیا‌یه‌کی نوێدا ئاوه‌لا‌کرد. لێره‌وه‌ بۆم ده‌لوا هه‌موو شتی‌ک بیستم: ئامینه‌ له‌کۆتایی قۆناغی ناوه‌ندی

زىك دەبوو، ۋە ھەممە دوايىن سالى قۇناغى سەرەتايى بو، بە ستانداردى 8 سالى. بۇ ئەم كاتە خەدىجە كەمپەكەي جېھىشتىبو و لەتەك ئاشا و منالەكان گواستىبوويانەو، بە و ھىوايەي لە نايروبي كارپىكان چىنگ بىكەوت: ھەركاتىك دەچومە ئەوتى بۇ دىدەنى خوشكەكانم، خۇزگەم دەخواست نەرمونيان بن، بتوانىن پىكەو دەنىشىن باسى ئە و چەرمەسەرىيانە بىكەين كە دىومانن، كەنگەشەي ئە و بابەتەنە بىكەين بەنيزىن دەستيان بىخەين. واقعەكە جىاواز دەكەوتەو، دەي منىش ھىچ كات بۇ ماوئەيەكى زۇر نەدەمامەو.

لە سايەي تەلەفۇنەو ئەگەر منالەكان نەخۇشبوونايە دەمزانى، ھاوكات دەشمزانى كە پارەكەيان تەواو بوو. كاتىك ئە و دوو ژنەي ئالتونيان لە ھىندستان دەفرۇشت ھاتن بۇ كەمپەكە، گەرامەو نىو گەنجىنەكەم. سودو قازانجەكەي ئەوانم كەرد بە دوو بەشەو، نىوئەي بۇ كرىي ئەپارتمان لە ئىستىلىي، نىوئەكەي ترى بۇ ئە و مېزەي خەدىجە لەبازارپىكى ئە و زىكانەدا بەكرپى گرتبوو قوماشى لەسەر دەفرۇشت، تا بەشى خواردن و پۇشاكى منالەكان پارە پەيدا بىكات.

لەدوورى زىاد لەھەزار كىلومەترو لە سۇمال، ئەوئەي من دەمتوانى بۇ منالەكانى بىكەم ئەوئەبوو كە دۇنيايان بىكەمەو رەوشەكە ئارامە لەكامپو دەتوانم بىنانھىنمەو. ھەولماندەدا ھەندىك ئىش و كارو بۇ ئە و خىزانانەي تىدەكۇشان - چى پىاو چى ژن - لە كىلگەكاندا داىبىنكەين. لەسايەي كارى زۇرىيانەو، زىكەي شەش ھەزار فەردە گەنمەشامىمان لەھەر خەرماتىكدا بەرھەمھىنا. كاتىكىش كاتى خەرمان ھەلگرتن ھات، كرىكارو نەخۇشەكانى نەخۇشخانەكە يەكەم كەس بوون كە سوودمەند دەبوون.

زۇر رانەدەمام لەوئەي چەند كات گوزەرابوو بەسەر ئەمشىوئە ژيانەدا كە دەستمان پىكەردبوو، بەلام ھەموو كاتىك كە كەسىكى لەمېزە رۇشىتوو دەگەپرايەو، دەمتوانى گوئى بۇ شۇك، ترسو بىم و پەژارەيان رادىرم. باوئەريان

پېنډه كېرډم كاتېك ده موت ئېستاش هه مان ئه و هه سته م هه يه كه بهر له 25
سآل و كاتېك له ته ك ئامينه ي خوشكم گه راي نه وه سؤمال و لېره و لات برسېوو،
هه مېوو. ده مزانى له شوپنه كانى تر ئاسايش و ياسا به رقه راره، به لام سه ربارى
ئه وه ش، نېشتمان بو من با شترين شوپن بوو.

روژنك گو شيم هه لگرت و وه لامى زهنگه كه ي ئامينه م دا يه وه، دهنگى
پر گري انيم بيست.

به سه رسو پرمانه وه پر سيم، «كچم، كيشه چييه؟»

به كه ساسيه وه وتى «دايه ئاشا زلله يه كى ليدام.»

«باشه بوچى؟» قينم له و دوور يه ي تيو امان و له خوشكه كه شم بوو.

پيلىنا كه پاره ي له ئاشا بردبوو، وتى «ده ي ئاخو دا يه ويستم ئه حمه د
بروات بو قوتابخانه.» هه رچه ند هه نديك له ئاموزاكانى له ستانداردى 8
كه وتبوون، به لام ئه حمه د ده رچوو بوو و ئاماده بوو بچي ته قوناغى ناوه ندى.
له حاليكدا تر سابوو كه ئاشا ئه حمه د له ته ك مناله كانى تر له ناوه ندى تو مار
نه كات، ئامينه بوخوى چوو بوو پاره ي شاراو ه ي ئاشا ي بردبوو، گواره ئالتونيه
بچو كه كانى خوى فرو شتبوو، پاره كه ي هينا بوو بو ئاموزا يه كمان، پيوتبوو «تكايه
خاله گيان، بابچين ئه مرؤ ئه حمه د به ينين بو قوتابخانه و ناوى تو مار بكه ين، دا يه
ئاشا كاتى نيه له گه لمان بيت.»

ئامينه ئيستا ئه م ته له فؤنه ي له مالى ئه م خاله يه وه ده كرد. سه ركه وتوو بوو،
ئه حمه د يان ناو نو سكر دبوو، به لام كاتېك ئه و شه وه گه رابوو وه بو ئه پارتمانه كه.
مناله كان ناگاداريان كردبوو كه ئاشا هاوارو قيژه ي كردوو به سه رياندا، ئه ويش
له ترسان هه لها تبوو.

ئاموزا كه م ته له فؤنه كه ي هه لگرت، دهنگى توپه ي له گوشيه كه مدا بلند
ده بووه وه. «من به ئاشام وت «تو چؤن ده توانى لبيده يت؟ ئه ميش خو هه ر
كچى ئيمه يه، پاشان ئه م خانوو له لايه ن خانه واده ي ئه وه وه به كرى گيراوه نه ك

تۆ». وتى خواردنم داوه به ئامينه، بهشى ئهوشى پييه كه رۆشتهوه بيباتهوه بو ئهحمده. بهو چهشنه ئه و قسهى دهکردن من ترسم لينيشت كه منالكان خوراكى تهواويان نهبيت بو خواردن.

بهرلهوهى گوشيه كه دابنيمهوه، جاركي تر لهگهله ئامينه قسهم كردهوه، وتم «كچم دهبيت بههيز بيت. بهوزوانه باوكت دپته سهرداننان». چهند رۆزى داهاتوو، خهپالم تهنها لاي ئهويه كه ئهبيت چى بهسهر ئامينهدا هاتييت كاتيگ ئه و ئاموزايهم هينابووهوه بو ئهپارتمانكه. گهورهى نيو سوئالييهكان -دايك و باوك، پورو ئاموزا - تهناهت كاتيگ تهواو بشزانن ههلهن، ههر داواى ليپوردن له مندالكانيان ناكهن.

عهدهن گهرايهوه بو نايروبي تا چاوى لهمندالكانهوه بيت، ناشاش گهرايهوه بو كهمهكه. پارچهيك زهويم فروشت تا خهرجى ئامادهسازى ئامينه بو زانكو له مۆسكو دابينبكات؛ لهوى لهگهله ديكو دهياتوانى پشتوپهناى يهكن. كاتيگ دواتر بوم گونجا بپوم بو نايروبي و ئامينه سازوجور بكه بو سهفرهكهى، لهوى كوتايى وهزرى باران بوو. ههچهند منالكان وهك ههميشه بهخبرهاتيان كردم، بهلام دركمکرد كه دۆخهكه جياوازه: شوينه بچوكه كه قهرهبالغو بهرتهسك دياربوو، بهلام ئامينه و ئهحمده لهپولواز دياربوون.

لهژوورى بچوكى دانيشتن راکشام و ههولمدا بنووم، وهلى بو كاتزمير دهى ئه و ئياوريه خهديجه و عهدهن گهرايهوه. ئه و گلوپهيان داگيرساند كه به سهقفهكهوه بوو. لهسهر زهويهكهوه وتم، «من ليرهم، تكايه ئه و رووناكييه خاموش بكن، گهلى ماندووم».

عهدهن وتى، «گهر دهتهوييت بنوو. به كهيفى خوت». لام سهيربوو كه گلوپهكهى نهكوژانهوه و نههات سلوم ليبيكات، منيش پاش نهختيك ئيت وام نواند كه ئهوى ههر ليتهبيت.

به يانی دواتر له تهك منداله كان روښتم بۆ بازار، گوښتی بزغان كړی تا به برنجه وه سازی بکه یڼ. بۆ دوانیوه پړو، مناله كان گشت هاورپړکانيان بانگه ټیشتکرد تا بڼ میوان بن و نامان له گه ل بخون، قاپی پلاستیکی و کو مباریکم بۆ دانان تا شو بڼیان خوښ بیټ. مناله كان تیر شیویان خوارد، شه مالیکی قینک له شان و ملی دهدام ئاسوده ی ده کردم. روژه کم به خوښی لږ روښت، هه رچند نه عه دهن نه خه دیجه بۆ ساتیکش هاوبه شییان نه کردین.

روژی پاشتر، له باره ی دوکانه که وه پرسارم له خه دیجه کرد چه ندی قازانج ده سته که وتوو، چه ندی خرچ کردوو، چه ندی له مناله كاندا به خرچ داوه. وتی، «نازانم». دواتر عه دهن پیوتم که ئه ویش هه ولیداو له باره ی ئیسه که وه، چون پاره که دابه شبرکیت باس و خواسی له گه ل بکات. «ویستم مشتومړی ئه مه له ته که خه دیجه بکه م، به لام کاتیک گه شتمه دوکانه که، ئاماده نه بوو قسه م بۆ بکات.» پیکه وه سه ری کمان بۆ باداو به مه راقه وه پیکه نینیکی ساردمان کرد، وه که ئه وه ی له گه ل خه دیجه، کاتیک تازه به تازه جه حی ل بوو، ده مانکرد.

به لام کاتیک دواچار خوم رووبه پرووی بوومه وه، ره تیکرده وه هه ر گویشم بۆ بگریټ. وتی، «تو خاوه نی زه وی خوټیت، تو کتلگه و زه ویت هه یه، ده ی تو زه نگیڼیت. ئه م دوکانه مالی منه، هیچی توښ قه رزدار نیم.»

روژی دواتر مناله كانم برد بۆ پارکی ئوه رو تا گه شتیکیان پیکه م. کاتیک نامان خوارد، وتیان مه راقیانه سه ردانی باخچه ی ئاژه لان بکه ن، ده یانه ویت ئاژه لی کیوی ببینن. به لښم پیدان جاری داهاتوو حه تمه ن سه ردانی ئه ووی ده که یڼ. ئه حمه د پرسی، «ناتوانیت بمڼیته وه؟»

وتم، «من له که مپه که زور سه رقالم، ده زانی، به رده وام که سی که چاوه رپی منه. نه خوښن، یانیش ده یانه ویت شتیکم له باره ی کیشه ی خیزانییه وه بۆ باسبکه ن.» مناله كان وتیان که تیده گهن، به لام قسه کانی من ته نانه ت لای خوښم بیمانا و پوچ بوون. رویشتم بۆ فروکه خانه، به لام سینه م پری په شیمانی

بوو. ئەشیت وا پېویست بووبیت که له نایروبی مېنمهوه و مناله کانم پارایم، نهوه که بهجیان بهیلم و ئالتون و دۆلاری ئەمه ریکییان بو دابنیم تا خواردنی پین دابین بکهن و له کاتی پېویستیدا سوودی لئوه رېگرن.

بههه حال من به فرۆکه گه رامهوه، پاش چل خولهک فرین، فرۆکه وانه که له بلندگۆوه هۆشیاریدا که گرفتیک هاتۆته پيش له بزوينه ره که دا و ده بیته بگه پیننه وه بو فرۆکه خانه. ئاورم له یه کیک له هاوړیکانم دایه وه، وتم «من ناتوانم لیره مینمهوه، ئەشیت تا سبه ینی نه فرین، بویه ده بیت بگه پیمه وه لای مناله کانم و شهوئ له گه ل ئەواندا مینمهوه». تاکسییه کم گرت و گه رامه وه بو ئە پارمانه که.

بو به یانی روژی دوابی خه دیجه هاته ناشپه زخانه که تا لیم بپرسیت، داخو ده توانیت سابونه که ی من به کار بهیتت و بیات بوخوی، چوون من له گه رماوه که دا به جیمه یشتبوو.

له پر وه لأم دایه وه، «ئوه ونده له خه می سابونیکدایت؟ ئەویش هه لگره، تو هه رچی ترم هه بوو بردوته بو خوت.»

له کوتای سالانی 1990، سو مال له هه موو ره هه ندیکه وه وشکهه لاتبوو: من له نه خه خانه نه مده توانی بری پېویست پاره بو راگرتنی بیمارستانه که به کراوه یی و پالپشتی مناله کان په یدا بکه م. له گه ل په رستاریکی ناسراوم قسه م کرد، بوخوی لای پزیشکیک له کلیمانجارو له ئیستلی کاریده کرد. باسی بو کردبوو که چون زۆره ی ژنان من ده ناسن، باوه رم پیده که ن، هاوکات له چاره سه رکردن لای من رازینو به دلپانه. بانگه یشتی کردم، تا له گه ل ئەو و له کاره کانیدا هاوبه شی بکه م، هاوکات روشتبوو بو وه زاره تی ته ندروستی تا فیزی کارم بو دابین بکات. له کاتی که دا هه ستم به ناکوکی ده کرد له باره ی بریاره که مه وه که له سه ر ئیشه که م، بری موچه که م دانرابوو. ئاشام له که مپه که به جیه یشت و گه رامه وه نایروبی تا ئاهه نگی هه زاره ی نوئ له گه ل هاوسه ره که م و کوره که م بگێرم.

ئەۋكاتە خەدىجە لەتەك مئالەكانىدا لەبەشىكى تىرى نايروبو دەژيان، ئەم سىيانە پاش چەند ساللا دوورى كەوتىنەوۋە ناو كەشۋەھەۋاى رۆتىنى خىزان: نانى بەيانىمان پىكەوۋە دەخوارد، ئىنجا من خۆم ئامادە دەكرد بۆ سەر كارو ئەحمەدېش بۆ قوتابخانە، عەدەنىش بۆ چاۋپىكەۋتنو كۆبۈنەوۋە لەتەك سەرانو رىشسپىيانى ھۆزەكەى. ئەگەرچى خەلكى بىزاريان دەكردم بەۋەى من خەرچى خانەۋادەكە دابىندەكەم، بەلام ئەو رۆتىنە ۋەھابوو. ئىمە ھەردوو خوئىندكار بووين كاتىك بۆ يەكەمجار يەكمانىنى، پاشان ئەو بوۋە ئەفسەر، پىشەيەك بوو موۋچەكەى شتىكى ئەۋتۆنەبوو. منىش لاي خۆمەۋە ھەر لە مندالى ۋە سالانى سەرەتاۋە قەرارم گرتبوو كە خۆم قوتى خۆم دەستبەخەم ۋە پارەى خۆم پەيدا بەكەم، بۆيە ھىچكات پىۋىستىم نەبوۋە داۋا لە ھىچ كەسنىك بۆ ھىچ شتىك بەكەم.

ۋەختىك لە كلىمانجارو كارمان نەدەكرد، ژنان ئاسايى دەھاتن بۆ ئەپارتمانەكەمان، ۋەك رۆژانى پىشوو ۋە لە نۆرىنگەكە خۆم. ژوورى دانىشتىنى نەھۆمى خوارەم بەشكردبوو، لايەك تايبەت بە ھۆلى چاۋەروانى، لايەكەى تر داخراۋوبو تايبەت بوو بە تاقىكردنەۋەۋە پىشكىن. داۋام لەيەكىك لەپەرستارەكانى كەمپەكە كرد تا بىت ۋە ھارىكارىم بكا؛ ھەندىكجارو ۋەختىك مئالبوونى ژنان دەكەۋتە شەۋ، ئەو دەيتوانى بىدار بىت منىش چاۋپىك لىكېنىم. ھەرزوو توانىم مانگانە نىكەى 1,500 دۆلار بۆ كەمپەكە رەۋانە بەكەم، تا ئەۋەى ئاۋيان لىنەبىرېت ۋە كارەبايان لىنەكوژىننەۋە.

بۆ مانگى نىسانى ئەو سالە، بانگھىشتىكرام بۆ ئارتا لە جىبوتى بۆ كۆنفرانسىكى دىكەى ئاشتەۋايى سۆمالى. دەمزانى چەند كۆبۈنەۋەى پىشرو بەدواينىشانەۋەكە لە قاھىرە بەسترا، بىن ھىچ كارىگەرىيەك رابوردن، بەلام ھەر قېۋلمكرد. بۆ مانگى ئايار دىكو دەبوۋە پزىشك، ئىنجا من دەمويست لەتەك خۆم ۋە ۋولاتىكى ئاشتى ۋە ئارام كارىكات.

چەند روژئىك بەر لەرۆشتنم، عەدەن وتى دەيەوئىت چەند خزمىكى لەزىك
ھارگىسە بەسەر بىكاتەو، ئەمە دەبوو يەكەم سەردان و گەرانبەو بۆ باكورى
سۆمأل لەسەردەمانىكەو، ئەمەش بە مانايە بوو كە ئەحمەد،
گەرچى لەسەروبنەدى كۆتايى قۇناغى ناوئىدىدا بوو لە نايروبي، بەتەنها
جېھېلدرىت، بەلام ئەو بۆ خۆى لاوئىكى بەرپرسىار بوو. بەتەماى ئەو بوو
شوئىنەكەى دىكۆ لە مۆسكۆ بگىرتەو، وەلى نيازى نەبوو وەك خوشكەكەى
بىتتە پزىشك. دەيوست بىتتە فرۆكەوان.

پىموت «دەى كورم گەلئىك مەترسىدارە لەو ئاسمانەدا بىت، پىئوستە لىرەو
لەخوارەو بەتەك منەو مېنىتەو!»

خەلكى لە سەرانسەرى دنياو، ھەم لە ئاوارەيى، ھەم لە ناوخۆى
سۆمألەو سەفەريانكرد، بەلام زۆرىك لە سەردارانى جەنگو بە كورەكەى
عەيدىشەو، رەتياكردەو بەشدارى بکەن. من چەند ھەفتەيەك بەشدارى
كۆنفرانس بووم، ماندوو بىجەوسەلەبووم، شەكەت بووم بە ھۆى كەش و
ھەواى گەرمو ئەو ئەرگومىنتە كۆنو سواوانەى لە مەر خىلا و خىلايەتییەو
ھەر دەوترانەو. روژئىك لە گەرمەى دانىشتنەكەدا وتم «ئىمە نيازمان بە ئاشتى
ھەيە، تا سەرلەنوئى وڵاتە جوانەكەمان بنىاد بنىنەو. ئىمە ھەموومان ناتوانين
لە سەر كورسى سەرۆكايەتى دابنیشين، بەلام ئەگەر بتوانين كەسىكى شياو
بۆ ئەو پىگە ھەلبېژىرىن، بۆ ئىمە ئەو بەسە.» كاتئىك لە وتەكانم ئەواو بووم
ھەندىك ژنى ھاتوو لە تاراوگەو لە ئامىزىان گرتم.

شەوئىكەن دىكۆ بەيەندى پىوەكردم بۆ ھۆتتەكە، پىموت كە بۆ ئاھەنگى
دەرچوونى دىم بۆ مۆسكۆ. وتم «پىوستم بەو نىيە لىرە دانىشم و قسە لە
تەك كۆمەلئىك خەلك بەكەم كە لە ھىچ تىناگەن». دەمويست دەستم بە عەدەن
رابگات، بەلام لەوكاتەو ھى رۆشتبوو بۆ ھارگىسە، نەمدەتوانى بىگەم.

كاتيك گه شتینه فرۆكه خانەى جيبۆتى، تيگه شتم بۆ ئەوەى سەفەرى مۆسكۆ بكم، پيوستە پرۆم بۆ پاريس، بەلام بەوهدا كونسولگەرى فەرەنسا لە جيبۆتى خەتتیکى سوری كيشابوو بەسەر پاسپورتى سۆماید، من نەمدەتوانى فيزا وەربرگم. لە برى ئەو دەبوو بگەرپمەووە بۆ ناىروبى، لە وپشەووە سەفەرى قاهيرە و ئينجا مۆسكۆ بكم. نامەيەكى دەنگيم بۆ بەجپهشت، وتم «ببوورە بۆ رۆژيک دوا دەكەوم.»

كاتيك بۆدوچار گه شتم دیکۆ و ئامينه لە وى هاتبوونە پيشوايم، ئينجا وپراى ئەوەى لاواز و كەمكيش دەردەكەوتن، گەليک شادبوون بە بينيم. منيش لای خۆمەووە بە ديتنى منالەكان و ولاتى داىكى دووم گەلى بەختەوەر بووم، بەوپيئەى لە وى من سالاتيكم لە بەهارى تەمەنم گوزەراننبوو. زۆرى بينا بەرزەكان نەمابوون، بەبينای هەورپرو تاوهرى بينەخشو ئەدگار شوپيان گيرابوويهو، دەستبەجى هەستمکرد خەلكى لە زەوييەكەيان دەروانى وەك لەوەى تەماشای چاوى يەكدى بكن. لەبيانى تەواو بەدگومانبوون، چيتر پييان خۆشحالو كونجكۆليان نەبوون.

لە كاتيكدا دیکۆ ئامادەسازى بۆ ئاهەنگى دەرچوونى دەکرد، شلەى كاهوى ليدەناو هيلكەى بۆ زەلاتە دەكولاند، گوشت و نان و پيوستى تری سازدەکرد، من چووم و لەسەر جيگەكەى ئەو نوستم. شەو بە ئاهەنگ و موسيقا و سەما بەرپۆهچوو، ئيمە بەنۆرە قسەو وتەى خۆمان پيشكەش دەکرد. وەختيک وتم سۆمأل چاو لە رپى ئەوانە، خویندكارەكان چەپلەيان ليدەدا، بەلام بەو ئەندازەيە بەشەوق و زەوق نەبوو وەك لەئاست قسەكانى دیکۆ هەلوەستەيانکرد، ئەو وتى «ژيانى من بریتيەى لە هاوړيكانم و موسيقا، بۆيە هەميشە لەگەلتان دەبم.»

بۆماوەى دە رۆژ بەچەشنيک ژيام وەك ئەوەى ديسانەووە گەنج بم، لە پارکە سەوز و جوانەكان دادەنيستم، دەچومە قاوەخانەكان، وینەم دەگرت. شەويک عەدەن تەلەفۆنى کرد تا لەگەل دیکۆ قسەبكات. پاش ئەوەى قسەكانى لەگەل

تەواوكرد، دېكۆ گوشيه كەى دايه دەست من. پرسى «تۆ چۆنیت؟» بى ھیچ ھەستىك وتم «من لە گەل كچه كانم چيژ لە جوانى مۆسكۆ وەر دە گرم!».

وتى «پېرۆزه».

دواتر بە دېكۆم وت، كە لە گەل سەر پەرشتیارە كەم لە نایروبی قسە مكر دوو، ئەویش رشتە يە كى لە نەخۆشخانەى كليمانجارو بۆ ئامادە كردوو. وتى «نەخېر دايكە»، ئەو لەو ماوہەى لە مۆسكۆ بوو كارى بۆ كۆمسيۆنى بالاي نەتەوہ يە كگرتووہ كان بۆ كاروبارى پەنابەران (UNHCR) كردبوو، بەتەمابوو دريژەى پييدا. «من دەمەويت رشتە كەم ليرە بيت». «UNHCR» ھەموو خەرچيە كى من دا بين دەكات. منيش وتم، «من دەخوازم تۆ بيت و كارم لە گەل بكەيت، تا لە زانكۆى نايروبی رشتە وەر بگريت».

«UNHCR منيان وەرگرتووہ و منيش پيموتوون كە دەمپنمەوہ.» وشە كانى سڤيانكردم، دەمزانى كە كچه كەم ژيانى خۆى لە تاراوگە خۆش گوزە راندووہ، وەھا مەزەندەم دە كرد، كە چەندى بكریت زووتر دەخوازیت بگەرپیتەوہ بۆ مال و نيشتمان.

ئامبە وتى «دېكۆ گەر لە تەك دايكەم نە گەرپیتەوہ، بەر نە فرەت دە كە ويت.» بەلام دېكۆ قەرارى خۆى دا بوو، پاشان ئە گەر مندالە كان شتيكيان بوتايە ئەوا مەبەستيانبوو ئەنجامى بدن. نە دەشيا رايان بگۆريت و بروايان بگۆريت.

كاتيك گەرمامەوہ ئە پارتمانە كە مان لە نايروبی، ئەحمەدى لیبوو. باوہشى پيدا كردم و لەسەر شاغەوہ نواری. «ئەى كوا، دېكۆ لە كوئيە؟»

ھەناسە يە كى ساردم ھەلكيشاو وتم «ئىستا نا»، لە پەر ھەستم بە ماندوئيتيە كى زۆر كرد. «باشترە بيمە ژوورئ و ھەناسە يە كە ھەلبكىشم، پيوستە نەختيك بەھوئيمەوہ.»

عەدەن وتى كە ئەویش گەشتە كەى بۆ باكور خۆش ليگوزەراوہ، من لە رووخساريەوہ تېگە شتم چونكە بە راستى كامەران بوو. وتى، «گەلئيك پياوى

دیوه، که پئیوستیان به ئامۆژگاری ئەم بووه». سوپاسی منی کرد، له بهرئهوهی بهو چهشنه پشٹیوانیم له کچه کامان کردوو، وتیشی قایله بهوهی که دیکۆ بریاری داوه له مۆسکۆ بهیئتهوه. پیکهوه تهماشای تۆماری فیدیوی ئاههنگی دەرچووئمان کرد: ههر منالیک دیپلۆمیکي وهردهگرت، کلاوه کانیا به ئاسماندا فریدا و باوک و دایکیان له ئامیز گرت. دیکۆی تاکه خویندکاری سۆمالیش کلاوه کهی فریداو باوهشی به هاوڕیکانیدا کرد.

به عهدهنم وت «تۆ ههله تکرد، ده بوو لهوئ بیت».

که وهمهوه سهه سکهی رۆتینی رۆژانهی خۆم: کاری رۆژانه م له نهخۆشخانهی کالیمانجارۆ، ئیش و کاری مالهوه، گفتوگۆی ته له فۆنی دوورودرێژ له گه ل فادومه دوالی، بهو پیهی بهر پیه بهری نهخۆشخانهی که مپه که مان بوو. بهشی پرۆگرامی جیهانی خۆراک له نه تهوه یه گگرتوووه کان هیشتا له ناوچه که دا کاریده کرد، بویه خه لکی چیت له دهقهره که دا برسی نه بوون، هه ندیک ته نانهت دهستیان به وهش گه شتوو که کار پهیدا بکن. ئه و رۆژانه نهخۆشخانهی که مپه که دهیتوانی پرێکی خه رجی، به ئەندازهی له سه دا شهست له مشتەری و نهخۆشه کانیه وه وه ربرگرت.

دوو ههفته پاش ئه وهی عهدهن گه راپه وه، من له نهخۆشخانه وه هاته وه و ئه وم له ژووری دانیشتن بینی و جانتایه کی گه ورهش له بهر پیندا بوو. وتی «من کاریکم ههیه له باکور پئیوسته ئه نجامی بدهم، بویه دهچم و له وئ دهژیم. هیوادارم ئه گه ر شتیک قهوما و روداوێک هاته پیش له وئ بمرم، تۆ بمهوریت. پاشان ئه گه ر تۆش مردیت ئه وا من ده ته به خشم».

دهمتهوانی به تۆنی دهنگیدا بلیم که شتیک له گۆرێ بوو. «تکا ده کهم پیمبل، تۆ له وئ ژتیکی ترت ههیه؟». چه ندين سا ل بوو من دردۆنگ بووم، قسه و قسه لۆک، ماوهی ژیا مان به جیا، ژنانی نه ناس که وه لامی ته له فۆنیان له نایروبی یان سعودیه ده دا په وه، یانیش من دلنیا بووم له هارگیسه شتیک هه بوو.

«هەرگیز»، کاتیکیش ماچی مائناوایی کردم وتی، «من هەرگیز ژنی دیکەم نابیت».

به مندالەکانم وت که باوکیان ئیمە ی بەجێهێشتوو. کاتیک ئەحمەد تەلهفۆنی بۆکرد، عەدەن پێتوتوو «دایکت بێزارم دەکات، دەلێت گوايه ژنی دیکەم هەیه بەلام من نیمه، سویند دەخۆم که نیمه».

یهکیک له خزمهکانی عەدەن له تەك خێزانهکە ی هاتن بۆ ئەپارتمانەکه مان، نیازیان به راوژکاری پزیشکی هەبوو. پشکینیم بۆ کرد و دەرمانی پێویستم بۆ نوسی، پاشان خزمهکە ی داوای له خێزانی کرد ژووهره که بهجێهێڵیت خۆی دهیهوێت چەند قسهیهکی تابهتم لهگەڵ بکات. وتی «حهوا شتیک هەیه دەبیت پیتی بلیم، عەدەن ژنو مندالێکی تری هەیه، مائەلەکە ی کچهو پینج ساله، ئیستاش خێزانی پینج مانگه دووگیانه».

ویستم بقیزنیم تا بیدهنگ بیت، بهلام بهو خوینساردیهی بابهتهکە ی دهگیرایهوه تیگهشتم ئەم کابرایه وا خهریکه راستیهکم بۆ باسدهکات. هەرچهند خۆم عەدەنم بهوه تۆمهتباردهکرد، بۆ ماوهیهکی زۆر رهتکردوهو بروای پێبکەم. درۆی لهگەڵ من و مندالەکانی خۆی کردبوو، ماوهی شەش سالیش لهسەر ئەم پەتی درۆیه یاریدهکرد. هەموو ئەوکاتە ی لهتەك ئیمهوه دهژیا، خزم ئەندامانی خێلەکە ی قسهیان بهگویدا دەدا، پێیاندهوت «ئیه هی خۆمان». مکوربوون له سەر ئەوهی ئەم ژنیك بخوازیت که کچی خۆیان بیت، نهک یهکیکی وهک من له هۆزێکی ترهو خەلکی باشوره.

وهک دایکی خۆیان، مندالەکانیش رهتیاندهکردهوه باوهر بکەن، پاشان ئەحمەد تەلهفۆنێکی له باوکیهوه بۆ هات. پێتوتوو «دەبیت پیروزیابم لێبکهیت، چون ئەمرۆ تۆ بوویه خاوهن برایهکی ترو من شادبووم به باوکایهتی کورپێکی تر».

گەلئىك ژن لە كۆمەلگەى ئىمەدا بە شوئىن پىاواندا رادەكەن، دەپرسنەو ھە
بۆكۆى دەچن، چ پەيوەندىيەكان ھەيە، دەترسن فەرامۆشبكرين، ھىچيان بۆ
نەمىنئىتەو. جارئىكيان ھاوړيەكم بە ناوى مەيمونە، ژنە مامائىكى بلىمەت ، بە
ھىز، خوئندەوار، سەرکەوتوو، ژئىك كە مامەلەى مېردەكەى وەك خواوەندىكى
بچوك دەگرد، پىئوتم «ئىمە ھەندىكجار زۆر لە پىاوان بەدەسەلاتترين، بەلام
پىئويستمان بەو ھە چۆن لىيان نزيكبينەو.» من ھەرگىز ناتوانم وئىاى ژيانى
وەك گوزەرانى ئەو بكەم، واتە بە درئىزابى رۆژ لە نەخۆشخانە كاربكەم و
چەند كارئىكى سەرەكى ترىشم ھەبىت: مېردەكەم خۆشحالو كەيفساز بكەم،
خواردن بۆ ئەو و خۆشم سازبكەم، جلوبەرگى بۆ بشۆم و ھەلخەم، گەرماوى
بۆ ئامادە بكەم. لە ھەندىك روووە وەك منائىك نازى دەكئشا، بەلام كەمى
زىاتر پەرۆشى بوو. ئەگەر ژمارەيەك ميوانى بەاتنايە، پاش نەختىك پئيدەوتن
«تكايە پرۆن، لەگەل ھاوسەرەكەم پىئويستمان بەكات ھەيە بۆ گتفوگۆ».

من ئەوكات بە مەيمونەم وت «من خزمەتچى ئەو نىم، من خۆشم دەوئىت
و ئەويش خۆشيدەوئىم، ئىمە وەك يەكەين، يەكسانين.» دەمزانى پاش روخانى
حكومەت من و عەدەن چىتر كاتمان نەبوو بۆ يەكترى تەرخان بكەين. پىكەو ھە
ھەولماندەدا، وەك ھەميشە كارماندەكردو پلانمان دادەرشت، تەنانەت پاش
ئەو ھى دۆخەكە تەواو ئالۆز و گرفتنامئىز بووبوو. من ھەميشە ئامانجى خۆمم
ھەبوو، خاوەنى دنيايىنى خۆم بووم؛ وەھا دەكەوتەو كە وەختىك سەرم
قالبوو، ئەويش لەچەند سەرىكەو ھە بۆخۆى مژول بوو. پىاوانى سۆمالى دەخوازن
بەدەسەلات بن، دەى عەدەنى منىش لەو نئوەندەدا ھەلاوئىرد نەبوو.

ئىمە پەندىكمان ھەيە، دەگەرئىتەو ھە بۆ ئەو سەردەمەى عادەتمان كەردبوو
بە حوشتر پرۆين و ھاوسەنگى دوو سندوق بەسەر پشت و كۆپارەى حوشترەو ھە
دروست رابگرين. دەئىين، لەم دنيايەدا تۆ ھەرگىز چوار سندوق نايئت. ماناى
ئەو ھەيە، مەرۆف ئەگەر پلانئىش دابريئىت، مەرج نىيە ھەلومەرج بەوچەشنە

پرواته پېش که بیرى لیده کاته وه. شتیک دیارنییه و بزره؛ ئەویش سندوقى چواره مه. من ئیستا بیرى لیده که مه وه، بیرمه ئەییۆ هەرگیز پیرۆزبایی لینه کردم بۆ هه بوونی هاوسه رگیریه کی به خته وه.

له کاتیکدا دیکۆ هه ولیده دا ئاشته وایی نیتوان ئیمه هاوسه نگ رابگریت، ئەحمه د ره تیکرده وه له گه ل باوکی بدویت. ئامینه ویستی دلم خوشبات وتی «دابه من له گه ل تۆده بم، هەرگیز په شیمان نابیت. من کچی تۆم، هەرچییه کی بخوازیت من پیتده به خشم».

وه ک پارێزه رێک، من ده مزانی چۆن جیا بوونه وه ی هاوسه رگیری ئەنجام بدهم. هه ندیک هاوړیم ئامۆزگاریان کردم نه ختیک له سه ری بوه ستم، هه ولیده م گفتوگۆی له گه ل بکه م، بزانه ناشیت ئاشتی مال ریکبخه یه وه، به لام ئەو قوول و له ناخه وه ئازاری دابووم. ده متوانی ته نها بیر له وه هه مو سالی هه ولاو ماندوو بوون بکه مه وه، که کیشابووم تا پارێزگاری خێزانه که م بکه م، که چی جه نابى هه ولیدابوو چۆن ناپاکیم له ته ک بکات، چۆن به فیلا و درۆ خو ل بکاته چاوم.

هه ندیک هاوړی تر ده یانوت ئەو ئاسان لیم جیا ده بیته وه، ئەگه ر داواى لیکه م، به لام من ده مزانی ئەوه راست نییه. یه که مجار که تۆمه تبارم کرد به هه بوونی هاوسه ری دووه م، وتی «ده بیت من تۆ بنیژم، یان تۆ من ئەسه رده بکه یت».

بەشى نۆزدههەم
بریکاری وهزیری کارو وەرزش

سەرۆكى تازە دەستىنشانكراوى سۆمأل، عەبدى قاسم سەلاد حەسەن ئابى سالى 2000 دەستبەكاربوو، ئاپۇراى ھەزاران كەسى خەلكى سۆمأل لە مەقائىشۇ، شەقامەكانى ئىستىلى كۆبوونەو ھە ئاھەنگ گېران. كەسىك پائىكى دەگرت بە ناىروپىدا تىدەپەرى، سەرشار دەبوو بە سەرنشینی ھاواربەدەم «ئىمە دەگەرپىنەو!»، گەرچى ئىمە لە كلىمانجارۆ كارماندەكرد، بەلام ژمارەپەك لە پەرسنارەكانم نارد بو سندوقە فانتا و سپراىت، تا لەوئو ھەتەك نەخۆشە سۆمألپەكەمان يادەكە بكەینەو. لەبەر ھۆكارگەلئەك پىمابوو كە عەبدى قاسم بژاردەپەكى باش دەبىت. ئەویش لە يەكئىتى سۆفئىت خۆئىندبووى، ئىنجا بىرمە لەبارەپەو دەمبىست وەختەك من لەسكولپى پزىشكى و لە ئۆكراین دەمخوئىد، تەننەت ئەوكاتىش ناوى وەك كەسىكى مپەرەبان، زمانپاراو، قوبلكر او رۆشتبوو، ھەم خۆئىندكارپكى سەركەوتوو ھەم سەركردەپەك بوو.

ئىوارەپەك، وەختەك لەنھۆمى سەرەو ھەرىكى گۇفارىكى پزىشكى بووم دەمخوئىندەو و ئەحمەدیش لە خوارەو تەماشای تەلەفزیونى دەكرد، مئردى سوادۆى خوشكەزام ھات بو ئەپارتمانەكەمان، كورەكەشم رىنماىى كردو ھىناپە لای من. پرسى «ئەرى ھەوالەكانى رادىوتان بىست؟ ئىو ھىستا ئەندامى حكومەتن».

گوتم، «نەمبىستوو.» من يەكئەك نەبووم لەو ژنو پىاوانەى بەدواى عەبدى قاسمدا راپاندەكردو داواى پىگەو پۆستیان لئىدەكرد لە حكومەتى نوپى كاتپى نىشتمانىدا. خوشكەزاكەم سەرى سورما لە ھى تا ئەوكاتە كەس ھەوالەكەى پىنەدابووم، بەلام من وەك پىشترو ئاساى بەردەوامبووم لە كارى خۆم. ھەفتەپەك پاشتر زەنگىكەم بو ھات، كابرا خۆى وەك وەزىرى كارو ھەرزش ناساند. وتى «تۆ وەك جىگرى من دەستىنشان كراوئىت. ئىمە بو ھەپنى چاوەروانت دەكەين». ئەم پەپوھەندىپە رۆژى چوارشەمە بوو.

وتى، جىگرەكەى تىرى وەزىر ژىنىكە وەك پەناھەندە رۆشۈنبو بۆ ئۆھايۇو
ئىستا لە سەر رېى گەرانەو ەيەتى بۆ سۆمأل. وەك زۆرى ئەندامانى تىرى
حكومت، ئەو ژنەش لە و ئۆتتەلەدا دەژى كە كۆبونو ەو ەكانى حكومتى تىدا
ئەنجامدەدرېت. وەزىر پېشنىارى كىر دېكەو ە لەگەلى لە ژوورەكەدا، لە پشت
دىوارى بەرزى ئۆتتەل و لەسايەى پاسەوانى چە كداردا بژىم، پىيوابو تىمە لەوئى
پارېزرا دەبىن. من سوپاسم كىر و تىم لە كەمپەكە دەمىنمەو ە، چوون بەمجۆرە
دەمتوانى درېژە بە كارەكانى خۆم بەدم.

و ەزىر وتى «بەلام ئەشېت كەسېك بىناسىت كە ئىو ە نوپنەرى ئەم
حكومەتەن و زىانتان پىيگەيەنىت».

مىش و تىم، «كەس نازارم نادات»، راستىشم كىر.

ھەرگىز نەموستوو ە ھىچ شىتېكىم، پزىشك نەبىت، تەنانەت و ەختېكىش
ياسام دەخوئىد، بىرم تەنھا لە پاراستنى مال و مولكى خانەوادەكەم و سەلامەت بىيان
دەكردەو ە، نەك لە ياسادانان. بەلام باو ەرم بەو ە ھەبوو كە دەشېت و لاتەكەم
لە ئاشتىدا بژى، دەشمزانى زۆرىك لە وانەى حكومتى نو بىيان پىكھىتابو ە ھىچ
بەرژەو ەندىەكىيان نەبوو لەگەل گروپە مىشك پوتەكان نىيە.

بە خىرايى خۆم رېكخست بۆ گەرانەو ە بۆ مەقادىشۆ. ئەحمەد دەبوو لە
نايروبى بىئىتتەو ەو ە نھۆمى يەكەمى ئەو ئەپارمانەى بىكە تەندروسىتەكەى منى
لېبوو بەكرى بگرىت، تا لە وئى سالى كۆتايى خوئىندى ناو ەندى تەواو بكات.
ئەحمەد پىكەنى كاتىك لە بارەى پۆستەكەى خۆمەو ە ناگادارم كىر و پىموت
كەسېك لە ھۆزىكى بە دەسەلاتر جىگرى و ەزىرى تەندروسىتى پىپراو ە. ئەحمەد
وتى «دايە تۆ دەبىت خۆت قالمبەكەيت بە ئىشوكارەو ە، ھەرچى و ەرزشە ھىچى
لە بارەو ە نازانىت».

بە فرۆكە گەرامەو مەقادیشو و بو ئیوارە گەیشتمە كەمپەكە. بە گەیشتمەو مە بوئالەو مەستم بە حەسانەو یەك كەرد، چەند مانگینگ بوو ئەزموم نە كەردبوو؛ بەو دا كات درەنگی كەردبوو كەسێكى دەستەى نەخۆشخانە مابوو و تەبە خیرەتەو مە بكات. شوڤیرەكەم راسپارد تا روژی دواتر لە كاتزەمیر یانزە مەهینیت بو ئۆتیلینگ لە ناوەندى شارى مەقادیشو. روژانە ئەنجومەنەكە كاتزەمیر یانزە بو یەكى پاشنیوەرۆ كۆدەبوونەو، شوڤیرەكەش چاوەرێ دەماو دەستەجێ پاش ئەو دەبیردەو بو كەمپەكە.

حكومەتى نیشتمانى بە كاتى ناو دەبراو بە پرەنسیپى 4,5 كارى دەكرد— واتە وەزیرەكانى لە ئیو چوار خێلە گەورەكەدا دا بەشكردبوو، نیو یە ئو پۆستانەشى دا بوو بە پارتیكى تر. بینیم ناوى من، بە پێى ناو كەم و پینگەكەم و ھۆزەكەم دەستینشانكراو. كاتێك ئەندامانى ھۆزى ھاویە ھەوالەكایان لە بارەى مەنەو بیست، بە بەسەرھات و داواكارییەكانیانەو ھاتن. وتیان «تۆ نوینەرى ئیمەیت، دەبیت مەنپاریزیت».

وتم «نەخیر، ئیو ھەسۆمەلین وەك ئەو ھەموو خەلكەى لە ولاتەكەدا دەژین. بەرگری لە مافەكانى ئیو ھەسۆمەلین وەك مافەكانى ئەوان دەكەم».

«واتە تۆ ئەو خەلكەى تەرت لە ئیمە زیاتر خۆش دەویت؟»

وتم «مەمووتانم خۆش دەویت».

سەرھەتای ھەر پرۆژەى كە نوێ، لە باخچەى كەو تە حكومەتینگ، پرە لە گەت و بەلین. ناوەندى ئۆتیلەكە ھۆلێكى گەورەبوو تزیوو لە مێز و كورسى، لە وێ وەزیر و جیگرەكانیان، واتە نزیكەى نەو دە كەس روژانە كۆدەبوونەو. سەرۆك وەزیران مەن نەدەناسى، بۆیە یەكەم روژ خۆم پیناساند: «مە ناوم د. حەوايە، لە ئیوان ئەفكۆبى و مەقادیشو دا دەژیم.» ئامازەم بە خێلەكەم نەدا.

بۇ رۆژى دووم تەواو روونبوويه وە ژماره يەكى كەم لە نوينه رەكان بەراستی لەو هەلومەرجە تىگەشتبوون، كە خەلكى وڵات تىيدا گوزەرانىان دەكرد. كاتىك نۆبەى قسەكردن گەيشتە سەرم وتم «ئەو كۆمەلگەيەى لىرە پىشوازى لىكردن، چاوى لە ئىويه. هەركام لە ئىوه لە سەريەتى بەگەپتەوه بۇ هەرىمەكەى خۆى، بۇ ناو خەلكەكەى خۆى، هاوكارىيان بكات نىشتەجى بن و ناشتى لە نىوياندا بەرقەرارىيت».

خەلكىكى زۆر چەپلەيان لىدا، بە سەرۆك وەزىرانىشەوه. ئەو وتى «ئەوى ئەم ژنە دەپلىت تەواو دروستە. ئىمە دەپىت ئەو كارە بكەين و پىويستە لە ئىستاوه دەستپىكەين».

بەلام بىرۆكەى گەرانەوه بۇ شەقامەكانى مەقادىشو، بۇ لای خەلكى نەدارو دەستكورت، بۇ گوندە سەرەتايى و خەمەتەكراوه كان لای زۆرى نوينه رانى تاراوگە، ئەوانەى ئارەزوويان دەكرد لە ژوورى پارىزاوى ئۆتيل دابىنشن، جگەرە بكىشن و باس و خواس بكەن، پەسەند نەبوو. من رۆژانە لە وى بەجىمەدهىشتن و دەگەرامەوه بۇ نەخۆشخانە و لە وىش چەندى دەمتوانى كارم دەكرد. نزيك بە كاتزىمىر نۆ دەچووم دەنوستم، كاتزىمىر پىنجى بەيانى دەگەرامەوه بۇ سەر كار، سەرەتا دەچووم بۇ كىلگە بۇ تەماشاكردنى مۆتۆركان و بىنى دەغلاو دان، ئىنجا دەپۆشتم بۇ نەخۆشخانەكە و لە وى راوئىزم لەگەل دەستەى نەخۆشخانە دەكرد.

حكومەتى كاتى هىچ بودجەيەكى نەبوو بۇ بەرنامەى نوئى، بۆيە ئىمەى نوينه ران دەسەلتمان كەمبوو. وپراى ئەوش، هەندىك لە هۆزە بە هەيزەكان كەوتبوونە مشتومر، هەرلایەك دەبويست هۆزەكەى خۆى، دەسەلاتى زياتر، سەربازى زياتر، دەرفەتى كارى زۆرتى بەربكەوئىت. فركەخانە و بەندەرە دەريايەكان هىشتا بەدەست سەردارانى جەنگەوه بوو، مىلىشياكانيان شىرازەى

شوپنەكانيان دەكرد و رەتيانده كردهوه خەلكى بچىتە ناوهوه. هەندى خەلك ئەم ريگەيان بە دروست دەزانی، ئەوانى تر پشتیوانى ئەو بازگانانەيان دەكرد كه بە ندهرى نوپيان كردهوهوه، واتە بەندهرى تايهت و چاوهپى بوون بە دهيان مليۆن دۆلاريان لەم كارەوه دەست بكهويت.

چاوپنەكهوتنىكى تايهتەم لە تەك سەرۆك وەزيران ريخست تا ئەم تەنگرەپەي لەگەل تاوتوى بكەم. وتى «حهوا، ئيمە نامانەويت كيشە و گرفت لە ئيو خىلە بە هيزەكاندا دروست بكەين. ئيمە نامانەويت هيچ كەسيك خوینى برژيت تا ئەوكاتەي ليره دەبين، هاوكات ناشخوازين هيزى دەرەكى بانگهپشت بكەينه ناوهوه، ئيمە تەنها لە رىي گفوتگووه پرسەكان چاره دەكەين». ئەو باوهرى بە وتويز هەبوو، دەبوت ناشتەوايى گرنگە.

چەندى هەوليدا بۆ چارهسەرى ژيرانە لە تەك سەردارانی جەنگ، ئەوان نەهاتنە ژرپار. بەشيك لە كارى ئيمە خوى لە وەدا دەبينيهوه لە پينگەي خویمانەوه دانوستان ئەنجامدەين. لەگەل پياويك قسەم كرد، ئەو پياوه نامۆزگارىي كردم. وتى «بزانه، ئەگەر عەبدى قاسم دەيهويت ناشتى بەرقەرار ييت، ئەو دەبیت دابەزيت، ييتە خوارەوه بۆ لای من».

پاش بيئوميدي، دەستم لەچوون بۆ كۆبوونەوه هەلگرت، بەباشم زانى تواناي خۆم پتر لەبەرپرسياريمدا لە نەخۆشخانە و كينلگەكەدا بەكاربەم. كەس هيچى نەوت تا ئەوهى رۆژيك عەبدى قاسم زەنگى بۆ كردم و بانگى كردم بۆ ئوفيسەكەي خوى. وتى من پۆستەكەم گۆراوه؛ ئيستاستا جيگرى وەزيرى تەندروستيم.

پرسيم «بەلام بۆ؟»

وتى «دەمانەويت ديسانەوه نەخۆشخانەي بەنادير بكەيتەوه». «بەلام ئەوكارە وەك كردهوهي فرۆكەخانەيەك وەهاپە!» بەنادير وەك زۆر

نەخۇشخانەو دامۇدەزگای تری میری له مهقادیشو کارهساتی شهړی ناوخو بوو، ئەو سەرچاوه دەولەمەندانە ی رۆژگارێک هەیبوو هەنوکه له دەستی دزو جەرده و باندەکاندا بوو، پەنجەرەکانی دزرابوون، یان پەردەیان بەسەردا درابوووه. ئەوەندە ی من ئاگادار بووم، خەلکی له ژووری نەخۇشو و بنکە ی ستافەکان نیشته جی بووبوون.

وتی «هەولێکی له گەل بده»

خەلکی پێکەنینیان دەهات کاتێک بێرۆکه که یان بیست، دەیانزانی حکومەت هیچ پارەیه کم ناداتیت تا بنیادی بنیمهوه و هیچ پاسهوانبکیش نانیریت تا پارێزگاریم لیبکات. دەیانوت «تۆ هەر له وێ دەمریت، خەلک درەندەو چاوقایمن—هەموو که سیك دەکوژن».

ئێستاش چۆن خەلک دەتوانن مشتومر له سەر کردنەوهی نەخۇشخانە بکهن؟ چاوپێکهوتنیکم له تهك عوسمان عەلی ئاتۆ ریکخست، سەرداری ئەو گروپه بوو که جلەوی نەخۇشخانە ی بەنادیری دەکرد، بنکەیهکیان له پێش نەخۇشخانە که دامەزراندبوو. بەوهدا که شوڤیره کهم خزمی ئاتۆ بوو، ئەو دەرگای گفتوگۆی کردەوه. ئاتۆ پرسى «سلاوت لیبیت تۆ چۆنى؟ پێشوازی ت دەکهه، فەرموو».

وتم «من هاتووم تا نەخۇشخانە ی بەنادیر بکهمهوه».

وتی «من هیچ گرفتیکم نییه، ئامادەم. ئیمه ناتوانین ئەم هەموو میلیشیایه ریکبەخهین، بەلام هەرچی له توانای ئیمه دایه دلنیا به ئەنجامی دەدەین».

هەرزوو پاش ئەوهی عەبدی قاسم منی راسپارد، ئیمهش دەستمانکرد به هەولدان. رۆژی دواتر، له سەر رێگه مەدا بو بەنادیر و له تهك شوڤیر و سى پاسهوانی خۆمدا، بیرم لهوه دەکردهوه چۆن لەم نەخۇشخانەیه کارم کردبوو له تهك ئەو هاوڕێیانە ی له رۆژانی سەرەتای بنکە که مەدا هاوکارییان کردبووم،

يان چۆن له گەل پانزه بۆ بيبست خویندكار له تەنیشتمهوه دههاتم چۆنیهتی نوژداری و گواستنهوهی منالم فیرده کردن. به لأم کاتیک له دەرگا که وه تیبه پریم و هه لومه رجی پیس و بۆگه نم بینی، ئیتر گه رامه وه کاتی ئیستاو له خه یاله که م هاته ده ری . هاو پری و هاو کاره کانم، یان هه له اتبوون، یان مردبوون. هه رچی ئامیریکیش که لک و سودی هه بوو بیت، له میژبوو دزرا بوو دهر کیشرا بوو ده ری. خیزان له ژووری نه خو شه کاندایا گوزه رانیان ده کرد، ژووریکمان بینی زه وییه پلپته که ی شکی ترازبوو له لایه ن که سیکه وه و پری کردبوو له گه مه شامی. شوینهاروی ئاگرم له به شی نوژداری بینی له دالانه گه وره کانیشدا پاشماوه ی شای و سه ماو ئاهه نگی هاوسه رگری ده بینرا.

خه لکی لیم نزیکده بوونه وه، پرساریان ده کرد، کاتیک به ناو هۆله کانی نه خو شخانه که دا گوزه رم کرد، تیگه شتم ئه و نه خو شخانه ی له هه موو روویه که وه که می و ناته واوی هه یه، هیشتاش بناغه یه کی باشی ماوه، په رستار، یاریده ده ر، پاکه وانی هه یه، ئه مانه هه موو روژیک و بیشت به یانیان له وئ ئاماده ده بوون. هه رچه ند ه یچ ده رماله یه کیان وه رنه ده گرت، تهنانه ت پینچ سه نیشیان وه رنه ده گرت، که چی له وئ ده مانه وه چاوه ری بوون روژیک سوّماله قه شه نگ و نگینه که یان بگه ریته وه.

کاتیک داوای کۆبوونه وه م کرد، هه موو هاتن به ده م بانگه که مه وه، ده یانه ویست پیگه ی خو یان پاریزن. پیموتن «ئیمه به نیازین ئه م نه خو شخانه یه بکه ینه وه». وتم: هه ر نه خو شیک داوای 15,000 شیلینگی سوّمالی لئ ده که ین، ئه م بپه ده کاته نزیکه ی نیو دۆلاری ئه مه ریکیی.

یه کیک له په رستاره کان وتی «خودا خو ی پالپشتیت بکات د. حه وا، به جیمان مه هیله!».

له سه ره تادا هه ندیک پالپشت و پیداو یستیمان پیدرا، ئینجا سه ره تا من تهنه ا

پزیشك بووم، به لآم ئيمه باشترينى تواناي خوۆمان خسته كار، پشتمان بهو ئاميره به خشر او ده رمانانه بوو، كه من له نه خوۆخانه كهى خوۆمه وه هينا بوومن. ميدياي ناوچه يى روداو كه يان رومال كرد له راديوو ئيمه روۆزانه تواناي بينينى نزيكه ي سى نه خوۆشان هه بوو، هه لبه ته ته گهر ته قينه وه يان رووداوى كتوپر بهاتنايه ته پيش، ئهو ژماره يه زيادى ده كرد.

ئهو بره پاره كه مەى خه لكى نه دارو هه ژار ده بانتوانى بیده نه ئيمه، به ئه ستم به شى ناردنه ماله وهى ستافه كهى ده كرد؛ به لآم ئه وه سه رها بوو ئيدى. چه ند پزيشكيكى تر هاتنه نيومان، ئينجا روۆز له دواى روۆز رووى ستافه كه گه ش و رونتر ده بوويه وه.

پاشان روۆزيك، پياويك كه له گه ل ئاتو كارى ده كرد هاته لام. پرسى «سه رقالى چيت؟»

وت «خهريكم پشكين بۆ نه خوۆش ده كه م، خه رچى چوونه مالى ده سته ي په رستاراني كارمەند دا بينده كه م».

وتى «چيت وانا كه ن، له ئيستاه ستافه كه پاره كوۆده كاته وه، پاشان تو راده سته منى ده كه يت. من مامه له ي پيوه ده كه م».

«يانى چى تو مامه له ي پيوه ده كه يت؟»

وتى «هه موو سي شه ممانيك، ديم وه ریده گرم».

توانام نه بوو مشتومرې له ته ك بكه م، شوينه كه به هه مان ئهو ئه ندازه يه ي هى من بوو هى ئه ويش بوو، به دوايدا هاوارمكرد «ئمه نه پارهى توپه نه پارهى حكومه ت. من ئهو پاره يه په يدا ده كه م و ده مه ويت بیده م به ئه وان!»

روۆزى دواترو وه ختيك شوڤيره كه م گه يشته ده روازه ي سه ره كى نه خوۆخانه ي به نادير، كورپك به چه كيكى AK-47 ده ستيكرد به ته قه كردن به ئاسماندا. ماشينه كه مان له پر وه ستا، هه رچى خه لك هه بوو له به رده م نه خوۆخانه كه رايانكرد! كوره كه به شوڤيره كه مى وت «ده ته ويت ئه م خاڤه

ئىرە بكوژرئيت؟ جارئكى تر مەيھئنه رەوہ بو ئىرە. ئىستاش بگەرپرەوہ دوا».

بە بن ژيانى خوۋمان، ھىچ سودىكمان بو ئەو خەلگە رەشوروتە نابىت كە دەخوازىن ھاوكارىيان بگەين. ھەرچى رويدا بوو بو عەبدى قاسم گىراپاھو، ئەوئىش داواى كۆبوونەوہى ھەموو پزىشكانى كرد بو سەرنجراكىشانىان بو ھەلومەرگەكە. وتى: ئىمە ھەموومان بەرپرسىارىن لە تەندروستى ولات و لە نەخۇشخانەى بەنادىر.

پياوئك ھەستايەوہ تا پىشنىيازئك بكات، «بەلئ جەنابى سەرؤك، ھەوا جىگرى وەزىرە، بەلام ئەگەر جەنابتان دەخوازن بىنئىر بو بەنادىر، با پىگە بو پۆستەكائمان بگۆرىن. ئەو لە نەخۇشخانە بھىلنەوہ و من بگەن بە جىگرى وەزىر».

پزىشكىكى تر وتى «ئىمە داوا دەكەين سەرگەم نەخۇشخانەكانى مەقادىشو بگەرپرەنەوہ سەر مەبەستى رەسەنى خوئان». بەوہدا بەنادىر سەردەمىك نەخۇشخانەى تايەتى منالان و ژنان بوو، پىي پەسەندبوو لە شوئىنئىكى تر كاربكات.

پاش چەند رۆژئك گەرامەوہ بو بەنادىر، چ من چ ستافەكەش ھەولئى بئەندازەى خوئاندا تا بەشئوہىەكى نەرمونىان گفتوگۆ لەگەل ھەرگەسىك بگەين كە روبەرپرووى دەبووئىنەوہ. لەحالىكدا خەرىكبوو ھەندىك پىشكەوتنمان لە پرۆسەكەدا بەخۆوہ دەبىنى، ئەوئەندەى نەبرد ھەمان گەنج لە بەردەم دەرگای نەخۇشخانە بە خۆى و چەكەكەيەوہ توشمان ھات. وتى «برۆن، برۆن»، دەستىدايە چەكەكەى و تىيخورىن «برۆن، ئىرە چۆل بگەن». ھەندىك لە ئەندامانى دەستەى نەخۇشخانە بارودۆخەكەيان دەبىنى، ئىنجا يارىدەدەرپكى لاو تگای لئىكردم نەرۆم.

پىموت «بمورە»، بەلام من دەبىت بگەرپمەوہ ناو ئوتۆمبىلەكەم. بو

پاشنیوهرپۆ ئەو رۆژە قسەم لەتەك عەبدی قاسم كرد، «ئەگەر ئیوه بتوانن مائەلكانتان وەها پەرورەدە بكەن، كە خەلكی نەكوژن و تیرۆر نەكەن، ئەوا من دەتوانم وەك وەزیری تەندروسی جەنابتان كاربەكەم، بەپێچەوانەووە باری وەها لەسەر شانم نانێم».

چیرۆكێكی كۆن هەیه لەم پەيوەندەووە لەبارەى باوكێكەووە كە چەكێكی كریووە تا كورەكەى بروت و كاری پێكەت. لەكاتێكدا حكومەت نەبوو، پێناسەى ئەوان بۆكارو پارە پەیداكردن رێگەى كوشتنى خەلك یان مالبێن بوو. رۆژى یەكەمى كارکردنى، كورە سەرکەوتوو بوو هەموو پارەكەى هێناووەتەو بۆ باوكی. رۆژى دواتر، لەكاتێكدا كورە هەولێدابوو كەسێك رووتبكاتەو، كابرە چەكى پێبوو و دەستبەجێ كوشتوێت. هەرکە باوك كورەكەى دیوو و تېوو «ئای دوینی بایه خى یەك ملیۆنى هەبوو، كەچى ئەمڕۆ لاشەیه كى بێگیانە».

توندوتیژی هێشتاش یاسای راستەقینەى نیشتمانەكەمان بوو، بۆیە بپارمدا دەست لە كاری حكومەت بكێشمەو. باشتەین شتێك من فیریبووم ئەو بوو، لە شوینی خۆم بێنمەو و كاربەكەم، بچمەو بۆ نۆرینگەكە. كاتێك سۆمāl لە كۆتایى 2004دا لە هەولێ پێكھێنانى حكومەتییكى تر دابوو، رەتمكردەو بەشدارى هێچ كۆبوونەووەیەك بكەم. خەلكێك كە دەجەنگن لە توانایاندا نییە بنیادنانەو بەگرنە ئەستۆ.

به‌شی بیست
ده‌کریت بیرمان بیته‌وه

كاتىك ئەحمەد لە ئابى سالى 2001 دا، لە نايروبيەو سەفەرى مۆسكۆي كەرد تا لە زانكۆ بخوینت، تەواوی مندالەكانم پاش چەند سالىك دابران، جارىكى ترو لە يەك شویندا پینكەو بوون. شادبووم بەو هی كە تەواو دووربوون لەو مرقە ناكەسانە هی لە ولاتەكەباندنا هەبوون، بەلام مۆسكۆش سیخناخ بوو بە بەدگومانى و هەستى دەمارگىرى. شەوینك كۆمەلێكى نازى نوێ لە پۆلێك خویندكارى سۆماليان دابوو، لە كاتێكدا لە وێستگە بەكدا چاوەرپى پاسیان كەردبوو؛ دىكو و ئامینەش لە ئیواندا بوون، خویندكارى كیش بریندار بووبوو. وەختێك ئامینە هەوالەكە هی بە تەلەفون بو گپرامەوە گریانم دەهات بۆیان و هەنسكم دەدا، نەمدەتوانى باوەر بكەم كە ئەو جییهى زەمانێك منى بە میهرەبانیهەو قەبولكرد، ئیستا هیندە داخراو، مندالەكانم بەو هی بە شەقامێكدا پیا سەبەكەن، دەشپت مەترسى لەم چەشەنە بۆسەى بۆدانابن. وتم «دەمەوەرە لەتەك هیچ كەسێك نەكەیت، كە هەرەشەت لێدەكات، هیمن و ئارام بەو هەرشتێك ئەو خەلكە بەدكارە دەبخوازن بیاندرە».

جاریكى تر گروپێكى دە بو پانزە كەسى لە نازییه نوئیەكان هەلیانكوتابوو سەر ئەپارتمانى پیریئێنكى سۆمالى، بەوپییهى گروپێك خویندكارى سۆمالى چووبون خوانى شیوان لەوێ بكەنەو. كاتێك ئەم بەدكارانە هاتبوونە ژووڕەكەیی و دەستیان كەردبوو شەر، خویندكارە سۆماليیهكان بە چەقوو چەتالەو رۆبەرپوویان وەستابوونەو تا بەرگری لە خویان بكەن، ئیدی هەلھاتبوون.

«بەرلەو هی شوك مگریت»، ئەحمەد رۆژێك بە تەلەفون پییوتم «دایە ئیستا وردە وردە لەگەل بارودۆخەكە رادیم».

بۆ 2002 زانیم كە دىكو مافی پەناھەندەیی لە لایەن ئەمەریكاو پیدرابوو. بە ناوی پەناھەندە سۆماليیهكانەو و لە رێگەى «UNHCR» كاری زوری كەردبوو، هاوړی و ئامۆزاکانیشى رەوانەكەردبوو، ئیستا مالى نوئی خووشی لە گراند فۆرك بوو، لە نۆرس داكوتا. من هەرگیز ناوی وەها شوینێكم نەبستبوو، هەرچەند ئارامو هیور بووم، كەچی هەر خەمى سەفەرەو ئەو ساتەم دەخوارد كە كاتێك دەگاتە ئەوێ خەلك چۆن پیشوازی لێدەكەن. ئەحمەد بەلێنى

پېدام كە خۇي بازاري له تەك دەكات له مۆسكۆ، دەبيات تا فرۆكەخانەو له وى بهرئيدەكات، كاتېكيش فرۆكەكەي چووه ئاسمان په يوه نديم پيوه دەكات، هەر واشى كرد، به مه خه يالى ئاسوده كردم. كاتيك گەشتبووه نۆرس داکوتا، په يوه ندى پيوه كردمه وه و ژماره ي دېكۆي له وى پېدام. وتى «دايه، ئه و گەلېك خۆشبه خته».

كاتيك خۆم دەنگيم بيست، تيگه شتم ئەحمەد راستيكرد. ديكۆ وتى «دايه ليره خەلكى باش له دەورو پشتمه وهن. مالىكيان بۆ پيگه وه ناوم، ئيستاش سؤراغى ئۆتۆمبيلېكى نيوداشتم بۆ دەكەن». كاتيك وينا م دەكرد، ئەوم وهك خۆم گەنج و له تافى خويئندكاريداو له ناو دەريايەك له سيماو روخسارى سپيدا دەبينى. به يادكردنه وهى ئەو به شه له رابردووم كه يفم خۆشده بوو؛ گەرچى ئەو دەبووه مامۆستاو وهرگيرو له وپوه ريگه ي ژيانى خۇي دەدۆزيبه وه.

ئەحمەد سالى ئاماده سازى ته واوكردو دواچار برياريدا بچيئ و پزيشكى بخويئيت. خۆشحالبووم، دەمزانى پاشتر دەبيئته پزيشكى نوژدار، به لام ماتيشبووم له وهى دەنگى ماندوويم له و دوره وه دەبيست. سه رما تووشى هه ناسه سوارى و ته نگه نه فه سى كردبوو، دووچارى هه وكردى بۆرى هه وا هاتبوو؛ دەمزانى ئەو فشاره ي له سه ربه تى كاريگه رى له سه ر ته ندروستى ته واوى جهسته ي داده نيئت. ئەو وتى «دايه كاتيك له نايروبى بووم به هيژبووم. خەلك به دومدا دههاتن، ريزيان دهگرتم. هاوپرېم هه بوو، كه چى تو منت نارد بۆ شوئيئيك، كه به مه يمون بانگم دهكەن».

ته ندروستى ئەحمەد بۆ شوباتى 2003، واته ئەو كاته ي له تەك ئامينه بۆ پشويهك گه رانه وه، باش نه بووبوو. كاتيك بينيم بريارمدا له گەل خۆم بهيئلمه وه تا ته ندروستى باشده بيئته وه و ديئته وه بارى جارانى خۆي. رهوشى سياسى بۆ ئەوكاته نه خئيئك ئارامتر بوو: حكومه ته كه ي عه بدى قاسم هيشتا له ده سه لاتدا بوون، به لام ته نها گۆشه يه كى بچوكى مه قادي شوپان جله و ريكدە خست. رووبه ره كه ي ئيمه له لايه ن گروپى دادگاي شه ريعه وه كونترولده كرا، ئەوكات من زانيم ئەمانه خويئندگه ي په رگيريان هه يه به لام هاوكات به خشنده شن، گۆشتى بزى و برنج و شله و خورما ده دن به نه دارو بيپه نايان. ئەوان ئيمه يان بيزار نه ده كرد، ده رووبه ره كه ش خامۆش و بيكيشه بوو.

ئەو وەرزە مانگۆی پاپایا⁽¹⁷⁾ ى زۆرمان ھەبوو، ئەحمەدیش دەیتوانى پشوو بدات و باشتى بىت، گەورە بىت و بەرەو سەرکردایەتى ھەنگاو ھەلبنى. لە نپو کورەکاندا—پیاوھ گەنجەکاندا—ئەوانەى لە کەمپە کەدا گەورە بپوون، تىپىكى تۆپى پى سازکرد، یارى لە گەل تىپى کەمپەکانى دراوسى ریکدەخست، پاشان رايھنەرىكى دۆزىیەوھە تا بەیانیان مەشقیان لە گەلدا بکات. وەك دەزانن، تىمە باوھپمان وایە کە کور و اتە پارىزەر و قەلغان، چاودىرى مال و مولکت، ژيانت و ژيانى کچەکانت بۆ دەکات. لە کاتیکدا من تەنھا لە ناو ژاندا گۆش و گەورە بووبوو، ھاوکات ھەریە کەو بە جۆرىک رىگای ژيامان ئاراستە کردبوو، تەنھا بەوھى ئەحمەد دەدى نوستووھە ھەستم بە شادى و ھەسانوھ دەکرد. ھىند تامەرزوى کورە کەم بوو، کە دپدۆنگبووم لە بايەخى خويىندن: باشە بۆدەبىت ئەحمەد بەو ئەندازەيە لە منوھە دووربىت، لە کاتیکدا ئەوى بۆ ئەم ھىندە سەختە؟ رەنگبىت ئەويش وەك من نيازى بە ژيانىكى سادە و نزيك لە مالوھە ھەيە.

بىرم لەوکاتە دەکردەوھ، کە ئەحمەد تەنھا چواردە سأل بوو. روژىک پىکەوھ بە کەمپە کەدا پىاسەمانکرد، بۆ ساتىک وەستاین تەماشای خانەوادەيەكى نوپمان کرد کە تازە مالیان پىکەوھ دەنا. ئەوکات بە ئەحمەد و ت «تۆ دەبىت زۆر سوپاسگوزارىت دەرھەق بەوھى لە ژياندا شكى دەبەیت، ئەو کارەى دەیکەن زۆر سەختە بۆ ئەوان».

ئەحمەد وەلامى دامەوھ «بەلام ئەوان خۆشەختن، تا خۆشەختى ھەبىت، ئەشپت ژيان لە ساپەى دارىکدا خۆشترىن زىندەگى بىت».

ئىستا کە کورە کەم وا دەبووھە کە سىكى پىگەيشتوو، ھەزم دەکرد لە نزيكى خۆمەوھ بىت. روژىک بابەتى گۆفارىکم پيشاندا، باسى لە جوتيارىكى ئەمەرىكى دەکرد کە خاوەنى 3,000 ئەیکەر⁽¹⁸⁾ زەوى بوو. وتم «تۆ دەتوانىت بىتتە کە سىكى وەك ئەو جوتيارە»، کاتىک ئەحمەد پەرەکانى ھەلئەدایەوھ، بە شانازىیەوھ بىرم لەو زەوىیانە دەکردەوھ بە دەورمانوھ فەرشبوو، بووبووھ ژېر مالى زۆرىک لە خەلکەوھ. بىرم دەکردەوھ، تىمە بۆ ھەمىشە ژيانىكى سەختى وەك ئەمەى ئىستامان نابىت. رەنگ بىت لە چارەى ئەحمەد نوسرابىت کە

ژن بهیښت، منالی بښت دسه لاتی به سهر ئه م کښلگه یه دا بکشیت. کاتیک خانوادیه که هاتن و پیشنیازی کچه که یان بو ئه حمه د پیونم منیش به ئه حمه دم گوت له بهرچاوی بگریت.

ئویش وتی «دایه من ناتوانم ئه و کچه بژارده بکه م، بیسه واده».

منیش پیموت «دهی کورم چه زم له کوره زایه، ئه گهر ئاره زو ده کهیت تو پړو بخوینه، من خوم کوره زا که م گۆشو په روه رده ده که م». سهری سورما له وهی پیموت، پیده که نی و سهری باده دا، به لام من ته واو شیلگیر بووم له هه لویسته که مدا. بوچی نه توانم هه مان ئه و شادییه م هه بښت که خه لکی چیژی لیده بن، واته بو ده بښت من خیزانئیکی گه وره و به هیژم نه بښت؟

ئهمه د پندارگروبو له سهر ئه وهی من ده مه خاوه نی هه موو ئه وانه، به لام ئه و سهره تا پیرو که ی خو ی هه بوو له باره ی داهاتووه وه. له گه ل هاوړیکانی گروپکی گه نجیان دروستکردبوو به ناوی «پارتی نیشتمانی سو مالی یه کگرتوو»، چاودیری رووداوه کانیان ده کرد و یه که به یه که به دوویانده که وتن. درووشمیان دنوسی و هانی به شداربووی خو به خشیانده دا، هاوکات ئه گهر که سپک له گروپه که دا ته نگانه ی هه بوایه و پیوستی به خوراک بوایه، ئه وان ئه حمه دیان ناگادار ده کرد و ئویش به منی راده گه یان، دواتر پیکه وه کارمان ده کرد تا شتیکی زیاده یان بو په یدا بکه ین.

کاتیک دیکو له بارودوخه که ناگادار بوو، خه م دایگرت، پرسی «مه گهر تو ده ته ویت برا که م بئ خویندن و پروانامه له ناوماندا هه لکه ویت؟» هه رچه ند من دژی ئه و وه ستامه وه، به لام ده شمزانی ئه و راست ده لیت. دواترو مانگی تاب ئه حمه د گه رایه وه بو مۆسکو، به لام تا ئه وکاته کاتی خو ی به خو شی له ماله وه و له که مپه که دا به سهر برد. تیپه که ی سهرقالی خو ئاماده کردن بوون بو یاری کو تابی پاله وائیتی هه موو ناوچه ی ئه فگۆبی له گوزه ره که دا، یارییه کان له و ته ختاییه دا به ریپوه ده چوون که ئه مریکاییه کان به بلدوزهر و سالی 1993 ته خت و ریکان کردبوو. زیاد له سه د کورسیان بو ته ماشاکه ران ئاماده و سازکردبوو، جامیکیان کړیوو ده بوو من بیبه خشم به تیپی براوه، هه شامه تیکی زور له خه لک هاتبوونه گوره پانه که و سه یرانیان ده کرد و هه وادارییان بو تیپ

و یاریزانی دلخوازی خویان ده کرد. پیمواییت من له ههموان زیاتر ده ننگ هه لده پری: کاتیک تپیه که مان بردییه وه، من جامه که م رادهستی کوره که م کرده وه و له نامیزم گرت.

ئامینه له مانگی حوزهیران و پشوی هاوین گه راپیه وه لامان، هه موو پیکه وه ئاهه ننگمان بۆ گپرا. بۆ یادی بیست سالی ئه حمه د کیکیکی گه وره مان ئاماده کرد، پاش مانگیک ئه حمه د و ئامینه یادی بیست سالی نۆرینگه که یان گپرا. داوایان له رستیک گهنج و لاو کرد بانگه پشتمانه له شارو چکه که دا بلاوبکه نه وه: هاوړیکانمان، هاوکاره کانم، سه رۆک وه زیران، گه لیک کارمه ندی دیکه ی حکومی بانگه پشتران، نزیکه ی دوو سه د که س ده بووین، هه له بت به بۆ ئه و که سانه ی به رده وام به ته ک خو مانه وه له که مپه که دا ده ژیان. رۆژی پپش ئاهه ننگه که، مناله کانم و هاوړیکانمان بن دره خته مانگۆکانیان پاک و خاوپنکرده وه، بووه ریستورانیک کی کراوه ی دهوره نه گپراو، فه رشی جیا جیاو ژووری تاییه تی له خو ده گرت. چپشتلیه ری به ناوبانگی مه قادیشو هات مانگایه ک و چهند سه ر بزنی بۆ سازو ئاماده کردین، ته واوی شه و له بهر رووناک ی ناگر و ئه و گلپوانه دا بووین که دوو دینه مۆی کاره با دا بینیان ده کرد.

یه که م پۆلی میوان کاتزمیر هه شتی ته واو گه شته جی، تا فه رشی راخراو گولرپژ به گول و گولزارو گه لای سه وز ببینن. کاتیک خه لکه که ده سوپانه وه، سه رسام ده بوون به وه ی هاوه لی کۆنیان ده بینیه وه له ته کیان بۆ ساتیک داده نیشن و له سه ر رۆژانی کۆنی مه قادیشو باس و خواسیان ده کرد. گه نجه کان که کراسی سپی و شه یاله ی ره شیان له بهر بوو ده هاتن و خزمه تیان ده کرد، کاتیک چپشتلیه ر خواردنه که ی به شکرد هه ر تاکیک سی ده وری به رده که وت؛ برنج، گوشت، میوه. ئه حمه دو هه ندیک له ئه ندامانی تپیه که ی چهند ته پلا و ئامیریکیان خړکرد بووه وه له که مپه که داو باندیک ی موسیقیان پیکه پنا بوو: کاتیک خه لکی چپژیان له خواردن و خواردنه وه ده بینن، موسیقیان ده ژهند، گۆرانی باو و شادیان ده چری، هاوکات گۆرانیه کی تاییه تیشان بۆ نه خو شخانه که نویسیوو، پشکه شیان کرد. کاتیک ئیستیکیان کرد بۆ پشودان، گروپیک سه ماکاری ئه فه ریک ی هاتنه سه ر شانۆ، ئه مان ئامینه به کری هینابوونی.

چەند قەسەيەكى كەممان كەرد. سەرۆك وەزىر ھەستايە سەرپىن و تى «من نەمدەزانى لەناو سۆمالد زايەلەي لەم چەشنە لە گۆرپيە». تەوقەم لە گەل كەرد، بەلام وەختىك نۆبەي قەسە كەردنم ھات، ھەستم نەدەدە كەرد دروست بىت سۇپاسى ھەموو كەسيك بەكم. سەر كەوتنە كائمان ھەنوگە بە بەرچاومانە وە بوون، بەلام من كاتە سەختە كانىشم لە بىر بوو. بىر يارمدا ناوي ئەو ژنە بە ياد بەيتمە وە كە دەستماندا لە تەك ئەوانەي بە جورىك پاريزگاريمان ليكرد بوون. ناوي ژنيكم ھينا كە مندا لە كاني و ميڤدە كەي لە پيشچاوي قۆلبە سترابوون و كوژرابوون. بوخوي زيندو مابوو، تاو تاو دەھات بۆلای من تا قەسە لە بارەي مندا لە كاني ئەو و منا لە كاني خۆمە وە بەكەين. لە ئاپۆرە كەم پرسى، «ئيمە چەند كەسمان ناشت كە برسيتى و گوللە كوشتبوونى؟ ئيمە نازانين ژمارەيان چەند بوو، بەلام دەشت يادمان بىت، لە يادمان نەكەين».

كاتىك داوام لە خەلكە كە كەرد ھاو كارمان بن تا لە كارە كەمان بەردەوام بين، ئامينە ھەستايە وە ھاتەلام و تى من بەك بە يەكى شوپييكانت ھەلدەگرم. زورىك لە خەلكە كە ھەپەسان، وا تىگەيشتن مەبەستمە بليم خانە نشين دەبم. ئامينە تى «دايە گويت لىبە پرتەو بۆلەيانە؟ نەكەي بلييت من شوپنە كەت دەگرمە وە، نەكەي شتى وەھا بلييت».

بە ئاپۆراكەم وت «من لە تەنيشتىيە وە كاردەكەم. ئەوەي ببينم منا لە كانم لە تەنيشتە وەن، بۆمن خۆشەختى رەھايە». بىدەرەست لە وەي ئيمە لە سيپەرى ئەو ھەموو زەجر و زەحمەت كيشانە شدا بووين، ئەوە راستىيە. كاتىك دىتم ئەحمەد و ئامينە لە تەك مندا لانی دىكەي يىگەيشتوى كەمپە كەدا سەمادەكەن، وتم، ئيمە كۆمەلگە كەمان بنىاد دەنيينە وە. ئەوان ريبەرى دەكەن و منيش لە تەمەنى ئالتونى خۇمدا دەبم، لە تەك خەلكى نەوەي خۆمە وە دادەنيشم و ئامۆزگار بيان دەكەم، چىژ لە وە دەبينم كە بنىادم ناو. چەند رۆژىك دواتر، پاسىكى بچوكمان گرت تا ھەندىك لە ھاوپرىكانى ئەحمەدى پى بگوازينە وە بۆ فرۆكە خانە، بۆ ئەوەي مائلاوايى لە ئەحمەد بەكەن بۆ رۆشتنە وەي بۆ مۆسكو. كاتىك وادەي گەشتەكەي ھاتە پيشنى و ئاگادارى بۆ كرا، تىبەكە گردبوونە وە، من و ئامينەش چووينا لايان. شامان كومت

له بنهنگلی ئهوجه وانه به ژنبه رزانه وه بوو. ئه حمهد وتی « براو هاو پرېکام، داواتان لېده کهم ئاگاداری دایکم بن، ئیوه ئیستاش به که یه کی ته واون».

من له لای دهسته ی فرۆکه وانی ناسراو بووم، بۆیه ریگه یان دام له گه ل کوره کهم بچمه ناو فرۆکه که تا کاتی فرینی هات. کاتی که ده پوشتین به ره و ئه و پاسه ی که ده یردین به ره و فرۆکه که ئه حمهد وتی « بیخه مبه دایه». سه رم سورما که له سه ر پپله ی قادرمه که فرۆکه وانی کی روسیم دیت و ناسیمه وه. فریا که وتین ده ست بکه ین به قسه و ریزی خه لکه که که وتنه جو له بو ناو فرۆکه که و ئه حمهدیش سه رکه وت بو ناو فرۆکه که. ویستم کوره کهم له ئامیز بگرم، بو دوا جار ماچی بکه م، وه لئ ئه و به خته م نه بوو.

پاش چه ند مانگ چالاکی، چه ند مانگی دواتر بو من کاتی ته نهایی بوون، به لام ئامینه به لپنه که ی خو ی به جئ گه یاند: سالی 2004 دیپلومه که ی راسته وخو هینایه وه بو مه قادیشو، کتومت به وجوره ی منیش زه مانی خو م ئه نجامدا. ئیدی له وکاته وه، ئامینه پشوی نه دا. پزیشکی کی نو ی به ناو مه شقی سه خت و ئه سه مه دا گوزه ری ده کرد، بیده ره وه ست له وه ی له چیدا رشته ی وه رده گرت، له کاتی که ئیسی ئامینه له نه خو شخانه که ی ئیمه له چه ند روویه که وه گه لیک دژوار بوو، به لام له لایه کی تره وه ده شیت بلین ئه و ژور به ختیار بوو: ئه و نه خو شخانه ی خو ی هه بوو تیدا فی ربیت، هاوکات دایکی خو شی هه بوو ماموستایی بکات. پیموت « ئای چه ند خو شبه ختی» ویستم هانیدم تا بر وا به وه رزی خو ی بکات. دوا ی چه ند مانگی کی که م له به شی گواسته وه ی منالا، سوک و ئاسان له نو ژداریه که دا گه شه ی کرد، پاشان باش و گونجاو له گه ل دهسته ی نه خو شخانه ش هه لیده کرد، ئه مانه کو مه لیک خه لک بوون که له وه ختی که وه ئامینه منالیک بوو، ده یاناسی.

روژانه و به یانیان پیکه وه ده چووین بو کینگه کان، مه کینه کاره بابیه کا همان ده خسته کار، ده گه راین به کینگه کان دا. له ریگه ی ده روازی نه خو شخانه که وه ده گه رابنه وه، جل وه به رگی کون و پیلوه لماویه کا همان ده گو پری، تا په رستاره کان پلانی روژیان داده رشت ئیمه سوکه ئاو یکمان به خو دا ده کرد. پاشان پیکه وه ده چووینه ژووری راویژ و پشکنین تا ده ست به کار بکه ین.

شەۋيىكىيان لەم سەرۋوبەندەدا، ژىتىكىمان بۆ ھات، لە نەخۇشخانەيەكى ترەۋە رەۋانەيان كىردبۇو، خۇيىنەربوۋىتىكى زۆرى ھەبوو. مېردەكەى خۇى ئامادەكىردبۇو ئەسپەردەى بىكات، سەرى سورما كاتىك ئامىنە چارەسەرى كىردو ژنەكەش چاكبوۋەھە. ھىند سوپاس گوزاربوو كە پارەو خواردىنى كىلگەكەى بۆ پىشنىيار كىردىن، بەلام كاتىك ئامىنە زانى كابرا خاۋەنى تراكتۇرى گەۋرەيە، داۋاى لىكىرد تراكتۇرەكەى بۆ ماۋەيەك لىۋەربىگرىت تا زەۋىيەكانى خۇمانى پىيىكىلىت. «تىكادەكەم، ئەو خەلكەى لىرە دەژىن، ھەموو پىۋىستىيان بە پارەيە.»

ۋەختىك كچەكەم رىگەى پىزىشكى لەبەردەم روۋبوۋەھە، ئاۋرپى لە پىداۋىستى و گىرتەكانى كەمپەكەش داىەۋە. ھەركى گۆپى بۆ بىگرتايە، داۋاى كۆمەكى لىدەكىرد. ژىتىكى تر بىلدۆزەرى بۆ ماۋەيەك پىداىن، تىمەش پارەمان خىركىدەۋە تا سوتەمەنى بۆ ترۆمپاكانى ئاۋ، بۆ ئاۋدىرى پىيىكىرىن و پارەى زىاد بە كارمەندەكان بەدىن. كاتىك كابراى خاۋەن تراكتۇر ژنەكەى ھىنايەۋە بۆ پىشكىنى داھاتوى، دۆشداما كە بىنى خۇشبەختى ئەو بوۋەتە ماىەى خواردىن بۆ سەدان كەسى تر. روۋىكىردە من وتى «تۆ دەبىت ھەست بە شكۆيەكى زۆر بىكەيت.»

ۋەك خۆم و باقى مىندالەكانم، ئامىنەش دىلگەۋرە و سىنگىراۋان بوو. كاتىك شىتىكى دەبىنى، دەستبەجى بەرخوردى دەدا، دەبوىست ھەموو شىتىك ئەنجام بىدات، كاتىك دەبوىست نوژدارى بىكات، ئەمرو نوژدارى دەكىرد، ئەگەر لەسەر شىتىك قەرارى بىگرتايە، ئەستەمبوو ئەيدەگۋاستەۋە سەر كارىكى تر. بەلام ئەو لەمن گەرمترە، ھاۋكات چالاكتەرە لەگەل نەخۇش، دەستىيان دەگرىت، پىشۋازى و بەخىرھاتىيان دەكات، لەگەلىيان دەدوئىت. ئەگەر مىندالىكى بىرىندارمان بۆ بەھاتايە خۇيىنمان لە تاقىبگە لائەبايە، بىچەندوچوون دەبوت، خۇيىن لە من بىگرن. دەستى خۇى دەخستە خىزمەتى ئەو.

بەشى بىستو يەك
ئەحمەد

روژانی کۆتایی مانگی ئایاری 2005، ئەحمەد لە مۆسکۆوە تەلەفۆنی بۆ کردم و وتی خۆی بۆ سەفەر ئامادە دەکات. وتی «ببۆرە هویۆ. نازانم ئەمجارە چۆن تۆو ئامینە بینم».

پرسیم، «بۆ کۆی دەپۆی؟»

وتی «سەینێ دەکەومە رێ بۆ ئەوجیەیی باوکمی لێی، لە دۆبەیهووە دەپۆم، بەلام کاتی ئەومە نابێت ئیوە بینم».

وتم «ئەگەر لە دۆبەیت، بلیت بۆ رهوانە دەکەم لە دۆبەیی بۆ مەقادیشو. تکایە مەرۆ بۆ ئەوی». نەمدەتوانی لەوێ وینای بکەم، لە نیو ئەو هەمو خەلکە نامۆیەدا، لەگەڵ باوکی ژنە نوێیەکەیی و منداڵە نوێکانیدا بژی. هەرچەندم دەکرد نەمدەتوانی باوەر بکەم.

وتی «نا نا دایە، کاری وا نەکەیت، خۆم بلیتم بریوه».

«بەلام ئەحمەد لە وی هیچی لێنییە بۆ تۆ، من و ئامینە لێرە چاوەرێتدەکەین».

«من نامەوێت بێمەووە بۆلای ئیو، دەمەوێت بڕۆم بۆلای باوکم».

تەلەفۆنەکەم دانایەو، پەستبوم لە وی دژی خواستی من دەووستتەو. ئاخۆ باوکی تەلەفۆنی بۆ کردبوو؟ بەم کتوپڕییە چی لە کورەکە دەویست؟ وەختیک تەلەفۆنم بۆ دیکۆ کرد، تا بابەتەکەیی لەگەڵ باسبکەم، ئەویش بژاردەکەیی ئەحمەدی بە دروست زانی و پشتیوانی کرد. ئەو وی منی دەهری کرد ئەو بوو، کە دیکۆ وتی «دەیی ئەو دەبێت بروت بۆلای باوکی».

منیش توند توند تەلەفۆنەکەم کیشا بەسەر مێزەکەدا و وتم «بۆچی؟ بۆ ئەو وی بروت بۆ دیدەنی کەسیک کە درۆی لە تەک کردوو و ناپاکی کردوو؟». ئامینە دلی دامەو و هاوسۆزی بۆ دەردەبریم؛ پێتوم کە ئەحمەد سەرەتا لە دۆبەیی نیشتۆتەو، پاشانی بۆ روژی دوایی گەشتۆتە هارگیسە، پاشان گەلێک روژ تێپەڕین و ئەحمەد تەلەفۆنی بۆ نەکردم. منیش پەییوهندیم لە تەک نەگرت. ئامینە هەولیدا ئاشتەوایی لە نێوانماندا بسازی. لە ئەحمەدی پرسیبوو، «بۆچی تەلەفۆن بۆ دایکم ناکەیت؟»

ئەحمەد پېئوتوبو «دايىم دەلىت ئەگەر بېرۇيت بۇ ھارگىسە شىتكت بەسەر بېت، من لېرە دەمرم، بۆيە نامەوېت بەوۋە ئازارى بەدەم كە لېرەم».

كاتىك ئامىنە ئەمەي پېئوت، چاۋە كانم لىكنا، نىگاي تەمەنىك لە قوربانىدانم دەكرد. بە ئامىنەم وت «لە مېرۆۋە، كورم نىيە».

تەنانەت وېرې ئاۋەي ئازارىشى دابوون، من نەمدە تۈنى لە ھۆش و دلى خۇمدا دەرييىنم. دواچار رۇژىك تەلەفۇنى كرىد، دەوروبەرى سەرەتاي مانگى ئاب بوو وتى «دايە چۇنى؟»

ھەرچەندە ھەلۇيىستەم تۈندبوو بەرامبەرى وتم «ئەحمەد تۇ چۇنى؟»، ئىنجا بە بىستىنى دەنگى دامركامەوۋە، ھەستەم بەو خۇشەويستىيە گەورەيە كرىد كە ھەمبوو بۇي. ھەرچەندە زۇرم ھەزدە كرىد بىيىنم، بەلام داوام لىنە كرىد بىتەوۋە بۇلام، پىرسىم «ئىستا لە كوئىت؟»

وتى «لە ئۆتلىم». وتىشى ماۋەيەك لە بوراۋ ماۋەتەوۋە، واتە لە زىدى باۋاپىرى باۋكىۋو لەو جىيەي دوو خىلى دژبەر دەژيان. پىموت «من متمانە بەو خەلكە ناكەم، ئەوان باۋكتىيان ناچار كرىد لە گەل ئەو ژنە بىرۋات، پاشان ئىمە نە ئەو ژنە نە خانەۋادەي ناناىن».

وتى «دايە گيان خەيالت ئاسودە بىت، من لە گەل دوو ھاۋرېدام». ئاماژەي بەناۋى دوو كور كرىد، يەككىيان جارىك لە نايروبي سەردانى ئەپارتمانە كەمانى كرىدبوو، ئەۋى تر لە كەمپەكەمان گەورە ببوو. «من ئۆتۈمبىلەكەم لىدەخورم، بەيانىان باۋكم دەھىنم بۇ نوسىنگەكەي، ئىۋارانىش دەيىمەوۋە بۇ مالمەۋە».

بۇ ساتىك ھەلۇمدا بىخەم بم، وتم «مىدالە كانم، من سى مىدالم ھەيە، ھەرسى پىزىشك ۋە ھەرسىك شۇفېرن».

ئەحمەد وتى «دروسىت، وايە. دىكو لە ئەمەرىكا شۇفېرەو ئۆتۈمبىل لىدەخورپت، ئامىنە شۇفېرى تۆيە، مىنىش باۋكم دىنم دەبەم» كۆتايى گىتوگۆكەمان ئارامبەخىش بوو، پىئوتەم كە خۇشى دەۋىم، پاشان بەلنىشى پىدام بەو زوانە قسەم لە تەك دەكاتەۋە. ئىنجا كەۋمە تەماشاكردنى رۇژمېرەكە تا بزانم كەي ۋادەي گەرانەۋەيەتى بۇ روسياۋ بۇ خويىندەنەكەي. رەنگى سەرەتا بىتە لاي من. تۆبلىي ئەۋ يەكشەمەيە بىتەۋە بۇلاي من.

سڀ روڙ ڀاشتر گوڀم له دهنگي گريائيڪي بهرزبوو له ژوورهڪي ٿامينهوه دهات. کاتيڪ هاتمه ژوور تا بزانم چي قهوماوه، به شلهڙاوي تهلهفونهڪي دههيناو دهبرد. کورهڪي ٿاشا بوو، له كهنهداوه زهنگي بوڪردم. پرسى «قسهت لهگهل باوكت نهكردوه؟ كورهڪه تان مردوه».

ئهحمدهد. له نيو هوڙما ٿيستاش به رووني دهتوانم دهنگي گريانهڪي ٿامينه ببيستم. ٿامينه نيوهى تهمهنى له نايروبي پهروهدهى كردبوو. نيوهڪي تر پيڪهوه له كامپ. وتى «تهلهفونم كردوه، باوكم دهليٽ ههوالهكه راسته». پم باشتربوو بهرم، بهلام باوهپنهكهم بهوهى ٿامينه دهليٽ. رووداوى هاتوچو بوو، ههردوو دهست وهردوو قاچى شكابوو. دوو منالهڪي ترى ناو ٿوتومبيلهكه، واته كورو كچهڪي ترى عهدهن، بهسهختى بريندار بووبوون.

کاتيڪ سههرا تههوالهكه بلاودهبيتهوه، خهلهڪ خهريڪي ههچين دهستى ليئهلهگرنو دينهلان، يان پهيوهنديت لهگهل دهگرن، تا چيروڪى خوڀانت بو باسبكهن. نهمدهويست لهگهل هيچ كهس قسه بكهه، تا ببيستم كورهڪهم چهنده بليمهت بوو، پيم بلين ميرهدهكهم چهنده مهينهتى كيشاوه له پاى له دهستدانى كورهڪي. خهلهڪ دهيانوت «ٿاى عهدهنى بيچاره»، ٿيستا نزيڪي شهست سال تهمهنيهتى، كورهڪي ترى تهنها چوار ساله. «تازه بهختى ٿهوهى نايٽ كورهڪي وهك پياو بينيٽ».

ئهحمدهد سوڙاخى باوڪي دهكرد، بهلام ٿهو نهپياراست. ٿيستا ٿيدى بههوى ٿهوهى عهدهن كورهڪهمانى بردبوو بو باكور، من كورم نهما. سهرم پرپوو له دپردونگى: ٿهو هوڙه پيدهچيٽ ديبيٽيان عهدهن چهنده كورهڪي خوڙسيستوه و ٿهويش باوڪي. ههندي كات ههردوو به روسى دهوان، ليروهه خهلهكى تر تيئهگهشتوون باسى چي دهكهن. رهنهگه خيئهلهڪي بينيبيٽيان ٿهحمدهد چهنده زرنهگه، خهم دايجرتبن له وهى باوڪي بباتهوه.

دهمزانى، ههموو كهسيڪ دوڙمنى ههيه.

بهلام بو ٿهوكاتهى من دواچار لهگهل عهدهن قسهه كرد، ههوالهكه له كهمهپهكه بلاوهى كردبوو، خهلهكى خواردينان بودههينان. دهپوت «زور

به‌داخه‌وه‌م»، بیستم له ده‌نگیدا سه‌دای ئازاریکی قول هه‌بوو. ره‌تم کرده‌وه بگریم یان دلّی بده‌مه‌وه. ده‌مزانى عه‌ده‌ن کوره‌که‌ی خوشه‌و‌یست، به‌لام نه‌وه‌ی هه‌لبژارد که ئیمه جیبه‌ی‌یلت و پروات بۆ نه‌وئى، بۆ باکورو له شوینیک نیشه‌جى بیت که ئه‌م روداوانه‌ی تیدا ده‌قه‌ومیت.

پرسیم «ده‌ی گواسته‌وه بۆ نه‌خۆشخانه؟»

عه‌ده‌ن وتى، ئه‌حمه‌د له جیدا گیانى سپارد. ئه‌و پیاوه‌ی سه‌ره‌تا دیبووی، تیگه‌یشتبوو که مردوو، به‌لام ئه‌و کابرایه نه ئه‌حمه‌د نه منى نه‌ناسیوو. که‌وتبووه گه‌رانی هه‌له‌م له‌م ماله‌وه بۆ ئه‌و مالا، له کاتیکدا لاشه‌ی ئه‌حمه‌د زیندو یان مردو له‌و شوینه‌دا که‌وتبوو.

له وئى و له هارگیسه سیستمى ساردکردن⁽¹⁹⁾ بوونى نیه، به‌نیازبوون سبه‌ینى بۆ شه‌مه‌ ته‌رمى ئه‌حمه‌د بنیژن. لییان پارامه‌وه، «تکاده‌که‌م ته‌رمه‌که‌یم بۆ بنیترنه‌وه».

عه‌ده‌ن وتى، «نا، ناتوانم لاشه‌که‌یت بۆ بنیترمه‌وه».

پرسیم، «راستی بابه‌ته‌که چیه‌؟ کى کوره‌که‌مى گوشت؟»

عه‌ده‌ن وتى «ئه‌گه‌ر ده‌توانى رۆژى یه‌کشه‌مه‌ وه‌ره».

نه‌وه‌ی بۆ من مایه‌وه ئازاریکی قوولا قوولا، فرمیسکی گه‌رم سویری شه‌وانه‌ی سه‌ر سه‌رینه‌که‌م بوو. من به ئه‌حمه‌دم وتوو «مه‌رۆ بۆ نه‌وئى»، به‌لام ئه‌و ره‌تیکردمه‌وه. من ئه‌وم بیته‌ندازه خوشویست، به‌لام ئه‌و له به‌رامبه‌ردا نه‌وانه‌ی ده‌ویست که خوشیان نه‌ده‌ویست. من به‌رده‌وام هه‌ر ویلگه‌ردى رونکردنه‌وه بووم. ره‌نگیته‌ که‌سیک به‌ کرپی گرتیته‌ تا ئۆتۆمبیلیکی تر لیخوړیت. ره‌نگه سه‌ره‌تا کابرا به‌پشتى خنکاندیته‌ی، پاشان فری دایته ئۆتۆمبیله‌که‌ی ترو پاشان پیکیدا دابن.

یه‌کین له‌خامه‌ هاوپیشه‌کانى عه‌ده‌ن ته‌له‌فۆنى بۆکردم. وتى «ئای حه‌وا،

زۆر به‌داخه‌وه‌م که ئه‌و رووداوه‌م بیست».

وتم «شتى وه‌هام بۆ باس مه‌که، ئه‌رى تۆ کوره‌که‌مت گوشتوه‌؟»

هه‌رچه‌ند من له ناخى خۆمدا ده‌مزانى که کارى ئه‌ویش نه‌بووه، به‌لام شتیکی

نەبوو لە دەرەووی خەيالی من بێت. من هەرگیز نەمدەتوانی باوەر بکەم کە بژیم و ببینم دایکێک کچە تەمەن بیست و دوو سالانە کە ی خۆی بکوژیت، بەلام بەچاوی خۆم ئەو روداوەم بینی.

ئەو دەپوت «حەوا شتی وەها مەلێ، هەموو هەرگیسە بۆ تۆ دەگرین». من، نەمدەتوانی جلەوی تۆرەییەم بکەم، و تەم «من ئەو کورە گەنجە خۆینشیرینەم گەرەو پەرورەردە کرد، خۆیندەم بۆ دابینکرد. بەلام ئیوە، ئیوە ئەوتان لە سەر رووی زەوی سەریوە، ئیستاش پەیوەندی دەکەن تا بلین بە داخەوێن؟» گۆشەکەم فرێداو دامخستەو.

پێم باشبوو بە گەشتی روژی یەکشەمە لە مەقادیشووە برۆم و بچم بۆ هەرگیسە، بەلام بە هۆکارێک گەشتە کە هەلۆهشایەو. پاشان، بریامدا چیخەو کەم بە جێ نەهێلم، بەتانیە کەم توندتر بەخۆمەو بەگۆشم، بیرم زۆر لێدەکردەو: پێیانۆتم کە ئەو بەیانیه ئەحمەد زوو لە خەو رابوو، خوشک و براکە ی سوار ی ئۆتۆمبیلە کە کردوو، کامیرایەکی وەرگرتوو، رۆشتوو تا وێنەیان لە تەک بگریت. من هەرگیز هەرگیسەم نەدیوو، بەلام بیستبووم، کە شوێنیکە لە لم و بەردی سپی، درەختی لێ نییە. ئەحمەد نەدەشیا بچیت کاری وەها بکات، ئەحمەد نەدەچوو کاری وەها بکات لە حالیکدا مالهە کە ی خۆی سەرشار بوو بە درەخت.

بەوێدا کە هەردوو کومان کورە کەمان لە دەستدابوو، وابیرم کردەو کە عەدەن مەرفانە هەلۆیست دەنوینیت و دیت سەرەخۆشیمان لێدەکات. ئامینە پرساری لێکرد «باوکە دیت بۆ سەردانمان؟»

وہلامی دایەو، «ئیستا نا». من دەمزانی عەدەن وەک وەزیری ناوخی باکوری سوّمال کاریدەکرد، پاشان ئامینە پێتۆتم کە هەندێ کەس باسیان لەوێ کردوو، گوايە خەلکی دەیانەوێت بیکەنە وەزیری بەرگری. من لای خۆم تێگەشتم ئەگەر بێت بۆ بەشی باشور، بۆ لای هاوسەری کۆنی خۆی، ئەو ی پێدەچیت ئەو پۆستە ی نەدەنتی کە بۆیان ئامادە دەکرد.

ژیانم وهستا. بۆ چه نندین ههفته له سه ر جیخه وه که م مامه وه، پاشان بۆ چه ند مانگیك نهمده توانی بنووم، مانگی تشرینی یه که م بارانیکی که م باری، به لام کیلگه کان به وه ردی مانه وه. له کاتیکدا من خه م و خه یالم بووبوه تاقه کوره که م، ئامینه نه خو شه نازیزه کانی منی به سه ر ده کرده وه و هاوکات چاوی به سه ر جه م نه خو شه کانی تریش ده که وت. پیموت «مه به به فرۆکه وان!» وه ها بیرمه کرده وه ئه گه ر به سه ر لمو زیخی بیابانه وه بیت سه لامه تتره، به لام مردن خو له هه موو شوینیکه وه دیت. من نهمده توانی به ری پینگرم.

له سه ره تادا ئامینه حه بی هئور کردنه وه ی پینده دام تا ئارام بمه وه. کاتیک ده گریام، ده هات ده یوت «دایه، من له لاتم، ئیمه هه موو مندالی تۆین. مه گه ر تۆ ته نها ئه حمه دت هه یه؟ جیمان مه هیله!»

پیلیده نتم، ده مو یست به جیانی به یلم. ده مو یست همرم نه وه ک به و ژانه وه بتلیمه وه که به روکی گرتبووم.

ئامینه ش که وته سه ر هه مان ته رزی بیر کردنه وه ی من، که وته گه ران به دوا ی وه لامه کاندایه کیك له هاوړیکانی ئامینه که تا ئه وکات له مۆسکو ده ژیا، روشتبوو تا به لگه نامه کانی ئه حمه د له تۆماری زانکو ده ربکی شیتته وه، به لام پیش ئه و که سیک بردبوونی. ده بیت کن نیازی به دۆسیه ی ئه حمه د هه بووبیت، هه موو کۆرسه کانی قوناغی ئاماده سازی پیویست بووبیت، هه ره کانی سالی یه که می خویندی مه به ست بووبیت؟ بۆ ماوه ی حه وت روژ خه و نه ده چوو ه چاوم، می شکم له هه ولی دۆزینه وه ی کللی تر دابوو، سه ودا سه ری سه ره داوی تر بووم. شه وپکیان و کاتیک ئامینه دره نگان له نه خو شخانه وه گه رایه وه و هات چاویکی به من که ویت، پیموت «ئامینه پیم بلن که ئه و هیشتا زیندوو».

زۆر له وه تاریکتر بتوانم رووخساری ببینم، به لام دهنگی له رزۆکیم بیست، هه ولیده دا شتیکم پیلن که راست نه بوو، به لام هه ردوو مه راقمان بوو باوه رپی پیکه ین: «ئه حمه د زیندوو!» ئه حمه د زیندوو» ئه و شه وه ده ستبه جی خه وم لیکه وت: لاشه ی مروف، گه لیک سه ره.

به شی بیستو دوو
«پزیشکیک وابهسته به مروّقایهتی»

وهرزىكى ترى وشكەسالى زهوييه كاغانى گرتەو، خراپترين بوو له ماوهى ده ساللا و بگره زياتریشدا. خواردنو دەرمان نەمان؛ ميراوه كان وشكيانكرد، منالان به هۆى ئەو نەخۆشبييانەو دەمردن كه ئاسان له رى ئاوى پيسهوه بلاوده بوونەو، وهك كۆليراو سكهچون. نەوهيهكى تر له خەلكى برسى و بهشمهينهت كهوتنەرى بهرەو ناوچه كه مان. هەندىكجار به رۆژىك بىست بۆ سى خىزلمان وەرده گرت، شتىكى ئەوتۆمان شك نەدەبرد تا پىيان بەدين، دەى شوئىنىش كه م بوو تىيدا جىيان بكهينهوه. هىچ چارهيه كمان نەبوو، دەبوو شوئىنى ئاسووده بۆ منالە كان دابىن بكهين، تەنانەت سەربارى ئەوهشى كه جىگرهوه نەبوو بۆ ئەو ئاوهى به فيرۆيان دەدا. رۆژانه هەندى كات پىنج مندال و هەندى كاتيش دە مندالمان له دەستەدا.

هەرچەند من هىشتا له ناو جىگه كه م بووم، بەلام شەوانە دەنگى شەكەتى ئامينه م دەبىست كاتىك دەهاته ژورى تا له گەلم بنويت. ئەو دەيوت «دايه پىويستم به كۆمەكى تۆيه»، تۆنى ناومىدى له دەنگيدا تا دەهات زيادو زياديدە كرد. دواجار من هىچ چارهيه كم نەبوو، دەبا درىژه به ژيانم بەم، ئەگەرچى هىچ حەزىشم به ژيان نەدە كرد. دەمىك ژمارهيهكى زۆر له خەلك به هيوای يارمەتى تۆن، دەبىت هەوليك بەدەيت—به دوويان كهويت، بيانينيت، به هەر حاللا كارىك ئەنجام بەدەيتو شتىك به شتىك بكهيت! هەندىك به يانى كاتزمير پىنج دەچومه نەخۆشخانه، بەبى ئەوهى كوپىك قاوه يان پيالەيه كه چا بخۆمهوه. دواجار تيمه كاتى ئەوه شمان نەبوو، كاتىك دەمانبىنى رىزى خەلكى چاوه روان وا تا خوارى قادرمه كانيش كشاوه و درىژبۆتەوه.

ئامينه راپورتسازىكى بى بى سى بينبوو، رۆژانه پەيوەندى له گەل من دەگرت: «تۆه چۆن؟ بارودۆخه كه به كوئى گەشت؟» تىوارهيه كيان پەيوەندى له تەك سەرۆكى «UNHCR» بۆ رىكخستم، بەلام ئەو ژنەى له وى بوو پىيوتم كه ناتوانن له شوئىنه كهى تيمه هاوكارى پيشكه شىكەن، له بەرئەوهى خەلكى ناوچه كه بيانبيه كان دەكوژن.

وتم «ئەگەر كۆمە كمان نەكەن، هەمان سىنارىۆى 1992 دووباره دەبىتەوه». داواملى كرد ئەو رىكخراوه خۆمالييانە بانگبكات، كه خەلكى سۆمال پىكيان

ھېنانون، تا لە تەك ئەوان خواردن بگەيەننە ئەو شوئىنانەى لە ھەموان پتر پيويستبان پيئەتى.

سوپاس بۆ خودا، نەتەوہ يەكگرتووەكان بە زوويى وەلامياندايەوہ، ھەمومان پيئەتوہ؛ پاسەوانەكانم، پاسەوانى بارھەلگرو گويزەرەوہكان، پاسەوانانى بەرنامەى خۇراكى جيهانى نەتەوہ يەكگرتووەكان كارمان دەکرد. خۇراک بە كەشتى بارھەلگري گەورە دەھات، ريئكخراوہ خۇماليئەكان بە بارھەلگريەكانيان دەيانھيئنا بۆ كەمپەكەمان، لە ويئ شەويان دەکردەوہ، پاسيان دەکرد و دلنيادەبوون كە بارەكان پاريزراون. بەياني رۆژى دواتر بەشى ئيمەيان دادەگرت و بەرپيدەكەوتن بۆ كەمپەكانى تر. خۇبەخشەكانى ئيمە گەمەشامى و فاسۇلياو رۆن و ھەريسەيان دابەشەكرد كە بە زۆرى وشكە بوون، ھەرچەند دوو ژن لەكەمپەكە، نوراو ھودان خوارنى ھەشت سەد مناليان سازدەكرد كە تەنگەتاو و پەريشان بوون. وەختيئك منالەكان ريزيان دەبەست، نوراو ھودان گۇرانيان بۆ دەوتن تا ھيئور و كەبفخۇش بن.

كئومت وشەكانم لەياد نيبە، بەلام وئنام بۆ دەكريئت كە خەلكەكە وپراى پالپالئينو دەمەبۆلئ ھەر پيدەكەنين. دەيانوت، ئيمە دەبيئ نزا بۆ ئەو كەسانە بكەين كە ئەم خواردنەمان پيدەبەخشن. ئيمە سوپاسگوزارين كە ئەوان ھاتن و دەرگاى ئيمەيان كوتا، خواردنيان ھيئنايە ناو مالمان، چاوديريئمان دەكەن. دەبيئت فام بكەين، دەبيئت راستگوۆ بين. لە داھاتوودا ناشتى ديئتە گوړى. ئامين ئامين. خەلكى سوئمال دەلئين، مرؤف كاتتيك گرفتتيك چارە دەكات، يەكبيكى تر خۇى قوتدەكاتەوہ. ھەرچەند نەخۇشى كۆلپراو سكچون كەمى كرد، بەلام توندوتيزى جاريئكى تر بەرپابووہوہ بەھەمان ئەندازە مردنى بە داوى خۇيدا ھيئا. مەلامەتى توندوتيزى ئەمجارەيان ئاين بوو، ھەرچەند من پيموايە ئەمە بابەتتيكى تەواو تايبەت و كەسيبە. كاتتيك ئاينەكان دەبنە سياسى، دەستدەدەنە بيئاركردن، تەنانەت كوشتنيش بە ناوى خوداوە. ولايەتە يەكگرتووەكان پاش ھيرشەكانى 11 ئەيلولى 2001 جەنگى دژە تيرۆرى راگەياند و كەوتنە سۇراغى ئەو كەسانەى باوھريان وابوو پالپشتى گروپە توندروہ ئيسلاميبەكان دەكەن.

له نيو لیستی گومانلیکراوه مه ترسیداره کانداناوی یه کینگ له سهر کرده کانی گروپی دادگای شهریه هه بوو، به ناوی شیخ حه سن زاھیر ئوئس، به وپیته په یوه نندی به ئەلقاعیده وه هه بوو. هاو دەم له گەڵ زیادکردنی بەدگومانی جیهان له سهر گروپی دادگای شهریه، گرژی و تەنگژەکانی ناو ولاتی ئیمەش قولتر دەبوونەوه. سەرباری ئەمەش زۆرێک له خەلکی سۆمال ئەم گروپەیان پێپەسەندبوو، ئەمانە برەویان بە یاسای ئیسلام دەدا، نەك شەری نێوان خێلەکان، پێیانابوو هەر شتیکی تر بگری لەوه باشتر دەبێت که جەنگی دوورودرێژی خێلکەکان دووچاری کردبوون. هیزی تری ئەوکاتی سۆمال حکومەتی ناچالاکی کاتی بوو که سەرۆکیکی نوێی بوخۆی هەلبژاردبوو، بەلام لەبەر هۆکاری ئەمنی گواستبوویەوه بۆ بایداو ژێر چەپۆکە ی هێزەکانی ئەسیویا.

رۆژێک یه کینگ له سەرکرده کانی گروپه که خێزانه که ی هێنایه لای ئیمە تا پشکنینی بۆ ئەنجام بدەین. کابرا بێسەوادو بێنەزمون دیاربوو، به تەنها خۆی پێنج پاسەوانی به دواوه بوو، پارێزگاریان لێدەکرد. له کاتی کدا نه خۆشیکی ترم به سەرکرده کرده وه یه کینگ له پاسه وانه کانی هاته لام. وتی «سەرکرده که مان دهیوه ویت چاوی به تۆ بکه ویت».

وتم «باشه، من ناتوانم بيمه دەر وه تا ببینم، به لام ده شیت له ژوره کهم چاوم پێبکه ویت، که ی ئاماده بوو ئاگادارم بکه ره وه».

پاسه وانه که به رهه لستی کرد، «به لام تۆ نابیت ئەم بهرگه بپۆشیت!»، ویستی منیش به چه شنی ئەو ژانە ی لهو رۆژانەدا تا دەهات زیادیان دەکرد، خۆم دا بپۆشم، له تەوقی سەر وه تا بنی پیم، واته وه ک راهیبه کاسۆلیکه کان. له ناوچه کانی دەر وه ی که مپه که دا، سەرکرده ئوسولییە ئیسلامییه کان پێداگریان دەکرد که ژنان به وچه شنه بهرگ بپۆشن، هاوکات ته قالایان ده کرد مۆسیقا، سینهما، وەرزش، له گەڵ قات یاساغ بکه ن، به وه ی باجی گه وره یان ده کرد یانیش سزای توندوتیژیان دەدان.

له شوێنه که ی خۆمدا، یاساو پهیره و من دیاریم ده کرد، بۆیه به روانکه ی پزیشکیم لانه بردو مله دانه پێچا. هه رچۆنێکبوو سەرکرده که هاته لام، به

شانازىيەو ەكەوتە باسى ئەو ەى چۆن گروپە كەيان ەيژە خىلە كىيە كان دە گىرپنەو ە
دوا بۆشويى خۇيان. وتى «نادادى لە گۆرپىيە، ئىمە دەمانەو ەيت شەرى نادادى
بەكەين».

وتم «باشە كورم، بەلام تەكايە چىتر جەنگ ەللمە گىرسىتن، من غەرىبى
ئاشتىبە دەكەم».

سالى 2006، دادگاي شەرىعە لە ناو و دەوروبەرى مەقادىشۇ يە كيانگرت بۆ
پىكەپىنانى دادگاي ئىسلامى يە كگرتوو يان (ICU).

كارەساتىك بوو. بە ھاوكارى ئەمەرىكا، ەيژەكانى ئەسىوپيا پالىشتى
ەيژەكانى حكومەتى سۆماليان كرددو لە چەند جەنگىكى قورسدا لە پشتيان
بوون، سەدان كەس كوزرانو توانيان بە ئاراستەى باكورى مەقادىشۇ پىشەرەوى
بەكن. روژىك نۆ بارەلگىر گەورە ھاتن بۆ كەمپەكەمان، سەرنشىنگەلپىكان
ەيتنابوو نەياندەتوانى بە سۆمالي قسەبەكن. يەكەلە پاسەوانەكان وتى «ئەم
بارەلگىرەنە چەكدارى ئەسىوپىيان ەلگرتوو، ئاگادارى خوتان بن». بىئەو ەى
ھىچ زىيانىك بە ئىمە بەگەين بە جىئانھىشتىن، ەەرچەند لەگەل بەرەو باشور
بەرىكەوتن وىرانەيەكەين بەرپاكرد.

شەوان، لە تارىكايدا رادەكشام و دەكەوتە بىركردنەو، سەرى خۆم
ەلەلدەكراند. شەوئىكان لەم كاتەدا ەستەم بە ژاننىكى سەختكرد، لە لاجانگى
لاى راستمدا. شتىكى ەك ەلئاسان وابوو، پاش چەندىن شەوانەپوژى گرىە
و زارى، ەستى بىئومىدى بۆكۆرەكەم، چىتر ئەو بىرۆكەيە ەرسى نەدەكردم.
لەزۆر روو ەو ەيشتا ەەر ەستەم ەو ەابوو كە لە چاوەروانى مردندا بم.

برىنە ەلھاتوو ەكەم نىشانى ئامىنەداو پىموت: برىارمداو ەچارەسەرى خۆم
نەكەم. تەلەفۆنم بۆ دىكۆ كردد، لە نۇرس داكۆتاو ەگوستبوو ەو ە بۆ جورجىا،
پىموت «بىئەو ە تا چاوپىكم پىبەكەو ەيت».

وتى «حەوا ناتوانم بىمەو ە. من تەنھا گرىن كاردم ەيە.» منىش وتم
«رەنگە تۆ كاتىك بىئەو ە كە من ئىدى ئەسپەردە كرېم. باشە مەگەر ئارەزو
ناكەيت كاتىك من ەيشتا زىندوم بىئەو ە؟»

دیکۆ گرین کارته‌که‌ی هه‌لگرت و گه‌رایه‌وه لای ئیمه. بیرمه‌ ئه‌و روژهی گه‌رایه‌وه، باران ده‌باری، که‌ش و هه‌وا سازو فینک و ئارام بوو. هه‌ندیک له هه‌ندامانی کۆنی ستافی نه‌خۆشخانه‌م گاز کرد، به‌ فادومه‌ دوالی-یشه‌وه، پیموتن دیکۆ دیته‌وه. ئیواره‌خوانیکی گه‌وره‌مان سازکرد، میژی گه‌وره‌مان له ژوووری پیشوازی نه‌خۆشخانه‌که‌دا ریزکرد، به‌ خه‌لکه‌که‌ی تریشمان وت ئه‌مپرو میوانیکی تایه‌تمان دیت.

ئامینه له ته‌ک شۆفیره‌که‌ماندا رویشتن بۆ مه‌قادیشو، ئینجا کاتیک دیکۆی بۆم هه‌نایه‌وه، نه‌مناسیه‌وه. دواینه‌جار که‌ پینکه‌وه‌بووین، روژی ئاهه‌نگی ده‌رچوونی بوو واته‌ سالی 2000، لاواز بوو تیشیترت و کابۆیه‌کی له‌پێ دابوو، زولفی ئالی به‌ردابوووه، به‌لام ئیستا ته‌واوی جه‌سته‌ی داپۆشیوو—له‌ ته‌وقی سه‌ریه‌وه تا سه‌ر قۆل و باسکه‌ درێژه‌کانی و بۆ خواریشه‌وه تا سه‌ر پینه‌کانی داپۆشیوو—پاشان ئه‌و جوهره‌شی که‌ وه‌ستابوو ته‌واو نامۆ جیاواز بوو. سه‌راپای لاشه‌ی پۆشیوو. یه‌کێک له‌ هاوڕیکانی ئه‌حمه‌د هات له‌ ئامیزی بگریت، به‌لام به‌رخوردی کرد، «نا، نا، ده‌ستم لینه‌ده‌یت. مسولمان هه‌لسوکه‌وتی وه‌ها ئه‌نجام نادات.»

له‌ کاتیکدا دۆشدامابووم له‌و هه‌موو گۆرانه‌ی به‌سه‌ر دیکۆدا هاتبوو، چیتر شادمان نه‌بووم به‌بینینی. پاشان ئاهه‌نگ گێرانی گه‌رانه‌وه‌شی بۆ که‌مه‌که‌ ته‌نها کاتیکێ که‌می مابوو: کۆمه‌لیکی زۆر خه‌لک کۆبوو بوونه‌وه که‌ له‌ گه‌لیان پینکه‌وه تا کاتژمیر نۆو ده‌ی شه‌و کارمانده‌کرد. پاش ئه‌وه ئه‌گه‌ر حاله‌تیکێ کتوپر هاتبایه‌پیش، ئه‌وا په‌رستاری کارمهند ده‌هات بۆ ده‌رگامان و له‌ ده‌رگای ده‌دا، «خیره‌ خافی پزیشک، چی قه‌وماوه، هه‌سته‌و له‌ خه‌و رابه‌!»

من و ئامینه عاده‌تمان کردبوو له‌گه‌ل پزیشکیکی تر کاربکه‌ین—تا ته‌مه‌نی پینگیه‌یشتن له‌ ده‌ره‌وه‌ گه‌وره‌ بووبوو. ئیمه‌ ده‌مانزانی که‌ دیکۆ له‌ من و ئامینه هێوتره‌، وه‌لێ ئیستا ده‌ماندی که‌لله‌ره‌قانه‌ ده‌رگیری شیوازیکی نوێ بووه: له‌ کاتیکدا من و ئامینه هه‌رچیمان بویستایه‌ ده‌سته‌جێ داوامانده‌کرد، ئه‌وسا چ نیازمان به‌ کۆمه‌ک بوابه‌ یان وه‌لامیکمان پێویست بوابه‌، دیکۆ چاوی ده‌گێرا،

دۆخه كەي دەپشكنى، ئىنجا وەلامىدەدايەوہ. ھەلەشەيى ئامىنە لە وەدا بوو كە بەردەوام بانگى دەكردم ئەگەر لە شتېك تېنەگەيشتايە، «دايە، من ئەو نىشانەو ئەو نىشانەم دىتووە، نەخۆشەكەش، ئەمەو ئەو دەلېت، چى بكەم؟» پاشان پېكەوہ چارەيەكمان دەبىنيەوہ. دىكۆ ھەندىكجار پىي پەسەندبوو كارەكانى بە تەنھا ئەنجام بدات، نەوہك بېت و داواى رىنمايى لە خۆشكەكەي يان من بكات.

رۆژىكيان تەقىنەوہەيەك لە ناوچەكەدا روويدابوو؛ بۆمبىكى چىتراو بە وردەئاسن و بزمار، بەردەوہ لە كامپىكى نىكمانەوہ تەقىبووہوہ. ھەرچەند زانىبووم ژمارەيەك لە برىندارەكان ھىتراون بۆلاى ئىمە، بەلام نەمدەزانى بارودۆخيان چۆنە تا پەرستارىك ھات و وتى «دكتورە، دىكۆ دەيەويت نوژدارى بكات، بەنيازە سكى نەخۆشېك بېرېت!»

پرسىم «پزىشكى بەنجى لىيە؟ ئەو ناتوانىت تەنھا بە دەرزى خۆمالى وەھا كارېك ئەنجام بدات—نەخىر!»

ھاتمە خواروہ بۆلاى دىكۆ وتم «راوہستە. كورەكەي لە سەر تەختەخەوہكە راكېشەو و ابانگى بەنجكار دەكەين. دەتوانىت سەيىنى نوژدارى بۆ ئەنجام بدەيت». مشتومپرىكى زۆرمانكرد لەگەل كچە گەورەكەم، تا دواجار فامى كرد كە بېھودەيە. وەك دايك و سەرپەرشتىارى، باشتىن رېگەم نىشاندا.

كاتىك خەلكى دروستمان دۆزىيەوہ تا كۆمەكمان بكات، دىكۆ برىنەكەي كردو گەلىك بزمارو وردە بەردى لە ناوسكى كابرى نەخۆشەوہ دەرھىنا، پاشان ئەو جىيە بىرېبووى دورىيەوہ. من گەلىك شانازىم بە شىوازى كاركردى ئەوہوہ دەكرد—بەتايەت تواناى بۆمانەوہ بە خوئىنساردى و ئارامى. پياوہكە لە مردن رزگارى بوو، پاشترو كاتىك پياويكى تر بە برىنېكى گەورەوہ لە سكىدا ھىترايە لامان، پېكەوہ نوژدارى و چارەسەرمان كرد.

ئامىنە راستى كرد: كورە ئازىزەكەم مرد، بەلام لانى كەم دوو كچەكەم زىندوو بوون.

زىكەي سى سالا پىشتر بوو، كە يەكەمجار سەرم كېشەي بۆ دروستكردم،

لهو دەمەى كە منداڵەكانم هېشتا ورد بوون. روژيک ههستم به شتيكى له بابەت گري کرد له لاجانگى بهشى راستى سهرمدا، کتومت به ئەندازى دوو پهنجه. تا نزيك سالى 1988 له سەرى راوهستام، پاشان خوّم دەرمهپنا: خستمه بتليكى شلهوه و ناردم بۆ هاورييهکم که پەسپوري شيكاري نهخوشييهکان بوو. دەرکەوت پارچهکه ناکامى ههوکردنى پەردەى ميشکه—تويژيکى نەرمە بەسەر پەردەى ميشکهوه.

ههوالهکه تاساندمى؛ ئەوکاته ديکو تازه پينگهيشتوو بوو، ئامينه ههشت سالاو ئەحمەدیش بچوک بوو. محەمەد عەلى نور پيداگري کرد لهسەر ئەوهى که من نوژدارى له فرايبورگ له ئەلمانیا ئەنجام بدم، بهويپيهى لهوى پەسپوري ئەم نهخوشيانهى لیبوو.

شوخی له تەك كردم وتى «تەنيا ئاموژگارى من ئەوهيه له ئیستادا ئەوکاره ئەنجام بدم که تۆ دەتەويت. ئیوه شارەزای نوژدارين، تۆ ئەشیت له ماوهى پرۆسهکهدا گیانت بسپيرت».

لهوکاتهدا ميتردى هاورييهکم وهزيرى ناوخو بوو، خەرجى بليت و تيجوونى کهينوبهينهکهى گرتهئەستۆ: له مهقاديشو بۆ رۆما، له رۆماشهوه بۆ فرانکفورت لهگەڵ گەرانهوه. پاش قسهکردنى له تەك ئاموزايهکى که وهزيرى حکومهت بوو، عەدەنیش پارەى بليت و خەرجى ههمان گەشتى بۆ داينکرا. من تيليجراميمکم نارد بۆ ئاموزاکەم، واتە بۆ ئاسلى، بهويپيهى شوى کردبوو به پياويكى ئەلمانى و له شارپيکى بچوک بهناوى لوراخ دەژيا. وهك دوو خوشكى يەکتر ونکردو باوهشمان بهيهکدا کردو سلاومان له يهکترى کرد. ئاسلى وتى «تۆ، له ئاميزى گرتم، ههروهکو خۆت وههايت و هيچ نهگوراوى! ئەرى عەدەن تۆ هېشتا له تەك ههوادايت؟ باشه ئەوه چەند سالا پيکهوهن؟»

له ماوهى 70 کيلۆمەتر ريگای پاسدا بهرهو فرايبورگ له تەنیشت عەدەنهوه دانیشتم، دەترسام لهوهى کيشهى تەندروستيم بۆ دروستبووه و زۆر له خەمى ئەوهدا بووم. کاتيک پيکهوه له ئۆدېسا خویندکار بووين، ئاسلى هههميشه دەيووت «ههوا تۆ زۆر شيلگيريت»، رەنگه راست بکات.

گەشتىنە بىنكە تەندروسىتىيە كە ۋە پەرسىتارىك سەرى پاك تاشىم. گىرام ۋ رەتمەكردەۋە تەماشى ئاۋىنە بىكەم: ئەگەر مەن نەتوانم تەماشى خۆم بىكەم، ھەمەن نەتوانم لە داھاتوى خۆم ۋ ئىانى ماۋەم بىۋارم. بىرم دەكردەۋە، ئەگەر ھەم لاشەكەم دەبەنەۋە بۇ مەقەدىشۇ ۋ مەنلەكانم ۋ خزم ۋ دۆست دەيانەۋىت سىمام بىىنن. مەگەر دەيانەۋىت ئەم شىۋەيەيان لە يادىت؟

بۇ بەيانى دواترو ئەۋكاتەي پەرسىتارىك مەن دەگۈستەۋە بۇ ژوروى نوژدارى، ەدەن لەناۋ ئاسانسۇرەكەدا لەپالا جىگەۋەكەمەۋە ۋەستابوو. بەكرزى پىئوتەم «نامەيەكەم بۇ نوسىۋىت». كاتىك دەيانگۈستەمەۋە بۇ ژورۋەكە خۋىندەمەۋە: خەمى ھىچت نەبى، تۆ نامرىت. بە داخەۋەم كە دەبىنم تۆ نەخۇشەيت، بەلام لاى خوا دەپارىمەۋە كە سەلامەت رىزگارت بىت. كاتىك دەمخۋىندەۋە لاشەم سوک ۋ دلم ئاسودەي تىدەگەر، بۇ ساتىك ۋەھا ھەستەمەكرد ھەموۋ ئىانم رىك ۋ دروست رەۋتى كرىبىت ۋ چ خەۋشەيكى نەبىت.

كاتىك چاۋمەكردەۋە تەنھا خالىكى بچوكى سىۋو خالىكى بچوكى رەشم بىنى. بەردەۋام چاۋم دەتروكاند تا خالىبوم: خالە سىبىيەكە پزىشكى نوژدار ۋ خالە رەشەكەش ھاۋسەرەكەمە. ھىچ ئازارىكەم نەبوو. ۋەختىك پزىشكەكە بۇي رۈندەكردمەۋە چى روۋىداۋە، ھەستەمەكرد سەرم بە تەۋنىكى تەنك پىچراۋە: ۋەختىك گرىكەيان لىبردبوو پىستەكەشيان لەگەلدا لادابوو، ناچار لە لاى چەپم ھەندىك پىستىان برىبوو تا ئەۋلاكەمى پى سارىژ بىكەن.

ەدەن ۋ مەن زىكەي دوو مانگ لە ئەلمانىا مەينەۋە، تا چاكبوۋمەۋە. لەۋ ماۋەيەدا ئاسلى پرچىكى سەختەي بۇ كرىم، بەلام مەن برىارمدا لە چىكىك لە سەر بىكەم نەك ۋەك كەسىك خۆم بىۋىنم كە مەن نىم. شەۋان لە تەك ئاسلى ۋ مېردەكەي ھەلدەستەين ۋ تۋىژمان لە سەر بارودۇخى سىاسى سۇمال دەكرد. ئاسلى ۋتى «ئەۋ ۋلاتە چۆلەۋانىيە، ھىچ شىتىكى بۇ ئىۋە تىدا نىيە».

دەبىۋىست مەن فىزاكەم درىژبىكەمەۋە ۋ مەندالەكانىش رابىكىشمە ئەۋى. لە كاتىكدا ەدەن ئەگەرەكەي ھەلدەسەنگاند، مەن دەستەجى رەتمەكردەۋە، يادمخستەۋە كە ھاۋىنى سالى 1969، ۋەختىك خۋىندكاربوۋىن ۋ بە

گەشتىك چووين بۇ لەندەن چىم پۈتتۈبۈ. پىموت «بۇنى سىلگابىم لە جوانى شە قامى ئۇكسفوورد پىيەسەندترە ، ھىمام بە گوندىكى كەمدەرەمەتى دەورى مەقادىشۇ كرد. ولاتەكەى تۆ جوانە، بەلام ئەوى من باشتىنە».

ئاسلى سەرى راوہشانىدو وتى «حەوا تۆ بە راستى كەللەپرەقى».

«من بەوشىۋەيە تەماشى ناكەم». وتەكانى ئەيىپوم لە يادبوو كاتىك نزاى بۇدەكردم: كچم تۆ لە سەر ئەم خاكە دەبىتو كەشىش بىزارت ناكات. بۆكۆتايى سالى 2006، ھەردوو بەرەكە لە ناو مەقادىشۇدا دەجەنگان؛ خەلكى بىتاوان لە شەپرەكە ھەلدەھاتن، ھەرچەند ژمارى ئەمجارەيان مەزەندە نەدەكرا، بەلام جارىكى تر دەگەرەنەو بە ئەفگويى روود. لە تەنىشت ئەو توندوتىزىيەو، وەھا دەردەكەوت كە ئەسوپىيەكان نەگبەتپىيەكى ترىشيان ھىنابوو، ھەندىك جۆرى ژەھريان پىيوو. نازانم داخۇ لە گوللە يان لەو بۆمبانەدا كە بەكارىان دەھىتان، گومان وابوو كە شتىكى فوسفورى سپى بوو، زۆر ژن لەو سەرۋەختەدا ھاتنە لامان و منالەكانىان لە بارچووبوو. لاوازەكانىان دەھاتن و ھەلژنابوون لە خوین، تۆقىبوون، بەرلەوہى جەنگ بوەستىت دوو ھەزار ھالەتى لەوجۆرە ھاتن و لە نىكەوہ بىنىمانن. من و ئامىنە ھەموو شەويك چارەسەرمان دەكردن بۆ ئەوہى خوینبەربوونەكەيان بوەستىنن، بەيانىنىش پاسەوانەكان دەچوون بە شوین تەرمى ئەو ژنانەدا دەگەرەن كە نەگەشتىبوونە لای ئىمەو بەدەم رىگاۋە گىانىان دەرچوو بوو.

لە بەرەى «ICU»، مىلىشيا بە ھىزەكانىان، واتە ئەلشەباب، دەھاتن و بە شەقامەكاندا دەگەرەن، دەيانوت «ھىي گەنجە مسولمانەكان، دەتانەوى بېرۇن بۆ بەھەشت؟ ئەمرو ئەو بەختە ھاتۆتە پىش! وەرن لەگەل بىباوہرەن—گالۆ—بجەنگن!» مندالانى قۇناغى ناوہندىش ھەموو رايانندەكردو دەيانوت «من دەمەوئىت بچمە بەھەشت! من دەمەوئىت بچمە بەھەشت! پىباوہكان مەشقىان پىننەدەكردن، بەلكو تەنھا تەفەنگىان دەدايە دەستيان: ھەر كلاًشىنكۆف، كلاًشىنكۆف، كلاًشىنكۆف. پاشان دەيانوت وەرن بېرۇن بۆ جەنگ دژى گالۆ!» گروپىك منداللا باركرابوون لە ئۆتۆمبىللىك بۆ

كوشتنى ژەنەرالە ئەسيوپپىيەكان، ھەرچى بەناو-سەربازى لەمجۆرە ھەبوو، بە گەلەكوشتار تياچوون. يەك كەسيان نەگەرانەوھ.

ھەوالى جەنگ رۆژنامەنوسانى پەلكيشكرىد بۆلای ئىمە. زياتر لە ئۆتيلەكانى مەقاديشو دەمانەوھ، وەك ئۆتيل شامو، لەگەل ئۆتيل ناشتى؛ ھاتبوون زانىارى دەستخەن، بۆيە ھەوالدەرەكانيان زۆرجار دەيانھيتان بۆلای من. لەو رۆژانەدا رۆژنامەنوسىكى ئەمەرىكى بە ناوى ئيليزا گريسۆلد چەند جارېك سەردانى كردين. رۆژېك ئەم وینەگر سيموس ميورفيم بە تەواوى كەمپەكەدا گيپرا. بېرمە ئەو رۆژە شوئنگۆركى بۆ خەلكى نوو نيشتەجى كرديان ئەنجامدەدرا، لە ملالاوھ شوئنيان بۆدەكردنەوھ و تيكەل بەم كۆمەلاو بەوكۆلا دەكران تا پەناگەيەكيان دەستكەووت. بە ئيليزاو سيموسم وت، وەختېك تەواو دەبن بۆشاييە بەجىماوھەكان بە قاپى لاستيك دەگرىيان بەھەر شتىكى تر دەستيان بكەويت بە كارتۆنى شمەك يان جانتاي بەتالا.

دژاربوو بۆ ھەر رۆژنامەنوسىكى خۆراوايى زياد لە كاتژميرىك و دووان مېنىتتەوھ، بە سەرىك لە بەرئەوھى ئىمە نەماندەويست، پاشان لە ترسى ئەوھى بكرىنە ئامانج. كاتېك لەگەل ئيليزا گەراينەوھ بۆ نەخۆشخانەكە، ژمارەيەكى زۆر مندال شوئيمان كەوتبوون. باسى ئەو ھەولانەم بۆكرىد كە ئىمە گرتوفاھەبەر بۆ ئاشناكرديان بە پەرورەدە و خوئىدن: ئەو قوتابخانەيەى مارېنژە ئەمەرىكىيەكان دروستيانكرىد تا 1997 بەردەوام بوو؛ بەوھدا كە دە سالى بە سەر بيناكەدا گوزەرابوو، قالۆنچە و ميرووى تر فاييەر و تەختەى بارىكى بيناكەيان خواردبوو داھيژرابوو، بەلام خۆشى بۆ ماوھەكى كاتى بنياترابوو. بۆ ماوھەيەك قوتابخانەكەمان گواستەوھ شوئىكى تر، بەلام بەوئىيەى نەمانتوانى خواردنيان بۆ داينىن بكەين تا كاربەكن، ھەموو مامۆستاكەن رۆشتن. ئيليزاو دېكۆم بە تەنھا جيھيشت تا پلانى قوتابخانەيەكى نوو دايرىزن. من دەمزانى، دېكۆ باوھرى بە قوتابخانە لە ھەركام لە ئىمە زياتر ھەبوو. دلنيابووم ھەموو رېگەيەك دەگرىتەبەر تا بيخاتەوھ سەر بارى پيشووى.

پاش وینه گرتنی هه نیدیك له كامپه بچوكه كانی ئە فگۆیی، وینه گریکی سویسرایی به ناوی ماتياس بروگمان هات بۆ كه مپه كهی ئیمه. بارانی لێزمه جاریکی تر له ناسمانه وه داباری، بۆیه كاتیک له گهڵ ئامینه رویشتن تا گهشتیک به كه مپه كه دا بکهن، كه وتنه بهر ریژنه ی شهسته باران و كامپرا كه ی ته واو ته ربوو. به خوساوی گهراپه وه بۆ ژووری پيشوازی، له وێ دانیشتن و باسی ئەو گرتانه مان کرد كه دیوووی، له باره ی دۆخی سیاسی ئەندیشه نه كراوه وه دوايين، له مه ر كاری ئەو و ئیشه كه ی منه وه ئاخوتین. متیاس، وه ك ئیلیرا له ماوه ی مانه وه ی له سۆمال چهند جارێك هاته سه ردامان، شایانی باسه یه كێك له و وینانه ی له كه مپه كه گرتی له تایم مه گه زیندا بلاو كرایه وه.

راپۆرتتوسێکی لۆس ئەنجلس تایمز له وه ختی به سه ر كرده وه ی مندال له خۆشه كاندا سه ردانى ئیمه ی کرد، پیکه وه له سه ر قه ره و ئیله یه كى گه وه پالمان خستبوون و هه ریه كه و له سه ر به تانییه ك راکشابوو. ئەو باشتین كاریك بوو بتوانین بۆیان بکهین، ته خته خه ومان نه بوو بیخه ینه خزمه تیان، سه ره وه ختی بارانیش دایکیان به سه ریاندا ده چه مینه وه تا ته رنه بن. ئەو رۆژنامه نوسه دوو رۆژ له گهڵ من مایه وه، هه رچی من ئەنجام ده دا، ئەو ده ینوسى. وه ختیك پشکنیم بۆ سکی مندالێکی توشوو به سکه چوونی سه خت ده کرد، ئەو ته ماشای ده کردم. نیشامدا چۆن ده توانم بلیتم كه گوشار خسته سه ر سکی مندالی توشوو گه لێك باشه.

پرسی «باشه تۆ بۆ لێره ده مینیتته وه؟»

پیموت «ئهو خه لکه ره شوپووته ده بینى؟ چۆن بتوانم به جیانی به یلیم؟» وتم كه كورپیکم كوژراوه، پاشان خۆشم ئاره زوی مه رگ ده كه م. به لām تۆ بپروانه ئەو خه لکه، وێپای ئەو هه موو ژانه ی هه یانه كه چی هه ر مه راقیان له ژيانه، ده زانم ده توانم به چه شنیک كۆمه كیان بکه م.

ئهو راپۆرتنوسه بابه ته كه ی سه رله به رى له ژیر ناو نیشانی (پێودانگی پزیشك مرۆڤبوونیه تی)، بلاو كرده بووه وه.

كاتیک بۆ یه كه مجار بینیم دلّم به خۆم ده سوتا، بیرم له و گرییه (دومه له) ده كرده وه كه له سه ر ما هه بوو، خه یالی ئەو هه موو چه ره مه سه رى و بیده ره تانییه م

دەکرد که بینیبووم و چه شتیبووم. بەلام وه ختیک که وڤه خویندنه وهی هه لوئستم گۆرا. راپۆرتنوسه که پرسوچۆی لای هه ندیک نه خوش کردبوو، «به رای توو خامی پزیشک چۆنه؟» ژتیک وهلامی دابوووه، «خاتون سازنه، ئیمه لیره که سی تر شکنا بهین ممانا رپۆیت».

پیویکی ئه مەریکی بابه ته کهی خویندبووه وه و هه رچۆنیک بوو ژماره کهی منی پهیدا کردبوو. ویستی هه و له کاغان هه لسه نگینی و به جوریک پشتیوانیمان بکات، چه کیکی 200 دۆلاری بو ره وانه کردین. دواتر زانیمان په نجا که سی تر په یوه ندییان به رۆژنامه نوسه که وه کردبوو نیازی خویمان بوو هاریکاری پیشاندابوو. ده توانی وینای ئه وه بکهیت که په نجا کهس له وسه ری دنیا وه ئه م نیازه یان هه بوو؟ ئه و دوو سه د دۆلاره سه ره تای دامه زراوه ی حه واهه بدی پزیشک بوو، ئه و ریکخراوه ی دیکۆ له جورجا دايمه زراند.

ئیلزا به هه والی خو شه وه په یوه ندی له گه ل دیکۆ گرتبوو: پئی وتبوو پاره ی پیویستی بوو بینا کردنی خویندنگه به کی دوو کلاسی کۆکردۆته وه. ریکخراوی تریش په یوه ندییان پیوه کردین بوو دامه زراندنی خویندنگه ی گواستراوه له خیمه و کابینه دا، به لام مه یلی دروستکردنی ته خته ره ش و کورسی دانیشتیان نیشان نه دابوو، گه رچی قوتابی ئه مه شی پیویسته. من پیموتن «ئیمه ده مانه ویت قوتابخانه که مان له و قوتابخانه به چیت که له جیهاندا هه ن، به پیچه وانه وه ئه گه ر ئه و پیداو یستیانه نه بیت، مه گه ر قوتابی چۆن ده توانن ئه و شتانه بنوسن که ده یانه ویت بینوسن؟»

دوا جار توانیمان شتیک بنیاد بنیین که ده مانزانی درپژه ده کیشیت: دوو ژوورمان به خشت بینا کرد، هه ندیک ته خته مان بوو دانیشتن سازوچۆر کرد، پاشان هه ندیک ته خته ش وه ک میزی نوسین. دوو مامۆستا له ناوچه که وه، گه رچی به شیوه ی تاییه ت کاریان ده کرد، به لام له به رامبه ر بره موچه یه کی که م قایل بوون بین و له وی وانه بلینه وه. ئیستا پیکه نیمن به ئاههنگی کردنه وه ی قوتابخانه که دیت، چوون ئاره زومه ند هینده زۆربوون شوینی هه موویان له سه ر کورسی دانیشتن نه ده بووه وه. ناچار مامۆستا و خویندکاره کان له ده ره وه داده نیشتن و ده یان خویند.

بەشى بىستو سى
دەريايەك لە پيويستى

روژیک ئامینه روشت بۆ مه قادیشو، تا بزانیئت ناتوانین هیئیکی ئینته رنیئت له کهمپه کهدا بکهینه وه. له کاتیکیدا به بازاری به کاره دا سورابووه وه گروپیک پیاو رایانگرتبوو، عه بایه کی ره شی قورسیان بۆ دریزکردبوو. پینانوتبوو «له بهری بکه»، هه رچه ند ئامینه زوو هه لچوو هه له شه یه و سوکایه تی پیکردبوون، دوا جار هیچ چاره به کی نه بوو، ناچار له بهری کردبوو گه رابووه وه مالن.

له ماوه ی سه رده می ربه ره چه کداره کاند، ده مانینی دوو به ره جه نگیان ده کرد: یه کتیکیان شکستی ده خوارد و نه ویت هه ژمونی ده کیشا، به لام نه و گروپه به ناو-ئاینیه ی ده یانویست بینه سه ر ده سه لات، جیاوازبوون، هه رشیانده کرد، گوشاریان له سه ر خه لک داده ناو شیرازه یان به چه شتیك ده کرد، من پبشتر نه دیتبووم نه خویندبوومه وه. به ناوی خوداوه، به بی رپیدان و روخسه ت هه لیانده کوتایه سه ر مالن، نه مه ش شتیك بوو قورئان خو ی یاساگی کردبوو. پاشان نه گه ر ژنیکیان بینایه به بی چارشپو، ته نانه ت نه گه ر له ژووری دانیشتن به ته ک مناله کانیشیه وه بووايه، لیانده دا. تیناگه م مرؤف چوئن ده توانیئت وه ها بیربکاته وه، که جل و به رگ نه شیئت بیانبات بۆ به هه شه ت. قورئان ده فه رمویت، خودا به ئاگایه له وه ی چی له نیو دلئاندا هه یه. هه موو شتیك له دلئانه وه دپت.

چه ندی نه م خه لکه ئاینیه گه شه یان بکردایه، هه موو که سیك و هه موشتیك گومانی خوژئاوایی یان پالپشتی خوژئاوایی له سه ر بووايه ده که وه ته بهر هه ره شه و مه ترسی: نه گه ر که سیك مه شقی سه ربازی بکردایه یان په یوه ندی به حکومه ته وه هه بووايه، ده گونجا بکوژریت. ته نانه ت مامۆستایانی قوتابخانه ش هه ره شه یان له سه ر بوو سزابدرین، نه گه ر شتیکیان فیری قوتابیان بکردایه به ده ر له وه ی بجه نگیان به ناوی خوداوه. نه م هه لویسته پرپوچ و بیمانایه! خودا ژیان دروستده کات، نیازی به ئیوه نییه تا خه لکی ناپیویست بۆ بکوژن. پیاوه ئاینیه کان بانگه شه ی نه وه یان ده کرد که باوه ره کانی ده ره وه ی ئیسلام

جياوازن، بەلام ھەموو ئاينەكان ھەمان فەرمان و راسپاردە دووپات دەكەنەو؛ مەكوژن، درۆ مەكەن، دزى ئەنجام مەدەن. ھىچ شتتىكى وەھا نەنوسراوھ بلىت شكاندى ئەم رىسا ھەرە گرنگانە ئىوھ دەخاتە بەھەشتەوھ.

ئەم پياوانە ھەولياندا بەكىك لەو كورانەى لای ئىمەبوو بە ناوى ئىسماعىل، ھەلبىگىپنەوھ، خىزانەكەى لە كۆلىرايەكى كوشندە قوتارىان بووبوو و ھاتبوون بۆ لای ئىمە. باش پەرەردە كرابوو، بە ھىز بوو، زۆرىش زىرەك بوو. كاتىك دەنگۆكەمان بىست پىشنىارى كارپىكان خستە بەردەستى، بەو ھىوايەى لە چوارچىوھى شوپنەكەماندا قەتس و سەرقالى بكات. ئىسماعىل خۆشى لەوھ دەھات، كە وەك يارىدەدەر لە نەخۆشخانەكە كاربكات، ھەموو رۆژىك دەھات بۆ لای ئىمەو وەسفى ھاوپىكانى دەكرد. دانى پىدادەتیم كە سەرھتا جەھوكردى سەخت بوو. مەن دەبوو مەشقى پىدەم چۆن جەھوى پەتا بكات: پىموت «تۆ سەرھتا لىرە دەستەكانت بە كلوراو دەشۆيت، گەرنا نايىت پرۆپتە ئەو ژورەوھ».

دىكۆ دەستى بە كاركردن لەگەل ئىسماعىل و پۆلىك لە ھاوپىكانى كرد. ماپەى خۆشچالى بوو، چوون ئەوان گەلىك تامەزرۆ بوون، بە پەرۆشىكى زياترەوھ لەوھى خويىندكارىك ھەيەتى ئىشبان دەكرد. مەشقى سىستىمى چاودىرى بىنىنى نەخۆشى پىدەدان، ژوورىكى نۆ جىخەوى نىشاندا بوون كە خۆى دەستنىشانى كرددبوون گواپە پىوستىيان بە چارەسەرى خىرا ھەيە. كاتىك لە كاتى راپەراندى ئەركەكانياندا دەبوون بە روانكەى كارمەنديان دەپۆشى، لىرەوھ ھەستىيان بە گرنگى پتر دەكرد.

رۆژىك كچىكىيان ھىنا خويىنى مندالدىنى بەربووبوو؛ وەختىك سكىمان پرى بىنىمان خويىنىكى زۆرى لەبەر رۆشتبوو. يارىدەدەرى پەرستارەكان ھەوالەكەيان بىست، بە ھاوپىكانيان راگەياندا، ئەوانىش لەبەر دەركى نەخۆشخانە رىزيان بەست و دەيانويست خويىن بەخشن. ئىمە دەمانزانى

ئەو كورانهى لە كەمپە كە گەورە بوون تەندروست، دەمانزانى ھەندىكىيان
خوینى ھەمانجۆريان ھەيە. لە دەستى ئەوان دوو لیتر خوینمان بۆ ۆەرگرت؛
كاتىك كچە كە چاكبوو ۆە، باوكى بزنىكى بۆ ھىناين، ئىمەش سەرمانپرى و
پىكە ۆە لە تەك خوینبەخسەكان خواردمان.
پیاو ۆە كە دەيوت «شۆرباكە بخۆن منالەكانم، ئیو ۆە متان گەلئ بەختەو ۆەر
کرد».

بە ۆەدا كە گەنجینەى خوینمان نەبوو، ئەم كورانه بوو ۆونە بانكى خوینى
ئىمە. دەزانن، ئەوانیش ۆەكو ئامینە دەستبەجئ دەیانویست ھاوكارى بكەن.
بۆ ۆونە یەكئك لەم گەنجانە بیست و پینچ سالىكى تەمەن بوو، خوینەكەى
A- بوو، ئەمەش جۆرىكى گەلئك دەگمەنە. ھەركاتئك دەمبىنى، یەكسەر
دەستى دەخستە پىشەمەم، دەيوت «دۆتۆرىسا، من ئامادەم».
پىدەوت «خۆ نامەوئت بتكوژم رۆلەكەم، ئۆ ئىستا خوینى خۆت پىدام».
ئەوان لە ئیو سەركدەكانى ئىمەدابوون، چونكە پاش پانزە سالا جەنگى
ناوخۆ، جموجولئ نەرىتى كۆمەلگەكەمان بە تەواو ۆەتى گۆرا: ژن و گەنج
ھەموو شتىكیان بەرپۆەدەبرد و بەجئ دەگەیان، چون پیاو ۆەكان زۆریان یان
كوژرابوون یان ھەلھاتبوون، لە دەرەو ۆە جەنگیان دەکرد، یانیش لە تاراوگە
بوون و كارى بازركانیان ئەنجامدەدا. بەو پىئەى ئەو پیاوانەى لە نىشتمان
مابوون ۆە ھەلى كار لە بەردەستیان ئىجگار كەم بوو. مالم ۆە بۆئەوان تەنھا
سەرچاوى جللەوگىرى بوو، ئاكامیش بەو ۆەگەیش دەكەوتنە ئیدانى ژن و
خیزانەكانیان، دەیانویست خاوەندارى بكەن، فەرمان دەربكەن. ناتوانم
ئەژمارى ئەو خانوانە بكەم كە توندوتیژى بەربادى كردن، كاتئك براو
مامى ژنى تىھەلدرائو بابەتەكەیان دەبیست، زۆرجار خیللەكەیان دەھىنا تا
شەر لەتەك مئردەكەى بكەن، دەبوونە ماىەى گرتى زیاتر بۆ دالانەكانى
كەمپەكەى ئىمە.

په پره ویکي نويمان دهمه زرانند: هيچ پياويک بوی نيه له هاسره ره که ی بدات. رينمايي پاسه وانه کانم کرد ده ست له سه ريپچی خيزانی هه لگرن و ياساشکينان بخه نه ژووری گه نجينه که، ټيمه ټه ويمان وه ک شتيکی له بابه ت زيندان به کارده هينا. پاسه وانه کانی من هه موو گه نج بوون، کتومت هاوته منه ټه وانه بوون که قوټبه ستیان ده کردن جياوازيان ته نيا ټه وه بوو که ټه مان ده يانزانی چوون مامه له له گه ل خه لکی بکه ن. له وه خه لکه يان ده پرسى که ده يانگرتن، «باشه کارى وه ها بوچی ده که ن؟ ټه و ټنه خو مندالا نيه، که سيکی ته و او بيگه يشتوو. ده زانیت چی باشه و چی خراب، ليگه رچی قسه ی خو ی بکات».

پياويکيان ده ستگيرکرد، هه ره له سه ره تاوه له ناوچه که ی ټيمه ژيا بوو. چوار ژنی هه بوو، گه نجه که يان ټيره یی پيردبوو، زورجار دهمه وه رى له گه ل کردبوو. هه موو هاوسیکانيان بو له و مقومقوی نيوان گو ی ليبوو، ديويان چوون هه لچوو بوون و له يه کتر گه رم و توره بوو بوون تا ټه وه ی پياوه که لي دا بوو خستبووی داریکی بو هه لگرتبوو دارکاری کردبوو. که سيک گريان و رو رکه ی ييستبوو و بو يگيرامه وه چی گوزه رابوو، ئيدى مينش يه کيتک له پاسه وانه کانم نارد تا ده ستگيرى بکه ن.

به چاوى توره وه وتی «دوټوريسا، ده ته ویت چی بکه يت له نيوان من و هاسره ره که مدا؟»

وتم «نابيت ليبيده يت. تو ده زانی که ټه و زور لاوازه. مه گه ر ده ته ویت نيشانی بده يت که تو به هيزيت؟ ټيمه له ميژه ده زانين که تو له ټه وه به هيزتريت».

ټه و کابراه به دريژايی ټه و پاشنيوه روپه له گه نجينه که دا له نزيک منه وه وه ستابوو، هه موو ساتيک پيمدا هه لده شاخا، «ټه وه کيشه ی تايبه تی ټيمه يه، تو ناييت خو تی تيهه لقورتيتيت».

وتم «دەستى تېۋەردە دەم، تا ئەۋكاتەى تۆ لەم شوپنەى ئىمەدا بىت من لە ھەرشتىكىدا رووبدات دەست ۋەردە دەم».

ئەو گەنجە، خۇدا يارمەتى بدات، خۇدا خۆى بىبە خشىت. كاتىك برسى بوو، دەمىك مندالەكانى دەمردن، من خۆم شوربام پىدەدا. لەۋكاتەدا يەكك بوو لە پىشتىۋانە گەۋرەكانى من. ئەو رۆژەى سەرۆك بووش ھات ئەو ھەستايە سەرپى، گەرچى باقى خەلكەكە لەو ناۋەدا لالاۋپالا كەۋتېۋون، چاۋەروانى خواردىيان دەكرد. وتى «رۆژباش جەنابى سەرۆك، ئىمە خۆشەختىن! ئېۋە بەخىرھاتن!» ئىستاش بەرەنگارم دەبوۋە، دەپوت «حەۋا لىمان بۆتە پۆلىس. ھەر كاتىك پىۋىستت بە حەۋا بىت، ۋەك ئەۋە وايە بۆ گۆرستان بچىت».

پاش ئەۋەى ماۋەيەكى لەزىنداندا بەسەربرد، دەرفەتتىكى بۆ رەخسا تا ھىۋرو ئارام بىتتەۋە. ۋەك ھەموو ئەۋانى تر ناردم بە داۋىدا پىموت «ئەگەر بەردەۋام ھەر لە خىزانەكەت بدەيت، ئەۋا بړۆ بۆ ناۋچە گوندنشىنەكان، يان بړۆرەۋە بۆ ئەۋجىيەى لىۋەى ھاتۋى، ئىمە ناتوانىن لىرە لە خۇمانت بگرىن.» پىموت، توندوتىژى كەس ناھىيىتتە سەر رى راست، تەنانتە مندالىش...

بە درىژايى چەند سالا جۆرى جياۋزى پىكىدادان و گرژيمان بىنى، گەلىك ئەرگومىنت كە ۋەھا دەردەكەۋتن رىگەچارەيان نىيە، بەلام ئەگەر ژىر بەكاربھىتت و بتوانىت رونكردنەۋە بە زمانىك بدەيت كە خەلك تىتبىگەن، ھىۋاش ھىۋاش دەست دەكەن بە قىۋلكردىنى.

شەرى نىۋان (ICU) لە تەك حكومەتى سۇمالى بە پالېشتى ئەسىۋىيا درىژەى ھەبوو، خۆتەقاندنەۋەى زۆرو ھىرش لە گۆرپى بوون. بۆ مارسى 2007، لانىكەم 365,000 كەس بە ھۆى جەنگى ئەۋ داۋىيانەۋە لە مەقادىشۆ ھەلھاتېۋون، ژمارەى ئەۋ كەسانەى لە زەۋىي 1,300 ئەيكەرى ئىمەدا ھەبوون، نىكەى 50,000 كەس دەبوون، ئەمە ژمارەيەك بوو كە ھەرگىز بە خەيالماندا نەھاتېۋو. خەلكىكى ھىند زۆر لەگەل مندا بوون كە نەتەۋە يەكگرتوۋەكان

رووبه ره که ی ده ور به ری ناونا ناوچه ی حهوا عهبدی، ئەم پانتاییه کامپی دیکه شی له خو ده گرت.

ئەوی جاریک له سه ره تە ی -1990 هەکان تووشی شوکی کردین، کاتیک ئیمه له گەل نزیکه ی 460 خیزان ده ژیاين، به راورد به وهی روژانه نزیکه ی نه وه ده خیزان ده هاتنه لامان و هه موو هه له اتوو ی جهنگ بوون، شتیکی ئەوتۆ نه بوو. ئەم خه لکه هه موو ئینجیکی زه ویه که یان ده گرت، ته نانه ت ئەو شوینانه شی مردوو هه کامان تیدا ناشتبوون. پیاویک وتی «ئیمه ده بی ت بژین»، کێ رازییه له وێ خیمه هه لبدات. له راستیشدا، هه ق به ئەو بوو. هه راسان به ده ست پیداو یستی و به ده ست مهینه تی خه لکی تره وه، خه لکه که خه مگرتوو و پشو و براو بوون، کاتیک هه ستیان ده کرد کۆمیته که بریار یکی هه له ی داوه، نا ره زایان گه یاند بووه به رده م جیخه وه که م.

من و گه وره کان بریارماندا زه ویه که بکهینه حه وت به ش، به گوێره ی خه رج کردنی ئاو، کۆمیته که مان کرده حه وت گروپ، هه ر گروپیک کاری ناوچه یه کی به رپوه ده برد، لانیکه م ژتیکی تیدا بوو، پیاویکی به ته مه ن، له ته ک کوپیک یان کچیکی خوار 18 ساله. به مشپوهیه دانیشتوانی کامپ ده یانتوانی په یوه ندی له ته ک سه ر کرده کانیا ن بگرن و په یوه ندییا ن پپوه بکه ن، هه رکه س بیویستایه ده یتوانی بوچوونی دروست بگه یه نیتته به رپراسانی کار به ده ست. بو نمونه، گه نه جه کان له هه موان پتر خو یان فیدای کاره که کردبوو؛ کاتیک باوه ریا ن به شتی که ده کرد، ده هاتن به رگریا ن لپده کرد! هه ستی دادپه روه ری لای ژنان زۆر جار تیژتره له هه مان هه ست له لای پیاوان، به وه پپیه ی پیاوان پتر حه زیا ن له که نارگیرییه له بری یه کلا کردنه وه ی ئاریشه کان. بو خو شم حا لی بووم که ژنان پتر خو یان ته رخان کردبوو، سه ر راست و ماندونه ناس بوون له چاو هه ندیک پیاو. نه ده چوون قات بجوون، یان هه ول بده ن فیل و گزیم لئ بکه ن به وه ی شتیکی نادروستم پیلین.

رۆژيک پياويك به ناوى فهيسه لا هات بۆ سەردان؛ نوينهى ريکخراوى پزىشکانى بېسنور بوو له سويسرا. به بارهه لگريک ته خته خەوى لاستىکيه وه گه پرايه وه، به شى پيوست بوو بۆ ئەو مندالانهى له دەرە وه و له يه کهى چاودېرى ئيمه دا دەژيان، ههروه ها چەند چاره به کى هيدراتى بۆ دۆزينه وه تا مثالان له نه خوشى وشکبوونه وه بپاريزين. له کاتى خويدا سه روکى ريکخراوى چاودېرى ته ندروستى پزىشکانى بېسنورى هينايه لاي ئيمه، تا بارودوخه که هه لسه نگينى. بۆ شوينىک ده گه پان له ئەفگويى تا کارى تيدا بکهن، به لام ئيستا ئيدى روونه پيوستمان به چەندىک کۆمهک ده بيت.

گروپنيکان، نه خوشخانه يه کى کراوه يان له يه کيک له ژووره کانى ئيمه دا، دامه زران. ئيمه شتيكى ئەوتۆمان شکنه دهبرد له پاي هاوکارى پيان بدين، به لام ده مانتوانى ئاسايش، شويى خاوين بۆ خه، ئاوى پاك، به ئەندازەى ئەوهى هه مانبوو خوراکيان بۆ دابين بکهين. دوو ئە پارتمانم بۆ دابينکردن، هه ريه که يان، شويى خه، به فرگره، ميژى نوسينى تيدا بوو. ئامينه ش چيشته ئينه ريکى بۆ گرتن تا هه رچى ئاره زو ده کهن بۆيان ساز بکات: کوللهى دهرىا، ماسى، هيلکه، نانى به يانى، برنج، ماکه روئى.

هه ماهه نغيه کى سه رهنچراکيش بوو. ريکخراوه پزىشکيه که موچهى به دېکۆو ئامينه ده دا، ئەوان کارمه ندى نه خوشخانه کهى ئيمه، هه ندېک له پاسه وانه کان، نزيکهى بيست و پينج که سى تر و کارگوزارى پزىشکه که لاي ئيمه کاريانده کرد، به کارده هينا. جياوازي به رچاو و دياربوو: له پر خه لکى ناوچه کهى ئيمه ژيانيان تيه گه پرايه وه، پاره يان ده ستهکوت نان و به رگى پيپکرن، ته نانه ت به شى چاودېرى ته ندروستيشى ليیدهن.

کارى کارمه ندانى کۆميتەى چاودېرى ته ندروستى ئەوه بوو که رۆژانه به چوار ئۆتۆمبيله وه به که مپه کهى ئيمه و چەند که مپيکه ناوچه که دا بسورپينه وه، بۆ ئەو مندالانه بگه رپن که بيده ره تانترين. له حالیکدا خانه خويى هه ندېک له

كامپه كانى تر دژى ئەمه دەوستانه وه، ئيمه به گروپه كامان دەوت، ميهربان بن، شيرين زمان بن، بلين، «مامه گيان ئيمه هاتووین ئيره بينين، ده مانه ویت کۆمهك پيشكەش بکەين».

سهربارى ئه وهش هه نديك له خاوهن كه مپه كان هه ر به ره له لستيان ده كرد: «ئه گه ر ئەم ريكخراوانه بيانه ویت کۆمهك به كه مپه كه بکهن، بۆ خۆيان دینه ئيره». له م حاله تانه دا تيمه كه ی ئيمه ده بووايه پاره بده نه خاوهن كه مپه كان تا سوپړك به ناويدا بخۆن و نه خو شه سه خته كان بدۆزنه وه.

له سايه ی هاوکارى ريكخراوى پزىشكانى بيسنوردا، ده مانتوانى روبه پرووى پيوستى گه وره بوه ستين. بېرۆيه كى به رپوه بردنيان له ژووریکى لای من دروستکرد، له شوپنیک جوان و رهنگين بوو، باخچه يه كى پر گولاو گولزاريش حه وشى بۆ ده كرد. هاوكات دوو ژوورى پشکينيان له تهك ده رمانخانه يه ك بينا کرد. ئاشپه زخانه يه كى ترى شوڤر بالينا مان دروستکرد، تا سكرسييه تى بنبر بکەين لای ئەو منالانه ی كه هيشتا ده يانتوانى شتيك بخۆن، وه لى ژماره يان گه ليك زۆر بوو.

به مجوره به ته نيشت ناوه ندى چاره سه رى كۆليراوه، كه نه خو شان يه كى سه د قه ره و پله يى بوو، ريكخراوى پزىشكانى بيسنور ناوه نديكى ترى كرده وه بۆ چاره سه رى ئەو منالانه ی نه خو ش بوون، برسى بوون. بېر مه ده سه به جى دوو نه خو شمان له ده ستدا. كچ و كوړك بوون، هه ريه كه وه سى سايك ته مه نيان بوو، به لام كيشيان له خوار پينچ پاوه نده وه بوو، واته كيشيان له منالیکى ته ندروستى تازه له دايكبوو كه متر بوو. هه ولمانده دا كه م كه م و له ريگه ی بۆرييه وه خواردن بۆ گه ده يان بنيرين، ئەمه هه موو ئەو كاره بوو كه ئيمه له ده ستمان ده هات.

مانگى كانونى يه كه م، من و ديكو بانگه يشتكران بۆ جنيف تا به شداربين له رووداوى هاريكارى نيونه ته وه يى دواى هيرشه كانى 11 ئەيلولى 2001ه وه. گه يشتين و به فرياكه وتين له ئوتيل كريستال بچينه نيوتوتيله كه مان كاتيک

ديتمان ويّنهگري ھاورپیمان ماتياس ھاتووه بۆ لامان و شوكلاته‌ی سويسرايى بۆ ھيناوين! به ريکھوت ئۆفيسى ريکخراوى پزىشكانى بېسنور رايانگرتبوو، بېيانوتبوو كه ئيمه‌ش دېين. له باوه‌شم كرد، خۇشحالبووم كه له ولاتى خۆى بېيىنم؛ بۆ رۆژى دواتر بردىنى بۆ رستورانتيكى قه‌شه‌نگ له ناوه‌راستى شارى جينقدا.

پاش سالانپكى زۆر له ناوخۆى سۆمال، سه‌راسيمه‌بووم به‌وه‌ى له شارپكى گه‌وره و خاويندا قسه‌مده‌كرد. ئۆتۆمبېله‌كان زۆر گۆرابوون، سه‌رم له‌و روناكييه‌ دهرنه‌ده‌چوو كه به‌سه‌ر شه‌قامه‌كانه‌وه ده‌گه‌را. وتم «ئيوه‌ خه‌لكينه، تۆ دېكۆ له ئەمريكاوه ھاتوى، ماتياس تۆش له سويسراوه، به‌لام من 20 ساله‌ له ئيو چلاوچپوى سۆمالدا دېم و ده‌چم. من ھه‌رگيز شتى له‌مجۆره‌م نه‌ديوه». نه‌ختيك پيم پېكه‌نين، پاشان ده‌ستيان گرتم، ئەو شه‌وق، باق و بريقه‌يان بۆ رونكردمه‌وه. كۆبوونه‌وه‌كه گه‌لكه‌ خه‌لكى ولاتانى جياوازى له خۆده‌گرت، ھه‌موو باسى ئەوه‌يان ده‌كرد كه له كاتيكدا خه‌لكى يه‌كتر ده‌كوژن، ئەمان چۆن پرون و ھاوكارى شوپنپكى له بابەت سۆمال بكه‌ن. كه‌سيك پرسى، «ستراتيزى ئيوه چييه؟ له كاتيكدا ئەم خه‌لكه‌ ئەو بيانپانه ده‌كوژن كه ھاتوون كۆمه‌كيان بكه‌ن». پيموتن «سه‌ره‌تا من ده‌بېت دانوستان له تەك كۆمه‌لگه‌كه‌دا بكه‌م، ئيوه ده‌زانن ئەم باند و خه‌لكه‌ به‌دكارانه له ولاتانى تره‌وه دانه‌باريونه‌ته ولاتى ئيمه. ده‌بېت كېشه‌كانى ناوه‌وه‌ى كۆمه‌لگه‌كه‌ چاره‌سه‌ر بكه‌ين، ئەو خه‌لكه‌ به‌ئېنينه سه‌ر ئەو باوه‌رەى رېزى ئيوه بگرن و متمانه‌تان پېيكه‌ن، پاش ئەوه ھه‌رگيز بېزارتان ناكه‌ن و ناتان ره‌نجينن».

ئەو شه‌وه و كاتيك ھه‌مووان بۆ خوانى ئيواره چووينه‌ دەرەوه، من و دېكۆ گه‌نگه‌شەى پلانى گه‌رانه‌وه‌مان ده‌كرد. من وتم كه ده‌مه‌ويت بچم بۆ دوه‌بەى، له وى پزىشكېكم ده‌ناسى ده‌يتوانى پشكنينيك بۆ ئەو دومه‌له‌ى سه‌رم بكات. يه‌كېك له‌و بپاوانه‌ى له تهنېشتمانوه‌ه دانېشتبوو، پزىشكېكى ئەسيوپى بوو

کاری له گه ل ریکخراوی پزیشکانی بیسنور ده کرد، پیش گفوتوگۆکه پیشنیاری کرد داخۆ ده توانیت هیچ کۆمه کمان بکات.

پیموت، «فیزا بۆ ئیمارات به پاسپورتی سۆمالییه وه ئاسان نادریت».

پرسی، «بۆچی ده چن بۆ ئه وی؟»

وتم «به ره له چهند سالیك نوژداری سه رم کرد، دومه لی هه بوو، ئیستا هه سته ده کهم دانه به کی تر دروستبۆته وه».

بۆ روژی دواتر ئه وه پزیشکه میهره بانه هه موو شوینکاریکی ریکخستبوو بۆ من پشکنینی کۆمپیوته ریم بۆ ئه نجام بدهن؛ پزیشکیکی سویری ناسراوی ئه وه که له سۆمال کاری کردبوو، گریه که ی ده ستیشانکرد. من به بینینی ده ره نجامی پشکنینه که خه م دایگرتم، دیکۆش گریا. هاوړی تازه کاها ن گه لیک راست و ره وان بوون. بۆ ئه وه ی دنیابین داخۆ گریکه مه ترسیداره یان نا، ده بوو نوژدارییان بکردایه، ئینجا به وه دا باشتین نوژدار تا شه ش هه فته ی تر ئه م ده رفه ته ی بۆ نه ده ره خسا، من ده بوو بگه رییمه وه.

ئه م هه واه خروشانیکی به وجود هینا، له سه ر ریکه ی گه رانه وه مان بۆ ئۆتیل له خۆم ده پرسی، باشه من کاریکی دروستم ئه نجامدا به وه ی سه ره تا هاتم پشکنینم کرد. به دیکۆم وت «بۆ من مردن کاریکی ساده یه»، هه رچه ند سالانیک تیه پریبوون، به لام هیشتاش به شیک له من نه یده ویست به بی کوره که م بژی.

به لام دیکۆ هه وسه له ی بیستنی ئه م قسانه ی نه بوو، به ره له ئستی کرد، وه ک ئه وه ی کچه کانم زۆرجار ده یانکرد. هه رزوو پاش ئه وه زانیان ریکخراوی پزیشکی بیسنور پیشنیاریکی به خشدانه ی کردوه: به وه دا که من مرۆفدۆست بووم، نوژدارییه که م بیه رابه ر بۆ ئه نجامدرا. وتم خوا گه وره یه. ئه م وه لامه م له شوینی خویدا بۆ هات.

بهشی بیستو چوار
نهوهیهکی نوئ

له مانگی کانونی یه کهم که له گه‌ل دیکۆ گه‌راینه‌وه بۆ کهمپه‌که، هه‌وال و زانیاری له مه‌ر باری ته‌ندروستی من گه‌یشته‌وو و بلا‌وبه‌وه‌وه. خه‌لک که‌وتبوونه قسه‌وباس. پیاویک به‌ ئامینه‌ی وتبوو «ته‌گه‌ر حه‌وا به‌ریت، ئه‌وا ئه‌م کامپه‌ ده‌بیته‌ مالی خزم و خویشه‌ نیرینه‌کانی».

بۆ ئه‌م کاته‌ ئامینه‌ له‌سه‌روبه‌ندی پیکه‌ینانی خیزانی خویدا بوو. له‌گه‌ل فه‌یسه‌لا هه‌وسه‌رگه‌ریان کردبوو؛ کاتیک له‌ جنیف بووین زانیان که‌ چاره‌پروانی له‌ دایکبوونی مندالی خو‌یه‌تی. ئامینه‌ لێ پرسیم «باشه‌ دایکه‌ خه‌لک چۆن ده‌توانن ئه‌م قسه‌ پوچ و بێمانایانه‌ ب‌لین؟ ئه‌مه‌ چ ئاینیکه‌؟ له‌ کو‌ی شتی وه‌ها ره‌وايه‌؟» وه‌ک ده‌زانن ئامینه‌ دایکینکی به‌هیز گۆشو په‌روه‌رده‌ی کردبوو، له‌ دهره‌وه‌ی و‌لات به‌روانامه‌ی خویندنی هینابوو. هه‌یچ ئه‌ندیشه‌یه‌کی له‌سه‌ر ئه‌و یاسا دژواره‌ی شه‌ریعه‌ له‌ باره‌ی خاوه‌نداریتییه‌وه‌ نه‌بوو که‌ خانه‌وه‌ده‌که‌ی منی له‌ که‌ناری تیکشکان نزیکه‌کردبووه‌وه‌.

من پارێزه‌ره‌که‌م بانگ‌کرد و پیکه‌وه‌ وه‌سه‌یتنامه‌یه‌که‌مان نوسی، ئه‌مه‌ شتیکیبوو ته‌مه‌نیک بیرم لیده‌کرده‌وه‌. دیکۆ گه‌واهیده‌ری من بوو، ده‌گه‌ریا کاتیک من ناوی خۆم ده‌نوسی و روومکردبووه‌ کامپه‌یه‌که‌ که‌ ساته‌که‌ی تو‌مار ده‌کرد. وتم «هه‌موو ئه‌م زه‌وییه‌، بست به‌ بستی ئه‌م خاکه‌ مو‌لکی کچه‌کانه‌».

مانگی داها‌توو گه‌رامه‌وه‌ بۆ جنیف، دیکۆ له‌گه‌لم بوو، به‌لام ئامینه‌ له‌گه‌ل ستافی ریکه‌راوی پزیشکانی بێسنور مایه‌وه‌، چاودیری ئاسایشی که‌مپه‌که‌ی ده‌کرد. من له‌ نه‌خۆشخانه‌ی جنیف به‌ده‌م بیستنی خویندنی قورئان به‌ ده‌نگی دیکۆ هه‌واش هه‌واش چاوم لیکنا. کاتیک هۆشم هاته‌وه‌به‌ر گه‌یه‌که‌ لابه‌رابوو.

له‌ کاتیکدا ئامینه‌ی گۆشی ته‌له‌فۆنه‌که‌ی له‌ نزیکه‌ ده‌مه‌وه‌ گرتبوو به‌ ئامینه‌م وت «هۆیۆ من باشم. هه‌ست به‌ هه‌یچ ژان و ئازاریک ناکه‌م». ده‌نگی شه‌که‌ت و هه‌راسانیم بیست ده‌یوت، ئه‌و دوانیوه‌پۆیه‌ سه‌دان خه‌لک پیکه‌وه‌ هاتوون، بۆ خاوینکردنه‌وه‌ی گشتی و نو‌یژ و زایان بۆ کردوو. ده‌گه‌شامه‌وه‌

و ده‌سه‌سامه‌وه کاتیک بیرم له کچه‌که‌م ده‌کرده‌وه له وئ، وا سکی که‌م که‌م
گه‌شه ده‌کات و چاوه‌کانی فرمی‌سکیان تیزاوه، شیرینی شیر بو خه‌ک دینی و
سوپاسیان ده‌کات.

به‌لام هه‌مووان بو من نه‌ده‌پارانه‌وه. ده‌مانزانی که پیاویک هه‌یه راپورت بو
بیرووی سهره‌کی ریکخراوی پزیشکانی بیسنور دنوسیت و ده‌لیت، «پشتیوانی
حه‌وا عه‌بدی مه‌که‌ن.» خپله‌که‌ی ئه‌و سه‌روکاری بازرگانیان ده‌کرد له ته‌ک
ریکخراوه ئی‌توده‌وله‌تییه‌کانی هاریکاری؛ ئه‌و پاره‌ی ریکخراوه‌که‌ی بو خووی
ده‌ویست، بو‌یه منی به‌وه تو‌مه‌تبار ده‌کرد که فیلا له ریکخراوه‌که ده‌که‌م و
پاره‌که بو‌خوم ده‌به‌م. من هیشتا له واده‌ی چاکبونه‌وه‌دا بووم که نوپنهری
ریکخراوه‌که هاتنه‌لام و پرسیان، بابه‌تی ئه‌و نامانه چیه. وتم «درۆیه، ئه‌وانه‌ی
کاری له‌مجوره ده‌که‌ن ده‌یانه‌ویت کاریان ده‌ستبه‌ک‌ویت». ئه‌و پیاوه‌ی ئه‌م
نامانه‌ی نوسیوو روژیک هاته‌لام، له کار ده‌گه‌را؛ چونکه ده‌مانی خوینده‌واری
نییه و درۆزنه، ره‌تمکرده‌وه به‌کرپی بگرم.

له ریگه‌ی کومیته‌که‌وه نامه‌یه‌کم ره‌وانه کرده‌وه و نوسیم: «ئه‌گه‌ر له
ماوه‌ی 24 کاتمیردا ئه‌م نامانه رانه‌گرن، ئه‌وا من هه‌رگیز ناگه‌رپیمه‌وه و ئیوه‌ش
هه‌مووتان کاره‌کانتان له ده‌ستده‌ده‌ن.» کاتیک کومیته‌که روشتبوون بو لای
ئه‌و کابرایه و هه‌ره‌شه‌یان لیکردبوو، ده‌ستبه‌جی نامه‌یه‌کی تری بو من و بو
ریکخراوه‌که‌ش نارد‌ه‌وه: «دایه‌ حه‌وا ئیمه‌ ده‌زانین تو دایکی سو‌م‌الی‌ت؛ ئیمه
ده‌زانین تو له ماوه‌ی ناره‌حه‌تی و نه‌هامه‌تیدا ئالتونه‌کانی خو‌ت فرۆشت.
ریکخراوه‌که و خاتو حه‌وای پزیشک کاریکی گه‌لینک باش ئه‌نجامده‌ده‌ن.»

خه‌لکی ناو ده‌سته‌ی نوسینگه‌ی ریکخراوه‌که دوشدامان. یه‌کیکیان خه‌نده
گرتی وتی «خاتو حه‌وا، تو به‌یه‌ک زه‌نگ هه‌موو شتیکت ئاوه‌ژووکرده‌وه.
ئه‌وه‌که‌سانه‌ی ده‌یانوت تو‌م‌الی هه‌ژاران بو‌خو‌ت ده‌به‌یت، وا ئیستا به‌دایه‌ حه‌وا
بانگت ده‌که‌ن.»

ئەنجامى پشكىنەكانم ھاتنەو، پزىشكى نەخۇشپىھەكان داواى كۆبۈنەنەوھەيەكى لەگەل پزىشكى نوژدارى من و پزىشكى شىرپەنچە كىرد. ھەرچەند گرىكە نەخۇشى شىرپەنچەيى نەبوو، بەلام نەخۇشپىھەكى نەگرىسى خانەيى بوو لەسەر پەردەى مېشك. پېشنياربانكرد چارەسەرىكى تىشكىي ئەزمونى وھەرىگرم، رېژەى دە لەسەد لە برى پېشنيازكراو زياتر بوو، بەوھىواپەى چىتر نەگەرپتەوھو سەرھەلنەداتەوھ. پارچەپەك لەو گرىپەيان دەناردە تاقىگە بو توژئىنەوھى وردتر، ھاوكات پرۆسەى چاكبوونەوھى ميان پاش تىشكلىدان لە شاشەو غايشدەكرد.

ئەو شەو لە ئوتلىك راکشابووم و ئاورم لە دىكۆ داپەوھ. من مەينەتى زۆرم دىبوو، پاشان ئەم پېشنيارەش ماناى سى مانگ دوورى لە مالا، لە كار و ئىشەكەم، لە كچە دوگانەكەمى دەگەباند. پاشان تەندروستى خۇشم با لەولا بوەستىت كە دەبوو لە خەمى دابم: ھەرچەند پزىشكەكان بەلئىيان پىدام كە تواناى ھۇشى و ژىرىم پاش نوژدارىپەكە وەك خۇى دەبىت چ زىانتىكى پىناگات، بەلام دەشيا ئالۆزى بکەوئتە پرۆسەى چارەسەركردنەو، بە تايپەتېش چارەسەرە ئەزمونىپەكە. خەم بەرۆكى گرتبووم، ھەولمەدا ژىرانە لە سەرما پرسەكە بەلاپەكدا بخەم، بەلام ئەمجارە تەنھا نەبووم: وتم «دىكۆ ئەگەر ئىستا ئىرە بەجىپھىلەم و بگەرپمەوھ نىشتەمان، من ھىشتا زىندوو دەبم و ھاوكارى نەدار و دەستكورت دەكەم، بەلام ئەگەر ئەوان ئەو ئەزمونە لەسەر من تاقى بکەنەوھ و رېگەپەكى نوئى بو چارەسەرى نەخۇشپىھەكە بىننەوھ، ئەوا لە داھاتوو كۆمەكى خەلكى زياتر دەكەم».

دىكۆ ھەناسەكى قولى ھەلكىشا. وتى، «برىارىكى گەلك سەختە»، ئىتر من جارىكى تر لە سەرما كەوتەوھە مشتومر لەگەل خۇم، بىرم لە كارەكەم دەكردەوھ بو ماوھى ئەو ھەموو سالە. من زەويپەكەم بەخىشپوو بە خەلك، ھەموو كاتى خۇم بو ئەوان تەرخانكردبوو، تەواوى ژيانم فېدا كىردبوون. كاتى ئەوھ ھاتبوو لاشەميان پىبەخشم، ئەمە كارىكى پرمانا دەبوو.

رۆژی دواتر دۆكۆمپننته كانم واژۆ كرد، رېكخراوه كه ژوورپكيان له نزيك ناوه ندى نه خوښخانه بۆ گرتين و له گه ل دېكۆ له وى ماینه وه. بۆ ماوه ی سى مانگی دواتر، من و دېكۆ له ئۆتيله وه ده رۆيشتين بۆ ناوه نده كه تا چاره سهره تيشكيبه كه م وه ربگرم. هه رچه ند چاره سهره كه بۆخۆ به ئازار و وه رسكه ر نه بوو، ده موچام نه ختيك هه لئاوسا به جوړېك هه نديكات چاوه كانم ديارنه ده مان. ماتياس هات بۆ سه رداغان تا هاوكاريمان بكات، هاوكات گه لېك هاوالاتى سۆمالىي تاراوگه ش ده هاتنه سه ردان و ديدنه يمان، ده يانوت كه بۆم ده پارينه وه و نزام بۆده كه ن. هه رچه ند لاواز و بيهيز بووم، به لام به ديداريان هه ر شاد و به خته وه ر بووم؛ باسى رابردوى جوانى و لآت و ئامانجه كانم هيژو تينيان تيده گه راندم، ته نانه ت ئه گه ر بۆ به يانيش به خه به ربها تميابه و سه ر سه ري نه كه م پرى پرچ و تاله موو بوايه.

رۆژيک خه ديجه ی خوشکم ته له فۆنى کرد بۆ ژووره كه مان، وتى، «خوشكى من زۆر له خه مى تۆدام!»

وتم خه ديجه «من كارى خۆم ئه نجامداوه، تۆ و مندا له كانتم گۆش و گه وه ر كه ر. نياز م به ريز و هاوكارى تۆ هه بوو كه وه رمنه گرت. بۆيه ئاگادارى خۆتبه، هۆشت لای من نه ييت.»

خه ديجه كاتيک ئه مه ی بيست گريا، وتى «مه به خشه خوشکم، مه به خشه». ده مزانى رۆژيک ديت ئه م گه فتوگۆيه دريژه پيده ده ين، پاشان خوښحالبووم كه به سه رى كرده مه وه، به لام له سه ر جيخه وه كه مه وه و له و ساته دا، هيچ وه لامتيك ده ست نه كه وت.

له م سه روبه نده دا بانگه يشتكرام بۆ خه لاتيك له جقاتى سۆمالى له جنيف وه ربگرم؛ به وه دا جقاته كه مه يلىكى تايبه تيان به لای خي لدا هه بوو، ره تمكرد وه به شدارى بکه م. رېكخه رى بۆنه كه، هاواری لي هه ستا كاتيک ئه مه ی بيست، به لام من پيدا گر بووم. وتم «سه رى خي لايه تى ئاماژه يه به ئاستى نزمى مرو فايه تى.

ئەم بىنا جوانانە، رېگە خاۋىن و روناكەى كوچەكان، ھى ئىوھ نىن. كەسكى تر خاۋەنى ئەمەيە. ئەوان ھاتوون ئەمانەيان بۆ ۋلاتەكەيان بىناكردوۋە نەك بۆ خىلەكەيان. ئىوھش دەبىت فىر بىن و ھەمان كار ئەنجامبەدەن و خزمەتى ۋلاتەكەتان بكنە».

دېكۆ و ماتياس رۆيشتن بۆ ژوورى پېشوازى، روومالى كارو چالاكىيەكانى ئىمەيان پىگەياندىن. لە وى ژىتىكان بە ناۋى كلېر-لىس درىفيوس دىتوۋ، مېنىش بەر لە چەند رۆژىك چاۋم پىيكەوتبوۋ؛ ئەو ژنە و ھاۋەلانى ھاتن بۆ ئوتىل بۆلای ئىمە و ويستيان من بىين، چونكە فىلمىكى بەلگەنامەيان لەسەر ناۋچەكەى ئىمە بىينبوۋ. دەستەبەجى كلېر-لويس چوۋە دلّمەۋە، ژىتىكى بە ھىز و دلّسۆز بو، كەمىك لە من بە تەمەنتر بو، ۋەلى زۆر سەرقالى كارى پەنابەران بو لە جىنىف. ئەو شەۋە من و دېكۆ بانگھىشتكر تا پىكەۋە سەردانى ناۋەندى كامارادا بكنەن، ناۋەندىكە پالېشتى و ۋانە فىرى ژنانى پەنابەر دەكات، لە ئىۋياندا گەلىك ژنى سۆمالىش ھەبوون و لە وى دەژيان.

كاتىك لە دەرگاۋە چوۋىنە ناۋ كامارادا، ھەستەم بە تىن و گورپىكى نوپكرد لە خوۋىندا كەۋمە جمان. شوۋىنىكى بى كەم وكورى بو! لە گەلىك ژوورى جىاجىادا مامۆستاي تايەتايان ھەبوۋ لەگەل ژنان لەسەر بابەتى زمان، كۆمپىوتەر، دروومان كارىان دەكرد. لە بەشىكى ترى ناۋەندەكەدا، ژوورى موبەق ھەبوۋ لە وى ھەر ژنە و خواردنى نەتەۋەيى خوۋيان سازدەكرد. سى كەس—يەكىكان سۆمالى بو—كارىان لەسەر پرسى تىكەلبوون و يەكگرتن دەكرد، بىدەرۋەست لە مەش مندالى ھەرسىكان پىكەۋە كايەيان دەكرد و دەچوۋنە خوۋىندنگە. من خۆشچالبووم لە وى بىم، بىينم ھاۋرپى باشم ھەيە، زۆر غەربىي مالمۇۋە و نىشتمان ناكەيت، كاتىك خوۋىندكاربووم جارىك بەۋ ھەستە ژيام. جارىكى تر خەرىكىووم ئەۋ ھەستەم ئەزموندەكردەۋە.

ۋتم «كلېر-لىس، ئىمە دەبىت ئەم كارە لە كەمپەكەى خوۋماندا ئەنجام بەدىن».

وتى «هەولئىكى لەگەل دەدەين».

دېكۆ نەيدەويست پېمبلىن كە ئامىنە لە ژېر بارگرانىدا، لە ناو تەپوتۇزدا، لە بارودۆخى نەخۇشدا زەجرى زۆرى كېشابوو، بەلام من هەلومەرجى ئەوم بە ھۆى تەلەفۇنئىكەوۋە زانى كە پياوئىك لە كەمپەكەوۋە كەردى. وتى، «تۆ ئاگادارى كچەكەت ھەيت؟ دووچارى نەخۇشىيەكى سەخت ھاتوۋە!»

وتم «كچەكەم بۆ بانگ بكە»، ۋەختىك ھاتە سەر ھىلا، دەنگى گران و نەفەسى قورسىم بىست.

وتى «دايە نازانم، دەلېن لە وانەيە تووشى ھەوكردىنى سىيەكان ھاتى». رېكخراوى پزىشكانى بېسنور رېوشوئىنى گرتەبەر تا ئامىنە بە فېرۆكە بېن بۆ نەخۇشخانەيەكى فەرەنسى لە جىبوئى؛ كاتىك گەشتە ئەوئى و من لە تەك پزىشكەكى قسەمكرد، تىگەشتىن كە ئامىنە ھەمان ئەو ھەوكردەنى توشبوۋە كە لە كەمپەكەدا بىلابوۋەوۋە. پزىشكەكە ترسا مولولەكانى خوئىنى گىرابن، ھەرۋەك ئەمە نەخۇشىيەكى سەخت و دژوارە. پاشان ئەو دووگانىش بوو. كۆرسى چارەسەركردنم وئلكرد، لەسەر جىگاگەم ھەستامەوۋە ويستم بچم بە ھانايەوۋە. كاتىك من بەجىمھىشت تەندروست بوو، كەچى ئىستا لەگەل ھەلمژىنى ھەر نەفەسېكدا ژانئىكى زۆرى دەچىشت. ھەپاسەبووم كاتىك بىرم لەو ھەلانەدەدەكردەوۋە كە ئەنجامم دابوون. ھىشتا شىنى كورەكەمم دەكرد، كەچى وا دەمىنى ژيانى كچەكەشمى ھاتۆتە سەر، گيانى لە مەترسىدا بوو. بەبى ئامىنە چۆن بتوانم بژىم؟

بە پزىشكەكەمم وت لە جنىف «ئىرە جىدئىلم. كچەكەم دووگانە و نەخۇشە، پزىشكەكەكى دەلئىت رەنگە دووچارى گىرانى مولولەكى خوئىن لە سىيەكانى ھاتبىت». وتى «تۆ نەخۇشكى دۆخت لەو خراپتەر. ئەگەر پشكىنىيان بۆ نەخۇشىيەكەكى كەردبىت و دەستىشانىيان كەردبىت، ئەوا ئەو چاكەدەبىتەوۋە. تۆ دەبىت بىنئىتەوۋە».

که وځه مشتومپر له گه لى، وتم باشته بۆمن خۆم بدهمه بهر مه ترسى مردن، من که ژيانىكى دريژ ژياوم. پرواى پيښنام که مېنمه وه، ئيدى بۆ دوو ههفته دى دانىشتم و خهفته تم بۆ خوارد. ده ميکى ته نها دوو چاره سه ريم مابوو، زانيم گه شتيک له جنيف بۆ نايروبو و له ويوه بۆ جيوتى هه يه.

له پزىشکه که م پرسى، «ده شيت له روژيکدا دوو جار تيشکم ليدهن، جار يک به يانى و جار يک پاشنيوه پو؟ تکا ده که م کار يکى وه هام بۆ نه نجامبدهن»، خو شبه ختانه رازييوو، ئيتر منيش بليتى روژى دواترم برى بۆ جيوتى.

ئه و چاره سه ره تيشکيه لاشه ي سور سور کرده وه؛ وهاى ليکردم لاشه م بۆنى ناخوشى ليبييت. مووى ئه و به شه ي سه رم هه رگيز جار يکى تر نه روايه وه، کاتيک بۆ ماويه کى زور له بهر خوړ ده بووم، هه ستم به لاوازي سه رگيژ خواردن ده کرد، ته نانه ت له هوشخۆم ده چووم، پيمو ابوو به هوى ئه و تيشکه زياتر وه بيت که له خوړه که وه وه رنده گرت به م دوخه ده گه يشتم. له وکانه دا، من نه گويم به مه ترسى نه به ده رته نجام نه ده دا. ته نها ده مويست که چه که م بينم.

بينى ته واوى ده موچاوى جوان و قه شه نگی له فرۆکه خانه، پريکردم له هيو او شادى، چوون ئه وى من وينا م کردبوو له گه ل ئه وى بينم گه ليک جودابوون. بۆ ماويه ک پيکه وه له و شاره گه رمه دا ماينه وه، دوا جار له 12 حوزه يران منداليکى کورى به هيژ و ته ندروستى بوو. به ياده وه رى کوره که مه وه ناومان ئه حمه د.

سه رم شوړ کردبووه وه بۆ سه ر ئه حمه دو وتم «چه ند کاتژميژ و چه ند مانگ چاوه ريم کردى؟ دره نگ ها تى، لى سوپاس بۆ خوا دوا جار تو ليره يت».

به وچه شه نى چاوديري ئامينه ي خوشکم کرد، ئاواش چاوه ديري ئامينه ي کچم کرد، روژانه سه روپيم بۆ ليده ناو پيمده دا بيخوات، گلاسيک روئى زه يتونيشم ده دايه بيخواته وه. پاش نو مانگ له هه لگرتنى ئه حمه د پيويستى به وه بوو بحه سيته وه، هه ستيکات وزه و هيژى خوئى بۆ ده گه رپته وه. به

داخه وه نه يتوانی بۆ ماوه يه کي زۆر بحه سيته وه. دوو ههفته بهر له هينانه وهی
ئامينه زانيمان که دیکۆ بانگراوه ته وه بۆ وهرگرتنی ئه نجامدانی تاقیکردنه وهی
وهرگرتنی مافی هاوڵاتیوون له ئه مه ریکا. نه يده تواني وه ها دهرفه تیک له
کيس بدات، بۆيه دهسته جۆ له که مه که وه گه رابوو وه بۆ ئه تله نتا. به وه دا
که گريه ستي ئيمه له گه ل ریکخراوی پزیشکانی بیسنور ئه وه بوو که لانیکه م
يه کتيک له ئه ندامانی خيزانه که مان ده بێت له کامپ بن. من و ئامينه به فرۆکه
له جيبۆتیه وه گه راپانه وه مه قاديشو، بۆ ئه م کاته ئه حمه د ته نها چوارده روژی
بوو.

وه ختيک فرۆکه که گه شته که ی ده ستيپکرد زۆر ترسام، له خه می ئه و ژيانه
نووی بچکولانه دا بووم که له ناو له پی ده ستم دابوو بهرگه ی که شو هه وا که
نه گریت، به لام خو شبه ختانه گه شته که مان سه رکه وتوانه ئه نجامدا. ئه و کاته
که ميک باران ده باری، بۆيه ئيمه له که شيکی زۆر فينک و خو شدا نيشتينه وه.
ده سته جۆ رو شتين بۆ نه ومی سيه می نه خو شخانه که، له وى ژورویکی بچوکی
ميوانمان هه بوو. وه ختيک بيستيان خه لکه که هه موو هاتن، ژنيک به ناوی فه يری
يه که م که سه بو مناله که ی ده رکيشا.

ها ومارکرد «ده ستي ليمه ده! ده رگا که دا بخره!»، ئیدی هه موويان ده ستیان
کرد به پیکه نين به م نه نه پيره ی که له پر و پاش ئه و هه موو ساله به ته نگ
منداله وه بوو. خو شم له ئيرو نيا که تيگه شتم و پیکه نيم، سه رباری ئه وه ش له
سه ره تا وه ريگه م نه دا هيچ ژنيک چاوديري ئه حمه د بکات. ئه و ته نها هی ئيمه
بوو به س.

پاش نزیکه ی سۆ هه فته، ئامينه پشووی له بهر هه لگيراو ده ستي کرده وه
به کار. پيوتم «ناتوانم هه روا لي ره دانيشم کاتيک ده بينم ئه و هه موو کاره هه يه
ئه نجام بدریت و خه می بخوریت». من به ره له ستم کرد، ويستم مه ساجی بۆ
بکريت، باش بخره ویت، به رده وام بیت له وهرگرتنی خواردن و ژه می تايهت

بۆماوہی چل رۆژ. کاتیکیش مکوربوو لەسەر ئیشکردن، من لە تەك مندالەكە دەمامەوہ. ئەوكاتە رۆژنامەنوس زۆردەهاتن، ھەفتەى دووجارو سیجار دەهاتن، من و ئەحمەدیش پيشوازمان دەکردن و شتیكمان بۆ پيشياز دەکردن بىخۆنەوہ.

کۆتایى 2008 لە کۆنفرانسێکدا لە جیبۆتى، نەتەوہ یەگرتووەکان ھاوکارى دامەزراندنى حکومەتێکى نوێى داو داواى کسانەوہى ھێزەکانى ئەسیویایى لە سۆمāl کرد. وەختێک سەرۆکى نوێ شەریف شېخ ئەحمەد ھاتە بىرۆى سەرۆکایەتى خۆى لە سالى 2009-دا، دادگای ئىسلامى دابەشبوو بۆ دوو گروپ؛ شەباب لەگەڵ حیزبى ئىسلام، ئەمەى دوايان سەرۆکى پيشووى «ICU»، واتە شېخ ھەسەن زاھیر ئوئیس سەرۆکایەتى دەکرد. حیزبى ئىسلام جەلەوگیری ناوچەکەى ئیمەى دەکرد، بەلام ئیمە دەمانزانى کە لە ناو خاکەکەى ئیمەدا ئەو مافەیان پېرەوانابینێت. ھەندیکیان ھەولیاندابوو ئامینە پەپرە و بکەن و پيشلین چى بکات چى نەکات، بەلام ئەم چوو بوو ھە بە گزێاندا. وتبووى «ئەمە زەوى منە، ئەوہ منم کە لێرە فەرمان بەسەر خەلکیدا دەکەم».

من پشتیوانى ئامینەم دەکرد بەوہى کە ئارام و ھێور بێت و خوێنسارد بێت، بەلام ئیمە لە ناوچەکەى خۆماندا ھەموو لەوپەرى بەھیزیدا بووین. ژمارەى ئەو کەسانەى دەھاتنەلامان تادەھات ھەلدەکشا؛ سەرژمېرى کۆتایى 209 پيشانیدا کە 90,000 ھاوالاتى لە کەمپەکەى ئیمەدان. ئەمەش بۆ من و ئامینە مانای کارى بپوچان و خەوى کەمبوو. ھەرچەند بەردەوام لە کەیسى دژوار و ئەستەم ئاگادار دەکرابو، بەلام ئەوہندە زۆربوون کە دەستبەجى لە بىرمان دەکردن، ئەو وردەکارىبەى بۆ بابەتێک توشى خەمى دەکردین، بە مەینەتى سەر روخسار و سیمای یەکیکى تر شوینى دەگیرابوہ. ئەوہى مندالان بىنى نەدارن لە ھەموو شتێک سەختەر، بە تايبەت کاتیک کە ئیمە شتیکى ئەوتۆمان شکەدەدەرد پيشانبەخشین، بەلام دەمانتوانى شتیک بکەین، ئەمانە ھەر ئەو

کهسانهش بوون که به زوویی باری تهندروستییان ده‌گه‌رایه‌وه سه‌ر باشی و جینگیری.

دیکۆ له ئەتله‌نتاوه به فرۆکه هات بۆ جنیڤ بۆ بینیم، هه‌روه‌ک من له وی سەردانی پزیشکم هه‌بوو. کاتی‌ک له وی بووین هاوسەری کلێر لیس‌م بینی، واتە جان جاڤ دریفیوس، دیکۆ پێشنیازی به‌رفراوانکردنی قوتابخانه‌ قه‌ره‌بالغه‌که‌ی بۆ دوانزه‌ پۆل خسته‌ به‌رده‌میان. هاوکات پێشنیاری ناوه‌ندیکی په‌روه‌رده‌یی بۆ ژنان، هه‌مان چه‌شنی ئەو ناوه‌نده‌ی کلێر-لیس له‌ کامارادا نیشانیدا بووم، به‌جیا خرایه‌ روو. به‌ قایل‌بوونیان له‌سه‌ر پشتیوانیکردنی پلانه‌کانی ئیمه‌ بۆ قوتابخانه‌، کلێر لویسو جان جاڤ ریک‌خراویکیان بۆخۆیان دامه‌زراند تا هاوکاری ئیمه‌ بکه‌ن پاره‌ی زیاتر له‌ سوپسرا کۆبکه‌ینه‌وه‌ به‌ ناوی ریک‌خراوی حه‌وا عه‌بدی له‌ سوپسرا. به‌ هاوکاری ریک‌خراوه‌که‌ ئه‌وه‌مان مسۆگەر کرد که‌ قوتابخانه‌که‌ بۆ ماوه‌ی چوار ساڵی تریش به‌رده‌وام ده‌بیت، پاشان مامۆستا‌کان مووچه‌ی مانگانه‌ی خۆیان ده‌بیت.

گه‌راپه‌وه‌ بۆ که‌مه‌که‌ تا بزانی‌ن بیناسازی له‌ چ دۆخ و قۆناغ‌یکدا‌یه: به‌ به‌کارهێنانی هه‌مان خشتی تۆکمه‌و به‌ هێز کرێکاره‌کاغان له‌ ماوه‌ی که‌متر له‌ دوو هه‌فته‌دا ده‌ ژووری تریان بۆ سه‌ر قوتابخانه‌ دوو پۆلیه‌ی ئیلیرا زیادکرد و هاوکات ناوه‌ندیکی په‌روه‌ردییان بۆ ژنان هه‌لچنی، هه‌مان که‌ره‌سته‌یان بۆ ئەویش به‌کارهێنا. ئەو رۆژه‌ی سه‌رله‌نوێ قوتابخانه‌که‌مان کرده‌وه‌ حه‌شامه‌تیک له‌ قوتابی کچو کوپ گ‌ردب‌بوونه‌وه‌، ئیدی گ‌رتی ئه‌وه‌مان بۆ سازبوو که‌ کام قوتابیانه‌ سه‌ره‌تا بینه‌ قوتابخانه‌که‌وه‌. له‌ کاتیکدا‌ خه‌لکیکی زۆر مشتوم‌ر و مقۆمقۆیان بوو، هه‌ولماندا قایلین بکه‌ین تا ئارامیان هه‌بیت و له‌سه‌ره‌خۆ بن. به‌وه‌ی متمانه‌یان پیک‌ردبووین چاره‌سه‌ری پزیشکی بینه‌رامبه‌ر و ئاویان به‌ خۆراپی پێیده‌ین، باوه‌ریان به‌وه‌ هه‌بوو که‌ خویندنی بینه‌رامبه‌ریش له‌ کاتی خۆیدا شوپنی خۆی ده‌کاته‌وه‌.

کاتیڭ ناوهندی پهروه‌ده‌یی ژنان کرایه‌وه، هه‌مان خواستی زورمان له‌سه‌ر بوو، نزیکه‌ی 3,000 ژن ئاماده‌یی به‌شدارییان هه‌بوو، وه‌لی ئی‌مه‌ توانای له‌ خوگرتنی ته‌ن‌ها 100 دانه‌ ژمان هه‌بوو. ده‌ستمان‌کرد به‌ رینماییدان له‌سه‌ر دروومان و کاری ده‌ستی تر، لیره‌وه ژنان ده‌یانتوانی هه‌م کاریک ئه‌نجام‌بدن هه‌م نه‌ختیکی که‌م پاره‌ وه‌چنگ به‌خن. به‌وه‌دا زورینه‌ی ژنانی که‌مه‌که‌ه‌ توانای نویسی‌ ناوی خو‌شیان نه‌بوو، یه‌کینک له‌ ماموستاکانی قوتابخانه‌ هاته‌ لایان تا ژنانی سو‌مالی فیریکات. له‌ ناوه‌نده‌که‌دا ئاشپه‌زخانه‌یه‌کی بچوکمان دروست‌کرد، کتومت وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ قوتابخانه‌ هه‌مان بوو، تا ئه‌رخه‌یان بین له‌ وه‌ی لانیکه‌م روژانه ژماره‌یه‌کی که‌م له‌ ژنان و منالان به‌شی پتویست خواردن ده‌خۆن. روژانی چوارشه‌مه‌ من نانی ئیوارهم له‌ ته‌ک ئه‌وان ده‌خوارد، ئینجا له‌ ته‌ک دایکه‌کان باسی ریگه‌ی دروستی چاودیری مندالانم ده‌کرد: چۆن به‌ر به‌ نه‌خو‌شی بگرن، بیناسنه‌وه‌ یان چاره‌سه‌ری بکه‌ن؛ چۆن فریاگو‌زاری پزیشکیی سه‌ره‌تایی ئه‌نجام‌بدن، یان چۆن خواردنی هاوسه‌نگیان پێ بدن.

هه‌روه‌ها باسی ریتوالی خه‌ته‌نه‌کردنی ژنانمان ده‌کرد، هه‌روه‌ک بو‌ ئه‌و کاته‌ بووبوو به‌یه‌تتیکي باو و به‌ربلاو، وه‌ک برینی ئه‌ندامی مینیه‌ی ژنان ناسرابوو. هه‌رچه‌ند ئه‌و کرداره‌ زور به‌توندی منی توشی ژانی به‌ سو‌یی خو‌ی کردبوو، ئه‌و ژنانه‌ی ده‌وریشم به‌هه‌مانشیوه‌، هه‌لبه‌ت پتر له‌ سه‌دا 90ی هه‌موو ژنانی سو‌مال دووچاری ئه‌مه‌ ده‌بوون، من و کچه‌کانم ده‌مانزانی گه‌ر به‌خه‌لکی رابگه‌یه‌نین ده‌ست له‌م کاره‌ هه‌لبگرن، ئه‌وا کاریکی بیه‌وده‌ ده‌که‌ین. باوه‌ره‌کانی کو‌مه‌لگه‌ هه‌میشه‌ وه‌ک به‌رد پته‌و و سه‌نگینن، پاشان زوری ئه‌و ژنانه‌ی له‌ که‌مه‌که‌ی ئی‌مه‌بوون باوه‌ریان وابوو که‌ کچه‌کانیان به‌ شونادری‌ن گه‌ر خه‌ته‌نه‌ نه‌کرابن. باوه‌ریان وابوو که‌ وه‌ک بی‌باوه‌ر—گالۆ- یان وه‌ک فه‌رامۆشکراو ته‌ماشاه‌ ده‌کرین. هه‌ولماندا جیاوازی نیتوان ئه‌وه‌ی له‌ قورئاندا نوسراوه‌ له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی دابونه‌ریتی فیرعه‌ونه‌کان و به‌ ئه‌ندازه‌ی سه‌رده‌می موسا کو‌ن بووه‌،

رونېكېينهوه. راست و رهوانترين ريگه ئهوهبوو كه ئالؤزيبهكانى خهتهنهيان نيشان بدرتت. ئهگهر قيتكهى شادهمارى خوڤن بېردرتت، خوڤيئىكى زؤرى له بهر دهروات و منداللكهش ئهشيت ېمريت. ههنديكيت به هوى درده كؤپانهوه دهمردن، بهوڤيئيهى له لمهوه ههلدهگيرايهوه، وهك دهشرانن گهلئ زنى گهنج و منال له ماوهى كاردا دهمردن. چونكه مناللكه به ريگهى دروست نهدههاته دهريئ. ههنديكجار ئيمه ژمان دههينايه ناوهندهكه تا دردهسهريبهكانى خهتهنه و كهموكورتى پيشانېدهين. ههموو سهراسيمه دهبوون، بهلام به كاوهخؤ تپدهگهيشتن.

لهگهل ئهوهى ههلومهرجى كهمپهكه سهقامگيريى بهخؤوه بينى، كچهكانم بواريان بو رهخسا ئاورپك له ژيانى تايبهتى خوڤشان بدهنهوه و خهونهكانيان بهسهر بكهنهوه. ديكؤ كهوته نامادهسازى بو گهرانهوه بو ئهمريكا، ئامينهش كهوته گهشتى بهردهوام بو نايروبو، بهوڤيئيهى له لايهك فهيسهل له وئ كارى دهكرد، له لايهكى تر دهوو نامادهى چهن دكؤبوونهويهكى ريكخراوى پزيشكانى بيسنور بيت له وئ. پاش ماويهك ئامينه برياريدا دهست له پؤستهكهى له ريكخراوهكهدا بكيشيتهوه و له نايروبو مېنيتتهوه، له وئ له نهخوشخانهى كينباتا دهستهكار بكات بهو هيوايهى دواتر بنكهى نهندروستى بو خؤى دامهزرينيتت. پيمخؤشبوو دووركهوتهوه لهو تهنگزه و ئالؤزيبهى له ناوچهكهماندا ههبوو، چوون گرفتى لهگهل حيزبى ئيسلام ههبوو. ديكؤش به وهدا كه ماويهكهى زؤربوو له مالى نوڤى خؤى دووركهوتبووهوه، ماچى مالئاوايى ليكردم. بهلئنى پيدام كه «بهووزوانه يهكتر دهبينينهوه». مينيش پيموت «ئينشائهلا».

به‌شی بیست و پنج
هیرشه‌که

پەندىكى سۆملى ھەيە دەلىت، ئەگەر مروف كارى سەخت تەواو بكات، ژيان كارى سەختەر دەھىتتە بەردەمى. خەلكى ھىمايان بەو دەكرد كە من بوو بوومە پارىزگارى شاره كەى خوم، بەلام من بىرم لە دەسەلات و ھەژمون نەدەكردو، يان لەو راستىيەى كە 90,000 مروف پابەندبوون بە منو. من درىژەم بە كارى خومدا، دەورووبەرم دەكرد، لە تەك كۆمىتەكان كۆبوونەو و چاوپىتكەوتتم ئەنجامدەدا، دەجەنگام بو پالپشتى ئەو خەلكەى زەجرىان دەكىشا.

كاتىك دەنگوى ئەو ھەمان بىست كە حىزبى ئىسلام دەستىكردو ھە شوردنەو ھى مىشكى نەو ھى گەنج لە كەمپەكەماندا و دەپاندان بەگژ يەكتردا، ئەو پەرى ھەوللى خوماند تا پارىزگار بىيان لىكەين. زورتىنى كورى گەنجمان لە كەمپەكەمان ھەك يارىدەدەرى پەستار خستە سەركار، ھەك ئەو رىگەى بەرامبەر ئىسماعىل گرمانەبەر، وپنەمان گرتن تا شانازى بە كار و بەرگرى لە نىشتەمانىيەنەو بكن. بە پىچەوانەو ھەورەكانى ئىمە، كۆمىتەكەمان، پاسەوانەكانمان، ھەولماندەدا سنورىك بو حىزبى ئىسلام دابىنن، بە ھەمان ئەو جۆرەى بو بەرھەلستى گروپەكانى تر، ئەوانەى ھوكمرانى ناوچەكەيان لە دەستدبوو يان بە دەستھىنابوو، لە دوو دەيەى رابردودا گرمانەبەر، ھەرچى بىانويستايە پىماندەدان، لە سنورى شياندا، لە بەرامبەرىشدا ھىچمان لىداوا نەدەكردن. بو ئەو ھى جارى بدەين بىلايەنن، بە درىژايى سنورەكانمان پەروى سپىمان ھەلواسىبوو.

حىزبى ئىسلام ھەرچونىك بووايە ھەر گوشارى لەسەر دادەنەين، تەشقىلەيان بە ستافەكەمان دەكرد و ھەراسانىان دەكردن، داوايان لە پاسەوانەكانمان دەكرد چەكەكانى خويان بدەن بە ئەوان. لە حالىكدا ئەمە تاكتىكىكى مەترسىدارى ئىوان گروپەكان بوو، من پاسەوانەكانم ئاگاداركدو ھوشيارىم پىدان كە ھەرگىز بە ھەا كارىك قاىل نابم. وتم شوپنەكەى من تايەتە، تەفەنگەكانىش مالى پاسەوانەكانن، ئەگەر ئەوان منيان دەپاراست، ئەو ھەلئاردنى خويان بوو.

هەندیک لە پیاوه‌کانیان ڕینگەیان بە یەکیەک لە پزیشکەکانی ئیمە گرتبوو، کارمەندیکی ڕیکخراوی پزیشکانی بێسنور بوو. وتبوویان «ئەو ژنە نزیکەی حەفتا سالاً تەمەنیەتی، بەلام بەوپیێی ئیوه پیاوی رووی قسەمان دەکەینە ئیوه، چی قەوماوه؟ بۆچی ئەو خامە وتویەتی پاسەوانەکانم، چەکەکانیان نادەن بە ئیوه؟» پزیشکەکەش بە لۆژیکی من وەلامی دابوونەوه و پیاوه‌کانی قەلس و بیئاقەت کردبوو.

لە دوانیوه‌رواندا دەهاتنە بەردەم دەروازەکە ی ئیمە، دەیانویست من ببینن و دانوستانم لەگەڵ ئەنجامبدەن. سەرەتا رەتمکردوه لەگەڵیان بدویم، بەلام کاتیک بەردەوام هەر دەهاتن، رازیبووم چاوپێکەوتنیکیان لە تەک بکەم. پاسەوان و گەورەکانم بانگکرد و لە ژووری دانیشتنی من و لەوجییەکی گەلیک میوانم بەرپێکردبوو، چەند نوێنەرێکی حیزبی ئیسلامان بینی. بەلام کاتیک دانیشتین، ئەو پیاوانە سوکایەتییان پێکردین، وتیان «دەمانەویت دەست بەسەر ئەم شویئەدا بگرین». وەها بیریان دەکردوه کە بەوپیێی ژنیک خانەخوییەتی کەواتە ئەوان ئەو مافەیان هەیه.

هیچ کەس لە بەرە ی ئیمە بە پێشنیارەکیان قایل نەبوو، پاشان من کە و قەمە مشتومری توند لەگەڵیان و ئاماژەم بە دەسەلاتی پەسپۆری و یاسایی و ئاکاری خۆمدا «من ئەمەم بە دەست و پەنجەکانی خۆم دروستکردوه، تا هاریکاری ئەو خەلکە هەژارە بکەم. من لێرە تەنھا پزیشکم. پێم نالین ئیوه بە چ بروانامە و پلەیهکی ئەکادیمییه‌وه ئێرە بەرپۆه دەبەن؟»

یەکیکیان وتی «ئیوه خەلکیکی بیگوین، ئیمە نانا سنەوه».

باشە ئەوان بە تەنیش کوشتنەوه چ کاریکی تریان کردبوو؟ ویستم بۆ ئەوگروپە ی حیزبی ئیسلام روونبکەمەوه کە خەلکی کەمپەکی ئیمە دیدگایەکی تریان هەیه لە بارە ی سەرکرده و رێبەرەوه، وەختیک دیتم ئەوان چیتەر گۆیناگرن بۆ قسەکانم، بێدەنگبووم و گەرامەوه بۆ نەخۆشخانە قەرەبالغە کە بۆ کارکردن.

دهمزانى پاش بيست سال خه لکى که مپه کهى من باوه پريان به خوځيان و به کومه لگه کهيان بو دروستبوو بوو. ئه وان سه رکړده په کيان نه ده خواست هه موو نامانجى برى بىټ له ده سته سه رداگرتن.

په کهم بانگ بو نوځوځوځيدن له ئيسلامدا، بهر له خوځو و تن ده دريت. ناسايى من له ژوره کهى خوځ نوځم ده خوځيدن و پاشان داواى نانى به يانيم ده کرد، له م کاته دا پاسه وانه کانى بهر ده روازه له قاتى خواره وه نوځيان ده کرد. به يانى 5 ئيارى 2010 خه ريکبوون نوځيان ته واو ده کرد، په کيکيان مه کالين حوسه ين بوو قورئانى پيرؤزى ده خوځيدنه وه، پاسه وانه کهى تر، عه بديسالان، به گوچانکيه وه به ده ستيکى و ته زبىحيتکيش به ده سته کهى دیکه وه بهره و لای ده روازه که ده چووه وه. له پر ئه وپياوهى تر که کارى بو حيزبى ئيسلام ده کرد، بى ناگدار کردنه وه هاته ژور. نزیکه په نجا مه تر له و دووره وه ده نگى فيشه کيکم بيست و رامکرده بهر په نجه ره که. ناوى ئه و پياوه شاراب بوو، له گه ل هاتبووه ژور ده سته جى ده ستي کردبووه ته فه کردن.

عه بديسالان پرسى «چى قه وماوه، شاراب؟ چيت ده وىټ؟ هه رچى هه يه فه رمو و بيه!»

به لام گولله ته قاندين دوايى نه هات، په کيکيان به شانى مه کالين حوسه ين کهوت. عه بديسالان له رووى سه ربازييه وه مه شقدرا بوو، خوځى خشانده ژير به چه که پاسيکه وه له و نزیکانه دا. کاتيک شاراب گولله تری ده ته قاندين، ده پينا به ئوتوميله وه، به سه ر پاسه وانه کاندا ده يگيزاندين و بريندارى ده کردن، مه کالين حوسه ين به ده سته ساغ و سه لامه ته کهى تفه نکه کهى هه لگرتوو چه ندين فيشه کيکى له سه ر دلى شارابدا ساردى کرده وه و ده سته جى کوشتى.

په کيک به پرتا و هاته لای من و هاوارى کرد «شاراب مرد. دايه حه و شاراب مرد، مه کالين حوسه ين خوځيى له بهر ده ووات!» پياوانى حيزبى ئيسلام پتر هاتنه ناوه وه و پاسه وانه کانى ئيمه يان قؤلبه ست کرد. من جار ان پيکه وه ده ميينين چاين ده خوارده وه، پيډه که نين. ئه دى ئه مرؤ چى قه وما بوو؟

به كورپه كه م وت «مه كالىن حوسه ين بهينن بو ژوورى فرياكه وتنى خيراو خوئنبه ربوونه كه ي رابگرن. ده سته جئ فرياكه وتنى سه ره تايى بو بكه ن». كئ ئەم ئاشوبه ي نايه وه؟ وه ختيك خوم ده گوړى، ته له فونه كه م زهنگى ليدا. يه كيك له به رپرسه گه وره كانى حيزبى ئيسلام بوو، پيوتوم كه پاسه وانه كانم چه كه كانيان ناماده بكه ن.

زانيم له ژماره دا كورتمان هيناوه. وتم «باشه كورم، ناماده يان ده كه م. به لام تكاده كه م، من ليره ژنى دووگيان و مندالى نه خوشم لايه، دوخيان زور ناجيگير و قهيراناوييه. هيرش مه كه نه سه رمان، ئيمه ناتوانين به رگرى له خوتمان بكه ين. هه رچى بخوازن بوتانى به جئ دئين».

گه وره كانم كوژدوه وه، هه موو رازي بووين به وه ي چه كه كانمان كوژكه ينه وه، به لام هيشتاش چاوى پرى ترسو ده ستيان هه لده له رزى. وه ك مريشكيك وه ها بووين له كولانه كه يدا به سه ر هيلكه ي ناسكه وه كر كه وتبيت، بيران له وه خه لكه نه خوشه ده كرده وه كه له نه خوښخانه بوون، له خه مى ئه وه خه لكه پيپه ناو به رگر ييه دا بووين كه له كه مپه كه دا بوون. به هيوابووين بتوانين له ته كيان ژيرانه بريار و ريكه وتنيك ئه نجامبدين.

كاتيك سى له كه سه گه وره كانى ئيمه چه كه كانيان كوژدوه وه و هينايانه به ر ده روازه كه، ئاپورا يه كه له ميليشيا روبه روويان بوونه وه. هاتبوون به هير كه مپه كه داگير بكه ن. له كاتيكدا دهنگى فيشه ك له هه موو ئاراسته يه كه وه ده بيستر، پياوه ميليشياكان گه وره كانى ئيمه يان ناچار كرد له سه ر زهويه كه پالېكه ونو خو بخه نه سه ر زهوى، سه ره تا به قوناعى تفهنگه كان تيريان تته لدان و پاشان له گه ل خويان راپيچيان كردن.

ئالاي ره شى حيزبى ئيسلام له ناو يه كه ي فرياكه وتنى به په له ي نه خوښخانه كه ماندا هه بوو، كاتيك ته قه مهنى بومبه كانيان ديوارى چيمه نتو و ئه له منيومي سه ربانى بيناي بيمارستانه كه ي ئيمه يان ده بيژا. گروييكا

له ستافه که مان ده ستگیر کران و بران بو شوینیکی تر، به ناراسته یه کی تر گواستیان هوه.

من له کاتی کدا به ژوره که مدا ده هاتم و ده چوم، گویم بو دهنگی ته قینه وه کان هه لخصتوبو، ئەم زانیاریانەم پیگه یشت. په یوه ندیم له گه ل ئامینه گرت تا پیبیلیم چی قه و ماوه، ئاگاداریبکه م له وهی نازانم داخو ده مینم یان ده مرم. وتم «تو ئیستا ئیدی بو خوت پزیشکی، خیزانی خوت هه یه، بوویته خاوه نی منالا، من شوکری خوا ده که م که تو لیره نیت».

وتی «دایه له ووی بمینه وه، له ده ستیان هه لمه یه، تو له وان به هیزتریت».

ئوه وهی پی وتم که ئه و و دیکو هه ر که س شک بهن بانگه یشتی ده که ن تا ده ستگیروییان بکات.

ئامینه سو راغی ده ره یینه ریکی که نالی بی بی سی کرد، ئەویش ده سته جی له ماوهی ساته دژوار و سه خته کانی توندوتیژی و ته قینه وه دا په یوه ندی پیوه کردم. پیموت پاسه وانه کانم چییان بو گپراومه ته وه: ئامانجی حیزبی ئیسلامی؛ په که ی له دایکبوون، په که ی نوژداری، له گه ل په که ی چاره سه ری نه خۆشه به دخۆراکه کان بوو. ژنێک که نوژداری بۆکرا بوو تا مندالی بیته و سه روه ختی چاکبوونه وهی تپده په راند و من ئەو رۆژه خۆم چاره سه ریم بۆکردبوو، هه ستابوو هوه و هه له اتبوو، کاتیک رایکردبوو برینه که ی ده می کردبووه وه، به لام ژنه که به ناراسته ی مه قادیشو روشتبوو و بزر بوو بوو. ته قینه وه یه کی تر ناوه ندی چاره سه ری کۆلیرای پیکا. دایکانی تو قا و سو نده ی خۆراکپیدانی ده رزی ده ستی مناله کانیان ده ره یینابوو تا له ترسا هه لبین. تیمه ده مانزانی ئه و منالانه زیندو نامینن.

وینای دهنگی خۆم ده کرد له زایه له ی رادیووه، هه و لندا سه رنجی ته واوی خه لکی سو مالی کیشکه م، لئیانپاریمه وه به رگری له کومه لگه ی خویان بکه ن «ئیه ئیستا ده بیستن چی ده قه ومیت؟ ئەمه کاره ساته».

دووهمی دهسترپژئی گولله هات وتم «ئهمه یان مالّه کان و کهمپه کهی کردوته نامانج». پاشان بیده نگیبوم، ههراوزه نایه کی زۆرم بیست. هاوارم کرد لهو خه لکهی به ده ورمه وه بوون تا ده رگه کان دابخهن، ده ترسام سه ربازه کان بیته ژووروه. ده رهینه ره کهی بی بی سی پرسی «هیچ روبه رو بوونه وه یه که له نیوان ئیوه دا روینه دا؟»

رۆژی دواتر هاتن و گوتیان دهستی به سه ردا ده گرین، له کهمپه که دا دهنگی ته قینه وهی زیاترمان ده بیست، پاشان پیکدادانی توندو سهخت. دواين وشه یه که له وئوه وتم ئه وه بوو که «بوّمان بپارینه وه، نزامان بوّ بکه ن».

هاورپی و ئه ندامانی ستافه که تاده هات زیاتر ده هاتن و ده یانویست کۆمه کم بکه ن هه لیبم. من ره تمکرده وه، تکام لیده کردن خوّیان زرگار بکه ن. «ئهم خه لکه ده یانه ویت من بکوژن، من نامه ویت ئیوه به م هوّیه وه بریندار بن، یان شتیکتان به سه ر بیت، بوّیه تکایه برۆن و ته نها به جیمبه یان».

گه نجیک که له مندالینه وه له گه ل یمه بوو وتی، «دایه حه وا ئه گه ر توّ پریارت داوه بمینته وه، ئه وا ئیمه ش له گه ل توّدا ده مینینه وه». من ترسی خوّم خوارده وه، هه موو پیکه وه خرپووینه وه و چاوه ریمانن.

نزیکهی دوانیوه پۆ ده وروبه ری په نجا پیاوی حیزبی ئیسلام هاتن بوّ ئه پارمانه کانی ئیمه؛ سه ره تا ده رگه ی ده روازه یان شکاند. ته قه یان له ده رگا ئاسنینه کهی من کرد و کونیککی خرپان تیکرد، دهنگی ئهم ته قوتوه مالّه کهمی هه ژاند و ده نگیکی ناحه زیان دروستکرد. نزیکهی دوانزه پیاو هاتنه ژوو و ئه و گه نجه یان دایه بهر شق و پیله قه که له ژوو ره وه مابوو وه. به ژووی جیاوازا ده گه ران و جنیویان ده به خشیه وه، به ته مابوون شتیك په یدا بکه ن و بدۆزنه وه - پاره بیت یان ئالتون. سنوقتیکیان شکاند توّوی گوّل و میوه و گیای تیدا بوو، نامینه کریبووی، پاشان ژوو ره کانی نوستن گه ران، ژیر پشتی و دۆشه که کانیان ته ماشا ده کرد.

پیاوه‌کان هاتنه ژووره‌که‌ی من و هاواریان ده‌کرد «تو قسه‌ت له‌گه‌ل میدیای دهره‌وه کرد؟» فادومه‌دوالی و چهند په‌رستاریکی تر ده‌وریان گرتبووم، تا بمپارین.

پرسیم «بو؟ ئیوه نه‌تانوت که قسه نه‌که‌م.» ده‌بوو به هیز به‌رپه‌چییان بده‌م‌وه. نه‌ده‌کرا من بترسی‌نریم و کومه‌ئیک له‌خه‌لکه‌که‌ی خوم به‌چاوی پر له‌ترسه‌وه تیمبروان.

ته‌له‌فون‌ه‌که‌ی منی برد و داوای له‌ژنه‌کان کرد تا ئه‌وانیش ته‌له‌فون‌ه‌کانی خو‌یانی پیدهن. وتی «به‌رگ بپوشه، ده‌ته‌بین بو دادگا‌که‌مان.»

وتم «من پوشته‌م. ئه‌وی له‌به‌ر مندایه، بریتیه له‌به‌رگی نه‌ریتی خه‌لکی سو‌مال». که‌میک پیکه‌نیم و وتم، «کوره‌کانم، من خو‌ناش‌زانم حیجاب بپوشم». په‌رستاره‌کانی ده‌ورم په‌چه‌یه‌کیان تیوه‌پنچام، پاشان بیده‌نگ له‌قادرمه‌کانه‌وه دابه‌زینه‌خوارو چووینه دهره‌وه، له‌وی نزیکه‌ی 150 که‌سیک خرپوونه‌وه. له‌کاتیکدا به‌ئاراسته‌ی باسیکی بچوک ده‌رویش‌تین، یه‌کیک له‌کوره‌کانی که‌مه‌که‌هاته لای منه‌وه و وتی «من له‌ته‌که دایه‌حه‌وا ده‌رپوم».

کابرای چه‌کدار نه‌بیه‌شت و به‌ره‌وه‌که‌ناره‌که‌پالی پیوه‌نا.

کوره‌که‌وتی، «ده‌ی ئه‌و دایکی منه».

رینگه‌یاندایا په‌رستاره‌کان تا ناو پاسه‌که به‌شویندا بین. وه‌ختیک بو شوینیکی نادیار به‌ریکه‌وتین، گویم له‌هاواری ماکه‌لین حوسه‌ین بوو. حیزبی ئیسلام ستافی نه‌خوش‌خانه‌یان ده‌سته‌سه‌ر کردبوو، ره‌تیانده‌کرده‌وه رینگه‌بدن بچن به‌ده‌م ماکه‌لین حوسه‌ینه‌وه—یارمه‌تی بده‌ن و برینه‌که‌ی بو‌بپنچن یانیش دهرماتیکي نازارشیکنی پیدهن.

چهند روژیک پینستر، دایکی هی‌نا بولام. له‌میرکا ده‌ژیا له‌نزیکه‌مانه‌وه، ژنیکي لاواز و ره‌قه‌له‌بوو، سیمای به‌هوی تمه‌تیک له‌به‌خیوکردنی مانگاو بز و مریشک وشکه‌له‌اتبوو. کاتیک بوماوه‌ی چهند خوله‌کیک به‌ر له‌پشکینه‌که‌ی

له گه لم ئاخوت، ده توانم بلیم زور دلشادبوو به کوره قوزه خویندهواره که ی. کوره که ی ته منی بیست و پینج سالا بوو، ژنی هینابوو باوکی دوو کور بوو. سوپاس بو خوا له م کاتهدا دایکی دهنگی قیژه و هاواری نه ده بیست.

پاش نزیکه ی 15 خوله که گه شتینه لای کومه لیک بیناو فه رما مان پیکرا له پاسه که دابه زین. له کاتیکدا به ره و ناوه وه ی یه کیک له بینا کان هه نگاومان دهنه، هه ندیک له و گه نجانیه منیا ن ده ناسی، ده هاتنه رییم و ده یانوت «ئی، به خیرییت دوتوریسا». ریبه ری کراین بو ناو هو لیک کی گه وره ی رازاوه و فه رش ریژ، دوو دوشه کیشی تیدا راخرا بوو. ئیمه له سه ر دوشه که کان دانیش تین، چه ند کاتزمیتریک پیکه وه قسه مان کرد. ناوبه ناو له لایه ن پیاوه کانه وه قسه کا مان پچرانی تیده که وت، ده هاتنه ژوور و ده یانوت «من بهرپرسی کارگرییم» یان «من بهرپرسی ئاسایشم»، وه سفی ئه رک و پیگه ی خو یان ده کرد.

له کاتیکدا ئیمه گویمانده گرت و چاوه پروان بووین، زور له خه می بارودوخی که مه که دا بووین، داخو پاسه وانه کان گه راونه ته وه؟ داخو ئه وان وه ها بیرده که نه وه که ئیمه مردووین؟ یه کیک له په رستاره نو یکان، که له گه ل من له دیگفر کاری کردوو و منی باش ده ناسی، له و کاتهدا توشی خو نیژان ها تبوو. چوو له یه کیک له پاسه وانه کان و پیی وت خو نیی له بهر ده روات، پاسه وانه که ش ها ته لای من و وتی «خامی پزیشک، ده بییت چی له و په رستاره بکه یین؟»

وتم «نازانم، ئه وه ئیشی ئیوه یه—خوتان چاره سه ری بکه ن!»
په رستاره که پالکه وتبوو ده گریا، «من دوو گیانم، وا ئیستاش به هو ی ئیوه وه منداله کم له بارچوو!»

به وه دا که نه یانده زانی چو ن مامه له ی له ته ک بکه ن، پاسه وانه کان ئازادیان کرد، په رستاریکی دیکه شیان له ته ک نارد تا هاوه لی بکات. به را کردن گه را بوونه وه بو که مه که تا به خه لکی ماته مباری ئه وی بلین که ئیمه ماوین.

وتیان سهره تا پیاوه کان خواردنیاں پیداوین و ئیمه ره تمانکرده وه بیخوین، به لام دوا جار قبولمانکرد. پاشان هه مان ئه وه پرستاره بهرگه کانی گوړی و گه پرایه وه بو لای من، وتی که مپه که هیمنه.

بو پینجی ئیواره و کاتیک بی بی سی به شی خزمه تگوزاریه کانی سو مال په خشی ده ستپیکرد، له ژووری ته نیشتمه وه ده نگی ترسای خو م بیست، تو ماری چاویکه وتنیك بوو له سهر هیرشه که. پاش چهند خوله کیک سهر بازیک هاته ژووره وه و ته له فوئیکی ده ستی پیدام. وتی «تو پشتیوان و هه واداری زورت هه یه، بیان بللی که ئیمه نه تو مان کوشتووه، نه لیمانداویت». منیش قسه م زورکرد، سهره تاش له کچه که مه وه ده ست مپیکرد.

ئامینه ده نگی زولالو بو هیزبوو، وتی «ههسته وه! خو نه ده دیت به دهسته وه! تو راستی ده لیت!»

کاتیک زه نگی بو دیکو کرد، گریا، «چیمان له ده ست دیت دایه؟» په یوه ندی له گه ل تیلزا گریسولد گرتبوو، داوای لیکردبوو کومه لگه ی نیوده وه له تی له وباره یه وه ناگادار بکات. وتی «پیوسته ده نگیان هه لپرین. ئه وه ته نها هیزه هه مان بیت».

له کاتیکدا پاسه وانه کان له دهره وه وه ستابوون، من په یوه ندیم له ته که خه لک ده گرت. ته له فونم بو ستافی نه خوشخانه کرد و له حالی ماکه لین حوسه نیم پرسی، په یوه ندی له ته که دوست و پشتیوانانم کرد تا پیانبلیم زیانم پینه گه شتووه و داواشیان لیکه م سهرکونه و ریسوای ئه وه په لاماره بدن. وتم حیزبی ئیسلام تو زقالتیک ههستی مرو فایه تی نییه. ئه وی به خه لکی تریان کردوو گه لیک خراپتره له وهی دهره ق به من ئه نجامیاند.

ده کاتر مپربوو له و بینایه دا بووین، کاتیک وتیان «با بروین». وه ختیک هه ستاینه وه، ده ترساین له وهی یان دوورترمان ده خه نه وه یان ده شیت مانکوژن. وه ختیکیش چووینه ناو پاسه بچوکه که، شو فیره که موبایله که ی خو ی پیدام. «ئه مه بگره، زاواکت سه د جار ته له فونی بو کردم».

فەيسەل پرسی، «دایە، تۆ چۆنی؟»
 وتم «باشم، بەلام نازانم بۆ کویم دەبن.»
 شۆفیرە کە پرسی، «دەتەویت بتهینهوه بۆ مالهوه؟» پاشان لێی زیاد کرد،
 «هاوکات ئیمە دەتوانین بتهین بۆ ئۆتیل یان مالی یه کیک له گهوره کاهان.»
 پاش ئەو هه مووه له دره ندایه تی، سه رم له میهره بانیه ده رنه ده کرد. وتم
 «تکایه مبه ره وه بۆ شوینه که ی خۆم»
 وتی «ئەمشه و خه وت ئەسته م ده بیته له ژوره که ی خۆت، سه ربازه کانی
 ئیمه هه موو له وین.»
 وتم «کیشه یه ک نییه، ئەوان خه لکی منن، له گه ل ئەوان ده بم.»
 کاتیک گه راینه وه، که مپه که تاریک و خامۆش بوو. پێیان وتم کاتیک ستافه که
 رۆشتبوون تا بزۆینه ره که دابگیرسین بۆ ئەوه ی ئاو و کاره بایان هه بیته، لێیان
 دابوون. پیاوه کان به دانیشتوانی که مپه که پیکه نیبوون و شوخیان پیکردبوون،
 هاواریانکردبوو، «حه وا نه ما، ئاویش نه ما.»
 وه ختیک ئاو و کاره با هاتنه وه، هه موو خه لکه که زانیان که من هاتومه ته وه.
 وه ختیک ئەم ده نگۆیان بیست ماله کانیا ن جیهیشت و هاتن بۆلای من، به لام
 ئەو پیاوانه ی له ده ره وه بارگه یان خستبوو ده سته جی ناردنیانه وه.
 له ماله که دا، ئەم ژور و ئەو ژورم ده کرد، چاوم ده گێرا به و ناوه دا و
 ته ماشای ره فه ی کتیب، میزه که م، دیواره که م ده کرد: وینه ی هه موو ئەندامانی
 خانه واده که میان شیواندبوو، به لگه نامه کانیا ن دراندبوو، سیدی کانیا ن شکاندبوو.
 دۆشه که که میان هه لدریوو، موبیله کانم تیکه تیکه کرابوون، هه رچه ند به
 چه کوشیکی ئاسنه وه به دوای قاسه که مدا گه رابوون، به لام شکستیان خواردبوو له
 دۆزینه وه ی. خویان گه یاندبووه وینه ی زانکو و له چوارچۆه گیرای کچه که م،
 مه به ستم ئەو وینانه ی له ته ک هاواریکانی له مۆسکو گرتبوونی. وتبوویان «ئەم
 خیزانه — گالۆن.»

به‌پيښه‌ی ژورره‌که‌ی خوم تیکدرا بوو روښتم بو ژورره‌که‌ی نامینه، چل پياو له وئ بست به بستیان ته‌نيبوو، هاتبوون من بپاريزن. يه کيک له پاسه‌وانه‌کان دانيشتو بويگيرامه‌وه ماکه‌لين حوسه‌ين چي به‌سهر هاتبوو. ثم به‌دکارانه بردبوويان بو شاريکي بچووکي تر له‌سهر رپي مه‌قاديښو، وتبوويان له‌وئ چاره‌سهری ده‌که‌ن. براو خوشک و مامی رايانکردبوو به‌دوايدا، به‌لام له‌وئ ديوبويان هيچ په‌رستاريکي له‌گه‌ل نيهه. هيند خوین له له‌شي روښتبوو که ته‌واو بيهيز و سووکي کردبوو. کاتيک پزيشک هات بيبييت وه‌ک عاده‌ت خزمه‌کاني له‌وئ روښتبوون. کاتيک هاتبوونه ژورر، ته‌و گريابوو ملي گرتبوو. وتي «دايه‌هه‌وا، به‌ده‌رزی شتيکيان کردبووه له‌شي. ته‌ويش ده‌ستي گرتبوو به‌ملييه‌وه و ده‌يوت (ته‌وان چاره‌سهریان بو نه‌کردم، به‌لکو کوشتيانم!) که‌وته حاله‌تی کووماوه، بو کاتزمير يه‌کيش گيانی له‌ده‌ستدا».

نه‌مزانی چي بلیم، ناچار چووم راکشام له‌سهر جي، گويم بو ته‌و ده‌نگه گرتبوو ده‌چوو به‌ناسمانا، تاق، تاق، تاق، به‌دریزي شه‌وان خه‌لکي کامپي ده‌ترساند. به‌بني پاسه‌وانه‌کامان ئيمه‌نه‌مانده‌تواني خومان به‌دزيکي ناساييش بپاريزن.

کاتيک ده‌مه‌وبه‌يان هات، هه‌شامه‌تی ته‌و خه‌لکه‌ی بو به‌يانکردم که له‌ده‌وری ماله‌که‌کو بوبونه‌وه. کاتيک چوومه‌ده‌ر و هه‌وشي ماله‌که‌که، که‌وته‌هاوار، «ده‌مانه‌ويت هه‌واي پزيشک بيبيين!» وه‌ک خو پيشاندانتيک و ابوو، ئاپوراي سه‌دان که‌سی و ته‌نانه‌ت هه‌زارانیش له‌وئ بوون. به‌وپيښه‌ی حيزبي ئيسلام جله‌وی گروپيکي به‌و ته‌ندازه‌يان پينه‌ده‌کرا، چاره‌يه‌کيان نه‌بوو جگه‌له‌وه‌ی پينه‌لای من بو ئاموژگاری. وتم «ته‌گه‌ر ده‌تانه‌ويت ريکخراو و په‌يوه‌ست بن، ده‌بيت ريان پيښه‌ن پينه‌ژوروي». پيشنيازم کرد جاري چوارسه‌د که‌س پينه‌ژوروي.

هەرچەند من لە حالەتی بەندکردندا بووم لە مالهەکی خۆمدا، بەلام لە ماوەی نیوان 6 بەیانی بۆ 1 پاشنیوهرۆ دەمتوانی سەردانکەرانی بینم. ئیلیزا پەییوهندی پێوه کردم و پرسى بارودۆخەکە چۆنە. منیش پیموت چى دەقهومیت و پێویستمان بە چیهی بۆ ئەوهی جارێکی تر نەخۆشخانەکە بکەوێتەوه کار؛ متمانەم پێی هەبوو کە ئەم بەسەرھاتە بە گوێی جیهانی دەرەوهدا دەدات. هاوکات چاوپێکەوتنم لە تەك راپۆرتنوسێکی ناوچەکە ئەنجامدا، بۆم دووپاتکردەوه کە حیزبی ئیسلام هاتووە مولکی منى داگیرکردوو، پاشان ئەو ژنە نەدار و منالە بیدەرەتانانەى ئەوان هێرشیان کردۆتە سەریان میوانى من بوون. وتم پارێزراوى ناوچەکە بەندە لەسەر لیکردنەوهی ئالای رەشى حیزبی ئیسلام و چۆلکردنى ئێرە. بەوپییهى من هێزم نەبوو تا بچەنگم، دەمتوانى تەنها سەدام هەلبێم. وهك ئە پێیۆ وتى—هەرچەند من لەشولارم لاوازه، بەلام زارم جەنگى هەزارکەس دەکات.

زۆرى پیاوهکانى حیزبی ئیسلام هەرزوو پاش پەلامارەکە ئەوێیان بەجیهیشت؛ تەنها پێنج سەرباز لە مالى من مابوونەوه. یهکیکیان وتى «حهواى پزیشک، تۆ مرۆفێکی کەلەرەقیت. گوێ بۆ ئەوه ناگریت کە ئیمە پیتی دەلێن. چاوپێکەوتن لە تەك هیچ کەسێکی دەرەکی ئەنجام مەدە».

وهلامم داپهوه، «بە تەما نیم دەستبەردار بَم»
وتى «تۆ ژنیکی پیریت—پێویستە دا بنیشیت. ئیمە پیاوین. ئیمە شیرازەمان لە دەستدایه».

وتم «تۆ پیاویت؛ دوو هیلکەگونت ههیه، دهی خرتیکیش خو دوو هیلکەگونی ههیه. پیم بلێ چیت بۆ کۆمه‌لگه‌کەت کردوو؟» «تەماشای منیان دەکرد و شوک گرتبوونی، هەرچەند ترسم دەبینی وا لە سیمای پەرستارەکان دەنیشیت، بەلام درێژەم پێدا. «من شتێک بۆ ئەم خەلکە و بۆ ولاتەکەم دەکەم. ئێوه‌ش پێویستە کارێک بۆ ئەم خەلکە نەدار و هەژارە بکەن».

تورپه بوون، وشه‌ی ناشیرینیان پیده‌وتم، به ژنی پیره بکوژی شارابی خوْیان بانگیان ده‌کردم. به‌لام هیجیان له ئاست ئه‌و هه‌موو خه‌لکه‌ک پینه‌ده‌کرا که قه‌تاریان به‌ستبوو تا بیّن و من ببینن، خه‌می خوْیانم له‌گه‌ل به‌شکه‌ن. هه‌رچه‌ند ئه‌و خه‌لکه‌ک ته‌نها ده‌یان‌توانی بلّین، «ئیمه له‌گه‌لّین، پشتیوانی له‌تۆ ده‌که‌ین، خودا له‌گه‌لّ تۆدایه»، به‌لام سه‌ردانه‌کانیان گورو تین و خوینیکی تازه‌ی له‌ده‌ماره‌کامدا جوْشده‌دا. نه‌خوْشخانه و قوتا‌بخانه‌که هه‌ر به‌داخراوی مانه‌وه، کوْمیته‌که‌ش کوْبوونه‌وه‌ی ئه‌نجام نه‌ده‌دا. ئیمه له‌دۆخی چه‌قبه‌ستندا بووین، که‌شته‌بووینه بنه‌ست، ئه‌وه‌ی وه‌ک پاشماوه له‌که‌مه‌که‌دا ده‌تبینی هه‌م‌پابوون به‌دره‌ندایه‌تیبه‌کی ئه‌ندیشه‌نه‌کراو.

رۆژنامه‌نوسه‌ خوْمالیه‌کان له‌پۆلیک خویندکاریان پرسیبوو، «ئه‌وه‌ خه‌ریکی چین؟ بوچی نارۆن بو قوتا‌بخانه؟»

ئه‌وانیش وه‌لامیان دابوونه‌وه، «ئیمه‌ خویندنگه‌یه‌کی ئازادمان هه‌بوو، به‌لام له‌وه‌ته‌ی ئه‌م خه‌لکه‌ هه‌رشیان کردوو ده‌داخراوه».

یه‌کیک له‌وه‌گوره‌که‌سانه‌ی گه‌رابوووه‌که‌مه‌که‌وتی «ده‌زانی‌ه‌وا، ئه‌م چه‌شنه‌له‌خوْپیشاندان کاره‌گه‌ری زۆر داده‌نیّت. ئه‌وان زۆر به‌داخه‌وه‌ن بو ئه‌و بێرێزیه‌ی به‌تۆیان کرد». چاوپیکه‌وتنی منداله‌کان هاوړی له‌ته‌ک رستیک چاوپیکه‌وتنی تر له‌چاپدران، له‌نیویاندا یه‌کیک هه‌بوو ئیلیرا له‌مالپه‌رپکی ئه‌مه‌ریکی به‌ناوی «The Daily Beast» بلاوی کرده‌وه.

پاش ئه‌وه‌ پینچ سه‌ربازه‌که‌به‌داواکارییه‌کی تره‌وه‌هاتنه‌وه‌ ژووروی: وتیان «به‌میدیا‌کامان راگه‌یانده‌که‌ ئه‌م شوینه‌کراوه‌یه. پتویسته‌بیکه‌یته‌وه».

ده‌بیّت بلّیم که‌هیچ شتیک له‌م ژیانه‌دا ئاسان نییه. ده‌مزانی ئه‌گه‌ر من بچمه‌ ژیرباری داواکارییه‌کانی ئه‌وان و هه‌موو تواناکامی تیدا به‌گه‌ر بخرم، ئه‌وان ده‌سه‌لاتی ئه‌وه‌یان هه‌بوو بو رۆژی دواتر بیته‌وه و بلّین ده‌بیّت دایخه‌یت. وتم «من ئه‌و بيمارستانه‌ناکه‌مه‌وه‌هه‌تا ئیوه‌به‌نوسراویک داوای

ليبوردى خۇتان لە من و لەم رىكخراوہ بيانىيە نەكەن كە ھاتوون چارەى نەخۇش و دەستگىرۆيى نەداران دەكەن. ئىوہ دەبىت بلين كە دان بە ھەلەى خۇتاندا دەتین».

پياويك وتى «ئىمە ئامادە نىن پۇزىش بۇ گالۇ بنوسىن». وتم «ئىرە مولك و كەرتى تايەتە—نە ھى ميريە، نە ھى جەنابتان. تا ئەوہى داواى ليبوردى نەنوسن، ئەم شوينە بە داخراوى دەمىنيتتەوہ».

ھاوکارانم لە رىكخراوى پزىشكانى بېسنور قايلبوون بە بېرارەكەى من، ھەرچەند لە پايادا توشى مەينەتى زۇر ھاتىن. من لە ژوورى خۇم مامەوہ و بەخىرھاتان و پيشوازىم لە لايەنگرانم دەكرد، بەوجۆرەى دەمتوانى رىنمايىم بە ئەدامانى ستافى نەخۇشخانە دەدا. تۆمەتیک لە دادگای حيزبى ئىسلامەوہ بۇ من ھات، بە پىي تۆمەتەكە يەكك لە پياوہكانيان بە ھوى سەرپىچى منەوہ گيانى لە دەستدابوو، سزاكەشى 100 حوشتر بوو.

سەرکردەى ھەموو گرۇپەكە، شىخ ھەسەن زاھىر ئوپس ھاتە لای من تا پرسەكەم لە تەك تاوتويى بكات. وتى «من براى سۆمالى تۆم».

پەراوہكەم نىشانداو وتم «ئەمە چى دەگەبەنيت؟ داخۆ من دەبىت بىمە بەردەم دادگای ئىوہ؟ تكايە ئەم بېرارە ھەلبوہشىنەرەوہ».

وتى «ئەگەر ئەوان ئىمە بانگ بكەنە دادگا، ئەوا پىيوستە برون».

بە پىي ياسا، ئەگەر دوو كەس شەريان بىت، يەككىيان ناتوانىت بروت ئۆبالى ھەر تاوانىك ئەوى تريان ئەنجامى داوہ لە ئەستۆ بگريت. كەسى سىيەم و بىلايەن پىيوستە بېراربەدات. من ئەگەر بېرۆشتمايە بېشك توشى سەركۆنە و شەرمەزارى دادگای حيزبى ئىسلام دەھاتم. وتم «من بۇ ھىچ كووى نارۆم؛ ئەمە مولكى تايەتەى خۇمە . خەلكى بۆلاى من دىن، نەك بۆلاى تۆ. تۆش بېرۆ و شوپىنكى ترى وەك ئەمەى من دروستبەكە و ئىنجا پەيوەندىم پىوہ بکە—ئەوسا منىش ھەماھەنگىت لە تەك دەكەم».

حەسەن زاھیر ھەمیشە شتیکى لەسەر پارچە کاغەزێک دەنوسی و ھەلەستایە سەرپێ، ئەم جارەیان وتی «ھەركات ئارەزوت كرد له گەلم قسان بکەیت، ئەمە ژمارەى منە».

دۆخى چەقبەستوو بۆ ماوەى چەند رۆژێک درێژى کیشا، بى ئەوەى نە قوتابخانە نە خەشخانە بکریڤەو. من بە ئەستەم دەنوستم، بەردەوام بیرم لای ئەو خەلکە بەشمەینەتەو تیک و پیکچوونى ھەموو کارەکانم بوو. لە پاسەوانەکیان پرسى «ئەرى کورم ئیوھ کەى دەست لە کوشتن و رشتنى خوینی بە ناهەق ھەلەدەگرن؟ دەتوانى بە دروستى پیمبلیت کەى؟»

«کاتیک سەرکردەکەمان دەچیت بۆ نیویۆرک یان واشىنتۆن یان پارىس، ئەو خەلکەى لە وى دەژین دەگریت و پىیانده لیت، (ئيوه دەبیت بىنە مسولمان، کتومت بەو چەشنەى من ھەم.)، کاتیک ئەوان قایل دەبن، ئىدى تيمە دەستبەردارى جەنگ دەبین. بەرلەو؟ نا»

پاشا ھەفتەيەك فەرماندەى دووھەمیان ھات بۆلام. بەرپرسی پەيوەندىيەکانى حیزبى ئىسلام و کۆمەلگەى نيو دەولەتى بوو، پياویكى بەژن بلىندبوو، تەمەنى لەسەرەتای پەنجاکاندا بوو، زمانپاراو و قسەپەوان بوو. لەسەرەتای دانىشتنمانەوھە بۆ دانوستان زانىم کە ئەم لە وانى تر گەلیک ژيرو ھۆشکراوھترە. داواى لیکردن ژیرانە بدوین، ریز بنوین.

نامەيەكى پۆزھەيتانەوھى رادەستکردم، بە سۆمالى نوسرابوو. کاتیک خویندەمەوھە لە تەنیشمەوھە وەستابوو. پاشان کاغەزێكى تری پیدام، نامەيەك بوو بە ئینگلیزى نوسرابوو. نامەكە سەرھەتا داواى لیبوردنى لە من لە خوگرتبوو، پاشان لەو ریکخراوھە ناحکومییەى ھاریکاری لە کەمپەكەدا ئەنجامدەدا، پاشتر ستافى كامپ، لەگەل ئەو خەلکە سۆماليیەى لە ناوچەكەدا بوون و دۆست و نازیزانیان لە دەستدابوو. کاتیک سەرم ھەلپرى نیگامان یەکانگير بوو. وتم «سوپاست دەكەم». داواى لیبوردنى كرد و دللى خوشى بۆ بەیانکردم، وتى ھىچ كاریكى لەم چەشنە ئىدى ھەرگیز روناداتەوھە.

من لای خۆمۆوه سه رم بۆ بادا، به و مانایه ی که هه له ی کردووه. وتم «من سۆمآییم، دایکم، پزیشکم، شایانی ئه وه م ریزم لیبگیریت. من به ته نگ زۆر له و خه لکه وه ده چم که له ده وری ئیوه ون—ئهمه تراژیدیایه ک بوو ئیوه له ده ستان ده هات به ری پیگرن. هه رگیز کاری وه ها ئه نجام نه ده نه وه». من به رده وام بووم له قسه کردن، به لآم زارم له سه ر وشه کانم گیری کرد. کاتیک دانپیدانانه که ی ئه وم دی هه ستم به به زه بی ده کرد، من ئه م هه مووه کارم کرد، ئه و هه مووه قوربانیم دا، تا هیرشم بکریته سه ر. بریا ئه م که سه ی وا وه ستابوو له من حا لی ده بوو؟ بۆ یه که مجار ده ستمکرد به گریان. کاتیک نامه که ی لای من به جیهیشت و قاییه که ی له دوا ی خۆیه وه داخست، فرمیسک به سه ر رومه تدا ریچکه یان گرت.

ئه و روژی کاتی ئه وه م بوو مرم، به لآم خه لکه که م رزگار یان کردم. من هه ر له سه ره تاوه پیموتن که شه ر ریگه ی ریبه ری کردنی کۆمه لگه و نه ته وه که مان نیه. وتم «ئه گه ر ده تانه ویت له ته ک منه وه ریبه کن، ئه وا ده بیته ریگا که تان بگۆرن». کاتیک هه موو ئه وه ی بینامانکرد و ره نجانم بۆ دابوو هیرش کرد بوویه وپرانه، خه لکه که ئیدی نه ده ترسان ده نگیان هه لپرن و دژی ئه و خراپه یه بیته گۆ. ده بانته وانی بیته ماله که ی من، ده یانته وانی هه موو دنیا به ناگا بیئن له وه ی قه و ما بوو.

حیزی ئیسلام تیگه شت بۆ ئه وه ی بیته بۆلای من پیویستی به وه نیه هه زاران که س خه لته وانی خوین بکات، منیش زانیم که له سایه ی خه لکه که مه وه زیندوم. ئیستاش ده میکی ده که مه وه بیر ئه و بارودۆخه، هیزی ژیان و زینده گیم پیده به خشیته.

به‌شی بیستو شہش
ژنانی سال

کاتیك نه خوشخانه و قوتابخانه که دیسانه وه کرانه وه، ئیمه چیتړ پاسه وانه کامان لانه بوو تا پاریزگاریمان لیبکه ن—ته نها ئه و پینچ پیاوه هه بوون که حیزبی ئیسلام ره وانه ی کردبوون. پاش ئه وه ی بو ماوه یه که له ته که ئیمه دا کاریان کرد، هاتنه به ره ی ئیمه، باوه پریان هیئا به ئه رکی ئیمه و بوونه به شیک له جفات هه که مان. سهرباری ئه وه ش، ئه وان که مبوون، پاشان به دهر له و تفه ننگانه ی ئه وان ئیمه ته نها چوار ده مانچه ی تر چه کمان هه بوو، به شیک ی که می ئه و سهر بازگه گه وره یه بوو که له -1992 هه هه مانبوون.

توانای خو مان خسته خزمه تی دووباره بنیاتناوه، گفتوگو دا له گه ل خه لکی له سهر ئه و گرفتانه ده کرد که له کاتی ئیشکردندا دوچار یان ده بووین، پاشان له سهر ئه وه ی بوچی ئیمه نیازمان به کو مه کی ئه وان هه بوو. من بیه یوا و ترساو بووم، هه رکه سیک بیویستایه ده ی توانی بهمه ژیتین. له کاتیکدا هیشتا له که مپه که دا ده سته سهر بووم، کچه کانم قایل یان کردم بانگه یشتیک بو کامپالا قه بولبکم و ناماده ی کو بوونه وه ی لوتکه ی ئه فریکای یه کگرتوو بم له سهر بانگه یشتی ری کخراوی سو لیداری تی بو مافه کانی ژنان له ئه فریکا. وه ختیک له فرۆکه خانه ی کامپالا نی شتمه وه، که دیم وا ئامینه و ئه حمه د له نایرو بییه وه هاتوون تا من بینن واقم ورما!

له وی پیکه وه سی و پینچ روژی خنجیلانه مان به سهر برد؛ نو ستم و خوار دنم خوار د، وزم تیگه رایه وه. سهرباری ئه وه ش ئامینه ده یویست له گه لیان پرؤم بو نایرو بی نه وه که بگه ری مه وه بو که مپه که. وتی نیازی به کو مه که له گه ل ئه حمه د، به وی پیه ی ئیستا نه خوشخانه ی خو ی به ری وه ده برد، ناوی نابوو نه خوشخانه ی حه وا عه بدی پزیشک، هاوکات داهاتیکی باشی ده سته که وت. له ناوچه ی روژئاوای نایرو بی ئه پارتمانیکی جوانی به کری گرتوو، ژیتیکی باشی ده سته که وتبوو کاری له ته که ده کرد، به ناوی فیلیکتا، خوار دنی ژمه کانی بو م سازه کرد. ئامینه ده یویست زور ناگاداری من بکات. وتی «تو خه مت لی نیشته، دهر ونه نا ئاسوده یه، پیویستیت به پشو وه».

نەمدە تۈنۈ بىرى ئىنە كە مەۋە، نە پەرسە مەۋە لەۋ كارانەى بە درىژاىى تە مە ئىك
ئە نجام دابوون. ئە گەر تۆ شتىكم پىبلىت من سەد لە سەد متمانەت پىدە كەم.
من گومان ناكەم، كاتىك تۆ دە ئىت شتىك رودەدات حەقەن رودەدات، من لە
ئەدگارى تۆ ناپرسم. ئە گەر تۆ بە من بلىت ئەۋ شتە رەنگى رەشە، ئەۋا گەر سەد
سالىش بىم ھەر پىتەدە ئىم رەشە. خۆگە رىش بلىت سى، دەى واتە سىبىيە. من
چاۋە پروانم خەلكى ئەۋە ئە نجامبەدەن كە بە زار دەيلىن، پاشان بۆ ماۋە يەكى
زۆر من تەنانەت لە چاۋە پروانى ئەۋەد دابووم كە خەلكى بە چە شنىكى تايەت و
وەك وەلام لە پای كارەكانى من رەفتارم بە رامبەر دەنوین. پەندىكى سۆمالى
ھەبە دەلىت ھەموو بونەۋەرىك وەك بىشەۋە قامىشەلان واىە، ئە گەر بىرۋىتە
ناۋەۋە توۋشى مار، مارمىلكە و گىانەۋەرى دىكەى زىاندار دىت، واتە شتەگە لىك
كە تۆ خەيالىت نە كەردوون. رەھەندى ژىرانەى من نەدەشیا بە چاۋاداخستى
لەسەر ئەم راستیانەۋە بى، لە ۋەى خراپە، فىلا لە گۆرپە.

زۆرى شەۋەكان، پاش شىۋى ئىۋارە لەگەل ئامىنە نەختىك تەماشى
تەلەفزىۋنم دەكرد، پاشان دەچووم بۆ چىخەۋە زىادەكەى ئامىنە و لە
ۋى دەنوستم. ئەم رۆتىنە ۋەھى لىكردم ھەستبەكەم بىسوود و كەلكم،
نەمدەۋىست تەنھا لە مالىۋە دانىشم، بخۆم پاشنىۋەرۆ و ئىۋاران پىاسە يەك
بەكەم، پاشان بەگەرپمەۋە بۆ چىگەى نوستن، واتە ۋەك ئەۋەى زۆرى پىرەكان
دەمى خانەنشىنى ئەنجامى دەدەن. دەمۋىست گەلنىك لەۋە چالاكتر بم.
ھەۋلەمدا چەندى دەكرىت لە رى تەلەفونەۋە كارى بازرگانى رىكبخەم، بەلام
ئامىنە دەپوت «پشۋوبەۋە لەگەل كەمپ ئەۋەند قسە مەكە، دەشىت شتىك
پىبلىن و لىرەۋە نارامى تۆ بشىۋىن».

سەرەتا گويم بۆ گرت، بەلام دواتر خۆم پىنەگىرا، نەمدەتۈنۈ، ئىدى ئامىنە
چ چارە يەكى بۆ نەمايەۋە جگە لە ۋەى رىگەم بدات قسە بەكەم. زانىمان كە
رىكخراۋى پزىشكانى بىسنور بە جىماندىلن، چوون نەياندەتۈنۈ لەۋ شۋىنەى

ئىمە كە ھىرشى كرابوويەسەر كارېكەن، بەتايىبەتېش ئەگەر ئەندامانى گروپەكەيان دەرگىرېبوونايە. من بەم خەسارەتە دلم دادەخورپا، دلتهزىن دەبووم. ئامىنە ھەولئىدەدا چى لە توانايدايە بىخاتە گەر، پەيوەندى تەلەفۇنى لە تەك ئەو پزىشكە لاوہ گرت كە لەگەل ئەحمەد رۇشئبوو بۇ خوئندى قوتابخانەى پزىشكى، پاشان ئەو پەرستارانەى پۆلبەندكرد كە بېشتر كارىان كردهو. كەوتنە دەستنىشانكردى ئەو پئويستيانەى لە دوای رېكخراوہكە بەجىمان، ھاوكات ئەنجامدانى ئەوہى بەو سەرمايە كەمەى ھەمانبوو رېگەى پئىدەداين.

كاتىك خەلك زانىيان من گەراومەتەوہ بۇ ناپروبي؛ ھاتن بۇ شوقةكە بۇ سەردانىم، بەخىرھاتنەوہيان كردم، دەيانوت تاساون و ئەسەف دەخۆن بۇ ئەو روداوانەى مانگى ئايار قەومان. ھەندىكيان ھىند دلگران بوون گريان، بەلام زورى رۆژەكان من نەمدەويست بدوئيم و قسە بكەم. دەمويست بچم بۇ كىلگەكەم، بىنم چۆن جوتياران بئيل دەوہشېنن، تۆ و دەچېنن، خەرمان گردهدەكەنەوہ.

ئامىنە وتى «نەخېر! چىتر نايىت!» رەتيدەكردەوہ تەلەفۇنەكەم بداتى. «تۆ بە ئەندازەى پئويست كارت كردهوہ، ھەنوكة وەختى پشوو دانتە».

چەند رۇژىك دواتر، ھەرچۆن بوو، ھاتە ژوررەكەم و توند لەسەر جىخەوہكەم دانىشت. يەككە لە گەورەكانى ئىمە پەيوەندى لەگەل گرتبوو، پئى وتبوو گروپىكى بىست كەسى حىزبى ئىسلام ھاتوون و ئەو پىنج پاسەوانەيان قۆلبەستكردەوہ، كە خۆيان داياننابوون، بەلام ھاتبوونە بەرەى ئىمە. شوك گرمى، ھەناسەم بۇ ھەلنەدەكيشرا، نەمدەتوانى بىرېكەمەوہ كە ئەو نەگرىسانە جارېكى ھاتوونەتەوہ نەخوشخانەكەم. نزيكەى دە رۆژ لە شوپنەكەى ئىمە مابوونەوہ، بە خۆيان و چەكە قورسەكانيانەوہ، پاشان كتومت بەو كتوپرېيەى ھاتبوون، لىياندابوو رۇشئبوون.

ئەو كاتە روژانى سەرەتاي رەمەزان بوو، وەختىك بوو ئىمە تا خورئابوون دەوەستاي تا تىكەيەك نان بخۆين، سەرەختىك روژگار دەلئى دەكشاو دوايى نەدەهات. شەويك پاش نانى ئىوارە، فېلىكتام بانگ كىردو داواي نەختىك ئاوم لىكرد، وەلامى دامەو، «بەلئ دايە حەوا، ئاوى گەرمەت دەوى بۆ گەرماو و خۆشتن، يان ئاوى خواردنەو؟» سى جار پىرسارى لىكردم، بەلام نەمدەتوانى وشەكان لە زارم بىرازىنم. فېلىكتا ئامىنەى بانگكرد، «خامى شازادە». پەلامارى جەلكانىاندا و پە پىرتاو ميان گەياندە ماشىنەكەى ئامىنە.

سەرم گىژى دەخوارد و وپىبووم، هەولمدا هەنگاو هەلئىنم، بەلام هەرچى چۆنىك بىت رىمدا فېلىكتا بىت و مباتە ناونەخۆشخانەو گوزەربكات بە ژوورى چاوەروانداو مەگەينىتە هۆلى فىركەوتنى خىرا. پىزىشكەكان دەستەجى ئۆكسجىنيان بۆ دانامو بە پەلە بردىامە يەكەى چارەسەرى بوژانەو؛ خويئەكەيان پىشكىم و داواي گرتى وئەنى تىشكىيان كىرد. پىكەو چاوەرپىمان كىرد، من و ئامىنە و فېلىكتا وەستاي تا پىزىشكەكان گەرانەو و تيان كە جەلتەيەكى بچوكى دلآ لىداوم. كاتىك ئەمەى وت هىواي باشتىنى بۆ خواستم، وىستى لە ژىر چاودىرى خۆى لە يەكەى بوژانەو بۆ ماوەى دوو روژ مەپىلتەو، گوايە بارى تەندروسىم ناچىگىرە. ئامىنە وتى لام دەمپىتەو، تەنانەت پاش ئەوەى كاتى سەردانىشى تەواو بوو.

فېلىكتا وتى «گەر دەخوازىت كارەكەت ئاسان بىت، لىگەرئ ئەم خامە لەگەل داىكى بنوئت، گەر دەشتەوئت هەموو شتىك ئالوز بىت، ئەوا فەرمو پىروو بىكە دەرەو».

هەفتەيەك پاشترو كاتىك ئامىنە منى هەينايەو بۆ شوقەكە، وتى «تۆ دەبىت هىورو ئارام بىت». بەلام من چۆن مەتوانىيايە ئارام بىم و ئوقرە بگرم لە كاتىكدا مىللەتەكەمان بى پارىز و پاسەوان دەخەوتن و كەسىك نەبوو چاودىرىيان بكات؟ چۆن مەتوانىيايە لە شوئىنكدا درىژە بە كارەكەمان بەدىن كە هەموو

کەس، تەنانەت ریکخراوی پزیشکانی ئازیزیش، بەجێیان هیشتبوو؟ پاشان، سەرباری ئەوەی من و دیکۆ برە پارەیهکی کەم و ریزەیهکی بچوک پشٹیوانی دارایمان شکدەبرد، ئامینە هەر دەیوت بۆخۆمان دەتوانین کەمپەکە بەرپۆه ببەین. مەکوربوو لەسەر ئەوەی ئەگەر ئێمە بەردەوام بین لە سۆراغی کۆمەک، حەقەن شتیکمان هەر دەست دەکەوێت، لەوەش بگوزەرێت بۆ خەڵکەکە، سەلماند بەوەی ئێمە پانزە کارمەندی نویمان بەکری گرتوو لە ستافی پاکەوان، کارگێڕی، لەگەڵ سکرتێر، پیمانوتون «فەرمون کاربەکن» و مۆچەیهکی کەممان بۆ بریونەتەوه، ئەوانمان فەرامۆش نەکردوو.

پەیتا پەیتا کۆمەکمان پێدەگەشت: نێردراوی یەکتیتی ئەفریقا لە سوئال پەیهوئەندیان لەگەڵ گرتین سەبارەت بە بەخشینی ئەلایەن حکومەتی دانیمارکیهوه، ئامینە دەستبەجێ داوای کرد تەواوی پارەکە لەبەری پزیشکیدا بەخەرج بدرێت. لەحالیگدا من لە نایروبی مابوو مەوه و پشوو وەردەگرت، ئەو دەچوو سەردانی کەمپەکە و دەهاتەوه تا سەرپەرشتی کاروباری کەمپەکە بکات، بێنیت ستافی نوێ لە چ هەلومەرجیکی کاردان، هاوکات لە گیرفانی خۆی پشوانیان بکات بۆ داڕێژینی پێداویستی هەنوکهیی.

پاش چەند مانگیگ من چاکبوومەوه، توانا و زەهێ ئەو م تێگەرا بگەرێمەوه بۆ جێف تا پزیشکە کەم پشکینی باری تەندروستیم بکات. ئەمجارەیان ئامینە هاوێلی کردم، هەلبەت دیکۆش لە وێ هاتە پشوازی و چاوەرێی دەکردین. پاشنیوهرۆیهکیان لەگەڵ سەرۆکی ریکخراوی پزیشکانی بێسنور لە ئۆتیلە کەم چاومان بەیه کەوت. پرسی «داخۆ پیکهوه بە باشی کارمان کرد؟» وتم «هەلبەت، ئێمە پیکهوه کاری باشمان ئەنجامدا — ئێمە ئیشیکی نایامان بۆ ئەو جفا تە بەجێ گەیاندا».

داوای لێبوردنی کرد لە مەر ئەوەی چیت پیکهوه کارناکەین، وتم بۆ منیش مایهێ نێگەرانییه، ئەلبەت باسی ئەوهشم بۆکرد کە سوکە جەلتەیهک لێیداوم.

پېشموت «ئىۋە لاي من زۆر ئازىزو بەنرخ بوون، خۆشم دەويستى. ئەۋەى ئىستا پەيوەندىمان پىچراۋە ئازارم دەدات». دەمزانى گىرڧتەكە ئەۋەبوو كە ئىمە ژن بووين و دوژمنمان ھەزار. بەلام وپراي ئەمە دەمانويست بە ئاشتى بژين، بەلام ئەو دوژمنانەى ئىمە لە برى دەستەى رىكخراوى پزىشكانى بېسنور بپارىيان دەدا.

ۋەختىك لە جىنڧ بووين، بانگھېشتىكىمان پىگەيشت بۆ ئەۋەى سەردانى ولايەتە يەكگرتۋەكان بگەين. گۇڧارى گلامور دەيويست دىكۆ، ئامىنە، لە تەك من ۋەك ژنى سالى 2010 خەلات و شكۆمەند بكات. ئىلبىزا راپورتىكى لە گۇڧارەكەدا ياداشت كىردبوو، پاشان ئاھەنگ و رپورەسمەكەش لە ھۆلى ئاھەنگ و بۇنەى شارى نىويۆرك بە ناوى ھۆلى كارنىچ بەرپۆە دەچوو. ھەۋالەكەمان لە كاتىكدا پىگەيشت كە سەردانى كىلگەكەى مالى كلىر-لىس و ژان ژاك-مان دەكرد، تا ببىنن تەماتەو تىرى باخەكانيان چۆن گەشەيان كىردوۋە. ئىمە لە پاى ئەۋەى دانىان پىدادەنانىن ھەم بەختەۋەر ھەمىش سەراسىمە بووين، نەشمان دەزانى چاۋەروانى چى بگەين. شادبووين بەۋەى ژيانى دىكۆ و ھاۋرىكانى لە ئەمەرىكا ببىنن، دەمانويست بزىنن ئەو خەلكە كىن وا دىكۆ دەلىت كىومت لەگەل خەلكى سۇمال سىۋىكىن و كراۋنەتە دوو لەت، ئەۋانىش ھەموو پىدەكەنن، سلاۋ لە يەكتر دەكەن، بزە و خەندە پىشانى يەكتر دەدەن. گەشتكىردن بۆ ئەمەرىكا گەلىك سەخت و ئەستەم بۆ خەلكى سۇمال ھەلدەكەۋىت. ھەرچەند ئىمەش لە رابردودا ھەۋلى دەستخستنى قىزامان دابوو، بەلام دۇخەكە زۆر لەۋە ئالۆزىربوو بتوانىن بەدەستى بخەين. بەلام ئەمجارە ئىدى سەركەۋتوۋانە پىرۆسەكە بەرەۋپىش چوو و گۇڧارى گلامور بلىتى رۆشتنى بۆ ئىمە دابىن و دىارىكىردبوو، لە جۆرى كورسى سەرمایەدارى بۆ گرتبووين. ئەۋجا وپناى بگە، ۋەختىك دادەنىشى لاقەكانت رىكدەبنەۋە و كورسىيەكە دەبىتە جىخەۋ. ئەو كارمەندانەى لە ناۋ فرۆكەكە بوون، ھەموو

پینچ خولهك جاريك دههاتنه لمان و دهیان پرسی، «دهتوانم چ خزمهتیکتان بکه؟ چى دهخوازن بۆنانى بهینم؟ چ شتیک نیه بشیت بۆنانى ئەنجام بدهم؟» وهختیک له فرۆکهخانەى جۆن کهنەدى نیشینەوه، ههه چالاك و کارا، ههه شادو به کهیف بووین.

ئامینه محهمەد ناویکی باو و بهربلاوه له سۆمال. کهسیک به ههه مان ناوی کچهکه مهوه له ئەمهريکا پیدهچوو ههله و سهريپچیهکی ئەنجامدابیت، چونکه لهگهڵ گهیشتن به فرۆکهخانه، بهرپرسیانی کۆچهری ئامینهیان له ئیمه جودا کردهوه و رایانسپاردین چاوهڕێ بکهین. ئەحمەدی بچوک کهوته شوپن دایکی، بهلام پۆلیسهکان کیشایه نهوه دوا. وتیان «نهخیر!» ئامینه هاواریکرد «ئوه کورپی منه، دهبيت لهگهڵ دایکی خۆی مینیتتهوه».

پاش نزیکه کاتزميریک، خامیک هاته لمان گۆفاریکی گلاموری به دهستهوه بوو، ئەه پهره ی بۆ ههڵداینهوه که ئیلزبا بابهته کهی تیدا نوسیوو. وینهیهکی زۆر جوانی خۆمانم دی، وینهگر مارتین شولیر له جنیف گرتبووی. پرسی «ئایا ئەمه ئیوه؟ ئەمه کچی تویه؟»

وتم «به لئ ئەمه کچی منه، ئەوهش خۆمم، ئەمهش کچهکهی ترمه.» گهلیک وهستاین، دواجار ئازادیان کردین و بهرهو ئامیزی گهرمی ئیلزبا و ژنهکهی نوینهری گلامور رۆشتین.

ماوهی ههوت رۆژ له نیویۆرک بووین، له ئۆتیلیکی قهشهنگدا ماینهوه به ناوی ئیمپایهر، گهلیک خه لکی جیامان له ریکخراوی جیاوه بینی، ریکخراوی چاودیری مافهکانی مروّف، نێردهی ولایهته یه کگرتووهکان له نهتهوه یه کگرتووهکان، ریکخراوی ژنان له پینا و ژنانی نیونهتهوهی. شارهکه به لای منه وه سخناخ بوو به خیرایی؛ تاکسی هه لگرتین و به گۆره پانی تایمزا بردینی، به رووناکى رازابووهوه، بالارهوهوهکان بردیانینه ئاسمان هه رکه هاتینه دهروه له پهنجهرهکانى ئەنجومهنى کارگيرییهوه له هه موو ئاراسته کانهوه ته ماشای ئەه شاره مه زنو هاوچه رخانه مان ده کرد.

ئىليزاو ماتياس شەۋى بەخشىنەۋى خەلەتەكان ھاتنو لەگەل ئىمە بوون. راپەۋىكى درىژمان لە فەرشى سور تەى كرد و ئەوسا گەشتىن و لە شوپنى خۆمان دانىشتىن. نزيك بە سى فۆتوگرافەر وپنەيان دەگرت و ھەموو ھۆلەكەيان رووناك دەكردەو، روژنامەوانىكى تەلفىزىۋنى بە ناۋى كاتى كاوريك خەلەتەكەى پىشكەشى من و كچەكانم كرد، ئىمە ھەستىنەو و چووینە سەر تەختەى گورە و گەش و روناكى ھۆلەكە، لە وپو تەماشای ئەو ھەموو خەلەكە شىكپۆشانەمان دەكرد كە لە ئىمەيان دەروانى. وتەبەكى كورتم پىشكەشكرد، سوپاسى گوڤارى گلامور و حكومەتى ئەمەرىكىم كرد كە دەرفەتباندا شەۋىكى لەوچەشنە بىت بە بەشك لە ژيانم. سوپاسى ئىليزاو سەراپاى ئەو روژنامەنوسانەم كرد كە بە ژيانان سەرکەشيان نواندبوو و ھاتبوونە شوپنەكەمان و لای ئىمە.

وتم «ئىمە سى ژنين، خۆمان تەرخانكردوو ھەروشى ژيانى ھەموو ژنانى سوّمال بگوڤرين. ئەلەت ئەم كاروانە بەسەر شانى تەنھا ئىمەو ناگاتە مەزلە، نىازمان بە كۆمەكى خەلكى ئەمەرىكا، ھەروەھا خەلكى جىهان ھەيە».

ئەو شەۋە بەسەر خوانى ئىوارەو گەلەك خەلەك ھاتنە لام، دەپانوت «ئىمە ھارىكارىتان دەكەين». ئىمە كۆمەلەك ژمان بىنى لە رىكخراۋى «دەنگە زىندووكانى ھارىكارى گەردوونى»، ئەمان پىكەو لە تەك گوڤارى گلامور كارىان دەكرد تا پارەى پتر بو ئىمە خىپكەنەو و لە رىگەى رىكخراۋى ھەوا عەبدى لە سويسراۋە بومانى بىترن. بە خزمەتى سوزان رايىس، نوپنەرى ئەمەرىكا لە تەو ھەكگرتوكان، سەرۆكى لىبىريا، ئىلن جوھانسن سىلېف، زۆر ژنى تر گەشتىن، لەگەل ژمارەيەك سەرۆك ھەزيران، سىياسى، شانۆكار و ئەكتەر، مروفدوست چاومان بەيەك كەوت. باۋەرم نەدەكرد كە ئەو ھەموو ژنە بەناوبانگە منيان دەناسى و رىزىيان دەگرتم. ھەرچەند من ھىچ كارىكم بو ئەوان ئەنجام نەداۋبو، بەلام ئەوان دەيانىنى كە من كارىكم بو ھەزار و نەدار

به جيگه ياندبوو. لهو شهوه رازاوه دا، هه لېهت روژانی به رووداشی، هه ستم به نیوهی خه م و مهراقم ده کرد، هه ستيك ئيتالييه كان پييده ئين فريستيزا، ده فريم و به رزده بوومه وه.

له نيويورك وه چهوین بو ئه تلانتا. مایه ی شانازیم بوو ژيان ديکو له وئ بينم، هه رچه ند گه ليك جياوازيش بوو له وهی من دهمزانی: له ته مه نی ئه ودا، من شومکردبوو، مندالېشم هه بوو. ئيستاش، جيی شانازی و شادیم بوو بينم جقاتی سوّمالی له ئه تله تا ريزی ده گرن، له ته ك چه كانيان دپنه ماله كه ی و ده ئين «ديكو ناموژگاريان ده كات. ئيمه ده مانه وئت ماله كانمان له تو بچن». من له گه ل ئه م ژنانه له ژووری دانیشن دانیشن بووم و چام ده خوارده وه. پييان وتم «تو خو شبه ختی، هاوکاری خه لکی ده كه یت، چه كانیشت— خاوه نپروانامه ن. ده ستيك و دلّسافن، كاركه ر و ماندونه ناسن— به هه مانشيوه هاريكاری خه لك ده كه ن. خودا ئه مه ی له پای ئه وكاره پينه خشيویت كه ئه نجامی ده ده یت». ده ی ئه مه ته واو راسته.

كاتيك له ئه تله تا بووم، ئاشا په یوه ندی گرت تا پيروژباپی ئه وكاره م پيبلت كه ئه نجامم دا بوو. وتی «ئهی له تو روودهدات مایه ی سه رنجه، خه لكه هه ره ناوداره كان تو ده ناسن، دیاریت پنده به خشن». پيموايه كه ئه و راستی ده وت، ئه و ده یويست په یوه ندی باشی هه یت. به لام سه خت بوو بو من ئه و هه موو زه جره ی چه شتبووم له یادی بكه م، وه ك ئه وه ی جاريك به عه دهنم وتبوو بو ئه ويشم دووپات كرده وه: «روژيك دادی تو سو راغی حه وا ده كه یت، به لام چیت ئه وت ده ستنكه وئته وه».

كاتيك سوّمالييه كانی تاراوگه منیان له تی قی بينی، هه موو كه وتنه په یوه ندی كردن و ناردنی بلیتی فرۆكه. سه ردانی مینوپولیس و دالاس، واشینتون، بوستن، گه ليك گه وره شاری ترم كرد؛ بو هه رجییه کی ده چهوین له لایه ن حه شامه تیتکی زوری خه لکی سوّماله وه پيشوازیی ده كراین، زوریان ئه وكه سانه بوون كه من له

نەوجەوانىيەۋە نەمدىيۈۈن. لە كۆبۈۈنەۋەيەكى گەۋرەى جىئاتىدا، ھاورپىيەكى بەشى پزىشكىم، بەناۋى د. عوسمان ئەحمەد منى ناساند. كاتىك ھاتە لاي مەنۋە، دواتر گەلىك شادمانبوم بە بىنىنى! لە يەكەم رۆژى پاش نىسكۆى حكومەتەۋە نەمىنىيۈۋە. سىماۋ روخسارى ئەۋ ۋەك خۆى مابوۋ، لە كاتىكىدا من تەۋاۋ پىر بوۋبووم، دەريايەكىش لە پىۋىستى لە خۆيدا غەرقى كىرەبوم. پزىشك بە ئاپۇراكەى وت «دەمەۋىت مېژۋۋى ھەۋاتان بۆ باس بىكەم. ھەۋا كاتىك ھاتەلامان، ئىمە تەنھا كور بوۋىن. گەنج و لاواز و سوکەلە، بۆيە ئىمەش ۋەك ئەۋەى ھىلكە بىت دەمانپاراست. ئاستى پزىشكى تەۋاۋكرىد، بەلام بىرنەكەنەۋە كە تەنھا پزىشكىكە. ئەۋ ھاۋكات پارىزەرىشە». كاتىك ئەمەيان بىست ھەموۋ پىكەنەن و خەننەۋە، منىش پىكەنەن، تۋانىم بۆ يەكەمجار رەنگدەرەۋەى ژيان و ۋەسفەكانى خۆم بىم. ئەزموئەكە شادى لە ۋەۋە زۆرتىر بوۋ كە من تىيدا ھاۋبەشبووم لەگەل ھاورپىيەكى سەرەتا سەرەتام، پاشان لە تەك ئاپۇرەى خەلىكەك كە ۋەك من تالى سەردەمەكە تا سەر ھىسك ئازارى دابوون.

بۆ ھەركۆى بچوۋمايە، ئەۋى لە دل و مېشكىم بوۋابە دەموت، دەمپرسى «كى ۋەك من ئەۋ رۆژەى لە بىرە لە مەقادىشۆ، لە پاشنىۋەرۆدا؟ كى ۋەك من لە يادىتەى؟»

كاتىك دەيانىبىست گەنجانى ۋلات بەسەر شەقامەكانەۋە پىاسەدەكەن، باش خۇياندەگۆرن، كاپۇچىناۋ ئاىسكرىم دەخۆن، خەلىكى تاراۋگە ھەندىكجار دەگرىان غەربىي نىشتمان و مالمەۋەيان دەكرد. لە گشت سەفەرەكامدا تەنيا كەسىكىم نەبىنى، نە بازارگانى دەۋلەمەند نە ئوستادى زانكۆ، بىت و بلىت خۆشبەختە و چىتر ناخاۋزىت بگەرپتەۋە. گرنگ نىبە چەند دەۋلەمەند، چەند سەرکەۋتوۋىت، يان چەندە رەۋشى سىياسى ئالۆز بوۋ ۋەختىك بەجىتھىشت: باشترىن شوپن بۆ مروڤ، مالمەكەى، نىشتمانەكەيەتى.

وتم «سۆمالم چاوهروانى ئىۋە دەكات، وەرن پىكەۋە بىرىنۋە بىجەنكىن، دىسان ۋلانت بىنابىنئىنەۋە». گەنچەكان كە ئەمەيان دەبىست دەگرىان. ھەرچەندە زانكۆيان خويىندبوو، ھىۋاي بەرزىان ھەبوو بۇ گۆرىنى دىنا، بەلام پەناھەندە دوورى نىشتمان بوون. دەمزانى لاي ئەۋان و زۆرى خانەۋادەكانىان، بەرپىز و ئەرزىش، لەرپوۋى ئابورىيەۋە سەربەخۇ، كەسانىك كە مالى خويان بىنادهكەن و دەكپن، دەنگ بە حكومت دەدەن، ئىستاش «خىلەكەم، خىلەكەم» ھەر ماۋە و ھەيە، ئەمەش پوچى و بىمانايە.

وتم «كەسىك بەرگرى لە خىلەكەي بكات نەفرەتتە، تا ئەۋەي نەتوانن چۈر نەۋە بچنە داۋە و تىبگەن ئىمە ھەموو تەنھا خىلەك بووين، ئەۋا بزىانن كە جەنگ لەگەل خەلكىك دەكەن كە رۆژىك خۇشيانوئىستون».

لەگەل ئەۋان لۇژىكىكم دارشت، ھەژمار، ئەبىرسىنيو: «ئىۋە دەتوانن بە پەنچەكانى دەستىك باۋەگەۋرە و داپەگەۋرە لە يەك خىلا پىشانىدەن؟ دەي باشە كەۋاتە بۇ مام و باپىرەكانتان دەكوژن؟» باشە مەگەر كوشتنى خزمەكانى خۆت ۋەك لىكردنەۋەي پەلوپۇي درەختىك نىيە يان دەرھىننى چاۋىك نىيە؟
وتم «باشتە يەكلاشەمان ھەبىت، با سۆمالم يەكبىت».

بۇ كۆتايى كانونى يەكەم گەرامەۋە ناپروۋى، بەلام بەردەۋام دەگەرامەۋە ۋلايەتە يەكگرتوۋەكان، لە بەردەم ئامادەبوۋى چىن و توۋژى جىاجىادا— پزىشكان، كرىكاران، جقاتى مسولمانان، ژنانى سەركردە، وتارم پىشكەش دەكرد. رۆژنامەنوسىكى ناۋدار بە ناۋى نىكۆلاس كرىستوف بابەتتىكى لەسەر ھىرشەكە لە نىۋىۋىرك تايىمزا نوسىبو، پاشان كۆمەلىكى زۆر خەلك لە رىپى گۆقارى گلامور-دەنگە زىندوۋەكان پارەيان نارد. ھەرچەند كۆششى ئەۋەمان بوو كە نەخۇشخانەكەش بىنابىنئىنەۋە، ئەمە برە پارەيە رىپگەيدا يەكەي دايكانى نەخۇشخانەكە بە كراۋەيى بھىلىنەۋە. ھەرچەند گەشت دژوار بوو، بەلام تىگەيشتىن لە ۋەي چەندى پتر پىكەۋە ئاخاوتىمان ئەنجامدەدا، چەندى

پتر خەلکمان دەبینی، ئەوا زیاتر لە ئامانجەکانمان حالی دەبوون و پېشنیازی کۆمەکیان دەکرد.

یەکیک لە گەشتەکان کەوتە مانگی سێی 2011، واتە ئەو کاتە ی گەپاینەووە بۆ نیویۆرک بۆ ئامادەبوون لە «Newsweek» لەگەڵ «Daily Beasts Women» لە «World Summit». لە وی شەرەفی ئەوهم پېپرا لەگەڵ رستیک لە مروڤه هەرە بەرپزەکانی دنیا قسە بکەم، بە سەرۆک بیل کلینتۆن و وەزیری دەرەو هیلاری کلینتۆن. خانمی وەزیری دەرەو پېیوتەم کە ئەو کارە ی من ئەنجامی دەدەم بەرز دەنرخینیت. وتم «سروش لە ئیو وەر دەگرم، ئیو ژیکی زۆر بەهین».

پیموایە خانم دەیزانی کە هەرچەند زۆر پکمان بېسەواد و ساویلکەشین، بەلام خەلکیکی سۆمالی هەن دەتوانن تیبگەن کۆ دۆست و کۆ دوژمنیانە. لە حالیکدا رهوشی سیاسیشمان گەلیک ئالۆز بوو، من پیموایە بۆ ئەمەریکا ئازادی بە مانای ئەو دەیت کە هەرچی بە دروستی دەزانیت ئەو ئەنجامیدە.

بەشى بىستو ھوت
لېخۆشبوون

له کاتیکدا له سهراپای جیهاندا شهرفمه ند کرابووین، زهنگی ته له فونه که مان خاموشی نه ده کرد، هه ره ته له فون بوو دههات و هه والی نا ئارامی و پشوییان له نیستمانه وه پیده گه یان دین. ئیمه له کانونی یه که می 2010 هیشتا له نیویورک بووین، کاتیک له ماوه ی شه ریکی گه وره دا له نزیك ئەفگۆیی حیزبی ئیسلام له ته ک ئەلشه باب یه کیانگرت، ههروهک ئەمه ی دواییان تا دههات زیاترو پانتایی پتری ولاتی بندهست دهخست. حیزبی ئیسلام ماوه ی چهند مانگیک بوو له کهمپه که بیزاری نه کردبووین؛ هه چه ند پیاوگه لیک ی زور له م گروپه به دکاره وه ده چووون بو ئەو گروپی تر، ئیمه هه ره هیوامان دهخواست سهلامهت بین.

خه می هه ره گه وره مان له م کاته دا ئەو راستیه بوو که دوو وه زری باران وشک تیه پین، وشکه سالی درێزه ی کیشا تا مانگی ئایارو حوزه ی رانی 2011، بیره کان وشکیان کرد، پاشان نه خووشی جاریکی تر سه ربه له دایه وه. له ئایار، له روژیکدا نزیکه ی 60 خیزانمان وه رگرت؛ له جوهاره وه به پئ هاتبوون تا بگه نه ئیمه، ئیمه ش هه یچ شتیکی وه هامان شک نه ده برد پینانده یین. ستافه که مان ئەوه پهری هه ولی خوینانده دا تا که یسه زور شیلگیره کان بخه ن به لادا، ئەگه رچی پشتیوانی و شمه که کانیشمان به شی پیوستیان نه ده کرد. وپرای ئەوه ش ئەو پاره یی له به خشینه وه به ده ستمان گه یشتبوو، به شی به گه رخستنی بیمارستانه که ی ده کرد. زوری ریکخواه ئیو ده وه له تیه کان نه له گه لمان ده مانه وه نه به خشینان پیده داین، به وه دا ئیمه له ژیر هه ژمونی ئەلشه بابدا بووین، ده ترساین تالان بکریین و هه رچی ئەوان پینانداوین لیمانی بسه نن و بکه ویتنه چنگ ئەو ریکخواه تیرۆرستییه.

له ئایاردا، نه ته وه یه کگرتو وه کان جاری برستی له ناوچه که ی ئیمه دا دا، په یتا په یتا زوری ئەو ریکخواه نیونه ته وه ییانه ی بو ماوه یه کی زور لیمان دوورکه وتبوونه وه و کاریان له گه ل دابریووین هاتنه وه لمان بو مه قادیشو، ئەمجاره به ئاستیکی به رزتر و سه رنجراکی شتره وه. وه لی سه رباری ئەوه ش به

ھۆی ئامادەگى ئەلشەباب لە ناوچەكە، ھەر نەياندەتوانى بگەنە ئىمە. پاش چەندىن سالا پىشتەستى بە ھارىكارى ئەم رىكخراوانە، پاشان لە دۆخى مندا، بۆ مووچەى باش، خەلكى تىدەگەشتن ھەبوونى ئەوان واتاى رەخساندى ھەلى كارى زۆر. ۋەختىك گروپىك لە مەقادىشۆ چاوپىكەوتىيان ئەنجامدا، تەواوى ستافەكە لە رۆژىكدا نەخۆشخانەيان چۆلكرد؛ رىكخراوى تر پىشنىيازى پىگەى باشتى بۆ كردن و موچەى ۋەھاشى بۆ برىنەۋە كە ئىمە پىمان نەدەدرا.

دىكۆ لە ھەموو دەرگاىەكى دا، بە ھاوكارى دۆستايمان لە تاراۋگە ئىمە ھەلوپىستى خۆمان بۆ ۋەلامدانەۋەى پىنوئىستى گۆرى، ھەژمارمانكرد چەندە پەرستار و پاكەوان و پاسەوايمان دەۋىت تا بتوانىن لە نەخۆشخانە بودجە ۋەھا سەرف بكەين بشىت برىك خواردن داىين بكەين و لە مردن قوتارىيان بكەين. گەراينەۋە بۆ باكورى ئەمريكا—بۆ تۆرنتۆ و بۆ نيويۆرك—تا پارەيەكمان دەستكەۋىت، خۆشبەختانە سەرکەوتوو بووين: بە مانگىك، توانىمان چوار خواردنگە دايمەزىيىن كە 4,200 كەسى رۆژانە تىر دەكرد. بەشى ئەۋەى نەدەكرد ھارىكارى ھەمووان بكەين، بەلام كارمەندەكان لە خەمى ئەۋەدا بوون كە بەشو ژمەكان بگاٹە دەست و دەمى ئەۋانەى پتر پىنوئىستىيان بوو. لەسەر ئەم كارە بەردەوام بووين تا تشرىنى دووھم، لىرەدا پارەمان بەدەستەۋە نەما.

بۆئەم كاتە باران بارىيەۋە، لەگەل باران ھاتەۋە ئامىنە شەش ھىكئار زەۋى كىلگەكەمانى كرد بە گەئەشامى. دەمانزانى كە دەپىت خەلكى لە تەك ئىمە دەستبەندە كار، بەۋچەشەنە خەختىك بۆيوى بۆخۆيان داىين دەكەن. كرىكارەكان بە وريايىيەۋە چاودىرى تۆۋەكانىيان دەكرد، ۋەختى چىنەۋەش نىۋەبەشيان پىپرا. نىۋەكەى ترىش بۆ نەخۆشخانە و ئەو خەلكە نەدارەى تواناى كىلانىيان نەمابوو—نەخۆش، پىر، يان منالا بوون.

من و ئامىنە لە نايروبى مائىنەۋە، مانگانە لە وى بەھۆى پسولەى تەلەفۆنەۋە چەند سەد دۆلارىكمان خەرجى دەبوو، ئەو لە نەخۆشخانەكەى

خۆی کاری ده کرد، له ریځه‌ی بانکیشه‌وه روژانه پارهی بۆ که‌مه‌که ره‌وانه ده کرد، پاشان من به هیوای کیلڤه و ماسی به‌خپوکردن بووم، پیمو‌ابوو بۆ ماوه‌یه‌کی زوړ خه‌لکه‌که تیرده‌کات و بژیویان دابین ده‌کات. هه‌موو چه‌ند کاتم‌ریځ له ته‌ک کۆمیته‌ قسه‌مان ده کرد، هه‌ولمانده‌دا مۆژیاری له‌سه‌ر که‌یسه‌ شیلگیره‌ پزیشکییه‌کان بده‌ین، گرفته‌کان له‌ باشترین ئاستدا به‌ پیتی توانا چاره‌سه‌ر بکه‌ین. دل‌ه‌راوکنی له‌سه‌ر که‌می سوته‌مه‌نی، که‌می ده‌واو ده‌رمان، پینک‌دادان و گرژی ناوخۆ؛ پیاوینک هه‌بوو به‌کریمان گرتوو بۆ به‌ گه‌رخستنی مۆتۆری کاره‌با بۆ نه‌خۆشخانه، جاریکیان تو‌ره‌بوو هیلی کاره‌باکه‌ی ئیمه‌ی بری. دۆخه‌که وه‌کو مه‌حال ده‌هاته‌ پشچا‌و—به‌ تاییه‌ت ئه‌وی له‌ و دووره‌وه به‌رپۆه‌ی ببه‌یت—هه‌لبه‌ته‌ له‌گه‌لێک رووی تریشه‌وه. ته‌نانه‌ت کاتیکیش کارمان ده‌چوو هه‌ر سه‌ر سه‌کو ره‌وتی رۆشتنی خۆی، ده‌مانزانی ئه‌و خه‌لکه‌ی وا به‌ده‌ورمانه‌وه‌یه ده‌شیت شتیکی باش به‌دییکه‌ن و هیرش بکه‌نه‌ سه‌رمان. له‌ کاته‌ ده‌گمه‌نه‌کاندا من ده‌ییت بیر له‌ دۆخه‌که‌ی خۆمان بکه‌مه‌وه، سه‌رم سو‌رماوه‌ و لام پرسیا‌ره، تۆ بلێی مه‌لامه‌تی ژبانی سه‌ختی ئیمه‌ ئه‌وه‌بی‌ت که‌ خیزان دوو‌پارچه‌یه. ئه‌گه‌ر پیاوینک دوو هاوسه‌ری هه‌بی‌ت—یان سی‌ یانیش چوار—مناله‌کان له‌ به‌دگومانی و ته‌ونیک له‌ رکدا له‌ دایکه‌دن. په‌ندپکی سو‌مالی هه‌یه‌ ده‌لیت، تۆ منال هه‌لناگریت به‌لکه‌ تۆ کومه‌لگایه‌کت پتیه‌. مندالیک له‌ ناو بوته‌ی رکدا له‌ دایکه‌بی‌ت گه‌وره‌ده‌بی‌ت بۆ ئه‌وه‌ی هه‌مان زۆنگاو دروستبکاته‌وه. به‌لام ئه‌و مندالی له‌ کۆمه‌لگه‌یه‌کی نیشتمانپه‌روه‌ردا له‌ دایک ده‌بی‌ت، له‌ جییه‌ک که‌ هه‌موو شتی‌ک باشه‌—ئه‌ویش ده‌چیته‌ سه‌ر هه‌مان ئه‌و ریځه‌یه‌ی که‌ کۆمه‌لگه‌که‌ وا به‌سه‌رییه‌وه ری‌ده‌کات.

ئامینه‌ دوا هه‌ولێ خۆی ده‌دا تا من هینوربکاته‌وه، هه‌رچی من بمو‌ستایه‌ ئه‌و ده‌یکرد، هه‌ندی‌کجار بی‌ری له‌و شتانه‌ ده‌کرده‌وه که‌ وایده‌یزانی بۆ من باشه‌، وه‌ک خواردنی تاییه‌ت یان نامه‌یه‌ک، بێ ئه‌وه‌ی دل‌نیاش بی‌ت که‌ من ده‌مو‌یستن.

ئىستاشى لەسەر بېت ئەو رەوشەى لاي ئىمە لەگۆرئىيە لە وە ئەستەمزە لە سەرشان بنرېت: دەموت «دېكۆ با ئەم زەويە بفرۆشىن و لە جىيەك زەوى بېكرين كە ئارامترە».

دەبوت «نەخېر، ئەمە ئەو جىيە كە من تىيدا گەورەبووم—تۆ تىيدا گەورە بوويت. ئىرە شوئىنى نەوہەكانى داھاتووى تۆيە. ئىمە نابفرۆشىن».

كاتىك گەشتمان دەکرد، شكۆمەندى و پاىەو رېزمان لىدەگىرا، پاشان لە بارەى كارەكەمانەوہ دنيامان ئاگادار دەکرد، عەدەن لە باكور بوو، ئازار و مەينەتى دەكېشا. لە دەوروبەرى ئەو كاتەى خەلاتى گلامورمان پىيەخشا، كچەكان پارەيان بۆ نارد تا بتوانىت نوژدارى فتق بۆ خۆى ئەنجامبات، دوخى باشبووہو، بەلام ھەر پەيوەندى لە تەك ئامىنەو دېكۆ دەگرت و دەبوت، دۆخى خراپتر دەبىت. كاتىك زانىان پشكىنى ھەوكردى جگەرى بۆ كراوہ و بە پۆزەتىف گەراوہتەو، ئامىنە وىستى بىگوازىتەوہ بۆ نايروبى. ھەرچۆنىك بوو خىزانەكەى وىستيان پروات بۆ ماليزيا بۆ كوللامپور.

ئامىنە كاتىك لەم ھەوألە ئاگادارى كردم، وتى «من پارەى خۆم دەدەمە باوكم تا ھەركوئى پىيەسەندە بۆ ئەوئى بچىت».

ماوہى دوو تا سى مانگ عەدەن لە نەخۆشخانە ماپەوہ، پزىشكەكان باشتري ھەولئى خۆيان دا چارەسەرى بكەن. يەكەم رۆژى سالى 2012 بارى تەندروستى تەواو ناجىگىر بوو. ھەرچەند دېكۆ سەرەتاي زانىارى پىگەبىشتبوو، بەلام دېكۆ يەكەم كەس منى ئاگادار كرد، «باوكم ئىستا نيوہەوئە—دەبىت بىيىنم».

وہختىك خەم و پەژارەى سەر رووخسارىم دى وتم «باشە، ئىشەلا باشدەبىت و چاكدەبىتەوہ».

كاتىك لەوبەرەى ترى جىھانەوہ ئامىنەمان گەياندە فپۆكەخانە، دېكۆ ئامادەسازى لەسەراپاي ولايەتە يەكگرتووەكانو فرىنى سەر زەرياي ھىمن

بۆ دابىنکرد. سەرەتا ئامىنە گەشت و پاشان لە ئوتتېلە كەيەو پەيوەندى لە گەل گرتم. وتى «دایە باوكم بىنى، بەلام من هيوام زۆر كەمە لە دوخە سەختەدا ساغ و سەلامەت دەرچيئت». من چارەيەكم نەبوو جگە لە وەى نەختيک هيوای پيىدەم، پيموت من ليرەو نزا بۆ تەندروستی دەكەم و چاوپرپی هەوالی ليدەكەم. كاتيك لە نايروبيیەو گوشیەكەم داخستەو، لە بالکونی شوقةكەدا دانیشتم و لەو مندالانەم دەپروانى لە بەردەم ئەپارتمانەكەدا يەكتريان راودەناو بە دەنگى بەرز هارواريان لەيەك دەکردو بە دەم يەكترەو پيىدەكەنين.

پاش دوو رۆژو بۆ دوو شەو، واتە 9 كانونى دووم لە كاتزمير سىي دەمەوبەياندا زەنگى تەلەفونەكەم ليددا. ئامىنە بوو وتى «دلى باوكم لە ليدان كەوت»، دەگريا.

پيموت «بە داخەو، تەكايە مەگري. هەموو كەسيك دەمريت. ئەوش كۆتايى گەشتى ژيانى ئەو بوو».

چەند كاتزميريك پاش ئەوئەى عەدەن گيانى سپارد ديكو گەشتە كوالامپور، لە وئ كچەكانم پيىكەو دانیشتم و تەرمى باوكى كوچكردوويان لە بەردەميان راکيشرابوو. نەمدەتوانى بيريكەمەو كچەكان لە وئ دانیشتون، بە سەريك گەليك بپهەنان، بە سەريكيش گەليك بە هيژ و ئازا. ريوشوينى گەرانەوئەى تەرمەكەيان بۆ سۆمال فەراھەمکرد، برديانەو بۆ باكور، چوون خوئ و خانەوادەى خواستيان وەهابوو.

تەلەفونەكەم بەشەو و بە رۆژ لە زەنگليدان نەدەكەوت، هەزاران تەلەفونى سەرەخوئشى و دلنەوايى لە مروڤگەليكەو دەهاتن كە من چەند ساليك بوو سەدام نەبيستبوون. بە پيى ياسا من هيشتا ژنى ياسايى عەدەن بووم، چاوپروانيم ليدەكرا هەموو ئەو پەيمانانەى سەرەتاي پەيوەندى بە يەكماندا لەگەل ئەو گەمەئەى ئەو لە كۆتايدا بە منى دا جيبەجيبى بكەين: «تۆ من دەنيژيت».

کورپک به ناوی نور، یه کینک بوو لهو جهوانانهی له گه‌ل ټیمه له کهمپه که گه‌وره بوو، هه‌نوک‌ه‌ش له گه‌ل خیزانه کهمان له نایروبی کاری ده‌کرد وتی «من چیم پیده‌کریټ دایه‌ه‌وا؟ ټیوه پیویسته برۆن له پرۆسه‌ی ټه‌سپه‌رده‌کردنیدا به‌شدار بن».

هه‌ندیك سات دېنه پيشی تۆ ده‌بیټ کردار بنوینی، ته‌نانه‌ت ټه‌گه‌ر به‌شی زۆری جه‌سته‌شت راتکیشتیته دواوه و ټاره‌زوو نه‌کات. دوا‌جار من ټیگه‌شتم کچه‌کانم گرنگترین به‌شی ټیانم بوون، بۆیه سه‌رباری ټه‌وه‌ی هه‌لومه‌رجه‌که زۆریش ټالۆزبوو من هه‌ر ده‌بوو پشتیوان و په‌نایان بم. نور چاودیری ټه‌حمه‌دی بچوکی گرتی ټه‌ستۆ، منیش روژی دواتر له نایروبییه‌وه سه‌فه‌ری هارگیسه‌م کرد. کاتیک له مه‌قادیشو وه‌ستاین، گروپک خه‌لکی کهمپه‌که‌م بینی—هه‌ندیك له‌و که‌سانه‌ی عه‌ده‌نیان گه‌لیک خو‌شده‌ویست—خه‌لکی سه‌ر به‌هۆزی جیاواز بوون. ټیمه‌سی و دوو که‌س بووین پینکه‌وه سه‌فه‌رمان ده‌کرد، هه‌ر که‌سه‌ش لای خو‌یه‌وه شیوه‌نی بۆ باوکه‌ه‌ده‌ن ده‌گیړا.

من پی‌موتن نه‌یەن. «ټه‌وی شوینی من نییه، له وی ناتوانم هیچ‌تان بۆ دابین بکه‌م». براهی عه‌ده‌ن دوو خانووی ټاماده‌کرد تا خیزانه‌کانی مه‌قادیشو پشووی ټیدا بده‌ن.

جیاواز له مه‌قادیشو، هارگیسه سه‌وزایی ټیجگار که‌مه‌به‌زۆری له‌و گه‌رمه، هه‌تاویکی گه‌رم له‌سه‌ره‌وه تاوی ده‌دا. یه‌کینک له خوشکه‌کانی عه‌ده‌ن له فپۆکه‌خانه‌هات و پیشوازی کردم. سالانی -1970کان له ماله‌که‌ماندا له‌زیک که‌ناری ده‌ریا له سیکۆندۆ لیدۆ له‌گه‌ل ټیمه‌ ټیابوو. دوا‌ینجار به‌ر له‌جه‌نگی ناوخۆ بینیبووم، واته‌ کاتیک ټه‌و هیشتا کچۆله‌یه‌کی جه‌حیلا بوو؛ هه‌نوک‌ه‌ش ټنیک بوو دایکی یانزه‌منال، خه‌نده‌گرتی و سلّوی لیکردم. یه‌کینک له‌و برایانه‌ی عه‌ده‌ن که‌خۆم گه‌ورم کردبوو له‌ویبوو. وه‌ختیک چووینه‌ناو شارۆچکه‌که‌پرسیان، «ئاخۆ ده‌خوازیت برۆیته ټه‌و شوینه‌ی عه‌ده‌نی لیده‌ټیا؟»

وتم «من گەلن ماندوووم». تا دوو رۆژی تریش ئامینەو دیکۆ نەگەشتنەوه، من نەمدەویست بپۆم بۆ ئەو مالهێ که هاسەرەکهەم لەگەڵ ژنیکی تر و منالەکانی تریدا زیندەگی تیدا کردبوو. بۆیە منیان گواستەوه بۆ مانی ژنیکی جوانکیله که خاوهنی چوار منالا بوو. ئەو خەلکەهی دەمناسین بۆ ئەویش شوینم کهوتن، لە دەورم کۆبوونەوه.

خانەخوێهەکهەم وتی «ئەییۆ، ئەگەر کهسێک هاته لای تۆ، ئەوا دەیهوێت بتینیت». ئەو خاوهە باش خزمەتی کردین، لە ژووری دانیشتنی مۆدێرندا چای بۆ میوانەکان داناو شیرینی خستە بەردەستیان.

خەلکی دەیانوت «ئیمه بەداخهوهین، سوپاستاندهکهین که هاتوونه سهردانیمان». هه‌ندیکێ تر دهیانوت «تکایه وهرن و له‌گه‌ڵ ئیمه لێره بژین، ئیوه‌گه‌وره‌ی ئیو خانه‌واده‌که‌مان».

من هه‌رچه‌ند نهمده‌توانی ته‌نانه‌ت بێر له‌ کارێکی وه‌هاش بکه‌مه‌وه، به‌ نغمه‌یه‌کی سه‌یره‌وه سوپاسم ده‌کردن. له‌وساته‌ی نیشتمه‌وه، له‌و کاته‌ی ماسین منی گه‌یانده‌وه و جێیه‌ی لێم‌امه‌وه، تا ئیستا و ئەو کاته‌ی پێشوازییم له‌ خه‌لک ده‌کرد، خه‌یاڵم ته‌نها لای کوره‌که‌م بوو.

ئه‌حمه‌د. له‌ قورئانی پیرۆز چیرۆکتیک له‌ باره‌ی یوسفی کوری یاقوب، ئەو کوره‌ی براکانی له‌ ناو بێردا به‌جێدێن. خوین به‌ جل و به‌رگه‌کانیاندا ده‌پژن. ده‌لێن، «باوکه‌ ئیمه‌ به‌ داخه‌وه‌ین، به‌لام یوسف ئاژه‌لی کتوی خواردی». هه‌رچه‌ند خه‌فه‌ت و خه‌م بینایی یاقوبیان کۆپکرده‌وه، به‌لام ده‌یوت «ئەو زیندوو—من ده‌زانم ئەو زیندوو». ده‌یانوت، باوکمان شی‌ت بووه، به‌لام له‌ کۆتایدا یاقوب کوره‌که‌ی دۆزییه‌وه. له‌و رۆژه‌سه‌ره‌تبارانه‌ی 2005-هوه‌ من له‌ سۆراغدا بووم، هیوام به‌وه‌ بوو پاره‌ی رادۆزی تاییه‌تمان ده‌بیت و شوپن ته‌نانه‌ت هیوای برۆای ئەو ژنه‌که‌وم که‌ وتی گوايه‌ ئه‌حمه‌دی دیوه‌ به‌سه‌ر شه‌قامه‌کانی مه‌قادیشووه‌ رێگه‌ی کردوو.

هه‌رچەند ئەمە ئازارێشی دەدام بەلام پرسیم، داخۆ عەدەن بە تەنێشت کۆرەکیەو دەنێژرێت. براکە ی وەلامی دامەووە کە ئەو دەورووبەرە شوینی تێدانه‌ماوە.

خۆم زۆر دەخواردووە وەختیک قسەم لەگەڵ دەکردن، هەستم بە رکی تیژ و ئەو دێرۆنگی و گینگلە دەکرد کە هۆشی دەتەنیم، هەرپەشە ی لە ژیانم دەکرد. باشە خۆبێندن و ئەزمونێ من چ کە لکێکی هەبوو، گەر لە کۆتایدا لە چوارچۆی ئەم هەستانەدا قەتیسەم خوارد؟ لە مابەین ئەو ژن و هیواخوازانەووە دانێشتبووم کە شینی پیاویکیان دەگێرا منی بە جێهێشتبوو، هیشتا وەک هاوسەری من رەچاودەکرا، بەلام من ئەم تۆرەییەم پێقووت نەدەچوو. لە خەمی کچەکاندا بووم؛ گەورەم کردن، پەرورە دەم کردن و ناردمنە بەر خۆبێندن، ئەوانیش وەک براکەیان سەر بەو جێیە نەبوون. وەختیک لە کۆتایدا گەشتنەووە، من پێداگری کرد کە لە تەگ من میننەووە. نەمهیشت چیتەر لە بەرچاوم ونب.

پیاویک هاتەلام دواینجار سالی 1993 لە ئەدیس ئەبابا بینیبوم. ئەو بەشیک لەو جولانەووەیە لە باکور بە گەرخاوبو بو سەر بەخۆی. کاتیک بیستم بە نیازە سوّمال پارچە بکات لیمپرسی «باشە بوچی وادەکەیت؟ مەگەر دەتەوێت جەستەمان بکە یە دوو کەرت؟»

کاتیک بینیمەووە، لە تەنێشتەووە دانێشتبوو. وتی «من بەرپرسیارم لە دەرھێنانی عەدەن لە مالی تۆ». رونیکردەووە کە لە کۆبوونەووەیە کدا لە نەندن، پیاووە کار بە دەستەکانی خێلی ئیساک بریاراندا عەدەن بکەنە بەشیک لە حکومەت. وەک زۆر کەسی تر، عەدەنیش یەکیک بوو لەو کەسانە ی ئارەزوی بوون بە کەسایەتی گەورە لەسەریا بوو؛ بەلام پێویستی دەکرد ماله‌کە ی بەجێهێشتیت تا ریکە یەک بەرەو ئەو ئاسۆیە بدۆزیتەووە.

لەو پیاووە م پرسى گفتوگۆکەمانت لە بیرە کە لە ئەدیس ئەبابا ئەنجاماندا. وتم «بیست ساله تۆ رێک دەچینی و دە یخەیتە ناخی ئەو خەلکەووە. بزانه چیت چیکرد؟»

خیزانەكەى نەختى سەرى بۆ لەقاندو وتى «ئىمە ھىچمان نەكرد، تەنھا مەينەتيمان چەشت». وتى چەند سەرىك بزەمان ھەيە. ئىدى نە رووبارى، نە بەنداويكى ئاۋ.

لە پياۋەكەم پرسى «دەبىنى چەندە گۆراۋى؟ ئەوكات تۆ پياۋيكى ئازاۋ بەھىز، قۆزۇ سەرنجراكىش بوويت. بەلام ئىستا پروانە چىت بەسەر ھاتوۋە؟» بۆ ئەوكاتەى خىزانى عەدەن ھات بۆلام، من شەكەت و ھىلاك بووم. كاتىك بۆ يەكەمجار سىماۋ رووخسارىم دى، پەشۆكام: كچىكى گەنجى بېگونە بو، تەنەنەت نىزىكىش نەبوو لە ۋەى من چاۋەرپىم دەكرد. وتى «مەيلى خودايە كە ئىمە دەبا كتومت ئەمرو يەكدى بىبىنن».

وتم «گرفتیک نىبە. من بەشى خۆم ئەوكاتەم برد كە ئىمە ھىشتا گەنج بووين و پىكەۋە گەمە و وازيمان دەكرد. تۆ بەشى خۆت كاتىك چىرى كە ئەو پىر و نەخۆش و كەنەفت بوو».

كاتىك وتم «من ئەوم خۆشويست و ئەۋىش منى خۆشەويست— خۆشەويستى ئىمە لەبەكەم نىگاۋە بوو»، دەمى كرايەۋە و سنگى چوو بە قولاً. ھەموو خولەكىكى ئەو سى و دوو سالىھى من و عەدەن پىكەۋە ژياین، من ھەستەم ھەم بە رۆژى جوان و شاد دەكرد ھەم تاۋى بىدەنگى و تۈپەيى. پەشۆكانى ھاوسەرەكەيم گۆرى بەۋەى كە كەۋتەم سەر باسى ئەو كۈپەى بىست و چوار سال بوو پەيوەست بووم پىۋەى، ئەحمەد. وتم «ئىۋە ئەوتان لە من سەند. كىشەيەكەم نىبە— لە دوۋى ئەو نەھاتووم. بەلام پىمبلى چى بەسەر كۈپەكەمدا ھات؟ نازانى ئەگەر ئىستا زىندوۋبا، مندالەكانى بۆ گەۋرە و بەخىپو دەكردى؟»

كاتىك ئەمەى بىست گرىا، كەۋتە سەر لاقانم. وتم «مەگرى. تۆ ئىستا كۈپىكت ھەيە. ئەحمەد لاۋيكى زۆر بەھىز بوو، باۋكىشى زۆرى خۆشەويست. باشە كەس ۋەھا بىرى نەدەكردەۋە كە ئەحمەد باۋكى بگەرپىننەتەۋە لای ئىمە؟ ئاخۆ لە بەر ئەم ھۆيە كۈشتيان؟»

خەلکىكى زۆر كۆبۈنۈنە تايىزان ئەم بۆلەبۆلە چىيە، دواجار زامانى پۇئا،
«بۈرۈن، ئىۋە ئەم شتانه بۇچى دەلئىن؟»

بە دەنگىكى رىك وىم «من باۋەرم وايە كە كوشتەكەى پلانى لەپشتەۋە
يىت. بە لأم چىم لە دەست دىت، من خۇ ھىچم پىنارىت؟» ژنە لە زورۋەكە
بە پرتاۋ ھەلھات دلم خامۆشى گرتىيەۋە. كاتىك بە پۇل رۇشتىن بۇ فرۆكەخانە
تا كچەكانم پىشۋازى بكەين لە كاتىكدا تەرمى باوكيان دەھىنايەۋە. ھاوشان
لەگەل ئەو شتانهى خۇم بە كچەكانم وتبوو ئەم چەند وشە دزىۋە لە گوئىمدا
زىرگانەۋە، پىياندەۋتن«باوكتان درۆژنە، ئەو درۆى لەگەل كىردوون و لەگەل
منىشى كىرد».

بۇ ماۋەيەكى زۆر دەمويست ھەر ئەندىشەيەكى لەسەر عەدەن ھەمە
بىسپرمەۋە و لە بىخەۋە ھەلىكىشىم، چوون ئەو خەمى زۆرى پىنۇشىم، بە لأم
ئىستا ئىدى من لە وئى بووم، واقىعى مردنى ئەو لە پىش دەمم بوو، ھەلئەت
ھەموو راستىيەكانى ژيانىشمان.

كچەكانم مەراسىمى بەخاكسپاردنىان بۇ رىكخست، پىداگىريان لەسەر
ئەۋەكرد كە راستەۋخۇ لە فرۆكەخانەۋە بچىن بۇ گۆرستان، بۇ سەر ئەو گۆرەى
براكەى عەدەن ئامادەى كىردبوو. ئەۋان رۆژى سىشەم گەرانەۋە، كاتىك دىكۇۋ
ئامىنەم جارىكى تر بىنيەۋە، چاۋەكانىان خەمىكى قولى لىنىشتبوو پىشتەر
ئاشناى نەبوون، ئىدى زانىم دەبىت واز لە جەنگ بەپىنم و دەست لە گەران و
سۇراغ ھەلگرم. كاتىك قسەم لە بارەى ئاشتەۋايىيەۋە دەكرد، ھەمىشە بىرم
لاى خەلكى تر بوو، ھۆشم لاى ژيانى خۇم نەبوو. ئىستا ئىدى ھالىبووم كە
ھەرچەند عەدەن مردوۋە، بە لأم خۇ خويىنى ئەو و خويىنى من تىكەلئبوون. بۇ
ماۋەيەكى زۆر من بەناۋى ولانەكەمەۋە قسەم كىرد—ئىستا دەبوو ئىتر ئامىشى
خۇم بكەم. دەبوو لىگەرپىم باكورو باشور بەھۆى كچەكانمەۋە تىكەلئىن. ئەۋە
تەنھا رىگەبوو بەھۆيەۋە ئىمە بتوانىن زىندوۋ مېنىنەۋە.

كاتيك گه ياشينه شويى ئه سپه رده كردنى، ده بوو تورپيم نه هيلم. به و
خه لكه م وت كه هاتبوون ريژى به رامبه ر بنويئن «ئو ژيانىكى باش ژيا، تا
ته مه نيكي ئاسايش زينده گى كرد».

كچه كانم ميان برده ليوارى گوره كهى، ديكو وتى «ده مانه ويت له باوكمان
خوش بيت، ئيستا وا لاشه كهى له وى دانراوه». به وچه شنهى ئه وان ده گريان
من نه مده توانى بگريم، به لام له پاليانه وه وه ستام، قايلبووم له گه ليان هاوبه شيم
له سروتى ناشتن و خو لبه سه ردا كردن و داپوشينيدا.
ئامينه وتى «دايه ئيمه برامان نيه، باوكيشمان مرد. هيچ كه سيكى ترمان
نيه. تو ده بيت بيه خشيت».

له وى س زن پي كه وه وه ستابووين، ئه وى قه وما بوو هه موومان ده زانى،
هاوكات به ناگابووين له وهى كه مانه وهى ئيمه ته نها له سايهى ميهرى
خوداويه و بهس. به هيواي ئه وهى ده شيا بيتته وه پيشمان، به بيرى ئه حمه دى
كورم كه مردبوو له تهك ئه حمه دى كوره زام، رۆحم ئه م چيروكه دريژه پييده دات،
ده سته كانم والا كرده وه. «عه دن، ئه وا من ده تبه خشم. برو بو به هه شت».
له كهى ده ستم له نيوان په نجه كاغه وه رژانه خواره وو و سه ر جه ستهى ئه و.

به پيى نه ريتى سؤمال، ئه گه ر ژنيك ميرده كهى مريت ده بيت به رگى
سپى پيوشيت، هه روه ها لچكىكى سپى شيوه نكيپرى كه پييده وترت «ئاسا»
بو ماوهى چوار مانگ و ده روژ بدات به سه ريدا. له بهر خاترى دللى كچه كانم
و له بهر ياده وه رى كوره كه م به رگى سپيم پوشي، ئه و ده رفه ته م بو كچه كانم
ره خساند بلين، «دايكمان ئاسا پوشيوه، باوكمان مردوه». ئه وه نه ريتى
سؤماله بلين «دايكمان ناييت بروات بو هيچ شويينيك—ئيمه كارده كه ين—
هه رچى بخوازيت ده هينينه به رده ستي بو داين ده كه ين». ئيستا من كه
چيروكى خومتان بو ده گيرنه وه، هه ر ئه و كفنم له به ردايه. بو من ئاسا
هيماي كو ستيكى گه وره تره، چه رمه سه رييه ك كه به شى هه موو ژنان و ته واوى

كۆمەلگە يېت؛ بە ئەندازەى كەنالى ئەفگۆيى نىزىكىمان، واتە كىل ئاساى كۆنە، مەبەستم لەو شوپنەى زۆرىك لە كۆيلە سۆماليەكان بە دەستى ئىتاليە داگىركەرەكان پىشتى خۇيان شكاند.

ژيامان لەو كاتەو بە شپۆهەكى رىشەيى گۆرا. ئىستا كە ئىمە يادى سى سالى نەخۆشخانەكەى من دەكەپنەو، هەرەشە و مەترسى بە هەمان ئەو ئەندازەى زۆرە كە پىشتىش لە گۆرئ بوو: خەلكى بىتاوان هېشتا بە هوى بەشەشبوون، توندوتىژى، لەگەل هەژارىيەو دەياننالاند. ئەو خەلكە گەنجەى سۆماليان شىرازە دەكرد، وەك ئەحمەدى كورم، وەختى نىسكۆى حكومەت مندالى ورد بوون. ئىنجا بەو پىپەى بەبى ياسا و رىسا گەورە بووبوون، هېچ بۆردەيەكەى بەدەر لە خراپە و بەدكارى نەدەبىنى، كەچى ئىمەش لای خۆمانەو نىزىمان دەكرد و دەپاراپنەو تا ئەو بەدكارىيە لەسەرمان نەمىپىت.

كوتە مانگىك پاش كۆچى دوايى عەدەن، گروپىك لە ئەلشەباب بە قەتارەىك پاسبەو خۇيانكرد بە كەمپەكەدا، بە زەبرى لولەى تەفەنگ 700 منالى قوتابخانەو ئەندازەىك خەلكى تىران باركرد. من و ئامىنەو دىكۆ لە نارىوبى بووين وەختىك تەلەفۆنەكەى دىكۆ زەنگى لىداو ئەم هەوالەيان پىپراگەياند. ئىسماعىل زەنگى كرد: وتى داىكى مندالەكان بەپىپى پەتى شوپن پاسبەكان كەوتوون رايانكردووە بە دوايدا، ترساون لە وەى مندالەكانىان ناچار بە چەكەلگرتن بكرىت، يانىش خراپەتر، بەوەى بكوژرىن. ئىنجا چەند كاتىمىرئىك تەلەفۆن بىدەنگ بوو، ئىمە بىدەسەلات و دەستكورت بووين نەماندەتوانى هېچ بكەين جگە لە وەى مىدىا، هاوړئ و دۆست و هاوكارەكانمان ئاگادار بكەينەو، لای خۆشمانەو بپاراپنەو.

بۆ پاشنىوەرۆ، زانىمان مندالەكان ناچاركارون بەشدارى ئاپۆراو خۆپىشانداىتىك بكەن بۆ چاردانى ئەوەى ئەلشەباب لە تەك ئەلقاعىدە يەكىگرتووە. شوكرى خوامان كرد كە مندالەكان بى زىان گەرىتارابوونەو، بەلام ئەمە هىماى ئەوەبوو

که رقیکی ئەستور ههیه و گهشه ده کات. ئه، ئەگەر من لهو یوو مایه. ده موت «نابیت ئەو مندالانه کۆبکه نهوه، ئیوه نه قوتابخانه پیکهوه ده نین، نه چاودیژی سهلامهتی تهن دروستییان ده کهن. ئیتر بۆ چاوه پرین ئەمان پشتیوان و پالستی ئیوه بکه ن!»، ده زانم ئەگەر ئەوهم بدیایه رهنگبوو جهلته لیمدات.

دوو ههفته دواتر بازرگانێکی پشتقایم به ئەلشه باب نزیکه ی 100 مه تر دووجا زهوی تیمه ی له بهردهم نهخۆشخانه که به ههله داگیرکرد—به شیک له مۆلکی سه رهتای من—گوایه تا پۆی له سه ری هه یه. کاتیک هه ولماندا مشتومری له گه ل بکه ین و پارێزه ره که مان نارد تا به دۆری بخاته وه، تاکه دادگای ناوچه که دادگای ئەلشه باب بوو؛ ده سه لآتمان نه بوو رایبگرین. پاش ماوه یه کی که م و وه ختیگ بلدۆزه ر هات شوینه که راهمالت و پاکبکاته وه له و کوخو کۆلیتانه ی تیدا دروستکرا بوون، نزیکه ی چوارسه د که سی بیده ره تان کرد، تیمه ش به جیهاندا داوای کۆمه ک و یارمه تیمان بۆ کردن.

هه ره که سیگ له م دنیایه دا بگری حه تمه ن دوژمنیکی هه یه، به لآم من ئەرخه یانم له وه ی ئەو دوژمانه چی ده به خشنه وه هه ره وه ش وه رده گرنه وه. هه ره چه ند ئەوخه لکه ی له شوینه که ی تیمه ده ژیان بیگاری ئەو دنیایه یان پیکرا بوو، به لآم هه ر ته له فۆنیان ده کرد و ده یانوت که ئەوانیش وه ک تیمه ده پارێنه وه تا ئەم خه لکه به دکاره یان له کۆلا بیته وه.

ماوه یه کی که م پێشتر که سیگ پینوتم «ده زانم خودا خۆی ده سه لاتنی به ئیوه به خشیوه، ئەگەر بپارێنه وه ئەلشه باب ده ردی حزبی ئیسلام ده چیت و ئەوانیش له به ین ده چن».

ده یانوت «تیمه ده زانین تۆ سه رده که ویت»، پاش ئەو هه موو سه له منیش باوه رم به و قسه یه کرد. نزام ده کرد بۆ ئەوه ی بگه رپیمه وه هه واری خۆم، روبه روو له گه ل خه لکه که ی خۆم قسه بکه م، پێیان بلیم به ویپیه ی تیمه زیندووین، که واته ده بیت جهنگی ئەم دووژمنه گه وره و مه زنه بکه ی، دژی

ئەم بىناگايىيە تىبىكۆشىن. بەۋەدا كە خەلگەكەش بىسەۋادبوون دەبىت بلىم، ئەوان بەھاي مروفى تريان نەدەبىنى، نەياندەبىنى ئەم كەسە لە رابردوۋ چىكىردوۋە، ئىستا خەرىكى چىيە. نەزانى مەلامەتى ئەۋەيە كە خەلك بېھۆكار ھېرشو پەلامار دەدەن، كتومت بەۋجەشەنى ھېرشىيانكرده سەرمن، بەۋشېۋەي ھېرشىيان دەكرده سەر سەدان خەلكى بىگوناھ لە سۆمال و تەۋاۋى جىھان.

ھەرچەندە من شانازى بە كچەكامەۋە دەكەم، بەلام پەژىوانم لە ۋەي خەمى من ئىستا بۆتە ھى ئەۋان: ئەۋ رۇژانە تا درەنگانى شەۋ بېدار دەماينەۋە و لە گىژاۋى ئەۋەي كەي بىگار و وشكەسالى تر بەرۆكمان دەگرىت يان كەي ئەۋ كەسانەي بەشېكى زەۋىيەكەيان لىزەۋت كردين دىن و تەۋاۋى نەخوشخانەكەمان داگىر دەكەن، تلماندەدا. ئامىنە دەيوت «تۆ دەبىت بحەۋىتتەۋە»، بەلام ھەندىكات من لەپىستى خۆم دەھاتمە دەرى. مكوپرووم لەسەر ئەۋەي دژى ئەۋ خەلكە دەبەنگ و گەمژە بچەنگىم. لاي خۆم بىرم دەكردهۋە دەموت، باشە تۆ خويىن و رۆحى خۆت داۋە بەۋخەلكە ژيانى خۆت پىبەخشيون، كەچى ھەموو ئەۋەي بىرى ئەۋانى گرتوۋە برىتتەيە لە دژبەرى و ۋەپسكردنى تر.

ئىستا ئىدى تاكە چاۋەرۋانىم ئەۋەبوو كە خودا خەلاتى من دەكات، بەلام ئەمە بەۋ مانايە نىيە كە من ئازارم توشنايەت. من لە پىناۋ خوشكەكانم ژيانم خستە بەرمەترسى، ئەم كارەم بە ناۋى داىك و باۋكمەۋە ئەنجامدەدا، بۆ خەلكەكەشم لە ژىر ناۋى سۆمالى ئازىزدا ھەموو رىسكىكم دەكرد، ئەۋەپەرى ۋەزى خۆم بە ھەدەردا. ۋەختىك شتىكت بىئەندازە پىخۆشە، واتە دەبىت توۋشى ژانى بىسنورىش بىت. من ھەموو ئەۋانە دەبەخشم، چوون لەگەل كچەكانم، مندالى خوشكەكانم، ئىنجا لەگەل ئەۋ خىزانانەي پىكەۋە بووين، ھاتىن گوندىكى خنجىلانەمان دروستكرد. مندالان تىيدا بە خۆشەۋىستى يەكتەرەۋە گەرە و گۆش دەبوون، ئەگەر باۋانكىيان ھەبوۋايە و رىنمايى سەر رىگەي دروست و راستى بكردنايە. خۆشەۋىستى تاكە رىگەي بەرقەراركردنى ئاشتىيە.

كاتىك تەمەنم ھەشت سالان بوو، ئەيىۋو شتىكى پۈتۈم كە من ھەرگىز لە يادى ناكەم: ئەو وتى «تۆ دەبىتە درەختىكى گەورە و پىرگە لاو لە ساپەتدا خەلكى دىن دەحەسىنەو. لەسەر رىگە كان خەلك دەلەين دەچم بۆ لاى حەوا، (دەپرسن لە يەك، لە كوئى بوويت؟ وەلامدەدەنەو، لاى حەوا)». دەشىت خەلكىك بلىن ئەو نەفرەتە كەوتۆتە سەرت، بەلام من شادم بەختەو ھەرم بە ھى ئەيىۋو پىيەخشىم. ئەرخەيانم لە ھى رۆژىك دىت ھەقىقەت سەردەردىت، باند و ئەو خەلكى ئاين وەك قەلغان و سوپەر بەكاردىن، سەرلەبەريان لەناودەچن و وجوديان بەرباد دەبىت، ھەرچى خەلكى ھەزارىشە بە مافەكانيان شاد دەبنەو.

سالى 2008، واتە كاتىك ئەحمەدى كچەزام تەنھا سى مانگ بوو لەگەل خۆم بردم بۆ كىلگەكە. وتم «ئەم كىلگەكە ھى تۆيە، دەبىت بىپارىزىت، دەبىت چاوت لىتت و بەرگرى لىكەت». دەزانم كە دەبىپارىزىت، ھەلبەت لەم كارەيدا سەرگەوتوش دەبىت. خىرو بەرەكەت بە درىزايى پانزە نەو شۆردەبىتەو، بەو چەشنى رۇا بەسەر مندا، دەى حەقەن دەگاتە ئەویش. شوئىنەكەى من لە ھەموو بەشەكانى سۆمال ھەيە، ھەم ناوچەى دوورەدەست و دىھاتى ھەم كەنارايەكانى سەر دەريا، ھەم باوكم ھەم داىكم. تا ئەوكاتەى ناشتى تىيدا بەرقەرارە، بەھەشتىكە بۆخۆى. من بەوھىوايە لىرە دەزىم ناشتى تىيدا سەرورەبىت، بە جۆرىك منىش بتوانم لەسەر ئەو كەنار دەريايەو لەو جىيەى زەمانىك پىش ئىستا پىكەو لە تەك عەدن پىنچ سەد درەختى گوئىزمان نا، مالىكى خنجىلانە بۆخۆم سازىكەم و پىكەو نىم. لەوشوئىنى كە شەپۆلەكان ھاژەيان دىو درەختەكان لەوشكەترىن وەختى سالدا بەشى پىويست ئاو داىبن دەكەن، ئىدى رۆژانى كامەرانى خۆم بگوزەرتىم. كاتى خۆم لە ئىوان كەنارى دەرياو كىلگەكەدا بەشېكەم، لە وئى لە پانتايىيە سەوزەكەدا بە ئەسپايى پىاسە بكەم، ساتى خۆشى خۆم بە تەك مندالو نەو كەمەو بەرىكەم.

هه تا ئەوکاتەش من دەتوانم تەنھا چیرۆکیان بۆ باسبکەم. بێنم چی
هەلەیه کم کردوو و چ کارێکی باشم ئەنجامداوه، تا ئەوان لەسەر ئەو
بەنچینەیهی من دەستم پێکردوو، بێنای بکەن. وەختیک ئاشتی وەك مه حال
بە دیار دەکەوێت، پێیان دەلێم کە لە یادیان بێت گەلیک شتی تر قەوماون کە
نەدەبوو رویانیدا، بۆ نمونە ئەوێ خۆیندەوارم، هەندیک شتم بۆ خۆم پیکەوه
ناوه، یان ئەوی من ماوم نەمردووم. ئا بەم جوړه دەبینم گەشە دەکەن بەرە
و ئاسۆی ئەو داهاووێ ئێمە خەوتمان پێوه دەبینی لە پێناو ئەواندا، کار و
رەنجی زۆرمان بۆدا. چیدی ناتوانم چاوه‌ڕێبم.

فەرھەنگۆكى زاراۋە سۆمالييە كان

ئەبايۇ: زاراۋە يەكە بۇ خۇشەويستى نیشاندىن بۇ خوشكى گەرە.

ئەبتىرسىنيۆ: ھەژماردىنى بابوباپىران.

ئەي: زاراۋە يەكە بۇ خۇشەويستى نیشاندىن بۇ پور.

ئاسا: كراسىكى سىپپە كە بىۋەژن لەبەرى دەكات.

ئەيىيۆ: داپىر.

بەن: دەنكە قاۋەى سەۋزە كە لەرۋندا لىدەنرېت.

داروود: ھۆزەكەى زىاد بەرى.

دوۋگال: ئەۋ پەرژىنە يەكە بەدەۋرى خانوۋە تايبەتمەندە سۆمالييە كاندا

دەكرېت، بۇ پاراستنى ھەۋشەى مالەكان لەرەشەباۋ ئاژەلى كىۋى.

فاكاش: زاراۋە يەكە بۇ سوکايە تىكرىدن بە ھۆزىكى دىكە.

گالۆ: بىياۋەر/ ئەۋكەسانەى ناموسلمانن.

گارس: دارى زل و گەرەن گەلای پانوپورىان ھەيە.

گەنتىنۆ: بەگىكى سۆمالي نەرىتەۋانى يەكشانەيە.

ھاۋىيە: ھۆزەكەى مالاۋاۋى بەدى.

ھويۆ: زاراۋە يەكە بۇ گوزارشتكرىدن لەخۇشەويستى دايك و مندالان

بەكارديت.

ئىنجىرا: كىكى تەخت و شىۋە بازىنەين زورجار لەژەمى بەيانىدا پىشكەش

دەكرېت.

ئىنشاللا: بە پىشتىۋانى خودا، ئىشەلا.

ئىساك: ھۆزەكەى عەدەن موخەمەد.

كارفان: كفى سىپپە بەكارديت بۇ داپوشىنى لاشە لەمەراسىمى

بەخاكسپاردنى موسلماناندا.

جائى: جقاتى راۋە ماسى.

قات: ماده‌یه کی چالاککهره له‌گه‌لوه دهرده‌هیتیت.
ئومول: چل روژ له‌پشوو پاش له‌دایکبوونی مندالیک.
زه‌کات: ئه‌و خیره‌ی ده‌دریت به‌هه‌ژاران یه‌کیکه له‌کوئه‌که‌کانی ئیسلام.

خانه‌واده‌ی خه‌وا عه‌بدی

عه‌بدی دیبلاوی: باوکی حه‌وا
عه‌بدی که‌ریم: خوشکه‌زای حه‌وا
عه‌ده‌ن محه‌مه‌د: هاوسه‌ری حه‌وا
ئه‌حمه‌د عه‌ده‌ن محه‌مه‌د: کوپری حه‌وا
ئه‌حمه‌د فه‌یسه‌لا: کچه‌زای حه‌وا
ئامینه‌ عه‌بدی: خوشکی حه‌وا
ئاشا عه‌بدی: خوشکی حه‌وا
ئامینه‌ عه‌ده‌ن محه‌مه‌د: کچی حه‌وا
ئاسلی: ئامۆزای حه‌وا
ئه‌یییۆ/ساهاالۆ: داپیره‌ی حه‌وا
داهاپۆ: دایکی حه‌وا
دیکۆ عه‌ده‌ن محه‌مه‌د: کچی حه‌وا
فه‌یسه‌لا: هاوسه‌ری ئامینه‌ عه‌ده‌ن
فادومه‌ عه‌لی: زرخوشکی حه‌وا
فادومه‌ محه‌مه‌د حسین: کچی حه‌وا
کاهیه: خوشکه‌زای حه‌وا
خه‌دیجه‌ عه‌بدی: خوشکی حه‌وا
محه‌مه‌د حسین: میتردی یه‌که‌می حه‌وا
شه‌ریف: میتردی ئامینه‌ عه‌بدی و خه‌دیجه‌ عه‌بدی
سوادۆ: خوشکه‌زای حه‌وا

سوپاسوپیتزانین

سوپاسیکی بیپایان بۆ هەر یهك له كچه كانم؛ دیکۆ عهدهن محهمه د و ئامینه عهدهن محهمه د. بۆ هەر یهك له جین جاك، کلیه ر لیزی دریفوس و کۆمه لهی سویسی حهوا عهبدی؛ ریکخراوی پزیشکانی بیسنور Medecins Sans Frontieres، ماتهیاس بروگمان و عائشه ئەحمه د و ئەو تیمه ی له دامه زراوه ی حهوا عهبدی کارده کهن، ئەلیزه کریسوئد، ساها لا عهبدو لا، میلان فیرفیر، ئەلیس نیلسن، دهنگه چالاکه کانی هاو پتیته تی جیهان، سیدنی لیف، سوزان گودالا، گو فاری گلامور، تینا براون، کیم نازه رلی، کایل گیسن و ئەلین کامپینسکی، ئانا هوئل و نوپزویک و دهیلی بیست. دامه زراوه ی جو لی پیت و ئەنجه لینا جو لی، راج کاندیشا، لیسلی مو ریو کا، White & Case LLP، دانیل ورد سوورس، سه یید شیخ عهبدی و کۆمیتته ی په ناهه نده کانی ئەمه ریکا، فاونده یشنی ئەحمود، فاونده یشنی ئالالوسی، ئەماندا لیندووت و گلوبال ئینپرچمیت فاونده یشن، جقاتی په ناهه نده کانی سو مال له باکوری ئەمه ریکا، زانکوی سه بنت لو یس، ئەو خه لکه بی شوماره ی که به رده و امیان به ژیان و کاره کانی ئیمه دا.

سوپاس بۆ سارا جهی رو بیینز به گپرانه وهی چیرۆکه که م و بۆ هه موو ئەوانشی که وایان کرد ئەم به ره هه مه رووناکی بی نیئت، جامی راب، کارین مورگۆلو، لیندا دوگینز، کارین ئەندرووس، کله یر براون، جو ن ماسیو س و گراند سینترالا په بلیشینگ، لینی گودینزو فیرگو، ده یقد کون، بیلی کینگسلاند، بیکی سو پرنه و پرۆژه کانی کون. سو پاس بۆ نادیفو فهره ح، تیرینس فیئیران، به شیر گو س، عوسمان حه رار، عهبدی ئیساك، سه فیه جه ما، ئیمام خه سه ن مو حه مه د، عومه ر مو حه مه د، مو حه مه د عه لی نور، دان سه یلمسون، عهبدی ساماتار، ئیلیسا سه لاته ری.

په راویزه کان:

- 1- ناوی داپیره‌ی حه‌وا عه‌بدیه. و: کوردی
- 5- دکتۆر حه‌وا.
- 3- پیتوانه‌یه‌که بۆ پیتوانی زه‌وی 43560 مه‌تر دوجایه. و: کوردی
- 4- راکه‌پراکه واته شوینکه‌وتنی که‌سێک یان شتیک به‌خیرایی، لیره‌دا مه‌به‌ست نه‌وه‌یه که منداله‌کان گه‌مه‌یان ده‌کردو به‌خیرایی رایان ده‌کرد به‌دوای په‌کدا. و: کوردی.
- 5- ته‌خت = قه‌ره‌وه‌پله.
- 6- ئامانج
- 7- گه‌غه‌شامی شه‌یرین دۆش‌وای لینه‌رده‌هینێت، وه‌ک ئالف ده‌دری‌ت به‌ ئاژه‌لا. و: کوردی
- 8- جوړپکه له‌ماده‌ی هۆشبه‌ر. و: کوردی
- 9- خانوویه‌ک که په‌رژین کراوه له‌ولاتی ئه‌فه‌ریقا باوه. و: کوردی
- 10- Hooyo زاراویه‌کی سۆمالییه و‌ابزانه به‌ مانای دایک دیت، چۆن له‌کوردیه‌واری خۆماندا دایک به‌ منداله‌که‌ی خۆی ده‌لێت دایکی دایکم. و: کوردی
- 11- سه‌لامه‌تین دایکه‌که‌م. و: کوردی
- 12- محمه‌ده‌ فه‌رح عه‌یدید سه‌رۆکی کۆنگره‌ی سۆمالی په‌کگرتوو، رۆلی کارای هه‌بووه بۆ له‌کارخستنی سیاد به‌ری. له‌سالی 1996 له‌سه‌رده‌ستی په‌کێک له‌نه‌پاره‌کانی کوژرا. و:
- کوردی
- 13- ده‌سته‌به‌ره‌ی نه‌خۆش (نقاله) stretcher.
- 14- بۆشی باوک. و: کوردی
- 15- نه‌خۆشیه‌که له‌ئه‌نجامی کۆبوونه‌وه‌ی شله‌وه له‌ژێر پیتستا دروست ده‌پیت. و:
- کوردی
- 16- به‌شیکێ گرنه‌گه له‌پیکهاته‌ی به‌رگری ئه‌مه‌ریکی، ئامۆژگاری وه‌زاره‌تی به‌رگری سه‌رۆکی ویلایه‌ته‌ په‌کگرتوووه‌کان و ده‌ستگا په‌یوه‌نده‌یاره‌کانی دیکه ده‌کات له‌بوا‌ری سه‌ربازیه‌دا. و: کوردی
- 17- دره‌خ‌تیکێ ناوچه‌ گه‌رمه‌کانه، به‌ری وه‌ک شه‌مامه‌و کاله‌ک ده‌گرێ. و: کوردی
- 18- په‌که‌ ئاکر په‌کسانه به‌ 43560 مه‌تر دووجا.
- 19- هینته‌نه‌وه‌ی تهرم له‌تیبو به‌فرگه‌دا بۆ ئه‌وه‌ی لاشه‌که تیبک نه‌چیت. و: کوردی

بەرھەمە چاپکراوەکانی دەزگای ئایدىا

ژ	ناوی بەرھەم	نوسەر	وەرگێڕ	سالی چاپ
1	ئاشنابوون بە ئەفلاتوون		رێياز مستەفا	2014
2	ئاشنابوون بە سپینۆزا		كۆمەڵێك نوسەر	2014
3	ئاشنابوون بە كیرگە گۆر		شۆرش مستەفا	2014
4	ئاشنابوون بە شۆپنهاوەر		كۆمەڵێك نوسەر	2014
5	ئاشنابوون بە كارل پۆپەر		كۆمەڵێك نوسەر	2014
6	ئاشنابوون بە ئالان تۆرین		كۆمەڵێك نوسەر	2014
7	ئاشنابوون بە سوقرات		لوقمان رووف	2014
8	ئاشنابوون بە ئەرستۆ		رێياز مستەفا	2014
9	ئاشنابوون بە قەشە ئاگۆستین		سەرھەنگ عەبدولرەحمان	2014
10	ئاشنابوون بە جان جاك رۆسۆ		كۆمەڵێك نوسەر	2014
11	ئاشنابوون بە ديفد هیوم		مستەفا زاھیدی	2014
12	ئاشنابوون بە نیچە		كۆمەڵێك نوسەر	2014
13	ئاشنابوون بە فرۆید		كۆمەڵێك نوسەر	2014
14	ئاشنابوون بە جۆن لۆك		عەتا جەمالی	2014
15	ئاشنابوون بە لینین		كۆمەڵێك نوسەر	2014
16	ئاشنابوون بە ئەريك فرۆم		كۆمەڵێك نوسەر	2014
17	ئاشنابوون بە قوتابخانەى فرانكفۆرت		عوسمان حەمە رەشید	2014
18	ئاشنابوون بە بزوتنەوەى فیمینیزم		كۆمەڵێك نوسەر	2014
19	بلیمەتى و شىتى		بازگر	2014
20	ئاشنابوون بە كرىشنا مۆرتى		كۆمەڵێك نوسەر	2014
21	ئاشنابوون بە سکیۆلاریزم		كۆمەڵێك نوسەر	2014
22	ئاشنابوون بە سیمۆن دیبیۆفوار		كۆمەڵێك نوسەر	2014

2014	لوقمات رووف		23	ئاشنابوون بە قىرچىنيا وۆلف
2014	كۆمەلىك نوسەر		24	ئاشنابوون بە يۇرگن ھابرمانس
2014	كۆمەلىك نوسەر		25	ئاشنابوون بە درېدا
2013	ماجد خەلىل		26	مەكرى ئىسلامىيەكانى كوردستان
2014	ماو تىسى تۆنگ	فازل حىسەن مەلا رەھىم	27	كىتئىي سور
2014	ستران عەبدوئىلا		28	سەيران بۆ سەرىكانى
2014	سابىر عەبدوئىلا كەرىم		29	گەندەلى
2015	كۆمەلىك نوسەر	پىشەوا فەتاح	30	يوتۇپيا
2015	ئەنۋەر حىسەن شۆرش مستەفا		31	لە قەندىلەۋە بۆ كۆبانى
2015	ئەنۋەر حىسەن (بازگر)		32	پرىستوۋىكا بەھارى عەرەبى
2015	رىكەوت ئىسماعىل	برىتا بولەر	33	گەشتە بى ئاكامەكانى سەركردەبەك
2015	كۆمەلىك نوسەر		34	داعش و داعشئاسى
2015	ماجىد خەلىل		35	گروپى قەيرانى چارەسەرى پىرۇسە ئاشى ئىۋان تورگىيا و پەكەكە
2015	سابىر عەبدوئىلا كەرىم	سەجەان مىلاد ئەلقزى	36	گۆپىنى رۆژىم و شۆرشەكان ئەو رودانەى سىستىمى سەدەيەكىيان سپىيەۋە
2015	ئەرسەلان حەسەن		37	ئاشنابوون بە بىركلى
2015	كۆمەلىك نوسەر		38	ئاشنابوون بە باشلار
2015	كۆمەلىك نوسەر		39	ئاشنابوون بە دىكارت
2015	كۆمەلىك نوسەر		40	ئاشنابوون بە ھابىدگەر
2015	كۆمەلىك نوسەر		41	ئاشنابوون بە جىل دۆلۆز 1

2015	كۆمەللىك نوسەر	ئاشنابوون بە جىل دۆلۆز 2	42
2015	كۆمەللىك نوسەر	ئاشنابوون بە ھانا ئارنىت	43
2015	كۆمەللىك نوسەر	ئاشنابوون بە ھىگىل	44
2015	كۆمەللىك نوسەر	ئاشنابوون بە سارتەر	45
2015	كۆمەللىك نوسەر	ئاشنابوون بە نىچە	46
2015	كۆمەللىك نوسەر	ئاشنابوون بە فۆلتىر	47
2015	كۆمەللىك نوسەر	ئاشنابوون بە سلاڧۆى زىئەك	48
2015	كۆمەللىك نوسەر	ئاشنابوون بە ماركس 1	49
2015	كۆمەللىك نوسەر	ئاشنابوون بە ماركس 2	50
2015	كۆمەللىك نوسەر	ئاشنابوون بە ماركس 3	51
2015	كۆمەللىك نوسەر	ئاشنابوون بە ماركس 4	52
2015	كۆمەللىك نوسەر	ئاشنابوون بە ماركس 5	53
2015	كۆمەللىك نوسەر	ئاشنابوون بە ماركس 6	54
2015	كۆمەللىك نوسەر	ئاشنابوون بە ماركس 7	55
2015	جەلال ھەمىد	ئاشنابوون بە ماركس 8	56
2015	پېشپەو محەمەد	تېرى ئىگىلۆن؟ بۆچى ماركس لە سەرحەق بوو؟	57
2015	ئەرسەلان ھەسەن	رۆبېرت بابەر خەوتن لەگەل شەپتان	58
2015	كۆمەللىك نوسەر	ئاشنابوون بە فىورباخ	59
2015	وربا غەفوورى	ئاشنابوون بە تۆماس مۆر	60
2015	كۆمەللىك نوسەر	ئاشنابوون بە شۆپنھاوەر	61
2015	ئەرسەلان ھەسەن	ئاشنابوون بە گرامشى 1	62
2015	ئومىد عوسمان	ئاشنابوون بە گرامشى 2	63
2015	كۆمەللىك نوسەر	ئاشنابوون بە ئەرستۆ	64
2015	كۆمەللىك نوسەر	ئاشنابوون بە دىموكراسى	65
2015	كۆمەللىك نوسەر	ئاشنابوون بە ئەلبېر كامۇ 1	66

2015	كۆمەللىك نوسەر	ئاشناپوون بە ئەلبېر كامۆ 2	67	
2015	مستەفا زاھىدى	ئاشناپوون بە ئەلبېر كامۆ 3	68	
2015	د.نەزاد ئەحمەد ئەسودە	ئاشناپوون بە ئەركون	69	
2015	جەبار ئەحمەد	ئاشناپوون بە فۇكۆ	70	
2015	ماجىد خەلىل	ئاشناپوون بە ئەكىونى	71	
2015	ئارۆ ھەورامى	ئاشناپوون بە ئەنگلىس	72	
2015	كۆمەللىك نوسەر	ئاشناپوون بە جۆن ستىوارت مىل 1	73	
2015	كۆمەللىك نوسەر	ئاشناپوون بە جۆن ستىوارت مىل 2	74	
2015	كۆمەللىك نوسەر	ئاشناپوون بە جۆن ستىوارت مىل 3	75	
2015	كۆمەللىك نوسەر	ئاشناپوون بە چاك لاكان	76	
2015	كۆمەللىك نوسەر	ئاشناپوون بە لايىنتز	77	
2015	كۆمەللىك نوسەر	ئاشناپوون بە مىكافىلى	78	
2015	مەجىد مارابى جەواد خەيدەرى	د. عبدلىلى مقبىل	ماركس كى بوو؟	79
2015	د. سَرُور عَبدُالله	حَرَكَةُ الحَدَاثَةِ فِي الشَّعْرِ الكُرْدِي	80	
2016	سابىر عەبدوللا كەرىم	ھىشام جەعيط	فىتىنە	81
2016	ئەنوەر ھىسەن	داعش و مىلىشىياكان	82	
2016	كۆمەللىك نوسەر	ئاشناپوون بە پۆل رىكۆر	83	

2016	كۆمەلىك نوسەر	ئاشناپوون بە ئالتۆسىر	84
2016	سەرھەنگ عەبدولرەھمان	ئاشناپوون بە سېپنۇزا	85
2016	كۆمەلىك نوسەر	ئاشناپوون بە پۆپەر	86
2016	ئارام مەھمۇد - دانا لەتيف جەلال	ئاشناپوون بە دۆركھايىم	87
2016	ئارام مەھمۇد	ئاشناپوون بە دريدا	88
2016	ماجد خەلىل	ئاشناپوون بە ليوتار	89
2016	كۆمەلىك نوسەر	ئاشناپوون بە لينىن 1	90
2016	كۆمەلىك نوسەر	ئاشناپوون بە لينىن 2	91
2016	پېشپەرەھو مەھمەد	ئاشناپوون بە تروتىسكى	92
2016	كۆمەلىك نوسەر	ئاشناپوون بە بېتراند راسل	93
2016	ب- لېقا	ئاشناپوون بە پۆپۆلېزىم 1	94
2016	ب- لېقا	ئاشناپوون بە پۆپۆلېزىم 2	95
2016	كۆمەلىك نوسەر	ئاشناپوون بە ئەفلاتوون	96
2016	ئاكام بەسىم	ئاشناپوون بە رۇزا لۆكسۇمبۇرگ	97
2016	كۆمەلىك نوسەر	ئاشناپوون بە رۇزا لۆكسۇمبۇرگ	98
2016	شاسوار كەمال	ئاشناپوون بە كرېشنا مۇرتى	99
2016	ئەرسەلان خەسەن	ئاشناپوون بە تۆتالىتارىزىم 1	100
2016	ئەرسەلان خەسەن	ئاشناپوون بە تۆتالىتارىزىم 2	101
2016	موصلىح شىخ ئىسلامى	ئاشناپوون بە مانىفېستى حزبى كۆمۇنىست	102
2016	سابىر عەبدوللا كەرىم	سېگۆشەي گېرگرتوو	103
2016	ھەنگورد جەلال	دەرۋازەبەك بۇ ناسىنى جەنگ	104

2016	سۇران غەلى	گەشتى دوورودرېژى ئەتۆمى ئىران تىبون و مەترسىيەكان	105
2016	هەلگورد جەلال	دەرھاويشته ئەمئىيەكانى چەتەكانى دەريا لە باشورى خۆرھەلاتى ئاسيا	106
2016	سۇران غەلى	خەبات لە پىناو فرەبيدا دواى شۆرشەكانى باكورى ئەفرىقىا	107
2016	سابير غەبدوئلا كەريم	جولانەھوى ئەمازىغى و دینامىكياى ژيانى سىياسى لىبیا	108
2016	ئەرسەلان جەسەن	نەوت و گازى شىلى ئەمەرىكا و ئاكامە جیۆپۆلەتیکەكانى	109
2016	سابير غەبدوئلا كەريم	كۆچ لە جىھانتيكى بىئۆقرەدا	110
2016	بابان ئەنوەر	چىن و سىستەمى بازرگانى جىھانى	111
2016	هەلگورد جەلال	چەتەكانى دەريا لە باشورى خۆرھەلاتى	112
2016	سەرھەنگ غەبدولرەحمان	ئومىدى خۆرەتاوى مەن	113
206	ئەرسەلان جەسەن	ئازدى و خىانەت لە ئازادى	114
2016	فوتاد مەجىد مىسىرى	فاكتەرەكانى سەرھەلدانى رەوتە ئىسلامىيەكان	115
2016	نەوزاد جەمال	كوردو ئىسلام لە يەكتەربىدا	116
2016	بابان ئەنوەر	كارل ماركس و لىون ترۆتسكى	117

2016	بژار سه‌ردار	مارکسیزم له هه‌زاره‌ی سێیه‌مدا	118
2016	مه‌ریوان هه‌له‌بجیه‌یی	چوار سندوق	119
2016	مه‌ریوان هه‌له‌بجیه‌یی	گفتوگۆ	120
2016	مه‌ریوان هه‌له‌بجیه‌یی	سه‌لته‌کان	121
2016	مه‌ریوان هه‌له‌بجیه‌یی	چیرۆکی ورچه‌کانی پاندا	122
2016	مه‌ریوان هه‌له‌بجیه‌یی	ورده‌تاوانه‌کانی ژبانی هاوسه‌رێتی	123
2016	د. که‌یوان نازاد ئه‌نوه‌ر	کوردو مێژووی جه‌ژنی نه‌ورۆز	124
2016	سارال فه‌می شه‌ریف، هێمن تاهیر	ئه‌و شتانه‌ی لێیان بێده‌نگ بووم	125
2016	سۆران سێوکانی	چۆن ئیسلامی میان‌ه‌و ده‌بێته کارگه‌ی به‌ره‌مه‌هێنانی تیرۆر؟	126
2016	یاسین محهمه‌د عه‌لی - هێمن تاهیر	ئومێد به‌ زیندوویی به‌یڵه‌ره‌وه	127
2016	سۆران عه‌لی	باوه‌رداره‌ تیرۆریسته‌که	128
2016	پێش‌ه‌و محهمه‌د و هێرۆ خوسره‌وی	پێغه‌مبه‌ر و پرۆلیتاریا	129
2016	بابان ئه‌نوه‌ر	مارکسیزم چۆن کار ده‌کات	130
2016	شاسوار که‌مال	ئامانجی فه‌لسه‌فه	131
2016	عادل عه‌لی	پرسی ژن	132
2016	ئه‌که‌رم میهرداد	چه‌پی نوێ	133
2016	فه‌رشید شه‌ریفی	نامیلکه‌ی لێبوردیه‌یی	134
2016	ستران عه‌بدووللا	یاداشته‌کانی جه‌نگ	135